

கஅ பாடப்பட்டோருடைய நாமபேதங்கள்.

சேரமான் பாழுளுரெறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி.
சோழன் நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.
பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி.
இளையோன்.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான்.
சோழன் கரிகால்வளவன்.
கரிகாலன்.

சோழன் நல்லுருத்திரன்.
சோழன் நல்லுத்தரன்.

சோழன் நலங்கிள்ளி.
சேட்சென்னி.
புட்பகை.
தேர்வண்கிள்ளி.

சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளி.
சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளி.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியன்.
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்.
நெடுஞ்செழியன்.

நெடுங்கிள்ளி.
காரியாற்றத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.

பாண்டியன் இரஞ்சாத்தன்.
பாண்டிக்குதிராச் சாக்கையவன்.

பாரி.
வேள்பாரி.

பிட்டங்கொற்றன்.
பிட்டன்.

மலையமான் திருமுடிக்காரி.
மலையமான்.
காரி.
மலையன்.

மலையமான் சோழியவேளுதிதிருக்கண்ணன்.
மலையமான் சோழியவேளுதிதிருக்கிள்ளி.

வல்வினாரி.
ஆதனாரி.

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன்.
பேகன்.

புறநானூற்றின் விஷய சூசிகை.

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அ.

அகநாடு, உஅ.
அகல், உகக.
அகழி, கச, கீஅ, உக, நக, நடுப.
அகழிதோண்டுதல், கச.
அகிற்புகை, நகக.
அகுதை (=ஒருவன்), உகக, நசக.
அககுசம், கச.
அச்சுமரம், நடு, கடு, உருக.
அஞ்சி, கக, கஉ, கடுக, உருக, நகடு,
நகடு.
அடக்கமுடைமை, நடு.
அடிசில், கசடு
அடியுறை (=ஒருவகைகவணக்கமொழி),
கக, கக.அ.
அடிப்பு, கசச, நகஉ.
அன்முரன் (=ஆயென்னும்வண்ணல்),
கக, உசக.
அண்ணைத்தல், நச.
அணில், உசக, நடுக.
அதிரிதிர்த்தல், நகடு, நகக, நகக.
அதியமான்நெடுமானஞ்சி ஏழரசரோடு
போர்செய்தது, கக.
அதியமான்நெடுமானஞ்சிபிணமாலையை
யுடையனென்பதும், சேருடைய உ
றவினனென்பதும், கக.
அதியமான்நெடுமானஞ்சியின் முன்னோ
ர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குத் தேவர்கள்
வந்திருந்ததோர்சோலை, கக.
அதியமான்நெடுமானஞ்சியின்முன்னோ
ர்க்குமை இவ்வுலகிற்கொணர்ந்தது,
கக, நகஉ.
அதியர், கக, நகஉ.
அதிரல், உகக.
அத்தனர், க, உ, க, க, உக, கச,
கக, கஉ, உச, நகக, நகஉ,
நகக.

அந்தணர்க்கு அரசன் நாடுகொடுத்தல்,
கஉ.
அந்தணருடைய அக்கினிகாரியம், கஉ.
அந்தணருடைய ஆசி, க.
அந்தியக்கிரியை, நகக.
அந்துவஞ்சாத்தன், கக.
அம்பர், நகடு.
அம்பலம், நடு.
அம்பருத்தூணி, கஅ.
அம்பு, க, கக, கக, உக, சக, கடுக,
கசஅ, உக.
அம்புத்தொடை, கடுக.
அம்புலிகாட்டல், கசடு.
அமிர்தம், கஅ.
அயினாமின், கக.
அர்த்தநூல், கசக.
அரசர் (=அரசன்), கஅ, நச, கக,
கக, கஉ, கடுக, கடுக, கக,
கசக, கசக, உகடு.
அரசர்அடி, வ.
அரசர் அறிவு அன்பு கண்ணோட்டமு
டையராதல்வேண்டுமென்பது, உ.
அரசர் இம்மையிற் செய்யவேண்டிய
வை, உக.
அரசர் இராப்பொழுது போக்குதல்,
நகக.
அரசர் இறைகொள்ளுமுறை, கஅ.
அரசர் இன்சொல்லும் வளியசெவ்வியும்
உடையராதல்வேண்டுமென்றல், நடு,
சடு.
அரசர் உலகத்தைவல்லமகவந்து பகை
வனாவெல்லுதல், கக, உக.
அரசர் ஒருபக்கம்சார்தலாகாதென்பது,
க.
அரசர்களில் யுத்தத்திலிறுவாமல் கோலா
விறந்தவர்கள் கவர்க்கம்புகுதற்கு அவ
ர்களுடம்பைத் தருப்பையிற்சிடத்தி
வாளாற்பிடித்தல், கக.

ஆகுதிசெய்தல், கூக.
 ஆகுளி (=பறைவிசேடம்), களக.
 ஆசினிமரம், கடுஅ.
 ஆஞ்ஞாசக்கிரம், கூக, உள0.
 ஆட்டிறைச்சி, உகக.
 ஆட்டிணம், நுச.
 ஆட்டுக்கிடாய், கூக, ககக, உகஉ, கூசுச.
 ஆடு, நுச, ககௌ.
 ஆடை, கூஅக.
 ஆண்புலி, நுஉ.
 ஆண்மை, நுநு, கடுச.
 ஆண்யானை, ச0.
 ஆத்திரம், சடு, கூஅக.
 ஆத்திரமலை, சக, சடு, அக, அஉ.
 ஆதனழிசி (=ஒருவன்), எக.
 ஆதணங்கன், கடுநு, கூஅக.
 ஆத்தை (=ஒருவன்), எக.
 ஆபரணம், கூௌ, கூக, அஅ, க0நு, கக0,
 ககஅ, கக0, ககௌ, உ00, உகஅ,
 உஉஉ.
 ஆம்பல், கூக, கூக, எ0, உ0க, கூஅக.
 ஆம்பல்மலரால் தழைசெய்தல், உசஅ.
 ஆம்பலிலை, உகக.
 ஆம்பலிலையால் மதுவையுண்டல், உ0க.
 ஆம்பலினிடத்தண்டாடும் புல்லரி
 யைக் கைம்மைகோன்பின் முண்டல்,
 உசஅ.
 ஆம்பற்கிழங்கு, ககக.
 ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வளை, கூக,
 கூகஉ.
 ஆழர், அ0.
 ஆழர்மல்லன், அ0.
 ஆமை, சஉ, எ0, உசக, கூக, கூகௌ.
 ஆமைமுட்டை, ககௌ.
 ஆமையிறைச்சி, உகஉ.
 ஆய் (=ஒருவன்), கஉௌ, கஉஅ, ககஉ,
 ககக, ககச, ககநு, ககக, கடுஅ,
 உச0, கூசு, கூக.
 ஆய் இரவலர்க்கு யானை கொடுத்தல்,
 கஉக.
 ஆய்குடி, ககஉ.
 ஆய் சுரபுண்ணிப்பூமாலையையுடையவ
 னென்பது, ககக.
 ஆயர்மகன், உகஅ.
 ஆயுதக்கட்டில், சக.
 ஆயுதக்காய்பு, கடு.
 ஆயுதக்கொட்டில், கூரு.
 ஆயுதங்களுக்கு கெய்புசிப் பீலியணித்து
 மாலையுடுத்தல், கூரு.

ஆயுதப்புண்வென்ற உடம்பு, கஅ0.
 ஆயுதம், சக, கடு.
 ஆரக்கால், உருக.
 ஆரம், கடுஉ, கூசுஉ, கூசுஅ, கூஉஉ.
 ஆரல்மீன், உகஉ, உசக.
 ஆரல்மீன்குட்டிறைச்சி, உகஉ.
 ஆரல்மீன்முட்டை, கூசுஉ.
 ஆலங்கானம், உக.
 ஆலத்தூர், கூசு.
 ஆலம்பழம், ககக.
 ஆலம்பொந்தி, கூசுச.
 ஆலம்வீழ், நுஅ.
 ஆலமரத்தில்தெய்வமிருத்தல், ககக.
 ஆலமரம், நுஅ, உருச, கூசுச, கூ0.
 ஆலிலையின்கண் திருமால்மேவுதல்,
 ககஅ.
 ஆற்றிடைக்குறை, உகக.
 ஆற்றின்கூடல், உகக.
 ஆற்றினா மலைகுறுக்கேடுத்துநிற்பல்,
 ககக.
 ஆற்றமணலினும் ஆயுள் திறக்கவென்
 நல், கூ, சக.
 ஆறங்கம், ககக.
 ஆறு, சஉ, கூக, ககஉ, உகக.
 ஆன்பொருத்தம் (=ஒருநாடி), கக, கூக,
 கூகௌ.
 ஆனேறு, க.

இ.

இசைகேட்போர் தலையசைத்துக்கேட்
 டல், கசடு.
 இட்டியவராயில், கௌ.
 இடபக்கொடி, க, நுச.
 இடி, கௌ, நுஅ, அக, கஉச, கக0,
 உகக, கூக.
 இடிநென்னியதென்பது, நுஅ.
 இடைகழி, கடுநு.
 இடைச்சி, கூக.
 இடையர் வேளிலில் வேங்கைமரத்தின்
 கொம்பைக்கழித்தல், உஉச.
 இடையன், நுச, உஉச, உசடு, கூசுச,
 கூக, கூக, கூக0.
 இகதிரவில், உ0.
 இத்திரன்கோயில், உசக.
 இப்பி, நுக.
 இப்பிறப்பு, உகக.
 இம்மை மறமை, உகச.
 இம்மையிற்செய்தவின்பையன் மறமை
 யில் அனுபவிக்கப்படுமென்றல், கசச.

நீர்நிலையைப் பெருக்கவேண்டுமென்றல்,

கஅ.

நீர்நிறைந்தபன்னம், ககங.

நீர்வழங்கும்வாய்த்தலை, உச.

நீலக்கச்சை, உஎச.

நீலகண்டம், க, கக,

நீலமணி, நுக, கசஎ, கரு0.

நீலமணியையுச்சியிற்றரித்தல், கரு0.

நி.

நுகம், க0உ, ககக.

நுணையர் தொழில், உச.

நா.

நூலரிமாலை, உஅச.

நூலிழை, ககக.

நெ.

நெடுஞ்செழியன் இளமைப்பருவத்துப்

போர்செய்தது, எவ.

நெமொனஞ்சி, கஉ.

நெய், கரு, கஅச.

நெய்க்கடலை, கஉ0.

நெய்தல், சஅ, கக, உ0க, ககக.

நெய்தலங்கடையென்னுமர், க0.

நெய்தற்பறை, கஅக.

நெய்யால் மிதித்துத்திரட்டியகவளம்,

சச.

நெய்யலை, உகக.

நெருஞ்சிப்பூச் சூரியன்கோக்குதல்,

கருந்.

நெருப்பு, உ, சக, கஉரு.

நெல், உச, கக, கரு, கஎ, கஅ, கஅக,

உ0க, கஅச, ககக.

நெல்லுற்பார், சஉ, கசஅ.

நெல்லி, கக, கஎ, ககச, கஅக.

நெல்லிக்கனி, கக.

நெல்லிவிதை, கஎ0.

நெல்லின்குப்பை, கஎக.

நெல்லினிசி, ககஅ.

நெல்லுக்குத்தப்பரவுக்கடவுள், ககரு.

நெற்கடிகர், சக, ககஅ.

நெற்கடிகாவேய்தல், உஉ.

நெற்கவளம், சச, ககஎ.

நெற்களம், ககக.

நெற்கூடு, கசஅ, உஅஎ, கஎக, ககக.

நெற்கூடு, கக.

நெற்பொலி, உக0.

நெற்போர், உச, கக, உ0க, கக0.

நொ.

நொச்சித்தழை, உஎக, உஎஉ.

நொச்சித்தழையை மகளிரிடையிலணி

தல், உஎஉ.

நொச்சியை வீரர்தலையிலணிதல், உஎஉ.

நோ.

நோய், உசரு.

ப.

பஹ்ளியாறு, க.

பகடு, க0, க0, க0எ.

பகன்றை, கக.

பகன்றைப்பூ, ககக.

பகைமேறசெல்வைப்பாடினியாடுதல்,

கரு.

பகையரசர்கொடுத்ததினை அரசர்

பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல், உஉ.

பகைவர், க, எச, கஉ, உகக.

பகைவர்காட்டைச்சுழிப்புகையால் அரச

சன்மலை வாடுகவென்றல், க.

பகைவர்காண்மீன் நில்லாமற் பட்டுப்

போவதாகவென்றல், உச.

பகைவருடையஅரணியர் கொண்டபொ

ருங்களைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல்,

க, க0க.

பகைவருடைய இடங்கார் சுவரிடத்தே

யிருப்பவும் அவற்றைப் பாணர்க்குக்

கொடுத்தல், உ0க.

பகைவருடையகாவன்மரத்தில் தமது

யானையைக்கட்டிதல், கஎ.

பகைவருடையகாவன்மரத்தை வெட்டு

வித்தல், உக, கக, கரு.

பகைவருடையகாட்டிற் பார்த்துள்ள அக

களைச்சுதித்தல், க, எ, கக, உக, கரு

க0க.

பகைவருடையகாட்டிலுமலில் தமது

குதிரை முதலியவற்றைச் செலுத்த

தல், ச.

பகைவருடையகாட்டிலுமலைக் கொண்

யுட்டித்தல், எ, கக, கரு.

பகைவருடையகாட்டையும் அரண்கள

யும்அழித்துக் கழுதையோரால்உரு

வரகு கொள்முதலியவற்றைவிதை

தல், கரு, ககஉ.

பகைவர்காட்டைக்கைக்கொண்டு பரி

லர்க்கு இனியகைசெய்தல், கஉ.

பகைவருடையபொருள்களில் தா

கொள்வனவற்றைக்கொண்டு பிற

ற்றைச்சித்திவிடுதல், உக.

பகைவருடையபொருள்களைத் தம்வீர
ராற்கொள்வித்தல், உக.
பகைவருடையமனைமரங்களை விறகாக்
கொள்ளுதல், கக.
பகைவருடையமுடிப்பொண்ணால் கழல்
செய்வித்துப்பினைதல், ச௦.
பகைவருடையமுரசத்தை வெளவுதல்,
உரு, உசு, எஉ, ககக.
பகைவருடைய யானையின் கொற்றிப்பட்
டப்பொண்ணுல்தாமரைசெய்வித்துப்
பாணர்க்குக்குட்டுதல், கஉசு.
பகைவருடைய அழிக்கத்தொடங்குங்கால்
பசுமுதலியவற்றைநோக்கி நீர்விலகு
மினென்றல், கூ.
பங்குனிமாதம், உஉக.
பசப்பு, அசு.
பசி, கூக, ககசு, கசக, கரு, கருசு,
கசு௦, கசுக, உக௦, ச௦௦.
பசு, கூசு, ககஅ, உருசு.
பசுக்கன்ற, உஎரு.
பசுத்தொழு, ககக.
பசுநிலை, உஉசு, உக௦, உசுக.
பசுப்பால், கூஅசு.
பட்டினி, கூக.
படாம், கசக, கசரு.
படுமலைப்பாலைப்பண், ககரு.
படை, ககஎ, கூஉசு.
படைக்கலக்கொட்டில், கூரு.
படைக்கலம்பயில்வோர் முருக்கமரத்தா
ற்செய்ததுணத்தை இலங்காகக்கொ
ண்டு அதில் ஆயுதங்களைச்செலுத்து
தல், ககக.
படைமடம், கசஉ.
படையிறந்தபின்பு தலைவரிற்றத்தல் அந்
ப்போரென்பது, கூஉ.
படைவான், சஉ.
பண்டச்சளேற்றியவன்மு, கூ௦.
பண்டம், க௦உ.
பண்ணன், எ௦, ககக, கஅக, கூஅஅ.
பதலை, கருஉ.
பதினெண்கணம், கூ.
பத்தர், கூஉசு, கூகக.
பயறு, உகஎ.
பயன்கருதாது கொடுக்கவேண்டுமென்ப
து, ககசு.
பயிர் (= விலங்கின் ஒசைக்குறிப்பு),
கருஎ.
பரணர், கூக.
பரதவர், உசு, கூ௦, கூஎஅ.

பரிசில், க௦க, கசரு, கசஎ, கருக.
பரிசில்வாழ்க்கை, சஎ.
பரிசிலர், கூஅ, கஉக, ககரு, கசஅ, உகஎ.
பரிசிலர்க்குத்தேர்கொடுத்தல், கூக.
பரிசிலர்க்கு யானைகொடுத்தல், கச௦.
பரிசிலர்வாழ்க்கை, உ௦க.
பரிசிலருடையதரமறிந்துகொடுத்தல்
சிறந்ததென்பது, உ௦அ.
பரிசை, ககசு, கக, கூஎ.
பருக்கைக்கல், உசசு, உருஎ, உகசு.
பருத்தி, உகக, கூஉசு, கூகக.
பருத்திறுந்தும்பென, கஉரு.
பருந்தின்திரு, கரு௦.
பருந்து, கூ, சகசு, கூஉ, கூசு, கரு௦, ககக,
உகக, உஎஅ, கூசுக, கூசு௦, கூஎ௦,
ககக.
பல்வி, உருசு.
பலராமன், கருசு, கருஅ.
பலாச்சுனை, கஉக.
பலாப்பழத்தைக் குரங்குகளுண்டல்,
உ௦௦.
பலாப்பழம், க௦க, உ௦௦, உகசு.
பலாமரம், ககக, கஉஅ, கஉக, கச௦,
கரு௦, கருஅ, கூஉ௦.
பலி, கருஉ, கசக, கூஎசு.
பகழம், உகசு.
பழஞ்சோறு, கூகரு, கூகக.
பழந்தணி, கூக, ககக, ககஎ, கரு௦,
ககக, கூஅரு, கூசு௦, கூகஉ, கூகக,
ககக, ச௦௦.
பழித்ததுபோலப்புகழ்தல், கஉ.
பழத்தமரத்தில் பறவைகளொலித்தல்,
ககக.
பழைய ஊர், கூக.
பழையசுவர், உகக.
பன்னம், க௦௦.
பறந்தலை, உகஎ, கூகக.
பறம்பில் உண்டாகும் நான்குபொருள்
கள், க௦க.
பறம்புநாடு, கச௦, கசஅ.
பறம்புநாடு முந்துறு ஊர்களையுடையதெ
ன்பது, கக௦.
பறம்புமலை, க௦அ, க௦க, கக௦, ககசு,
கருஅ, ககசு, கூகக.
பறம்புமலைச்சுனை, ககக.
பறவைக்கூடு, கூகக.
பறவைநிமித்தம், கூஅ, கஉசு, உ௦சு.
பறநி, கூஅ.
பறையன், கூகரு.

மகளிர் ஆம்பற்றண்டாந்தெய்த வளை
யையணிந்துகொள்ளுதல், கூக.
மகளிர் கண்கள், ககச, கசச, கசஎ.
மகளிர் கணவருடனிறத்தல், கூஉ.
மகளிர் கூந்தல், கூஎ.
மகளிர் கை, உருக.
மகளிர் கடை, ககக.
மகளிர் மார்பிலறைந்துகொள்ளுதல்,
உகஎ.
மகளிர் முன்னை, கக.
மகளிர் விரல், கசச.
மகளிர் விளையாட்டு, ககக.
மங்கலியகுத்திரம், கஉஎ.
மட்டையாடியதல், உகக.
மடல், ககஎ, ககஎ.
மடு, கக, உசக.
மடுவில் இளைஞர்பாய்த்து முழுமண்
ணெடுத்துவருதல், உசக.
மண்டை (=பாணர்கைப்பாத்திரம்),
ககச, ககரு, கஉரு, கருரு, ககக, உகரு,
உகக, உகக, கருரு, ககக, ககக.
மணப்பறை, ககச.
மணல், கக, கரு, கக, கக, கக, கக,
உசக, உகஉ, ககக.
மணலினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவே
ன்றல், கரு.
மணற்குன்று, ககஎ.
மணி, கரு, கரு, உகக, கரு.
மணிக்கோவையாகிய ஆபரணம், கக.
மணிகள்கொருங்கப்படுத்திக்குவிப்பதுவை
வெள்ளிநாராந்தெடுத்த பொன்னரி
மலை, கரு.
மத்தளம், கஉக, ககச.
மதில், கக, கக, உக, கக, கக, கக,
சச, கக, கக, உக, உக, உக,
கசக, கரு, கரு, கக, கக.
மதிற்குட்டி, உக.
மதிற்படை, உகஉ.
மதி, உச, கச, கரு, கரு, கக, கக,
கக, கரு, கக, கக, கக, உக,
உக, உக, உக.
மதுக்குடம், உகச, உகக.
மதுரை, கக, கரு, கக.
மதுவை நிலத்திற்புதைத்துவைத்து முற்
றச்செய்தல், கஉ.
மதுவை மூங்கிற்குழாயில்வார்த்து முதி
ரவைத்தல், ககக.
மத்தி, கஉக, கரு, கரு, உக, உக.
மத்திச்சுற்றத்தினிலக்கணம், உ.

மயில், கக, கக, கக, கக, கக, கக,
கசரு, கசக, உரு, கசச, ககரு.
மயில்வாகனம், கரு.
மயிற்கொடி முருகத்தடவுளுக்கு உரித்
தென்பது, கரு.
மயிற்பீலியால் மாலைதொடுத்தல், கரு,
உகச.
மயிற்பேடை, கஉ.
மரத்துண்டம், உகக.
மரநிழல், உகச.
மரம், கக, கக, கக, கக, உக, உக,
கச.
மரல், கக.
மரல்கார், உகச.
மருதநிலம், கச.
மருதப்பண், கசக.
மருதமரம், கரு, உசக, கசச, கரு.
மருந்துகொள்ளுமரம், கக.
மருப்பு (=பாழுறுப்புள்ளி), உகஉ.
மரையார், கசக, கக, கக.
மரையாலின்பால், கசக.
மலங்குமின், கக.
மலை, உக, சக, கரு, கக, கக, கரு,
கக, கக, கக, கக, கக, கக,
கக, கக, கச, கச, கச, கரு,
கரு, கரு, கரு, கக, கக,
உக, உக.
மலைக்குரை, கக.
மலைச்சாரல், கக, கரு.
மலைச்சாரம், கரு.
மலைகாடு, கரு.
மலைப்பச்சம், கக, உக.
மலைமல்லிசை, கக, கக.
மலையன், கக, கக, கரு, கரு.
மலையிடத்துப் பொன்னுண்டாதல்,
கரு, கக.
மலையில் தெய்வாழ்ந்தல், கரு.
மலையில்வாழ்வோருணவு, கசக.
மலைபுச்சி, கக, கக.
மலைவழி, கக.
மழவர், கக, கக.
மழு, கரு, உக.
மழை, கச, கக, கக, கச, கச,
கச, கச, கரு, கச, கக, கக.
மழைத்தளிர், கக, கச, கக.
மழைத்தளியினும் பலகாலம்வாழ்வெ
ன்றல், கச.
மழை வேண்டுகாலத்தப்பெய்வித்தற்
கும் வேண்டுகாலத்துழித்தற்கும்

குறவர் தெய்வத்திற்குப் பஸ்தினவுதல்,
கசுநு.
மற்போர், அஃ.
மறக்குடிமகளிர், கசு, உள, உளவு,
உளசு.
மறத்தி, கசுநு.
மறவர், கசு, கள, உளவு, உள, உளசு.
மறவர்தொழில், கசு.
மறுபிறப்பு, உளசு.
மன்றத்தில் பரிசிலர்தங்குதல், கசுநு.
மன்றத்தில் முழுவதுக்கப்படுதல், கசு.
மன்றம் (=மன்ற), கசு, கள, கசு, கசு,
கசு, கசு, உள, உள, கசு, கசு,
கசு, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு,
கசு, கசு, கசு, கசு.
மன்றவிளவு, கசு.
மன்றவேம்பு, கசு.
மனைவி, உள.
மனைவி, இறந்தகணவனுக்கு உணவுகொ
டுத்தம்பொருட்டுச் சிறியவீடத்தை
மெழுதல், உளசு.

மா.

மாங்கனி, கசு.
மாங்குடிமருதனார், உள.
மாலம், கசு, கள, கசு, கள, கசு, கசு,
மாணிக்கம், கள, உள.
மாதம், கசு.
மாயோன், கசு.
மாரச்சனை, கசு, கசு.
மாற்பிறச்செம்பொறியிருத்தல் உத்தமவி
லக்கணமென்றல், கசு.
மாற்பு, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு,
கசு, உள, உள, கசு, கசு.
மாலை, கசு, கசு, கசு, கசு, கள,
உள, உள.
மாலைக்காலம், கள, கசு, கசு, உள.
மாலைப்பத்து, கசு.
மாலையத்தி, கசு.
மாலையில் இலையைச்சேர்த்துக்கட்டிதல்,
உள.
மாவன், கசு.
மாவிலக்கையென்னுமார், கசு.
மாறோக்கம்=மாறோகம் (ஒருநாடு), கசு,
கசு, உள, உள.
மாள், உள, கசு, கசு, கசு, கசு, உள,
கள.
மாண்கலை, உள, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு.
மாக்குட்டி, உள.

மாண்பிணை, உள, கசு.
மான்றைப்பழுக்கல், கசு.
மாணினைச்சி, கசு.

மி.

மிருகசீரிடநான், உள.
மிழலைக்கூற்றம், உள.
மின்குகொடி, கசு.
மின்குமூடை.
மின், உள.

மீ.

மீன், கசு, கசு, கசு, கசு, கசு.
மீனக்கொடி, கசு.
மீனைச்சித்தல், கசு.

மு.

முக்காவனாடி, கசு.
முக்குதல் (=மொக்குதல்), கசு.
முக்கலை, கசு, உள.
முன்னடை, கசு.
முசுறி, கசு.
முன்னாடி, கசு, கசு, கசு.
முன்னாயிலை, கசு.
முட்டுக்கண், உள.
முத்தாரம், கசு, கசு.
முத்தியின்பத்தைத்தரும் நற்செய்கை
களை அறித்து செய்துகொள்கவென்
றல், கசு.
முத்தி, உள, கசு.
முத்தி, கசு, கசு, உள, கசு, கசு.
முத்தாற்றக்கூற்றம், உள.
முதலை, கள, கசு.
முதற்போக்குச்செல்லுகையில் வீரர் கீ
ராடிச்செல்லுகைமென்றல், கசு.
முதியவன் கூத்தல், கசு.
முதியமலை, கசு, கசு, கசு.
முதுமக்கட்டாழி, உள.
முதுமை, கசு.
முநீரொன்பதறப்பொருள், கசு.
முழாசம், கசு.
முயல், கசு, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு,
கசு, கசு, கசு, கசு.
முயலின்றுட்டினைச்சி, கசு, கசு.
முயற்சி, கசு, கசு, கசு, கசு.
முயற்சியாலீட்டியபொருளில் நல்லன
வற்றைப் பரிசிலர்க்குமழங்கி எஞ்சி
யதை ஒருவனுண்ணவேண்டுமென்
றல், கசு.
முயற்சியில்லாதவனுடம்பு அழகிழந்திரு
த்தல், கசு.

விஷயகுசிகை.

வண்டு, கூடு, எடு, கெடு.
வயல், சே, உக, சக, நுட, நுள, கூக,
கூடி, ககன, கசுட, உகக, கூகடி,
கூடு, கூடி, கூகக.
வயல்க்கொடி, கூடு.
வயாவுற்றமகளிர் மண்ணுண்ணல், உடு.
வயிற்றுத்தி, எசு.
வரகரினையப் பாலுலையிற்பெய்து சமை
த்த அன்னத்தைத் தேனோடுகலந்து
உண்ணல், கூசு.
வரகின்னல், கஉடு
வரகின்னோறு, கூசு, ககன, உகநு.
வரகு, கூசு, கஉடு, உகநு, கூஉஉ,
கஉன, கூகநு, கூடிசு.
வரால், கூடி, உசக, கூகக.
வராலிறைச்சி, கூகக.
வரிசை, சன, கஉக, கசுடு.
வரிப்பொருண்மைப்பாட்டு, ககநு.
வலி, நுசு.
வலைஞர், உசக.
வழிப்பறி, ககக.
வழிப்பறிப்பறிப்போர், ககக, ககக.
வள்ளிக்கிழங்கு, ககக.
வள்ளிக்கொடி, கக, கூகக.
வளர்ந்தது தேய்தற்கும் தேய்த்தது வளர்
தற்கும், பிறந்தது இறத்தற்கும் இறத்
தது பிறத்தற்கும் சந்திரன் உவமை
யாமென்றல், உன.
வண், கூக, நுசு, என, அக, ககக, ககக,
ககநு, உகக.
வண்களின்முறி, உகன.
வணையமாலை, எசு.
வற்றல், சக.
வற்றியகுளம், கசுட.
வறுமை, கூடி, ககக, ககக, கசுடு,
ககநு, ககக, ககசு, ககக, உகக,
உகக, உசக, கூகநு, கூகக, கூகக.
வறுமையையே அனுபவித்தோர், பொ
ருண்னண்டவிடத்து அடையுமமயக்க
ம், கூகடி.
வறை, கூடிசு.
வன்புலம், சஉ, கசுசு.

வா.

கூட்டாறு (=ஓரூர்), கூகக.
கூட்டோர், ககக.
கூணிகன், ககசு.
கூதியங்களைப் பரிசிலர் காவிறுக்கி
வருதல், ககக.

கூத்தியம், ககக, உகக.
கூத்தியங்களை, ககக.
கூத்தியம், ககக.
கூர், நுடு.
கூழைப்பூ, உகக.
கூழையிலையுண்டல், ககடி.
கூன், கூ, ச, நுடு, கக, கூக, கூன, ககக,
உசக, உகக, கசுடு, கூகக.
கூன்வடு, ககக.
கூன்வீரர், கக.
கூண்மீன், கூடி, சஉ, கக, கூன, உசக,
உகடி, கூஉஉ, கூகக, கூகக.
கூண்மீன்தடி, கக.
கூண்மாமுப்புன் நீர்த்தளியையவிரும்பு
தலுடைத்தென்பது, ககடி.

வி.

விச்சிக்கோ, உடு.
விடியற்காலம், கூகசு, கூடி, கூகக,
ககக, கூகடி, சடு.
விண்மீன், ககக, கஉக, ககசு, உகக,
ககக.
விண்வீற்கொள்ளி, சக.
விதவை, கூகக.
விதி, ககக, உகக.
விதை, உகக, உகக.
விமானம், உக.
விரகு, உகக, உகக.
விரிச்சிபார்த்தல், உகக.
விரகுது, சக.
வில், உக, சக, எக, ககக, கஉஉ,
வில்லாட்கன், ககடி.
விலாவென்பது, கூடி.
விழவு, உக, கூக, கூக, கூக, கூக, கூக,
கக, உகக.
விழுப்புண், உகக.
வினக்கம், உசக.
வினக்கில் (=ஓரூர்), நுசு.
வினரிப்பண், உகக.
விளம்பழம், கூகக.
விளைந்தகன், கக.
விற்றொறி, கூக.
விறகுவெட்டுவோர், எடு.
விறவியர் (விறவீ), கூக, கூக, கூக, கூக,
ககக, கூக, ககக, ககக, ககக, ககக,
ககக, ககக, கசுடு, கசுடு, ககக,
ககக, உகக, உகக, உகக.
விறவியர்க்கு ஆபாணங்கொடுத்தல், கக,
ககக.

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(க.) கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை காமர்

வண்ண மார்பிற் றுருங் கொன்றை

பூநீர் வால்வெள் ளோடே சிறந்த

சோகெழு கொடியு மவ்வே றென்ப

கு கறைமீட றணியலு மணிந்தன் றக்கரை

மறைநயி லந்தனார் துவலவும் படுமே

பெண்ணுரு மொருநிற னாகின் றவ்வுருத்

தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்

பிறைநுதல் வண்ண மாங்கு

கடு பதினெண் கணறு மேத்த

யெல்லா வுயிராக்கு மேமட

நிற வறியாக் கரகத்துத்

தாழ்சடைப் பொலிந்த வர்

சடவுளவாழ்த்து.

பாரதீர்பாடிய பெருந்தேவனுர் பாடி

இதன்பொருள்.—திருமுடிமேற்குட

கொன்றைப்பூ; சடவுள் நிறத்தையுடைய தி

வரப்படுவது; துய வெளிய ஆனேறு; மிக்

வானேறென்று சொல்லுவர்; நஞ்சினதுகதப்பு, திருமிடற்றை அழகுசெய்தனம்

செய்தது; அக்கதப்பு, தான் மறவாயும், வானேரை உய்யக்கொண்டமையின்,

வேதத்தைப்பயிலும் அந்தணரார் புகழவும்படும்; பெண்வடிவு, ஒருபக்கமாயிற்று;

ஆய அவ்வடிவுதான், தன்னுள்ளேயொடுக்கி மறைக்கிலும் மறைக்கப்படும்; பிறை,

*திருதுதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோன் சூடுதலால், பதினெண் கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, நீர் தொலைவறியாக்குண்டுகையானும் தாழ்ந்த திருச்சடையானும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு.—என்றவாறு.

தன்னுளடக்கிக் கரக்கினுங்கரக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவுதான் எல்லாப்பொருளையும் தன்னுள்ளேயடக்கி அவ்விறைவன்சுற்றிலே மறையினுமறையுமென்று உரைப்பினுமமையும். நீரவறியாக்காகம் - சங்கையென்பாருமுளர். அக்கறை, அவ்வுரு, அப்பிறை எனகின்ற எழுவாய்கட்கு துவல்வும்படும், கரக்கினுங்கரக்கும், எத்தவும்படும் எனகின்ற பயனிலைகளை நீரலெகொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும் காண்காவதனோடுமுடிக்க. எமமாயிய அருந்தவத்தோனென்க; எமமாயிய நீரெனினும் அமையம். அனியனுமணிந்தன் மென்பது, † “உண்ணு முண்ணேன்” என்பதுபோல நின்றது. பதினெண் கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னாரும் சிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருளும் சித்தரும் சாரணரும் வந்தியாதாரும் காகரும் பூசடும் வேதாளரும் தாராகணமும் ஆகாசவாகிகளும் போகபூமியோருமெனவிவர்; பிறவாறுமுரைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழிமெய்களான்வணங்க, அறமுதல்காண்கும் பரக்குமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (க)

- (உ.) மண்டினிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பம்
விசும்புதவரு வளியும்
வளித்தலையு தீயுந்

- இ டு முரணிய நீரும், என்றும்
கைம்பெரும் புகழ் தியற்கை போலப்
போற்றார்ப் பொறுத்தலுந் குழ்ச்சிய நகலாரம்
வளியுந் தெறவு மவியு முடையோய்
நின்கடற் பிறந்த ஞாபியு பெயர்த்துநின்
கடு வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிகடும்
யாணர் வைப்பி னன்னுடும்பிப் பொருந்
வரன் வரம்பனை நீயோ பெரும
வலங்குளைப் புண் யாவிரோடு சினை இ
நிலத்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
உரு யினாம் பசின்மரும் பொருதுகளைத் தொழியப்

* திருதுதலசென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கலிநோகை, முதலாவது பாலு, உஉ:—“உண்ணு முண்ணேன் வாழும் வாழேன், தோணல முண்டு தறக்கப் பட்டோர், வேணி ருண்ட குடையோரெனன்.”

பெருஞ்சொற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்

பாஅல்புனிப்பினும் பகலிருளினு

நாஅல்வேக நெறிநிரியினுந்

திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி

2.0 நடுக்கின்றி ஈகியிரா வந்தை யடுக்கத்துச

சிறுதலை நவனிப் பெருங்கண் மாப்பிணை

யக்தி யக்தண டருங்கட னிறுக்கு

முத்தி விளங்கிற் றஞ்சும்

பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே.

நினை - பாடாண்டினை; துறை - †கேவியறிவுறாஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

சேரமான்பெருஞ்சோற்று உதயன்சேரலாதனை டாஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

இ - ள். — அணுச்செறித்தலிலும், அந்நிலத்தின் ஒங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாகா யத்தைத்தடவிலும காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப்பட்டதீயும், அத்தீயோடு மாறு பட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்ல வாயின் அவரை அழித்தற்கு உசாவும் உசாவினது அகலமும், அவரை அழித்தற் கேற்ற மனவலியும் சதாங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் வழிப் பட்டால் அவர்க்குச்செய்யும் அருளுமுடையோய், நினது கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினது வெவ்ரிய தலைபொருந்திய திரையையுடைய மேல்கடற் கண்ணே சூழ்தும் புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்களையுடைய கல்ல காட்டிற்கு வேந்தே, வானவரம்ப, பெரும், நீ, அசைத்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவரைவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட பொற்பூக் தும்பையையுடைய துரியோதனன்முதலாகிய ஹற்றவரும் பொருது போர்க்களத் தின்கட் படுத்துனையும் பெருஞ்சோறுகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வறா யாதுவழங்கினோய், பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும், ஞாயிறு தன்விளக்க மொழிந்து இருளினும், காண்குவேத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும் வேறுபாடில் லாத சூழ்ச்சியையுடைய மந்திரிச்சுற்றத்தோடு ஒழியாது நெடுங்காலம்விளங்கித் துளங்கமின்றிநிற்பாயாக; அரைமலையின்கட் சிறியதலையையுடைய மறிகளையுடைய வாகிய பெரியகண்ணையுடைய மான்பிணைகள் அந்திக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற் கரிய கடனாங்கிய ஆவுதிகையப்பண்ணும் முத்தீயாகிய விளக்கின்கண்ணே துயிலும் பொற்சிகரங்களையுடைய இமயமலையும் பொதியின்மலையும்போன்று. — எ - து,

சூளர்க்குநாடென இயையும்; சூளர்க்குநாடென இடத்தாகிப்பொருளின்னொழில் இடத்தமேல் ஏறிநின்றது. நீயோ, ஒ - அசைநிலை; அன்றி, இதனை வினை

* நிலையரோவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் ஒம்படைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சியூர்க்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், “தாவி னல்லினை” என்னும் கூகம் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமென்பதனை முற்றாக்கி, இதனை அவ்வினாவிற்குப் பொருளாக்கி உரைப்பாருமுனர். முத்தியாவன : ஆகவனியம், காருகபத்தியம், தென்றிசையங்கி. ஆங்கும், அத்தையும் - அசைநிலை, வானவரம்பனை, ஐகாரம் - மூன்னிலை வினக்கிநின்றது. நிலந்தலைக்கொண்டவென்பதற்கு நிலங்கோடல் காரணமாகத் தலைக்கட்டுடிய வெனிணுமையும்.

போற்றர்ப்பொறுத்தல்முதலிய குணங்களை யுடையோய், பொருந், வரையாது கொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும, நீ, புளிப்பினும் இருளினும் கிரியினும் இமயமும் பொதியமும் போன்று கடுக்கின்றிச் சுற்றமொடு விளங்கி நிற்பாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

போற்றர்ப்பொறுத்தல்முதலாகிய குணங்களை அரசியலடைவாற் கூறுகின்ற நூதலின், பூதங்களின் அடைவு கூறாயினார்.

இதனாற்சொல்லியது, * தன்கடற்பிறந்தனாயிறு தன்கடற்குளிக்குகாடனாதலாற் செல்வமுடையாயாகவென்று வாழ்த்துவென்கின்றமையின், நீவொழுகவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று. (உ.)

(ரு.) உவவுமகி யுருவி னோங்கல் வென்றாடை

நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணை நழிற்று

வேம முரசு மிழுமென முழங்க

நேமி யுய்த்த நேன நெஞ்சிற்

ரு நவிரா விசைக் கவுரியர் மருக

செயிற்றிற் கற்பிற் சேயிழை சணவ

†பொன்னோடைப் புகரணிதுதற்

துன்னருந்திறற் கமழ்க்கடாஅத்

தெயிறு படையாக வெயிற்குத விடாஅங்

கரு கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருந்திற்

பெருங்கையானையிரும் பிடர்த்தலை யிருந்து

மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் †சாயாக்

கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி

நீலம்பெயரினு நின்சொற்பெயரல்

கரு பொலங்கழற்காற் புலர்சாந்தின்

விவங்ககன்ற வியன்மார்ப

தூநில்ல வுயவரிய

நீநில்ல நீளிடைய

பார்வ விருக்கைக் கங்கண் னோக்கிற்

* வானவரம்பனாதலாற்செல்வமுடையாயாகவென்றுவாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீவொழுகவென வாழ்த்தியவாறாயிற்றென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பொன்னினோடையென்றும் பாடம்.

‡ சாவாவென்றும் பாடம்.

- உ௦ செந்தொடை பிழையா வன்க ண்டவ
ரம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்
திருந்துகிறை வளைவார்ப் பருந்திருந் துயவு
முன்ன மரத்த துன்னருந் கவலை
நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவீன்து
- உ௧ முன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவ
நின்மை நிரத்தல் வன்மை யானே.

தீனையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்கருங்கைபோன்வாட்பெருங் பெயர்வருதியை இரும்பிடீத்தலையா
பாடியது.

இ - ன.—உவாசாரின் மதியினது வடிவுபொலும் வடிவினையுடைய உயர்ந்த
வென்சொற்றக்குடை நிலப்பெற்ற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, காவ
லாகிய வீரமுரசும் ிருமொழுவதும் முசையைமுடைத்தாய்முழங்க, சக்கரத்
தைச் செலுத்திய ஈரமுடைய கெஞ்சினையும் ஒழிபாத வண்ணமையையுமுடைய பாண்
மடர் மரபினுள்ளாய், குற்றமற்ற கற்பினையுடைய சேயிழைக்குத்தலைவ, பொண்ணு
னியைப் பட்டத்தையுடைய புகரணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியை
யும், மணநாறும் மத்தையுமுடைய, கொம்பு படைக்கலமாகக்கொண்டு பகைவர்
மதிவிட்கட் ததவைக்குத்திக் கயிர்முற்பிணித்தலைச்செய்த கவிழ்ந்த மணியையணி
ந்த பச்சுத்தையும், பெருங்கையைமுமுடைய யானையினது பெரிய கழுத்திடத்தே
யிருந்து பரிசுமரியாத கூற்றதனானது பொறுத்தற்கரிய கொலைத்தொழிலுக்கு
இனையாத உலிய கையின்க ணே ஒன்றிய வாணி யுடைய பெரும்பெயர்வருதி,
நிலம்பிறழினும் நினது ஆணையாகிய சொற பிறழாதொழியல்வேண்டும் ; பொன்
றற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூசிப்புலர்ந்த சந்தனதையுடைத்
தாகிய குறுக்ககன்ற பரத்தமார்பினையுமுடையோம், உலரினலாதனவும், பொறுத்தற
கரிய உட்குச்சுலையுடையனவும், நீரில் லாதனவும், நீண்ட வழியனவுமாகிய, வட்பல
னாவலியச செய்மைக்கண்ணே பாத்தருந் திருப்பினையும், கையார் கவிக்கப்பட்ட
கண்ணாக்குறித்துப்பாரக்கும் பர்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாத தறு
கண்மையையுமுடைய மறவர்தாம் அம்டைவிடுதலாற பட்டோரது உடன்முடிய
புதிய கற்குவையினமேலே திருந்திய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையுமுடைய பருந்
திருந்துவருந்தும் உண்மரத்தினையுடையவாகிய அணுகுதற்கரிய கவர்த்த வழியின்
கண்ணே நின்பால் நச்சிய விருப்பத்தால் இரப்போர்வருகுவர் ; அகலாமனக்குறிப்
பை அவர்முகத்தானறிந்து அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலைவல்ல தன்மை
யான்.—எ - று.

துதலையும் திறலையும் கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையுமுடைய
யானைப்படுத்தலையிருந்து வயிறுபடையாக வயிர்கதவிட்டுக் கூற்றத்தருந்தொழில்
சாயாப் பெரும்பெயர்வருதியென மாறிக்கூட்கு ; *காலாலதில் கையாலாக்குத
லன்றி வயிறுபடையாக வயிர்கதவெடுக்கைவிடாதபெருங்கையானையென இயைத்

* காலிவிடுதலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

துரைப்பினுமமையும்; எயிற்கதவிட்டுக் கயிற்பிணிக்கொண்டவென இயைத்தரைப் பாருமுனர். ஊரில்ல உயவரிய நீரில்ல நீளிடையவாகிய உன்னமரத்த கவலையெனவும், பருத்திருந்துயவும் துன்னருங்கவலையெனவும் இயையும்.

மருக, கணவ, வருதி, மாப்ப, இரவலர்வருவது, அவர் இன்மைதீர்த்தல் வன்மையான்; அதனால், நின்சொற் பெயராதொழியல்வேண்டுமெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

வாழ்த்தியலாதல்லிளங்க, வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைச்சூப்பட்டது. (௩)

(சு.) வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன
செவ்வா னத்து வனப்புப் போன்றன
தாள், சுளங்கொளக் கழல்பறைந்தன
கொல்ல லேற்றின் மறுப்புப் போன்றன

ரு தோல், துவைத்தம்பிற் றுணைதோன்றலா
நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன
மாவே, யெறிபதத்தா னிடங்காட்டக்

*கறுப்பொருத செவ்வாயா

வெருத்துவல்லிய புலிபோன்றன

க0 களிதே, கதவெறியாச சிவந்துராஅயர்

துதிமழுங்கிய வெண்கோட்டா

ஹிடுருண்ணுக் கூற்றுப்போன்றன

நியே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்

பொலந்தேர்மிசைப் த்பொலிவுதோன்றி

கரு மாக்கட லிவந்தெழுதருஞ்

செஞ்ஞா யிற்றுக் கவினை மாதோ

வனையை யாகன் மாதே

தாயி னாவாக் குழவி போல

வோவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவண்ணை.

சோழன் உருவப்பற்றேரிளஞ்சேட்சேனியைப் பரண்பாடியது.

இ - ன்.—வான் வெற்றியைத்தருதலாற் குறுதிக்கறைபட்டன, செக்கர்வானத் தினது அழகையொத்தன; கால் புடைபெயர்ந்து போர்செய்து சுளத்தைத் தமதாக் கிக்கொள்ளுதலால் வீரக்கழல் † அருப்புத்தொழில் பறைந்தவை, கொல்லும் ஆனேற்றினது கோட்டையொத்தன; பரிசைகள் ஒலித்துத் தைத்த அம்புகளால்

* கறுப்பொருதவென்றும் பாடம்.

† பொலிவொடுதோன்றியென்றும் பாடம்.

‡ ஆர்ப்புத்தொழிலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

துண்தோன்றவன, நிலையிற்றப்பாத இலக்கத்தையொத்தன; குதிரைகள், எதிரியை எறியும் காலமுடையான் இடவாய் வலவாயாகிய இடத்தைக்கூட்ட முகக்குவி பொரப்பட்ட செவ்வாயையுடைமையான் மாண்முதலாயினவற்றின்கழுத்தைக்கவ்வி உதிரம் ஊற்றியுண்ட புலியையொத்தன; களிமுகன், கதவைமுறித்த வெகுண்டு உலாவி துண்தேய்ந்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரியுன்னும் கூற்றையொத்தன; தீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதையுடைய குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொலிவொடுதோன்றுதலாற் கரிய கடலின் கண்ணே ஒங்கியெழுநின்ற செய்யுஞாயிற்றினது ஒளியையுடைய; அத்தன்மையையாதலால், தாயில்லாத உண்ணுக்குழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும், நின்னைச் சினப்பித்தவருடைய நாடு.—எ - று.

நாடுன்றது, காட்டுள்வாழ்வானா. மாடுன்பது, ஏதுப்பொருள்படுதோர் இடைச்சொல். சமூல்பறிந்தனவென்றோடு, அதற்கு வீரச்சமுனீங்கிய அவையென்று உரைப்பாருமுனர். வாளாகிய மறுப்பட்டவையெனவும், சமுலாகிய பறைந்தவையெனவும், தோலாகிய துண்தோன்றவெனவும் கொள்க. துவைத்துத் தோன்றவ வென இளையும். ஏறிபதத்தானென்பதற்கு ஒத்தும் காலையுடையானென்று உரைப்பாருமுனர்.

செஞ்ஞாயிற்றுக்கவினையென்ற துணையும் மன்னவன்புகழும், ஒவாது கூடநின் உடற்றியோர் நாடுன ஒன்றாகாழிபிரங்கலுமாதலான், இது கொற்றவன்னையாயிற்று.

(ரு.) *எருமை யன்ன சுருங்கல் லிடைதோ

ஞனிற் பரச்கும் யானைய முண்பிற்

கானக நாடனை நியோ பெரும

நியோ தாகவி னின்றொன்று மொழிவ

ரு லருளு மன்! நிககி நங்கா

நிரயங் கொன்பவரோ டொன்றாது காவல்

குடிவி கொன்பவரி றேழும்புமதி

யவிர்தோ தானேயது பெறலருள் குறைத்தே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - செவியறிவுறாஉ; பொருண்மொழிக் காஞ்சியுமாம்.

* இப்பாட்டினை, மககட்பாடாண்டினைக்குரிய துறைகளுள் வாயுறைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டி, இதனுள் நிரயங்கொன்பவரொடொன்றாது காவலும்பென வேம்பும் கெவம்போல வெய்தாகக்கூறி அவற்கு உறுதியுத்தலின் வாயுறைவாழ்த்தாயிற்றென்றும், செவியறிவறாஉவன்றென்றும் கூறினர் நச்சினுர்க்கியாயி; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையிலல், “கொடுப்போரேத்திய” என்னும் ௩௦ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க. இப்பாட்டில் “எருமையன்ன சுருங்கல் லிடைதோ, ஞனிற் பரச்கும் யானைய முண்பிற், கானக நாடனை நியோ பெரும” என்பதை, அவர், தன்கட்டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பென்னும்மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; அதனை, மெய்ப்பாட்டியலில், எ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

சேரமான் கருநூறியஒன்வர்ட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையகீகண்
நான்று நின் உட்புப்பெறுவாயாகென அவனைச்சேன்றுகண்டு தம்முடம்புபெற்
நின்ற நர்வேருஉத்தலையார்பாடியது.

இ - ன்.—எருமைபோலும் வடிவையுடைய கரிய கற்பொருத்திய இடந்தே
றும் பெற்றம்போலப் பாக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டி;
குள்ளாகிய காட்டினையுடையாய், பெரும், நீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகா
டாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வத்தையுடையனாதலால், நினக்கு ஒருகாரியஞ்
சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுரிக்கிப் பாவஞ்செ
தானா நீங்காத நரகத்தைத் தமக்கிடமாகக்கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காக்கா
படும் தேயத்தைச் சமுலியை வளர்ப்பானாப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத்
தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது.—எ - று.

காவலென்றது, அருபெயர். நாட்டை, ஐகாரம் - முன்னிலைக்கண்வந்தது.
ஒவும், ஒரும் - அசைநிலை. அருனாவது, ஒன்றின் தயர்க்கண்டார் காரணமின்றித்
தோன்றுமிரக்கம். அன்பாவது, தன்னை புரக்கப்படுவார்மேலுணராதியகாதல்.
இனி, ஒகாரத்தைப்பிரித்து வினாவாக்கிக் கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையக்
கண்டருன்று நின்னுடம்புபெறுவாயெனத் தம்முடம்புபெற்றமைதோன்ற, நீயோ
வென வினவினராக்கியுரைப்பாருமளர்.

காவல் சமுலிகொள்பவரினென்பன்றமையாற் செவியறிவுறாஉவும், அரு
ளும் அன்புரிக்கி நீங்கா நிரயக்கொள்பவரோடொன்றாதென்றமையாற் பொருள்
மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (நி)

(சு.) வடாஅது பளிபடு நெடுவரை வடக்குந்
தெய்யஅது அருகெழு குமரியின் தெற்குந்
குணுஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குந்
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின் குடக்குந்

இ சுழது, மூப்பண ரடுக்கிய முறைமுதற் கடற்

வீரநிலை நிவப்பின் கழு மேல

தானிலை யுலகத் தானு மானு

துருவும் புகழ் மாகி விரிசீர்த்

* தெரிகோள் ஞமன்ன போல வொருதிதம்

கடு துற்ற விவியரோ நிற்றிறஞ் சுறக்க

செய்வினைக் கெதர்ந்த தெவ்வர் தேவத்துக்

கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச்

சிறுகண் யானை செவ்விதி டுனேவிப்

பாசவற் படப்பை யாரோடில் பலதற்

* தெரிகோற்சமனென்றும் பாடம்.

† பற்றிலியரோவென்றும் பாடம்.

‡ ஏனென்றும் பாடம்.

- ௧௫ தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
புரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கிப்
புணியிய ரத்தையின் குடையே முனிவர்
முக்கட செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த
௨௦ நான்மறை முனிவ ரோந்து கையெதிரே
வாடுக ிஹைவரின் கண்ணி யொன்றார்
நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே
தெய்விய ரத்தையின் வெகுளி வாரிழை
மங்கையர் துளித்த வாண்முகத் தெதிரே
௨௫ ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீதைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுட
ரொண்குதிர் ஞாயிறு போலவு
மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை ய: ௫.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - || செய்நிறுவுதல்; வாழ்த்தியலுமாம்.

பாண்டியன்பல்யாகசாலையுததும்பெருவழுதியைக் காரிகிழார் பாடியது.

இ - ன்.—வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இமயமலையின்வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது உட்குந்திறம்பொருந்திய கன்னியாற்றின் தெற்கும், கீழ்க்கண் ணது கலையைப்பொருகின்ற சகரரால் தோண்டப்பட்ட சாகரத்தின்கீழ்க்கும், மேல்கண்ணது பழைய முதிர்ந்த கடலின்மேற்கும், மேதாகிய நிலமும் ஆகாய மும் சுவர்க்கமும் மூன்றுக்கூடிய புணர்ச்சியாக அடுக்கப்பட்ட அடைவின் கண் முதற்கட்டாகிய நீர்நிலைக்கண் ஒங்கிய நிலத்தின்கீழும், மேலதாகிய கோ லோகத்தின்கண்ணும் அமையாது உட்கும் புகழ்முக; பார்த அளவையுடைய பொருள்களை ஆராயும் துலாக்கோலின்கட் சமன்வாய்போல ஒருபக்கம்கோடா தொழிக; நினது படை குடிமுதலாகிய கூறுபாடுகள் சிறக்க; போர்செய்தற்கு மாறுபட்ட பண்கவர்தேயத்தின்கண்ணே நினது கடல்போலும் படை மேல்விழு ந்த உன்புக மிகுச்சென்று அடர்ந்த புகரினையுடைய சிறுகண்யானையைத் தடையின் றேரேயேவிப் பசிய வினைநிலப்பக்கத்தையுடைய அரிய மதிலரண் பலவற் றையுக்கொண்டு அவ்வாணின்கட் கொள்ளப்பட்ட அழகுபடச்செய்த நல்ல அணி கலங்களைப் பரிசிலர்க்கு வரிசையின்வழங்கி நினது கொற்றக்குடை முனிவரார் பரவப்படும் மூன்றுதிருநகனத்தையுடைய செல்வரது கோயிலை வலம்வருவதற்குத்

* பணிஇயரத்தையென்றும் பாடம். † முதல்வரென்றும் பாடம்.

‡ இயவுணினென்றும் பாடம். § சொல்கவத்தையென்றும் பாடம்.

|| ஒருவுதலை ஒருஉதலெனவும் ஒருஉவெனவும் கூறுமாறுபோல, உறவும் உறாஉதலெனவும் உறாஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர் நச்சினர்க்கிவியர் [தொல், பொருள், புறத்திணையல், ௩௪ - ம் குத்திரவுரை].

தாழ்க; பெரும, நினதுமடி, மிக்க நாண்குவேதத்தினையுடைய அந்தணர் நின் லீ
நீடுவாழ்கவென்மெடுத்த கையின்முன்னே வணங்குக; இறைவ, நினதுகண்
நின்பகைவாறு நாட்டைச்சுடும் பலமணநாறும் புகையுறைத்தலான் வாடுக; நின்
சினம், வெளிய முத்தாரத்தையுடைய நின்தேவியருடைய துளித்த ஒளியையுடைய
முகத்தின்முன்னர் தணிக; வென்று வென்றிமுழுதையும் வியவாது நின்மனத்தே
உட்கொண்ட தணியாத வண்மையையுடைய தருதிமாட்சிமைப்பட்ட குடும்பி, கு
ர்த்த சுடனாயுடைய திங்கையொப்பவும் சுடுகின்ற ஒளிபொருந்திய ஒன்றிய க
னாயுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் நிலைபெறுவாயாக, நீ உலகத்தின்மேல். — எ - டு

வடாதென்னும் முற்றவினைக்குறிப்பைப் பெயர்ப்படுத்தி, பணிபடுகெடுவனை
யொடு பண்பொட்டாக்கி, அதன்வடக்குமென்க; ஒழிந்தனவுமென்ன. மேலது திற
கத்தின்மேலுமென்பார், அதற்கு மேலதாகிய ஆளியைலகத்தானுமென்றார். உட
வென்பது, இவனுணையார் பிறரஞ்சும் உட்குடைமை. அத்தையும், ஆங்கவும்
அசைநிலை.

குடும்பி, பெரும, உருவும் புகழும் ஆக; ஒருதிறம் பற்றுகொழிக; நின்றிறஞ்சு
க்க; பணிக; இறைஞ்சுக; வாடுக; செல்லுக; பரிசின்மாக்கட்கு நல்கி மதியார்
போலவும், ஞாயிறுபோலவும் நீ நிலத்தின்மிசை மன்னுகவெனக்கூட்டி வியை
முடிவுசெய்க.

தேவத்தென்பதனுள், அத்தை அசைகிலையாக்கி, தேயர் கடற்படைக்குள்ளே
குளிப்பவென்றொப்பாருமுனர். னுமன் - யமனென்னுமையும், அடற்புகர்ச்
சிறுகண்யாணையென்று பாடமோதி, கொலையைச்செய்யும் புகையுடைய யாணை
யெனினுமையும். ஆகி - ஆகவெனத்திரிந்ததென்றது; ஆகியென்பதனைத் திரி
யாது, நின்றிறஞ்சுக்கவென்பதனோடு இயைத்துணைப்பாருமுனர். நின்றிறம் - நிற
நிறமென வலித்துநின்றது.

கதர்வலஞ்செயற்குப் பணியியரென வீதம், ஏந்துகையெதிர் இறைஞ்சுகவென
அறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத்தெதிர் தணிகவென
இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறாவும், மதிய
மும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலுமாயிற்று. (சு)

(எ.) *கனிது கடைஇயதாட்

கழலுர் இய திருந்தழக

†கணைபொருது கண்வண் கையாற்

கண்ணொளிர் வருடங் கவின்கா பத்து

டு மாமறுத்த மலர்மார்பிற்

ஞெல்பெயரிய வெறுழ்முன்பி

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய வரிபாந்தெடுத்தலென்னுந்துறைக்கு
உதாரணமாகக்கூட்டினர் நச்சிநூல்க்கியர் [தொல், பெரு, புறத்திணையியல்,
அ - ம் சூத்திரவுணர்].

† கணைக்கால் பொருதவென்றும் பாடம்.

னெல்லையு மிரவு *மெண்ணாய் பகைவ

ஞர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலேக்

கொள்ளை மேவலை பாகவி னல்ல

க0 வில்லவா குபவா விமழேர் வளவ

தன்புனல் பரந்த பூசன்மண் மறுத்து

மினிற் செறுக்கும் யாணர்ப்

பயன் றிகழ் வைப்பிற் பிற ரகன்றலை நாடே.

கிணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

சோழன் கிரகாநீபெருவளத்தானைக் கருங்குழமுலாதுநீர் பாடியது.

இ - ள்.—களிற்றைச் செலுத்திய தானையும், வீரக்கமலுரிஞ்சிய இலக்கணத் தாற்றிருக்கிய அடியினையும், அம்பொடு ட்பொருது இடக்கவித்த வள்ளிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளங்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகள் பிறர்மார்பை மறுத்தற்கு எதுவாகிய பரந்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த மிக்க வலியினையுமுடைய, பகலுமிரவுமெண்ணாது பகைவரது ஊரைச்சுடுகின்ற தீவினது ஒளியின்கண்ணே தஞ்சுற்றத்தை அழைத்தலுடனே அழுகின்ற கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை விரும்புதலுடைய; ஆதலான், நல்ல பொருள்கள் இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட தேனாயுடையவனவ, குளிர்த்த நீர் பரந்த ஹசையையுடைய உடைப்புச்சீன் மண்மறுத்தலான் மீளுடைக்கும் புது வருவாயினையுடைய பயன்விளங்கும் ஊர்க்கினையுடைய மாற்றாது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள்.—எ - று,

திருத்தடியென்பதற்குப் பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும். கிணைபொரு தென்றது, சூதெனொடுமருவுதலை.

தானையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், முன்பையு முடையவனவ, நீ கொள்ளைமேவலையாதலின், யானையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்காடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக் கூட்டிக.

நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென இடத்துகிழ்பொருளின்னொழில், இடத்தமே லேறிற்றது. இனித் தாளாலும் அடியாலும் கையாலும் சாபத்தாலும் மார்பாலும் முன்பாலும் கொள்ளைமேவலையாகவினென ஆறுருபுவிரித்தனாப்பினுமமையும்.

இது, பிறரகன்றலைநாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற் கொற்றவள்ளையும், ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலையென்றமையின் மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று. (ஏ)

(அ.) †வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்

போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறாஅ

* என்னுயென்றும் பாடம்.

† பொருதவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உவமவியலில், “வேறபட வந்த” என்னும் கூஉ - ம் குத்திரவுளாயில், இப்பாட்டினுக்கு விளங்க விரித்துப் பொருள்குறினர் நச்சினூக்கினாயிர்.

- டு வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற்
றண்டமுந் தணிதிரீ பண்டையிற் பெரிதே
யமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில்
வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை
மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்
க0 மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு
செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்
நெய்தலங் கான நெடியோ
யெய்தவந் தனம்யா மேத்துகம் பல்வே.

தீனையும் துறையும் அவை.

கோழன் *நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்போதி பகர்
தடையார் படியது,

இ - ள்.—நினை வுழிபட்டொழுதுவோரை விரையவறிவை; பிறருடைய
குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தெளியாய்; நீ மெய்யாக மனத்தரனாரா
ந்து அறுதியிடப்பட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற்கானின், அதனை நீதிநாற்கு,
தக ஆராய்ந்து அத்தேமைக்குத்தகத் தண்டஞ்செய்வை; வந்து நிற்பாதத்தையடை
ந்து முன்னேறிப்பாராயின், அவர்பிழைசெய்வதற்குமுன் நீ செய்யுமுள்ளினுட
அருள்பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணிவை; அமிழ்த்ததைத் தன்களை
யால் வென்று உண்ணவண்ண அமையாத மணங்கமழும் தாளிப்பையுடைய அடி
சிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிசுறையடாமல்வழங்கும் பழிதீர்த்த மனைவாழ்க்கையை
யுடைய பெண்டிர்முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலல்லது வீரர் போரான் மாறுபடுத்தி,
லொழிந்த இத்திரவிற்போலும் மாணையுடைய மார்பு, ஒருதொழிலைச்செய்து பின்
பிழைக்கச்செய்தேமென்று சுருதாத செய்கையையும் செய்மைக்கண்ணே விளங்குப
புகழினியுமுடைய நெய்தலங்கானலென்னும் ஊரையுடையநெடியோய், அனைய
வந்தேம்யாம்; நின் பலருணைக்களையும் புகழ்வேமாக.—எ - று.

வழிபடுவோரை கல்வறிதியென்றது, அறிந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வை
யென்பதாம். பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகவின், ஆகவேன ஒருசொல்
வருவித்தாக்கப்பட்டது. பண்டையிற்பெரிதென்பதற்கு நீ பண்டிசெய்த கோ
பத்தினும் பெரிதாகத் தணிதியென்றாப்பினுமையும். அடப்பட்டமையாத
அமிழ்துபோலும் அடிசிலென்றுரைப்பினுமையும்.

நெடியோய், பல ஏத்துவேமாக எய்தவந்தனமென்கூட்டிக. (க0)

- (கக.) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை
வாலிழை மடமங்கையர்
வரிமணப் புனைபாவைக்குக்
குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து

* நெய்தலங்காலையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டு தண்பொருளைப் புனற்பாயும்
விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்த
துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே

கடு புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியுமே
பேருடைய விழுக்கழஞ்சிற
சீருடைய விழைபெற்றிசினே
யிழைபெற்ற பாடினிக்ஞக்

கடு குரவுணாசாக கொளவலபாண் மகனுமே, எனவாக்
கொளபுற புரந்த தாமரை
வெள்ளி நாராற் புப்பெற முசினே.

திணை - பாடல்களின், துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சேரமான் பாடல்பாடியிருந்திருந்தோர் அவர் *பேய்மகள் இளவெயின் பாடியது

இ - ன்.—ஐய மயிரையுடைய திரண்ட முன்கையினையும் தாய ஆபரணத்
தையுமுடைய பேதைமகளிர் வண்டலிழைத்த சிற்றிறகட்டெய்த பாலைக்கு வளை
ந்த கோட்டுப்பூவைப்பறிததுக் குளிராக ஆன பொருத்தத்தாரின்கட் பாய்ந்துவினை
யா ம வாணமுட்டிய புழியையும் அவ்வாறாயமுடைய *நூரின்கட் படுத்த
சமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும், பகைத்தேறும் வெம்மையையுடைய அரணை
அழித்தது வலியோடு எதிர்த்தவருடைய புறக்கொடைபுடப் பெற்றான் ; அப்புறக்
கொடைடைப்பெற்ற வலய அரசனது வீரத்தைபாடிய பாடினியும், தோற்றப்
பொலிவுடைய சிறந்த பல கழஞ்சார தெய்யப்பட்ட கண்மையையுடைய அணி
கலத்தைப்பெற்றான், ஆய்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு முத்தற்றனமாகிய குர
விலை வந்துபொருத்தம் அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும், விளங்கிய சமு
வின் கண்ணே ஆக்கப்பட்ட பொற்றாமரையாகிய வெள்ளிநாராற்றெடுத்த பூவைப்
பெற்றான்.—எ - து.

பாடினி இழைபெற்றான் : னன் பூப்பெற்றான் மான் அதுபெறுகின்றிலே
னெனப் பரிசில்கடாநிலையாய்ந்து; இனி, இவன் பேயாயிருக்கக் கட்புலனாயதோர்
வடிவுகொண்டுபாடினொருத்தியெனவும், ' இக்களத்துவந்தோர்யாவரும் பரிசில்
பெற்றார்கள் , ஈண்டு திண்டுவி எதிர்த்த பட்டோரில்லாமையான், எனக்கு உண்
வாகிய தனசு பெற்றிலென்' எனத் தான்பேய்மகளானமைதோன்றப் பரிசில்கடா
யினொனவன்கூறுவாருமுள்ளர். 'பாடினிக்கு... பாண்மகள்' என்பது, அதிலே
ஒருபுகேடக் குகரம்வந்தது; உயர்திணையாகலின், பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கொ
ளவல் பாண்மகனெனினுமமைபும். எனவும், ஆங்கும் - அசைநிலை. பெற்றிசின்
முன்றும், படர்க்கைக்கணவந்தன.

(கக)

* பேய்மகள் இளவெயினையும் பிரதிபேதமுண்டு.

- (கஉ.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூகுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவு
மறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
யின்னா வாகப் பிறர்மண்கொண்
டு டுனிய செய்திநின் னார்வலர் முகத்தே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைழுதுதும்பிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் ||
யது.

இ - ன்.—பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம்பொல்
மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரினை ஏறாதற்கே,
அமைக்கவும், அறனோ? இவ்வாறுசெய்தல்; வென்றிமாட்சிமைப்பட்டகுடுமி, ஐ
றாசருடைய நிலத்தை அவர்க்கினனாவாகக்கொண்டு நின்றுடைய பரிசிலரிட,
இனியவற்றைச்செய்வை.—எ - று.

குடுமி, பிறர்மண் இன்னவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வ
முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனோ? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்
வீணமுடிவுசெய்க.

மற்று - அசைநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்த்ததாகக்கொள்க.

(க;

- (காஊ.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனோ
புளிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
வெய்க்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனோ

- டு களிறே, முந்நீர் வழுங்கு நாவாய் போலவும்
பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவுஞ்
சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றோ
நோயில னாகிப் பெயர்கறி லம்ம

- க0 பழன மஞ்ஞை யுகுத்த ிவீ
கழனி யுழுவர் சூட்டொடு தொகுக்குங்
கொழுமீன் விளைந்த கள்ளின்
விழுநீர் வேளி நாடுகிழி வோனோ.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடிந்தலைக்கோப்பெருநங்கினி கருவுரிடஞ்செல்வானைக்கூட்டு சே;
மானத்துவந்தேரலிநம்போறையோடு வேண்மாடத்துமேலிருந்து உறையூர் ஏன்
த்சேசீழுடமோசியார் பாடியது.

இ - ன்.—இவன்யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன்றான், புலியினதோ
லாற்செய்யப்பட்ட மெய்புகுளுவிபொலிந்த கொளுத்தற எய்த அம்புகள் போழட்

பட்ட பரந்துயர்ந்த மாப்பிணையுடைய கூற்றம்போன்ற களிற்றின்மேலேன் ; இக் களிற்றான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக்கலத்தைவொப்பவும் பலமீனிந்து கடுவேசெல்லும் மதியத்தையொப்பவும் சுறவினினைத்தையொத்த வான்மறவர்கூழத் தன்னமருவியபாகனாயறியாது மதம்பட்டது ; இவன் கோயின்றிப் பெயர்வானாக ; வயலிட்டு மயிலுகிர்ந்த பீலிகைய ஆண்டுள்ள உழவர் நெற்கூட்டுடனே திரட்டும் கொழுலிய மீனையும் வினைந்த கன்னையுமுடைய மிக்கதீராகிய வேலியையுடைய காட்டையுடையோன்.—எ - று.

களிற்றமிசையோனாகிய இவன், யாரென்குணவயயின், காடுகிழவோன் ; இவன்களிற்று மதம்பட்டது ; அதனால், இவன் கோயின்றிப்பெயர்கவென்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை ஏதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திண்களோடு உவமை வாளோர்கூழத் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலுமாகக்கொங்க. தில் - விழைவின் கண் நின்றது.

பெருநகின்னிகளிற்று கையிகந்து பகையகத்துப் புருந்தமையான் அவற்குத் தீங்குறமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்தியலாயிற்று ; இவற்குத் தீங்குறின் கமக்குத்தீங்குறமென்னுங்கருத்தால் கோயிலனாகிப் பெயர்கவென்றாராயின், வாழ்த்தியலாகாது ; துறையுடையானது பாட்டெனவுணர்க. (௧௬)

(கசு.) கடுக்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்
முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்

௫ பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிரபரிய மாதாங்கவு
மாவடு செர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்றாண் வடுக்கொள் வழங்கவும்

௧௦ பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாருகின் முடோய் தடக்கை
புலவுநாற்றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புகைகொளினு யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது

௧௫ பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்று
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்
காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
செருமிகு சேளய்நிற் பாகெந் கையே.

நீனை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்செல்வக்கடுக்கோவாழியாதன் கபிலர்கைப்பற்றி 'மெல்லிய கால்நங்கை' எனக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—வன்கண்மையையுடைய கொலையானையாலே காவலையுடைய கலை மரத்தை முறித்து இரும்பாற்செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த அங்குசத்தால் முன்னம கடாவி அதுசெய்யும்வினையைப் பின்வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், வலிய நிறைந்த குந்தாலியால் இடித்துச்செய்த குழித்த கிடங்கின்கண் நிர்ப்பரப்பினது துறைய உயர்ச்சியைக் கருதி அதன்கட்செல்லாமல் மிகைத்த செலவினையுடைய குதிரையைக் குசைதாங்கி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், அம்பறத்தூணிபொருதிய முதகையுடையயாய்த் தேர்மேலேநின்ற வில்லினது வலியகாணும்பிறம் அடுப் பொருத்தும்படி அம்பைச் செலுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அடக்கங்களை அளிக்கவும், தலைவ, வலியவாரும், நின் முழந்தானப்பொருந்திய பெருகைகள்; புலாற்றற்றதையுடையவாகிய செல்வித்தடியைப் பூநாற்றத்தவாகிய புலையைக் கொளுத்தி அழைத்த ஊனையும் துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ்செயலல்லது வேறுசெயலறியாவாகலான், அவைதாம், பெரிது. மெல்லியவாயின; பெரும, பெண்டிற்குத் துணைத்தற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பியும் பொருவார்க்குத் துணைக்கப்படாமையிற் பெரியவியல்போன்ற வலியினையுடைய போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய், நின்னைப்பாடுவாருடைய கண்.—எ - று.

கொளியென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும் ஒருசொல்வருவித்து முடிபப்பட்டது; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அவ்வுருனை ஒருசுட்டிவருவித்து அடுகுடுமுடிப்பினும் அமையும். உண்டென்பது, பொதுவினையன்றேனும் க, யொழிந்தவற்றிற்கெல்லாம் சேறவின், பன்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும் ஊன் துவை கறியொடுகடிய சோற்றை உண்டென உணப்பினும் அமையும் இதனைப் பொதுவினையென்றுணைப்பாருமுள்.

குரிசில், பெரும, சேவய், வலியவாரும், நின்கை; நிற்பாடுகற்கைதாம் மெல்லியவாகுமெனக்கூட்டுக.

இனி, மாதாங்கவென்பதற்கு அகழியைக் கடக்கப்பாய்தற்குக் குதிரை குசையைத்தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுணைப்பாருமுள். பாடுகெனத் தம்மை படர்க்கையாகக்கூறினார்.

தம்கையின் மென்மையது இயல்புகூறுவார், அரசன்கையின் வலிய இயல்புக்கறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கரு.)

(கரு.) *கடுந்தேர் குழித்த நெள்ள லாங்கண்

வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்

பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நல்லெலில்

* இப்பாட்டின் முதற்பாகத்தை, மக்கட்பாடாண்டிண்குரிய துறையகிழ் மன்னையிலுழித்த மன்னுமங்கலத்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சிலுக்கியார் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், ௩௬ - ம் குத்திரவுரை].

- புள்ளின மியிழும் புகழ்சால் வினாவயல்
 ௫ வெள்ளைக் கவிமான் கவிஞனும் புகளத்
 தேர்வழங் கிணைநின் மெய்வர் தேளத்துத்
 னுளங்கியலாற் பணையெருத்திற்
 பாவடியாற் செறனோக்கி
 னொளிமருப்பிற் களிற்வர
 ௧0 காப்புடைய கயம்படியினை
 யான்ன சிற்றத் தனையை யாகவின்
 விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
 நிழல்படு நெடுவே லேந்தி யொன்னு
 ரொண்படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்
 ௧௫ நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
 வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புனையி
 னற்பனுவ னால்வேதத்
 தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கணுறை
 நெய்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்
 ௨0 வியாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
 யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
 யாபல கொல்லோ பெரும வாருற்று
 விசிறிணிக் கொண்ட மண்கணை முழுவிற்
 பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு
 ௨௫ நாடல் சான்ற மைந்தினோய் நினக்கே.

நீணையுந் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாக்காலை முதுகுடும்ப்பெருவழநியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ன்.—வினாந்த தேர் குழித்த தெருவின் கண்ணே வெளிய வாயையுடைய கழுதையாகிய புல்லிய நிரையைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினே, அவருடைய அகலிய இடத்தை யுடைய நல்ல அரண்களை; புள்ளினங்களோலிக்கும் புகழையைத் வினையுணிக்கண்ணே வெளிய தலையாட்டமணிந்த மனஞ்செருக்கிய குதிரையி னுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேரைச் செலுத்தினே, நின்னுடைய பகைவர் தேயத்துக்கண்; அசைத்ததன்மையோடு பெரியகழுத்தினையும் பார்த அடியோடு வெகுட்சிபொருந்திய பார்வையினையும் வினங்கியகோட்டினையுமுடைய களிற்றை அப்பகைவருடையனவாகிய காவலையுடைய வாலிக்கட் படிவீத்தனே; அப்பெற் றிப்பட்ட சினத்துடனே அதற்கேற்றசெய்கையையுடைய; ஆதலான், விளங்கிய இரும்பாற்செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமும் அறைந்த அழகுமிகக் பலகையுடனே நிழலுண்டாகிய கொடிய வேலை எடுத்துப் பகைவர் ஒன்றிய படைக்கலங்களை யுடைய நினது வினாந்ததுசிப்படையின்வலியைக் கெடுத்தல்லவென்றித் தம் ஆசை

கொடுவர வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயிர்வாழ்ந்தோர் பலசோ? குற்றமில்லாத நல்ல தருமநூலினும் கால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்கபுகழையுடைய சமீதையும் பொரியும்முதலாகிய பெரிய கண்ணுறையோடு கெய்மிக்க புகை மேன்மேற்றினரப் பலமாட்சிமைப் பட்ட கெடாத தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூண்டப்பட்ட அகன்ற வேள்விச்சாலைகள் பலவோ? இவற்றன், யாவையோ பல? பெரும, வார்பொருத்தி வலித்துக்கட்டுதலைப்பொருந்திய மார்ச்சனைசெறிந்த தண்ணுமையையுடைய விறலிபாடும் மேற்செலவிற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலியையுடையோய், நினக்கு. —எ -று.

பூட்டி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல் தந்துணாக்கப்பட்டது. கற்பனாவலாகிய கழல்வேதமென்பாருமுனர். கற்பனாவல்கால்வேதத்து வேள்வியென இயையும்.

பெரும, மைந்தினோய், பாழ்செய்தனை; தேர்வழங்கினை; கயம்படியினை; ஆகலின், நினக்கு ஒன்றாகிய வசைபடவாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? பூபங்கட்ட வியன் கனம் பலகொல்? இவற்றன், யா பலகொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வினங்குபொன்னெறிந்தவென்பதற்குக் கண்ணுடைதத்தவெனினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொண்மாரென்பதற்குத் தாரா வலியால் தலைப்படவெனினும் அமையும். புரையுந்ற்பனாவலென்பது உம் பாடம். யாபலவென இவ்விரண் டுன்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கறினமையின், இஃது இயன் மொழியாயிற்று. (க.இ)

(கக.) வினைமாட்சிய வினாபுரவியோடு

மறையுருவின தோல்பரப்பி

முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்

வினாவயல் கவர்பூட்டி

௫ மனைமரம் விறகாகக்

கடிதுறைநீர்க் களிறுபடிஇ

யெல்லுப்பட விட்ட சுதி விளக்கஞ்

செல்குடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப்

புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றுனைத்

௧௦ துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்

புலவுவாட் புலர்சாந்தின்

முருகற் சிற்றத் துருகெழு குரிசின்

மயங்குவன்னே மலரம்பற்

பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகற்

௧௫ கரும்பல்லது காடறியாப்

பெருந்தண்பனை பாழாக

வேம நன்ன டொள்ளெரி யூட்டினை

நாம நல்லமர் செய்ய

வோராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிநே,

தினை - வஞ்சி; துறை - *மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசத்யம்வேட்ட பெருநங்கினியைப் பாண்டரங்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—போரிந்து நன்மையையுடையவாகிய வினாந்த குதிரையுடனே முகில்போலுநிறத்தையுடைய பரிசையைப் பரப்பி, முனையிடங்கலங்க மேற்சென்று, அவரது நெல்லினைகழனிசைக் கொள்ளையூட்டி, முனையிடத்துமரமே விற்காகக் காவற்பொய்சைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுண்டாகவிடப்பட்ட நாகெகிநெருப்பினது ஒளிதான் விடுகின்ற குதிரையுடைய ஞாயிற்றினது செக்கர்நிறம்போலத் தோன்ற இடமில்லையாகச் சென்றுவிடும் எல்லையில்லாத படையினையும், துணைப்படைவேண்டாத போர்வெற்றியினையும், புலாளுதும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாத்தினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையுமுடைய உட்குப்பொருந்திய தலை, ஒன்றோடொன்றுகலந்த வள்ளையையும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் குளிர்ச்சியையுடைய பகன்றையையும் பழத்தையுடைய பாகலையுமுடைய நல்ல நாட்டை ஒன்றிய தீயை ஊட்டி அஞ்சத்தக்க நல்ல போரைச் செய்ய, நின்கருத்திற்கேற்ப ஒருபெற்றிப்படப்பொருதன, பெரும, நின்னுடைய களிநுகள்.—எ - று.

தோல்பரப்பியென்பதமுதலாகிய வினையெச்சங்களை இறக்குமென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடித்து, அதனைத் தானையென்னும்பெயரொடு முடிக்க. பாகற்றன்பினையென இலையும். எல்லுப்படவிட்ட சுடுத்யென்றதனைத் தானைக்கு அடையாக்குக. கவர்பூட்டியென்பதற்கு விரும்பிக்கொள்ளையூட்டியெனவும், புலவ் கெடவென்பதற்கு நாடழியவெனவும், புலவுவானென்பதற்குப் புலாலுடையவானெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

குரிசில், பெரும, நீ அமர்செய்ய, நின்களிற்று ஓரங்குமலைந்தனவென வினை முடிவுசெய்க.

பாகல் - பலாவென்று உரைப்பாருமுளர்.

ஏமநன்னுடொள்ளெரியூட்டியென்றதனால், இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று. (கௌ)

(கௌ.) தென்குமரி வடபெருங்கற்

குணகுடகட லாவெல்லி

குன்றுமலை காடுநா

டொன்றுபட்டு வழிமொழியக்

* இப்பாட்டினை, எரிபாந்தெடுத்தலென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டுவர் நச்சினுக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், அ - ம் குத்திரவுகன].

- ௫ கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்
படுவதுண்டு பகலாற்றி
யினிதுருண்ட சுடர்நேமி
முழுதாண்டோர் வழிகாவல
குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை
- ௧௦ யகல்வயன் மலையேலி
நிலவுமணல் வியன் கானற்
றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
றண்டொண்டியோ ரடுபொருந
மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றுது
- ௧௫ நீடுகுழி யகப்பட்ட
பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கடியாங்கு
- ௨௦ நீபட்ட வருமுன்பிற்
பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலர்தாய்த்தப்
பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி
னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்
- ௨௫ சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்
பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவு
மேந்துகொடி யிறைப்புரிசை
வீங்குசிறை வியலருப்ப
மிழந்துவைகுது மினிராமிவ
- ௩௦ னுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
ஞற்றலொடு புகழேத்திக்
காண்கு வந்திசிற் பெரும வீண்டிய
மழையென மருளும் பரீறோன் மலையெனத்
- ௩௫ தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
யுடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
கடுவொடுங் கெயிற்றர வுத்தலை பணிப்ப
விடியென முழங்கு முரசின்
- ௪௦ வனாயா வீணைக் குடவர் கோவே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனார் பிணிகிருந்த யானைக்கட்சையமாந்தரஞ்சேரலிநும்பொறை வலித்தீர்பாய்க்கட்டிலெய்தினனைக் *குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—தென்றிசைக்கட் கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் சீழ்த்திசைக் கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுப்பட்ட நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீத்தொழிலிப்போக்கிக் கோலைச் செவ்விதாக்கி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச் செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஞனியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுழுவதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே, குலதாழ்த்த கோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழனியையும் மலையாகிய வேவியையும் நிலாப்போன்ற மலையையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும் பூவியையுமுடைய குளிர்த்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருட்க, யானை படுக்குக்குழிமேற்பாலின பாவைத் தன்மனச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தால் நெடியகுழியின்கண்ணே அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிது அதன் நிலையாகிய குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பொருந்தினற்போல, பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையைமதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப் பிற்தொருகுழ்ச்சியாற் போய்ப் பலருமகிழப் பரந்த உரிமையையுடைய இடத்தின் நினைந்தந்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழிய னற்பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னொழிக்கப்பட்டிப் பின்பு தம்மரசுவெனவாது நினைவாவுபார்த்திருந்த அரசர் மமதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டிப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பாற்சென்றற்ற சரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு மமக்கு உரித்தாகப்பெறினென நினைந்தும், நினைவாவுபார்த்திராது தம்மரசுவெனவிய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மலையும் மிக்க காடும் அகமும் முதலாய காலையுடைய அகலிய அரணியையும் நாம் இனி இழந்துதவ்வுமேம், இவன் மமமை வெருண்போர்த்தான் மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் எவல் செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நிலாது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனாகவந்தேன்; பெரும, திரண்ட முகிலெனக் கருதி மயங்கும் பல்பரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தெனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்கருதி மேகம் நீர்முகக்க மேற்கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நஞ்சுசுரக்கும் பலலியையுடையவாகிய பாம்பினது தலை நடுங்கும்பரிசு இடையென்றுகருத முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வளையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடகாட்டார்வேந்தே.—எ - று.

காவல, பொருட்க, பெரும, கோவே, ஏத்திக் காண்கு வந்தேனெனக்கட்டிலினொழிவுசெய்க.

* குறுங்கோளியூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

- ௫ கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்
படுவதுண்டு பகலாற்றி
யினிதுருண்ட சுடர்நேமி
முழுதாண்டோர் வழிகாவல
குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை
- ௧௦ யகல்வயன் மலையேலி
நிலவுமணல் வியன்கானற்
றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
றண்டொண்டியோ ரடுபொருந
மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றது
- ௧௫ நீடுகுழி யகப்பட்ட
பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கடியாயங்கு
- ௨௦ நீபட்ட வருமுன்பிற்
பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலர்தாயத்துப்
பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி
னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்
- ௨௫ சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்
பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவு
மேந்துகொடி யிறைப்புரிசை
வீங்குசிறை வியலருப்ப
மிழந்துவைகுது மினிநாமிவ
- ௩௦ னுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
ஞற்றலொடு புகழேத்திக்
காண்கு வந்திசிற் பெரும வீண்டிய
மழையென மருளும் பஃரோன் மலையெனத்
- ௩௫ தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
யுடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
கடுவொடுங் கெயிற்றர வுத்தலை பணிப்ப
விடியென முழங்கு முரசின்
- ௪௦ வனாயா வீணைக் குடவர் கோவே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாகும்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனார் பிணியிருந்த யானைக்கட்செய்மாந்தரஞ்சேரலிழம்பொறை வலிதிற்பாய்க்கட்டிலெய்திணைக் *தறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—தென்றிசைக்கட்கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் சீழ்த்திசைக்கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணும் கடலும் எல்லையாக நடுவுப்பட்ட நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீத்தொழிஸ்ப்போக்கிக் கோலைச் செய்விதாக்கி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு கடுவுநிலைமையைச் செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுமுதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே, ரூலதாழ்ந்த கோட்டிக்குத் தெவ்வினையும் அகன்ற கழனிமையும் மலையாகிய வேவியையும் நிலாப்போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும் பூவினையுமுடைய குளிர்த்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருந், யானை படுக்குக்குழிமேற்பாவின் பாவைத் தன்மனச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தால் நெடியகுழியின்கண்ணே அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிறு அதன் நிலைசரியக் குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பொருந்தினற்போல, பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையைமதியாது நீயுற்ற பெரியதனர்க்கி நீக்கப் பிற்தொருகுஞ்சியாற் போய்ப் பலரும்கிழப் பரந்த உரிமையையுடைய இடத்தின் நின்சுற்றத்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழிய னுற்பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னூழிக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மரசுவெனவாது நின்வாவுபார்த்திருந்த அரசர் நமதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பாற்சென்றற்ற சீரிய அணிகலனும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெறினென நினைந்தும், நின்வாவுபார்த்ததிராது தம்மரசுவெனவிய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகலும் முதலாய காலையையுடைய அகலிய அரசனினையும் நாம் இனி இழந்ததற்குவேம், இவன் நம்மை வெகுண்போர்த்தான் மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் ஏவல் செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நிலது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனாகவந்தேன்; பெரும், திரண்ட முகிலெனக் கருதி மயங்கும் பல்பரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்கருவி மேகம் நீர்முகக்க மேற்கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நஞ்சுசுரக்கும் பல்லினையுடையவாகிய பாம்பினது தலை நடுங்கும்பரிசு இடையென்றுகருத முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வளையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடநாட்டார்வேந்தே.—எ - று.

காவல, பொருந், பெரும, கோவே, ஏத்திக் காண்கு வந்தேனெனக்கட்டி விரிநுழவுசெய்க.

* குறுங்கோளியூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

சூன்றென்றது, சிறுமலைகளை; அன்றி, மணற்குன்றென்ற தெய்வதனிலமாகி
வளை மூன்றோடுங் கூட்டி, காளிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமுனர். அஃ
பொருளெவ்வென்றது, வேந்தற்கு வெளிப்படையாய் நிற்றது. தனர்ச்சியென்பதன்
பின் நீங்கவேன ஒருசொல் தந்தது. 'அருமுன்பிற பிறிதசென்ற'
என்பதற்கு முன்பாலே தனர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமை
யும்; அன்றி முன்பின் தனர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்ற உரைப்பாருமுனர்.
ஆனது முழங்கும் முரசென்க. (கஎ)

(கடி.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்

பரந்து பட்ட வியன்நூலும்

தாளிற் றந்து தம்புகழ் கிரிஇ

யொருகா மாகிய வுரவோ ரும்ப

நு லொன்றுபத் தமிக்கிய கோடிகடை யிரீஇய

பெருமைத் தாக நின் னாயு டானே

நீர்த்தாழ்த்த குறுங்காஞ்சிப்

பூக்கனாஉ மின்வாளை

துண்ணூற பருவாரத்

க0 * குருஉக்கெடிற்ற சூண்டகழி

வானுட்டும் வடிந்ண்மநின்

மல்லன்முதூர் வயவேந்தே

செல்லு முலகத்துச் செல்வம் வேண்டின

நூலங் காவலர் தோள்வட்டி முருக்கி

கரு யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த

நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்

றகுநி கேளினி பிதுதி யான

நின் றனையா யாக்கைக் கெல்லா

முண்டி கொடுத்தோ நுயிர்கொடுத்த தோரே

20 யுண்டி முகந்தே யுணவின் பிண்ட

முணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நிரே

நிரு நிலனும் புணரி யோரீண்

முடம்பு முயிரும் படைத்திசு னோரே

வித்திவா னோக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்

21 வைப்பிற் றுயினு நண்ணி யானு

மினைவன் றுட்கு உவாதே யதனு

லடுபோர்ச் செழிய விசழாது வல்லே

நிலனெளி மருங்கி னீர்தலை பெருதத்

தட்டோரம் வவட்டட் டோரே
உட தன்னா தோரவட் டன்னா தோரே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்கின்ற கடலானது முழுதுஞ் சூழப்பட்டுப் பரத்திடக்கின்ற அகன்ற உலகத்தைத் தமதுமுயற்சியார் கொண்டு தம்முடைய புகழை உலகத்தின் கண்ணே நிறுத்தித் தாமையாண்ட வலியோருடைய வழித்தோன்றினேய், ஒன்றைப் பத்துமுறையாக அவிக்கப்பட்டதாய் கோடியென்னும் எண்ணிக்கையெண்ணாக இருத்திய சங்குமுதலாகிய பேரெண்ணின் உடைத்தாக, நிறுது வாழ்காள்; நீரின்கண்ணே உறத் தாழ்த்த குறிய காஞ்சியினது பூவைக்கவரும் இனமாகிய வானையினையும் துண்ணிய ஆரலினையும் பரிய வராலினையும் நிறமுடைய செமற்றினையுமுடைத்தாகிய குழித்த கிடங்கினையும் வானாளுக்கும் நிருத்திய செடிய மதினையுமுடைத்தாகிய வளவிய பழைய ஊரின்னையுடைய வலியவேந்தே, நீ போகக் கடவு மறமையுலகத்தின்கண் துகருந் செல்லத்தைவிரும்பினும், உலகத்தைக் காப்பாரது தோள்வலியைக் கெடுத்து நீ ஒருவனுமே தலைவனாக விரும்பினும், மிக்க நல்ல புகழை இவ்வுலகத்தே நிறுத்துவனவிரும்பினும், அவ்வேட்கைக்குத் தக்க செய்கையைக் கேட்பாயாக; இப்பொழுது, பெரியோய், நீனா இன்றியமையாத உடம்பிற்கெல்லாம் உணவுகொடுத்தவர்கள் உயினைக்கொடுத்தார்; உணவை முதலாகவடைத்து, அய்வுணவாய்நாகிய உடம்பு; ஆதலால், உணவென்றுசொல்லப்படுவது நிலத்தோர்க்குடைய நீர்; அந்நீனாயும் நிலத்தையும் ஒருவழிக்கட்டினவர்கள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; செல்லுதலாவற்றை வித்தி மழையைப்பார்த்திருக்கும் புல்லிய நிலம் இடமகன்ற நிலத்தையுடைத்தாயினும் அது பொருத்தியானும் அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்பொனையுடைய செழிய, இதனைக் கடைப்பிடித்து வினாந்து நிலங்குழித்தவிடத்தே நீர்நிலைநிகும்பரிசு தனைத்தோர், தாஞ்செல்லமுலகத்துச் செல்வமுதலாகிய மூன்றினையும் இவ்வுலகத்துத் தம்பெரோடுதினத்தோராவர்; அந்நீனாத் தனியாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம்பெயரைத் தனியாதோர் —எ - று.

இதனால், நீயும், நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டிமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. மற்றும், அம்மவும் - அசைநிலை. உணவின்விண்டம் உண்டமுதற்றதலான், உண்டுகொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரென மாறிக்கூட்டுக. தன்னாதோர் இவட்டன்னாதோராதலால், செழிய, இதனை இகழுது வல்லேசெய்யென ஒருசொல் வருவித்துணாப்பாருமுனர். தட்டோரென்பதற்குத் தம்பெயரைத் தனைத்தோரென்னும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும்படைத்தோரெனவே செல்லுமுலகத்துச் செல்வமும், வித்திவானோக்குப்புன்புலம் இறைவன்றாட்டு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத்தட்டலால் வானோக்கவேண்டாத கன்புலம் இறைவன்றாட்டு உதவி ஞாலங்காவலர் தோள்வலியுருக்குதலும், நிலனெனியருங்கின் நீர்நிலைபெருத்தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே எல்லிசைநிறுத்தலும் கூறப்பட்டன.

கடு பகைவ ருண்ண வரும்ண் ணினையே
யம்புதுஞ்சுங் கடியாண
லறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போடுனும்
விதிப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
உரு யனையை யாகன் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.

தினையும் துறையும் அவை.

சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரத்தேரநிறம்போணையைத் துறுங்கோழியுள்
கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—பெரிய கடலினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற்
றியக்குத் திசையும், வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்று சொல்லப்படுமற்
றை வளையுறத்தறியினும் வளையுறத்தற்கரியை, அறிவும் அன்பும் மிக்க கண்
னோட்டமும்; ஆகலால், சோற்றை ஆக்கும் கெருப்புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது
வெம்மையல்லது வேறுவெம்மையறியார், நின்குடைநிழற்கண்வாழ்வோர்; இந்
திரவிலல்லது பகைவரது கொலைவில்லையறியார்; கலப்பையல்லது வேறு படைக்
கலமுறியார்; போர்செய்யும் கூறுபாட்டையறியும் வீரருடனே பகைவர் மாய
அம்மாற்றாருடைய *மண்ணைக் கொண்டெண்ணூர் தலைவ, நின்னுடைய நாட்டின்
கண் வேட்கைகோயுற்ற பொன்மீர் விரும்பி உண்ணினல்லது பகைவருண்ணப்
படாத பெறத்தற்கிய மண்ணையுடையை; அம்புதற்குங் காவலையுடைய ஆரூரூட்
னே அறந்தற்கும் செய்விய கோலையுடையை; புதுப்புள் வரினும் பழையுடன் ஆவ்
விடத்தைவிட்டுப்போகினும் அவற்றால் நெக்கமுறுதலறியாத சேமமாகிய காவல்
யுடையை; அத்தன்மையையுடையயாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல்
லாம், தத்தங்காதலால் நினக்கு எதம்வருங்கொலென்று அஞ்சும்.—எ - று.

அறிவும் ஈரமும் கண்ணோட்டமுமென்பன சினைவினைப்பாற்பட்ட அளத்தற்
கரியையென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (உஉ)

(உக.) புலவரை யிறந்த புகழ்சா னோன்ற
னிலவரை யிறந்த குணமகண் ணகழி
வான்றோர் வன்ன புரிசை விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வுருவ ஞாயிற்

டு கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் காடமிளை
யருங்குறும் புதித்த கானப்பே ரொரில்
கருங்கைக் கொல்லன் செந்தி மாட்டிய
விரும்பு னீரினு மீட்டற் கரிதென
வேங்கை மார்ப விரங்க வைகலு

* இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் 'பூபுக்' என்ற அரணைக்கூறவர்.

க0 மாடுகொளக் குழைத்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே
விகழந ரிசையொடு மாயப்
புகழொடு விளங்கிப் பூக்கின் வேலே.

தினையும் துறையும் அவை.

காண்பேரெயில்கடந்த உக்தாப்பெருவாதைய ஐயுழலங்கிடார் பாடியது.

இ - ள்.—நின்னைப்பாடுவாரது அறிவினெல்லையைக் கடந்த புகழமைந்த
புலவர், நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழ்த்த இடத்தையுடைய அகழி
நினைவும் உயர்ச்சியான் வாணப்பொருத்துவதுபோன்ற மதினையும் அவ்வானிடத்து
நினைப் பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய ரூட்டினையும் வெயிற்கிர்ந்துழையாத
மறஞ்செறித்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அனைத்தகரிய கிற்றரண்களார் குழப்
பட்ட காண்பேரென்னும் அரண் வலிய கையையுடைய கொல்லன் செத்தியின்
அண்ணை மாட்டப்பட்ட இரும்புண்டரிநிணம் மீட்டற்கரிதெனக் கருதி வேங்கை
மார்பன் வுருத்த கரடோறும் வென்றிகொளத் தழைத்த தும்பையையுடைய புலவர்
பாடப்படுக் துறைகளைமுடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே, நின்னைமதியாத
வைகவர் தம்முடையபுகழுடனேபோன்ற வெற்றிப்புகழுடனே விளங்கிப் பொ
லிவதாக, நின்வேல்.—எ - று.

காண்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிரங்கப் பாடுதுறைமுற்
றிய கொற்றவேந்தே, நின்வேல் பூக்கவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது, குழைத்தவென மெலித்தின்றது.

(உக)

(உஉ.) துறங்குகையா னோங்குதடைய
புறநாமணியா ஐயுழமருப்பின
நினைபுபுலவர் கொற்றேற்கொ
பாலடியாற் பணையொருத்தின

டு தேன்சினத்தந வண்போல
மட்டி தூர் தங்க கரடுகடாத்
தயறுசோரு மிருஞ்செணவிய
வாமத் துமல்க்கத் தழைக்கறு
கந்துசெப்பு லெலுவழங்கப்

க0 பா ஆனின் து கதிர்சொநம்
வாறுறையும் மறிபோல
மாலைவெண் குடைநிழ லான்
வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க
வலங்குசெக்கெந் கதிரவேய்ந்த

கரு வாய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
சாறுகொண்ட கனிம்போல

வேறுவேறு பொலிவுதோன்றத்

சூற்றானு வுலக்கையாற்

கவிச்சும்மை வியலாங்கட்

உ) பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை

மிசையலக் குளைய பனைப்போழ் செரீஇச்

சினமாந்தர் வெறிக்குரவை

யோத நிறிற் பெயர்பு பொங்க

வாய்கா வாது பார்த்து பட்ட

உரு வியன்பாசறைக் காப்பான

வேந்துதந்த பணிதிறையாற்

சேரந்தவர் *கடும்பார்த்து

மோங்குகொல்லியோ தடுபொருந

லேழ் நோக்கின் விழல்வெரு சேயம்

௧௨) வாழிய பெருமரின் வரம்பில் படைப்பே

நிற்பாடிய வலம் குசெந்நாப்

பேறிசை துவலாமை

யோம்பா நியு மாற்ற லெங்கோ

மாந்தரஞ் சேர விரும்பொறை யோம்பிய நாடே

௧௩) புத்தே ஸ்ரலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்

தினிது கண்டிசுந் பெரும முனிவினே

வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு

சோறுபட நடத்திநீ துஞ்சாய் மாறே.

தினையுந் துறையுந் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

சேரமான்யானைக்கட் சேய்மாந்தரஞ்சேரலிருப்பொறையைத் துறங்கொழியுந்
கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—அசைந்த பெருங்கையுடனே தலையெடுத்துநடக்கும் உயர்ந்த நடை
வையுடையனவும் அக்கடைக்கேற்ப ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டொலிக்கும் மணி
யுடனே உயர்ந்த கோட்டினையுடையனவும் பிறைவடிவாகவிடப்பட்ட மத்தகத்
துடனே சினம்பொருந்திய பார்வையையுடையனவும் பார்த்த அடியுடனே பரிய
கழுத்தையுடையனவும் தேனழிந்த மலைபோலத் தேர்யொலிக்கும் மண்காறும்
மதத்துடனே பன்வழலைவடியும் பெரிய தலையையுடையனவுமாகிய வலியிக்க
இனங்களிது கம்பத்தைப்பொருந்தித் தான் நின்றநிலையிலேநின்று அசையப் பக்க
த்தே நின்று கிரணத்தையிடுகின்ற வானத்தின்கண்ணேதங்கும் திங்கள்போலும்
முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக்குடையினது நிறுங்கண்ணே தம்பக்கத்து
வானில்லாதோர் அக்குடையேகாவலாக உறங்க அசைந்த செந்நெற்கதிரால் வேயப்

*கடும்பருத்து மென்றும்பாடம்.

பட்ட மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுக்குப்பட்டகரை விழாவெடுத்தக்கொள்
 னப்பட்ட இடம்போல வேறவேறாகப் பொலிவுதோன்றக் குற்ற அமையாத உலக்
 கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்றவிடத்துப் பொன்றாற்
 செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிகையே அசைத்த தலையினை
 யுடைய பனந்தோட்டைச்செருகிச் சினத்தையுடையவீரர் வெறியாலும் குரவைக்
 கடத்தொலி ஒத்தையுடைய கடலொலிபோலக் கிளர்ந்தபொங்குப் படைப்பெரு
 மையாற் படைவருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாது பாத்துமெட்கின்ற
 அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலான, மாற்றரசர் பணித்ததத்திறையால் தம்மை
 அடைந்தவருடைய சுற்றத்தையிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்லிமையேருடைய அடு
 பொருக, யானையினது கோக்குப்போதும் கோக்கியையுடைய வெற்றியைவிரும்பும்
 சேயே, வாழ்க, பெருமானே, சினது எல்லையிலாதசெவ்வம்; கிண்ணப்பாடிய
 விளங்கிய செவ்வியகாப் பிண்ணப் பிறருடைய புகழைச்சொல்லாமற் பாதுகாவாது
 கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே, மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை பாதுகாத்த
 காடு தேவருலகத்தையொக்குமென்ற பிறர்சொல்லக்கேட்டுவந்து கட்டுனிதாகக்
 கண்டேன்; பெருமானே, முயற்சிவெறுப்பில்லையாய் வேற்றகாட்டி எங்குச்சென்று
 விடும் படையுடனே சோறுண்டாககடப்பை; நீ மமையாதவான்.—௭-று.

கதிர்சோருமதியெனவிலையய்: கதிர்சோருமென்னும் வினைவினை மதியென்
 னும் முதலொடுமுடிந்தது; கதிர்சோருமெனவொரு இயைப்பினுமமையும். பாய்
 நின்றென்ற பாடமோதுவாருமுனர். உரை பொலிவுதோன்றவென இடத்து
 நிகழ்பொருளின்னொழிந் இடத்தினேல் ஏறிச்சென்றது. செரிதியென்னும் வினையெச்
 சத்தை ஆடுமென ஒருசொல்லுருவியது அதனொடுமுடிக்க. நினைவழங்கக் காப்
 புறங்கப் பொலிவுதோன்றப் பெயர்ப்பொங்குவென்னும் செய்வெனெச்சுக்களும்,
 வாய்காவாதென்னும் எதிர்த்தறவினையெச்சும் பாந்துப்பட்டவென்னும் பெய
 ரெச்சவினையொடுமுடிந்தன.

காப்பான, பொருக, சேய், பெரும, எங்கோ, பொரு, நீ தஞ்சாயாதலாற்
 சோறுபடாதத்தி; அதனால், இரும்பொறை நம்பியகா பத்தொன்றலகத்தற்றெனக்
 கேட்டுவந்து இனிதுகண்டசின்; நிற்படைப்பு வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு
 செய்க. அன்றி, எங்கோவே, நீ தஞ்சாதபடியானே, இரும்பொறையோம்பியகாடு
 புத்தேளுலகத்தற்றெனப் பிறர்சொல்லக்கேட்டு நித்பாமைய அனங்குசென்றாப் பிற
 ரிசைதுவலாதபடியவந்து இனிதுகண்டேன்; சினதுபடைப்பொடு வாழ்வாயாகவென
 இயைப்பினுமமையும்.

இசின் - தன்மைக்கண்வந்தது. சோறுபடாதத்தியொப்பனை வினையெச்ச
 மாகவுரைப்பினுமமையும். உயர்மருப்பினென்பது உம்,செறநேக்கினென்பது உம்,
 பனையெருத்தினென்பது உம் பாடம். (உஉ)

(உ௩) வெயிறி னேன்காழ்ப் பனைகலை முனைஇக்
 களிதபடிந் துண்டெனக் கவங்கா கறையங்
 காந்தங் கடம்பிங் பாசிலைத் தையற்
 நூர்கலை முருகன் சுற்றத் தன்னின்
 நீ கூருல் லம்பிற் கொடுவீற் கூடியா

கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொறுங்
கடிமரந் துளங்கிய காவு நெநேகர்

க0 வீணைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்பக்

கணையெரி யுறிய மருங்கு நோக்கி
நண்ணூர் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
றின்னு மின்னபல செய்குவன் யாவருந்
துன்னல் போகிய துணியி னேனென

கரு ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை

யாலங் கானக் தமர்கடந் தட்ட
கால முன்பதிற் கண்டனென் வருவ
லறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
சிறுமறி தழிஇய தெறிநடை மடப்பிணை

உ0 புனை நடிய வெருவரு பறத்தலை

வோர் வெண்பூக் கறிக்கு
மாளி லத்த மாகிய காடே.

கிணையுந் துறையுந் அகல; துறை - நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.

பாண்டியார்தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றோடுநீசெழியினைக் கல்லாட
னார் பாடியது.

இ - ன்.—வெண்மையிலாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்தில்
நிற்றலை வெறுத்துச்சென்ற யானைபடிந்து நீருண்டதாகக் கலக்கமுற்ற துறையை
யும் கார்காலத்து நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடுவீரவிய மாலையையுடைய
ஞாபன்மாவைக்கொன்ற முருகனது கூனிச்சற்றத்தையொக்கும் நின்றுடைய
கூரிய கல்ல அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலா
வதனை முகந்துகொண்டு கொள்ளாத ஒழிபொருளை மாற்றுர்முகந்துகொள்ளப்படும்
உணவாககாமற்சிறிய நிலங்கனையும் வடித்தல்பயின்ற கோடால்கெட்டுத்தலாள்
ஊர்தோறும் காவல்மரங்கள் நிலைகலங்கிய காலையும் நெடிய நகரின்கண் தொழில்
புனைந்த நல்ல மனைகளிடத்து விரும்பும் அநிதியைக்கெடுக்க மிக்க நிழுழங்கிய பக்
கத்தையும்பார்த்துப் பனகவர்காண நாடோறும் அவரிடத்துச் சென்ற இன்னமும்
இத்தன்மையன பலவுஞ்செய்தவன், யாவரும் தன்னை அடங்கவொண்ணாத குழ்ச்சித்
தெளிவினையுடையோனெனக்கருதி உலகம்பொறையாறமுதுகொளியத் திரண்ட
பார்த்த படையினையுடைய தலையாலங்கானத்தின்கட் போரை எதிர்தின்றகொன்ற
காலன்போலும் வலியையுடையோய், நினைக் கண்டேனாய்வத்தேன்; அற்ற
கோட்டையுடைய பெரிய கலை புலியின்கண்ணே அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியை
யினைத்துக்கொண்ட துள்ளிய கடையையுடைய மெல்லியமான்பிணை புனையோங்
கிய அஞ்சத்தக்க பாழிடத்து வேளையினதுவெளியபுழைவத்தின்னும் ஆன்ற அருஞ்
சாமாயி கட்டுவோழியே.—எ - று.

காலமுன்பு, துறையும் புலனும் காவும் மருங்கும் கோக்கி இன்னும் இன்ன பலசெய்துவன் துணிவினோனென உட்கொண்டு காட்டிவன்கண்ணே நினைக்கண்டு அக்காட்டுவழியை வந்தேனென்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்த.

வருவலென்பது, என்ற இறந்தகாலப்பொருட்டாய்கின்றது. இவனைக்காணுமுன்னே கண்வந்தேனென்றான்; இவன்செய்த வென்றியெல்லாம் கண்டமையின், பாசிலத்தெரியும் முருகனென இலையும். கவியம்பாழ்லென்பது, கருவி கருத்தாவாய் நின்று. கலை புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறுமறிதழிய மடப்பிணை பறந்தலை வேனெனவெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பகைவரைக்கொன்றவழி அவர் பெண்மர் தம் இனம்புதல்வரை ஒப்புதற்பொருட்டி இறந்துபடாது அடகுதின்ற உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பொருள்தோன்றலின்றது. இனித் துணிவினோனென்ற பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டனென் வருவலென்பதனைக் காலமயக்க மாக்கிக் கலங்கியதுறைமுதலாயினவற்றைகோக்கி இன்னும் இவ்வாறு பகைவர் காட்டிவன்கண் மேற்செல்லென நினைந்து காட்டிடத்தே நினைக்காணியவந்தேனெனவும் உரைப்பாருமுள்.

(௨௬)

(௨௪.) கெல்லரிபு பிறுந்தொழுவர்

செஞ்ஞாயற்று வெரிண்முனையிற்

தென்கடநரினா மிசைப்பாடிந்து

தின்றமில் வன்பரதவர்

நி வெப்புடைய மரீனெடு

தன்னுராவை பிர்நூயதந்து

நூவழி கவித்த தெமபாய புன்னை

மெல்லினாந் கன்னி பிலைந்த மைந்த

செல்லினா மகளிர் தலைக்கை துருத்த

௨௫ வன்கிபட மலர்ந்த தன்னையங் காணன்

முண்டகட கொங்க மொண்டொடி மகளி

சிறும்பனைபின் குறும்பெருநம்

தூங்குந் பன் பிஞ்சாது

தெய்வமணற் குவையத்தான்புத்

௨௬ நினைவோ டிடன்விராயு

முத்தொன்று முத்தொப பாயுந்

தாவா அறைபு னை தூ கெழிதிய

வொம்பா விகை மாலை எவ்வை

புனலம் புதண்ட மயிலையோடு கழனி

௨௭ கயலாரா நாரா போகிற சேகரும

பொன்னணி யாளைத் தொன்முதற் வேளர்

குப்பை கெல்லின் முந்நூய தந்த

* இவையிற் கவித்தவெனவும் பாடம்.

கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர்நின் னுண்ம் னில்லாது

௨. நு படாஅச் செலியர்நின் பகைவர் மீனே
நின்றொடு, கொன்று மூத்த வுயிரினு முயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்
னுடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த
வாளின் வாழ்தர் தாள்வலம் வாழ்த்த

௩. ௦ விசுவன் மாக்க ளீகை நுவல

வொண்டொடி மகனிர் பொலங்கலத் தேற்கிய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுதமுநி பெரும வாங்குது
வல்லுநர் வாழ்த்தோ ரென்ப தொல்லிசை

௩. ௩ மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்
பலாசெவச செல்லாது நின்றுள்ளிந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவண் மாங்குடி கிழாந் பாடியது.

இ. - ன்.—கெல்லையகியம் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலை வெறுப்
பின் தெளிந்த கடற்றினாயினமேலேபாயும் கிண்ணிய நிமிலையுடைய வலிய துணை
யர் வெம்மையையுடைய மதுவையுண்டு மெல்லிய குரவைக்கூத்திந் செற்ற தாளக்
கையாடும் சடற்றுலையே தழைத்த தேனபாந்த புண்ணியினது மெல்லிய புள்
கொத்தாற்செய்யப்பட்ட மாணையைக்குடிய ஆடவர் விளங்கிய விளையுடைய மது
எரிக்கு மூதற்கைகொங்கும் வண்டிமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்த்த கறிய காணலிடத்
திக் கடன்முள்ளிப்பூவாற் செய்யப்பட்ட மாணையையுடைய விளங்கிய உணியை
யாணிந்தமகளிர் பெரிய பணியினது தங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பி
னது இனியசாறும் உயர்ந்த மணலிடத்தித் தூண்ட தெற்கினது இனிய இனீரு
டனே கூடக்கலத்த இரமூன்றினையுமுண்டி மூன்றுநையுடைய கடற்கண்ணை
பாயும் பரிக்கொண்ணை பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய கல்ல ஊர்கள்பொருந்திய
பொருளிப்பாதுசாவாத வன்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர்
வழங்கும் வாய்த்தலைகையுடைய மிழலைக்கூற்றத்திடனே வாலிடத்துக் கயலைமே
யும் காணா பேரின்கண்ணையுறங்கும் பொன்னணிந்த யானையையுடைய பழைய
முதிர்ந்த வேகரிதது தூண்ட கெல்லையையுடைய முத்தூறறுக்கூற்றத்தைக்கொ
ண்ட தெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையும் கொடியாற்பொலித்த தேரி
னையுமுடைய செழிய, நின்றுநிப்பதாக, நினைது காணாகியமீன்; நிலலாது பட்டுப்
பொவதாக, கின்பகைவருடைய காணாகியமீன்; நின்றொடு பழைமையுமுதிர்ந்த
உயிரினும் உயிருடனே கிதறுமுதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினை தெற்றிக்குடியோடு
மூத்த சீரிய குடியின்கட் சிறந்த வாட்போராலேவாழ்வார் கினை முயற்சிவலி
யைவாழ்த்த இரக்கும்பரிசிலர் கிண்வண்மையைச்சொல்ல ஒன்றிய வணையையுடைய
மகளிர் பொற்கைத்திண்கண் ஏக்திய குளிர்த்த கறுகாறத்தையுடைய மதுவையு

ப்ப அந்நியன் மெழும்பிக்கு அப்படி இனிதாக உட்ப்பாயாக; பெரும், அங்
வொழுக்கம்வல்லவரை வாழ்த்தோரென்றொல்லவர் அநீவுடையோர்; பழைய
புகழ்தான் பார்த்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறத்த பரக்க ஒழுக்க
கின்றமாய்த்தோர் பலர்; அவர் வாழ்த்தோரென்பபாடாததான்.—ஈ - து.

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமுற்றும் மிழலையென்னும் பெயர்கொண்
டன; அவை உம் உத்தமரின்ன. முத்திர்ப்பாயும் கல்லாரென்க. உயிரினும்
கிறத்த ஆக்கையன்ன வாளின்வாழ்க்கொண்டபடி உயிர்த்து வாக்கைபோலவும்
வாக்கைக்கு உயிர்போலவும் இன்றியமையாத இரண்டொயிருக்கின்ற வாளின்
வாழ்க்கொன்க. நின்கமயொழிந்த நின்யாக்கையன்ன விழுத்தின்க்கண் உள
ராய் நின்னயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்க்கொண்டமனமமையும்.

செழிய, நின் காண்மீன் நின்றநிலையர்; நிற்பகைவரின் படாஅச் செலீஇ
யர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைசெலச்செல்லாது விளரித்தார்பலர்; அவர் வாழ்
த்தோரென்பபடார்; ஆதலால், பெரும், வாழ்த்த தவல மடுப்ப மெழுகிறத்து
இனிது ஒழுக்கு; அதுவல்லவரை வாழ்த்தோரென்பவென்கூட்டி வினமுடிவு
செய்க.

தாங்காவின்னயுளென்பதூஉம் பாடம். ஆங்கு - ஒருசொல்; ஆங்கு - அசை
நிலையுமாம். இனி, தொல்லையையுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்கொலைப்
பட்ட கண்மைகள் தமக்குப் பரக்கவொழுகாது நின்றவிளரித்தோர் பலரென உரைப்
பாருமுளர்.

இது, நிலையாமையினை இனிது ஒழுக்கின்றமையாற் பொருண்மொழிக்
காஞ்சி. (உச)

(உரு.) மீன்றிசழ் விசும்பிற் பாயிடு ளகல
யிண்டுசெலன் மரபிற் தன்னியல் வழாஅ
துரவுச்சுளந் திருந்நய வருகெழு நாயிது
நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்செய்த் தாஅயு

டு குடவருந் துப்பி ஒன்றுமொழி வேந்தரை
யணங்கரும பறந்தலை யுணையகப பண்ணிப்
பினியுறு முரசங் கொண்ட காலே
நிலைநிரி பெறியத் தீண்டவட கலங்கிச்
சிதைதலுயர் தன்றே நின்வேற் செழிய

க0 மூலைபொலியாக முருப்ப நூறி
மெய்மறந்து பட்ட வரையாப் பூச
லொண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர
வவிரறல் கடுக்கு மம்மென்
ருவையிருந் கூந்தல் கெய்தல் கண்டே.

நீணை - வாகை; நுறை - அரசவாகை.

அவனைக் கல்லாடஞர் பாடியது.

இ - ன்.—மீள்வினங்கும் வானத்தின்கண் பார்த்த இருள்நீங்க ஒங்கிச்செல்லு தன்முறைமையையுடைய தனதுதன்மையிற் பிழையாது வலிய வெம்மைமுறையெ உட்குப்பொருத்திய ஞாயிறு நிலாவின்ன்கும் திங்களுடனே நின்றுதப்பொருத்தி னாற்போலப் பகைத்தற்கரிய வலியையுடைய கஞ்சினங்கூறிய *இரும்வத்தரை வருத்தத்தற்கரிய போர்க்களத்தின்கண்ணே மாயப்பொருது அவருடைய வாராற் பிணிப்புற்ற முரசுத்தைக்கொண்டகாலத்து நின்றநிலையிலேநின்று நின்னைச்சூழ்ந்து கொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால் திண்ணிய கொளுத்துக்கலங்கிக் கொடல் பிழைத்தது, நினதுவேல்; செழிய, முலைப்பொலிந்தமார்பம் அமுல அறைந்துகொ ண்டு அறிவுமயங்கியுற்ற அளவற்ற அழகைகூர்வாரத்தையுடைய ஒண்ணுதல்மக னிர் கைம்மைநோன்பிலேமிக வ்ளங்கும் அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய ருவி த்த கரிய மயிரிணைக்கொய்தபரிசைக்கண்டு.—எ - று.

செழிய, மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு தின்வேல் சிதைதலுய்த்ததெனக் கூட்டுக.

நாண்டெலன்மரபெனவும், ஐம்பாற் குணவயிருங்கூந்தலெனவும் பாடமோது வாரமுனர். உய்த்தன்றோ, ஒ - அசைநிலை. (உரு)

(உரு.) நளிகிட லிருங்குட்டத்து
வளிபுடைத்த கலம்போலாக்
களிறுசென்று களனகற்றவுங்
களனகற்றிய வியலாங்க

நு ன்றென்றிலைய வெண்கேந்தி
யரகபட வமருழக்கி
யுரைசெல முரசுகலெளவி
முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனரகருதி யுட்கொலிஇக்

க0 தொடித்தோட் டிடுப்பிற றுர்த்த வல்கிளி
னடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
வான்ற கேள்விய யடங்கிய கொளகை
நான்மலை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்ன ரேவல செய்ய மன்னிய

ச0 வெள்ளி முற்றிய வாய்வான் வேருதே
கோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் தின்னொடு
மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற்
முற்றா ராயினு மாண்கொழி வோரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை மாங்குடிக்கிழார் பாடியது.

* இருவேந்தர் - சேரனும், சோழனும்.

இ - ன்.—பெரிய கடவின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்துக் காற்றூழ்புகட்கப் பட்ட மரக்கைம் கீளைக்கிழித்த ஒடுமாறுபோலக் தனிதசென்று போர்க்கைத்தை இடமலைச்செய்ய அவ்வாறு கைமலைச்செய்த பார்த்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய கெணியேந்தி கேத்துபடப் போனாக்கலங்கிப் புசுழ்பரக்க அவர்மூரகைக்கொண்டு முடித்தலையை அப்பொக்கக்கொண்டு குருதிப்புனலாகிய உலையின் கண் தசையும்மூனியமுதலாகியவைநறைப்பெய்து வீரவனையுடைய சோனாகிய துபேபால் துறாவியடப்பட்ட உணவால் அங்கனத்தின்கட் களவேள்வியேட்ட கொல்லும்போனாயுடைய செழிய, அமைத்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடங்கிய வீரதங்கனையும் காண்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக வேந்தர் அதற்கேற்ப எவல்செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச்செய்தமுடித்த வாய்த்தவானினையுடைய வேந்தே, தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குத்தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவர்; நினக்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நின்னொடு போராசெய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்திறங்கத்து வாழ்வோர்.—எ - று.

கணகற்றவுமென்னும் உம்மை - அசைநிலை. மன்னியவேள்வியென்றது, களவேள்வியொழித்த வேள்விகளை.

செழிய, வேந்தே, ஆற்றாராயினும், ஆண்டுவாழ்வோராகிய நின்பகைவர் மாற்றொன்னும் பெயர்பெற்று கோற்றொன்கூடக்க.

(உஉ)

(உஎ.) கேற்றுவுவளர் தாமரை பயந்த வொண்ணேழ

தூற்றித் துலரி விரைசகண் டன்ன

வேற்றுமை வல்லா வந்நுதந் தாப் பற்றது

வீற்றிருந் தோனா யெண்ணுவ காலை

ரு யுளையும் பாட்டி முடைபோரர் சிலரே

மனையிலே பொருமாய்த் துசினோர் பாலே

புலவர் பாடும் புகழமுடையோர் விகழரின்

வல்ல வனவா வான புர்து

யெய்துப் வெண்பகற் செவ்வின் முடித்தெனக்

க0 கேட்ப லெத்தை சேடசென்னி வலங்கின்னி

தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையு

மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையு

மறியா தோனாயு மறியா கட்டித்

தின்கட் புத்தே டுரிதரு முலகத்து

கரு வல்லா ராயினும் வல்லா ராயினும்

வருந்தி வந்தோர் மருங்கு கோக்கி

யருள வல்லை யாகுமதி யருளில்

கொடாடை வல்ல ராகுக

கொடாத துப்பினின் பகையெதிர்க் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

கோழந்தலங்கின்னியை உறையுர் முதுகண்ணின்சாத்தொர் பாடியது.

ரொழிமடல் ஹிதிற் கழிமீன் சுட்டு
கரு வெங்கட் டொலைச்சியு மமைவார் தெங்கி
னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிது கன்னாடு
பெற்றன ருவக்குடன் படைகொண் டாக்கன்
பற்றா மாக்களிற் பரிவுநடந் துறுத்துக்
கூவை துற்ற நாற்காற் பந்தர்ச

உ0 சிறுமனை வாழ்க்கையி னெரீஇ வருநர்க்.
குசளி யாற்று நண்டிற் பண்புடை
புழிற் ருக்கின் செயனக விழுவிற்
கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
யாநிறர் கழிபுமின் வுலகத்துக் கூடிய

உரு நகைப்புற னுக்கின் நற்ற
மிசைப்புற னுக்கி யோம்பிய பொருளே.

தினையும் துறையுள் அமை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ன்.—எரியலாக்கப்பட்ட தகடாகச்செய்த தாமரைப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக் சுப்பியாகச்செய்த னூலின்கண்ணையிட்டு அலங்கரித்த தொழிலாற்பொலித்த பொன்னுணியின்ற நல்லமாலையைப் பாறிய மயினையுடைய கரியதலை பொலிவு பெற்றோடுப் பாண்கற்றம் சூழ்வதாக, நினை நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஒலக்கம்; பாண்கற்றம் சூழலொழிந்தபின்னர் நினை உரிமைகளிருடையதோன் சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலந்தமார்பம்; எப்பொழுதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத்தையுடைய கோயின்முற்றத்தின்கண்ணே இனிதாக முாகுலப்பத் தீயோனாத் தண்டஞ்செய்தலும் கடுவுநிலைமையுடையோர்க்கு அருள்பண்ணுதலுமாகிய இடையறாத முறைமையாற் சோம்புதலையுடையயல்லையாகி நல்வினையினது நன்மையும் தீவினையினது தீமையும் இல்லையென்றசொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவாயாக; நெல்வினைத்தவலிடத்துளதாகிய புள்ளி ஒட்டுவார் வீழ்ந்த பண்கருக்கமின்ற விரகாற் கழிக்கண்மீனைச்சுட்டு அதனுடனே வெய்ய மதுவை உண்டுதொலைதம் அமையாராய்த் தெருகினது இனியையுதிர்க்கும் செல்வமிக்க கல்லகாட்டை பெற்றுகிழும் நின்றுடைய படைக்கலம்பிடித்தமாந்தர் நின்னுடைய பனைவரை போல இரக்கத்தையுள்ளிட்டுக்கொண்ட கூவையிலயால் வேயப்பட்ட நான்கு காலையுடைய பந்தராகிய கிறிய ஸ்ரீலின்கண்வாரும் வாழ்க்கையினின்றவீங்கி நின் பால்வருவார்க்கு உதவிசெய்யும்கட்டுபோடு கூடிய குணத்தையுடைய முறைமையையுடைத்தாக, நினைதொழில்; வீழலின்கண் ஆடும் கூத்தாது வேறுபட்ட கோல போல அடைவடைவேதோன்றி இயங்கி இறந்துபோகின்ற இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடையகினை; புகழிடத்ததாக, தீபாதுகாத், பொருள்.—வ-று.

நின் காண்மகிழ்ருக்கை பாண்முற்றுக; அதன்பின் அகலம் தோண்முற்றுக
தீ மடிவிலையால் இன்னுகாதொழிவாயாக; தின்பற்றாமாக்கிப்போல முற்கால

தச் சிறுமனைவாரும் வாழ்க்கையினிக்கு இப்பொழுது நின்றபெற்றவர்க்கும் சின் படைகொண்மர்க்கன் வருகார்க்கு உதவியாற்றும் கன்போடுகடிய பண்புடைத்தா டிய முறைமையையுடைத்தாக, நின்செய்கை; கைகப்புறஞக, நிக்கற்றம்; இசைப் புறஞக நீ ஓம்பிய பொருளுணைக்கட்டுக.

ஒரீஇயென்பதனை ஒருவகெனத் திரிப்பினுமமையும். கதமை-பொன்னிற்று இன்மெனினும் தெரியற்கு அடையாச்சிற்றது; கன்மையுமாம். ஆங்கு - அசை. கைகப்புறஞகவென்று உணர்ப்பாருமுனர்.

இதனாற்சொல்லியது: படைகொண்மர்க்கனும் முறைமுதலையின தப்பாமற் செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி. சிறப்புச்செய்யவேண்டினென்பதாயிற்று. (உக)

(ரு0.) செஞ்ஞாயிறுச் செல்வமுஞ்ஞாயிறுநறுப்

பரிப்பும் பரிப்புச சூழநகமண டிலும

வளிதிரிதரு துசையும

வறிது நிலையு காயமு மென்றிவை

டு சென்றளந் தழிந்தோர பொல வென்று

மினைத்தென் போரு முளரே யனைத்து

மறிலறி வாகாச் சென்றனை யாகிக்

களிறு கவுளடுத்த வெறுநற போல

வொளித்த துப்பினே யாதலில் வெளிப்பட

க0 யாங்கனம பாடுவா புலவா கும்பொடு

மிசைப்பாய களையாது மிசைப்பவரக தோண்டாது

புகாஅர்ப் புருந்த பெருங்கலந் தகாஅ

ரிடைப்புலப் பெருவாழிச் சொரியுந்

கடற்படு முரத்த காங்கு வொய்யோ.

தினை - பாடாண்டினை; துறை இயல்பொடி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—செஞ்ஞாயிறுநிறத்து டிகையும், அஞ்ஞாயிறுநிறத்து இயக்கமும், அங் லியக்கத்தாற்றுகுழப்பம் பாரவட்டமும், காற்றியங்கும்விக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானேநிற்கின்ற ஆகாரமும் வளமுசொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல காளும் இத்தலையினவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்வியையுடையோருமுனர்; அப்பெரியோர் அச்செல்வமுதலையின அறியும் அறிவாலும் அறியாத அடக்கத்தையுடையயாதி யானை தன்கதுப்பின் கண் அடக்கிய ஏறியுக்கல்லப்போல மறைத்தவலியையுடையயாதலான், நின்னை விளக்க எப்பரிசுபாடுவர் புலவர்; கும்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாயைமாற்றாமல் அதன்மேற்பாரத்தையும் பறியாமல் ஆற்றுமுரத்ததுபுருந்த பெரிய மரக்கலத்தைப் பாதவரும் அளவருமுதலாகிய தருதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவாழிக்கண்ணே சொரியும் கடலால்கரும் பலபண்டத்தையுடைய காட்டையுடையோய்.—எ - று.

செலவென்றது, செல்லப்படும்வீதியை. பரிப்பென்றது, இத்துணைநாழிகைக்கு இத்துணையோசனைசெல்லுமென்னும் இயக்கத்தை. பாய்களையாத பரந்தோண்டாதென்றதனால், துறைநன்மை கூறியவாரும். பெருங்கலத்தினின்றென ஐந்தாவதாக உணர்ப்பினுமமையும்.

தப்பிணையாதலிற் புலவர் யாங்கனம் பாடுவொனக்கட்டுக.

(சுஉ)

(சுஉ.) *சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு

மறத்து வழிப்பயிற் தோற்றம் போல

விருகுடை சின்பட வொங்கிய வொருகுடை

யுருகுழை மதியி னிவந்துசேண் விளங்க

நீ மல்லிகை வேட்ட ம கொண்டு வெல்பேர்ப்ப

பாசறை யில்லது மொல வார்பே

துதிழுக மழ்க்க மணியு யென்ற

சுடிமதில் பாயுநன் சுண்டுக சுல்லே

பேரெனிற புரட்டி புனைசுழை மறவ

சுடி மட்டை கட்டித் தாநகரி சோய

செல்ல மல்லே மென்றார் சுல்லென்

விறவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புவித் தீர்த்து

முணைகடல் சிவ்வ நாங்கு குடகடல்

வெண்ட லே பழைநின் மான் குறை மலைப்ப

சுடி வலமுறை வருசு பழண்டென் மலங்க

கெஞ்சுகடுக கவலம் பாய்த்

முடிசாக சுண்ண வட்டவித் தரவ

தினை - வாசக; துறை - அபகவாச; மறுபுறவதீயுமார்.

அவ்வென் கொழுந்திழை பாடியது.

இ-ன்.—சிறப்புடைமுனரணமயாற் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின்பின்னே தோன்றும் காட்சிபோலச் சேர்ப்பாண்டியருடைய இரண்டிடுடையும் பின்னாக வொங்கிய நினை ஒன்றுகிய வெண்சொந்தந்தகுடை கிரம்பொருந்திய கலிறைந்த தீவ்கள்போல நங்கிச் சேய்மைக்கண் ணேவிளங்க கல்லபுகழ்வேட்டையைவிரும்பி வெல்லும்பொருளைச் செய்யும் பாடிவிட்டமன்கண்ணேயிருத்தலல்லது நினைகரின் கண் இருத்தலை உடம்படாம்; நீ; கோட்டினைது துணைமுக்கச்சேய மடுத்தப் பகைவ மது சாவலையுடைய மதிலைக்குத்தும் நின்றுண்டைய யானைகள் அடங்கா; பூசலென்று செட்டின் விரும்பும் அணிக்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு கடுவேகிடந்த காடு மிகவும் தூசியவாதலால், யாம் போவேமல்லெமென்றாகுதார்; ஓதலான், ஒசை

* இப்பாட்டினை, வந்தித்தினைக்குரிய இயவகுபடையமவமென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டி னாநத்திவந்தியார் [தொல், பொரு, புறத்தினை யில், 2 - ம் குத்தியவரை].

உண்டான விழாவினையுடைய அவிவிடத்திற் பதைப்புலத்தின்கண்ணே தம்மெலிட்டுக் கீழ்க்கடல்பின்னதாக மேல்கடலினது வெளிய தலைநையுடைய திரை நின்ற குதிரையினது குணம்பயினைப் பலமாகமுறையே வருதலுமுண்டாமென்று கழன்று செஞ்சுமட்டுவதும் அவலம்பார்ப்பத் தயிலாத கண்ணையுடையவாயின, வடகாட்டுள்ள அரசுகள்.—எ - மு.

அவம்பாயவென்பதூஉமாம்.

(கூக)

(ருஉ.) கதிம்பி னநிகல நிறையாக தெநிமடிகாழிப்

பூவா வந்தியுத் தருநுவ மினைநே

வண்ண நியய வணங்கியுப் பந்திதோ

ளொண்ணுதல் விழைபார் னினில் விழுகென

டு மாட மதுனாயுத் தருநுவ மினைநே

பாடுகம் வம்மினோ பந்திதோ மாக்க

டொன்னிலக நிறையாக உடா னன்னாழி

வேட்டுகோச சிறுநூர் விழைகா னன்னாத

பசுமட குருந கத்திள் பிபாவவண்

சுடு கொண்ட புகழ்க்குத தண்ணை காலை

தினை - பாடாயுதன்; துறவ - ஐயப்போய்.

அவன் அவம்படியாத.

இ - ன். கமதுகற்றத்தினது அகரத்தாக சிறைக்குமெபாருட்டு விலையாக கெடிய துறிகொடியினையுடைய பூவாதம் திசையையும் தருநுவன்; நிறமுடைய கலலைபூப்பாட்ட வளைந்த சந்திரையுடைய முனைகமீனமும் வேய்போன்றதோளினையும் ஒள்ளியதலையினையுடைய விழைவர் பூவிற்றுவிலையாகப்பொறுகவென்று மாடத்தையுடைய மதுனையையும் தருநுவன்; அதுலால், காமெல்லாம் அவனைப் பாரிவேமாக வாரீர்; பரிசின்மாக்கன், பழைய நிலவர்தமையகத்தறிப்பின், கல்ல அறிவையுடைய குயக்குலத்தினையோ கலங்கிறதற்குத் துறிக்கண்ணினவதைத் பச்சை மண்ணுலிய கனத்ததிரிப்போல அவன்கருத்தறிகொண்ட முடிபையுடைத்து, இக்குறியிற்ற மருதவிலத்தையுடைய கரு.—எ - மு.

பூவாவஞ்சியென்றது, கருடக்குவெளிப்படட, ஒன்றோவென்றது, எண்ணிடைச்சொல். தேர்க்காவெனறது, தேர்க்கால்போலும் திமிரியை.

அவன்கொண்டருநிற்றது, இக்காவி; அதுலால், வஞ்சியையுத்தருநுவன்; மதுனையுத்தருநுவன்; அதுலால், பரிசின்மாக்கன், காமெல்லாம் அவனைப்பாடுகம் வம்மினோவெனக்கூட்டுக.

தொன்னிலைத்திழையென்று பாடமோதுவாருமுன்.

(கூஉ.)

(ருரு.) காறுறை வாழ்க்கைக் கதநாய வேட்டுவன்

மான்றசை சொரிந்த வட்டியு மாயாபக

* கிதைக்கும்பொருளாகவென்றும் பிரதிபேதமுண்டி.

டயிர்கொடு வந்த தசம்பு ரிறைய

வேரின் வாழ்நர் பேரி லரிவையர்

இ குளக்கீழ் விநீரந்த களக்கொன் வெண்ணென்

முகந்தனர் கொடுப்ப வுவந்தனர் பெயருந்

தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் முள்ளு

மெழையிற் கதவ மெறிந்துகைக் கொண்டிடுவர்

பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை

க0 பாடுநர் வஞ்சி பாடப் படையோர்

தாதெரு மறுகிற் பாசறை *பொலியா

புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த

மலரா மாலைப் பந்துகண் டன்ன

வூன்சோற் றுமலை பாண்கடும் பருத்துளு

கரு செம்மற் றம்மரின் வெம்முனை யிருக்கை

வல்லோன் னறைய வரிவனப் புறந

வல்லிப் பாவையாடுவனப் பேய்ப்பாக

காம விருவ ரல்லநி யாமத்துத்

தனிமகன் வழங்காப் பணிமலர்க் காவி

உ0 னொதுக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூற் பள்ளி

வாயின்மா டந்தொறு மைவிறை விரும்பப்

நியாங்குக் கொண்ட விழவினும பலலே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவளை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—காட்டின்கண்ணேதற்கும் வாழ்க்கையையுடைய சினம்பொருந்திய களையையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச்சொரிந்த கடகமும் இடைமகன் தயிர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறைய ஏரானுழுது உண்ணொழுவாறு பெரிய மலையின் கண்மகளிர் குளத்துக்கீழ்வினைந்த காத்தின்கட்கொள்ளப்பட்ட வெண்ணெல்லு முகந்துகொடுப்ப உவந்தமீனும் தென்றிசைக்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது கல்லகாட்டுள்ளும் ஏழாகிய அரணின்கட்கதவத்தையழித்துக் கொண்டு நினைது பெரியவாயையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் உலியை; ஆதலான் நினைப் பாடும்புலவர் நினைது மேற்சொல்வைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடையோர் தாதாகிய எருப்பொருந்திய மறுங்கையுடைய பாசறைக்கண்ணே பொலியைப் பெறப் புலராத பசியிலுலையை இடையிட்டுத்தொடுக்கப்பட்ட மலராத முனையிலையுடைய மாலையினது பந்தைக்கண்டாற்போன்ற தசையோடுகூடிய பெருஞ்சோற்றுத்திரையைப் பாண்கற்றத்தழும்பும தலைமையையுடையது, நினைது பெயர் முனையாகிய இருப்பிடம்; கைவல்லோரை புனைந்தசையாய்ப்பட்ட எழுதிய அழகு பொருந்திய அலலிப்பாவை அல்லியமென்னும் கடத்தையாடும் அழகையொப்

* மலியவென்றும் பாடம்.

கண்ணியுடைய துணைவனும் துணைவியுமாகிய இருவரால் இடையாமத்தின் கண் தனிமகன்வழங்காத குளிர்த்த மலையுடைய காவின் கண் இயக்குதற்கெனிய செறித்த மணையுடைய புதிய பூவையுடைய சாணியினது வாயிலின் கண் மாடத் தோறும் செம்மரிக்கிடாயைப்படுக்க நீ அவிவிடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல.—எ - து.

கண்ணுட்டுள்ளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. அல்லிப்பாவையாவென்பபென்றது, ஆண்கோலமும் பெண்கோலமுமாய் அல்லிருவருமாகுங்கூந்தது. படை யோர் பாசறை பொலியகென்பதற்குப் படையோரது பாசறை பொலிவுபெற கென்று உரைப்பினுமமையும். பாசிலமையென்று பாடமோதுவாருமனர். தனிமகன்வழங்காவென்றது, தனித்துவழங்கின் அப்பொழில்வருத்தமென்பது. கனத்துக்கொள்வெண்ணென்னென்பது, கனக்கொள்வெண்ணென்னெனத் தொக்கது. முகத்தனர்கொடுப்ப, உவந்தனர்பெயருமென்பது - வினையெச்சமுற்று.

உழுவைப்பொறிக்கு மாற்றையாகவின், பாண்கரும்பருத்தும் நினகெம்முனை யிருக்கை நீ கொண்ட விழவினும் பலசெம்மற்றெனக்கூட்டுக.

விழவென்பது, சிறுசோற்றவிழவினை; கேள்வியென்றாப்பினுமமையும்.(1)

- (ஈசு.) ஆன்முலை யறுக்க வறணி லோர்க்கு
மாணிழை மகவிர கருநிலைத் தோர்க்கும
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை போர்க்கும
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாய் முனவென்
டு நிலம்புடை பொயர்வ தாயின்று மொருவன்
செய்கி கொன்றோர்க் குய்தி யிடு வென்
* வறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வாகின்
க0 பாற்பெய் புன்கந தேடுகு மயக்கிக
குறுமுயற் கொழுவருந் திழித்த வெககலொ
டித்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி னுள்ளமொடு வேண்டமொழி பயிற்று
யமலைக் கொழுந்தொ ஞாந்த பாணர்க்
கடு ககலாச் செல்வ முழுவதுத் செய்தோ
னென்கோன் வளவன் வாக் கென்றுநின்
பிடுகெழு நோன்றான் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனை பங்கதிரைச் செவ்வன்
யானே நஞ்சும் பெருமலிய் வுலகத்துச
உ0 சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
ளிடயத் திண்டி யின்கூல் பயிற்றிக

கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
துன்பஃ துளியினும் வாழிய பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயல்புமொழி.

சோழன் துளமுற்றத்துநீர்சியகின்ளிவாவின் ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆனிதை முலையாற்பெறும் பயனைக்கெடுத்த தீவினையாளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பாணாப்பிழைத்த கொடுத்தொழிலையுடையோர்க்கும் அவர்செய்த பாதகத்தினை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப்போக்கும்வழியுமுளவெனவும், நிலம் சீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைச் சிதைத்தோர்க்கு நாகம்நீங்குதலில்லையெனவும் அறநூல் கூறிற்று ; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாள்தலைவ, காலையாகிய அக்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அக்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய முட்டை போன்ற புல்லிய நிலத்து வரகினது அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேனோடுகலந்து உண்டு குறிய முயலினது கொழுவிய சூட்டிழைச்சியைத்தின்ற என்சற்றத்தோடுகூட இலந்தைமரமோங்கிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்கண் ஒன்றினையும் மறைத்தலில்லாத உள்ளத்துடனே வேண்டியவார்த்தைகளைப் பலகாலங்கூறிப் பெரிய கட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருந்திய பாணர்க்கு நீக்காதசெல்வமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடையவேந்தனாள் யவளவன் வாழ்வாளைவென்றுசொல்லி நினைது பெருமைபொருந்திய வலியதானைப் பாடிற்றிலேனாயின், வாழ்காட்கு அலகாகிய பலகதிரையுடையசெல்வன் தோன்ற தலையான் ; யானோ எளியேன் ; பெரும, இத்தவுலகத்தின்கண் கற்குணங்கனால் அமைந்தோர்செய்த நல்லினையுண்டாயின், இம்மயலையின்கண்ணே திரண்டு இனிய ஓசையைப்பயிற்றிக் கீழ்காற்றான்றாரும் பெரிய முகிற்சொரிந்த துண்ணிய பலதளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக.—ய - து.

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு ஊழிபெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுரிங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்துகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென்றும், கிளத்தன்பாரியாடரும் இவன்கூற்றிலே நிற்பாராயினுமென்றும் உரைப்பாரும் முன். புன்கம் இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற உணவாகவும், அமலைக் கொழுஞ்சோறு இவன்பாற்பெற்ற உணவாகவுங்கொன்க. அன்றிச் சென்ற இடந்தோறும்பெற்ற உணவாகவுணாப்பினுமமையம். மன்றத்திற் குடுகிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழிபயிற்றி ஆற்ற்தபாணர்க்கெனக்கூட்டுக. பாணர்க்கெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினார்.

ஆயிழைகணவ, செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்பாடிற்று ; ஆதலால், பாணர்க்குச் செல்வமுமுதலுஞ்செய்தோன், எங்கோன், வளவன் வாழ்குவென்ற காலையந்தியும் மாலையந்தியும் கின்றான்பாடேனாயின், பலகதிர்ச்செல்வன் பயிபறியான் ; பெரும, யானோ தஞ்சம் ; சான்றோர்செய்த நன்றுண்டாயின், துண்டாயினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெனக்கூட்டுக.

கோவதைமுதலாயின வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலையுறந்தவெனவும், மகளிர்க்குச் சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

இது, பரிசில்பெற்றப்போகின்றாளை நீ ஏம்மை கிணத்தவருகையோடுவென்ற
ந்ரு இவ்வாறசெய்தநினைவு வளவன்வாழ்கவென்ற பாட்டுளாயின், வானிருக்குமிட
த்துப் பல்கதிரிச்செல்வன் படுதலறிவான் ; அதனால் இம்மையின்பம்பெறேனென
வும், செய்கின்றிகொன்றோர்க்கு உய்யியில்லையெனவே மறமையின்சன் நரகம்புரு
கெனெனவும் கூறியதாகக்கொள்க. (கஉ)

(கரு.) களியிரு முத்த ரோன் யாக

வளியிடை வழங்கா வானத் குழைய

மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ் க் கிழவா

மரக்முழுகு தானே முளையினாய்

நி மரசெளய் படுவது கனத்தே பெருக

வளங்குகழிர்க் கவனி காலவழிற் தேன்றினை

மீளங்குகதிர வெள்ளி தென்புலமா பட்டினா

மந்தன் காவிரி வந்து கவாட்டிபுத

தோடுகொள் வேளின் தேய் மறம கொள்

க0 வாகுடம் சநுமின் வெண்டி துக்குது

காவெ ளப் பதிவது கனத்தே யசைத்து ஆங்க

மாதிகெழு செல்வத்தம்பி க்கெழு கெங்கிதே

கவைய கூடியவ வெளவா தேன்மறந

மறமபுற் றதன்ன சொக்கோ ளாடா த்து

க1 முலறையெண்டு பொழுதற் புறவொளி கோர்ண்

இறைவேண்டு பொழுதற் பெயல்பொய் தேரீச

ஞாயிறு சுமந்த கேங்குதான் கொண்டா

மரக னிகம்பர் னகியுடன் முககுத்

கண்பொர ளிளக்குடன் விண் பொறு விவள் தண்ட

20 வெயின்மனையக் கொண்ட னீதே வவநே வநுந்ரிய

குழாக்கடப் பதுசேவ கர்விவல வாவ

வெளிற்றம்பளந் துலரினின் விழையிற்றுக் கிடப்பக

கவிற்புகக்கணம் பொருக கண்ணகன் பறநகலை

வருபடை தாங்கம்ப பெயர்ப்புறத் தாராதப்

21 பொருபடை தாங்கக் கொற்றமு புழப்பை

முன்னுசான் மருங்கி ளீன்றதன் பயிலை

மாரி பொய்ப்பினும வாரி குன்றினை

† மியற்கை யல்லன் செயற்கையிற் தேன்றினாக்

காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞான

* ஆகெழக்கரும்பென்றும் பாடம்.

† இயற்கையல்லதென்றும் பாடம்.

௩௦ மதுகற் கறித்தனை யாயி னீயு

கொதும் லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது

பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்

குடிபுறந் தருஞுவை யாயினின்

னடிபுறந் தருஞுவ ரடங்கா தோரே.

நீனை - அது; துறை - செவியறிவுறாஉ.

அவனை வெள்ளைக்குடிநாகுரூபாடிப் பழஞ்செய்க்கடன் விடுகொண்டது.

இ - ன்.—கீர்செறித்த பெரிய கடல் எல்லையாகக் காற்று ஊடுபோகாத வானத்தைச் சூடிய மண்ணெறித்த உலகத்தினகட் குளிர்த்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியராகிய மூரசொலிக்கும் படையினையுடைய மூவேந்தருள்ளும் அரசென்றற்குச் சிறப்புடையது, நின்னுடையவரசே; பெரும, விளங்கிய கடலையுடைய ஞாயிறு நான் குதிக்கினுத் தோன்றினும், விளங்கிய கதிரையுடைய வெள்ளியின் தென்றிசைக்கட் செல்விலும், அழகிய குளிர்த்த காலிரிவந்து பலகாலையோடியூட்டத் தொருகி கொண்ட வேலினது காட்சியையொப்ப அசைந்த கண்ணினையுடைய கரும்பினது வெளிய பூ அசையும் நாடென்றசொல்லப்படுவது, நின்னுடையகாடே; அந்நாடு பொருத்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருத்திய வேந்தே, நின்னுடையன சிலகாரியஞ்சொல்லுவேன்; என்னுடையன சிலவார்த்தைகேட்பாயாக; அறக்கடவுள் மேலி ஆராய்த்தாற்போன்ற செங்கோலானாராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய நீதியைக் கேட்கவேண்டுகொலத்துச் செவ்வியெளியோர் இவ்விடத்துத் துளிகேண்டுகொலத்து மழைபெற்றவரே; ஞாயிற்றைத் தன்மேற்கொண்ட பக்கந்திரண்ட முகில் மாகமாயிய உயர்ந்த வானத்தினது கடுவுகின்ற அதன்வெயிலை மறைத்தாற்போலக் கண்ணொளியோடு மாறுபடவிளங்குகின்ற நினது வாளைமுட்டிய பரந்த வெண்கொற்றக்குடை வெயிலைமறைத்தற்குக்கொண்டதோவெனின், அன்று; வருத்தமுற்ற குடியை நிழற்செய்தல்காரணத்தாற்கொள்ளப்பட்டது; கடரிய வேலினையுடைய வளவ, இனிய பணியினது துண்டம்போல கெறுவேறுகிடப்பக் களிற்றுத் திரைப்பொருத இடமகன்ற போர்க்களத்தின்கண் வருகின்றபடையை எதிர்கின்ற பொறுத்து அது சரித்தமீளும் புறக்கொடைகண்டு ஆர்த்துக்கொண்டு நின்றோர் செய்யும்படை தரும்வெற்றியும் உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தின்கண்ணே ஊன்றாவிடத்து விளந்த செல்லினதுபலன்; மழை பெய்யுங்கொலத்துப் பெய்யாதொழியினும், விளைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும் காவலரைப் பறித்தலாக்கும், இவ்விடமகன்ற உலகம்; அதனை கன்றாக அறிந்தனையின், நீயும் குறையுறவாரது உறுதியிலலாத வார்த்தையை உட்கொள்ளாது ஏரைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலாலே ஏனைக் குடிகளையும் பாதுகாப்பாயாயின், நின் அடியைப் போற்றவர், நின்பகைவர்.—
எ - று.

வளியிடை வழங்கா மண்டினி கிடக்கையென இயையும்; அன்றி, வாயுபட்டதற்கு மேலான வானமெனக் கிடத்தவாரே உரைப்பினுமையும. அரசென்றது, அரசர்தன்மையை. முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெனியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றுகொன்றருத்து: நீயும் பதனெனியையாதல்வேன்

மும்; அவ்வாறு பெயல்பெறத்தக்கென்றவாரும். அன்றி, இரத்தரு நுதறவேண்டு பொழுதிற் பதனெனியோர் ஈண்டு உதறவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோரோ டொப்பொன்று உணாப்பாருமுனர். அத்தையம், ஆக்கவும், மதியும் - அகையின; தீனவ எனவென ஈற்றின்று அகாய்கள் - டொயுங்கோக்கிவிரிக்கப்பட்டன.

காமெழுசெல்வத்தப் பீடுகெழுவேத்தே, தீனவகூதவல்; எனவகேன்மதி குடை வருத்தியகுடி மறைப்பதவாரும்; கூர்வேல்வனவ, பதனெனியோர் உதற வேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு கானம் எளியவையாக் கொற்றமும் ஈன்றதன்பபனென்றகருதித் காவலர்ப்பயிற்றும் இக்க ண்கண்ணாலமென்றகொண்டு கொதுமலானர் பொதுமொழிகொன்னாது பாச மோம்பிப் புறத்தருகுவையின்; தின்னடிபுறத்தருகுவர், அடக்காதோடென்றமை யால், செவியறிவுறு உவாயிற்ற.

(மடு)

(நக.) அடுகை யாயினும் விடுகை யாயினு

நீயளந் தறிதிரின் புரைமை வார்கோற்

செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்

பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாமெர்

டு தண்ணுன் பொருளை வெண்மணற் சிதையக்

கருங்கைக் கொல்ல நரஞ்செ யல்வாய்

நெடுங்கை நவியம் பாவ்தவி னிலையழிந்து

விகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்

கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்

க0 நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப

வாங்கினி திருந்த வேந்தனே டங்குரின்

சிலைத்தார் முரசங் கறங்க

மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.

தினை - வஞ்சி; துறை - துனைவஞ்சி.

அவ்வகருவூர்முற்றியிருந்தானை ஆவத்தூர்கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—கொல்வாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்றாக் கிணக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறித்த உள் ளிடுபருக்கையையுடைய சிலம்பினையும் நீண்ட கோற்றொழிலாத் செய்யப்பட்ட குறிய உணவின்னையுமுடைய மகளிர் பொண்ணுற்செய்யப்பட்ட கழலான் வேதிகை போல உயர்ந்த எக்கர்க்கண்ணெயிருந்து விளையாடும் அணுமையையுடைய குளிர்த்த ஆன்பொருத்தத்தினது வெளிய மணற்சிதற வலியகையையுடையகொல்லன் அரத் தார் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய கெடிய கையையு டைய கோடாலிகெட்டுதலான் நின்றநிலைகைவி வீழும்பூ காதுவிடும் கெடிய கொம்புகந்தளிப்பக் காக்கடோறும் காவன்மரங்களைவெட்டுமோசை தன்னுடைய ஊரின்கண் கொடியமதிவெள்ளையில் தனதுகாவலையுடைய கோயிற்கண்ணே சென் றொலிப்ப அவ்விடத்து மானியின்றி இனிதாகவிரும்ப வேந்தனுடன் இவ்விடத்து

வினா இத்தொழிப்போதும் மாணையயுடைய முரசொலிப்பப் பொருதாயென்பத றெட்டார்க்கு நானும் தகுதியையுடைத்த; ஆதலால், அப் போகா ஒழியத்தரும்.—
எ - த.

வார்கோற் குறத்தொடியென மாறியுரைக்கப்பட்டது. இனிதிருந்தவென் றோத, குறிப்புமொழி.

கடிமாரந்தடியுமோசை தன்மணியியம்ப இனிதிருந்த வேந்தனொடு மலைத்தனை யென்பத காணுத்தகவுடைத்து; அதனால், அநெய்யாயினும் வினையையினும் நின் புனாமை நீ அளந்தறிதியென மாறிக்கட்டி வினமுடிவுசெய்க.

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருளையென்றகருத்து : இங்ஙனம் இளமகளிர் கழங் காடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாத அவன் வலியின்மைதோ ற்றியின்றது. தெற்றியாடும் தன்னுரான இனையப்பினுமமையும்.

மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்துமீட்டலின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. (கசு)

(நள.) நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த

வேக வெந்திற னாகம் புக்கென

விசும்புதிப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கொடிப்

பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்குப்

டு புள்ளொது புன்கண் மர்த்த வெள்வேற்

சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக

கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி

யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றொக் கோடி

யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்

கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்

செம்புறற் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்

வம்பணி யானே வேந்தகத் துண்மையி

ணல்லவென் னாது சிதைத்தல்

வல்லையா னெடுத்தகை செருவத் தானே.

* திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; முதல்வஞ்சியுமாம்.

அவனை ஈமாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ன்.—நஞ்சுடைத்தாகிய வெளிய பல்லீனையுடைய ஐந்துபடம்பொருந்திய தலையைச்சுமந்த சினம்பொருந்திய வெய்ய திறையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முறுகிப் பசிய கொடியினையுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண் ணே இடியேறெறிந்தார்போல, புறவுற்ற தயரத்தைக் கெடுத்த வென்வேலோடு சினம்பொருந்திய பட்டையையுடைய செம்பியன்மரபிலுள்ளாய், கராம்செருக்கிய

* திணை - உழிஞை; துறை - குற்றழிஞையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† மாறேகமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குறித்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாடிய ஆழத்தின்சுட் கோத் திரண்டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குழிழிக் கலரும் கலும் மாறுபாடுபொருத்திய முதலையையுடைய கீர்மிக்க மடுவினையும், செம்புபொருவும் மதிலையுமுடைய தலைமைபொருத்திய பழைய ஊரினுள்ளே கச்சணிந்த யானையை யுடைய அரசுண்டாகலின், அவற்றை கல்லவென்றுபாராது அழித்தலைவல்லையாயிருந்தாய்; பெருந்தகாய், பேரின்கண்.—எ - து.

இலஞ்சியையுடைய அகழியென மாறிக்கூட்டினுமையும்; இப்பொருட்டுக் கராம் கவித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக. கராம் - முதலையுள் ஒருசாதி.

செம்பியன்மருக, செருந்தகாய், விடாகத்த காகம்புக்கென உருமெறித்தாங்கு மூதூரகத்து வேந்துண்மையின், செருவத்துச் சிறைத்தல் வல்லையென மாறிக்கூட்டிக.

புன்னூறு புன்கண் தீர்த்த பேரருளினோன் மருகனையும் செருவின்கண் இவற்றை கல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென அவன்மறம் விவர்த்து கூறியவாறு. ஐந்தலையென்றதற்கு ஐந்துதலையெனினுமையும். இடங்கருங்குட்ட மென்பதனுள், உம்மையை அசைநிலையாக்கி, இடங்கரையுடைய குட்டமென்றகாப்பாருமுளர். இடங்கரீட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கஉ)

(நாடி.) : வரைபுரையு மழுகளிறறினியிசை

வான்றுடைக்குந் தகையபோல

விரவுருவின கொடிதுடங்கும

வியனாளுனை விறல்வேருதே

நீ, உடன்று நோக்கும் வாயெரி தவழ

நீ, நயநது நோக்கும் வாய்பொன பூப்பச

செளுநா யிற்று நிலவு வேண்டினும்

வெண்டிங்களுள் வெயிலவேண்டினும்

வேண்டியது வினைக்கு மாற்றலை யாகவி

க0 னின்னிமுத பிறநது நின்னிபுல் வளாந்த

வெமமபா வெவனோ மறறே யின்னினைப்

பொலமபூங் காவி னன்னாட் டோருஞ்

செயலினை மருங்கி னெய்த லல்லதை

யுடையோ ரிதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்

கரு கடவ தன்மையிற் கையற வுடைததென

வாணடுசெய் துகர்ச்சி யிண்டுங் கூடவி

* இச்செய்யுள் புகழ்ச்சிக்கணவந்த செந்துறைப்பாடான் பாட்டென்றும் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், உஎ - ம் குத்திரவுகா], இதனுள், 'வரைபுரையு மழுகளிறு' என்பதை, முத்தற்குமுதலேவந்த உவமையென்றும் [தொல், பொரு, உவமலியல், சு - ம் குத்திரவுகா], கூறுவர் நச்சினுக்கினியர்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வின்கு மென்றவர் பரிசின

ரொன்றார் தேளத்து நின்னுடைத் தெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - ஓயன்மொழி.

அவன் 'எம்முளின் எந்நாட்டின்' என்றந்த ஆளுந்நலங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—மலையைப்போக்கும் இனங்களிற்றின்மேல் ஆகாயத்தைத்தடவும் கூறு பாட்டையுடையனபோல வீரவின பலகிறத்தையுடையனவாகிய கொடிகள் அசைத்ததோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே, நீ முனிந்துபார்க்குமிடம் தீப்பரக்க, நீ அருளிப் பார்க்குமிடம் பொன்பொலிய, செஞ்ஞாயிற்றின்கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும், வெளிய திங்களின்கண்ணே வெயிலுண்டாகவேண்டினும் நீ வேண்டியபொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையயாகலின், நினது நிழற்கண்ணே பிறத்த நினது நிழற்கண்ணே வளர்த்த எமது நினைவெல்லை சொல்ல வேண்டுமோ? வேண்டாவன்றே; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காயையுடைய கல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நலவினையா துள்ள இறப்பத்தின்பக்கத்தைப் பொருத்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்குவுழங்குதலும், வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டிச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக்கருதி, அவ்விடத்துதரும் தகர்ச்சி இவ்விடத்தும்கூடுதலான், நின்னுட்டைநினைப்பர் பரிசிலர்; ஆதலால், பகைவார்தேயத்திருந்தும், நின்னுடு நின்னையுடைத்தென்றாகருதி.—எ -று.

மற்ற - அரை.

கேட்தே, நீ வேண்டியதுவினைக்கும் ஆற்றலையாகலின், விண்ணுலகத்து தகர்ச்சி எண்ணெகூடலின், ஒன்றார்தேயத்திருந்தும், பரிசிலர், நின்னுடு நின்னையுடைத்தென்ற நின்னுட்டையுள்ளவர்; ஆதலான், நின்னிழற்பிறந்து நின்னிழல்வளர்ந்த எம்மளவு எவனோவென மாறிக்கூட்டுக.

(கூடி)

(நூ.) புறவி னல்லல் சொலியக் கறையடி

யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்

கோளிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக

வீதனின் புகழு மன்றே சார்த

ரு லொள்ளு ருட்ருந் துன்னருங் கடுந்நிறந்

நூங்கெயி லெறித்தநின் னூங்கனோர் நினைப்பி

னமெனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று

மறங்கெழு சோழ நறந்தை யவையத்

தறநின்று நிலையிற் றுகலி னதனான்

க0 முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்

கெழுசமங் கடத்த வெழுவுறழ் நிணினோட்

கண்ணார் கண்ணிக் கலிமான் வளவ

யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய

வளையளக் தறியாப் பொன்படு கெடுங்கோட்

கடு டுமயங் குட்டிய வேம விற்பொறி
மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன் நெயிலை
வாடா வஞ்சி வாட்டுகின்
பிடுகெழு நோன்றான் பாடுங் காலே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறேக்கத்துப்பசலையாஃ பாடியது.

இ - ள்.—புறவினது வருத்தத்தைக் கணியவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய பாணியினது வெளிய கோட்டாற் கடைத்துசெறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின் கண்ணே துலுபுக்க செம் பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், இரங்கோர்க்குக்கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவ தல்லது புகழாமல்லவே; அகரர்க்குப் பணகவராகியதேவர்கள் கிட்டெற்குவெருவும் அணுகுதற்கரிய மிக்கவலியையுடைய ஆகாயத்தித் துங்கெவிலை அழிந்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரை நினைப்பின், ஈண்டுள்ள பணகவரைக்கொல்லுதல் நினது புகழாமல்லவே; கேடின்றி மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக் களத்து அறம் நின்றிலைபெற்றதாதலால், முறைமைசெய்தல் நினக்குப் புகழாமல்லவே; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருத்த போனாவென்ற கணையமரத்தோடு மாறுபடும் தகைசெறிந்த தோளினையும், கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ் செருக்கிய குதிரையையுமுடைய வனவ, எவ்வாறுகடையேனோயான்; உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற செடிய கிரகங்கையுடைய இமயமலை யின்கட்டுட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில் பொருந்திய டெடியதேனையுமுடைய சேரனழிய அவனது அழிவில்லாத கருவூரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதானைப்பாடுங்காலத்தா.—எ - று.

நினைப்பாடுங்காலென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தான்படுங்காலெ ன்றார்; தானே முயற்சியெனினுமமையும்.

நிறைதுலாம்புக்கோன்மருக, நீ அவன்மருகனாதலால், ஈதல் கின்புகழாமன்ற; துங்கெயிலெறிந்த நின் ஊங்கனோர்நினைப்பின், அநிதல் கின்புகழாமன்ற; உறத் தை அவையத்து அறம் நின்றிலையிற்றுதலின், முறைமை கின்புகழாமன்ற; அத னால், கலிமானவனவ, நின்தான்பாடுங்கால், யான் யாங்ஙனமொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால், யாங்ஙனமொழிகோவென இயையும்.

மருகவென்புழி, ஆதலானென்பது, ஆற்றலாற்போந்தபொருளைனக்கொள்க. கறையடியென்பதற்கு உரல்போலும் அடியென்பாருளர். (௩௬)

(சு.) நியே சிறரோம் புற்ற மன்னெயி
லோம்பாது கடந்தட் டவரமுடி புனைந்த
பசும்பொன்னி னடிபொலியக்
கமுறைஇய வல்லாளனை

டு வயவேந்தே யாமேகின்

னிகழ்பாடுவோ ரெருத்தமடங்கப்

புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற
விந்துகண் டாங்குக் காணுந் வ மென்று
மின்சொலெண் பதத்தை யாகுமதி பெரும
௧௦ பொருபிடி படியுஞ் சீறிட
மெழுகளிற் புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

ணை - அது; துறை - சேவியறிவுறுஉ.

அவனை ஆயுர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—நீ, பகைவரது பாதுகாத்த நிலைபெற்ற அரண்களைப் பாதுகாவாது
எதிரின்றி அழித்து அவரைக்கொன்று அவர் மருடமாகச்செய்யப்பட்ட பசும்பொ
ன்னால் நின்ற அடிபொலிய வீரக்கழல்செய்து புனைத் தலிய ஆண்மையையுடை
யை; வயவேத்தே, யாக்கன், நினை இழித்ததைப்போர் கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந்
ததைப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்றுகண்டாற்போலக் காண்போம்; எங்காளும்
நுனியமொழியோடு எளிய செவ்வியையாகுக; பெரும, ஒருபிழகிடக்கும் சிறியவி
டம் எழுகளிற்றுயரணியைப் பாதுகாக்கும் காட்டையுடையோய்.—ஏ - து.

நாடுகிழவோய், இன்சொல் என்பதத்தை ஆகுமதி; அதனால், நின் இகழ்பாடு
வோர் எடுத்தமடக்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யாம் இன்றுகண்டாங்
குக் காணுந் வமென்கூட்டுக.

உல்லாசியென்பதனால், ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கின்றது; அசைநிலை
யுமாம். மதி - முன்னிலையடைச்சொல். 'கழறைய வல்லாண்' என்றதனாற்
பகைவின்மையும், 'ஒருபிடிபடியுஞ்சீறிடம் எழுகளிற்றுபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்
றதனாற் பொருட்குறைவின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (௪௦)

(சுத.) காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது
வேலிண்டு தானே விழுமியோர் தொலை
வேண்டிடத் தரீஉம் வெல்போர் வேந்தே

* திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும் பெருமாத்

① திலையி வெடுக்கோடு வற்றல் பற்றவும்
வெங்கதிரக் கனலி துற்றவும் பிறவு
மஞ்சவரத் தஞ்ச புள்ளுக்குர ஸ்யம்பவ
மெயிறுநிலத்து மீழவு மெண்ணை யாடவும்
கனிதுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்

* ௧௦ வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவுங்
கனனி னரியன காணு நனன்ற
செருச்செய் முன்பநின் வருத்தி னோக்கி
மையல் கொண்ட வேமமி ஸ்ருக்கையர்
புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட்

* திசையிருநான்கு முற்கவுமென்றும் பாடம்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கடு செவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
பெருங்கலக் குற்றன்றோற் றானே காற்றோ
டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற்
செருமிகு வளவநிற் றினைஇயோர் காடே.

தினை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவன்னை.

அவனைக் கோலூர் கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—கூற்றும் தன்னால் உயிர்கொள்ளலாங்காலம் வருத்தினையும்பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்கெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாளும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும் வெல்லும்போரையுடையவெத்தே, எட்டுத்திணையும் எரிகொன்னி எரித்துவிழவும், பெரியமரத்தின்கண்ணே இலையில் லாத கெடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்ய சுடரையுடையவொழியு பவவிடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத்தருவனவாகிய புட்கக் குரலிசைப்பவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணேவீழவும், எண்ணெயை மயிள்கண்ணேகார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக்கணியவும், வெளிதாகிய உலிய படைக்கலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் கனாவினும், மெய்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக்கண்டு போர்செய்யும் வலியையுடையோய், நின் மேற் செலவின் உறுபாட்டைச்செருதி, மயக்கம்பொருத்திய காவலில்லாத இருத்தலையுடையராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுக்கண்ணே முத்தக்கொண்டு தம்மனை வியர்க்குத் தமது வருத்தத்தோன்றாமல் மறைக்கும் துன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது; காற்றுடன் எரிநிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரின்கண்ணே மிக்கவளவ, நின்னைச் சிதைப்பித்தோருடைய காடு.—எ - று.

உற்கவென்றது, வீழ்நிலை. உற்கமுதலியகாண்கும் உற்பாதமாய் கனவிற்காணப்பட்டன; ஏயிறுநிலத்துவீழ்தல்முதலாயின கனவிற்காணப்பட்டன. வருதிறன் - ஈண்டுச் செல்லுந்திறனென இடவருவமைதியாய்நின்றது. ‘மனையோட்கெவ்வங் கரக்கும்’ என்பது, “எவ்வினையார் தாய்வயிறு கரிப்ப” என்றாற்போலப் பன்மைக்கேற்பநின்றது. தான் - ஈண்டு அசைநிலை. பெருமரத்துப் பற்றவுமென இனையுள். இலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவுமென்பதற்கு டெடுங்கோட்டின் கண்ணே இலையில்வற்றற்றன்மை பற்றவுமென உரைப்பினுமையும்.

வேந்தே, முன்பு, வளவ, நீ இத்தன்மையையாதலால், நிற்கினைஇயோர்காடு, பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றதெனக்கட்டிக.

காற்றோ டெரிநிகழ்ந்தன்ன செலவிற் செருமிகு வளவவென மன்னவன்புகழும், திற்கினைஇயோர்காடு பைதன் மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்றாநாழிபிரங்கியதும் ஆதலால், இது கொற்றவன்நையாயிற்று. (சுக)

(சுஉ.)ஃஆன விகை யடுபோ ரண்ணனின்
யானையு மலையிற் றோன்றும் பெருமநின்

* இச்செய்யுளை, நச்சிநூர்க்கினியர், உழிஞைத்திணைக்குரிய ‘கொன்னார் தேவல் குறித்த கொற்றம்’ என்னுஞ்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், சுஉ - ம் குத்திரவுரை].

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- குணையுங் கடலென முழங்குங் கூற்றுனை
வேலு டியின்னின் விளங்கு மூலகத்
- ௫ தாகதலை பணிக்கு மாற்றலை யாதலிற்
புனாதீர்த் தன்றது புதுவதோ வன்றே
றண்புணற் பூச லல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்
முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
- ௧௦ புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யானர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளைபு முழுவர்
படைமிளர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்
- ௧௫ கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவணையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு டுவருவிறுந் தமரு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
மலையி னரிழிந்து மார்கட னோக்கி
- ௨௦ நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்னோக் கினரே
நீயே, மருந்தில் கணிசசி வருந்தவட் டித்துக்
கூற்றுவெகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கிணையே.

நீணை - வாகை; துறை - அரகவாகை.

அவனை இடைக்காடனார் பாடியது.

இ - ன்.—அமையாத வன்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலையுமுடைய
தலைவ, வினதுயாணையும் மலைபோலத் தோன்றும்; பெரும, நிற்படையும் கடல்
போல் முழங்கும்; கடரிய துணையையுடைய வேலும் மின்போல விட்டுவினங்கும்;
இவ்வனம் உலகத்தின்கண் வேந்து தலைக்குதற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடைய
யாதலால், குற்றம் தீர்த்தது; அது நினக்குப் பழையதாய்வருகின்றது; குளிர்த்த
கீராவன்னதாகிய பூசலல்லது வருந்தி 'எமது துயரத்தைத்தீர்ப்பாயாக வாழி வளவ'
வன்ற சொல்லி, நினது முத்துறச்செல்லும் படையுண்டாக்கும்பூசலைக் கணு
வின் கண்ணும் அறியாது, புலி பாதுகாக்கும் குட்டிபோலக் குறைவில்லாத செவ்
வியகோலால நீபாதுகாப்பப் பெரிய விசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைய
தாய் செல்லற்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வாணையும், உழு

* கடலினொலிக்கும் கைத்துதியென்றும் பாடம்.

† மின்போ லவிர்வரு ஞாதத்தென்றும் பாடம்.

‡ வருவிறுத்தயருமென்றும் பாடம்.

வார் படைவானால் மறிச்சப்பட்ட ஆனமையும், கரும்புதப்பார் கரும்பினின்றும் வாக்பட்டதேனும், பெரிய துறைக்கண் நீராமுகத்தொன்றும்பெண்டிர் பறித்த செங்கழுநீருமென இவற்றை வன்புலத்தினின்றும்வந்த சுற்றத்தார்க்கு விரும்பாத விரும்பிக்கொடுக்கும் மென்புலத்தூர்கையுடைய எல்ல நாட்டுக்குவேத்தே, மலையினின்றிழிந்து பெரிய கடலேகோக்கி நிலவெல்லையினின்றிழியும் பல பாறுகையொப்பப் புலவர் யாவரும் நின்றனோக்கினர்; நீதான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிசாரமில்லாத கணிச்சியென்னும் படைக்கலத்தை உயிர்வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சினந்தாற்போலும் வலியுடனே நினக்கு மறதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் கொன்ன கோக்கினும்.—உ - து.

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினுமமையும். வன்புலம் - குறிஞ்சியும், மூல்சையும். மென்புலம் - மருதமும், நெய்தலும். கணிச்சியைக் குத்தாலியென்றும், மழுவுன்றும் சொல்லுவர். யாணர்த்தாகி விருந்தமரும் ஈனனாடென்க.

பொருந, புலவரெல்லாம், நின்றோக்கினர்; நீ அரசதலைபளிக்கும் ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினே; அதனால், இச்செய்தி புனாதீர்த்தது, நினக்குப் புதுவதன்றாகவெனக்கூட்டுக.

புனாதீர்த்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்த்ததெனப் பொருனாக்கி, பொருந, நீ ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர்மண்ணோக்கினே; புலவரெல்லாம் பரிசில்பெறுதற் பொருட்டு நின்றோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப் புதிதன்று; ஆகலின், உயர்ச்சிதீர்த்ததென்றுணர்ப்பினுமமையும். (சஉ)

(சரு.) *நிலமிசை வாழ்ந ரலமர நிரத்

தெறுகதிர்க் கனளி வெம்மை தாங்கிக்

காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்டு

மயிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக்

கூருநிற் பருந்தி னேறு குறித்தொரிஇத்

தன்னகம் புக்க குறுகடைப் புதவின்

தபுதி யஞ்சிச சிறை புக்க

வரையர் வீகை யுரவோன் மருக

நேராரக் கடந்த முரண்மிசு திருவிற்

க0 நேர்வண் சின்ளி தம்பி வாரகோற்

கொடுமர மருவர் பெரும கடுமான்

கைவண் டோன்ற லைய முடையே

ஞர்புனை தெரியனின் முன்னே ரெல்லாம்

பார்ப்பார் நோவன செய்யலர் மற்றிது

கரு நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி

நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு

* இப்பாட்டினை, நச்சுநூர்க்கினியர் தொல், பொரு, புறத்திணையிலிள், உஉ - ம் குத்திரவுணாயிற் புலவன் அரசனைகாடி நன்னூர்த்தற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்.

- (சரு.) இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோ னல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் நெரியலோ னல்ல
னின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே
ரு யொருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
யிருவீர் வேற வியற்கையு மன்றே, அதனாற்
குடிப்பொரு ளன்றுதுஞ் செய்தி கொடித்தேர்
தம்மோ என்ன வேந்தாக்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமில் விகலே.

திணை - வந்தி; துறை - துணைவந்தி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர்முற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—பெரியபனையினது வெளியதோட்டைச் சூடி நோனல்லன்; கரிய கோட்டியையுடைய வேம்பினது தரையுடையோனல்லன்; நின்னுடையகண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; நின்னுடன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; ஆதலால், தம்முள், ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பது தங்குடியன்றோ? இருவீரும்வெல்லாதல் இயல்புமன்று; ஆதலால், தங் குடிக்குத்தக்கதொன்றன்று, தமதுசெய்கை; கொடியாற்பொலிந்த தோறையுடைய தம்மைப்போலும் வேந்தர்க்கு உடம்புபூரிக்கும் உகையைச்செய்யும், இம்மாதிரி பாடு; ஆதலான், இததவிர்தலே தமக்குத் தக்கது.—எ - நு.

கிண்கண்ணியுமென்பது, கிண்கண்ணியுமென விகாரமாயிற்று. அதனாலென்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதப.

இது, சந்தசெய்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று.

(சரு)

✓ (சரு.) *நியோ, புறவி னல்ல லன்றியும் பிறவும்

பலவும் விடுத்தோன் மருகனை யிவரே

புலனுறு துண்மார் புண்க ணஞ்சித்

தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் வாழநர்

ரு களிறு கண்டபூ உமழாஅன் மறந்த

புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி

விருந்திற் புன்கணை வுடையர்

கேட்டனை யாயினீ போட்டது செய்யம்மே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் துறையூற்றத்துக்குரிய கிள்ளியளவார் மலயமான்மக்களை யானைக் கீழேவுந் கோவூர்கிழார்பாடி உய்யிக்கொண்டது.

* இச்செய்யுளும், பின்வரும் “வன்னியோர்ப்படர்ந்த” என்னும் செய்யுளும் துணைவஞ்சியல்லவென்பர் நச்சிருநீக்கினயர்; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையிலில், “இயற்குபடையாவம்” என்னும் அ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

இ - ன்.—தீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற தன்பம்பலவற்றையும்தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான் உழுதன்னும் கற்றோரதுவறமையை யஞ்சித் தம்முடையபொருளைப் பகுத்தன்னும் குளிர்த்த நிழலையுடையராய் வாழ்வாரது மரபினுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக் கண்டு தம் இனமையால் தாம் முன்பு வெருவியழுதின்ற அருகையைமறத்த புல்லிய தலையையுடைய சிறப்பின்கள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்த முன்பு அறியாத புதியதோர்வருத்தத்தையுடையர்; இதுகேட்டாயாயின், நீவிரும்பியதைச் செய்வாயாக.—எ - று.

தண்ணிழல்வாழ்கர் சிறுஅரென இயைப்பினுமமையும். அழால் களிறகண்டு மறந்தவெனக்கூட்டுக. நீ புழுமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகனாதலானும், இவர் கற்றோர்வறமையஞ்சிப் பகுத்தன்னும் தண்ணிழல்வாழ்கர் மரபினுள்ளாராதலானும், இவர், நின்னால் அருளத்தனைவலது முனியத்தகாரென்பதாம்.

இதவும், இவரைக்கொல்லாமற் சக்தசெய்வித்தவின் துணைவஞ்சியாயிற்று.()

✓ (சுஎ.) வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி

நெடியவென் னாது சுரப்பல கடந்து

வடியா நாவின் வல் ளாங்குப் பாடிப்

பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி

நி யோம்பா துண்டு கூம்பா து வீசி

வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை

பிறர்க்குத் திறநிற் தன்றோ வின்றே, திறப்பட

நண்ணா நாண வண்ணாந் தேகி

யாங்கினி தொழுகி னல்ல தோங்குபுகழ்

க0 மண்ணாள் செலவ மெய்திய

தும்மோ ரன்ன செம்மறு முடைத்தே.

திணையும் துறையும் அனலா.

சோழநிலங்கிளையுருளினு உணரூர்புருத்த ஓளத்தத்தனைக் காரியார் றுத்துநீய நெடுங்கிளை ஓர்வந்தானென்று கொல்லப்புகழ்க் கோலூர்கிழார் பாடி உய்யக்கொண்டது.

இ - ன்.—வண்மையையுடையோரைநினைத்துப் *பழமார்த்தேரும் பறவை போலப்போகி நெடியவென் னாகருதாது அரியவழிபலவற்றையுக்கழிந்து திருத்தாத காவால் தாம்வல்லபடிபாடி ஆண்டப்பெற்ற பரிசிலான்மகிழ்ந்து சுற்றத்தையூட்டித் தாரும் பொருளைப்பாதுகாவாது உண்டு உள்ளமலர்ந்து வழங்கித் தம்மைப்புரப் போராற்பெறும் சிறப்பு ஏதுவாகவருந்தும் இப்பரிசிலான்வாரும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவெனின், இல்லை; கூறுபடக் கல்விமுதல்தால்

* “பழமார் தேரும் பறவை போல” என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை [அடி - ௨௦].

தற்கொடு பரிந்தோர்க்கானத் துறக்கல்யாண்மென்று தலைபெடுத்தாடந்து அவ்
விடத்த இனிதாக் குருகினல்லது, உயர்ந்த புகழையுடைய நிலமானும் திருப்பொ
ருத்திய தம்மையொக்கும் தலைமையுமுடைத்து.—எ - று.

ஒழியவென்பது உம், செல்வமுமுடைத்தென்பது உம் பாடம். சுரம்பலகட
த்து புன்னிற்போகியென மாறிக் கட்டிக.

பரிசில்வாழ்க்கை, கண்ணார்காண இனிதொழுதுகெல்லது, தம்மோர் என்னசெம்
மலுமுடைத்து; ஆதலால், பிறர்க்குத்தேறித்தன்றோ? இன்றெனக்கட்டிக.

இக்கோலுத்தொர் தாலும்பரிசில்வாழ்கருள் ஒருவராதலான், 'வடிவாநாவின்
வள்ளாக்குப் பாடி' எனப் பணித்துகூறினானென. (சுஎ)

(சுடி.) *கோதை மாற்பிற கோதை யானுங்

கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானு

மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானுங்

கண்ணா றும்மே கானலந் தொண்டி

நு யெந்தெம் மூரே யவனெம் மிறைவ

னன்னோற் படர்கி யாயி னியு

தமெம்மு முன்னோ முதுவா றேவல

வமர்மேம் படுங் காலைநின்

புகழ்மேம் படுகனைக் கண்டன மெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - புலவராற்றுப்படை.

கோமான்கோக்கோதைமாற்பிணப் பொய்கையார் பாடியது.

இ - ன்.—கோதையுடையமாற்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக்கோதை
யைப்புணர்ந்த மகளிர்குடியகோதையானும், கரியகழியின்கண் மலர்ந்த நெய்தற்
பூவானும் தேன்காறாநிற்கும், கானலையுடைய தொண்டி; அஃது எம்முடையநூர்,
அவன், எம்முடையதலைவன்; அத்தன்மையோனிடத்தேபோகின்றபாயின், நீயும்
வம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய்மையையுடைய இரவல, நீ, அமரின்கண்
மேம்படுங்காலத்து நினக்கு உனதாயிய புகழை மேம்படுத்துமனைக் கண்டெம்மா
மெனச்சொல்லி.—எ - று.

கண்டனமென எம்முமுன்னென்றோனும், உள்ளிக் கண்டனமெனச்சொ
லென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

இரவல, நீயும் அன்னோற்படர்குவையாயின், நின்புகழ்மேம்படுகனைக் கண்
டனமென எம்மையும் உன்னெனக்கட்டிக.

மோ - முன்னிலை அசைச்சொல். நீயுமென்பது உம், எம்முமென்பது உம்
எச்சவும்மை.

* இப்பாட்டின்முதலிரண்டடியையும் மோனைத்தொடைக்கு உதாரணமாகக்
காட்டினர் நச்சினுக்கீனியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், கூட-ம் குத்திரவுரை].

† எம்மையுமுன்னோவென்றும் பாடம்.

தலைவனதலையையும் உரைபுதிதும், முதலாயினால், எம்முமுதலெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால், இது, புலவராத் தப்படையாயிற்று. (ச-அ)

(சுக.) காடெனென்கோ நூரெனென்கோ

பாடிமீழ் பனிக்கடற் சேர்ப்பெனென்கோ

யாங்கன மொழிகோ வோக்குவாட் கோதையைப்

புனவர் தட்டை புடைப்பி னயல

நி 'நிறங்குகதி ரலமரு கழனியும்

பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புனனொருக கெழுமே.

தினையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறிஞ்சிலிழமுடைமையால், காடென்றசொல்லுவேனோ? மருத நிலமுடைமையால், ஊரென்றசொல்லுவேனோ? செய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்த்த கடலையுடைய சேர்ப்பென்றசொத்துதேனோ? எவ்வாறுசொல்லுவேன்? மேம்பட்ட வானையுடையகோதையை; புனனென்போர் கிளிகழகருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அயலாகிய வளைந்த நெற்கதிர்க்குழலும் வயலின் கண்ணும், மிக்ககீளையுடைய கடற்கரையின் கண்ணும் உலகாகிய புட்கள் சேர எழுமாதலான்.—எ - று.

'புனவர்த்தட்டைபுடைப்பின்' எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக்கூறின மையான், காடெனென்கோவும், அவ்விரண்டுநிலத்தகும் கொண்ப்படும்; எனவே முல்லைநிலமுடையனெனவொன்றும்.

புனவர்த்தட்டைபுடைப்பின், கழனியிலும் சேர்ப்பினும் புன்னெழுமாதலால், கோதையை யாங்கனமொழிகோவெனக்கூட்டுக.

இது, கானிலமுடையனாதலிற் பெருஞ்செவ்வுமுடையன்; நீ அவன்பாற் செல்லென ஆற்றப்படுத்தவாறு; அவனது இயல்பைப்புகழ்த்தமைவான், இயன் மொழியுமாயிற்று. (சுக)

(ரு.) மாசற் விசித்த வாராபுறு வலம்பின்

மைபடு மருங்குல பொலிய மன்னை

யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார

பொலங்குறை யுழிநெயொடு பொலியச சூட்டிக

நி குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசும்

மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்

தூனாமுகத் தன்ன மென்பூறு சேக்கை

யறியா தேறிய வெண்ணைத் தெறுவர

விருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை

கர யதூஉஞ் சாலுநற் தமிழ்முழு தறித

சைவனெடு மமையா தனாக வந்தநின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
விசி போயே விவலிடங் கமழ
விவணிசையுடையோர்க் கல்ல தவண
கடு துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
வினங்கக கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குரிசின் ஈர்க்கிது செயலே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோமானந்தருநித்தபெருநீரோலிநம்போறை முரககட்டிலறியாதேறிய
*மோகக்ரணத்தவறுசெய்யாது அவன்துயிலெழுந்துணையும் கவர்கொண்டுவீசி
யானை மோகக்ரணர் பாடியது.

இ - ன்.—குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த வாரப்பட்ட வானாயுடைய கருமரத்
தாற்செய்ததான் இருட்சிபொருந்திய பக்கம்பொலிவுபெற மயலினது தழைத்த
கொடிய பீலியால்தொடுக்கப்பட்ட ஒள்ளிய பொறியையுடைத்தாகிய நீலமணி
போலும் நிறத்தையுடையதாளைப் பொற்றனினாயுடைய உழிஞையுடனே பொலி
யச்சூட்டப்பட்டுக் குருதிப்பலிகொள்ளும் விருடபத்தையுடைய உட்குப்பொருந்திய
வீரமுரசும் நீராடிவருவதன்முன்னே எண்ணெயினது துரையைமுக்கத்தாற்போன்ற
மெல்லிய பூவையுடைய கட்டிற் கண்ணே இதனை முரசுகட்டிலென்பதறியாது ஏறிக்
கிடந்த எண்ணெயெருட்சிதோன்ற இருடகூடாக்கும் நின்றுடைய வானை வாயைமாற்
றியதாகிய அதுவும் அமையும், கல்ல தமிழ்முழுதும் அறிந்தமைக்கு; அவ்வெருட்சி
யொழிந்த அதனாலும் அமையாதே குறுகவந்த நினது வலியையுடைய முழவு
போலும் தோளையெடுத்துச் சாமரத்தாற்குளிரவீசினும்; இவ்வகன்ற உலகத்தின்
கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வலகத்துப் புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்த
தாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதவல்லாமையைத்
தெரியக்கேட்ட பரிசாலேயோ? வெற்றிபொருந்தப்பட்டதலோ, நீ இவ்விடத்து
இச்சாமனாயைவிசைதல், அதற்குக்காரணம்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

குட்டியென்பதனைச் குட்டவென்றுதிரிப்பினுமையும். உழிஞை - கொற்
றான்; அது குடகாட்டார்வழக்கு. முழுவத்தோ ளோச்சியெனவும், தண்ணென
வீசியோயெனவும் கூறியவாற்றால், சாமனாயென்பதுபெற்றும். கமழ்தல் - ஈண்டுப்
பரத்தற்பொருட்டாய்நின்றது. தமிழாடெனினுமையும்.

குரிசில், நீ இதசெய்தல், இசையுடையோர்க்கல்லது உறையுளின்மை கேட்ட
மாறுகொலெனக்கூட்டுக.

எண்ணெப்பது, கருதெனவுமாம். எண்ணியென்றுபாடமாயின், கருதியெ
ன்க.

(10)

(10.) நீர்மிகிற் சிறையு மில்லைத் திமிகின்
மன்னுயிர் நிழன்று நிழலு மில்லை

* மோசிரோருளென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறநாடு நூறு மூலமும் உணையும்.

- வளியினை வளியு மில்லை யொளியிக்
 கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழிது
 ௫ தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொருஅன் போரெதிர்த்து
 கொண்டி வேண்டுவ னுயிற் கொள்கெனக்
 கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
 யளியரோ வளியரவ னளியிழந் தோரே
 துண்பல சிதலை யரிதுமுயன் மெதெத
 ௬௦ செம்புற் றியல் போல
 வொருபகல் வாழ்க்கைக் கலம்வரு வோரே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சியமான் வழுதியை * ஐயுழிழவனாள் பாடியது.

இ - ன்.—நீர் மிகுமாயின், அதனைத்தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்புமிகுமாயின், உலகத்துநிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்றுமிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம் பொருந்திய போளையுடையவழுதி குளிர்த்ததமிழ்நாட்டை மூவேந்தர்க்கும்பொது வென்றகூறப் பொருளாய் போளையேற்றத் திறையை வேண்டுவனாயின், கொள்கவென்றசொல்லி முன்னேகொடுத்தமன்னர் நடுக்கந்தீர்த்தார்; கொடாராயின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர்; துண்ணிய பணகறையான் அரிதாக உழந்தெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்ட ஈயலைப் போல ஒருபகற்பொழுதின்கண்வாரும் உயிர்வாழ்க்கையின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வழுதி தமிழ்ப்பொதுவெனப்பொருளாய்க் கொண்டிவேண்டுவனாயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கற்றனர்; கொடாமையின் அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலம்வருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ வளியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலம்வருவோர் அளியரெனக் கூட்டியுணாப்பினுமமையும்.

அளியரோ அளியரென இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற அடுக்கின்றது. (௫௧)

- (௫௨.) அணங்குடை நெடுங்கோட்டையக முனைஇ
 முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்த
 லுணசை யுள்ளந் துரப்ப விணாதுறித்துத்
 தான்வெண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு
 ௫ வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்
 தின்ன வெம்போ ரியறேர் வழிதி
 யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலைத்
 தியார்கொ ளளியர் தாமே யூர்ந்தொறு

* ஐயுழிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்ட.

மீன்கடு புகைபிற்புலவுநாறு நெடுங்கொடி
 30 வயலுழை மருதின் வாங்குகினை வலக்கும்
 பெருநல் யாணரி னொஹி யினியே
 கலிகெழு கடவுள் கந்தன் கைகட்டப்
 பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொது
 னாழை தாளர் நாயிடக் குழிந்த
 31 வல்லி னல்லக நிறையப் பல்பொறிந்
 கான வாரண மீனாக்
 காடாகி விளியு நாடுடை யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை *மருதனினாகறார் பாடியது.

இ - ன்.—தெய்வங்களை யுடைத்தாகிய நெடிய சிகரங்களை யுடைய மலையின்கண்
 னே முழையின்கண் தயிலைவெறுத்து மூரிநீயிர்த புலியாகிய நிரம்பியவலியை
 யுடைய ஏற்றை ஊளைவிரும்பிய உன்னம்செலுத்துதலான் அவ்விலையைக்கருதித்
 தான் வேண்டியவலித்தே விரும்பிச்சென்றபோல வடநாட்டுவேந்தர்வாட அவ
 னாக் கொல்லுதலைக்கருதி இன்றை தெய்வ போரைச்செய்யும் இயற்றப்பட்ட
 தேரினையுடைய வழுதி, நீகருதியது இப்போராயின், பெரிய உலகத்தின்கண்
 யாரோ அறிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோறும் மீன்களினிற்புகையினது புலால்
 காறும் கெடியஒழுங்கு வயலிடத்து மருதினை விளைந்தகோட்டைச்சூழும் பெரிய
 நல்ல புதவருவாயின்கி இப்பொழுது முழவுமுதலாகிய ஒன்பொருத்திய தெய்
 வங்கள் துணைத்தக்கவைமெய்சரிசு பலி இடத்தின்மறிய பாழ்பட்ட அம்பலத்தின்
 கண் முற்காலத்து நாளையையுடையமுதியோர் குதாடுங்கருவியை இடுதலாற்
 குழிந்த அச்சுதகருவியினது நல்லமனையாகிய இடத்திறையப் பலபொறியை
 யுடைய காட்டிக்கொழி முட்டையிசும் காடாய்க்கெடும் நாடுடையோர்.—எ -று.

கலி - புகழாமவமுமாம்.

வழுதி, அடக்குறித்த நீகருதியது இதவாயின், விளியுநாடுடையோர்தாம்
 யார்கொல் அளியரெனக்கூட்டுக. (இஉ)

(ரு௩.) முதிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணத்
 சுதிர்விடு மலையிற் கண்பொரு மாடத்
 திலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்
 விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
 1 களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய
 விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சு
 மம்மர் நெஞ்சத் ததெம்மனோர்க கொருதலை

* மருதினினாகறொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† வமக்கோவொருகியென்றும் பாடம்.

கைம்முற் றலநின் புகழே யென்று
மொளியோர் பிறந்தநிம் மலர்தலை யுலகத்து

கடு வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்
வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபில
னின் னுள னாயி னன்றும நென்றநின்
ஹுகொள் வரிசைக் ஁கொப்பப்

கடு பாடுவன் மன்றாற் பகைவரைக் கடப்பே.

நீனையும் துறையும் அவை.

சேரன்மாந்தரஞ்சேரலோடு பொறையைப் பொருத்தினவர்கோனார் பாடியது.

இ - ன்.—முற்றினீண்டசிப்பிக்கண் முத்துப்போலும் வெளிய ஒழுங்குபட்ட மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணைப்பொருகின்ற மாடத்திடத்து விளங்கிய வளையையுடையமகளிர் வேதிகைக்கண்ணேவினையாடும் விளங்கியசீர்மையையுடைய விளங்கிற்குப் பகைவரானவந்த இடம்பையைத்தீர்த்த போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட யானையையும் விரைந்த குதிரையையுடைய பொறைய, விரித்துச்சொல்லிற் பார்த்தும்; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும்; ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாகமுடியா, நினதுபுகழ், எந்நாளும்; கல்வியால்விளக்கமுடையோர்பிறந்த இப் பெரிய இடத்தை யுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும் கூடாது; விரைய, பல பொருளையும் அடக்கிய செய்யுளைச்செய்யும் செவ்விய நாவினையும் மிக்ககேள்வியையும் விளங்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உனளைகப்பெறின், நன்று; அது பெற்றிலேனென்றுதொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப்பொருந்தப் பாடுவேன், நீ பகைவனாவென்றவெற்றியை.—எ - று.

மாடத்தமகளிர் மணவிடத்துத் தெற்றிக்கண்ஆடும் விளங்கிலென்க. தெற்றியென்பதனைக் கைகொத்தாடும் குரலையென்பாருளர்.

பொறைய, கபிலன் இன்றுள்ளாயின், நன்றமன்னென்றநின் ஆடுகொள்வரிசைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன்; நியுபுகழ் விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்; ஆதலான், எமக்குத் கைம்முற்றல்; ஒளியோட்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதென மாறிகூட்டுக.

தாழாதுசெய்யுட்செய் செந்நாவென இயைப்பினுமமையும். 'ஒளியோர்' என்றது, கபிலன்முதலாயினோரை. வாழேமென்றலும் அரிதென்றதொத்தது, பாடா திருத்தலும் அரிதென்றதாக்கி, யாரும் வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக் கொள்க. சிறந்தசெய்யுளென்பதாடும் பாடம். நன்றமனென்பது, கழிவின் கண் வந்தது. பாடுவன்மன்றாலென்றவழி, மன்னும், ஆலும் - அலசலிலை. [பாடுவன் மன்னென்பதனை அல்லீற்றுத்தனித்தன்மைவினையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின் பகைவரைக்கடப்பைப் பாடுவேன்; அதனால், விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின்

ஞ்சும்; மம்மாஞ்சொச்சுத் த எமக்கு நிக்புகழ் கைம்முற்றலவென அவன்புகழை
மும்படுத்தக்கறியவாறாகவுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்டுப் பாவென்மனெ
[தறனை ஒழியசையாகக்கொள்க.] செய்யுட்செய்தசெய்காவென்றும் பாடம். (ஞசு)

(ஞசு.) எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூது
ருடையோர் போல விடையின்று குறுகிச்
செம்ம னுளவை யண்ணாந்து புகுந்
லெம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே
இ யிரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெய்திற்குது
வான நரண வரையாது சென்றோர்க்
காறு நியுங் கவிதை வண்மைக்
கடுமான் கோதை துப்பெய்திற் தெழுந்த
கெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்
கடு பாசிலைத் தொடுத்த வுலலைக் கண்ணி
மாக னுறுக்கை மடிவா யிடையன்
சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்
புலிதுஞ்ச வியன்புலத் துற்றே
வலிதுஞ்ச தடக்கை யன்னுடை நாடே.

தினையும் துறையும் அவை.

கோமான் துறியா கோதை யாக் கோட்டுந் தறித் துறார் பாடலுங் காதுரைத்
துறார் பாடியது.

இ - ன்.—எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய ஊரிடத்த
அதனையுடையவர்களைப்போலக் காலம்பாராதே அணுகித் தலைமையையுடைய நா
னோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச் செம்மன்து சென்றுபுகுதல் எம்மைப்
போலும் வாழ்க்கையையுடைய இரப்போருக்கு எளிது; இங்ஙனம் இரப்போர்க்கு
வளிதாவதல்லது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு மறைநாறும்படி. எப்பொருளை
யும் வரையாது தன்பாற்சென்றவர்க்கு இடக்கலிந்தகையால் அமையாதுகொடுக்
கும் வண்மையையுடைய கடுமான் கோதையது வலியோடுமாறுபட்டெழுந்திருந்த
வஞ்சினெங்கறியவேந்தர் கருதுங்காலத்து, பசிய இலையால் தொடுக்கப்பட்ட தழைக்
கண்ணிலையும் மாகண்ட உடையையும் மடித்தவரையையுடைய இடையன் சிறிய
தலையையுடைய ஆட்டி னத்தினோடுகூட அணுகல்செல்லாத புலிதற்கும் அகன்ற
நிலத்தைபொக்கும், வலிதலியப் பெரியகையையுடையவனுடையநாடு.—எ - று.

எங்கோனிருந்தமூதுநர்ப்புகுதல், இரவலர்க்கெளிது; அவனுடையநாடு, மன்
னரினைக்குங்கால், இடையன் சிறுதலையாயமொடு குறுகல்செல்லாப் புலிதுஞ்ச
வியன்புலத்தற்றென்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச் சிறுதலை ஆயமும், கோதைநாட்
டிற்குப் புலிதுஞ்சவியன்புளும் உவமையாகக்கொள்க. உவமைக்கண்ணியென்றத
னைப் பெயராகக்கொள்க. புலியுடையவியன்புலமென்பது உம் பாடம். (ஞசு)

(௫௫.) ஒங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு ஞாண்கொளீஇ

யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்

பெருவிற் றமரர்க்கு வென்றி தந்த

கறையிடற் றண்ணல் காமர் சென்னிப்

௫ பிறைதுதல் விளங்கு மொருகண் போல

வேந்தமேம் பட்ட பூத்தார் மாற

கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங்

கதழ்பரிய கழிமாவு

நெடுங்கொடிய நியிர்தேரு

௧௦ நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென

நான்குடன் மாண்ட நாயினு மாண்ட

வறநெறி முதற்றே யாசின் கொற்றம்

அதனால், நமரொளக் கோல்கோடாது

பிரொளக் குணங்கொல்லாது

௧௫ ஞாழிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுத்

திங்க ளன்ன தன்பெருஞ் சாயலும்

வானத் தன்ன வண்மையு ளுள்ளது

முடையை யாசி யில்லோர் கையற

நீ, நீதி வாழிய நெடுந்தகை நாயுநர்

௨௦ வெண்டலைப் புணரி யலுக்குஞ் செந்தி

னெடுவே ணிலையு காமர் வியன்முறைக்

கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய

வடுவா முட்கர் மணலினும் பாவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; நுறை - செவியறிவுறாஉ.

பாண்டியன் இலவந்திப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை மருதன்நாத னார் பாடியது.

இ - ன்.—உயர்ந்தமனையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய ஞானைக்கொணுத்தி ஒப்பில்லாததோரம்பைவாங்கி மூன்றாமதிலையுமெய்து பெரியவலியையுடைய தே வர்க்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியநிறஞ்சேர்ந்ததிருமிடற்றையுடைய இறைவ னை அழகிய திருமுடிப்பக்கத்த அணிந்த பிறைசேர்ந்த திருசெற்றிக்கண்ணே விளங்கும் ஒருதிருகயனம்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூத்தாராயுடைய மாற, கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொல்களிறும் விரைந்த செலவையுடைய வாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும் கெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்த தேரும் கொஞ்சவலியையுடைய போராவிரும்பும் மறவருமென காங்குபடையுங் கூட மாட்சிமைப்பட்டநாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடை த்து, வேந்தாதுவென்றி ; அதனால், இவர் நம்முடையரொன அவர்செய்தகொடுந் தொழிலப்பொறுத்துக் கொல்வனையாது, இவர் நமக்கு அயலோரென்ற அவர்

நெருணங்கோக்கொடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திங்கைப்போன்ற ருளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்றவண்மையும் என்றமூன்றையுமுடையயாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ கெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, கெடுத்தகாய், தாழ்த்த நீரையுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய திரையிலுக்கும் *செத்திலிடத்து கெடிய முருகவேன் நிலைபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றத் திரட்டிதலால் ருவித்த வடுவெழுந்திய எக்கர்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

‘ருணங்கொல்லாது’ என்பதற்கு முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறுசெய்யா தெனினுமாம்.

பூத்தார்மாற, கெடுத்தகாய், காங்குடன்மாண்டதாயினும், அரசின்கொற்றம் அறகெறிமுத்தற் ; அதனால், கோல்கோடாது, ருணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையையாகி இல்லோர்க்கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீவொழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௫௫)

(௫௬) ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை

மாறறருங் கணிச்சி மணியிடற் றேனுங்

கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி

யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனு

௫ ட்மண்ணுறு திருமணி புறையு மேனி

விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனு

மணியி னுயரிய மாறு வென்றிப்

பிணிமுட டுந் தி யொண்ணெய் யோனுமென

ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்

௧௦ றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்புநங்

கூற்றொத் தியே மாற்றருஞ் சிற்றம்

வலியொத் தியே வாலி யோனைப்

புகழொத் தியே யிகழுக ரடுநனை

முருகொத் தியே முன்னியது முடித்தகி

௧௫ னுங்காங் கவரவ ரொத்தவின் யாங்கு

மரியவு முளவோ நினக்கே யதஞ்

விரவலர் கருங்கல மருகா தியா

பவனர், நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்

பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நானு

௨௦ மொண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்

தாங்கினி தொழுகுமதி போங்குவான் மாற

* செத்தில் - முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று; அது பாண்டி காட்டுள்ளது; திருச்செந்துறை வழங்குகின்றது.

† மண்ணியவென்றும் பாடம்.

வங்கண் விசும்பி னுரிநு ளகற்றும்
வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுக் குத்திசைத்
தண்கதிர் மதியம் போலவு

‘உரு நின்னு நினைஇய நலகமோ மடனே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை மதுரைக்கணக்காயனும்மகனும் நீக்கிரனும் பாடியது.

இ - ன்.—ஆனேற்றை வெற்றியாகவுயர்த்த அழல்போலும் விளங்கியசடை யினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய நீலமணிபோலும் திருமிட ற்றையுடையோனும், கடற்கண்ணேவனரும் புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தை யுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையையும் பணைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவப்பட்ட அழகிய நீலமணிபோலும் திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய கரு டக்கொடியையுமுடைய வென்றியைவிரும்புவோனும், நீலமணிபோலும் நிறத்தை யுடைய மயிற்கொடியையெடுத்த மாறாதவெற்றியையுடைய அம்மயிலாகிய ஊர் தினையுடைய ஒள்ளியசெய்யோனுமென்றுசொல்லப்பட்ட உலகக்காக்கும் முடிவு காலத்தைச்செய்யும் வலியினையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நான் வருன்னும், விலக்குதற்கரியவெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலி யோசையொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொல்லும் மாயோனையொப்பை; கருதி யதுமுடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரை அவரையொத்த லான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுனவோ நினக்கு? ஆதலால், இரப்போர்க்குப் பெறாதற்கரிய அணிகலங்களைப் பெரிதும்வழங்கி, யவனர் நல்லகுப்பியிற்கொடு வரப்பட்ட குளிர்த்த நறுநாற்றத்தையுடையதேறலைப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயெந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளி ருட்ட மகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானுயர்த்த வானையுடைய மாற, அழகிய இடத்தையுடைய வானத்தின்கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் மேலேத்திக்கிறோன்றும் குளிர்த்த கதிரையுடைய பிறையைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்றுநிலைபெறவா யாக.—எ - று.

* பிணிமுகம் - பின்னையாரோடும் யானையென்றும் சொல்லுப. காலமுன்பென் றது, தம்மையெதிர்த்தோர்க்குத் தாம் நினைந்தபொழுதே முடிவுகாலத்தைச்செய்யும்வலியை. மணியிடற்றோனைக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழிலையுடைமை யான். வாலியோனென்றது, நம்பிமூத்தபிராணை. இகழாரோனென்றது, மாயோனை. ஆகியுளகற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வனென்றது, எழுதின்ற ஞாயிற்றை. மதி - இனம்பிறை.

இது, தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையிற்றது.

(இசு)

* பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்குரிய யானையென்பதை, [திருமுருகாற்றுப் படை] “ஏடாப் பூக்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி” என்பதன் உரையாலும், [பரி பாடல்] “செயுயர் பிணிமுக மூர்த்தம் ருழக்கி” என்பதனுரையாலும் உணர்க.

(௫௭.) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்தலுற் றோர்க்கு மாயோ னன்ன
வுரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற
நின்னென்று கூறுவ துடையே நென்னெனிற்
௫ பிறர்காமி கொள்ளுங் காலை யவர்காட்
டிதற்குதநிர்க் கழனிநின் னினையருங் கவர்க
நனந்தலைப் பேரூ ரெரிபு நக்க
மின்னுநிமிர்ந் தன்னநின் னெளிறிலங்கு நெடுவே
லொன்றாச் செகுப்பினுஞ் செகுப்ப வென்னதுஉங்
க௦ கடிமரந் தடித லோம்புநின்
நெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றுவே.

தீணை - வந்தி; துறை - *துணைவந்தி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கார்க்கண்ணனுர் பாடியது.

இ - ன்.—யாதொரு கல்வியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும்
புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமை
யையுடைய புகழமைந்தமாற, நினைது ஒருகாரியஞ்சொல்லுதலுடையேன் ; அது
யாதெனின், நிற்பவைவர்காட்டைக் கொள்ளுங்காலத்தி அவர்காட்டின்கண் வளை
ந்தகதிரையுடையவயலை நின்றுடையவீரரும் கொள்ளுகொள்க; அகலிய இடத்தை
யுடைய பெரிய ஊரைத் தியுஞ்சுடுக; மின் நிமிர்ந்தாற்போன்ற நினைது பாட்டுந்
செய்கின்ற விளங்கிய கெடியவேல் பகைவரை அழிக்கிலும் அழிக்க; யாவதும்
காவனமரத்தைவெட்டுதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்றுடைய கெடிய நல்லயானை
கட்கு முன்பு கட்டுகின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான்.—எ - று.

அவை இளமரமாதலால், நின் கெடுநல்யானைக்குத் தரியாதற்குப் பொறை
யாற்றுவென்று உடையபாருமுனர். வல்லவர்க்கும் மாட்டார்க்கும் ஒப்பப் புகழ்ந்து
முடியவொண்ணாமையான், மாயோனன்னவென்றார் ; அன்றி, அட்விருவர்க்கும்
ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றொழினுமையுமே

மாற, நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலால், கடிமரந்தடிதலோம்பெனக்
கூட்டுக.

நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலால் கடிமரந்தடிதலோம்பெனக்கூறுவான்
போற் சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற் கூறிக் கையின், இது துணைவருமியாயிற்று. ()

(௫௮.) நியே, தண்புனற் றாவிநிந் கிடவனை யியலே

†முழுமுத றெலைந்த கோளி யாலத்துக்

* இச்செய்யுள் கொற்றவண்ணையென்பர் நீதிநூல்க்கியவர் [தொல், பொரு,
புறநாட்டியல், கூச - ம் குத்திரவுரை].

† இப்படியே “துங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க னென்ன, வேங்கு
குல னைவத னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட னாகும்” என்று சீவகதிருமணி
யிலும் [காந்தருவத்தையாலில்பகம் - ௮], “கிதலை திண்பட்ட வால மரத்தை,

- கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொதுத் தாங்குத்
தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல் வாறு
- டு நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
வினைய தாயினுங் கிளைபரா வெறியு
மருகரை யுருமிற் பொருகரைப் பொருச்
செருமாண் பஞ்சவ ரேறே நீயே
யறந்தாஞ் சுறந்தைப் பொருகனை யிவனே
- கடு நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு *மெளிய
வனாய சாந்தமுந் தினைய முத்தமு
மிமிழ்ஞரன் முரசு மூன்றுட னானுந்
தமிழ்கெழு கூடற் றன்கோல் வேந்தே
பானிற வுருவிற் பனைக்கொடி யோனு
- கரு நீனிற வுருவி னேமி யோனுமென்
விருபெருந் தெய்வமு முடனின் றுஅங்கு
குருகெழு தோற்றமோ மிடுகுவா விளங்கி
யின்னீ ராகவி னினியவு முளவோ
வின்னுங் கேண்மினும் மிசைவா ழியவே
- உரு யொருவி ரொருவீர்த் காற்றுதி ரிருவிரு
முடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்திணைப்
பெளவ முடுத்தனிப் பங்குகெழு மாநிலங்
கையகப் படுவது பொய்யா காதே
அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுந்
- உரு தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவுங்
காத னெஞ்சினும் மிடைபுகற் கலமரு
மேதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
தின்றே போல்களும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
றடுகளத் துயர்கதும் வேலே கொடுவரித்
- கூடு கோண்மாத் குயின்ற செண்விளங்கு தொடுபொறி
நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - உடனிலை.

சோழன் தராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன் னெண் ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தானாக் காவிரிப்பூம்பட்டினத் துக் காரிக்கண்ணனூர் பாடியது.

மதலையாய் மற்றதன் வீழ்நறி யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றன் பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்." என்ற நாலடியாரிலும் [தாளான்மை, எ] கூறியிருத்தல்கள்க.

* எளியகெனவென்றும் பாடம்.

இ-ன்.—நீ, குளிர்த்தநீராயுடைய காவிரிக்குதலாவன்; இவன், பரிய அடிமாய்த் கோளியாகிய ஆலத்தக் கொழுவிநிழலையுடைய கெடியகொம்பை அதன் வீழ் தாங்கிநெற்போலத் தனக்குமுன்னுன்னோர் இறந்தாராகத் தான் தனராது கல்புகழையுடைய பழையகுடியைத் தமொற்றமற அணைத்துத் தான்சிறிதேயாயினும் மிளையுடனே பாம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வென்னிய உருமேற்போல இளமைக்காலத்தும் பகைவனாக் காணப்பொருத போரின்கண்மாட்சிமைப்பட்ட பாண்டியர்குடியின் ஏறபோலவான்; நீ அறத்தற்கும் உறையூரின்கண் அரசன்; இவன், செல்லும் நீரும் யாவர்க்கும் எளியவெனக்கருதி அவைபோலாது யாவர்க்கும் பெறதற்கரிய பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்து முத்தமென இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய முரசம்மூன்றடனையாளும் சயிழ்பொருந்திய மதுரைக்கட் குளிர்த்தசெங்கோலையுடையவேந்தன்; நீர், பால்போலும் நிறத்தை யுடைய பின்ன்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம்போலும் திருமேனியையுடைய ஆழியையுடையோனுமென்றசொல்லப்படும் இரண்டு பெரியதெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம்வரவிளங்கி இத்தன்மையிராகுதலின், இத்தனினும் இளியபொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளீர்; தும் முடையபுதற் செடுங்காலம் செல்வதாக; தும்முள் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீராக; நீக்களிருவீரும் கூடிநிற்கின்ற இக்கிலையின் வேறுபடையின் ஒலிக்கும்தினையையுடைய கடல்கூழ்த்த இப்பயன்பொருந்திய உலகங்கள் கையகத்தேயகப்படுதல் பொய்யாகாது; ஆதலால், கல்லணைபோலேயிருக்கவும் நியாயத்தையுடையனபோலேயிருக்கவும் பழையோரொழியிய ஒழுக்கமுடையனபோலேயிருக்கவும் அன்பு பொருந்திய கெஞ்சையுடைய தும் இடையேபுருந்தி தும்மைப்பிரித்தற்கு அலமறும் அயலேருடைய சிறப்பில்லாதமொழியைத் தோளாது இன்றுபோலக், துமது கூட்டம்; வென்றவென்ற கொலைக்களத்தின்கண் மேம்படுக, தும்முடைவேல்; வளைந்தகரியையுடைய புலிவடிவாகச்செய்யப்பட்ட சேய்னமக்கண்வளங்குகின்ற தோண்டிய இலாஞ்சனையைப் பெரியநீரின்கண்வாரும் கயலுடனேபொறித்த சிகரங்கலையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய நாடுகள்.—எ - று.

குன்றுகெழுநாடென்றதாயினும், கருதியது பிறங்காட்டுக்குன்றகளைன்றதாகக் கொள்க. கோளியென்றது, பூவாதுகாய்க்குமரம். சயிழிப் பொருவென இயையும். முரசமுன்றருவன்: வீரமுரசம், நியாயமுரசம், தியாகமுரசம். செல்லும் நீரும் உல்லார்க்குமெனியவென முற்றாகவுரைப்பாருமுளர். தொடுபொறி - பெயர் மாத்நிசையாய்நின்றது.

இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப்பாடினமையின், இஃது உடனிலையாயிற்று. ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய் வலியையுடையாராய் நீங்கள் இருவீருமென்பாருமுளர். மணமுரசுடனே ஏனை இரண்டுமுரசென்பாருமுளர். (இஃது)

(இஃது.) ஆரத் தாழ்ந்த வணிகிளர் நார்பிற்

ருடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி

வல்லை மன்ற நியந் தளித்த

தேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்

டு காய்சினத் தவிராது கடலூர் பெருதரு

ஞாயிற் றனையநின் பகைவர்க்குத்
திக்க ளனைய பெய்ம்ம னோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்கல்வாணிகன் சித்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆரத்தாழ்ந்த அழகுமிக்கமார்பினையும் முழுத்தானிலேதோய்த்த பெரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழுதி, நீ யாவர்க்கும் உவந்து அருளைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாக வல்லை; மெய்யாக யாவரிடத்தும் தெளிவாய், பெறும், பெய்யை; எங்காளும், சுடும்மெய்மையொழியாது கடவிடத்தே னினர்ச் செழுமின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நிற்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திக்களை யொப்பை.—எ -று.

தேற்றுவென்றது, தேறாவெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றுவென்பதற்குப் பொய்தெளிக்கப்படாவெனினுமமையும்.

ஞாயிற்றேறும் திக்களோடுமுவமித்தமையால், இது பூவைநிலையாயிற்று.(ருக)

(கூ0.) முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்

செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி

னுச்சி நின்ற வுவுவுமதி கண்டு

கட்சி மஞ்ஞையிற் சுரமுதல் சேர்ந்த

ரு சில்வனை விறலியும் யாழும் வல்வினாந்து

தொழுதன மல்லமோ பலவே கான்ற

கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கு

மாரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு

முரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்

க0 வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்

வெயின்மறைக் கொண்ட வநகெழு சிறப்பின்

மாலே வெண்குடை யொக்குமா லெனவே.

திணை - அது; துறை - துடைமங்கலம்.

சோழன் தூரப்பள்ளித்துஞ்சியபெருநீதிநாடவனவனை உறையுந்நுத்துவன் தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ன்.—கடனடுவேதோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இடப்பட்ட வின்குப் போலச் செவ்வாயின்வின்குத் மாகமாகிய விசும்பினது உச்சிக்கண்ணேநின்ற உவாகாளின் மதியத்தைக்கண்டு காட்டுள்வாழும் மயிலைப்போலச் சுரத்திடப் பொருத்திய சிலவாகிய வனையையுடையவிறலியும் யானும் கடிதின் வினாந்து தொழுதேமல்லமோ? பலகால்; கடற்களையிடத்துக் கழியினீரான்வினாந்து உப்பை முகந்துகொண்டு மலையாட்டைநோக்கிச்செல்கின்ற ஆரையுடைய சகடையினை குழிப்பாய்தலைத்தீர்த்துச்செலுத்தும் வலியையுடைய பாசம்பொறுக்கும் பகட்டையொக்கும் எங்கோன், வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளி

விளையுமுடைய உணவனது வெயிலைமறைத்தற்செய்த உட்குப்பொருந்திய நிலைமை
பையுடைய தாமப்பொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையை ஒக்குமெனக்கேடுதி.—
௭ - த.

செம்மீனிலைக்கும் விசம்பினுச்சிநின்றமதியை உவமித்தமையின், இது தலைப்
பெயலுமையாய்கின்றது. காணல் - கடற்கரை. வெயிலென்றது, பனவையா
னும் கொடியோரானும்கூடும் வெம்மையை. இராச்சியபாரத்தைப் பொறுத்த
கடத்தமாரோக்கி கோண்பகட்டோடு உவமித்தமையின், இறப்ப இழிந்த ஆனந்த
வுமையே அன்றாபிற்த.

உவமதியைக்கண்டு உளவன்வெண்குடையையொக்குமென விறலியும் யா
னும் பனகால் தொழுதேமல்லேமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

உளவன்வெண்குடையைக்கூட்டித் தொழுநினைன்றார்க்கு நிறைமதிதொழப்
படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதயாம் குடைதன்னைக்கண்
டால் தொழுதல் சொல்லவேண்டுமோவென அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாதினாயுமாம்.

(௭௦)

(கூக.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்

சிறுமா ணெய்த லாம்பலொடு கட்டு

மலங்குமிளிர் செறுவிற் நளம்புதடிந் திட்ட

பழன வாளைப் பருஉக்கட் பினியல்

கு புதுநெல் வெண்ணோற்றுக் கண்ணுறை யாக

விலாப்புடை. மருங்கு விசிப்ப மாந்தி

நீடுகதிர்க் கழனிச் சூடுகடு மாறும்

வன்கை வினைஞர் புள்ளைச் சிறுஅர்

தெக்குபடு வியன்பழ ஃபூனையிற நந்தையர்

௭௦ குறைக்க ணெடும்போ ரேறி விசைத்தெழுந்து

செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்

வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருந.

மெல்லுவிளங்கு தடக்கை ஈயநேர்ச் சென்னி

சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனிற

௭௧ ருமறி குவர் தமக் குறுதி யாமவ

மெழுவுதழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்

வாழக் கண்டன்று மிலமே தாழாது

திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்

வருந்தக் காண்ட லதனின்று மிலமே.

நீணை - வாகை; துறை - விரகவாகை.

சோழன் துலாவநிப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளிசெட்சென்னியைக் கோளு
ட்டு எறிக்சிலார் மாடலன்மதுணைக்குமரூர் பாடியது.

* முனையினென்றம் பாடம்.

† காலேகப்பன்னியென்றம் பாடம்.

தி - ங்.—கொண்டையாசியமயினாயும் குளிர்ந்ததழையையுமுடையகண்டி
யர் சிறிய மாடிகையுடையசெய்தலை ஆம்பலுடனேகூறியும் மலக்குபிறழ்சின்ற
செய்யின்னனே தனம்புதுணித்திடப்பட்ட பொய்கையிடத்தவானினது பரிய
இடத்தையுடையதழையைப் புதியசெல்லினது வெள்ளியசோற்றிற்கு மேலிடாகச்
கொண்டு விலாப்புடைப்பக்கம்விம்மவுண்டு செடியசுதிரையுடைய சழைவிலிவிடத்
துச் சூட்டை இடுமிடமறியாது தமோறும் வலிய கையையுடைய உழுவர்புல்லிய
தலையையுடையதெவர்த் தெக்குதரும் பெரிய பழத்தைவெறுப்பின், தந்தையருடைய
தலைகுவிவாமல் இடப்பட்ட குறைந்த இடத்தையுடைய செடியபோரின்னனே
யேறி உகைத்தெழுந்து வளவிய கோட்புக்க பணயினதுபழத்தைத் தொடுத்தரு
முயலும் காடோறும் புதுவருவாயையுடைய கல்லகாட்டிற்கு வேத்தனெய் வேல்
வினக்கும்பெரியகையினையும் இயற்றப்பட்டதேரின்னையுமுடைய சென்னியது இச்
சிரவிற்போலும் மாணையுடைய மார்போடும் மாறுபடுவோருளாயின், தாமதி
சுவர், தமக்குற்றகாரியம்; யாக்கன், அவனுடைய கணையமாத்நொடி மாறுபடும்
திணிர்த்தொனைத் தப்பின்றாக மாறுபட்டோர் வாழக்கண்டதுமில்மே; விரைய,
அவனது திருந்திய அடியை அடையவல்லோர் வருத்தக்காண்டல் அவ்வாழக்கண்
டதனினுமில்ம்.—எ - று.

தனம்பென்றது, சேறகுத்தியை. வழுவின்றமலைதலாவது, வெளிப்பட்டசின்ற
மலைதல். (சுஉ)

(சுஉ.) வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது

பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர்புண் டொட்டுக்

குருதிச் செக்கைக் கூந்த ிட்டி

நிறங்கிள ருருவிற் பேளய்ப் பெண்டி.

ரு ரெடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சிர் தூங்கப்
பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனின்
தறத்தின் மண்டிய *மறப்போர் வேந்தர்
தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கிளவே
யுரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே

க0 பன்னா றடுக்கிய வேறுபடு பஞில

மிடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்

களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவா

வுடன்வீழ்ந் தன்ற லமரே பென்றரும்

பாசடகு மிசையார் பணிநீர் ழுழ்கார்

கடு மார்பகம் பொருந்தி யாங்குமந் தனரே

வாடாப் பூவி னிமையா காட்டத்து

நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற

வரும்பெற லுலக நிறைய

விருந்துபெற் றனாரற் பொனிகதம் புகழே.

* விற்றபோதென்றும், வயப்போதென்றும் பாடம்.

திணை - நுழைபு; துறை - தொகைநிலை.

சேரமான் துடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற்புறங்கைப்பெரு
விறற்கின்னியும் போர்ப்புறத்துப் பொருதுவிறந்தானாக் கழாத்தலையார்பாடியது.

இ - ன்.—வருகின்ற துளிப்படையைத்தடுத்தப் போரின் கண் ஒருவர் ஒரு
வரை வெல்வெமனமிருதல் எவ்வனமாவது. பொருது அக்களத்தின்கட்பட்ட
வீரரதுபுண்ணைத்தோண்டி அவ்வுதிரத்தோய்த்த செய்யகையால் தமதுமயிரைக்
கோதி நிறமித்த வடிவையுடைய பேய்மகளிர் மேன்மேலுக்கொட்டுகின்ற மத்த
மான இசையையுடைய பறையினது தாளத்தையாடப் பருந்து ஊனைத்தின்னப்
பொருத்தியபடையானே போரின் கண்வெருண்டு அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த
வலியபோரையுடைய அரசரிருவரும்பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்ந்
தன; புகழ்மைத்த தலைமையையுடைய முரசுவீழ்த்தன; பலதூறாக அடுக்கப்பட்ட
பதின்னென்பாடைமாக்கனாகிய படைத்தொகுதி இடமில்லையாம்படி தொக்க அக
ன்ற இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்கனம் தமதாக்கிக்கொள்ளுதற்கு
உரியோரொருவரின் திக்கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனேமடித்தது, பூசல்; அவர்
பெண்டிரும், பச்சையிலுதின்றாராய்க் குளிர்த்தகீரின் கண்மூழ்காராய் அவர்மார்பத்
தைக்கடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடத்தார்; வாடாத கற்பகத்தின்தாரினை
யும் இமையாதகண்ணினையும் காற்றமாகிய உணவையுமுடைய தேவர்களும் மிகப்
பெறுதற்கரிய உலககிரம்பலிருந்துபெற்றார்; அதனாற்பொலிக் துங்கன்புகழ்.—
எ - து.

அனைத்தல் - படைகொட்டுவாரைகடிப்பதெலின், மத்தமாக ஒலித்தல். அறத்
தின்மண்டுதலாவது, படைபட்டின்பெயராதசென்று இருவேந்தரும்பொருதல்.
பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்தாக் கிடக்கின்றபடியையக்கண்டு தம்மனத்தோடு
கொத்துகடிக்கின்றாராதலான், தம்புகழென முன்னிலையாக்கிக்கூறினர்.

வேந்தர்மாய்த்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழித்தன; அமர் உடனவீழ்ந்
தது; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருத்தி அமைந்தனர்; காற்ற உணவினோரும், விரு
த்தபெற்றனர்; இவ்வாறானபின்பும், யாம் அமரினைமேற்கொண்டு பொருதுவெல்
வேமென்று தாத்தாம்பினைத்தநினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சோடு
கூறிப் பின் பொலிகதம்புகழேயென அவ்வரசர்கிடந்தவாறுகண்டுகூறியவாறு.

மறத்தின்மண்டியவென்று பாடமோதுவாருமுனர். வருதார்தாங்கி அமர்
மிகல்யாவதென்பதற்கு இவாகச்செய்தபடிக்கண்டு இனிச் சிலர்பொருது
வேறல் எங்கேயுனதென வியந்துகூறியதாக உரைப்பாருமுனர். (சுஉ)

(சுஈ.) எனைப்பல் யானையு மெப்பொதுளங்கி

வினைக்கும்வினை யின்றிப் படையொழிந் தனவே

விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லா

மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட்ட டனவே

நு தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லார்.

தொல்கண் மறைப்ப வொருங்குமாய்ந் தனரே

விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்

பொறுக்குந நின்மையி னிருந்துவினிக் தனவே
சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் பாய்ந்தென
க0 வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிந்தன ரினியே
யென்னு வதுகொ றுனே கழனி
யாம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்
யாண ருருஅ வைப்பிற்
கரு காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவரை அக்காத்திர் பாணர் பாடியது.

இ - ன்.—எத்துணையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி இனிமேலுன் டாக்கும் போரின்றிப் படையிடத்துப் பட்டன; வெற்றிப்புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குறியாயெல்லாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற்றையுடைய மேலாட்க ளுடனே அக்களத்தேபட்டன; தேர்கொடுவரவந்த போரிற்கு அமைந்தோரெல் லாம் தாம்பிடித்தபரிசை தக்கண்மறைப்பச் சேரப்பட்டனர்; வாராலவிசிக்கப் பட்டுத் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட மயிர்சொது போர்க்கப்பட்ட கண்ணையுடைய முரசுமெல்லாம், பரிப்பார்ப்பதெலான் இருத்தகெட்டன; சாந்தமைத்த மார்பின் கண்ணே நெடியவேல்பாய்ந்தனவாக அரசரும், பொருது அக்களத்தின் கண்ணே மடித்தனர். இனி, என்னவருத்தமுறவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வனியாணிந்த கையினையுடையமகளிர் செவ்வி அவலைமுக்கித் குளிர்த்துபுனற் கண்ணேபாயும் புதுவருவாயறாத ஊர்கனையுடைய அழகிய கிடையையுடைய அவ ரது அகன்றவிடத்தையுடையநாடு.—எ - று.

அன்றேவென்னுவதுகொலென்று பாடமோதுவாருமுனர்.

நாடுதான் என்னுவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னும் ஒருமைநோக்கி, என்னுவதுகொலென ஒருமையாற்கூறப் பட்டது. (சுரு)

(சுரு) நல்யாழாகுளி பதலையொடு கருந்திய
செல்லா மோதல் சில்வனா ஏறணி
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
*விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
ரு பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
குடுமிக் கோமாத் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலேழதுடுமிப்பெருவழுதியை நேடுப்பல்லியத்தனார் பாடியது.

* விசும்போடெருவையென்றம் பாடம்.

இ - ன்.—எல்லையையும் சிறப்பறையையும் ஒருதலைமாத்வினையுடனேகட்டிப் போவெமல்லோமோ? சொல்லுவாமாக, சில வரையையுடையவிறவி, யானையணி பொருத இடமகன்ற பாசறைக்கண் ஆகாயத்தின்கண்ணேபறக்கும் ஏருவையைப் பசிய ணன்றடிதகைப்ப மாற்றாந்தேயத்தின்கண்ணேமருவிய அழகிய பெரிய செவத்தினையுடைய முதுகுமியாகிய கோமானைக்கண்டு மிக்கீரான் அடப் பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டுவருதற்கு.—எ - று.

ஏருவை - தலைவனொத்த உடல்செவத்திருக்கும் பருந்து; கழுக்கெரிணுமமையும். விறவி, குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையைரித்தனம்வரற்குச் செல்லாமோ வென்கட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (சுசு)

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பது உம் பாடம்.

(சுரு.) மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப

விருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்திழுது மறப்பச்

சுரும்பார் தேறல் கூற்ற மறப்ப

வுழுவ ரோதை மறப்ப விழுவு

(சு) மகனு ளாங்கட் சிறு மறப்ப

வுவவுத் தலைவந்த பெருநா ளமையத்

திருசுடர் தம்மு ணைக்கி யொருசுடர்

புன்கண் மாலை மலைமறைந் தாங்குத்

தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித் தெறிந்த

கூ புறப்புண் ணுணி மறத்தகை மன்னன்

வாள்வடக் கிருந்தன ளாங்கு

கான்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் *பெருஞ்சேரலாதன் சோழன்கிரகாம்பெருவனத்தானேடுபொ துது புறப்புண்ணுணி வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

இ - ன்.—முழா மார்ச்சினையிதெலொழிய, யாழ் பண்ணையொழியு, பெரிய இடத்தையுடைய பாணை பாவின்மையிற் கவிழ்த்து கெட்கடைதலையொழிய, தம் முடையகின் வண்டார்த்த மதுவையுண்ணதொழிய, உழுவார் தொழில்செய்யு மோசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடையசிறு விறாவின்யொழிய, உவா வந்துஉடிய பெரியகாணாகிய பொழுதின்கண் ஞாயிறும் திக்களுமாகிய இருசுட ரும் தம்முள் விநிதின்றபார்த்து அகற்றன் ஒருசுடர் புல்லிய மாலைப்பொழுதின்கண் மையுள்ளையொளித்தார்போலத் தன்னையொக்கும்வேந்தன் முன்னாகக் கரு தியெறிந்த புறத்துற்ற புண்ணுக்குகாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய கெந்தன் வா னோடு வடக்கிருந்தான்; ஆதலால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து உயிர்வாழும் ஞாயிற்றையுடையபகல் மைக்கு இனி முன்புகுறித்த கான்போலக் கழியா.—எ - று.

* பெருந்தோனாதனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‘மன்முழா மறப்ப’ என்பது முதலாகிய செயவெனெச்சம்மெல்லாம், வாய் வடக்கிருத்தனென்னும் வினையோடுமுகுந்தன. ஏறித்தபுன் - ஏறிதல் ஏதவாக உற்றபுன். ‘முன்புகுறித் தெறித்த புறப்புண்ணுணி’ என்றது, மார்பில்தைத்திரு வினப்புண்ணும் புறப்புண்ணுதலையொக்குமென காணியென்றதாகக்கொள்க. (௧௧௮)

(௧௧௯.) களியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி.

வளிதொழி லாண்ட வுரவோன் மருக

களியியல் யானைக் கரிகால் வளவ

சென்றமர்க் கடந்தநின் னாற்ற றேன்ற

ரு வென்றேய் நின்னினு நல்ல னன்றே

கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை

மிகப்புக் மூலக மெய்திப்

புறப்புண் ணுணி வடக்கிருந் தோனே.

திணை - வாகை; துறை - அரங்கவாகை.

சோழன்கரிகார்பெருவளத்தானை †வெண்ணிக்குயத்தியார் பாடியது.

இ - ன்.—நீர்செறிந்த பெரியகடலின்கண்ணே மரக்கலத்தையோட்டிப் போர் செய்தற்குக் காற்றின்றி நாவாய் ஓடாதாக ஆண்டு வளிச்செல்வனையழைத்து எவல்கொண்ட வலியோன்மரபிலுன்னானே, மதம்பொருந்திய யானையையுடைய கரிகால்வளவ, மேற்சென்று போனா எதிரின்றுகொன்ற நினதுவலிதோற்ற வென்றவனே, நின்னினும் நல்லனல்லவோ? தழைத்தலைக்கொண்ட புதுவருவாயை யுடைய வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்துப் போர்க்களத்தின்கண் மிகப் புகழை உலகத்துப்பொருந்திப் புறப்புண்ணிற்குகாணி வடக்கிருந்தோன், அவ்வாறிருத்த லான்.—எ - று.

புகழெய்தியென்றது, புறப்புண்காணுதறன்னை. ஓட்டியென்பதனை ஓட்ட வெனத்திரிக்க. எய்தி - வய்தவெனத்திரிப்பினுமமையும்; வய்தவென்றுபாடமோது வாகுமுளர்.

உரவோன்மருக, கரிகால்வளவ, வென்றேய், வெண்ணிப்பறந்தலைப்பட்ட புறப்புண்ணுணி உலகத்துப் புகழ்மிகவெய்தி வடக்கிருந்தோன், நின்னினு நல்ல னன்றேயெனக்கூட்டுக.

இது கரிகால்வளவன் வென்றிகுறியதாகலின்

(௧௨௦)

(௧௨௧.) ஆன்னச் சேவ லன்னச் சேவ

லாமிகொள் வென்றி யடுபோ ரண்ண

ருத்தலை யாமிக்கு மொண்முகம் போலக்

* வெண்ணிப்பறந்தலையென்றும் பாடம்; “இரும்பனம் போர்கதைத் தோடுஞ் சுருஞ்சின், யரவாய் வேம்பி னைக்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளைத் தவிய, வெண்ணிற் றுக்கிய வெருவரு கோன்றூட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்” என்றார் பொருநராற்றுப்படை யிலும் [அடி ௧௪௩ - ௧௪௮].

† வெண்ணிற்குயத்தியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கோடுகடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கு
 று மையன் மாலையாக் கையறு பிணையக்
 குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி
 வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது
 சோழநன் னாட்டுப் படினே கோழி
 யுயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசை இ
 ௪௦ வாயில் விடாது கோடில் புக்கெம்
 பெருங்கோக் கின்னி கேட்க விரும்ப்சி
 ராந்தை யடியுறை யெனினே மாண்ட நி
 னின்புறு பேடை யணியத்,
 னன்புறு நன்கல் நல்குவ லினக்கே.

தினா - பாடாண்டினை; 'துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருந்தோழனைப் *பிரதாபதேவாரி பாடியது

இ - ன்.—அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, கொல்லுதலைப்பொருந்திய வென்றியையுடைய அடுபோரண்ணல் தன்னாட்டைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய மூகம்போல இரண்டிபுக்கும்வந்தபொருந்தியமதியம் அரும்புநிலாவிளங்கும் தமி யோராயினார்க்கு மடக்கத்தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் யாம் செயலற்று உருத்தக் குமரியாற்றினதுபெரியதுறைக்கண்ணே அயிரைமேய்ந்து வடதிசைக் கண் இமயமலைக்கண்ணே போகின்றாயாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கண் சென்றபொருத்தின், உறையூரின்கண் உயர்த்தநிலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோதெங்கி வாயில்காவலர்க்கு உணர்த்தி விடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணேபுக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கின்னிகேட்பப் பெரிய:பிரென்னுமூரின்கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறம் பேடைபூணத் தனது வீருப்ப முறம் நல்ல அணிகலத்தையளிப்பன், நினக்கு.—எ - று.

'ஆடுகொள்வென்றி' என்பதற்கு வென்றியிக்க வென்றியெனினுமமையும். குறும்பறையென்றது, பேடையை. வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில் காவலர் விடவேண்டாதென்னுமமையும். முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய் மதியம் முகிழ்நிலாவிளங்குமென முதல்வினேகொண்டது; மதியம் முகிழ்க்கும் நிலாவெனினுமமையும். ஆந்தையடியுறையென்பதற்கு ஆந்தை நின் அடிக்க ணுறையானென்றதொப்பாருமுனர். பேடையணிய நன்கலம் நல்குவவென்பத னுற்பயன்: மறவாதுபோதல்வேண்டுமென்னும் நினைவாயிற்று. (௬௭)

(௬௮.) உடும்புரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற்
 கடும்பின் கடும்பசி கையுநர்க் காணுது
 சிங்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
 தீக்கெவன் செய்தபோ பாண புண்குமந்
 று தம்பகட் டெழிசிய செம்பொற் யாகத்து

* இரும்பிரார்த்தையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி
னூடவர்ப் பிணிக்கும் பிடுகெழு நெடுந்தகை
புனிதநீர் குழவிக் கிழிற்றுமுலை போலச்
சூர்ந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்

க0 மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
னுட்பகை யொருநதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்

கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென
நீங்கா மறவர் விங்குதோள் புடைப்பத்
தணிபறை யறையு மணிகொ டேர்வழிக்

க10 கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுஞ்சு
நறுஞ்சே றுடிய வறுந்தலை யானே
நெடுநகர் வணாப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு
முறந்தை யோனே குரிசில்
பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செவ்வோ.

திணை - அது; துறை - பாணிறுப்படை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கொலுர்கிறார் பாடியது.

இ - ன்.—உடம்புரித்தார்போன்ற ஊம்பெழுந்த விலாப்புடையையுடைய சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பானாக்காணதே கேட்டார்பலரும் அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிலராதலின் சிவ்வெலிக்கண்ணதாசிய யாழை இப்பாண்சாதிவது உணவிற்கு முதலாகப்பெற்ற பரிசு என்னென்றுவெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றயோ பாண, பூணைத்தாங்கி அழகியபெருமையை யுடைய எழில்பெற்ற செம்பொறிபொருந்திய மார்பினையுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத்தாழ்ந்த வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, ஈன்றணிமைபொருத்தி அதுதீர்ந்தகுழவிக்குச் சூரக்குமுலைபோல நீர்மிக்க காவிரியினை கணாமரத்தைச்சாய்க்கும் மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதுகாக்கும் கல்ல சோழநாட்டையுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகூற்றிலேபட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய்யும்பகையிடத்து ஏவானாகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்ற நீங்காதமறத்தையுடையோர் தம்முடைய பூரித்ததோன்களைத்தட்ட அவருடைய மேற்கோள்தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக் கண் வெய்யகண்ணப்பருகுவார் தம் நடுங்கு கையான் உருக்கப்பட்டதறிய அச்சேற்றின்கண் ஆடிய பாகரோறுதயானை கெடிய ககரிடத்தொலிக்கும் பறையினை ஓசையைச் செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் உறையூரிடத்தான்; அவ்விறைவன், நீ பிறன்வாயிலேநினையாமை நின்ன்கு அளிப்பன், அவன்பாற்செல்லவையாயின்.—எ - று.

செம்பொறியென்றது, *‘வரையகன் மார்பிடை வரையுமுன்றன்’ என்னும் குணத்தை; திருமகனெனினுமமையும். உறந்தையோனென்பது, வினைக்குறிப்பு முற்று. பூண்குமத்தெழிலிய அம்பகட்டாகத்த நெடுந்தகையெனவிலையையும்.

* சீவகதித்தாமன், கேமசரியாரிலம்பகம், நுக:—“வரையகன் மார்பிடை வரையு முன்றன், புறநாடு பொன்புறா நாவு முன்னுடைத், தருவரைத் தோன்களுமமர் கோன்களிற், தருவுகொ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே.”

பூண, நீசெயின், செஞ்சை, பொருள், ருரிசில், உறத்தையோன்; அஃ
பிறன்கடைமறப்ப கல்ருவன்; நீ ஈங்கு வவன்செய்தியோவெனக்கட்டிக.

‘உட்பகையொருதிறம்பட்டென்’ என்பதற்கு உள்ளபகை சந்தையி டி.
கூற்றிலே பட்டதாகவென்று உணாப்பிணுமறையும். ‘புட்பகையெவாணாகவி’
என்றோதி, உள்ளபகை தம்மிற்குடிறற்கு, புன்சிறித்தத்திற்குப்பகைவன் ஏவாணு
லிற் சாவேம்பாமென மறவர் தோன்புடைப்பவென்று உணாப்பாருமுள்; பு
பகையென்று இவனுக்கு ஓர்பெயர். பகட்டினுடையதோற்றம் பொலிவுபெ,
வென்பாருமுள். (சுடி)

(சுடி.) ‘கையது கடனிறை யாதே மெய்யது

புரவல ரின்மையிற் பசியே யறையது

வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅ

ரோம்பி யுடுத்த வுயவற் பாண

டு பூட்கை யில்லோன் யாக்கை போலப்

பெரும்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை

வையக முழுதுடன் வளைஇப் பையென

வென்னை வினவுதி யாயின் மன்ன

ரடுகளி றுயவுங் கொடி.கொள் பாசறைக்

க0 குருதிப் பரப்பிற் கோட்மொ தொலைச்சிப்

புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்

பிறங்குநிலை மாடக் துறந்தை யோனே

பொருள்க் கோக்கிய வேல னொருநிலைப்

பகைப்புலம் படர்தலு முரியன் றகைத்தா

கரு ரொள்ளெரி புளையு முருகெழு பசும்பூட்

கிள்ளி வளவற் படர்குவை யாடி

னெடுக்கடை நிறுந்து மிலையே கடும்பகற்

தேர்வி சிருக்கை யார நோக்கு

நியவற் கண்ட பின்பைப் பூவி

உ.0 னாடுவண் டிமிராத் தாமரை

குடா யாத லதனினு மிலையே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சேழன் துழைந்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவாவனை ஆலத்தாரீ கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—பின்னகையகத்தது, இலக்கணமுறைமைகிரம்பிய யாழ்; உடம்பின்
கண்ணது, ஈத்தளிப்போரில்லாமையாற் பசி; அணையதாயி வேற்றிழை ஊடு
போன வேர்ப்பாணனைந்த சீனையை அற்றமறைத்து உடுத்த வருத்தத்தையுடைய
பாண, மடியால் மேற்கோளில்லாதவனுடம்பையொப்பப் பெரிதாகப் புற்கென்ற
மிகப்பெரிய சுற்றத்தையுடையயாய் உலகமெல்லாவற்றையுஞ்சூழ்வத்து பின்னை
என்னை மெல்ல வறுமைதீர்ப்பார் யாரெனக் கேட்கின்றயாயின், கேளாய்; தேர்த

ரது கொல்வாளை புண்பட்டுவருத்தும் கொடிபெய்க்கப்பட்ட, பாடிவீட்டின்கட் குருகிப்பாப்பின்கண்ணே யானையைக்கொன்ற புலையுடைய போர்க்கனத்தையுண்டாக்கிய போர்செய்யும்படையையுடையவன், உயர்த்திலையையுடைத்தாயிய மாடத்தையுடைய உறையூரிடத்திருத்தான்; அவன், பொருவோர்பொருட்டுடெடுக்கப்பட்ட வேலையுடையனும் ஒருபெற்றியே பகைவர்காட்டின்கட்போதலுமுரியன்; சுற்றப்பட்டமாலையையும் ஒள்ளிய விரியையொக்கும் நிறம்பொருத்திய பசும்பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூணினையுமுடைய கிள்ளிகளவனிடத்தே செல்குவையாயின், அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம்பார்த்துநின்றனும் உடைபையல்ல; விளங்கிய பகற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத் தேர்வழங்கியிருக்குமிறுப்பை நின் கண்ணாரப்பார்த்து நீ அவனைக்கண்டபின்பு பூவின்களும் வண்டு ஊதாத பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடாயாதல் அக்கெடுக்கடைநிற்றவின்னுமுடையயல்ல; அதனால், ஆண்டுச்செல்வாயாக. — எ -று.

தகைதார் - தகைத்தாரெனநின்றது; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வளைஇ விளவுதியாயின், தானையையுடையவன், உறத்தை யோன்; அவன்பாற்படர்குவையாயின், சிண்கையது யாழாதலானும், மெய்யது பசியாதலானும், கெடுக்கடைநிற்றலுமில; நீ அவற்கண்டபின்றைத் தாமரைசூடாயாதல் அதனினுமிலயென மாறிக்கூட்டுக.

பூவாகியதா னையெனினுமமையும்; அதற்கு இன் - அல்லறிச்சாரியை புழுத்தகையில்லோனென்பதூஉம் பாடம். ஒருநாளான் முதலன்பத்தகாழிகையும் அறத்தின்வழியொழுதிப் பின்ப்த்தகாழிகையும் இறையின்முறைமைகேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக்கொத்து மகிழ்ந்திருத்தலால், கடும்பகற்றேர்வீசிருக்கையென்றார்.

(சுக)

1 (எ0.) தேளந் தீர்த்தொடைச் சிறியாழ்ப் பாண

கயத்துவாழ் யானை காழ்கோத் தன்ன
நுன்கோற் றகைத்த தென்கண் மாக்குணை
யிரிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூழி

ரு வினவ லான முதுவா யிரவல
தைதுத் திறகட் டண்கயம் போலக்
கொளக்கொளக் குறைபடாம் கூழுடை வியனக
ரடுதி யல்லது சுடுதி யறியா
திருமருந்து விளைக்கு நன்முட்டுப் பொருள்

க00 கிள்ளி வளவ னல்லிகை யுள்ளி

நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவென் னாம்பன் ஞாங்க ருதுங்
கைவன் விகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்

பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுத

கரு வின்னகை விறவியொடு மென்மெல வியாசிச்

செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை

அன்

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

விறகுகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றுளே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனைக் *கோலூர் கிழார் பாடியது.

இ - ன்.— 'தேன்போல இனிய கரப்புத்தொடைபொருந்திய சிறிய யாழை யுடையபாண, கயத்தின்கண்வாழும் யாமையை காராசத்தின்கண்ணேகோத்தாற் போன்ற தண்ணியகோலாற்பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கையோசை இனிய காண்க இவ்விடத்தே சிறிது ஆறிப்போவீராக' என்று சொல்லிப் பலவும் என்னேவினவுதலமையாத முதியவாய்மையையுடைய இரவ னனே, யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக; னைமாதத்தின்கட் குளிர்த்த பொய் கையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத்தொலையாத சோற்றையுடைய அகன்றககரி டத்து அடுகெருப்பல்லது சுடுகெருப்பறியாது சோற்றையும் தண்ணீரையும்வினைக் கும் கல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், கின்ளிவளவனது கல்புகழைநினைத்து மணத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய வண்டு சிறிய வெளிய ஆம்பலின்மீதே ஊதுங் கையான்வன்னிய கொடையையுடைய பாணனது சிறுகுழக்கட் பாதிரிகாரும் மயி ரினையும் ஒள்ளியதுதலினையும் இனியமுதுவலையுமுடைய விறவியுடனே மெல்ல மெல்ல நடந்துசெல்வையாயின் செல்வத்தையுடையயாவை; விறகைக் காட்டி னின்றும் ஊரகத்துச்செலுத்துமாந்தர் அக்காட்டகத்து விழுப்பொருள் எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு கோர்பாடன்று, அவனது வண்மை; அதுபெறுவேங்கொ லென்றகருதவேண்டா; அவனது தான் வாழ்க.—எ - று.

'பாண தனிக்' எனக்கூறி வினவலானு இரவல, விறவியொடு மென்மெலச் செல்குவையாயினென இயையும்; வியனகர்ச் செல்வையாயினெனவுமையும். கையையுடையகாடென இயைப்பாருமுள்.

'விறகுகொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடன்று' என்பதற்கு விறகிற்குச்சென்றோர் பொன்பெற்றாற்போல்வதோர் தலைப்பாடன்றென்று பொரு ளுரைப்பாருமுள்; அதுபொருத்தமேல் அறிந்தகொள்க. (எ0)

(எக.) மடங்குகேற் சினை இ மடங்கா வுள்ளத்
தடங்காத தானே வேந்த ருடங்கியைந்
தென்னொடு பொருது மென்ப வவவா
வாரம ரலறத் தாகுத் தேரோ

ரு டவர்ப்புறய் காணே னாயிற் சிறந்த
பேரம ருண்க ணிவளினும் பிசிக
வறனிலை திரியா வன்பி னவையத்துத்
திறனி லொருவனை நாட்டி முறைநிரிந்து
மெளிகோல் செய்தே னாகு மலிபுகழ்.

* கோலூர்முகியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கர வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
மாவனு மன்னெயி லாந்தையு முரைசா
லந்துவஞ் சாத்தனு மாத னழிசியும்
வெஞ்சின் வியக்கனு முளப்படப் பிறருங்
கரு கண்போ னன்பிற் கேளிரோடு கலந்த
வீன்களி மகிழ்நகை யிழுக்கியா னென்றே
மன்பதை காக்கு நீள்குடிச் சிறந்த
தென்புலங் காவலி னொரீஇப் பிறர்
வன்புலங் காவன் மாடியான் பிறக்கே.

கீளை - காந்தி; துறை - வாஞ்சிக்காந்தி.

தூலையூதித்த புதப்பாண்டியன்பாட்டு.

இ - ன்.—சிங்கம்போலச்சினந்து மீளாத மேற்கோள்பொருந்திய உள்ளத்தினையும் மிகைத்துச்செல்லும்படையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடியவன் என்கொடுபொருவேமென்றசொல்லுவர்; அவ்வேந்தரைப் பொறுத்தற்கரியபேரீன்கண்ணே அலறப்பொருது தேருடனே அவருடைந்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டிலேனாயின், எனக்குச்சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடுபொருந்தின மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும் நீங்குவேனாக; அறமானது நிலைகலங்காத அன்பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின்திறப்பாடி ல்லாத ஒருவனைவைத்து முறை கலங்கிக் கொடுக்கோல்செய்தேனாக; மிக்கபுகழையுடைய வையையாறுகுழப்பட்ட செல்வம்பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மைய லென்னும் ஊர்க்குத்தலைவனாகிய மாவனும், நிலைபெற்ற எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும், புகழ்மைந்த அத்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெய்ய சினந்தையுடைய இயக்கனுமென இவருட்படப் பிறரும் எனதுகண்போலும் கண்பினையுடைய நட்பாரோடுகூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழ்க்கையைத் தப்பியவனாகிப் பலவுயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற்சிறந்த பாண்டிகாடுகாக்கும் காவலினீங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக்காக்கும் காவற்கண்ணே இக்குடிப்பிறப்பிலீங்கி யான்பிறப்பேனாக.—எ - று.

‘மெலிகோல்செய்தேனாக’ என்பதனுள் ஆகுசொல்பது, எங்குத்தந்தனைக் கப்பட்டது. ஒன்றோடுவென்பது, எண்ணின் கண்வருவதோரிடைச்சொல். அதனை முன்னும்பின்னுகூட்டிக்.

(கக)

- (எஉ.) நகுதக் கனரே நாடுநிக் கூறுந்
நினைவ் விவனென வுளையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பனைத்தா
ணெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
ரு படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்

சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசுமொ
டொருக்ககப் படேள னுயிற் பொருந்திய
கடு வென்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகு
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
கரு வுலகமொடு நீகூஇய பளர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வனாகவென் னிலவனா
புரப்போர் புன்கண் கூட
விரப்போர்க் கீயா வினமையா னுறவே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்பாட்டு.

இ - ன்.—கம்மாற்சிரிக்கத்தக்கார் இவன் ஆளுகாட்டை மிகுத்துச்சொல்லுவ
ரெனவும் இவன்ருள் இனையனெனவும் யான்வெறுப்பச்சொல்லி ஒலிக்குமணி இரு
மருங்கும் ஒன்றோடொன்று மாரியிசைக்கும் பரந்த அடியினையும் பெரியகாலினையு
முடைய உயர்ந்த கல்லயானையினையும் தேனாயும் குதிரையையும் பலடைக்கலத்
தொழிலமைந்த வீரனாயும் உடையேம் யாமென்று எனது மிக்கவலிக்கு அஞ்சாதே
மாறுபடுகினெம்பெருகிப் புல்லியவார்த்தைகளைக்கூறிய சினம்பொருந்திய அரச
ரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப்பொருது முரசத்தோடுகூட அவ
ரைக் கைக்கொண்டிலேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண்வாழ்வார்,
தாங்கள்சென்றடையுநிழற்காணாதே கொடியன் என்முடையவேந்தனென்றுகருதிக்
கண்ணீரைப்பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றும் கொடுங்கோலையுடையேனாகு;
உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்டகேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன் முதல்வ
னாக உலகத்தோடுநிலைபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது
நீங்குக, எனது நிலவெல்லையை; என்னாற்புரக்கப்படுங்கேளரி தயரம்மிக இரக்கு
மலர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானாறு.—எ - று.

வென்னிழல்வாழ்ரோகிய குடியென்க. உரையாக்கறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து
கூறியதாகவும், சிறுசொற்சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து விரிப்பட்டுக்கூறிய
தாகவுக்கொள்க. இவனென்றார், தங்கருத்துக்கண் அணுமையான். அகப்பட்டு
னுயினென்றது, என்டுப்பிறவினைமேல் நின்றது.

வேந்தரைத் தாக்கி அகப்படுனாயின், கோலேனாகு; இன்மை யானாறு;
என் நிலவனா புலவர் பாடாது வனாகவென மாறிக்கட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

‘சுருதக் கனரே காடுமீக் கூறுதே’ என்பதனை, காட்டாரால் மீக்கூறப்பட்ட
மத்திரிச்சற்றமுதலாயினொரு சுருதக்கனரெனப் பிரித்துரைப்பினுமமையும். நில
வரைப்புரப்போரெனவும் பாடம்.

- (எஃ.) மெல்ல வந்தெ னல்லடி பொருத்தி
யியென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்ச
மின்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
டு தாற்ற னுடையோ ராற்றல் போற்றுகுதென்
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் நெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுவி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
க0 வன் லினி நீண்முனோ போலச் சென்றவன்
வருந்தப் பொரோள னாயிற் பொருந்திய
நிதி நெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருங் கூந்தன் மகளி
ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகுவென் றுரே.

தினையும் துறையும் அவை.

சோழர் *நலங்கிள்ளிபாட்டு.

இ - ன்.—மெல்லவந்த எனது கல்ல அடியையடைந்து மெக்கு ஈயவேண்டு
மென்று தாழ்த்திரப்பாராயின், அவர்க்குச் சீர்மையையுடைய முரசுபொருத்திய
பழையதாய்வருகின்ற உரிமையையுடைய எனது அரசாட்சிகொடுத்தலோ எனி
யது; இனிய உயிரேயாயினும் கொடுப்பேன், இந்நிலத்தின்கண்; அமைச்சர் படை
த்தலைவர்முதலாகிய வலியையுடையோரது வலியைப் பாதுகாவாது என்னுள்ள
த்தையிகழ்த்த அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும்வினங்கத் துயில்வின்ற புலியை இட
றிய குருடன்போலப் பிழைத்துப்போதலோ அரிது; மூங்கிலைத்தின்னும் வலியை
யுடைய யானையினது காலின்கண்கப்பட்ட வலிய தினியமூங்கிலது நீண்ட முனை
யையொப்ப மேற்சென்று அவ்விடத்து வருந்தும்படி பொருதிலேனாயின், கடைய
நிலில்லாத நெஞ்சத்தாற் காதல்கொன்னாத பலவகைப்பட்ட கரியகூந்தலையுடைய
பொதுப்பெண்டிரது பொருத்தாத புணர்ச்சியிடை என்மலை துவன்வதாக.—
61 - று.

‘இரக்குவிராயின்’ என்று பாடமோதுவாருமுனர். இதில்காதல்கொள்ளுவென
இயைப்பினுமமையும். உன்னமென்றது, உன்னத்தாற்றும் சூழ்ச்சியை. தன்மேல்
பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், கல்லடியென்பது தற்புகழ்தலென்னுங்குற்றமா
காது. (எஃ)

- (எஃ.) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினு
மாளன் நென்று வாளிற் தப்பார்
தொடர்ப்படு குமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபத

* கல்லுருத்திரனெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

டறியேம்; திரண்ட தாழையுடைய மன்றத்திடத்து வேம்பினது பெரியகொம்பின் கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளிரை நீண்டகொடியாகிய உழிஞைக்கொடியுடனே விரலிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட தேன்மிக்கமாலையை வளையமாலையுடனே கிறப்பக்குடி. ஒசையினிய தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச் காட்சிதக காடுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய பசும்பொன்றூற்றசெய்த பூணையணிந்த கெடுஞ்செழியனது பெருமையையும் உயர்ந்ததலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிந்நுட்பப் பொருவேமென்று தன்னிடத்துவந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாமிய ஏழரசருடைய நல்ல வென்றியடங்கத் தான் ஒருவனாய் நின்று பொருது களத்தின்கட்கொல்லுதல்.—எ - று.

ஒருவனையொருவன் அடுத்தும் தொலைதலும் புதுவதன்று, இவ்வுலகத்தியற்கை; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த எழுவர்நல்லவலமடங்க ஒருவனுனித் தெரியலை மாலையொடு காண்டகக்குடிக் கிணைகறங்கப் பொருது களத்து அடல் இன்னின் என்கோ கேளமெனக்கட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (என)

(என.) *கிண்கிணி கபோந்தநா லொண்கழ றெட்டுக்

குடுமி களைந்தறுதல் வேம்பி னெண்ட ளிர்

கெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து

குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி

நு கெடுந்தோக் கொடிஞ்சி பொடியி நின்றோள்

யார்கொல் வாழ்கவவன் கண்ணிதார் பூனை

தாள் களைந்தன்று மிலனே பால்விட்

டயினியு மின்றயின் றனனே வாசின்வாசி

ஊர் ன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளை

அ) வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை

யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்

கனிழந்துநிலஞ் சேர வட்டதை

மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—சதங்கை வாங்கப்பட்டகாலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச் செறித்துக் குடியியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளியதளிரை கொடிய கொடியாகிய உழிஞைக்கொடியோடுகுடிக் குறியவனைகனையொழிக்கப்பட்ட கை யின்கண்ணே விஸ்ஸப்பிடித்து கொடிய தேரினது மொட்டுப் பொலிவுபெற்றின்ற வன் யாரோதான்? யாரோயாயினும், அவன்கண்ணி வாழ்வதாக; தாயையணிந்து ஐம்படைத்தாலி கழித்ததுமில்ன்; பாலையொழித்து உணவும் இன்றுண்டான்;

* இச்செய்யுளை, மெய்ப்பாடெட்டனாள் வியப்பின்வகையாகிய கிறியோர் பெருந்தொழிச்செய்தற்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நத்தியூக்கிவிபர் [தொல், பொரு, மெய்ப்பாட்டியல் எ - ம் குத்திரவுரை].

முறைமுறையாகவெருண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை மதித்ததும் அவமதித்ததா யிலன்; அவரை இறுகப்பிடித்துப் பார்த்த ஆராயத்தின்கண்ணே ஒவியெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணேபொருத்தக் கொண்டதற்கு மிழ்த்ததிலும் இவ் வாறுசெய்தேமென்று தண்ணியிருத்ததிலும் அதனினுமிலன்.—ஏ - று.

பார்கொலென்றது, வியப்பின்கட்டுறிப்பு. இழித்தன்றென்பது, இழிந்தன் றென மெலித்தின்றது. (எஎ)

(எஅ.) வணங்குகொடைப் பொலிந்த *வலிகெழு கோன்று

ளணங்கருங் கடுத்திற லென்னை முணங்குநியிர்ங்

தனைச்செறி யுழுவை யினாக்குவந் தன்ன

மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து

ரு விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்

பொருநனு மினையன் கொண்டியும் பெரிதென

வெள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்

புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர

விண்டவ ரடுதலு மொல்லா னுண்டவர்

க0 மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்

தந்தை தம்மு ராங்கட்

டென்கிணை கறங்கச்சென் றுண்டட் டனனே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வலிந்த சந்துகளாற்பொலிந்த வலிபொருத்திய போரின் கண் நிலை தளராத பொறையினையுடைய தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்கவலியையுமு டைய என்னிறைவன் மூரிரியிடுத்து முழையின்கட்டிடத்த புலி தான் விரும்பிய தோர் இளையை கோக்கிவந்தாற்போன்ற மாறுபடுத்தற்கரிய மாற்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்து எழுந்திருந்து, ‘சிறப்புடையேம் படையார் பெரியேம்யாக்கன் நம்மிற் பொருவானும் இளையன் கொளையும்பெரிது’ என இகழ்த்துவந்த நிலையில்லாத வீரர், புற்கென்று கண்ணராய் நின்றவிடத்துநிலைவாது புறத்தேபோக அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றதெனும் உடம்படானும் அவ்விடத்து அவர் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணிநராய் இறந்துபடத் தந் தையருடையவாகிய தங்களுரிடத்துத் தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச்சென்று அவ்விடத்தேகொன்றான்.—ஏ - று.

தந்தைதம்முரென்றனை, ‘எவ லினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப’ என்றும்போலக் கொள்க. தந்தைதம்முரென்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியன்றி உறைபுறமும் கருவூருமுதலாகிய ஊர்கள். (எஅ)

(எக.) மூதூர் வாயிற் பனிக்கய மண்ணி

மன்ற வேம்பி னெண்குழை டுண்டது

புத்தா னூறு மூலமும் உரையும்.

தென்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி
வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தன னெதிர்த்த
நு வம்ப மள்ளரோ பலரே
பெஞ்சுவர் கொல்லோ பதறவச் சிறிதே.

திணையும் துறையும் அஃவ.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தனது பழையாகியவாயிற்கட் குளிர்த்த பொய்கையின்கண்ணே
மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒன்றிய தளினைச்சூழித் தெளிந்த ஒசையை
யுடைய பறைமுன்னாகக் களிறுபோலப் பெருமித்ததோடுகடந்து வெய்ய போனா
யுடைய கொடுஞ்செழியனும்வந்தான்; அவனோடுபகைத்த நிலையில்லாதமறவர் பலரே;
பகற்பொழுது மிகச்சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் படாதொழியவுங்கூடும்.—எ - று.

போர்மடந்தையைப் புணரவருகின்ற கண்ணிப்போராதலாற் பறிக்கயமண்ணி
பென்றார். கிணைமுன்னர்கருதல் - யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எஃ)

(அ0.) இன்கடுங் கள்ளி னூறு ராங்கண்

மைந்துடை மல்லன் மதவளி முருக்கி

யொருகான் மாற்பொதுங் கின்றே யொருகால்

வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே

நு நல்கினு நல்கா னுயினும் வெல்போர்ப்

போரருந் தீத்தன் காண்கதி லம்ம

பசித்துப் பனைமுயலும் யானை போல

விருதலை யொசிய வெற்றிக்

காம்புகு மல்லற் கடந்தடு நிலையே.

திணை - தும்பை; துறை - எருமைமறம்.

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநங்கின்ளி முக்காவனுட்டு ஆழிமல்லனைப்
பெருநு அட்டுநின்றனைக் காத்தந்தையார் பாடியது.

இ - ன்.—இனிய அழன்ற கண்ணினையுடைய ஆழரிடத்து வலியையுடைய
மல்லனது மிக்கவலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாகமார்பிலே மடித்துவைத்து
ஒருகால் அவன்செய்கின்ற உபாயத்தைவிலக்கி முதுகின்கண்வளைத்துப் பசித்து
மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும் யானையைப்போலத் தலையுங் காலமாகிய இரண்டிட
மும் முறியமோதி அக்கணத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்த்துநின்றகொன்றநிலை
யை, கண்டால் உலப்பினும் உவவாளுயினும், இவன்றத்தையாகிய வெல்லும்
போரினையுடைய பொருதற்கரிய தித்தன்காண்பானாக.—எ - று.

‘எந்தது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுத்த இப்போர்செய்
தானை விரும்பின் உவகின்றான், விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றான்’ என்பதாம்.

‘பனைமுயலும் யானைபோல பொருதலை யொசிய வெற்றி’ என்று பாட
மோதி, அம்மல்லன்முற்குயினும் பிற்குயினும் ஒருதலைமுறியமோத்யென்று
உரைப்பாருமாள். தில் - விழையின்கண்வந்தது. (அ0)

(அக.) ஆர்ப்பெழு கடனினும் பெரிதவன் கனிமே
காப்பெய லுருமின் முழங்கா னுவே
யார்கொ ளளியர் தாமே யார்கார்ச்
செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்

நீ கவிகை மள்ளன் கைப்பட்ட டோரே.

நீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—படையினது ஆரவாரம், எழுகடலுக்கடம ஒலிக்கும் ஒலியினும் பெரிது; அவனுடையகன்று, கார்காலத்துமழையின்கண் இடியினும் முழங்குதலு அமையா; காராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவித் தகையினையுமுடைய வீரனது கையின்கண் பட்டோராகிய இரங்கத்தக்கார்தாம் யார்கொல்,—எ - று.

(அக)

(அஉ.) *சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணிற் றுற்றெனப்

பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்

கட்டி ளிணக்கு மிழிசினன் கையது

போழ்துணர் ிசியின வினாந்தன்று மாநோ

நீ லூகொள வங்க பொருநறெ

டார்புனை தெரிய மெய்த்தகை போரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக அவ்விழாவிற்கு உதவப்போக வும் தன்மனைவி பின்னிப்பெறுதலைப்பொருத்தினளாக அவன் மெய்கோவிற்கு உதவப் போகவும்வேண்டிப் பெய்கின்றமழையையுடைய ஞாயிறவீழ்த்தொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலைமகன்கையதாகிய வாராச்செலுத்தும் ஊசியினும் வினாந் தது, ஊனாக்கொன்னவந்த வீரனோடு ஆத்தியாற்றொடுக்கப்பட்ட கண்ணியை யுடைய பெருந்தகையது போர்.—எ - று.

கெடுத்தகைபோர், பட்டமாரி ஞான்றஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக்கொண்டெ னப் பெண்ணிற்றற்றென இழிசினன்கையதாகிய ஊசியின் வினாந்தன்றெனக் கூட்டுக.

* இப்பாட்டினான், 'உவம்பொருளாகிய போழ்து னடுகிக்குப் பல அடை கூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதும் ஓரடையின்றி வ ளாது கூறினனவிலும், உவம்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக் கூறினனும்; ஏன்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனெடுகோக்கி மறத்தலும் முதலாகிய உள்ளக்கருத்தினான் ஒருகணத்தன்னே பல்வேந்தரை ஒருக்குவேற்றி வினாசின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின்' என்பர் ஈசுர சூக்தியினியர் [தொல், பொரு, உவமவியல், ௨௦ - ம் குத்திரவுரை].

சாறநிலைக்கொண்டேன அதற்கு உதவப்போகவும், பெண்கற்றற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறவேறகொள்க; ஒன்றாகவுணப்பாருமுள். (அஉ)

(அரு.) அடிபுனை தொடுகமுன் மையணற் காளைக்கென்

ஞெடிகழித் திமிதல்யான் யாயஞ் சுவலே

*யடுதோண் முயங்க லவைநா ணுவலே

யென்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்று

நு மொருபாற் படாஅ தாகி

யிருபாற் பட்டலிம் மைய ஊரே.

நீணை - கைக்கிளை; துறை - பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழியாகக் ழுமகன் கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—அடியின்கட்புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும் மைபோன்ற தாழியினையுமுடைய இனையோன்பொருட்டு எதைவளை என்னைக்கைவிடுதலான், யான் யாவை அஞ்சுவேன்; அவன்பகையைக்கொல்லுந்தோனைத்தழுவுதற்கு அவையின்கண்ணனாகாணுவேன்; என்னைப்போல மிக்க கடுக்கமுறவதாக, எந்நாளும், யாயே யாதல் அவையேயாதல் ஒருகூற்றிற்படாதாகி யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற்பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர்.—எ - று.

மையனார் பெருவிதுப்புறுகவெனக்கூட்டுக.

யாயில்லையாயின், வணிகமுறுதற்கு அஞ்சவேண்டா; அவையில்லையாயின், முயங்குதற்கு அஞ்சவேண்டாவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

‘ஒருபாற் படாஅ தாகி யிருபாற் பட்டலிம் மைய ஊர்’ என்பதற்கு அச்சமும் காணுமுண்டாய்வுருத்தும் என்கூற்றிலும்நில்லாது என்காதலறிந்து அவனோடு கூட்டிணையாத யாய்கூற்றிலும்நில்லாது இருவர்கூற்றிலும்நின்ற மயங்குகின்றவ்வு ரொனினுமமையும். (அரு)

(அரு.) என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே

யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே

போரெதிர்த் தென்னை போர்க்களம் புதினே

கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்க

நு னேமுற்றுக் கழித்த மள்ளர்க்

குமணர் வெழுஉந் துறையன் னன்னே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடையநிலவன், தன்னாடிமுத்தவறுமையாற் புற்கைதகர்த்தா னாயினும் பகைவாஞ்சுத்தக்க பெரியதோனையுடையன்; யாம், அவனுடைய சிறைப் புறத்திருத்தும் பலகாலுங்காணப்பெறினும் மெய்யுறப்பெறாமையின் வருத்திப்

* அடுத்தொருமுயங்கலென்றும் பாடும்.

† மகன் கக்கண்ணையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்போலும் நிறத்தையுடையோயினேம்; போனாயென்றவன்நனைவன் போர்க் கனத்தின்கட்புகிற் கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரியவழிகட்பு போச்செய்தற் கெடுத்த விழாவினையுடையவிடத்துத் தோன்வவிபேசி இன்பமுற்றுப்போத்தவீர் க்கு உப்புவிற் பாரஞ்சுத்தக்க ஏற்றிழிவுடைய துறையைப்பொப்பன்.—எ - று.

என்னை புற்கையுண்டும் பகைவெல்லும் பெருந்தோளனும்; யாம் அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும் பசப்பை வெல்லமாட்டாமைமால் பொன்போன்றனமெனத் தன்வேட்கையிருதிடறியவாறு; அன்றி, இதற்கு என்னை புற்கையுண்டும் வழங்கும் பெரியதோளையுடையனாயும் நம்மிடத்து அருளின்மையின், அவன் சிறைப்புறத் திருந்தும், பொன்போற்பசந்தேமென்ற அழித்துகறியதாகப் பொருளுரைப்பாரு முளர்.

உமணர் வெருகும் துறையன்னனென்றதனாற்பயன் : வருத்தம்கூற்றின் ஆட வரையும் மகளிரையும் ஒக்கவருத்தவதல்லது அருளுமாறு கற்றிலனோவென்னும் நினைவிற்குக்குக. (அச)

(அரு.) என்னைக் கூடும் தன்மை யானு

மென்னைக்கு நாடிஃ தன்மை யானு

மாடா டென்ப வொருசா ரோரே

யாடன் றென்ப வொருசா ரோரே

ரு கல்ல பல்லோ நிருநன் மொழியே

யஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மின்

முழாவரைப் போந்தைப் பொருந்து நின்னு

யான்கண் டனவ னாடா ருதலே.

நீணையும் நுறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடையதலைவனுக்கு ஊர் இஃதல்லாமையானும் என்னுடைய தலைவனுக்கு நாடு இஃதல்லாமையானும் அவனுக்கு இயல்பாயவென்றியை அவ னை உடென்றியென்று நிறப்பாகச்சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனதுவென்றியன் றென்றுசொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற்குறும் இவ்விரகைப் பட்ட நல்லவார்த்தையும் கல்லவாயிருந்தன; அவ்வாறுகறினராயினும், அழியெ சிலம்பார்ப்ப ஒடிச்சென்று, எம்முடையமனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தை யுடைய பணியைப்பொருத்திநின்ற, எனதுவையும் கலையுமுதலானவை தேரற்கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனதுவென்றியாதல் யான்கண்டேன்.—உ - று.

பின்னும் ஒருகால் என்னையென்றதனால், இவனது ஆதரவுதோற்றிநின்றது. கல்லவென்றது, இதழ்ச்சிக்குறிப்பு; ஆடென்றது உம் ஆடென்றது உம் அவனைச் சுட்டியேகறினமையின், இருநன்மொழியும் கல்லவென்றாரென்னுமையும். (1)

(அக.) சிற்றி னன்றாண் பற்றி நின்மகன்

யாண்டிள னோவென வினவுதி யென்மகன்

யாண்டிள னாயினு மறியே னோரும்

புவிசேர்த்து போகிய கல்லளை போல
நு லின்ற வாயிறே விதுவே
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

நீண - வாகை; துறை - ஏறண்புல்லே.

காவற்பெண்டின் பாட்டு.

இ - ன்.—சிறிய இல்லின்கண் கல்லதுணைப்பற்றிநின்று கின்மகன் எவ்விடத் துள்ளுவென்ற கேட்பை; என்னுடையமகன் எவ்விடத்தாளாயினும் அறியேன்; புலிகிடத்தபோன கன்முழைபோல அவனைப்பெற்றவயிறே இஃது; அவர் செருக்களத்தின்கண் டோன்றவன்; அவனைக்காணவேண்டின், ஆண்டுச்செ ன்தகான்.—எ - று.

‘என்றவயிறேவிது’ என்றகருத்து: புலிசேர்த்தபோகிய அனைபோல அவ னுக்கு என்னிடத்து உறவும் அத்தன்மைத்தென்பதாம். ஒருமென்பது உம், மா தோவென்பது உம் - அசைச்சொல்.

(அசு)

(அள.) *களம்புக லோம்புமின் றெவ்வீர் போரெதிர்த்

தெம்முளு முளனொரு பொருகன் வைக

லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்

றிங்கள் வலித்த காலன் றோனே.

நீண - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

†அத்யமான்நெடுமானந்தியை ஓளையாரி பாடியது.

இ - ன்.—போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றமின், பகைவீர், போரின் கண் மாறப்பட்டு எங்களுண்வைத்தும் ஒருவீரனுளன்; ஒருநான் எட்டுத்தேரைச் செய்யுந்தச்சன் ஒருமாதங்கடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதோர் தேர்க்காலையொப் பன்.—எ - று.

போரெதிர்த்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனைன்கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. தேர்க்காலோடு உவமை - வினாவும் தின்மையுமாகக்கொள்க.

(அள)

(அடி.) யாவி ராயினுங் கூழை தார்கொண்

டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோக்குதறி

லொளிறிலங்கு நெடுவேன் மழுவர் பெருமகன்

கதிர்விடு துண்பு ணம்பகட்டு மார்பின்

* இச்செய்யுளை, வாகைத்திணையின் துறைபாடிய அரும்பகைதாங்கும் ஆற் றற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நக்சிநூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணை யியல், உக - ம் குத்திரவுரை].

† அகிகமான் நெடுமான்வஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நு விழவுமேம் பட்ட நற்போர்

முழவுத்தோ ளென்னையைக் காணு ளுக்கே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—எப்பெற்றிப்பட்டராயினும், அணியையும் துரியையும் கொண்டு
யாம் அவனோடு பொருவோமென்று சொல்லுதலைப் பாதுகாமின், உயர்ந்த வலியை
யுடைய பாடஞ்செய்யும் விளங்கிய கெடிய வேலையுடைய இனியோர்க்குத் தலை
னாகிய சுடர்விடுகின்ற துண்ணிய தொழிலையுடைய பூணணித்த அழகிய வலிய மார்
பினையும் கனவேன்விழுதலாகிய விழாச்சிறந்த கல்போரைச்செய்யும் முழாப்போ
லுத்தோளினையுடைய என்னிறைவனைக்காண்பதற்குமுன் ; கண்டால் அதுசெய்
தல் அரிதாகலான்.—எ - று.

என்னையைக் காணுந்ரு யாவிராயினும் பொருதமென்றல் ஒம்புமினெனக்
கூட்டுக. (அஅ)

(அக.) (இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட்டல்குன்)

மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறவி

பொருநரு முளரோதும் மகன்றலை நாட்டென

வினவ லாணப் பொருபடை வேந்தே

நு யெறினோ லஞ்சா வரவி னன்ன

சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதான்று

பொதுவிற் றாங்கும் விசியுறு தண்ணுமை

வளிபொரு தென்கண் கேட்டி

னதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—மணிக்கோவையாகிய அணிபாற்பொலிந்த ஏந்திய பக்கத்தினையுடைய
அல்குலினையும் மடப்பத்தினையும் மையுண்டகண்ணினையும் ஒளிதங்கிய
துதலினையுமுடைய விறவி, என்னோடு பொருவாருமுளரோ தும்முடைய பெரிய
இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென என்னைக் கேட்டலமையாத செருச்செய்
யுந்தானையையுடைய வேந்தே, நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், மமமுடைய
காட்டின்கண்ணே அடிக்குக்கோலுக்கு அஞ்சாது எதிர்ப்புறம் பம்புபோன்ற
இனைய வலியவீரருமுளர் ; அதுவேயன்றி, மன்றின்கண் தூங்கும் பிணிப்புற்ற
முழவினது காற்றெறித்த தெளித்த ஓசையையுடைய கண்ணின்கண் ஒலியைக்
கேட்டின், அது போர்ப்பறையென்றமகிழும் என்னுடைய தலைவனுமுன்.—
எ - று.

‘தென்கண்’ என்றது, அதன்கண் ஓசையை. போரென்றது, போர்ப்
பறையை. (அக)

(கூ.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்த

ளடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரன்

மறப்புலி யுடலின் மான்கண முளவோ
 மருளின விசம்பின் மாதிரத் தீண்டிய
 ௫ விருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவி
 னைச்சொடு தாக்கிய பாருந் நியங்கிய
 'பண்டச சாகாட் டாழ்சசி சொலிய
 வரிமணன் னெமலக் கற்பக நடக்கும்
 பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ
 ௬0 வெழுமரக் கடுக்குந் தாடோய் தடக்கை
 வழுவில் வண்கை மழவர் பெரும
 விருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்
 பொருநரு முளரோ நீகளம புகினே.

தீவையுத் துறையுர் அவை.

அவனை நிவர்ப் பாடியது.

இ - ன் — முரிந்த வணையையொப்ப மலர்க்கத் வெண்காந்தட்டி இலையுடைய
 குளியுடனேகாறும் மலேசாரற்கண் மறத்தையுடைய புலிசீறின் எகிரிந்தவனல
 மானினமுளவோ? மடங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும் செறிந்த
 இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கொதித்தெழுமாயின்? பாரத்துமிதுதியார் பார் அச்ச
 மரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருந்ததலின் நிலத்தின்கட்டுகளித்த பண்டத்தையுடைய
 சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புனல்கொழிககப்பட்ட மணற்பரக்க
 வும் கற்பினக்கலம நடக்கவல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போ
 தற்கரிய துறையுமுண்டோ? இல்லையன்றே; அவைபோல, கணையமரத்தைச்
 யொக்கும் முழந்தாளிலேபொருங்கிய பெரியகையாகிய தப்பாத வண்ணமையச
 செய்யும் கையினையுடைய வீரர்க்குத்தலைவ, பெரிய நிலத்தின்கண் நினைது மண்
 னைக்கொண்டு ஆக்கும் வீரரும் உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற்
 புகின்.—உ - ற.

மழவர்பெரும, நீ கணம்புகின், பொருநருமுளரோ? இல்லையன்றையெனக்
 கூட்டி வினையுடிவுசெய்க, தடக்கையையுடைய பெருமவெனக்கூட்டி, வண்
 கையை மழவரொடுகூட்டியுணப்பினுமமையும்.

இருநிலமாகிய மண்ணென்பாருமுளர். மதப்பகடென்பது உம் பாடம். (௬0)

(கூக.) வலம்படு வாய்வா னேந்தி யொன்றார்
 களமபடக் கடந்த சமுருத்த தடக்கை
 யாகாவி நறவி னதியர் கோமான்
 போரடு திருவிற பொலந்தா ரஞ்சி
 ௫ பாஸ்புரை பிறைதுதற் பொலிந்த செனனி
 நீல மணியிடற நெருவன் போலு
 மன்னுக் பெரும நீயே தொண்ணிலைப்
 பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட

சிறியிலை *கெல்லித் திங்கனி குறியா

கர தாத னின்னகத் தடக்கிச

சாத னீங்க டுவெமக்கீத் தனேயே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

இ - ன்.—வென்றியுண்டான தப்பாத வானெயெடுத்துப் பகைவர் கனத்தின் கட்ட பட வென்ற கழலவிடப்பட்ட வீரவனைப்பொருத்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத்தைச்செய்யும் மதுவினையுடைய அதியர்கோமான், மாற்றாபப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மாணையமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும்பிறை துதல்போலப்பொலிந்த நிருமடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நீயெ பெறுவாயாக; பெரும, நீ, பழையநிலைமையையுடைய பெரியமையித்த விடரின் கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய கெல்லியின் இனிய பழத்தைப்பெறுதற்கு அரிதெனறுகருதாது அதனைப்பெறும் பெரும்பிறையினை கைக்குக்கூறுது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாயாதலால்.—
எ - று.

‘நீல மணியிடற் றெருவன் போல்’ என்றகருத்து, சாதற்குக்காரணமாகிய கஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், அஞ்சி, கெல்லித்திங்கனி எமக்கு தத்தாயாதலால், பெரும, நீ நீலமணியிடற்றெருவன்போல மன்னுவெனக்கூட்டி வினமுடிவசெய்க.

‘பிறைதுதற் பொலிந்த சென்னி’ என்பதற்குப் பிறைதான் துதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும்.
(கக)

(கஉ.) யாமொழிந் கொள்ளா பொழுதொழிம புணரா

பொருளறி வாரா வாயினுத் தந்தையாக

கருள்வந் தனவாற புதல்வாதம மழலை

யென்வாயச சொல்லு மன்ன வெண்ணாச்

நு கடிமதி லரண்மீல் கடந்த

கெடுமா னஞ்சி யருளன் மாறே.

திணை - அது, துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—யாமொழைபோல இசையால் இன்பமும்செய்யா, காலத்தோடும் கடையாரா; பொருளும் அறியவாரா; ஆயினும், தந்தையர்க்கு அருளுதல்வந்தன, பிள்ளைகளுடைய இனஞ்சொல், என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மை

“* மால்வனாக், கழப்பூஞ் சாரற் கவீனிய கெல்லி, யமிழ்துவினை திங்கனி யெனைவக் கீந்த, வுரவுச்சினத் தனனு மொனிடிகழ் கெடுவே, லாவக் கடற்றாண யதிகனும்” என்றச் சிறுபாணுற்றுப்படையிலும் [அடி - ௧௧ - ௧௦௧].

† எமக்கீத்தோயென்றும் பாடம்

யன, பகைவரது காலியுடைத்தாடிய மதியுடைய அரசன்பவற்றையும்வென்ற
செடுமானாரு, நீ அருளுதலால்.—எ - து.

புதல்வர்மழை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அஞ்சி, நீ அருளுதலால், என்
வாய்ச்சொல்லும் அன்னவெனக்கூட்டுக.

யாமென்றது, யாழின்பிறந்த ஓசையை. பொருளுமென்னும் உம்மை -
விசாரத்தால் தெரக்கது. (கஉ)

(கூங்.) திண்பிணி முரசு மிழுமென முழங்கச்

சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்

தார்தாக் குதலு மாற்றார் வெடிபட்

டோடன் மரீஇய பிழின் மன்னர்

டு கோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்

காதன் மறந்தவர் திதுமருங் கறுமா

ரதம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்

திறம்புரி *பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி

மறங்கக் தாக கல்லமர் வீழ்ந்த

க0 நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென

வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ

வரிநிமி ருர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்

தண்ணல் யானை யடுகளைத் தொழிய

வருஞ்சமந் ததைய நூறிநீ

கரு பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.

திணை - வாகை; துறை - அரசுவாகை.

அவர் பொருது புண்டூதின்னே அவர் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணிய பிணிப்பையுடையமுரசம் இழுமென்னும் ஓசையை
யுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போனாவெல்லுதல் இனி எங்கேயுள்ளது? நின்
னோடு வந்திவந்தோர், நினது துணிப்பையைப்பொறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச்
செறித் தெட்டுப்போகவிசைமருவிய பெருமையில்லாத அரசரது கோயின்பக்கத்
தான் இறந்த உடம்பையிணைத்துத் தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர்வாளாற்
படாததும் அவரிடத்தினின்றும் நீக்கவேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட்பாட்
டையுடைய காண்குவேதந்தையுமுடைய அந்தனர் கல்லகற்றிலேபொருந்திய
பசிய தருப்பைப்பூலினை பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோ

* தருப்பையிடுகித்தி வாளாற் போழப்படுதல் அரசருலத்தினர்க்கு இயல்
பென்பதைப் பின்வரும் மணிமேகலைப்பாட்டானுமுணர்க; உங் - வது சிறைவிடு
காதை: “கோற்றம் கொண்டு குடிபுறம் காத்துச், செற்ற தெய்வர் தேயந்தம
தாக்கியுச், தருப்பையிற் கிடத்தி வானிற் போழ்த்து, செருப்புடன் மன்னர் செல்
வுழிச் செல்கென, மூத்த வினித விக்குடிப் பிறந்தோர்க்கு, காப்புடை பெயராத
காணுத்தக வுடைத்தென.”

டாக எல்லபூசவிஸேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலிணையுடைய வேந்தர்செல்லும் உலகத்திலே செல்கவென்ற வானோக்கியடக்கும் இழிதகவும் பிழைத்தார்கள், விரியையுடைய தேனீ ஒலிக்கும் வாயின்கண்வந்தபுகுகின்ற மதத்திணையுடைய தலைமை பொருத்திய ஆணை போர்க்களத்தின்கண்ணேபடப் பொறுத்தற்கரிய பூசுக்கண்ணே சிறைவெட்டி, பெரிய தலைமையையுடையாய், நீ சீரிய புண்பட்டபடியால்.—உ-று.

பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் ததையதுறி விழுப்புண்பட்டவாற்றால் நின்னோடெதிர்த்துவந்தோர்தாம் பீடினமன்னர்விளித்த யாக்கைதழிஇ நீக்கழன்மன்னர் செல்வழிச்செல்கென வான்போழ்த்தடக்கலும் உய்த்தனராதலின், இனி நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின், முரசமுழுங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல் யாவது என்றதனும், வான்போழ்த்தடக்கலுமய்த்தன ரென்றதனும் வந்தோர்பட்டமை வினக்கும். இன்னும் இதற்கு நின்வானாற் பட்டுத் துறக்கம்பெற்றதேயன்றி வான்போழ்த்து அடக்கலுமய்த்தனராகலின், அவர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்னபயனுடைத்தென்றதாப்பினுமையும்தான்; இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலே வான்போழ்த்தடக்கலும் உய்த்தார்; இனி நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டி அதற்கெற்ப உணாப்பாருமுளர். தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை - இழிவுசிறப்பு. வான்போழ்த்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத்தொலைந்தாரென்னும் இழிதகவேயன்றித் தமர்வான்போழ்த்தடக்குமியினையும்தான் உய்த்தனரென எச்சலும்மையாய்வின்றது. (கூரு)

(கூசு.) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅவி

னீர்த்துறை படியும் பெருங்காறு போல

வினியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்

முன்னருங் கடாஅம் போல

நு வின்னாய் பெருமநி நென்னு தோர்க்கே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஊரின்கட் சிறுபிள்ளைகள் தனதுவெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் காரணமாக நீரையுடையதுறைக்கட்படியும் பெரியகளிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எனிதாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எவ்வுருக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணைதற்கரிய மதம்பட்டநிலைமை எவ்வாறு இன்னதாம்? அதுபோலப் பெரும, நிற்பகைவர்க்கு இன்னும்.—உ - று.

கழாஅலினென்பதற்குக் கழுவுப்படுதலாலெனினுமையும்தான். (கூசு)

(கூரு.) இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்

கண்டிடி ணைன்காழ் திருத்திநெய் யணிந்து

கடியுடை விபனக ரவ்வே யவ்வே

பகைவர்க் குத்திக் கோடுறுதி சிதைந்து

நு கொற்றுகைக் குற்றில மாதோ வென்று

முண்டாயிற் பதங்கொடுத்த

தில்லாமி னுடனுண்ணு
மில்லோ ரொக்கற் றலை
னண்ணலெவ் கோமான் வைந்துதி வேலே.

ண - பாடாண்டிணை; துறை - வாண்மங்கலம்.

புலங்குதுலிடத் தொண்டைமானுழைச்சேன்ற ஓனவைக்கு அவனிபடைத்
கலக்கொட்டிக் காட்ட அவர் பாடியது.

இ - ஂ.—இவைதாம், பீலி அணியப்பட்டு மாலைவைச்சுட்டப்பட்டு உடலிடத்
திரண்ட வலியகம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு கெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய
அகன்ற கோயிலிடத்தன; அவைதாம், பகைவரைக்குத்துதலாற் கக்குதுனியுமுரி
த்த கொல்லனது பணிக்கனரியாகிய குறிய கொட்டிலிடத்தனவாயின, எக்காளும்;
செல்வமுண்டாயின் உணவுகொடுத்த இல்லையாயின் உன்னதனைப் பலரோடுகூட
வுண்ணும் வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத்தலைவனுடைய தலைமையையுடைய எம்
வேத்தனுடைய உரிய துனியையுடைய வேல்.—எ -று.

பீலியணிந்தென்பதுமுதலாகிய வினையெச்சம் நான்கும் விபனகரவென்னும்
குறிப்புவினையோடு முடித்தன; இவற்றைச் செய்வெனெச்சமாகத் திரிப்பினு
மமையும், “சிறைத்த குற்றில்” என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்த்து
கூறப்பட்டது.

இவை விபனகர; வைதுதிவேலாகிய அவை கொற்றறைக் குற்றிலிடத்தன
வெனக்கூட்டுக.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. வினைக்குறிப்பாக
லின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. (கரு)

(கூக.) அலர்ப்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
நிரண்டு தடக்கை யென்னை யினையோற்
நிரண்டெழற் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூபபோ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி
நு நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றென்றே
விழவின் றாயினும் படுபதம் பிழையாது
மையுன் மொசித்த வெர்க்கலொடு துறைநீர்க்
கைமான் கொள்ளு மோவென
வுறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே.

திணை - அது; துறை - ஓயன்மொழி.

அவன்மகன்போகுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ஂ.—மலர்த்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியையணித்த அழகிய வலிய
மார்பினையும் திரண்டு கீண்ட பெரிய கையினையுமுடைய என்னிறைவன்மகன்
இனையோனுக்குப் பகை இரண்டினோன்றின; அவற்றை, பூப்போலும் வடிவினை
யுடைய மையுண்டகண்கள்பசப்பத் தோன்மெலியத் தன்னைப் பார்த்தமகனின

புறநானூறு மூலமும் உண்மையும்.

௧௦௧

செஞ்சபினித்ததனால் அவர்தானிகுருதவின் உண்மையது ஒருபகை; அவன் எடுத்துவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையாயினும், உண்டாகப்பெயும் உணவு யாவர்க்கும்தப்பாமற் செம்மரிபாட்டுத்தகையதென்ற கற்றத்துடனே யாறங் குளனுமுதலாகியவற்றின் துறைநீரை அவன்யாண முகத்தன்னுமெனக்கருதி அவ்விடத்துறைதலைவெறுக்கும், அவ்வெறுத்ததனுலுனதாயது ஒருபகை, ஆகப் பகை இரண்டு.—௭ - று.

பசுந்து தனுசி என்னும் செய்தெனெச்சங்களைச் செய்வெனெச்சமாகி, அவற்றைப் பிணித்தன்மென்னும் வினையோடுமுடிக்க.

இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புக்கூறியவாறு. ஓசாரம் - அசைசிலை. (கக)

(க௭.) போர்க்குறாஇப் புகன்றுகழித்தவா
 னூடன்றவர்காப் புடைமதிவழித்தவி
 னூறு மூழ்கி யுருவிழந் தனவே
 வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்

இ நுறுங்கள்ளி னுகெகத்தலிற்
 சுரைதழீஇய விருங்காமொடு
 மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே
 களிதே, எழுஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்
 குருஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்

௧௦ பருஉப்பினிய தொழுகழிந்தனவே
 மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்
 பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்
 களனுழந் திசையு மறுக்குளம் பினவே
 அவன்றானும், நிலந்தினாக்குங் கடற்றானைப்

௧௫ பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்
 கணைபொருத துளைத்தோலன்னே
 ஆயிடை, உடன்றோ ருய்தல் யாவது தடந்தாட்
 பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்
 நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவர்
 ௨௦ கிறுக்கல் வேண்டுந் திறையே மறுப்பி
 னெல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்
 சொல்லவுந் தேறி ராயின் மெல்லியற்
 கழற்கனி வருத்த துணைச்சில் லோதிக்
 குறுந்தொடி மகளிர் தோள்விட

௨௫ லிறும்பு தன்றஃ தறிந்தாடுமினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அழியமான் நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

புத்தகங்கள் மூலமும் உரையும்.

இ. — போகாச்செய்தற்குப் புடைபெயர்ந்த உலாவிய விரும்பி உறைகழித் தவாங்கடாம், புகைத்தவாறு கல்வையுடைய அரணையுறித்ததால் அவர்தகையின் கண்ணே உறக்குறித்துக் கதவாப்போய் வடிவிலுத்தன; அவன்வேல்கள்தாம், குறும் பர்செர்ந்த அரண்களைவென்று அப்பகைவாறு நயிப மதவையுடைய காட்டையழித்ததால் கையோடுபொருத்திய கரியகாம்புடனே ஆணிகளென நினைக்கெட்டன; அவன்களிறதாம், கணையமரத்தாற் றடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவாறு திரண்ட களிற்றையுடைய அரணையுறித்ததால் பரியபிணித்தலையுடையவாகிய கிம்புகிசன் கழன்றன; அவன்ருகினாதாம், பரந்தவக்த ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்னாச்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஒத்தலாற் போர்க்களத்தின்கட் பொருதுவருத்திய குருதியான் மறுப்பட்ட குளம்பையுடைய வாயின; அவன்குளும், நிலைகலத்தைத் தன்னுன்னையடக்கும் கடல்போன்ற படையுடனே பொன்னாளியன்ற தம்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிவாகவும் கிண்ணிவடிவாகவும்செய்து செறிக்கப்பட்டு அம்புபுதலால் துளைபட்ட பரிசை யையுடையன்; அவ்விடத்து அவனால் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்கேயுள் ளுது? பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெறிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத் தலைய செல்வியையுடைய தலைமைபொருத்திய பழையவூர் தங்கட்கு உரித்தாக வேண்டுமீராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல்வேண்டும்; கொடராயின், அந்ற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும்பூசலையுடையானென்று யான்சொல்லவும் சொரியீராயின், துமக்கு மெல்லிய தன்மையையும், கழன்மணியினது கணியால் உறுபடுத்தச்சுட்டப்பட்ட இனமாகிய சிலவாகிய பணிச்சையையும், குறிய வளை யையுமுடைய உரிமைகளிரதுதோனைப் பிசித்ததைதல் வியப்பன்றி; அதனையறி த்து போர்செய்யமின். — எ - று.

அறிந்தாமெனன்றருத்தது: அறிவிற் போர்செய்தல் அரிதென்பதாம். குறு ம்பு - சிற்றான். கடற்குணையினையும், பொலத்தம்பையினையுமுடைய அவன் குறுமென்க. (கௌ)

- (கூ.டி.) முனைத்தெய்வம் முரணவியப்
பொருக்குறுகிய நுதிமருப்பினி
யினக்களிறு செலக்கண்டவர்
மதிர்கதவ மெழுச்செல்லவும்
டு பிண்ணமுங்கக் களறுழக்கிச்
செலவகையு மறுக்குளம்பினி
யினநன்மாச் செலக்கண்டவர்
கவைமுன்னிற் புழையுடைப்பவும்
மார்புறச் சேர்ந்தொல்காத்
கௌ தோவ்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர்
தோவ்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்
வாள்வாய்த்த வடுப்பரந்தநின்
மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்

புறநாடு நூறு முன்கூறும் உண்மையும்.

புண்படு குருதியம்பொ கெக்கவும்
கரு நீயே, ஐயவி புனைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென
வுறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்குங்
கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்றா
ரிதங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பனைக்
திறங்குகதி ரலமவரு கழனிப்

உடு பெருமபுனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடு

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; திணை - வஞ்சியும், துறை - கொன்ற வள்ளையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—போர்முனைக்கட் பகைவரது மாறபாடு அடக்கப் பொருதனாக் தேய்த்துருறைந்த துணையுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நின்ற இனமாகிய யுணை போகக்கண்ட பகைவர் தமது மதில்வாயிற்கதவங்களும் கணைமரங்களும் புதிதாக விடுத்திருப் பழையன போக்கவும், பட்டோரது பினம் உருவழியப் போர்க்குண த்தை உழக்கிச் செல்லுதலால் வருத்திய குருதிக்கறைபொருத்திய குளம்பையுடைய நின்ற இனமாகிய நல்லகுதிரைபோகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கைவந்தவேன முன்னாற் காட்டுவாயில்களை அடைப்பவும், நிற்பகைவரது மார்பிண்கண்ணெறிந்த வழி ஆண்டுத்தைத்து நில்லாது உருவிப்போன உறையின்கட் செறித்தலில்லாத நின்வேலைக்கண்டபகைவர் தமது கிடுகைக் காம்புடனே கைக்கீட்டைச்செறிக்கவும், வான் வாய்க்கத்தைத்த வடுப்பரந்த நின்னுடைய மறத்தையுடையவீரரது வலியைக் கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணிபகத்தடக்கிக் கொள்ளவும், நீதான் வெண்ணிறகடுகைக் காவனாகப்புகைப்பவும் தரியாது விரைய வந்து பொருத்துதன்முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்ற உயிரைக் கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலாற் பகைவரிதங்கக் கெடுகதெடுகெல் லோ! வரம்பைச்சேர்ந்து வளையும் செற்கதிர்கமுறும் கழனியொடு மிக்க சீர்ப்புயி கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

செல்லவுமென்பதமுதலாய செயவெனெச்சங்கள் கூற்றத்தனையென்னும் வினைக்குறிப்போடுமுடிந்தன.

நீ கூற்றத்தனையாகலிற் போற்றாக்காடு அவரிதங்க விளிவதுகொல்லெனக் கூட்டுக.

கொல்லும், ஓவும் - அசைநிலை.

(கஅ)

(கக.) அமரர்ப் பேணிபு மாவுதி யருத்தியு
மரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட்டத்து
நீரக விருக்கையாழி சூட்டிய
தொன்னிலை மரபினின் முன்னோர் போல
நு ளீகையங் கழற்கா னிரும்பனம் புடையற்
பூவார் காவிற் புனிற்றுப்புலா னெடுவே

புறநாளுறு மூலமும் உணர்பும்.

ஸௌபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்
வழுவின் றெய்தியு மமையாய் செருவேட்
டிமிழ்குரன் முரசி னெழுவரொடு முரணிச்
சென் தமர் கடந்துநின் னூற்ற றேற்றிய
வன்றும் பாடுகர்க் கரியை யின்றும்
பரணன் பாடினன் மற்கொன் மற்றுநீ
முரண்மிரு கோவலூர் நூறிநி
ளரனடு திகிரி யேந்திய தோளே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவன் கோவலூரெறிந்தானே அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தேவர்களைப்போற்றிவழிபட்டும் அவர்களுக்கு வேள்விக்கன் ஆவதி
கைய அருத்தவித்தும் பெறத்தக்கரிய முறைமையையுடைய கரும்பை விண்ணுல
கத்திலிருந்து இவ்வுலகத்தின்கட் கொடுவதெத்தும் கடலுக்குட்பட்ட நிலத்தின்
சுண்ணே சகிக்காததெடத்திய பழையநிலையொருத்திய முறைமையையுடைய
நின்றபுழிற் பழையோனையொப்பப் பொன்றாச் செய்யப்பட்ட வீரக்கழல் புனைந்த
காலினையும், பெரிய பனத்தோடாகிய தாரினையும் பூகிறைந்த காலினையும் நாடோ
றும் புதிய கரம்புலராத புலையையுடைய கடிய வேலினையுமுடைய ஏழிலாந்
சலையும் காதெலையுடைய ஒருகாளும்நீங்காத அரசவுரிமையைத் தப்பின்றாகப்பெற்
றும் அமையாயால்ப் போனாவிரும்பி ஒலிக்கும் ஒசைபொருத்திய முரணையுடைய
ஏழரசரோடுபகைத்து மேற்சென்ற போரின் கண்வென்ற நின்வலியைத்தோற்ற
வித்த அற்றைகளும் பாடுவார்க்குப் பாட அரியை; இற்றைகளும் பரணன்பாடி
னன், நீ மாறபாடுமிக்க கோவலூரானே அழித்து வென்ற பிறவும் அரண்களையழிக்
கின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நினதுதோளே.—உ - று.

இன்றும் பரணன்பாடினனென்றது, அவனும் தன்பெருமையாற்பாடினான்;
பிறராற்பாடப்படுதலரிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றறோற்றிய அன்றும் பாடுகர்க்கு அரியை; திகிரியேந்தியதோளே
இன்றும் பரணன்பாடினனெனக்கூட்டுக.

கழற்காலையும் புடையலையும் காவையும் வேலையுமுடைய நின்முன்னோர்போ
லத் தாயமெய்தியும் அமையாபென மாறிக்கூட்டுக. காடுதல் - ஆய்தல். மூவ
ரோடுமுரணியென்றும், முரணடுதிகிரியென்றும் பாடம். கொல் - ஐயம். மன் -
அசைநிலை. பூவார்கா - காளோர் இவன்முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குவந்திரு
ந்ததோர்கா, இவனுக்குப் பனத்தார்குறியது, *சேரமார்து உறவாதலின். ஏழு
பொறிகாட்டமென்பதற்கு ஏழரசர்காடுங்கடி ஒருகாடால் அவ்வேழரசர்பொறியும்
கடிய பொறியோடுகடிநின்று கண்மையும் தீமையுமாராய்தலெனினுமையுமும். ()

(கூ00.) கையது வேலே காலன புனைகழன்
மெய்யது விவரே மிடற்றது பசும்புண்

* உதிபவேந்தாதலினென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வூட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
யுச்சிக் கொண்ட ஐசுவெண் டோட்டு
ரு வெட்சி மாமலர் வேங்கைபொடி வினாஇச்
சுரியிரும் பித்தை பொலியச சூடி
வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல
வின்னுமா ருதுசினனே யன்னே
வயந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
க0 செறுவர் நோக்கிய கண்டன்
சிறுவனே நோக்கியுஞ் சிவப்பா னுவே.

நிணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நவமகன்பிறந்தவனைக்கண்டான அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கையின்கண்ணது, வேலே; காவின்கண்ண, அணிந்த வீரம்மூலம்; உடம்பின்கண்ணது, வேர்ப்பு; மிடற்றின்கண்ணது, ஈரம்புலராது பகியுள்; பகைவர் தொலைதற்கு ஏதுவாகிய வளரும் இனிய பணியினது உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக் கொள்ளப்பட்ட ஊசித்தன்மையைப்பொருந்திய வெளியதோட்டையும் வெட்சியினது பெரியமலரையும் வேங்கைப்பூவுடனே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலியுபெறச்சூடிப் புலியொடுபொருத வலிய யானையைப்பொப்ப இன்னமும்சீக்காது, சினம்; ஆதலால், ஐயோ! பிழைத்தாரல்லா, இவனைச்சினப்பித்தவர்கள்; பகைவரை வெகுண்டுபார்த்தகண் தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமைவா வாயின.—எ - று.

காலனபுனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின, போர்தேரறும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம். உம்மை - சிறப்பு.

தோட்டையும் மலரையும் வேங்கையொடுவினாஇச் சூடிச் செறுவர்கோக்கிய கண் சிறுவனைகோக்கியும் சிவப்பானா, ஆதலால், அன்னே! இவனுடற்றியோர் உய்க் தனரால்லெனக்கட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வட்காரென்பது, வட்கரெனக்குறுகின்றது; வட்கர் - குற்றமெனினுமமை யும். (க00)

(க0க.) ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
பலநான் பின்று பலரொடு செலவினுந்
தலைநாட போன்ற விருப்பினன் மாதோ
வணிபூ ணணிந்த யானே யியறே

ரு ரதியமான் பரிசில் பெறுவது கால
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோடடிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பெரியயா காதே

யருத்தே மாக்த கொஞ்சம்

க0 வருத்த வேண்டா வாழ்கவன் றானே.

நீண - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கூடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—யாம் ஒருகாட்செல்லேம் இரண்டொட்செல்லேம் பலகாளும்பயின்று பஸரோடுகட்டச்செல்லினும் முதற்சென்றகான்போன்ற விரும்பத்தையுடையவன், அணிலைமணிந்தயானையையும் இயன்றதேனாயுமுடைய அதியமான்; பரிசில்பெறுங்காலை நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தனதுகொம்பினாதிடையே வைக்கப்பட்ட கவனம்போல நமது கையகத்தது, அப்பரிசில்; அது தப்பாது; உண்ண ஆகைப்பட்டுகொஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருத்தவேண்டா; அவன்தான் வாழ்வதாக.—எ - று.

அதியமான்விரும்பினனென மூன்னேகட்டிக். கோட்டிடைவைத்தவளும் போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டுதருமளவும் கோட்டிடைவைத்தவளும்போலப் பரிசில் கையகத்ததுவென்க; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்தவளத்தாநீ சிறித்தாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உணர்ப்பினுமமையும்.

தானை முயற்சியென்பாருமுனர். அருத்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக் குறைக்கப்பட்டது; அருந்தென மூன்னிலையேவலாக்கி உணர்ப்பினுமமையும்.(க0க)

(க0உ.) எருதே யினைய துகமுண ராவே

சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே

யவஸிழியினு மிசையேறினு

மவன தறியுநர் யாரென வுமணர்

டு கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன

விசைவிளங்கு கவிகை கெடியோய் திங்க

ணுணிறை மதியத் தனையையிருள்

யாவண தோநின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன் பொதுட்டெனினைய அவர் பாடியது.

இ - ன்.—எருதகன் இனையதாம் துகம்பூண்டிலைமதியா; சகடத்தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது; ஆதலால், அது பன்னத்தே இதிலினும் மேட்டிலே ஏறினும் அவ்விடத்தவரும் இடையூற்றிவார் யகர்தானென்றநினைத்த உப்புலாணிகர் அச்சமரத்தின்கண்ணே அடுத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சப்போன்ற புகழ்வினங்கிய இடக்கவித்த கையையுடைய உயர்க்கோய், நீ திங்கனாகிய நான்சிறைத்தமதியத்தை யொப்பை; ஆதலின், நின் சிறுக்கண்வாழ்முவர்க்குத் துன்பமாகிய இருள் வலவிடத்தன்னது.—எ - று.

திங்கன்காணிறைமதியத்தினையென்றது, அறிவும் சிறைவும் அருளுமுதலாகிய ஆணவ்களால் அமைந்தாயென்றவாரும். சேமவச்சன்னவென்றது, ஏற்றியி

வுடைபவழி அச்சமுறித்தழிச் சேமவச்ச உதவிஞற்போல நீ காக்கின்றாட்டிற்கு
ஒரிடைபூறு உற்றால் அதனீக்கிக் காத்தற்றுகியைபென்பதாம். 'எருதே வியை நக
முன ராவே, சடைம் பண்டம் பெரிதபெய் தன்றே' என்பது உவமங்களுதா
சடைத்திற்குவரும் ஏதற்குறித்து உமணர் சேமவச்சபாத்தற்குக் காரணமாய்விந்
தது. (க௦௨)

(க௦௩.) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத்
தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநா யாரெனச்
சூன்முத லிருந்த சில்வளை விறலி

டு செல்வை யாயிற சேனோ னல்லன்
முனைசுட வெழுந்த மன்குன மாப்புகை
மலைகுழ மஞ்சின் மழகவி றணிபும
பகைப்புலத் தோனே பல்வே லஞ்சி
பொழுதிடைப படாஅப் புலரா மண்டை

க௦ மெழுதமெல் லடையிற கொழுநினம பெருப்பு.

*வலததற காலே யாயினும்

புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றுளே.

தீணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அத்யமாந்நேமோனஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலைதூங்க ஒருதலைக்கண்ணே தூங்
கைய அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி இடுவோரின்மையின்
ஏலாதுகவிழ்ந்த என்மண்டையை இட்டமலர்த்தவல்லார் யாரெனச்சொல்லிச் சுரத்
திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவளையையுடைய விறலி, நீ அவன்பாற்போவையாயின்,
அவன் சேய்மைக்கண்ணுனல்லன்; முனைப்புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சி
யையுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும்முகின்போல இனக்களிறற்றைச்சூழும் பகை
வர்தேயத்திருந்தான், பலவேற்படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயா
மல் உண்ணவும் தின்னவும் படுதலான் ஈரம்புலராது மண்டை மெழுகானியன்ற
மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநின்ம் மிக உலகம் வறமையுறதலையுடைய
காலமாயினும் பாதுகாத்தலைவலன், அவன்ருள்வாழ்க.—எ - று.

பதலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதோர் தோற்குவி; பகைப்புலத்தோ
னென்றதருத்து : பகைவர்பால் திறைகொண்டபொருளுடையதாயின், நீ வேண்
டியவெல்லாத்தருதல் அவனுக்கு வளிதென்பதாம். சேனோனலென்பதற்குப்
பரிசில் நீட்டிப்பானல்லென்ற உணர்ப்பினுமமையும். உம்மை - சிறப்பு. (க௦௩)

(க௦௪) போற்றுமின் மறவீர் சாற்றாது துமமை

பூர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலக்குந்

தாட்படு சின்னீர்க் கவிறட்டு வீழ்க்கு

* வறத்தற்காலையென்றும் பாடம்.

மீர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன வெண்ணை
நு துண்பல் கரும நிணையா
நிணையனென் நிகழிற் பெறலரி தாடெ.

நிணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர், துமக்கு காங்கன் அறிவிப்பேம்; ஊரின் கண் இளம்புதல்வர் ஆடக் கலங்குகின்ற காலனவான அளவிற்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றவீழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறை வனது துண்ணிய பலகருமத்தையும் நிணையாதே அவனை இணையனென்று மதியா திருப்பின் தங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது — ஏ - து.

மறவீர், துமக்குச் சாற்றதும்; என்னை இணையனென்றிகழின் வென்றிபெறுதல் அரிது; ஆதலால், நீர் போற்றமினெனக்கூட்டுக.

மீர்ப்புடையென்றோடு, மிகுதியையுடையவென்ற செப்பினுமமையும். (க0ச)

(க0நு.) சேயிழை பெறுகுவை வரணுதல் விறலி

தடவுவாய்க் கவித்த மாயிதழ்க் குவளை
வண்பெடு புதுமலர்த் தன்சுதிர் கலாவப்
பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி

நு கொள்ளுநு விவன்புலத் துழைகாலாக
மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ நிழிதரு
நிநினு மினிய சாயற்
பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே.

நிணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—செவத்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய நுதலினையுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய ஈனயின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தி னது வண்டுமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிர்த்ததுளிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற்று உழுத பாந்தநிலத்திடை நீர் ஓடுகாலாக ஓடக் கண்ணேணியையுடைய கெடியமலையினது சிகரத்தோறும் இழிதரும் நீரி னும் மிகவினிய மென்மையையுடைய வேள் பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்லின்.— ஏ - து.

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழைபெறுகுவையெனக் கூட்டுக.

* எந்தையென்றும் பாடம்.

† பாரியின்பெருமையை, “கொடுக்கி லாதானைப் பாரி யேயென்று கூறி னுங்கொடுப் பாரிலை” என்ற மூச்சுந்தாமர்த்திரையனார் நிருவாக்கானுருணர்.

இவன்மலையாதலால், ஏக்காலமும் அருவி கோடுதோற்றிதருமெனப்பட்டது. புறமலர்த் தன்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழைகாணாகக் கோடு தோற்றிதரும் அருவிநீரின்மேல் இனியவெனவியையும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றினின்றன.

(௧௦௫)

(௧௦௬.) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியினர்ப்
புல்லிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள் *பேணே மென்னு வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்
நு கடவன் பாரி கைவண் மையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—உல்லவென்றும் தீயவென்றும் சொல்லப்படுவன குவியினரால் அவை இரண்டினும்வைத்து எண்ணப்படாத குவிந்த பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்று; அதபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லியகுணங்கையுடையாரும் செல்லினும் பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுடையன்.—எ - று.

‘குவியினர்ப் புல்லிலை யெருக்கம்’ என்றது, முத்தேற்ற அடையடுத்த ஆறு பெயர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு. மெல்லியமொன்பதற்கு வறுமையற்றொன்ற முணாப்பர்.

(௧௦௬)

(௧௦௭.) †பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டன் லெகுபுட்ப் பதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பாரிபாரியென்றசொல்லி அவன்பலபுகழையும்வாழ்த்தி அவ்வொருவனையே புகழ்வர், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியாகிய ஒருவனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்த உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு.—எ - று.

உலகுபூர்த்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப் புலவரைப் பழித்ததுபோலப் புகழ்த்தவாறு.

(௧௦௭)

* வேண்டேமென்னவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், ௩௫ - ம் குத்திரத்திற் “கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்” என்பதற் கொடுப்போரை ஏத்தியதற்கும், உவமவியலில், “உவமத்தன்மையும்” என்னும் ௩௬ - ம் குத்திரத்திற்கும் உதாரணமாகக்காட்டினர் நீதிசிறர்க்கினியர்.

(க௦௮.) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி

யார மாதளி னம்புகை யயலது

சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்

பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்புண்டு

டு பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்

வாரே னென்னு னவர்வரை யன்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறத்திமடுத்தெரிக்கப்பட்ட வற்றிய கடைக்கொள்ளி சந்தனமாத ளால் அதன் அழகியதாயிடுகை அதற்கு அருகாய சாரற்கண் வேங்கையின் பூங் கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பு, பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடைய தாயிற்று; தன்மத்தைப்பரிசுத்துப் பாரியும் பரிசிலர்வேண்டுவாராயின் அவ்வழி வாரேனென்னுஞ் சுவரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன்.—எ - று.

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மாயின்மையும், பகைவர்க்கும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (க௦௮)

(க௦௯.) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே

நளிகொண் டூரசின் முனிநு முற்றினு

முழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே

ஒன்றே, சிறியிலை வெதுரி னெல்லீனே யும்மே

டு இரண்டே, திஞ்சுடோப் பலவின் பறமுழ்க் கும்மே

ஒன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவிழ்க் கும்மே

நான்கே, அணிந்த வேரி பாய்தலின் தேழிந்து

துணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே

வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து

க௦ மீன்க ணற்றதன் சுனையே யாங்கு

மரத்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்

புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்

தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றூரலன்

யானறி குவனது கொள்ளு மாறே

க௧ சுகிர்புரி நரம்பின் சிறியார் பண்ணி

வினாயொலி கூந்தலும் விறப்பியர் பின்வர

வாடினார் பாடினார் செலினே

நாடுங் குன்று மொருங்கே யும்மே.

தீணை - காஞ்சி; துறை - மகன்மறுத்தல்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கது, பாரியுடையபறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட ஞா னியுடைய கீயிர் முவேத்தரும் குழிடினும்; உழவரால் உழுது வினைக்கப்படாதன

காஞ்ருவியுணையுடைத்து; அவற்றை, முதலாவது, சிறிய இனையையுடைய மூம்
கிவினது செல்வினையும்; இரண்டாவது, இனிய சனையையுடைய பரையினதபழம்
ஊழ்க்கும்; மூன்றாவது, கொழுவிய கொடியையுடைய வன்னிக் கிழக்கு நாமுவிருக்
கும்; நான்காவது, அழுவிய நிறத்தையுடைய ஒரிபாய்தலான் அதன்மேற் *பவ
ரழித்து கணத்த கெடியமலை தேனைப்பொழியும்; அகலனை உயரத்தால் வானிட
த்தைபோக்கும், அவனதுமலை; அவ்வானத்தின்கண் மீனைபோக்கும், அம்மலையின்
கட் சனை; அவ்விடத்து மரத்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையையுடையோரயினும்
இடத்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேனையுடையோரயினும் உண்கண்முயற்சியாற்கொன்ன
மாட்டிர்; துமது வான்வலியால் அவன்தாரான்; யான் அறிவேன், அதனைக்
கொள்ளும்பரிசை; வடித்துமுறுக்கப்பட்ட கரம்பினையுடைய சிறியயானைப்பண்ணி
வாசித்து ஈறுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய தும்விறவியப்பின்வா
ஆடினிராய்ப் பாடினிராய்ச் செல்வின் அவன் துமக்கு காட்டையும் மலையையும்
கூடத்தருவன்.—எ - று.

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கண்வந்தது. ஒரியென்பது, தேன்
முதிர்ந்தாற் பாக்கும் நீலகிரம்; முசுக்கலையெனினும் அமையும். குன்றம் தேன்
சொரியுமென இடத்துகிழ்பொருளின்னொழில் இடத்தமேல் ஏறிகின்றது. கா
ன்குபயனுடைத்தென்றவைத்து, செல்வினையும் பழமுழக்கும் கிழக்குவீழ்க்கும்
தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினொனினும், கருதியது:
கெல்லும் பழனும் கிழக்கும் தேனுமாகக்கொள்க. வான்கணற்றணிமலையேயெ
ன்று பாடமோதுவாருமுளர். வான்கணற்றென்றது, மலையின் ஒக்கமும், பரப்பும்.
மீன்கணற்றென்றது, சனையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும். ஈண்டுக்
கண்ணென்பது, அகசரிலை. தானேயென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்கு
வேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்றலும். விறவியரென்றது, அவர் உரிமைமக
னினார். (கபக)

(ககக.) கடந்தது தானே மூவிருங் கூடி.

யுடன்வரி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே

முந்தா றூர்த்தே தண்பறம்பு உன்யுடு

முந்தா றூரும் பரிசிலா பெற்றனர்

ரு யாமும் பாரியு முளமே

குன்று முண்டுநீர் பாடினார் செவினே.

தினையும் துறையும் அவை.

முவேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தாரா அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வஞ்சியாது எதிர்கின்றகொல்லும் படையினையுடைய மூன்றறிற்
தீருங்கூடிப் பொருதோரயினும் பறம்பு கொள்ளுதற்கு அரிது; முன்னது ஊனா
யுடைத்து, குளிர்த்த கல்ல பறம்புகாடு; அம்முத்தாறும் பரிசிலாபெற்றனர்;
நீயிர் பாடினிராய்வரின், துமக்கு யாமும் பாரியுமுள்ளேம்; அதுவேயன்றி மலையு
முண்டு.—எ - று.

நீர் பாடிவரினும் பறம்புராடு பரிசெர்முன்னேபெற்றமையின், அது தமக்
குக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கக௦)

(ககக.) அளிதோ தானே பேரிருள் நுன்றே
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே
நீலத் திணைமலர் புரையு முண்கட்
திணைமகட் கெளிதாற் பாடினள் வரினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம்; அது வேலான்வெல்லுதல்
வேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும் மையுண்டகண்ணை
யுடைய திணையையுடைய விறலிக்கு எளிது, பாடினளாய்வரின்.—எ - று.

பாடினளாய்வரினென்றகருத்து: அவட்கும் அவ்வாறன்றித் தன் பெண்மை
யால் மயக்கி வென்றகோடல் அரிதென்பதாம். (ககக)

(ககஉ.) அற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளா
ரிற்றைத் திங்க ளிவ்வெண் ணிலவிண்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெங்
ரு குன்றங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

பாசிகளில் பாடியது.

இ - ன்.—மூவேந்தரும் முற்றியிருந்த அற்றைத்திங்களின் அவ்வெள்ளிய
நிலாவின் கண் எம்முடைய தந்தையைமுமுடையேம்; எம்முடைய மலையையும் பிறர்
கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது இவ்வெள்ளியநிலவின் கண் வென்றறைந்த முரசு
திணையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையையுக்கொண்டார்; யாம் எம்முடைய
தந்தையையுமிழந்தேம்.—எ - று.

திங்களை மாதமென்பாருமுனர். ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ்
கித்தக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின்வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்
செக்குறிப்பாய்நின்றது. (ககஉ)

(ககரு.) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவீடை யிழப்பவு
மட்டான் ருனாக் கொழுந்துவை யுன்சோலும்
பெட்டாக் கீயும் பெருவளம் பழுனி
கட்டனை மன்னோ முன்னே யினியே

ரு பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதுநிற் பழிச்சிச
சேலும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே

கோறிரன் முன்கைக் குறந்தொடி மகளிர்
நாறிருந் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைப் பாடிப்பாடிப்படுக்கிக்கொண்டுபோவான் பறம்புனிதே
கபிலி பாடியது.

இ - ன்.—மதுவிரந்தசாடியை வாய்திறப்பவும் ஆட்டுக்கிடாயைவீழ்ப்பவும்
அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவின துவையையும் ஊனையுமுடைய சேத்
றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்கசெல்வமுதிர்ந்த எம்மோடு கட்டிச்செய்தாய்,
முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானாகக் கலங்கிச் செயலற்ற நீர்வார்கண்ணை
யுடைமோமாய்த் தொழுது நினைவாழ்த்திச்செல்லுதம், பெரிய பெயரையுடைய
பறம்பே, கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட திரண்ட குறியவனையவனின்ற முன்
கையினையுடைய மகளிரது மணங்கமழும் கரியகூந்தலை தீண்டுதற்கு உரியவரை
நினைந்து.—எ - று.

பறம்பே, பெருவளம்பழுளி கட்டனை, முன்; இனி நாறிருந்கூந்தற்கிழவ
ரைப்படர்ந்து சேறமெனக்கூட்டுக.

மன் - கழிவின் கண்வந்தது. வாழியும், ஓவும் - அசைநிலை. துணைக்கொழுந்
துவையென்பதற்கு விரும்பம் அமையாத கொழுந்தவையெனினுமமையும். (௧௧௬)

(௧௧௬.) ஈண்டுநின் றோர்க்குந் தோன்றுந் சிறுவரை
சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்று மன்ற
களிறுமென் றிட்ட கவளம் போல
நறவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்

இ வாரகம் பொழுது முன்பிற்
தேர்வீ சிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைத்தொண்டுபோய் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்றுசொல்லியது.

இ - ன்.—இவ்விடத்தினைத்தோர்க்குந்தோன்றும், சிறிது எல்லைபோய் நின்
றோர்க்கும்தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்றபோகடப்பட்ட கவளத்தினை
கோதுபோல மதப்பிழிந்துபோகடப்பட்ட கோதுடைத்தாயி சிதறியவற்றினின்
றும் வார்த்த மதுச்சேறொழுகும் முற்றத்தையுடைய தேர்வழக்கும் இருப்பை
யுடைய உயர்த்தோனாடைய மலை.—எ - று.

நெடியோன்குன்ற தோன்றமென்றது, புகழான் உயர்ந்து காணாதார்க்கும்
செவிப்புலனாகத்தோன்றும், அவனுனையகாலத்து; இப்பொழுது பிறமலைபோலக்
கட்புலனாகத்தோன்றாமவாவிற்பெனக் கையற்றக்கறியவாராகக்கொள்க. (௧௧௭)

(௧௧௭.) ஒருசா ரகுனி யார்ப்ப வொருசார்
பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்
வாக்க வுக்க தேக்கட் டேறல்

ககக. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கல்லலைத் தொழுகு மன்னே பலவே
நு லண்ணல் யானே வேந்தர்க்
கின்னா னாகிய வினியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டை கன்றிரம்ப வாக்கவேண்டிவழக்க உக்க இனிய கன்னாகியதேறல் கல்லையுருட்டி பொழுதும், பலவேற்படையுடனே தலைமையொருந்திய யானையையுமுடைய வேந்தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன்மலை; அது கழித்தது.—எ - று.

குன்ற தேறல் கல்லைத்தொழுகும்; இனி அதகழிந்ததென்றகூட்டுக.

அருவியும் அவனுனாயின் உளதாவதென்பதாகுந்தது. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. குன்ற தேறல் கல்லைத்தொழுகுமென இடத்துறிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (ககக)

(ககக.) தீநீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளைக்
கும்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மல்கு
லேந்தெழின் மழைக்க லரின்கை மகளிர்
புன்முக கவலைய முண்மிடை வேலிப்

நு பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி லாங்கட்
பீரை நாதிய சுரையிவர் மருங்கி
லீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமண
ருப்போ யொழுகை யெண்ணுப மாதோ
நோகோ யானே தேய்கமா காலே

கடு பழிப்பூஞ் சோலை மயிலெழந் தாலவும்
பழிநெஞ் சிலம்பிற் கலைபாயந் துளவுங்
கலையுங் கொள்ளா வாகிப் புலவுங்
கால மன்றியு மரம்பயம் பசறும்
யாண ரருஅ வியன்மலை யற்றே

கரு யண்ண னெடுவரை யேறித் தந்தை
பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய
தருமை யறியார் போரெதிர்ந்து வந்த
வலம்படு தானே வேந்தர்
பொலம்படைக் களிமா வெண்ணு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இனியநீரையுடைய பெரிய ஆழ்த்த சுனைக்கட்பூத்த செங்கழுநீரினது முகையலிழ்த புறவித்தொழித்த முழுப்பூவாற்செய்யப்பட்ட தழையசையும்கூல

யும் மிக்க அழகையுடைய குளிர்த்த கண்ணினையும் இனியமுதலையுமுடையக
ளிர் புல்மொய்த்த கணையையுடையவாகிய முன்னால்செருக்கிய வேலியையும்
பஞ்சுபரந்த முற்றத்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்தின்கட் பீர்த்துமுளைத்த கரை
படர்த்தவிடத்தில் ஈத்திலையையுடைய குப்பையின்கண்ணேறி உமணர் உப்புச்
செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவர்; கோவேன், யான்; எனதுவாழ்கான் கெடுவ
தாக; பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண் மயிலெழுந்த ஆடவும் பயின்ற பெரிய
மலையின்கண்ணேயேறி முசுக்கலை தாவிடங்களவும் அம்முசுக்கலையும் தகர்த்தவெறு
த்தலாற் கொன்னாவாம்பரிசு காலமன்றாகவும் மரங்கன்பலவும் காயும்பழமுமுதலா
யினவற்றை வினைந்துகொடுக்கும் புதுவருவாயொழிந்தாத அகன்ற மலையைப்போ
லும் பலனுடைத்தாகிய தலையையையுடைய உயர்த்த வகையின்கண்ணேயேறித்
தம்முடைய தந்தையாகிய மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது
பெறுதற்கருமையை யறியாராய்ப் போரேற்றவந்த வென்றிப்பட்ட சேனைய
யுடைய அரசரது பொன்றாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய மனஞ்
செருக்கிய குதிரையையெண்ணுவார்.—எ - று.

வியன்மலையென்றது, அனாமலையை. கெடுவனாயென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னகமகளிர், கெடுவனாயேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாலை எண்ணுவோர்,
இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்போயொழுகையை எண்ணுவர்;
இதற்கு கோவேன்யான்; எனதுவாழ்கான் கெடுவதாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

அற்றேயென்னுமேகாரம் - அசைநிலை; வியன்மலை அத்தன்மைத்தனைப் பிறி
தோர்தொடராக்கி உணர்ப்பினுமையும். (ககக)

(கக௭.) மைமீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யின்ற வமர்க

மு னுமா நெடுநீரை நன்பு லாரக்
கோலல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளையிறு புரையப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கு

க0 மாய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

தீணையும் துறையும் அனல.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—சனிமீன் புகைகனோடுகூடிப் புகையினும் எல்லாத்திசையினும்
புகைதோன்றினும் தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளிபோக்குறினும் வயலிடம் விளைவு
மிகப் புதலிடத்துப் பூமலரமனையிடத்துத் குழலியையின்ற மெலியகண்ணையுடைய
ஆமாவினது கெடும்பிறிதா கல்புள்ளிமேயக் கோல் செவ்விறாகலின் அமைந்தோர்
புகாரக மழைபிழைப்பறியாத புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இவையெருகினது

கூரிய பன்மையெப்பப் பசிய இலையையுடைய மூல்லைமுனைக்கும் தன்னிய தொழிலையுடைய வணியினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு.—௭ - நு.

பல்கியென்பதனைப் பல்கவெனத்திரிக்க.

அரிவையர்தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக்கூட்டுக.

எனறதனற்போத்தது : புன்புலத்ததாயிருத்ததே! அது பெயல்பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையினுன் உளதாயதன்றே; அவ்வாறு கோல்செவ்வதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறாகக்கொள்க. (கக௭)

(கக௮.) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய

வெண்ணாட் டுக்க ளனைய கொடுக்ககாற்

தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கிள்வது மாதோ

கூர்வேற் குவைவைய மொயம்பிற்

நு தேர்வண் பாரிதண் ஃபறப்பு நாடே.

தீனையுர் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பாறையும் சிறுகுளங்கூடிய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத் தப்பிறைபோலும் வளைந்த களைகளையுடைத்தாகிய தெளிந்தநீளையுடைய சிறிய குளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையென்றிய திரண்டதேனையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் பாரியதுகுளிர்த்த பறம்புநாடு.—௭-நு

நாடுகுளங்கெவதனை இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறி நின்றது. மாதோ - அசைநிலை. (கக௮)

(கக௯.) கார்ப்பெய றலைஇய காண்பின் காலைக்

களிற்றுமுக வரியிற் றெழுவீ பூப்பச்

செம்புற் றியளி ளின்னனோப் புளித்து

மென்றினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ

நி நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போலப்

பனைகெழு வேந்தனா யிறந்து

மிரவலர்க் கூடும் வள்ளியோ னுடே.

தீனையுர் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கார்காலத்திழை பெய்துமாரிய கூட்சியினியகாலத்துக் களிற்று முகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறுபுரினது மலர்பூப்பச் செம்புற்றின்கண் ஈயலை இனியமோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிக்கறியையுடைத்து; மெல்லிய தீனையா

* “கரும்புன, நறவீ யுறைக்கு நாக கெடுவழிச், சிறவீ முல்லைக்குப் பெருங் தேர் கங்கிய, பிறங்குவென் னருவி வீழுஞ் சாரற், பறப்பிற் கோமான் பாரியும்” என்பது சிறபாணுற்றப்படை [அடி அள - ௧௧].

செய புறவருவாயையுடைத்த, முன்பு; இனி அது கெடுக்கொல்லோ? நிழலில்லாத
செடிய வழிக்கணின்ற தனிமரத்தையொப்ப முரையுடைப் அரச்சினியிடுத்தும்
இரவலர்ச்சுவழற்கும் வண்மையையுடையவனதாடு.—உ - து.

பூப்பவென்னும் வினையெச்சம் இன்னைப் புளித்தென்னும் குறிப்பொடுமுடி
த்தது.

வன்னியோளுடு, இன்னைப்புளித்தது; யாணர்த்தது; அது கத்துக்கொல்லோ
வெனக்கூட்டுக.

தெறுழென்றது, காட்டகத்ததோர்கொடி; புளிமாவென்றனாப்பாருமுளர், (

(கஉ௦.) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
கார்ப்பெயற் கவித்த பெரும்பாட் டாரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்
பல்லி யாடிய பங்கினைச் செவ்விக்

டு களைகால் கழாவிற் றோடொளிந்ந்நி
மென்மாரிற் புளிந்துப் பெடைகடுப்ப நீடித்
கருந்தாள் போகி யொருங்குநின் விரிந்து
நீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
வாசுதின் விளைந்த புதுவா கரியத்

க௧ தீனையொய்யக் கவ்வை சுறுப்ப வவனாக்
கொழுக்கொடி விளாக்காய் கோட்பத மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் தோல்
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து
நறுநெய்க் கடலை விசைப்பப் செருட்டிப்

கரு பெருந்தோ டாலம் பூசன் மேவா
வருந்தா யாணர்த்து நந்திங் கொல்லோ
விரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
யாடுகழை நரனுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
பாடி யாணப் பண்டிற் பகைவ

உ.௦ ரோடுகழற் கம்பலை சுண்ட

செருவெஞ் சேய் பெருவிற னுடைய .

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வெண்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சுவந்த மேட்டுநிலத்
தக் கார்காலத்தமழையான்மிகுந்த பெரியசெவ்வியையுடைய கரத்தின்கட் புழுதி
கலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பணிநையையுடைய
செவ்வியின்கட் களையை அடியினின்றும் களைதலான் இவையழைத்தப் பெருநி
மெல்லிய மயிலினது சுன்றணிய பேடையையொப்ப ஒங்கிக் கரிய தன்மீதென்று

வல்லம் ஒருக்கு குல்லிசிந்த கெரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்காய்த் துச் சீரிதாவென்க்த புதியவாகையறுக்கத் திணையையரிய என்னினக்காய்கறப்ப அவனாயினது கொழுவிய கொடியின்கண் வென்னக்காய் அறக்கும்செவ்வியாக நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேயப் பட்ட சிறியமணியின்கட் குடியுள்ள இடந்தோறும் துக்காக்கொடுக்க நறியநெய்விலே கடலைதன்ன அதனோடு சோற்றையட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோளையுடைய மணையான் கலம்புகுதலைப்பொருந்த வருத்தவேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடும்போலும்! கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க்குத் தந்தையாகிய அரைசந்த மூங்கில் இழைந்தொலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய, புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பகைவரது புறக்கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டுகொணிப் பின்செல்லாது கண்ணின்ற போனாவிரும்பிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியையுடையவனது காடு.— ஏ - று.

வித்தி ஆடியசெவ்வியெனவியையும். நந்தியென்பதுமுதலாய வினையெச்சங்கள் வினைத்தவென்னும் பெயரெச்சவினையோடும், அரியவென்பதுமுதலாக மேவர வென்பதொருகின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடுமுடிந்தன. பகர்த்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. வினசுப்பச் சோறட்டு மேவரவென இனையும்.

செருவெஞ்சேய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடையநாடு, யாணர்த்து; அது நந்துகொல்லோவெனக்கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. வெப்புளென வெம்மைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்பாடாயிற்றது. வெம்மையை உன்னும் முதிர்ந்தவெனினுமமையும். (கஉ௦)

(கஉ௧.) ஒருநாளைச் சொருவனை யுளவிந் தினைசப்

பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள

வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது

பிற லெளிதே மாவண் டொன்ற

டு லைநற் கறித்தனை யாயிற்

பொதுநோக் கொழிமதி புனவர் மாட்டிட.

தான் - அது, தான் - பொருண்மொழிக்காகிற்.

மல்லமார் திருமுடிக்கரியைக் கயிலி பாடியது.

இ - று.—ஒருநாளைக்கண் வன்னியோனாகிய ஒருவண்ணினைந்து காங்குதிசையினுமுள்ள பரிசின்மாக்கள் பலரும் வருவர்; அவர் வரிசையறிதல் அரிது; கொடுத்தல் மிகவும் எளிது; பெரிய வண்மையையுடையதல்லவ, நீ அவ்வரிசையறிதலை கன்றாக அறிந்தாயின், அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பார்த்தலைத் தவிரவாயாக.— ஏ - று.

(கஉ௧)

* இப்பாட்டினை, பாடாண்டிணக்குரிய இருவகைவிட்டையன் சிறிதென்ற விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீச்சினுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத் திணையியல், ௩௬ - ம் சூத்திரவுரை].

(கஉஉ.) கடல்கொளப் படாஅ தடனுந் ஞக்கார்

கழல்புனை திருந்தடிக்காரிநின் னுடே

யழல்புநத் தஞுஉ மந்தனை ரதுவே

வியாத் திருவிந் விறல்கெழு தானே

டு மூவரு னொருவன் துப்பா கியரென

வேத்தினர் தஞுஉங் கூழே நங்குடி.

வாழ்த்தினர் வழுந மிரவல ரதுவே

வடநின் புனாபுங் கற்பின் மடமொழி

யரிவை கொள்ள வல்லதை

கடு நினகொ ளியைப் பெருமிதத் தையே.

நினை - பாடாண்டினர்; கடுந - இயல்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கடலாற்கொள்ளப்படாது, அதனைக்கொள்ளுதற்குப் பகைவர் மேற் கொள்ளார், வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய கல்ல அடியையுடைய காரி, நினதுநாடு; அது, வேள்வீத்தினாப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது; கெடாத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருதிய படைவையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று அம்மூவர்பானின்றும்வந்தோர் தனித்தனி புதழ்ந்த நினக்குத்தரும்பொருள், நுமதுருடைய வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது; ஆதலால், வடகிணைக்கட்டோன்றும் அருத்ததியையொக்கும் கற்பினையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோன்மாத்தியையல்லது நின்னுடையதென்ற சொல்ல ஒன்றுடையல்லையாயிருக்கவும் நீ பெரிய செருக்கினையுடைய யாயிராநின்றும்; இதற்குக்காரணமென்னை.—எ - று.

எத்தினர்தஞுஉமென்று பன்மையாழ்குறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை. மூவருள் யாடுருவன்; எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் எத்தினர்தஞுஉமென்று உணாப்பிழைமமையும்.

நாடு அந்தனரது; கூழ் இரவலரது; அரிவைதோளாவல்லதை நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருத்தது; நீ பெருமிதத்தையுடையயாயிருந்தாயென வியத்துகூறியவரது. (கஉஉ)

(கஉஉ.) நாட்கள் ஞாண்டு நான்மகிழ் மகிழின்

யார்க்கு மொந்தே தேரி தல்லே

தொலையா நல்லிசை விளங்கு மையான்

மகிழா தித்த விழையணி நெடுந்தேர்

டு பயன்கெழு முன்றூர் மிமிசைப்

பட்ட மாரி யுறையிலும் பலவே.

நிணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—காட்காலையே மதவையுண்டு காளோலக்கத்தமகிழ்ச்சியைமகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவர்க்கும் எனிது; கெடாத கல்ல புசுழ்வின்குமலையன் மத தகர்த்த மகிழாது வழங்கிய பொற்படைகளால் அணியப்பட்ட உயர்த்ததேர், பயன்பொருத்திய முன்றூர்மலையுச்சியின்கணுண்டாகிய மழையினதுதளியினும் பல.—எ - று.

இதன்கருத்த: ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன்கொடை இயற்கையென்றும் கூறியவாறு. (கஉ௬)

(கஉ௭.) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
பதனன்று புக்குத் திளன்று மொழியினும்
வறிது பெயர்குவ ரல்லர் நெறிகொளப்
பாடான் நிரங்கு மருவிப்

டு பிடுகெழு மலையற் பாடி யோரே.

நீனையுப் துறையுப் அனல்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கல்லநாளன்றாகப்போகிப் புன்றிமித்தம் இடையேநின்று தடுப்பச் செவ்வியன்றாகச்சென்றகூடிக் கூறுபாடன்றாக முனியும்வார்த்தைகளைச்செரல்வினும் வறிதாக மின்வாரல்லர், ஒழுங்குபட ஒகைநிறைந்து ஒலிக்கும் அருவியை யுடைய பெருமைபொருத்திய மலையையுடையோனப்பாடியவர்கள்.—எ - று.

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரென்கூட்டுக.

அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரித்தது; செய்யுளாகலின். வறிதென்னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட் பெயர்தனோடு முடிந்தது. வறியரென்றுணைப்பாருமுளர். (கஉ௭)

(கஉ௮.) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன
நெருப்புச்சினத் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை
பருஉக்கண மண்டையொ ப்புமான் பெயர்
யுண்கு மென்னதநிற் காண்குவந் திசினே

டு நள்ளா தார்மிடல் சாய்த்தவல் ளாபா

நின்மகி நிரூக்கையே

யுழுத நோன்பக டுழிதின் றுங்கு

நல்லமிழ் தாகந் நயந்துண்டா நறவே

குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக்

க0 கடந்தட்டு வென்றோனு நிற்கூ றும்மே

வெலிஇயோ னிவனென

கழுவணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு

வினாந்து வந்து சமரந் தாங்கிய

வால்வேன் மலைய னல்ல ளாபா

கரு னல்லவர் கடத்த லெனினும னமக்கெனத்

தோற்றோன் ருனு நிற்கு றும்மே

தொலைஇயோ னிவனென

வொருந் யாயினே பெரும பெருமழைத்

கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்

உரு திருத்தரு சேளய்நிற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

தினே - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிநம்போணையும் சோழன் இராசதுயர் வேட்ட பெருநற்கீளியும் பொருதவழிச் கோழநிதத் *துப்பாகிய தேர்வண்மலையினை வடவண்ணக்கள் பெருநீசாத்தனார் பாடியது.

இ-ன்.—பருத்தினாற்கும்பெண்டாட்டியது சுசிரந்த பஞ்சபோன்ற கெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய நிணமசைந்த கொழுவியதகனைப் பெரிய உடலிடத்தையுடைய கன்வார்த்தமண்டையோடு முறைமுறையாக ஒன்றற்கொன்ற மாறுபட்ட உண்போமாக, எம்முடைய தலைவ, திண்ணைக்காண் பேன்வந்தேன்; பகைவா டது வலியைத்தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய், நினைது மதிழ்ச்சியை யுடைய இருக்கைக்கண்; உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலைத்தின்றும்போல நினைது தாளாற்றலாற்செய்தபொருளை யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண் ணுங்களா, கல்ல அழிந்தாவதாக; மலைபோலும்யானைபட எதிரின்று கொன்று வென்றவனும், கம்மை வெல்லித்தோளினவென நினையே மதிழ்த்தசொல்லும்; வீரக்கழலாநீய் அனியாற்றிற்றத பெய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக் கொள்ளவேண்டி வினாந்துவந்து போரைத்தடுத்த வலிய வேலியையுடைய மலைய னல்லனாயின் கல்ல போரைவெல்லாதல் கமக்கு எளிதெனத் தோற்றவனும், கம்மைத் தொலைவித்தோன் இவனென நினையே பகழ்த்தசொல்லும்; ஆதலால், நீ ஒருவனாயினாய், பெரும, பெரிய மழைக்கு திருப்பிடமாற்றந்கமைத்த உயர்ந்த மலையையுடைய திருத்தரு சேளையொப்பாய், நினை கப்பாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு.—எ - று.

பனுடலன்னகிணமென இளையுயர். நிலங்கவர்பென்பது, கவரவெனத் திரிச் சுப்பட்டது; எமதுநிலத்தைக் கைக்கொண்டெனினுமமையும். தாளாற்றலாற் செய்தபொருளில் கல்ல வெல்லாம் பரிசு வர்க்குமழைத்தி எஞ்சியது உண்டலான், அழிதின்றாற்கென்றார். காண்குவந்தென்பன - ஒருசொல்லினைமென்பட்டு உண்கு மென்பதற்கு முடிபாய்நின்றன. உண்குமென்பது, சுற்றத்தை உண்பபடுத்திநின்றமையின், பன்மையொருமை வருவமைநியாய்சின்றது. மன் - கழிவின்கண்வந்தது.

பெரும, சேளய், வென்றோனும், வெலீஇயோனிவனென நிற்குறும்; தோற்றோனும், தொலைஇயோனிவனென நிற்குறும்; அதனால், நிற் பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினையாதலால், கின்மரிழிருக்கைக்கண்ணே உண்கும் காண்குவந்திசின்; பகடு அழிதின்றாற்கு நீ உண்ணுகறவு கல்ல அழிந்தாவென மாறிக்கூடுக.

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையினை வடமவண்ணத்தன் பேரிசைத்தனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‘கொடுப்புச் சினத்தணிந்த நிணத்தயங்கு கொழுங்குறை’ என்பதற்கு எரிவாத பூத்துக்கிடத்தென்ற தழற்போலும் நிணத்தயங்குகொழுங்குறையெனினுமமையும். பருஉக்கண்மண்டையென்பதற்குக் கள்ளையுடைய உடலிடம்பரிய மண்டையெனினுமமையும். (கஉ-ரு)

(கஉக.) ஒன்னூர் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு

பாணர் சென்னி பொலியத் தைநு

வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சி

கோடாப் புட்கை யுரவோன் மருக

ரு வல்லே மல்லே மாயினும் வல்லே

கின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்கு

றுயின்மடிந் தன்ன தூங்கிநு ளிறும்பிற்

பறையிசை யநுவி முள்ளூர்ப் பொருந

தெறலநு மரபினின் கிளையோடும் பொலிய

கரு நிலமிசைப் பிறந்த மக்கட் கெல்லாம்

புலனழக் கற்ற வந்த னாள்

னிரந்துசென் மாக்கட் கிரியிட னின்றிப்

பரங்கிசை நிற்கப் பாடின னாதற்கொண்ம்

சினமிது தானை வானவன் குடகடற்

கரு பொலந்தரு நாவா யோட்டிய வவ்வழிப்

பிரர்கலஞ் செல்கலா தனையே மத்தை

யின்மை துரப்ப விசைசுர வந்துநின்

வண்ணையிற் றொடுத்தனம் யாமே முன்னொழிந்

தாவுவழி யுருமின் முரசெழுந் தியமப

2.0 வண்ணல் யானையோடு வேந்துகூத் தொழிய

வருஞ்சமந் ததையத் தாங்கி நன்று

நண்ணுந் தெவ்வர்த் தாங்கும்

பெண்ணையம் படப்பை நாடுகழு வோயோ.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசீலிதறை.

மலையமாந்திநுழாந்நாகிய மாறேங்கத்துநப்பாலையார் பாடியது.

இ - ன்.—பகைவருடைய யானையினை பட்டத்திற் பொண்ணைக்கொண்டு பாணர்தலை பொலியும்படிசெய்து வாடாத பொற்றாமரையைச்சூட்டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாத மேற்கோளினையுமுடைய பெரியோன்மரபினுள் ளாய், ஒன்றைக்கற்றறியேமாயினும் அறிவேமாயினும் விளைய நின்னிடத்துப் புக ளைச்சொல்லவேமாயின், இராப்பொழுதுதான் ஒரிடத்தே உறங்குவதென்போன்ற செறிந்த இருளையுடைய சிறகாட்டையும் பறைபொலிபோலும் ஒலிபொருந்திய

* ஓட்டியவழியென்றும் பாடம்.

அருவியையமுடைய முன்றூர்க்குவேந்தே, அழித்தற்கரியதன்மையையுடைய நின் சுற்றத்துடனேபெருக நிலத்தின்மேல் மிக்க மாத்தரொல்லாரினும் அறிவின்கண் மாசற்ற அத்தனானுகிய கபிலன் இரக்தசெல்லும்புலவர்க்கு இனிப் புகழ்தற்கு இடனில்லையாகப் பரந்து புகழ்சிறப்பப்பாடினான்; அதனைக்கொண்டு சினமிக்க சேனையையுடைய சேரன் மேல்கடலின்கட் பொண்ணைத்தரும் நாவாய்செலுத்திய அவ்விடத்து வேறுநில மாக்கலம்போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையேமாயும் எமது மிழ்துரக்க நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினது வன்மையிலே சில சொல்லத் தொடுத்தனம், யாவ்கள்; மூட்போலும் பல்லினையுடைய பாம்பையெறியும் இடியேறுபோல முரசு இளர்த்தொலிப்பத் தலைமையையுடைய யானையுடனே அரசு போர்க்களத்தின்கட்படப் பொறுத்தற்கரிய பூசலைச்சிறைவெட்டிப் பெரிதும் பொருந்தாதபகைவரைத் தடுக்கும் பெண்ணையாற்றுப்பக்கத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - நு.

உரவோன்மருக, பொருக, நாடுகிழுவோய், நின்வயிற்றினக்குவமாயின், அத்தனானுள் இனையொடும்பொலிய இசைசிறிப்பபாடினான்; அதற்கொண்டு பிறர்கலம் செல்லாத அனையேமாயும், இன்மைதரத்தலால் இசைதரவந்து நின்வன்மையிற் சிலதொடுத்தேம்யாமெனக்கூட்டி வளைமுடிவுசெய்க.

மக்கட்செல்லாமென்பது, ஸ்தூதாவதன்மயக்கம். மக்கட்கெல்லாம் ஒக்க வெனினுமமையும். வன்மையிற்றொத்தகமென்பதற்கு நின்வன்மையால் விரிப்புண்டனமெனினுமமையும். (கஉ௭)

(கஉ௭.) கௌங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சிறியாழ்ப்

பாடின பணவற் பண ருய்த்தெனக்

கனிநில வாய்ப புலலரை கெடுவெவிற்ப்

கான மடுத்த ஓகனானெடு சேப்ப

நு வீகை வரிய விழையணி மகளிரொடு

சாயின் நென்ப வாடிய கோயில்

காவச்சிவி தாகிய குயாயுடை யடிசில்

பாடின வன்னித் தம்வயிற்றருத்தி

யுரைசா லோங்குபுந் தொட்டிய

கடு முரங்குகொழ செல்வர் ககர்போ லாதே.

திணை - அந்நாடு; துறை - காட்டுநில.

ஆயை உறையூர் எண்ணிசேரி மூடமோதியார் பாடியது.

இ - ள்.—கனாப்பழம்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யானைக் கொண்டுபாடும் இனிய பாட்டைவல்லபாணர் பரிசில்பெற்றுக் கொண்டபோனாக வாக, கனிநில வாய்ப புலவிய பக்கத்தையுடைய கெடியதறியின்கண்ணே காட்டுமேயில்கள் தத்தம் இனத்தோடுதங்கப் பிறிதோரணிகலமுமின்றிக் கொடுத்தற்

* இப்பாட்டு, 'ஆயைப்புகழ்த்து ஏனைச்செல்வரைப்பழித்தது' என்பர் நச்சி குங்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூடு - ம் குத்திரவுரை].

கஉஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கவிய மங்கலியருத்திரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்துசாய்த்ததென்ற
செல்லுப, ஆயுடையகோயிலை; துகர்தந்திளிதாபிய தாளிப்பையுடைய அடிசிலைப்
பிறர்க்கு உதவலின்றித் தம்முடையவயிற்றையேசிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைத்த
மேம்பட்டபுகழழிகீவிய முரசுபொருத்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில்,
அதனை ஒவ்வாது.—எ - று.

என்றதன் கருத்து: செல்வர்கள், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறத்தபோன்
றிருப்பினும் ஆங்கோயில் வறிதெனினும் அஃது அதனினுஞ்சிறத்தென்பதாம்.

ஆங்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுசெழுசெல்வர்கள் இதனை
யொவ்வாதென்கூட்டுக. (கஉஎ)

(கஉஅ.) மன்றப் பலனின் மாச்சினை மந்தி
யிரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழுவின்
பாடின நெண்கண் கனிசெத் தடிப்பி
னைனச் சேவன் மாபெருந் தாறுங்
டு கழறொடி யாஅய் மறைதவற் பொதியி
லாங்குகள் குறுகி னல்லது
பிகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிசை.

தினை - பாடாங்குகள்; துறை - வாழ்த்து; இயன்மொழியுறாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—மன்றப்பொதுவின் கண்: பலவினது பெரிய கோட்டின்கண்வாரும்
மந்தி பரிசிலந்து கவிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப்பொருத்திய மத்தளத்தினது ஒசையி
னிய தெளிந்தகண்ணோப் பலாப்பழமென்றுகருதித் தட்டினவிடத்த அதன்கண்
வாரும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறாகவெழுந்து ஒலிக்கும் கழலவிடப்
பட்ட வீரவன்மையுடைய ஆயது முனிப்படியும் பொதியின்மலை, ஆடச்செல்லு
மகள் அணுகினல்லது பெருமைபொருத்திய அரசாணுகுதலரிது.—எ - று.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று. (கஉஅ)

(கஉக.) குறிசிறைக் குரம்பைக் குழுவர் மாக்கள்
வாங்கமைப் பழுனிய தேயன் மகிழ்ந்து
வேங்கை முன்றிற் குழைவ யயருந்
திஞ்சுனைப் பலனின் மாபலிக் கீழுவ
டு னாஅ யண்டிர் னம்போ ரண்ண
விரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்னு
வான மின்பல பூப்பி னான
தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்
பெருவெள் ளென்றிற் பிழையாது மன்னே.

தினை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறிய இறப்பையுடைய சிறியமணியின் கட்டுறாமக்கன் வளைந்த மூய்
 செஞ்மாயின் கண் வார்த்திருத்தமுதிர்ந்த மதுவைதகர்த்த வேங்கைமாத்நையு
 டைய முற்றத்தின்கட் குரவைக்கத்தையாடும் இனியசுரையையுடைத்தாசிய பகை
 மாத்நையுடைய பெரியமலையையுடையோன், ஆயாசிய அன்டிசன், கொல்லும்
 போரைச்செய்யும் தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட ஆணைதொ
 கை, மேகமறைத்தலின் ஐகாயம் பலமீனையும் பூக்குமாயின் அமைமாத, ஒரிடத்
 தம் கரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மையைச் செய்யுமாயின் அம்மீன்
 றொகை அதனுக்குத் தப்பாது.—எ - று.

யானையிற்பிழையாதென இவையும். மன் - அசை.

(௧௨௯)

(காநா.) விளங்குமணிக் கொடும்பூ ணையு நின்னாட்
 டிளம்பிடி யொருருல் பத்தீ னும்மோ
 நின்னுநின் மலையும் பாடி வருநர்க்
 கின்முகக் கரவாது வந்துநீ யளித்த
 டி வண்ணல் யானை யெண்ணிற் கொங்கர்
 குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்
 தலைப்பெயர்த் திட்ட வேளினும் பலவே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—விளங்கிய மணிகளானியன்ற வளைந்தபூணடிய ஆரத்தையுடைய
 ஆயை, கிணதுகாட்டின்கண் இனையபிடி ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்றபெறமோதான்?
 நின்னையும் நின்மலையையும் பாடியருள் பரிசிலர்க்கு இனியமுகத்தை ஒளியாது
 வெளிப்படுத்திக் காதுவித்து நீகொடுத்த தலைமையையுடைத்தாசிய யானையைவெண்
 னின், நீ கொங்கரை மேல்கடற்கண்ணே ஒட்டப்பட்டநாளில் அவர் புறக்கொடு
 த்தலால் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப்போகடப்பட்ட வேளினும்பல.—எ - று.

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றருத்த : படைக்கலமில்லாதாரை எதஞ்செய்
 வாரில்லையாதலின், தம்முயிர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப்பட்டவேலென்பதாம் ;
 அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார் முன்னோக்கிச் சாய்த்துப்பிடித்த வேலென்
 பாருமுளர்.

இதனால், கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

(௧௩௦)

(காநா.) மழைக்கண்குந் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்
 வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளன்டிசன்
 குன்றம் பாடின கொல்லோ
 களிறுமித வுடையவிக் கவின்பெறு காடே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முதியினம் சென்றறங்கும் உயர்த்தமலைக்குத்தலைவன், கரபுண்ணிப்
 பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்தவாளினையுமுடைய அன்டிசனது

மனைப்பாடியனவோ? எனிறகளை மிகவுமுடைய, இந்தக் கவினையுடையகாடு.—
எ - று.

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிறகாட்டினும் அண்டாரணப்பாடினோர், யானை
மிகவுமுடையவென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

ஆய்க்கு அண்டாரணென்பதும் ஒர்பெயர்.

(கக௧)

(கக௨.) முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளி நேனே

யாழ்கென் னுள்ளம் போழ்கென் னாவே

பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செனியே

காந்தை நறும்புன் மேயந்த கவரி

நி குவளைப் பைஞ்சளை பருகி யயல

தகரத் தண்ணிரற் பிணையொடு வதியும்

வடதிசை யதுவே வானோரே யிமயந்

தென்றிசை யா ஆய் குடியின் றாயிற்

பிறழ்வது மன்றோனும் மலர்தலை யுலகே.

நினையும் துறையும் அவை.

அவளை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே நினைத்தேன்,
யான்; அவ்வாறுநினைந்ததற்குற்றத்தால் எனதுள்ளம் அமிழ்த்திப்போவதாக; அவனை
யன்றிப் பிறரைப்புகழ்ந்ததாலும் கருவியாற் பிணைக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப்
பிறர்புகழைக்கூறக்கேட்ட எனதுசெவியும் பாழ்பட்ட ஊரின் கட் கிணறுபோலத்
தூர்வதாக; கார்த்தையையும் நறியுல்லையுமேயந்தகவரிமாக் குவளைப்பூவையுடைய
பசிய கணையினோடுகூர்ந்த அதன்பக்கத்தவாகிய தகரமரத்தினது குளிர்த்தமிழலின்
கண் தனது பிணையுடனேதற்கும் வடதிசைக்கண்ணதாகிய வானைப்பொருந்தும்
இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்க்குடியும் இல்லையாயின் இந்தப் பரந்த இடத்தை
யுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக்கெடும்.—எ - று.

*‘முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளினேன்’ என உன் னும் ஆழ்கற்குக்கார
ணைகூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்த நாவெனவும், பிறர்புகழ்க்கேட்ட செவியென
வும் எனையவற்றிற்கும் காரணம் கருவித்துரைக்கப்பட்டது; அன்றி வடதிசை,
தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்கவேண்டியதினாலும்; தென்றிசைக்கண்
ஆய்க்குடி. தாக்கிற்றில்லையாயின், இவ்வுலகுபிறழும்; அதனால் இமயத்துக்குமுன்
னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினேனாதலால், எனதுள்ளம் ஆழ்க்; எனதுநாப்
போழ்க்; எனதுசெவி தூர்வதாகவென்றதாக்கி உரைப்பினு - னாமும். (கக௨)

(கக௩.) மேல்சியல் விறலிந் நல்லிசை செவியிற்

கேட்பி னல்லவது காண்பறி யலையே

* ‘இமயத்திற்கு ஒருதரமாக உலகத்தைத்தாங்கும் ஆய் உனனாகவும் பிறரிசை
யைக்கேட்டசெவி தூர்க்; கேட்டுப் பிறரை நினைத்தவுள்ளம் ஆழ்க்; நினைத்துப்
பிறரைப்பாடியவர்ப் போழ்வதாகவென உன்னமொழித்தனவற்றிற்கும் காரணம்
கருவித்துக்கொள்க’ என்று மிதிலைப்பிடிப் பிரதீபிலுள்ளது.

காண்டல் வேண்டினை யாரின் மாண்டின்
வினாவளர் கூத்தல் வனாவளி யுளரக்

ரு கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியல்பி

மாரி யன்ன வன்மைக்

தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.

திணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—மெல்லிய இயல்பினையுடையவிறவி, நீ கல்லபுகழ்ச்சிச் செவியாற்
கேட்பினல்லது அவன்வடிவைக் காண்டலறியாய்; காண்டலை விரும்பினாயின்,
மாட்சிமைப்பட்ட நினது மனம்உளரும் கூத்தலிலே வரையிடத்தக் காற்றுவந்
தசைப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சியுண்டாகடத்து மழைபோன்ற
வன்மையையுடைய தேரின்னையுடைய வேள் ஆயைக்காணச்செல்வாயாக.—எ - று.

‘வினாவளர் கூத்தல் வனாவளி யுளர’ என்றது, ‘கொண்டமேற்காற்
றழக்க’ என்பதோர்வழக்குப்பற்றிசின்றது. அதனாற் பயன்: பிறிதொன்றால் இடை
யூறில்லையென்பதாம். ஆய் மாரியன்னவன்மையதைவின், விறலியை அம்மாரி
யைக்கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செல்லென்றவாரும். யாழநின்னென்று பாட
மோதுவாருமுளர். (௧௧௧)

(௧௧௧.) இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காடுமேன

மதனிலை வாணிக னா யல்லன்

பிறகுஞ் சான்றோர் சென்ற நெறியென

வாங்குப் பட்டன் தவன்கைவண் மையே.

திணை - அது; துறை - ஔயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இப்பிறப்பின்கட்செய்ததொன்று மறுபிறப்பிற்குதவுமென்றாகருதிப்
பொருளை விலையாகக்கொடுத்து அதற்கு அறங்கொள்ளும்வாணிகன் ஆயல்லன்;
அமைந்தோர்பிறரும் போயவழியென்று உலகத்தார்கருத அந்த நற்செய்கையிலே
பட்டது, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

அன்றி, ஆய் அறவிலைவாணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறி
யெனக்கருதி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று, அவன் கைவண்மையென்றுணர்ப்பாரு
முளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்படாமையின், பட்டதன்றென்
பது பட்டன்றென விகாரமாகக்கொள்க. (௧௧௨)

(௧௧௨.) கொடுவரி வழங்குந் கோடுயர் நெடுவரை

யருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்திக்

தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்

வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்

ரு பொன்வார்ப் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்

வரிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பப்

படுமலை நின்ற பயங்கெழு சிறியா
மொல்க னுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇப்
புகழ்சால் சிறப்பினி னல்லிசை யுள்ளி

க0 வந்தனெ னெந்தை யானே யென்று
மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு
கறையடி யானே கிரியல் போக்கு
மலைகெழு நாடன் மாலே ளரஅய்
கவுறு மன்றே மாவு மன்றே

கரு யொளிறுயடைப் புரவிய தேரு மன்றே
பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
தமதெனத் தொடுக்குவ ராடி னெமதெனப்
பற்ற நேற்றாப் பயங்கெழு தாயமொ
டன்ன வாகநின் னூழி நின்னைக்

உ0 காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்டா
ருறுமுரண் கடந்த வாற்றற்
பொதுரிச் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே.

நினை - அது; நுறை - பரிசீற்றுநாறு.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—புலியிற்கும் சிகரமுயர்ந்த கெடியமலையின்கண் ஏறுதற்கரிய பிளப் பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்றுடெல்லவளைவைப்பொருந்திய பயில அடிவிட்டுகடக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடைய வளையையணிந்த கையையுடைய விற்றலி என்பின்னேவரப் பொன்னைக் கம்பியாகச்செய்தாற்போன்ற முறுக்கடங்கிய கரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மையோடுபயிலும் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறி யொலிப்பப் படுமலைப்பாலை நில்பெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியயாழைத் தளர்ந்த கெஞ்சத்துடனே ஒருமருங்கிலேயிணைத்துக்கொண்டு புகழ்த்தற்கமைந்த தலையையையுடைய நினை கல்லபுகழை நினைத்துவந்தேன், என்னுடைய இறைவா, யான்; எங்காளும் மன்றத்தின்கண்வந்த பரிசிலனைக்காணிற் கன்றுடனே கறைபொருந்திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் மலையையுடையநாடனே, மாலேனாகிய ஆயே, யான்வேண்டியது; யானேயுமன்று; குதிரையு மன்று; விலங்கிய பொற்படையையுடைய குதிரையிற்பூட்டப்பட்ட தேருமன்று; பாணரும் புலவரும் கூத்தர்முதலாயினொருமாகிய அவர்கள் தம்முடைய பொருளென வளைத்துக்கொள்வாராயின் அதனை எம்முடையதென்று அவர்பாணின்றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன்பொருந்திய உரிமையோடுகெடி மற்றும் அத் தன்மைத்தாக, கின்னுடையவாழ்காட்கன்; யான்வந்தது நின்னைக்காண்டல்வேண்டியமாத்தினாயே. பகைவாறு மிக்கமாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய யாவரும் ஒப்பப்புகழும் காட்டையுடையாய்.—எ - று.

காடுகிழவோய், யான்வந்தது, களிமுறுதலாயினவேண்டியயன்று; நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய அளவே; நின்னழி அன்னவாகவெனக்கூட்டுக; அல்லதுஉம்,

வினமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாணர்முதலையினர் தமதெனத்தொடுக்
ருவராயினென இயைத்தொப்பினுமையும்.

கொடுவரி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறத்த அன்மொழித்தொகை; ஆகு
பெயருமாம். இனித் ததைமெல்லொதுக்கினெனவும், வடிவில்ப்பணுகெனவும்,
ஒளிதாடைப்புரவியவெனவும் பாடமொதுவருமுனர். வடிவில் பணுவல் புலம்
பெயர்ச் திசைப்பவென்பதற்கு வடித்தல்பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயர்
ந்துவாசிக்கவென்றதைப்பாருமுனர்.

(௧௧௩)

(௧௧௩.) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப

விழைவலந்த பஹுன்னத்

திடைப்புணாபற்றிப் பிணிவிடாஅ

வீர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த

ரு பேளற்பகையென வொன்றென்கோ

வுண்ணுமையி ளான்வாடித்

தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்

கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு

பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

௧௦ வன்னதன்மையு மழிந்தியார்

நின்னதுதாவென நிலைதளர

மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்

ருரங்கன்னபுன் குறுங்கூரியர்

பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

௧௧ ஆம், கெனைப்பகையு மழியுனனு

யெனக்கருதிப் பெயரேத்தி

வாயாரநின் றிசைநம்பிச்

சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி

யிவண்வந்த பெருநகையே

௨௦ மெமக்கிவோர் பிறர்க்கிவோர்

பிறர்க்கிவோர் தமக்கிபவென

வனைத்துணாத்தனன் யானாக

நினக்கொத்தது நிகாடி

நல்கினை விடுமதி பரிசி லல்கலுந்

௨௧ தண்புனல் வாயிற் றுறையூர் முன்றுறை

துண்பல மணவினு மேத்தி

யுண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைத் *துறையூர் ஓடைகிழார் பாடியது.

* துறையூர் அரிசில்கிழாரொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—வாழ்ப்பத்தரினது புறத்தை யொப்ப இழைஞ்ஞந்த பல தையலினது இடைக்கண் உளவாகிய புறானைப்பற்றி ஒன்றோடொன்றொடர்ந்த பிணிப்பு விடாதேமெட்கின்ற ஈரினது திரனோடு தஞ்ஞதல் மிக்க பேனையெய்கையை ஒரு பகையென்பேனோ? உன்னுமையின் உடம்பு புலர்ந்த கண் தெளிந்தநீரால் நிறைந்த விவர்ப்புற்ற எனது பலசற்றத்தோடு பரிசோய்வருத்தும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? அப்பெற்றிப்பட்ட என்னியல்பையும் அறியாராய் சிண்கைப்பொருளைத் தாவென்றசொல்லி எம்முடையகிண்கண் தனரும்படி மாக்கச்செறிந்த குளிர்ந்தமணியிற் றூக்குபோலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய புல்விப குறிய ஆறனை கன்வர் பார்த்துலத்தலைக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? எல்லாப் பகையும் அறிவான் ஆயெயெனக்கருதி எமதுவாக்கினில் மிகவும் நினதுபெயரை வாழ்த்தி சின்னுடையபுகழை எச்சி ஞாயிறுகூடப்பட்ட சரத்தின்கண்ணேயேறி இவ் விடத்துவந்த பெரிய எச்சுதையுடையேம்; இவ்வனம் வறமையுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை இடுவோரன்றோ பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுமவர்கனாவாருவையும் எம்மைபொழிந்த பிறர்க்கு இடுவோரன்றோ பயன்கருதியிடுதலால் தங்களுக்கே இடுவோரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னோக, நினக்குப்பொருத்தியது நீ ஆராய்ந்த எமக்குப் பரிசிலத்தனையாய் விடுவாயாக; காடோறும், குளிர்த்தநீரோடும் வாய்த் தலைகையுடைய துறையுரின்கண் துறைமுன்னர் தண்ணிய பலமணவிலும் பல காணவாழ்கவெனவாழ்த்தி உண்பேம், பெரும, நீதந்தசெய்வததை.—எ - று.

பெரும, நீ என்வெனவந்ததை அல்கலும் ஏத்தி உண்பேம்; நினக்கொத்தது நீ காழிப் பரிசில்செய்தனை விடுமதியெனக்கூட்டுக.

‘ஆயென’ என்பதற்கு ஆயென்று பிறர்சொல்லவென்றும், ‘எமக்கேவோர் பிறர்க்கேவோர்’ என்பதற்கு எமக்கேவோர் எம்வறுமைகண்டு வருத்தமுறுவோர்வாவர்க்கும் ஈவோரெனவும், ‘பிறர்க்கேவோர் தமக்கே’ என்பதற்குப் பிறர்க்குக்கொடுப்போர் அக்கொடுக்கப்படுகின்றோர் தமக்கேகொடுப்போராவரெனவுமுறைப்பாறமுனர். கசிலுற்றவென்பதற்கு இரக்கமுற்றவெனினுமைமையும். பேற்பகையென வென்புழி, எனவும், ஆக்கெனப்பகையுமென்புழி, ஆங்கும் அசைநிலை. கண் தெண்ணீர் மல்கியெனவும், வாயாரப்பெயரேத்தியெனவும் மாற்றப்பட்டன. (ககக)

(ககக.) இரங்கு முரசு னினஞ்சால் யானை

புநீரேணி யிறல்கெழு மூவரை

யின்னு மோர்யான் வரவழி யேனே

நீயே, முன்யா னறியு மோனே துவன்றிய

நு கயத்திட்ட வீத்து வரத்திற் சாவாது

கனதுக்கருந் பி னெலிக்குந்து

கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயியுங்

கண்ணன்ன மலர்நூக்குந்து

கருங்கால் வேங்கை மலரி னுறும்

க0 பொன்னன்ன வீசுமந்து

மணியன்னநீர் கடற்படருஞ்

செவ்வரைப் படப்பை காஞ்சிற் பொருக

சிதுவெள் ளருவிப் பெருக்க ளுடனை

நீவா றியநின் றந்தை

கரு தாய்வா றியர்நிற் பயத்திசி னேரே.

தினை - அது; துறை - இயன்மொழி; பரிசிற்றுறையுமாம்.

நாகூதில்வள்ளுவன் ஒரு சிறைப்பெயரியனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்குறாசினையும் இனமமைத்தவாணையுமுடைய கடலாசிய எல்லையையுடைய நிலத்தின்கண் வென்றிபொருந்திய மூவேத்தரை இன்னமும் யானொருவனே பாடும்வரவையறியேன்; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறியு மவன்; நீர்நிறைந்த பன்னத்தின்கண் விதைத்தவித்த நீரின்றமைபார் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் முகத்தசொரியப்பட்டநீர் கோடைகாயினும் மகளிர்கண் போன்ற குவளைமுதலிய மலர்பூக்கும், கரியதாணியுடைய வேர்க்கை மல ரின் காடோறும் பொன்போலும்பூவைச்சுமந்து மணிபோலும் நீர் கடற்கட்செல்லும் செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய காஞ்சிசென்னாமலையையுடைய பொருநா, சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடையகாட்டையுடையாய், நீவாழ்வா யாக, நினைப்ப பெற்றோராகிய நின்றந்தையும் தாயும்வாழ்க.—எ - து.

* நீர்மலர்பூக்குமென இடத்தகிகழ்பொருளின்னொழில் இடத்தமேல் ஏறிகின் றது. கோடைக்காயினுமென்பதுபாடமாயின், கோடைக்காயினுமென்றஹும் கோடைக்காயினுமென்றஹுமுரைக்க முன்னின்ற பெய்சொச்சமுறதும், காஞ்சி லென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன; தனபழமைதோன்றப் புகழ்த்துஉறவான், முவரையும் இன்னும் வரவறியேனென்றதாகக்கொள்க. (௧௩௩)

(கி.பு.) அனினகா கரேதத வதாபல கடநது

மரானிநங கரேதத மரேபின னெழிய

மரேபினங கரேதத துறைபல நிகழி

புள்ளி வந்த வள்ளியாச சிறியாழ்ச

௧) சிதாஅ ரும்க்கை முதாஅரிப பாண

பேபே பேரென ணையே நிண்ணினை

மாழி வாவென மொழியலன் மாதேர

வொலிநிகழ கதுப்பி னுயிழை கணவன்

சுனிமரிடுப ணபன்புனத்து

௧௦ மரானி பொநகருர லையை ஓதலி

னின்னை வந்த லமிந்தனா யாரே.

தினை - அது, துறை - பாணுற்றுப்படை.

அவனை மருத நாநாகுரர் பாடியது.

இ - ன்.—பெற்றதகினை இனமிக்க வழிபலவும்வந்த மான்நிரன்மிக்க மலை பிண்கழிய மீனின்னத்தழைத்த தறைபலவற்றையுக்கீத்தி நினைத்துவந்த வள்ளிய ஓசை யையுடைத்தாகிய சிறியவாழையும் சிதாராகிய உடைலையுமுடைய மூத்தபாண னே, நீதான், அவன்பார் லெகருதிப் போகின்றமையின் பெரிய எண்ணத்தையுடைய; நின்னுடையநிலை இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருகாட் பரிசிற்கு

வாவென்றசொல்லான்; தழைத்த கரிய உத்தியுடைய ஆயிறைக்குத்தலவன், கிளி மருவிய அனந்த புனத்தின்கண் மாப்பொதும்பின்கண்வைத்த பெரிய கதிரை யொப்பனாவின், கீ அவன்பாற் பரிசில்பெற்றவருதந்ன் நிண்ணப் பழையபாண னென்ற அறிவார்பார்.—எ - த.

‘நிண்ணவருதலறித்தனர்பார்’ என்பதற்குக்கருத்து: நிண்ண அறிவாரும் அறி யாததன்மையையாவையென்பதாம். அறிவார்பாரென்பது, அறித்தனர்பாரெனக் காலையக்கமாயிற்று. நினைக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நிண்ணிறை யென்றான். ‘மாணனிபெருங்குரணையன்’ என்றது, கிளியிலுவாய்த்தாற்போல்வ னென்னும் வழக்கைப்பற்றிநின்றது. (ககஅ)

(கிகக.) சுலவழைத்தப் பலகாய

சில்லோதிப் பல்விளைவரும்மே

யடிவருந்த நெடிதேறிய

கொடிமருங்குல் விருங்கியரும்மே

ரு வாழ்தல் வேண்டிப்

பொய்குதேன் மெய்குதலா

லோடாப் பூட்டகை யுரவோர் மருக

வுயர்சி மையவுறா நாஞ்சிற் பொருத

மாயா வுள்ளமொடு பரிசி றுன்னர்க்

கடு கணிபதம் பார்க்கும் சாலை யன்றே

ரித லாளுண் வேந்தே வேந்தற்குச்

சாத லஞ்சாய் நியு யாபிடை

யிருநில மிவிர்த்துசி னாஅய் கொருநா

ளருஞ்சாரம் வருதுவ தாயின்

கடு வருத்தலு முண்டென் பைதலங் கடுமபே.

திண்ண - அது; துணை - பரிசில்கடாட்டை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தோன் வகுப்பப் பலமுட்டுக்களையுக்காவிய சிலவாயமயினாயுடைய பல இனையோரும் அடிவருத்த கெடும்பொழுது ஏறிய கொடிபோலும் இடையினை யுடைய விறவியரும் என இவர் வாழ்தலைவிரும்பிப் பொய்சொல்லென்; மெய் சொல்லுவேன்; புறக்கொடாத மேற்கோணையுடைய கவிவோர்மார்பிலுள்ளானே, உயர்ந்த உச்சியையுடையதாய் உழப்படாத நாஞ்சிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்குவேந்தே, மறவாதநினைவுடனே பரிசிற்குவந்துபொருக்கிப் பின்புவின்ற நிண் மனங்கெழும் செவ்விபார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறமையுற்று நிதின்தலிலைமை; நினைக்கு வேண்டிற்றத்தருதலி அமைபான், நிண்ணுடைய அரசன்; அவ்வரசன் பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ்சாய், கீ; அவ்விடத்துப் பெரிய நிலம்பிறழ்த்தாற் போல ஒருநாள் பொறுத்தத்தகைய பூசல் வருவதாயின், வருத்ததலுமுண்டாம், எனது பரித்தன்பத்தையுடைய கற்றம்.—எ - த.

அதனாற் போர்கருவதன்முன்னே பரிசில்தந்தவிடுவாய்கெவன்பதாகுத்த.)

(கச௦.) *தடவுநிலைப் பலவி னூஞ்சிற் பொருகண்

மடவன் மன்ற செங்காப் புலவீர்

வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த

வடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில

டு வரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற

வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி

யிருங்கடறு வலோலிய சூன்றத் தன்னதோர்

பெருங்கநிறு நல்கி யோனே யன்னதோர்

தேற்றா வீகையு முளதுகொல்

க(1) போற்றா மம்ம பெரியோர்தங் கடனே.

நினை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

அவனை + அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடையதாய் காஞ்சின் மலைக்கு மேலேத்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக; செவ்விய காவையுடையபுலவீர், வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்திடைப்பறித்த இலைக்கு மேல் னாவதுதாக யாங்கன் சில அரிசிவேண்டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசை யறிதலால் எவ்வறுமையையார்ந்தலையன்றித் தனதுமேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய சுரஞ்சூழ்த்த மலைபோல்வதொரு பெரிய யானையைமனித்தான்; ஆதலான், ஒருவறுது ஒன்றனைக்கொக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதோர் தெளியாக்கொ டையும் உளதோதான்? பெரியோர் தாங்கன்செய்யக்கடவமுறைமையைத் தெரி த்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல்.—எ - று.

பிறவென்பது, அசைநிலை. கொல்லென்பது, பின்புங்கட்டியுரைக்கப்பட்ட - தி. (கச௧)

(கச௧.) பாணன் சூடிய பசும்பொற் றுமரை

மாணிழை யிழை மாலையொடு னொங்கத்

கடும்பரி நெடுந்தேர் டூட்டுவிட் டசைநு

யூரீர் பேரலச் சுரத்துடை யிருத்தலிற்

டு யாரீ ரோவென வினவ லானா

காரெ னொத்தற் கடும்பசி யிரவல

வென்வே லண்ணற் காணு டிதங்கே

நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே

யின்னோ மாயினே மன்னே யென்று

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டினைக்குரிய 'கொடுப்போரேத்தல்' என் றுத்தறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நக்கிற்றுக்கியர் [தொல், பொரு, புறத் திணையியல் நடு - ம் சூத்திரவுரை].

† ஒளவையாரென்றம் பிரதிபேதமுண்டி.

க0 *முடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கவிமான் பேசு
னெத்துனை பாயினு மீத்த னன்றென
மறுமைகோக் கின்றோ வன்றே

கடு பிறர், வறுமைகோக் கின்றவன் கைவண் மையே.

தினை - அது; துறை - பாணுற்றுப்படை; புலவராய்ந்துப்படையுமாய்.

வையாவிக்கோப் பெருப்பேகைப் பாணு பாடியது.

இ - ன்.—‘பாணுருடிய ஒட்டற்ற பொண்ணாற்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலியணித்த பொன்னரிமாலைபுடனேவிளங்கக் கடியகுதிரையைப்பூண்ட கெடியதேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இனிப்பாறி வளரின் கண் இருந்திர்போலக் கூத்திடையிருந்திர்; நீர்யாவர் பாணரோ’ என எம்மைக்கேட்புமையாத புல்லென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கபசியையுமுடைய இராவலனே, வென்றிவேலையுடைய தலைவனைக் காண்பதன்முன் யாம் நினைவினுமவறியேம்; இப்பொழுது அவ்வறுமைக்கி இத்தன்மையேமாயிடுமாம், எங்காளும்; உடா போராவாதலை அறிந்துவைத்தும் படாததினை மயிலுக்குக்கொடுத்த எம்மிறைவன், மதமிக்கயானையினையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையினையமுடைய பேகன், எவ்வளவாயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்ற மறுபிறப்பைநோக்கிற்றோவெனின், அன்று; பிறாது மிடியைக்கருகிற்ற, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

எங்கோ, பேகன், அவன்கைவண்மை மறுமைகோக்கிற்றன்று; பிறர்வறுமை கோக்கிற்றனைக்கூட்டுக.

‘நினைவினுமபுல்லியேமன்’ என்பது, ‘பண்டுகாமன்’ என்பதுபோலின்றது. ஒழிந்த மன் - அசைநிலை. (க0-க)

(க0உ.) அறுகுளத் துருத்து மகல்லயற் பொழிந்து

முறுமிடத் துதவா துவர்நில முட்டியும்

வரையா மரதின் மாரி போலக்

கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்

ஞ கொடைமடம் படுத லல்லது

படைமடம் படான்றோர் படைமயக் குற்றே.

தினை - அது; துறை - இயங்கோழி.

அயனை அயர் பாடியது.

இ - ன்.—வற்றியகுளத்தின்கண் னேபெய்தும் அகன்றவினைநிலத்தின்கண்ணே சொரிந்தும் இவ்வாறு குளத்தும் வினைநிலத்தையெய்யாது கணர்நிலத்தையிறைத்

* “காணம் வாய்த்த வனமலைக் கவாஅந், காண மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க கல்கிய, வருகின்ற வனங்கி னவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன் பேகனும்” என்பது திறுபாணுற்றுப்படை [அடி அச - அஃ].

† உறநிலத்தவாடென்றும் பாடம்.

தம் கவ்விடத்தும் வகைபாதமரபினையுடைய மழைபோல மதமிக்க வானினையுடைய கழல்புனைந்த காணையுடைய பேகன் கொண்டிடத்தத் தான் அறிவாமல் படுதலல்லது பிறப்படைவத்த கலத்தபொரின் அப்படைவித்தத் தான் அறிவாமல்படான்.—எ - று.

படைமடமென்றது, வீரல்லாதார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இனையார்மேலும் செல்லுதல். (கசஉ)

(கசந.) மலைவான் கொள்கென வுயர்ப்பளி தூஉய்

மாரி யான்று மழைமேக் குயர்கெனக்

கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்

பெயல்கண் மாடிய வுவுகையர் சாரற்

டு புனத்தின் பயிலு நாட சினப்போகக்

கைவன் விகைக் கடுமான் பேக

யார்கொ ளளிய டானே நெருகற்

கரனுழந்து வருந்திய ஹைக்கல் பசித்தெனக்

குளில்பாய் மூரசி விரங்கு மருவி

கடு நவியிருந்து சிலம்பிற் பிற ராங்கண்

வாயிற் றோன்றி வார்த்தி நின் று

நின்னுயின் மலையும் பாட வின்னா

ழிகுத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லான்

முழையக நனைப்ப விழ்மிடிக்

கடு குழலின் வதுபோ லமுதனன் பெரிதே.

தினை - பெருந்தினை; துற - துறங்கல், தாபதலையும்.

அவருள் நும்க்கப்பட்ட கண்ணக்காரணமாக அவனைக் கடுவர் பாடியது.

இ - ன்.—மலையை மழைவந்துசூழ்வென்ற மிக்பலியைத்தாவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான் அப்பெயல் அமைந்து முழில் மேலேபோவதாகவேண்டுமென்ற தெய்வத்தைப்போற்றிய குறமாக்கள் மழை இடத்துமாரிய உவகையராய் மலைச் சாரற்கட் புனத்தினையை உண்ணுகாட, சினத்தினுற்செய்யும் போளையும் கைவன் மையாற்கொடுத்தும் கொண்டையினையுமுடைய விரைந்த குதிரையையுடைய பேக, அவ்வருளத்தகான், யாரோதான். நெருகற்சூரத்தின்கண்ணே ஈடத்தவருந்திய எனதுசுற்றம் பசித்ததாக, கடிப்பு அறையப்பட்ட மூரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர்ந்தமலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்த வாயிற் கண்ணேவத்தோன்றி வாழ்த்திநின்று வின்னையும் நின்மலையையும்பாட, அப்பொழுது இன்னதாகச்சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தல்மாட்டானாய் அக்கண்ணீர் முழையிடத்தைநீன்பப் பொருமிக் குழல் இரங்கியொலிப்பதுபோல் அமுதான், மிகவும்.—எ - று.

மழைவேண்டும்காலத்தப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதுஉய்ப்பேணிய குறவராகியமாக்களென்க.

மாக்கன் புனத்தின அயிலாட, பேச, என்னெக்கல்படுத்தன வலிந்
ன்றி வாழ்த்திந்த நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல் இனவதபோல அமுதான்
அவ்வளிக்கத்தக்கான் பார்க்கால்? அவன்பால் அருள்பண்ணத்தருமென வி
ழுடிக்க.

இது, நின்மலையிற்றதவர்மாக்கன் கடவுட்பேணி மழைவேண்டியபொழு
தெற்றத் தாமவேண்டுமெனவ தருமாறபோல் இவளும் நின்னருள்பெற்ற இன்
தகர்வானாகவேண்டுமென்பதோர் கயத்தோன்றிந்தது. மழையிகப்பெய்தலா
னென்பது, ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

பேனொற்றறக்கப்பட்ட கண்ணகிய அவனோடுகூட்டலுறவார், அருள்பண்
னவேண்டுமென்ற இரந்தகொண்டுகறினமையின், குறக்கலியாயிற்று.

குறவர்மாக்கன் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(௧௪௯)

(௧௪௯) அருளா யாதலோ கொடிதே யிருள்வரச்

சிறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்

காரெதிர் கானம் பாடினே மாக

நின்ற நெய்தளிற் பொலிந்த வுண்கண்

௫ கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்ப

வினைத லானு ளாக விளையோய்

கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென

யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தன்

முகைபுரை விரசிறி கண்ணா துடையா

௧௦ யாமவன் கிளையுரே மல்லேக் கேளினி

யெம்போ லொருத்தி நலனயற் தென்றும்

வருந். மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேச

னொள்ளென வொலிக்குந் தேரொடு

முல்லை வேலி நல்லா ரானே.

தீனையும் துளையுள் அவை.

அவனை அவன்காரணமாகப் *பாணர் பாடியது.

இ - ன்.—அருள்பண்ண யாதல் கொடிது; மாலிக்காலம்வந்தவனிலே சிறிய
வாழை இரக்கற்பண்ணுகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்பரிசுபண்ணி
நினை மழையைபேற்றுக்கொண்ட காட்டைப்பாடினேமாக, நீலகறையத்தல்போ
ன்ற பொலிந்த மையுண்டகண்கள் கலங்கிழிந்த இடைவிட்ட துளிகள் பூண்
யுடைய மாலைபணைப்ப வருந்துதல் அமையானாக, இனியோய், 'கிளையை
யுடையயோ எழுமுடையகேண்மையைவிரும்புவோனுக்கு' என யாங்கள் தன்னை
வணங்கிக்கேட்டோமாக, அவன் காந்தன்மொட்டுப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீ
ரைத்தடைத்த நாக்கள் அவனுடைய கிளையுரேமல்லேம்; கேட்பாயாக, நீ இப்
பொழுது; ஏன்மன ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எங்காளும்வரு

* உண்பாணரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மென்ற பனரும் சொல்லுவதென்று உறிஞன்; வினங்கிய புகழையுடையபேசன், ஒன்செனமுழங்கும் தோடனே மூல்குவேவியையுடைய கல்லூரின்சென்.—எ-று.

வினையபோவென ஓகாரமும், என்ருமென ஒருசொல்லும் வருவித்தாகக் கப்பட்டன.

தின்கானம் பாடினேமாக, இன்னதலானாக, யாம் தற்கொழுநனம் வினவ, தன்கண்ணீர்துடைத்துப் பேசன் ஒருத்திலையபுத்த கல்லூரின்சென் என்றும் வருஉ மென்பவென்றான்; அவனை அருளாயாதல் கொடிதெனக்கட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைசொந்தது வன்மையுரை தோன்றலிற் றது. இனி, யாம் தற்கொழுநனம்வினவினேமாக, அவனாயத்தார் தம்விரலால் அவன் கண்ணீரைத்துடைத்து யாம் அவன்வினைஞரேமல்லேம் இதுபுருத்தவாறு யாம் உறக்கேனென முன்புகூறிப் பின் பேசன் எம்போலொருத்தி லென் செய்து கல்லூரின்சென்று வருமென்றசொன்னார்கள்; இவ்வாறு இனியோளும் ஆயத் தாரும் உறும் துன்புறவுதீர்த்த அருளாயாதல் கொடிதெனவுரைப்பினுமமையும்.

எம்போலொருத்தியென்றது, என்மைப்போலும் பொதுமகனொருத்தியென அவனை இழித்துக்கூறியவாறு. (கசச)

(கசரு.) மடத்தகை மாமயில் பணிக்குமென் நருளிப்

படாஅ ரித்த கெடாஅ நல்விசைக்

கடாஅ யானைக் கவிமான் பேசு

பசித்தும் வாரோம் பாராழ மிலமே

டு) காக்கணி யன்ன கருங்கோட்டுச் சிறியாழ

நயம்புரிந் துறையுநர் நடுக்கப் பண்ணி

யறஞ்செய் திமோ வுள்ளவெய் யோயென

விட்டுயா மிரந்த பரிசிலஃ திருளி

வினமணி நெடுந்தே தேறி

கடு யின்னா துறைவி யரும்படர் கவிமே.

தினையுந் துறையுந் துறைய

அவனை அவன்காரணமாக அவர் பாடியது.

இ-ள்.—மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குவிராக்கங்குமென்ற அருஞ்செந்து படாக்கொடுத்த அழியாத கல்லுபுகழினையுடைய மதம்பட்டயானையையும் மனஞ்சொருக்கியதுகிடாயையுமுடைய பேசு, யாம் பசித்தும்வருவேமல் லேம்; எம்மாத் பரிக்கப்படுஞ்சுற்றமுமுடையேமல்லேம்; கனாப்பழம்போன்ற கரிய கோட்டையுடைய சிறிய யானை இசையின்பத்தைவிரும்பியுறைவார் அவ் வசையின்பத்தால் தலையசைத்துக் கொண்டாடும்படி வாசித்தது, அறத்தைச்செய்வா யாக அருளைவிரும்புவோயென இது, தின்பால் யாம் இரந்தபரிசில், இற்றையிலின் கண் இனமாயி மணியையுடைய உயர்ந்ததேனாயேறிப்போய்க் காண்டற்கு இன் னதாக உறைகின்றவன் பொறுத்தற்கரிய கினைவாலுண்டாயினோயைத் தீர்ப்பா யாக.—எ-று.

பேசு, தேரேறி இன்னுதறையி அரும்படர் னை; யானைப்பண்ணி யாம் இர ன்தபரிசில் இதுவெனக்கூட்டுக.

இதனென்றது, அப்படிப் படர்க்கைதான். 'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென்
றஞ்சிப் படாஅ மீத்தபேக' என்றருத்தது: இவ்வாறு ஒருகாரணமுயின்றியும்
அருள்பண்ணுகின்ற நீ நின்னால்கருத்துகின்ற இவ்வுரு அருளாதொழிதல் தகாதெங்
பதாம். இனி, அருள்வெய்யோய், யாமிரத்தபரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டுமென்ற
உறுமிது; அவ்வந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நிற்பால் அருள்பெறுமையின் இங்
னாறுமையி அரும்படரை நீசென்றுகண்ணதல்; அநனைச்செய்வாயாகவெனைக் கூட்டி
யுறாப்பினுமையும.

மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றஞ்சியென்பது உம் பாடம். (கசுஉ)

(கசுஉ.) அன்ன வாகநின் னருங்கல வெறுக்கை
யவைபெறல் வேண்டே மடுபோர்ப் பேக
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணினின் வன்புல
நன்முடு பாட வெண்ணை நயந்து

ரு பரிசி னல்குவை யாயிற் குரிசினி
நல்கா மையி னைவரச் சாஅ
யருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திறை யரிவை
கயிமயிற் கலரவக் கால்குயித் தன்ன
வொலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொரிஇத்

கூ தண்கமழ் கோதை புனை
வண்பரி நெடுந்தோ பூண்கநின் மாவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவ்வீன அவள்காரணமாக அரிசிந்திறார் பாடியது.

இ - ன்.—அத்தன்மையவாக; நின்னால்தரப்பட்ட பெறுதற்கரிய ஆபரணமும்
செவ்வழாமைய அலைபெறுதலெவிரும்பேம்; கொல்லும்போனாயுடைய பேக,
சிறியயாழைச் செவ்வழியாகப்பண்ணி வாசித்து நினது வலியநிலமாகிய கல்ல மலை
காட்டைப்பாட, என்னைக்காதலித்துப் பரிசில்தருகுவையாயின், தலைவனே, நீ அரு
ளாமையார் கண்டாரிதக் மெலிந்து அரிய துயரத்தால்கருத்தும் உன்னுடைய
திருந்திய அணியையுடைய அரிவைபத தழைத்த மயிலினதிலீயைக் காலொன்
றக் குவித்தாற்போன்ற தழைத்த மெல்லியகூந்தற்கண்ணே மணங்கமழும்புகை
யைக் கொள்ளுவித்துக் குளிர்த்த மணங்கமழும் மாலையைச்சூட வளவிய செலவை
யுடைய உயர்த்ததேரை நின்குதிரைகள் பூண்பனவாக.—எ - று.

அன்னவாகவென்றது, இரவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிற்கொடுப்
பையன்றோ? அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்றவாகும். (கசுஉ)

(கசுஉ.) *கன்றாழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததைக்
கார்வா னின்னுறை தமியன் கேளா
நெருக லொருசிறைப் புலம்புகொண் டெறையு

டு மரிமதர் மழைக்கணம்மா வரிவை
 நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூத்தன்
 மண்ணாறு மணியின் மாசுற மண்ணிப்
 புதுமலர் கருல வின்று பெயரி
 னதுமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவள்காரணமாக அவனைப் பெருங்குன்றுர் கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—கண்முழைக்கணின்றும் விழும் அருவியையுடைய பலமானை அரி
 திற்குறித்துச் 'சிறியயாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப்
 பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் காரகாலத்தமழையினது இனியதுளி வீழ்கின்ற
 டுசையைத் தமியனாகக்கேட்டு நெருகற்ற ஒருபக்கத்தத் தனிமைகொண்டிருந்த
 அரிபாந்த மதர்த்த குளிர்த்தியையுடைய கண்ணினையும் அழகியமாமைநிறத்தினையு
 முடைய அந்த அரிவையது நெய்யாற்றறக்கப்பட்ட மைபோலும் கரியமயினா
 டப்பமிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக்கழவிச் செவ்விலல்கொருங்கும் பரிசு
 இன்று வருவையாயின், அதுவாகும், எம்முடையபரிசில்; ஆவியருடையவேத்தே.—
 எ - று.

உறை - துளி; என்பது, ஆடுபெயரால் துளியினோசையை. மன்'- அசை.

சிறியாழ் செவ்வழிபண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூத்தல் புதமலர்க்குலும்படி அள
 ன்பால் என்னொருமவரின் எம்பரிசில் அதுவெனக்கூட்டுக.

நெய்யூசுதலோடு பேணுதலேத்தறந்தவெனிணுமமையும். செவ்வழிபண்ணிவந்
 தது, புதமலர்க்குலவென்று இயைத்தாைப்பாருமுனர். (சுசுஉ)

(சுசுஅ.) கறங்குமிசை யருவிய பிறங்குமலை நன்னிநன்
 னைசவி னோன்று னைசவள னோத்தி
 நாடொறு நன்கலங் களிற்றொடு கொணர்ந்து
 கூடுவிளங்கு வியனாகர்ப் பரிசின்முற் றளிப்பப்

டு பிழன் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
 செய்யா கூடிக் கிளத்த
 லெய்யா தாகின்பொரு சிறுசெந் நாவே.

தின - பாடாண்டின; துறை - பரிசிறுணை.

*கண்ணார்க்காப் பெருநன்னியை வர்ப்பணர் பாடியது.

இ - ன்.—உச்சிக்கணின்றும் ஆலித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்த்த
 மலையையுடைய நன்னி, கிணது நளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியானாய் நச்சப்படும்
 செவ்வதைவாழ்த்தி நாடொறும் கலை அணிகலத்தைக் களிற்றொடு கொண்டு
 வந்து நெருகடுவினக்கும் அகவியாககரிக்கணிருந்து குழ்த்திருத்தபரிசிலர்க்கு அளி
 த்துவந்தலாற் பிறர்க்கீழும்பெருமையில்காத அரசாைப்புசமும்புகழ்ச்சியையிரு

* கண்டுகேவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பெருநன்கிளியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ம்பி அவ்வாசர்செய்ப்பாதனவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறலை அறிவா-
தாயிற்ற, எம்முடைய சிறிய செவ்வியகா.—எ - று.

பொய்குறையைந் செங்காவென்றார்; தற்புகழ்த்தாராகாமற் சிறுசெங்கை;
வென்றார். அருவியவென்றது, விகாரம்.

கள்ளி, நீ பரிசின்முற்றளித்தலான், எம் சிறுசெங்கை நின்றசைவளனேத்தி மன்
னரைப்புகழ்ச்சிவேண்டிக் கினத்தல் எய்யாதாகின்றெனக்கூட்டுக; நின்னசை
வளன் ஏத்திக் கொணர்ந்து முற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர்மேலேற்றி உனாய்
பிறுமமையும். (கச்சு)

(கச்சு.) கள்ளி வாழியோ கள்ளி நள்ளென்
மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
கைவழி மருங்குற் செவ்வழி பண்ணி
வரவொம் மறத்தன ரதூர்
நு புரவுக்கடன் துண்ட வண்ணம் யானே.

திண்ண - ஆறு; துறை - குளம்; ரொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கள்ளி, வாழ்வாயாக, கள்ளி, நள்ளென்னும் ஒசையையுடைய
மாலைப்பொழுதின்கண்ணே மருதமென்கின்றபண்ணை வாசித்துக் காலைப்பொழு
தின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து *வர
லாற்றமுறைமையை எம்முடைய பாணர்சாதியிலுள்ளோர் மறத்தார்; அவ்வாறு
மறத்தது, நீ கொடுத்த ஒம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்டவண்ணமாயான்.—எ - று.

கையெத்த எப்பொழுதும் இருந்தலான், யாழைக் கைவழியென்றார்; ஆகு
பெயரான். வரவவர் மறத்தனரென்பதும் பாடம். (கச்சு)

(கரு.) கூடாப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன
பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்திக்
தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்
னுயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு கோக்கி
நு மாண்கணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்
வான்கதிர்த் திருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்
செவ்வத் தோன்றலோர் வல்வீல் வேட்டுவன்
குறுமுதன் னெழுவேற் கைகணித் தீர்ந்
பிழுதி னன்ன வாணினக் கொழுங்குறை
கூ காணந் மயங்கிய விணையர் வல்லே
தாம்வந் தெய்தா வளவை யொய்யெனத்
தான்றெயி நிமின் வினாவினன் சுட்டுகின்

* வரலாற்றமுறைமையாவது, காலப்பண் மருதமும், மாலைப்பண் செவ்
வழியுமென்பது.

னிரும்பே ரொக்கலெடு தின்மெனத் தருநவி
னமிழ்தின் மிசைந்து காய்பரி நீங்கி

கடு கன்மா னளிய நறுத்தன் சாதற்

*கன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி

விடுத்த றெடங்கினே னாக வல்லே

பெறுதற் கரிய வீறுசா னன்கலம்

பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுகாட் டேமென

உ-0 மார்பிற் பூண்ட வயக்குகா ழாச

மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ டுத்தன

னெக்கா டோவென காடுஞ் சொல்லான்

யாரீ ரோவெனப் பெயருஞ் சொல்லான்

பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டினே

உ-1 யிரும்புபுனைக் தியற்றாப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி

யம்மலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்

பளிக்குவருத் தன்ன தீரீர்

†கனிமலை நாட னன்னியவ னெனவே.

தீணை - அது; துறை - ஓயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கடிகர்காலத்தப் பருத்தினது கரியநிறைபொத்த துணியாகிய
சொளையுடையேனாய் பலாவடிபையப்பொருத்தி, தண்ணியுளியேனாய் வேற்று
காட்டினைக்கட்கென்ற எனது ஒய்ந்த செல்வானுளதாகிய வருத்தத்தினையும் மிகுபைய
யம்பார்த்து மாளினது திரைத்தொலைந்த குருதிதோய்த்த அழகிய வீரக்கழலினை
யுடைய காலினையும் வாலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவின்கும் உச்சி
யையுமுடைய செல்வத்தையுடைய தலைவனாகிய ஒர்வலியவிலீனையுடைய கேட்டு
வன், தன்னை அஞ்சலிபண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருந்தி
றெய்யிழுதுபோன்ற வெள்ளியநினைத்தையுடைய கொழுவியதடிபைக் காட்டுவழி
யின்கண் வழிமயங்கிப்போகிய இளைவர்தாம் வினாயவந்துபொருத்தவதற்குமுன்
னே கடிதாக்கத் தான்கடைந்த தியான் விரைந்தகட்டு நினது மிகப்பெரியகற்றத்
துடனே தின்மியென்றதருதலான் அதனை யாங்கன் அமிழ்துபோலத்தின்ற கடு
கின்ற பரிதீர்த்ததாக, ஸைமரச்செறிவையுடைய நறிய ருளிர்த்த மலைச்சார்தனை
மலையுச்சியினின்றும்வீழ்த்த அருவிநீரைக் குளிரக்குடித்து விடைகொள்ளத்தொட
ங்கினேனாக, வினாயவந்து பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த என்னை அணிகலங்கள்
தருதற்கு வேறென்றில்லை, யாம் காட்டுகாட்டின்கண்ணெமெனச்செ
மார்பிற்பூணப்பட்ட வினங்கிய முத்தவடக்கையுடைய ஆரத்தைக் கொழுத்துச்

* கன்முகையருவியென்றம் பாடம்.

† “காவாது, கட்டோ ருகப்ப டைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனை
வினக்கு தடக்கைத், தனிமலை பொழியும் வனிதஞ்ச செங்கோட்டி, நனிமலை
நாட னன்னியும்” என்பது சிறுபாணுற்றுப்படை [அடி 80௬ - 80௭].

செறித்த முன்கைக்கணிந்த எடகத்துடனே தந்தனன்; தம்முடையவாடு எங்கேயே வென்றதென்ப எலும் சொல்லித்தினன்; நீ யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொல்லித் தினன்; அவனும் பெயரும் பிற்பிறர் வழியின்கண்ணே சொல்லக்கேட்டேன் யான்; இரும்பார் புனைந்து செய்யப்படாத மிக்கபுகழையுடைய தோட்டியாடிய அம்மையைக்காக்கும், அழகிய பெரிய பக்கமலையினையும் பளிங்கை அருத்தாற்போன்ற வெளியறித்தையுடைய இனியகீனாயுமுடைய பெரிய மலையாட்டையுடைய என்னி அகனென.—எ - ந.

பலவுமுதற்பொருத்தித் தொழுதனெனவும், மலையாக்கும் என்னியெனவு மியையும், அவன் என்னியெனப் பிற்பிறர்குற வழிக்கேட்டிசினெனக்கட்டிக.

கீங்கி - கீங்க.

(கரு0)

(கருக.) பண்டும் பண்டும் பாடுந ருவப்ப

விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாற்
கிழவன் சேட்புலம் படரி னிழையணிந்து
புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்

ரு பெண்டிருந் தம்பதத் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்
கண்ட ரக்கோ னாகிய னன்று

முயங்க லான்றிசின் யானே பொலந்தேர்
நன்னன் மருக னன்றியு நீயு

முயங்கற் கொத்தனை மன்னே வயங்குமொழிப

க0 பாடுநர்க் கடைத்த கதவி னுடுமழை

யணங்குசா லடுக்கம் பொழியுது

மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரெமரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்மரக்கோவும் *இளவகீதரக்கோவும், ஒருங்கீதரத்தவழிச் சென்ற பெருந்தலைக்காத்தரர் இளங்கண்மரக்கோவைப்புல்லி இளவகீதரக்கோவைப் புல்லாராக, என்ன என்னையப் புல்லாரையினரேன அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முன்பேயும் முன்பேயும் பாடுவார்விறும்ப விசும்பைப்பொருத்திய உச்சியையுடைய நிறத்த மலைப்பக்கத்துத் தம்மணவர் கெடுத்தாரத்தேசெல்லின் ஆபரணத்தையணிந்து புல்லியதலையையுடைய மெல்லியபிடியையப் பரிசிலாகக் கொண்டு அவர்பெண்டிரும் தம் தரத்திலே பரிசில்கொடுக்கும் என்னியபுகழையுடைய கண்மரக்கோனாலேபெரிதம் தழுவிக்கொள்ளுதலையமைத்தேன் யான்; பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தேரினையுடைய நன்னன்மரபிலுன்னாளுதலன்றியும் நீயும் தழுவுதற்குப்பொருத்தினுயாலினும் வினங்கும் மொழியையுடைய பாடுவார்க்கு அடைத்த கதவுகாரணமாக, இயங்குமுனில் தெய்வமமைத்த அமைலைக்கண்ணே சொரியும் தமது மணகாரம் உயர்த்தமலையைப் பாடுதலாகீதினார், எம்முன்னர்; ஆதலான், முயங்கற்றிலேன்.—எ - ந.

* இளவகீதரக்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பெண்டிரும் தம்பதம்செட்டுமெனவே ஆடவரும் தம் தாத்ரே க்விதமொடு
ததல் போத்தது. 'செழுவன்' என்பது, 'வெவினைப் தாப்பியித க்விப்ப' என்பது
போலப் பன்மைகட்டிவந்தது. 'கண்ணம்ருகனன்றியும்' என்றதற்கு 'பென்
கொண்புரிந்த கண்ணன் போல, வகாபா கிரபத்தச் செவியரோ வெண்ண' என்
தமையின், அதுவும் வகாபத்தகு ஓர்காணமாக உணரப்பாருமுள். பதமென்றது,
பரிசின. மன் - ஒழியிசைக்கென்னவந்தது. (கடுஉ)

(கடுஉ.) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி

பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துநீஇப்
புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்
கேழற் பன்றி வீழ வயல

டு தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்
வல்லில் வேட்டம் வலம்படுத் திருத்தோன்
புகழ்சால் சிறப்பி னம்புமிகக் கினைக்குங்
கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்றவன்
விலைவன் போலான் வெறுக்கைகன் குடைய

கடு ஞாந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
சார லருவிப் பயமலைக் கிழவ
ஞேரி கொல்லோ வல்லன் கொல்லோ
பாடுவல் விருடியோர் வண்ண நீரு
மண்முழா வணமயின் பண்பாழ் நிறுமின்

கடு கண்ணிடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமி
னெல்லரி தொடுமி னாகுளி தொடுமின்
பதலை யொருகண் பைபென வியக்குமின்
மதலை மாக்கோல் கைவலக் தமிழென்
றிறைவ னாகளிற் சொல்லுபு குறுகி

உடு மூவேழ் துறையு முறையுளி கழிப்பிக்
கோவெனப் பெயரிய கால யாங்குது
தன்பெய ராகளி னுணி மற்றியா
காட்டிட னுட்டிடன் வருது மீக்கோர்
வேட்டுவ ரில்லை நின்னொப் போரென

உடு வேட்டது மொழியவும் விடாதுன் வேட்டத்திற்
றுணாயிர் செகுத்த மானினைப் புழுக்கோ
டானுருக் கன்ன வேரியை கல்கித்
தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்
பன்மணிக் குவையொடும் வினாஇக் கொண்மெனச்
கடு சுரத்திடை கல்கி யோனே விடர்ச்சிமை

போங்கிருக் கொல்லிப் பொருந்

னோம்பா வினை விந்லெய் யோனே.

தினை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

வல்லிவீரரையை வண்பரணர் பாடியது.

இ - ன். ஆணையைக் கொன்றவீழ்த்த நிறத்த தொடையையுடைய அம்பு பெரியவாயையுடைய புலியை இறத்தபாட்டையுறவித்தத் தலைபொருத்திய கோட்டையுடைத்தாடிய தலையினையுடைய புள்ளிமான்சையையுருட்டி உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாடிய பன்றியைவீழ்ச்செய்து அதற்கு அயலதாடிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட்டிடக்கின்ற உடம்பின்கட்டென்றசெறியும் வல்லில்லாலுண்டாடிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருத்தவன், புகழமைத்த நிறப்பினையுடைய அம்பு ஏத்தொழிலிலேயிகச் சென்றததற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோதான்? கொலைவன் மற்றவன், விலை ஏதுவாகக் கொன்றானுமாட்டான்; செல்வத்தை மிகவுடையவையிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பரத்தமார்பினையுடைய, சாரற்கண்ணே அருவியையுடைய பயன்படுமலைக்குத் தலைவனாகிய ஒரியோ அல்லதோதான்? அவனாகத்தரும்; யான்பாடுவேன், விறலி, ஒருவண்ணம்; நீங்கலும் முழாவின்கண்ணே மார்ச்சினையையடுமின்; யாழிலே பண்ணைநிறத்தமின்; கண்ணிறக்கப்பட்ட தாம்பாகிய களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுக்கோன்; சல்லியை வாடியுமின்; சிறுபறையை அறையுக்கோன்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டியின்; மதுபிறப்புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருக்கோனென்றசொல்லி அணுகித் தலைவனானாலே இருபத்தொரு பாடற்றறையையும் முறையார் பாடிமுடித்துப் பின்னர் கோவையென்று அவன்பெயர்சுறியகாலத்த அல்லித்த அல்லார்த்தை தன்பெயராதலால் காணிப் பின்னை யாங்கன் காட்டிடத்தோறும் காட்டிடத்தோறும் சென்றவருவேம், இவ்விடத்து ஒருவேட்டுவளில்லை, தின்னை ஒப்போரென யாம்பிரும்பியதுகூறவும் அதற்குக் காலத்தரானும் வேட்டையின்கண் தானெய்த மாட்டினது தின்னத்தையுடைய தகையினது புழுக்குடனே ஆவின் செய்யை உருக்கி னாற்போன்ற மதுவைத்தத்த தன்னுடைய மலையின்கட்பிறத்த வல்லியல்லாத கல்ல பொண்ணைப் பலமணித்திரளுடனேகலத்த இத்தனைக் கொண்பினெனச்சொல்லிச் சரத்திடத்தே மெக்குத்தந்தான்; முழையையுடைத்தாடிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், பாதுகாலாத வன்மையினையுடைய வென்றியைவிரும்புவோன். - ஈ - று.

புழசென்றது, ஆருபெயரார் புழலையுடையகோட்டை. களிற்றியிரென்றது, ஆருபெயரார் களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை. பாடு வல்லிவீரலோர்வண்ணமென்றது, கீழும் ஒன்றபாடுவாய்ககென்னுதினைவிறு. நீருமன்றது, கட்டத்தை. முழைத்துறையுமென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்றும் மூன்றதானத்திலும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடித்தப்பாடும் பாடற்றறையை; அன்றி, இருபத்தொருசாரம்பாற்றெடுக்கப்படும் பெரிய யாமெனினுமமையும். தம்மினென்றது, தமினெனக் குறைத்துநின்றது.

கொல்லிப்பொருளுகிய விறல்வெய்யோன் கோவெனப் பெயரியகாலே, அது தன்பெயராகவிண்ணி வேட்டதுமொழியவும்விடானும் கல்வியோனெனக் கூட்டுக.

(சூரு)

(௧௫௬) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னுளு
மழையணி யானை விரப்போர்க் கீயுஞ்
சுடர்விடு பசம்பூட் குர்ப்பமை முன்கை
யடுபோ ளான வாத னோரி

இ மாரி வண்கொடை காணிய நன்றுஞ்
சென்றது மன்னெங் கண்ணுளங் கடும்பே
பணிநீர்ப் பூவா மணிமிடை ருவனை
வானார்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானை யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்

௧௦ பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே.

நீணை - அது ; துறை - ஓயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முதிர்வுமுற்ற மலைக்குத்தலைவன், காடோறும் பட்டமுதலையியுடன்
கணையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசம்பொன்
னாற்செய்த அணியினையும் வளைத்தகடமமைந்த முன்கையினையுமுடைய கொண்
லம்போர் அமையாத ஆதனோரியது மழைபோலும் வன்னிய கொடையைக்காண்
டற்கு மிகவும்சென்றது, எம்முடையகூத்தச்சுற்றம் ; அச்சுற்றத்தார் குளிர்த்த
நீரின் கட்பூவாத மணிமிடைந்த ருவனைப்பூவை வெள்ளிகாராற்றொடுக்கப்பட்ட
பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலன்களையும் யானையணிகளுடனேபெற்றன
ராய்கீங்கிப் பசியாராகலானேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட
பலகருவியும் தொகுதுகொண்ட இனிய இயக்கனொலிப்ப ஆடுதலுமாட்டாராயி
னார், தமதுபாடுதலையுமறந்து.—எ - று.

குர்ப்புடையதனைச் குர்ப்பென்றார். குடிமை ஆண்மைத் தொடக்கத்தன,
கின்றான்கேகின்ற உயர்நினைமுடிவும்பெறுதல்ன் இக்கடம்பென்பதும் பொருளோ
க்கால் முடிவுபெற்றது. கண்ணுளங்கம்பெனகின்றவழி, அம் - அல்லவழிச்சரி
யை. மன் - அணைநீலை.

நிவண்கொடைகாணிய கண்ணுளங்கடம்புசென்றது ; சென்றபின்பை அக்
கடம்பாயினோர் தமதுபாடலுமறந்த ஆடலும் ஒல்லாராயினர் ; அதற்குக்காரணம்
பசியாராகன்மாறுகொணைக்கட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தன்புணென்ற பாடமோதுவாகுமுனர்.

(௧௫௭)

(௧௫௮) திரைபொரு முந்நீர்க் கணைகணிச் செலினு
மறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்குஞ்
கின்னீர் வினவுவர் மாந்த ரதுபோ
லரசு ருழைய ராகவும் புணாதபு
இ வன்னியோர்ப் படர்குவர் புலவ ரதனுல்

யானும், பெற்ற தூதியம் பேறியா தென்னே
துற்றனெ னுதவி னுள்ளிவந் தன்னே
யீயென விரத்தலோ வரிதே நீயது
கல்வினா கல்கா பாயினும் வெல்போ

50 கொற்படைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்
துவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீயிசைத்
தண்பல விழிதரு மருவிசின
கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

திணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

கொண்காணங்கிழாணை மோககீரனார் பாடியது.

இ - ன்.—தினையிலக்கும் கடவினது கரைக்கண் அணியவிடத்தேபோயிடு
அறிவாணக்காணின் நீர்வேட்கையினத் தணிக்கும் சிறியநீணாக்கேட்பர், உ
கத்தமக்கன்; அதுபோல வேந்தரிடத்தராகவும், குற்றத்தீர்த்த வள்ளியோடை-
த்துச்செல்வர், அறிவுடையோர், அதனால், யானும் பெற்றதனைப் பயனாகிடு
ண்டி பெற்றபொருள்சிறியதாயினும் இவன்செய்தது என்னென்ற இகழேன், வ
மையுற்றொருதலின்; சின்னசின்னத்தவத்தேன், எனக்கு ஈயாவென்று இரட்டி
அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் தரினும் தாராயாயினும் பூசலிடத்து ஏறியும் படைக்கல்,
தஞ்சுப்புறத்து அடிவிடா ஆண்மையையும், துவிவினது தூயவிரியையொப்ப செ
வ்வி உச்சிவினின்றும் பசுவாயியியும் குளிர்ந்த அருவியையுடைய சினது கொ
ணத்தையும் பாடல் எனக்கு வளிது.—எ - று.

புரைதபவென்றபாடமோதிப் புரைதப்பட்டர்குரொனினுமையும்.

நீ அதுகல்கினும் கல்காயினும் ஈயெனவிரத்தல் எனக்கு அரிது; ஈய
ஆண்மையையும் கொண்பெருங்காணத்தையும்பாடல் எனக்கு வளிதெனக்க
வினமுடிவுசெய்க. (கருசு)

(கருசு.) வணர்கோட்டுச் சிறியாழ வாமுபுடைத் தழிஇ
யுணர்வோரா யாரென் னிடுமபை தீர்க்குகெனக்
கிளக்கும் பாண கேளினி நயத்திற்
பாழா கெருஞ்சிப பசில் வான்பு

௫ வேர்தரு கடரி னெதிர்கொண டாஅங்
கிலம்படு புலவர் மண்டை விளவகுபுகழ்க்
கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்
மண்டா ரகல நோக்கின மலாகதே.

திணை - அது; துறை - பாற்றாறுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கண்க்கோட்டையுடைய சிறியபாழை உலர்த்தமருகவிலேதரு
விக் கொண்டு அறிவோர்வார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்றசொல்லும்
பாண, பாண்கொல்லுகின்றதனை இப்பொழுது கேட்பாயாக; எத்தால், பாழின்

கண் *செருஞ்சிவிறை பொன்னிறத்தையுடைய வாவியு எழுநெல்நாழிந்தை
வெட்டுவோன்டாற்போல, வறமையுற்ற வாழ்ப்புளவாறு ஏற்றுமண்ட, வினம்பிய
படைமையுடைய கொண்பெருங்காணத்தொழுது குளிர்ந்த தாயையுடைய மார்பத்
தை மலர்ந்துகோக்கின.—எ - று.

‘ஏந்தரு சுடரி செவிர்கொன் டாங்கு’ என்புறி, இன் - சாரிவை; அது,
தோற்றம்வேண்டாத்தொருதிக்கணவந்தது. அன்றி, ஐயோம் - விவாத்தால் தொ
க்கதெனினுமமையும். உய்த்திந்தினைக்கும்பாணவென இவையும்; உய்த்தின் அகை
கோக்கினவென இவையப்பினுமமையும். மண்ட அகையோக்கி மலர்ந்தவென்ற
சொந்தது: கொடுக்கும்பொருள் மார்பின்வலியான் உதாமாகவின், அகையோக்கின
வென்றதாகக்கொண்க. (௧௫௩)

(௧௫௩.) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்று
மிரண்டென் குடைத்தே கொண்பெருங் காண
நச்சிச் சென்ற விரவலர்ச் சுட்டித்
தொடுத்துணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மஃதானது

௫ நிறையருந் தானே வேந்தரைத்
திறைகொண்டு பெயர்க்குஞ் செம்மையு முடைத்தே.

தீனை - அது; நிறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வண்மையாதல் வலியாதல் கண்மையொன்றையுடைய, பிறருடைய
மலைகள்; ஏன்றானும் இரண்டுகண்மையையுடைத்து, பெரிய கொண்காணமென்று
மலை; அது, தன்பாற் பரிசில்செப்போன இரப்போர்சாரணமாகத் தான் அவர்க்கு
முன்புகடன்கொடுத்தோராலே வண்ப்புண்ணப்பட்டுக் கிடப்பினுங்கிடக்கும்; அது
வன்றி, நிறத்தற்கரிய படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்
கும் தலைமையையுமுடைத்து.—எ - று.

இரவலர் சுட்டியென்றுபாடமோதி, இரவலர்கருதிக்கொண்டு புத்தகனைத்
தொடுத்துணக்கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும், இரவலர் மெது மெதென்ற உறிட்
கண்ணக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உணப்பினுமமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் உறியவாறு. (௧௫௪)

(௧௫௪.) தமர்தம் நப்பி னதுகோன் நல்லும்
பிறர்கை யறவு தானு ணுதலும்
படைப்பறி தாரா மைத்தின னாகலும்
வேந்துடை யவைவத் தோக்குபு நடத்தலு

௫ தும்மோர்க்குத் தருவன வல்ல வெம்மோன்
சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொண்கேறத்
கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமக

* “தீன்சுடர் செறிவை கோக்கு திரையிதழ் செருஞ்சிப்ப” என்றார் தீந்தா
மணியிலும்; கோலித்தையாரிஸம்பகம், ௫௬ - ம் செய்யுள்.

ஔமெழை தவிர்க்கும் பயக்கெழு மீயிசை
பெற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிச்

க0 கட்சி காணக் கடமா னல்லேறு

மடமா னுரு பிணைபயி ரழைப்பின்

விடர்முழை யிரும்புளிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்
பெருங்க னுடனெம் மேறைக்குத் தருமே.

நீணையும் துறையும் அவை.

ஏறைக்கோணக் துறமகள் ஓளவெயின் பாடியது.

இ - ன்.—தனக்குச்சிறந்தோர் தண்ணீர்பிழைப்பின் அதுபொறுத்தலும், பிற ருடையமிடிமைக்குத் தான் காணாதலும், படைபிடத்துப் பிறர் பழிக்கப்படாத வலியையுடையனாதலும், அரசடைத்தாடிய அவைக்களத்தின்கண் மேம்பட்டுடை த்தலும் தம்மால் மதிக்கப்படுக்தலைவர்க்குத் தருவனவல்ல; ஏம்முடையதலைவன், வில்லைப் பூரணமாகவலித்தலான் அகன்றமார்பினையும் கொல்லும்வேலினையும் காங் தட்டிவாற்செய்த கண்ணியினையுமுடைய குறவர்க்குத்தலைமகள், இயங்குகின்றமுடி லைத் தனது உயர்த்தால் தடுக்கும் பயன்பொருத்தியமலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறு படுகின்றகாலத்தில் இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தானேரும் சேக்கையைக் காணாத காட்டின்கண் மானினதுகல்லகலை மடப்பத்தினையுடைய மாணிய இனம் பிணையைப் பெயரான் அழைப்பின் அவ்வோசையை விடராடிய முழையின்கட் டிடத்தின்ற பறும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக்கேடும் பெரிய மலைகாடாருகிய ஏம்முடைய ஏறைக்கோனுக்குப்பொருத்தும்.—எ - று.

‘நிலைசெலமலர்த்தமார்பு’ என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்த்த மார்பெனினும் அமையும். தலைமயங்கியென்பதனுள், தலை - அசைநிலை. (கடு௭)

(கடு௮.) முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவு

மரகடன் பொருத வண்ண நெடுவரைக்

கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்

பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்

௫ கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியுங்

காரி டூர்ந்து பேரமரக் கடந்த

மாரி யீகை மறப்போர் மலையனு

மூரா தேந்திய குதினாக் கடவோற்

கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ நெழினியு

க0 மீர்த்தன் சிலம்பி னிருநீங்கு களிமுழை

யருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்ச்சிமையப்

பெருங்க னுடன் பேகனுந் திருந்துமொழி

மோசி பாடிய வாயு மார்வழுந்

துன்னி வநந ருலைவுகனி தீரத்

கடு தள்ளா தியுந் தகைசால் வண்மைக்

கொள்ளா ரோட்டிய நன்னியு மெனவாங்

கெழுவர் மாய்க்த பின்றை யழிவரப்

பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி

யிரந்தோ ாற்றந் தீர்க்கென வினாந்தவ

2.0 ணுள்ளி வந்தனென் யானே விகம்புநக்

கழைவளர் சிலம்பின் வழுமொடு நீடி

யாசினிக் கவினிய பலவினார் வுற்று

முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்

றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிடுஉப் பயிரு

௨.௩ மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ

விவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண

விசைமேற் தோன்றிய வண்மையொடு

பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்; பரிதிக்கடாநிலையுமாள்.

குமணனைப் பெருநீதிக்கிராந் பாடியது.

இ - ள்.—முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்தருடனெப்பொருத தலைமையையுடைய செடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி கல்லை உருட்டியோடும் பறம்பிற்குவேந்தனெனியபாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய கொல்லிமலையையாண்ட வலியவிலையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய குதிரையைச்செய்ததிப் பெரியபூசலென்ற மாரிபொலும்பன்மையை யும் மிக்கபோரியையுமுடைய *மலையனும், செறுத்தப்படாது உயர்ந்த குதிரையென்னுமலையையும் கூரியவேலையும் கூவினக்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையுமுடைய எழினி அதியமானும், மிகக்குவிரந்த மலையின் ஈழ இருள்செறிந்த பெரிய முழுமலையையும் மலைத்தகரியவலியினையுமுடைய செங்கவநாகும் உயர்ந்தகிரவ்களையுடைய பெரியமலைகூடானெனிய பேசனும், திருந்தியசொல்லையுடைய மோசியென்னும்புலவன்பாடப்பட்ட ஆயும், ஆசைப்பட்டத் தன்னை நினைந்துவருவானுடையவறுமை மிகவுள்கத் தவிராதுகொட்கும் உறுபாடமைந்த வண்மையினையுடைய பகைவரைத்தூர்த்திய நன்னியும் எனச்சொல்லப்பட்ட ஈழவரும் இதந்த

* காரியென்பவன், இவனே; இவனை மலையமான்றிருமுடிக்காரியென்றும் கூறுவர்.

† இச்செய்யுளிற்போலவே “வானம் காய்த் த : கமலைக் கவாஅற், காண மஞ் னைக்குக் கலிக்க கல்விய, வருத்திற் றணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன் பேசனுஞ் சுரும்பன், கறவீ யுறைக்கு நாக செடுவழிச், சிறவீ முல்லைக்குப் பெருத் தேர் கல்விய, பிறங்குவென் னருவீ வீழஞ் சாரத், பறம்பிற் கோமான் பாரியும் கறங்குமணி, வானுயிப் புரவியொடு கையக மருள், வீர கன்மொழி யிரவலர்க் கீத்த, வழறிதழ்ந் திணைக்கு மஞ்சகரு செடுவேற், கழடுகூத் தடக்கைக் காரியு சிழறிதழ், கீல நாக கல்விய கலிக்க, மாமைர் செல்வற் கமர்த்தனைக் கொடுத்த, சாவற் தாவ்விய சாந்துபுலர் திணிதோ, னார்வ கன்மொழி யாயு மார்க்கரைக், கமழ்ப்புஞ் சாரத் கவினிய செல்லி, யமிழ்தவின் கீழ்க்கரி யெனவைக் கீத்த, வுரவுச்சினம்

வின்பு ண்டார்ஞ்ஞ இரக்கம்வாப் பாடிவருவாரும் பிறருக்கடி இரத்தோதடப் பத்தத்தீர்க்கக்கடவேன் யானென்ற நீ இருத்தலால் வினாத்த இவ்விடத்தே டி சின்பெறநினைந்துவந்தேன், யான்; வானகத்தின்கண்ணெப்பொருத்த மூலத்தி னும்மலின்னெட் சுபுண்ணியோடு ஒங்கி ஆசினியோடு அமுதபெற்ற பலாவின்னை ஆசைப்பட்டி மூண்ஈப்புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன் பஞ்சுபோலும் மலியையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மத்தியைக் கையாற்றியி றெய்தழைக்கும் தனாந புதுவருவாயையுடைய முதிர்மென்னுமலைக்குத்தலை, உலையுழுவதிலும் விளங்குகின்ற தலையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரியையு மூடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்டவண்ணையுடனே பகையிடத்த உயர்க, நீ எடுக்கப்பட்டவேன் - ஏ - து.

ஆசினியொடுக்கவியியவென, ஒடு - விரித்தனைக்கப்பட்டது. ஆர்வுற்றுப்பயிரு மென்க. ஆசினியென்பது, ஒருமரம், ஈரப்பலாவென்பாருமுனா. பாடிவருநரும் பிறருக்கடி இரத்தோதற்றத்தீர்க்கவேண்டுமெனக்கருதியென்று உணாப்பாருமுள்.

- (கருக.) ஊழ நாளோ டியாண்டுபல வுண்மைபிற
 ிராதல்சொல் லாதென் டையிரென்ப பலப்புலந்து
 கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
 னூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டியின்ற
 ௫ முன்றிற போகா முதாவினள் யாயும
 பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
 மருங்கிற் கொண்ட பலகுறு மாககா
 ிசைந்துதின வாடிய முலையன் பெரிதழிந்து
 குப்பைக் கிரை கொய்கண் ணைகதத்
 ௧௦ முற்றா விளந்தளிர் கொயதுகொண் டிப்பின்று
 ிருலை யாக வேறற் றோரின்
 றவிழப்பத மறந்து பாசடகு மிசைநது
 மாசொடு குறைந்த வுக்கைய னறம்பழியாத்
 துவ்வா ளாகிய வெனவெய யோளும்
 ௧௫ என்றா, கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் காணவர்
 கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை

கனறு மொளிகிழை செடுவே, லாவக்கடற் றுனை யதிகனறு காவாது, கட்டோ ருவப்ப னடைப்பரி கார, முட்டோது கொடுத்த முனைவினவகு தடக்கைத், துனிமழை பொழியும் வளிதுஞ்ச கெல்க்கோட்டு, கனிமலை காட னன்னியு கனிமினை, றறம் போது ஞாலிய காருமுதிர் காத்தத், குறம்பொறை நன்னி கோடியர்க் கீத்த, காரிக் குதினைக் காரியொடு மலைத்த, கோரிக் குதினை யோரியு மெனவாக், கெழு சமன் கடத்த வெழுவுறத் தினிதோ, கெழுவர் பூண்ட லீகைச் செத்தகம், விரிகடல் வேலி வியலகம் வினக்க, கொருதான் றுங்கிய வானுடை கோன்றான் ஒவியப் பெருமகன்" என்ற வன்னல் வருகனாயும் திறுபாறுறுப்பவயிலுக்கறி விருத்தல்கண்க [அடி ௮௪ - ௨௨].

யைவனம் வித்தி மையுறக் கவினி

ரீனல் செல்லா வேணற் கீழுமெனக்

கருவி வானத் தலைஇ பாங்கு

உ.0 மீத்த நிற்புக மேத்தித் தொக்கவென்

பசிதினத் திரங்கிய வெரக்கன நுலப்ப

வயாந்தேத்து மருப்பிற கொல்களிறு பெரினுந்

தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலே னுவந்துநீ

யின்புற விடுகி யாயிற் கிறிது

உ.1 குன்றியுங் கொள்வல் கூாவேற குமண

வதறபட வருளல வேண்டிவல் விறாபுகழ்

வசையில் விழுத்தினைப பிறங்க

விசைமேற் தோன்றணி பாயிய யானோ.

திணை - அது, நுணை - பரிசில்கடங்கல்.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ன் - தனக்குச்சென்ற நூன்கன் பல உடைதலின், இன்னும்போ
கின்றதிலை எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுகானோடு பலவாகவெதற்
துத் தானபிழத்ததனடே காலாகக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று அணுகப் பலஅடி
யிட்டெடுத்து னுலையிரித்தாற்போலும் மயிலையுடையவனாய்க் கண்மறைந்து முற்
தததிடத்துப் புறப்படமாட்டாத மூபபையுடைய தாயும், பசுப்புற்றமேனியுடனே
நினைவுவருத்த வருத்தி மருங்கிலே வந்தத பலரிடையின்கண் பிரைத்துமெல்லுத
லால் உலாந்தமூலையினையுடையனாய் மிகவும்வருத்திக் குப்பையின்கண் படுமுத
லாகவெழுத்த னொயினது முன்புசொய்யப்பட்ட கண்ணிலெயின்த நுதிராத
இனையதனினாப்பறித்துக்கொண்டு உபயினறியே ிரை உலையாகக்கொண்டு வற்றிக்
காய்ச்சி மோசினி அவிழாங்கியவைவறந்து பசிய இலையததின்ற மாசோடு
கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய் அறகதவனப்பயிற்ற உண்ணாங்கிய என்னை
விரும்பியோனமென்றுசொல்லப்பட்ட இருவருடையசொஞ்சமும் காதலிப்ப,வேடர்
கடப்பட்டுக் கரித்தபுனத்தை மயங்கவுமுத அகன்ற இடததையுடையகொல்கள
ஐகனகெல்லோர்வித்தி இருட்சியுற அசுகுபெற்றது கோடையிருதியான் ஈன்றலைப்
பொருத்தாத நினைகு இருமெனும் அணுகானவொலியுடனே மின்னும் இடியு
முதலாகிய தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரித்தாற்போலத் தந்த சினது
புகழைவாழ்த்திப் பசித்தினலாவருத்தமுற்ற ஈண்டிய வனது கதறமுமெழு, மேம்
பட்டு எத்தியகோட்டையுடைய கொலையானையைபெறினும் முகமாரித்தரும்பரி
சில்லக் கொள்ளேன்; மகிழ்த்து நீ யான் இனபுற விராயத் தந்த விடுவையாயிற்
கிறிதாயிடு குன்றியெனனும் அனலையுடையபொருளாயினும் கொள்ளேன்; கூரிய
வேலையுடைய குமணனே, அவ்வின்புறதறகணனேபட அருளுநிலைவென்றோவன்,
வென்றிப்புகழையுடைய வசையிலாத சிறத்த குடியின்சட்டிபற்ற இசைமேம்
பட்ட அண்ணலே, கிண்ப்பாடியயான். - உ - த.

குமண, இசைமேத்தோன்றல், கிற்பாடியயான் கொல்களிறுபெறினும் தவிர்
த்துவிடுபரிசில் கொள்ளேன், இருவாசொஞ்சமுறாடிப்ப, ஒக்கலுறாடிப்ப உலகத்து

இன்புறவிடுதலையிற் குன்றியும்கொள்கேன், அதற்பட அருளல்கேன்மிகறெனக்
உட்டி வினமுடிவுசெய்க.

‘வாழு கானோடி பாணபெல வுண்மையின்’ என்பதற்கு, இன்பதகாததற்கு
நத இளமைகாளுடனே மூப்புக்கததனைபமுற்ற பாணபெலவண்மையினெனின
மமையும. குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்தமெனது உரைப்பாருமுளா. ஆங்கு
மென்னும் உமமை - இசைகிறையு. (கரு)

(கரு) உருகெழு ஞாயிற றெண்கதிர மிசைகத

முளிபுற கானவ குழைப்பக கலலென
வதிரகுர லேறெடு துனிசொரிக தாககுப
பசிதனைத கிரதகிய கசிவுடை யாககை

1) மவீழ்புகு வறியா தாககின் வாடியா
நெற்கொள வரிக்குடா குளிப்பத தண்ணெனந
சுயர்கொள கொழந்தவை நெய்யுடை யடிசின்
மகிசா நாண ன போல நவின்ற
சிறுபொ னைகளை சுறா வி இச

2) கெடின றுகப பாடுநா கடுபென
வா துபெறு பொலனகல பெ ளிகினின் விச
நடடீரா நடட நல்கிசைத குமணன
மடடா மறுகின் முதிரத தோனே
செகுவை யாழி னவருவன பெ தெய்ப

3) பாடிநி நுவலுநா கூற வலவிலாந
துளாந தூரப்ப வந்தகென னெளறா
நி அணுக துததலி னில ந துனை ம
புலவிலை குருப்ப புத வன பவமாந
பாலவ யறுபுலை கூலவததன்ன பெரு ஆன

4) கூழுந சோமவ கடைஇ புழி
துளளில வறுவகலந தீவந்தழக கண்டு
மறப்புகி யுணாகது மகியவ காடடியு
நொந்தன வாந் துந்தையை யுளளிப
பொடிந்தனை செவலி காட்டெ னப பலயும

5) வினவ லாண ளாகி நனவி
* னலவ லுழாபோண மலலவ சிறப்பச
செவலச செலவ மிததனை வலலே
விதெதவ வேண்டுவ ததை படுகினா
நாகுழ நிலவரை யுயரநிவ

6) சோகெழு விழுப்புக டே கதுகம பலவே
தினையுந் துறையுந் அவை
அவலே அவர் பாடியது

தி - க்.—உட்குப்பொருத்திய ஞாயிற்றினது ஒன்றிய கடந்தினைப்பட்டு முனிந்த புலையுடையகாடு தனிப்பெட்ட கல்லை ஒசையுண்டாக கேட்கிறதென்பதும் ஒசையையுடைய உருமேந்தலானகடித் துனியைப்பொழிந்தாற்போலப் பதினென்பப்பட்டு உளந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அவிழ்ப்புவதறிவாதகலால் வட்டமுற்ற முடக்கக்கொண்ட பலவரினையுடைய குடர் தன்கண்ணேழுந்தும் பரிசுருவிரத் தானிப்புச்சேரப்பட்ட கொழுவிய தலைபொருட்கடிப் பெய்யுடைய அடிசிலத் திங்கைச்சேரந்த காணாமியமினவொப்பப் பயிறை பொன்னாற்செய்யப் பட்ட சிறிய நல்லகலங்களைச் சூழவைத்திருத்தி ஊட்டிக் கேட்கலையாகப் பாடுவா ரதுகற்றமெனச்சொல்லிப் பெறுதற்கரிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அனிகலக் களை எளிதாகவழங்கித் தன்னுடைய கட்டோரினும் எம்மோடுகேட்புச்செய்த கல்ல புசையுடைய குமணன், மதுநிறைந்த நெருவினையுடைய முதிர்மென்னுமையிடத் தான் ; நீ அவன்பாற் செல்லையாயின், நினக்கு மிகவுந்தருவென நினது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொல்ல, அதுகேட்டுக் கடிதாக வினாந்து எனது உன்னம் செலுத்துதலான் வந்தேன, எனதுமனை உண்ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையையிகழ்த்துகின்றயாது உறைகின்ற புல்லிய உணமயிப்போலும் குடுமியை யுடையபுதல்வன் பலபடியும் பாலில்லாத வறவியமுலையைச் சுவைத்துப் பால் பெறாளுய்க் கூறையும் சோற்றையும்வேண்டி முடுகி முறைமுறையே உள்ளொன் றில்லாத வறிய அடுகலத்தைத் திறந்து அக்கு ஒன்றுக்கானாழை, அதனைப்பார்த்து மறத்தையுடைய புலியைவாவுசொல்லி அச்சமுறுத்தியும் அம்புலியைக்காட்டியும் அவற்றால் தனிக்க அருமையின் உருத்தினையப் நின்பிதாவைநினைந்துவெறுத்த கின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக் கேட்டல் அமைவானாய் மிகுதிப்பட நனவின் கண்ணும் துயரமுறுவோன் வளப்பமிகத் தொலையாதசெல்லத்தை மிகுதநனையாய் வினாய்ப் பரிசித்தத்து விடுத்தலவிரும்புவேன், யான், ஒலிக்குத்தினையையுடைய நீராற்றமுற்பட்டலிவெலையிலேயோங்க நினது சிர்மைபொருத்திய நிறத்த புகழைப் பலவாகவாழ்த்துவேன் —௪ - று.

அத்தை - அசைநிலை. கண்கலமிரிது அடிசிலைக் குடர்க்குளிப்பத் தன்னென னுட்டியென்க.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது. 'கட்டோர்கட்ட' என்பதற்கு கட் டோனாகாட்டியவெனினுமையும. 'செல்லாச்செல்லமீதனை' என்பதுஉம், 'நிலவனாயுணர்' என்பதுஉம் பாடம். (௧௯௦)

- (௧௯௧.) நின்னொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண் டென்செலந் கொண்மு வேண்டுவயிற் குழிஇப் பெருமலை யான் தோன்றல குன்றுதா புருமுரறு கருவியொடு பெயலகட னிறுத்து
- ரு வளமழை மாநீய் வென்றுழக் காலை மன்பதை யெல்லாநு சென்றுணக் கங்கைக் கனாபொரு மனநீர் நிறைந்து தோன்றியாகு கெமக்கும் பிரர்க்குஞ் செமமலை யாகளி னன்பிலா டவா கொன் றுறு கவரச்

“கரு சென்றுதலை வறுநு வல்ல வன்பின்று
வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
கிறறைநா ளோடும் யாண்டுதலைப் பெயரவெனக்
*கண்பொறி போகிய கசிவோ டுரனழிந்

தருத்துய நுழக்குமென் பெருந்துன் புறுவிரின்
கரு றுன்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
பனைமரு டடக்கையொடு மூத்துப்பட முற்றிய
வயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ணைன்பக
டொளிகிக மோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி ஈரட்ட வேறிச் செம்மாந்து

உ.௦ செலனசைது யுற்றனென் விறன்மிரு குரிசி
லின்மை தூர்ப்ப விசைதர வந்துகின்
வண்மையிடு ஞெய்த்தவென் னயந்தனை கேண்மதி
வல்லினும் வல்லே ஞயினும் வல்லே
பெண்ணளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த

உ.௧ நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்
வேந்தா காணப் பெயர்வேன் சாந்தருந்து
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகல
மாணியை புகளிர் புல்லுதொறும புகல
நாண்புர சிறகரு மிடனுடை வளாப்பினின்

க. ௦ றுணிழல் வாழ்நர் நனகல மிகுப்ப
வாளம ருமுந்தரின் றுணையுந்
சீர்மிரு செல்வமு மேத்தகம் பலவே.

தீனை - அது, துறை - பரிசீலிப்பது.

அவனை அவர்பாடிப் பகடுபெற்றது.

இ - ன்.—பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பரப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரை முக
த்தொண்டு வினாந்தசெலவையுடையமுதல்கள் வேண்டியவிடத்தே திரண்டு
பெரிய மலைபோலத்தோற்றத்தையுடையவாய்ச் சூழ்முதிர்த்து உருமேறிடிக்கும்
மின்முதலாகியதொகுதியுடனேகூடிப் பெயலை முறைமையாகப்பெய்து வளத்தைத்
தரும் மழைநீர்விய கோடைகாலத்து உயிர்ப்பண்மைகளெல்லாஞ்சென்று நீருண்
டற்குக் கல்கையின்று கலையைப்பொருள் மிக்கவென்னம் நிறைத்துதோன்றிய
வாறுபோல வந்தேக்கும் பிறர்க்கும் தலைமையையுடையவாதலின், யாவரோடும்
உறவில்லாத ஆறலை கண்வர் கொன்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய்
முடிவனவல்ல அருஞ்சுரமாயிருக்கத் தம்முயிரமேல் அன்பின்றி வலிய கலகிடத்து
அசையிடம் போதற்கரிய கரத்தின்கண்ணே அனலின்றிப்பிரித்தவர்க்கு இற்றை
காலோடுகூடி யாண்டுதலெனச்சொல்லிக் கண்ணொளிமருங்கிய இரக்கத்

தடனே வலிகெட்டுப் பொறுத்தநீரிய தன்பமுதம் எனது பெரியவதமையுற
வோன் நினது முயற்சியாலுண்டாகிய செல்வத்தைக்காணுத்தோதும் விபப்பப்
பணையெயொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்தப்பமும்படிமுறித்த உலர்ந்த கொம்
பேத்திய மலையெயொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளக்கும் பட்டம் பொலியப்
பக்கத்தெயொலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாறியெயொலிப் எறித் தலைமேலேன்ற
இருத்த போதலையும்கிடையேன் ; வென்றியித்தலைவனே, எனதுவதமையினை
நின்றதாரத்த சின்புகழ்கொடுவதென்ற நினதுகவண்மையிலே நிலவற்றைத்தொட
த்த என்னைக் காதலித்துக்கேட்பாயாக ; நிலவற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும்
அறியேனாயினும் விரைய எண்கலவியனைவ ஆராய்த்தறித்தியைய ஆராயாதநெ
ந்த நின்னையை அனந்தறிவாயாக, பெருமானே, எக்காரும் || எனதுமிகுநிலை
கண்டு அரசர்காணும்படி பெயர்வேன ; சாத்துபூசப்பட்டபு பகி எல்ல இலக்கணத்
தைப்பொருத்திய மேம்பட்ட அழகினையுடையமார்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபர
ணத்தையுடையமகளிர்தழுவுத்தோதும் விருமப நாட்காலையே முரசமுழக்கும் இட
ஊடைத்தாய எல்லையின்கண் நினதுதானிழற்கண்வாழ்வார் கல்ல ஆபரணத்தை
மிகுப்ப வாணாற்செய்யும் போரின்ன்கண்ணே உழக்கப்பட்ட நினதுபடையையும்
நினதுசீர்மிக்கசெல்வத்தையும் பலபடப்புகழ்வேம்.—எ - து.

அருஞ்சரம் சென்று தலைவருவனவல்லவென முற்றுகி, அவ்வருஞ்சரமிற்
தோரெனவும், அன்பின்றியிறத்தோரெனவுக்கூட்டுக. நின்வண்மையிற்றெடுத்த
வென்பதற்கு நின்வண்மையால்வளைத்துக்கொள்ளப்பட்டவெனினுமமையும் புகல
மிகுப்பவென்னும் செயவெனெச்சக்கண், வாளமருமுத்தவென்னும் பிறவியெயொடு
முடிந்தன.

தன்புறவியருளப் பகடேறிச் செல்லாசைஇ உற்றவெனெனவும், மகளிர் புக
லத் தாணிழல்வாழ்கர் கண்கலமிகுப்ப வாளமருமுத்தநின்தானையும் செல்வமும் ஏத்
துகமெனவுக்கூட்டுக. (௧௧௧)

(௧௧௧உ): இரவலர் புரவலை நீயு மல்லே

புரவல ரிரவலாக கிலையு மல்ல

ரிரவல ருண்மையுற காணினி யிரவலாக

கிவோ ருண்மையுற கரணினி நினனாக

டு கடிமரம் வருத்தத் தந்தியாம பிணித்த

கெடுகல் யாணையெம் பரிசில

கடுமான் ரோன்றல் செல்வல் யானே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்லிடைப்பாற்பட்டது.

அவர் வெளிமாறுதழைக்கேன்றுக்கீது வெளிமாந்துநீகுவான் தம்பியைப்
பரிசில்கொடுவேன அவன் கிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதுபோய்க் துமணைப்
பாடிக் துமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநீன்று வெளிமாறுக்கீதுமாநீந்
யாத்துக்கேன்று அவர்கொல்லியது.

* இப்பாட்டு 'பிறன்பாற் பெரிதுபெற்றதச் சிறிதுதந்தவற்றுகூட்டியவிலை'
என்பர் நச்சிதூக்கியியி [தொல், பொரு, புறத்தினியியல், ௧௧-ம் குந்திரவுறு],

இ - ள்.—இரப்போர்க்கு ஈத்த பாதுகாப்பாய் நீயுமல்ல; புரப்போர் இரப்போர்க்கு இல்லையுமல்லர்; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இரப்போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; கின்னுடைய ஊரின் கட் காவலையுடையமாம்வருத்தக் கொடுவதென யாங்கடைய உயர்ந்த கல்லை இடைக்கண்முடைய யானை மெதபரிசில்; விரைந்தசெலவியையுடைய குவினாயையுடைய தலைவனே, இனி யான்போவல்.—எ - து.

யான்போவலென்றதருத்த: முன்சிறிதகொடுப்பக் கொன்னாதமிருந்தோன்றிவந்தது. இராவலருண்மையுக்காணினியென்றதருத்த: இரப்போர்க்குப் பெருத்தன்மையுள்ளதால் என்னவிலேகாணென்பதாம். 'யாம்பிணித்த' என்னும் பன்மை, பெருமிதத்தோன்றிவந்தது. *“நடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையும்” என்பதனால், இது பெருதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை. (ககஉ.)

(ககக.) நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந் துறைநர்க்கும்

மன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்கும்

கடும்பின் கடும்பி னீர யாழநின்

னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை கல்கி யோர்க்கு

டு மின்னோக் கென்னு தென்னெடுஞ் சூழாது

வல்லாங்கு வாழ்து மென்னு நீயு

மெல்லோர்க்கும் கொடுமதி மனைகிழ வோயே

பழந்துங்கு முகிரத்துக் கிழவன்

நிருந்துவேற் குமண னல்லிய வளனே.

தினை - அது; துறை - பரிசிற்பாற்பட்டது.

பெருஞ்சித்திரனா துமண்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனையோடிக் சொல்லியது.

இ - ள்.—நின்னைக்காதலித்ததையும் நிச்சாரவாய மகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுதப்பட்டமகளிர்க்கும் பலருணங்கனும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய நினதுகற்றித் துழத்தமகளிர்க்கும் கமதுகற்றத்தினது மிக்கபரிசீலக் கினக்கு கொடுகாட்டபடக் குறித்த எதிர்ப்பை தத்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்றதருத்த என்னெடுகடி உசாவுவதுஞ்செய்யாது சதாரப்படக் குழுவாழ்க்கைவாழக் கடவேமென்றதருத்த நீயும் யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக, எனது மனைக்குரியோயே, பலாப்பழமுதலாயினனங்கும் முதிர்மென்னுமலைக்குத்தலைவனாகிய நிருந்தியலேவையுடையகுமணன் கல்லியசெல்வத்தை.—எ - து.

மனைகிழவோய், குமணனல்லியசெல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்கும்கொடுமதி பெனக்கட்டுக.

கின்பன்மாண்கற்பிற்றினமுதலோர்க்குமெனவியையும்; கின்றாங்குறாப்பிணுமமையும். நீயுமென்றஉம்மை, யானும்கொடுப்பென் நீயும்கொடுவென எச்சவும் மையாய்வின்றது. (ககக.)

(௧௯௪.) ஆடுகளி மறந்த கோயெ ரடுப்பி

னும்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்

பாஅ ளின்மையிற் றோலொடு திரங்கி

யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை

௫ சுவைத்தொ றமுஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி

நிரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணென்

மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ

நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண

வென்னிலை யாழித்தனை யாழி னிர்நிலைத்

௧௦ தொடுத்துத் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய

பண்ணமை நரம்பின் பசவச நல்யாழ்

மண்ணூர் முழவின் வாழிய

ரின்மை திர்க்குந் குடிப்பிறந் தோயே.

தினை - அது; துறை - பரிதரிசுடாநிலை.

தர்பியாந்நாடுகொள்ளப்பட்டுத் காடுபறிநீங்குத்தாமனைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—அநிலை மிகவுமறந்த புடையோக்கொ அடுப்பின்கட் காளாம்பிழப்ப உடம்புமெலியும்பசியானவருந்நிப் பாலின்மையால் தோலாந்தன்மையுடனேநிரங் கித் துனைதூர்ந்த பொல்லாத வறுமுலையை வறிதேசுவைக்குத்தோறும் அழுவின்ற தனதபின்னையதுமுகத்தைப்பார்த்து நீராளிரம்பிய ஈரிய இமையையுடைய குளிர் க்தகணையுடைய என்மனையியது வருத்தத்தைப்பார்த்து இந்தவருத்தநீர்த்தற் றசியாய் நியெனதினைந்து நிற்பால்வந்தேன்; கல்லபொரையுடையகுமண, எனது வறுமையிலையை நீ அறிந்தாயாயின் இவ்வாறு வறுமையுற்றவின்நிலைமைக்கண் டினைத்தாயினும் பரிசில்லென்னாதுவிடேன்; பலவாக அடக்கப்பட்ட பண்ணுந லமைந்த நரம்பினையுடைய தோலாந்போர்க்கப்பட்ட கல்லயாழையும் மார்க்கனை ந்நைந்த மத்தனத்தினையுமுடைய கூத்தரது மிகையைக்கெங்கும் குடியின்கட்பிற ன்தோயாதலால்.—வ - று.

அநிலைமிகவுமறத்தலால் தேய்பின்றி உயர்ந்த அடப்பென்னுராம்.

குமண, நீ இன்மைதிர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால் இந்நிலைத்தொடுத்தும் கொன்னாது அமையவெனென்கூட்டக்க.

(௧௯௪)

(௧௯௫.) *மண்ணு யுலகத்து மண்ணுதல் குறித்தோர்

தம்புகந் நிதினுத் தாமாய்ந் தனரே

துன்னருந் திறப்பி னுயர்ந்த செல்ல

ரின்மையி னிரப்போர்க் கீடு யாமையிற்

௫ குருன்னம மாககளிற் றோடர்பறி யாலரே

* இப்பாட்டு, வாகைத்திணையின்பகுதியாகிய 'இடையில் வன்புரழ்த்தொ டைமை' என்னுந்நிறைந்த உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சிரூக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் குத்திரவுணர்].

தாடாழ் படுமணி யிடடும் புறந
லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றேன்றலைப்
பாடி நின்றனென னாகக் கொன்னே

க0 பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாடந் தனனே தலையெனக் கியத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
னாமையி யுவகையொடு வருவ
கடு லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தம்பியாந்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த துணைக்காடு அவர்
தன்வாங்கொடுப்பக் கொண்டுவந்து இளங்குணத்திற்குட்பட்டப் பெருந்தலை
சாத்தனார் பாடியது.

பரிசில்விடையாவது,—

*“வேந்தனுன் மகிழ் வெல்புக ழுறைந்தோர்க்
கெது பரிசி லின்புற விடுத்தன்று.”

இ - ன்.—எப்பொருளும்நிலையாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலபெறதலைக்கருதி
னோர் தம்முடையபுகழைப் பூரியிடத்தேகிறத்திற் தாங்களிறந்தார்; கறுகுதற்கரிய
தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வா, வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற்
பழைய வன்மையையுடைய மாக்கன்போலப் பின்னும் தம்பெயரைநிறுத்தி உல
கோடுதொடர்ந்தபோதுதலை அறியார்; தாளின்கண் தாழ்ந்த ஒசையையுடைய
மணி ஒன்றற்கொன்றுமாயொலிக்கும் புகர்நுதலையுடைய வென்றியின்றயானை
யைப் பாவலர்க்குமிக்கக்கொங்கும் அழிவில்லாத கல்புகழையுடைய வலிய குதி
ளையையுடைய தலைவனைப்பாடிநின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்றபரி
சிலன் வாடினனாகப்பெயர்தல் எனது காட்டையிழந்ததானினும் மிக இன்னுதென
நினைத்து வாளைத்தந்தான், தனதுதலையை என்ஞுத்தருவானாக; ஆங்குத்தருதற்குத்
தன்னிற்சிறந்தபொருள் வேறொன்றில்லாமையின், வென்றிமிக உவகையானவந்
தென், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நிந்தமையனைக்கண்டுக.—எ - று.

வருவென்பது, காலமயக்கம். மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்கிறத்தாலும்,
புகழ்கிறத்தாதோர் மன்றோராதலும் இவ்வாறன்றோவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.
நின்பிழமையோற்கண்டி வருவெனவும், வயமன்றோன்றலைப்பாடிநின்றேனாகப்
பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல் இழந்ததானினும் இன்னுதெனத் தன்னிற்சிறந்தது
பிறிதொன்றின்மையின் தலை எமக்கே வாந்தந்தனனாதலால், ஆடுமலியுகையின்
வருவெனவும் கூட்டுக. கிளைமையோற்கண்டென்ற பாடமோதுவாருமுனர். ()

(கக்கி.) நன்றாய்ந்த நினைமிச்சடை

முதுமுதல்வன் வாய்போகா

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடான்படலம், உசு.

- தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
 னாறுணர்ந்த வெருமுதுநா
 ௫ லிகல்கண்டோர் மிகல்சாய்மார்
 மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
 பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
 மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய .
 வுரைசால் சிறப்பி னுரவேர் மருக
 ௧௦ வினைக்குவேண்டி நீபுண்ட
 புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை
 கவற்புண்ணூண் மிசைப்பொலிய
 மறங்கடிந்த வநுங்கற்பி
 னறம்புகழ்ந்த வலைகுடிச்
 ௧௫ சிறுதுதற்பே ரகலகுந்
 சிலசொல்லிற் பலகடந்தனி
 னிலைக்கொத்ததின் னுலோத்துணைவியர்
 தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்
 காடென்றா நாடென்றாங்
 ௨௦ ிரேழி னிடமுட்டாது
 நீர்தாண கெய்வநங்கியு
 மெண்புணைப் பலவேட்டும்
 மண்ணுணைப் புகழ்பரப்பியு
 மருங்கடிப் பெருங்காலை
 ௨௫ விருந்துற்றதின் நிநுந்தேந்துநிலை
 என்றும், காண்டில் லம்ம யாமே குடாதுது
 பொன்படு நெடுவளைப் புயலேறு சிலைபிழ்
 பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
 தண்புனற் படப்பை யெம்மோ ராங்க
 ௩௦ ணுண்டெந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
 செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
 மழையண் ணைப் நீடிய நெடுவளைக்
 கழைவள ரிமயம் போல
 நிலீஇய ரத்தைந் திலமிசை யானே.

திண்ண - வாகை; துறைய - பார்ப்பனவாகை.

கோண்டிப்*பூஞ்சாற்றுநீப் பார்ப்பார் கௌனியன்விண்ணந்தாயவன்
 அபூர்வமலங்கிழார் பாடியது.

* பூஞ்சிற்றாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பார்ப்பனவாகையாவது,—

*“கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானே
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்து.”

இ - ன்.—பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்டசடையினையுடைய முதிர்
இறைவனது வாக்கைவிட்டுக்கொது அறமொன்றையேமேவிய காண்குந்நைய
யுடைத்தாய் ஆறக்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒருபழையதாலாகிய வேதத்திற்குமாற
பட்டநூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுங்
கையச் சாய்க்கவேண்டி அவரதுமெய்போன்றபொய்யை உளப்பட்டறித்த அப்
பொய்மையை மெய்யென்றுகருதாமல் உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச்
சொல்லி இருபத்தொருவேள்வித்திறையையும் குறையின்றாகச் செய்துமுடித்த
புகழ்மைந்ததலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே, வேள்வித்தொரு
ற்கு வேண்டி நீபோர்க்கப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாரும் பல்லாய்க்கலையினது உறுப
புத்தோல் நினதுதோளின்கண் இடப்பட்ட புணுறுன்மீதே சிறந்துதோன்றக்
கொடுமைமையுடைய பெறுதற்கரியகற்பினையும், அறநூல்புகழப்பட்ட ட்சாலகத்
தைச்சூடி, சிறியநூதலினையும் பெரிய அகன்ற அல்குலையும் மெத்தென்றசொல்லை
யும் பலவாகியகூத்தலையுமுடைய நின்னுடையநிலைமைக்கு மனமொத்த நின்னு
டையதுநிலையிராகிய காதலிமாற் தத்தமக்குப்பொருந்திய எவற்றொழிலைக்கேட்டிற்
செய்யக் காடென்றும் காடென்றஞ்சொல்லப்பட்ட அவ்வித்தின்கட் காட்டுள்
எழுவகைப்பட்டபசுவானும் காட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் முட்டாது நீ
காணும்பரிசு செய்வையழங்கியும் எண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளைவேட்டும் மன
பொருயற் புகழைப்பிரப்பியும் அவ்வாறு பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடி
பாகிய பெரியகாலத்த விருத்தினைப்பொருந்திய நினது நிருத்திய மேம்பட்ட
நிலைமையை எங்காறும்காண்பேமாக, யாங்கள்; மேற்றிசைக்கண் பொன்படுகின்ற
கெடிய குடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடையேறுமுழங்கிற் பூப்பாந்த புதிரை
யுடைய காவிரி உல்கத்தையபாதுகாக்கும் குளிரிந்த புனற்பக்கத்தையுடைய மெ
ழரிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும் தின்னப்படுவனவற்றைத்தின்
றும் ஏறப்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப் போகேன், யானா; போ
காது, மறை தலையெய்தப் உயர்ந்த கெடிய பக்கவகைகளையுடைத்தாய் ஈழநிலவன
றும் இமயமலைபோல நிலைபெறுவாயாக, நீ நிலத்தின்மேலே.—எ - று.

முதுமுதல்வன்வாய்போகாதென்றகருத்து: அப்பெரியோராலும் எக்கால
றும் அத்தியயனம் பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க; ‘வாய்போகாதொன்றுபுரி
த்த’ என்பதற்கு மெய்மைநீங்காமல் வீடொன்றையுமே புரிந்தபுலன்றும், ‘பொய்
யோராது’ என்பதற்குத் தம்பொய்மையை விசாரியாதென்றும், ‘சூவேழ்துறை’
என்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்டதருக்கறானென்றும், ‘சோழின்’ என்பதற்குக்
காட்டுள் எழுகாணும் காட்டுள் எழுகாணுமென்றும், ‘கற்பின்வலைகுடி’ என்பதற்குக்
கற்பினுல்கலைகுடியென்றுமுறைப்பினுமமையும்.

உரவோர்மருக, பொலியக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பார்ப்பியும் இவ்வாறு
விருத்தற்ற நினதுநிருத்தேத்துநிலை என்றும் இன்றுபோலக் காண்பேமாக, யாரும்;

* புறப்பொருள்வெய்க்பாமாலை, வாகைப்படலம், கூ.

† சாலகம் - ஜாலகம்; இது யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவீச்சேடம்.

எம்மூரிடத்த உன்மே தின்றம் ஊர்த்தம் இவ்வாறசெய்த நீதற்பரிசில்லொன்று
கொண்டாவேமாகச் செல்வேன்; நீதானும் இமயம்போல சிற்பெறவாயாக
வென்றாடிக்க.

ஊரூய்த்த ஒருமுதுதனனெனவும், கற்பையும் ததலையும் அல்லுலையும் சொல்லி
யம் உத்தலையுமுடையதனைவியர் வல்குடித் தொழில்கேட்பவனவும், செல்
லாதலிலீயசொனவுமியையும், மூவேழ்தறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருவா
பட்ட அருத்தனாலைன்பாருமுள். விருத்தென்றது, அதிதிகண்; அன்றி, உறப்
புத்தோல்முதலியவற்றாற் புதுமையுற்றவெனினுமமையும். சாவிரிபாக்குமென்ப
து உம பாடம். தில் - விழைவினை உத்தது (ககக)

(கக௭.) நீயே, அமரகாணி னமரகடந்தவா

படைவிலகநி யெதிராட்டிவின்

வாஅள் வாயகத வந்வாடி யாககையொடு

கேளவிக் கினியை கடகூன லுயே

(௫) அவரே, நீநகாணி ந புறங்கொடுதகநி

யாற்றியா மொயாககையொடு

கண்ணாக கினியா கடககூன் லுரே

அநன, வியுமொன் றினியை யவருரொன் றினிய

தொவ்வா யாவுடா யற்றெ வெல்செயாக

க(௧) கழல்புனை திருநகடிக்க கடுமொன் றினி

காணை யியக குமிவ வுலகமெ

தென்கிளை பெரும வுலகதென் னெமககே.

தினை - வது, துறை - அடகலாநக.

புறநிதிருக்களினியைக் கோரட்டு எறிச்சிவாள் மடலன்மதுணைக்குமரநர்
படியது

இ - ன்.—நீதான், போணைக்காணின் அப்போனாவென்ற அப்பகைவரது
படையைவிலககி எதிரிதறலான வானவாடக்கத்ததைத வநவமுத்திய உடம்பு
னே கேட்டசெவிககு ஹிரை, கண்ணுக்கு இன்னும், பகைவராகிய அவர்தாம்,
நின்னைக்காணிற் புறந்தருகறா புண்ணறியாத உடம்பாகியவடிவுடனே கண்ணுக்கு
இனியர், செவிக்கு இவியரல்லர், அதனால், இவ்வணம் நீயும் ஒன்றினியை; அவ
ரும் ஒன்றினியா, இனி அவரொவ்வாதன வேறபாவையுள், வெலலும் போரினைச்
செய்யும் வீரகதழலணித்த திருத்திய அடியினையும் கடிய செவவினையுடைய குதி
ளையையுமுடையகின்ளி, நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம், அதற்குக்காரணம்
யாதோ பெருமானே, எமக்குச்சொல்லுவாய் — ௭ - து.

நீ கட்டுனையெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்தலும், அவர் கட்டுனியரெனப்
புகழ்த்ததுபோலப் பழித்தலும் சில அணிதோன்றலினறன. (கக௭)

(கக௮.) அருயி யார்க்குங் கழைபயி னனநகலைக்

கழவனா ரடுக்கத்து மலாகத காந்தட

- கொழுங்கிழங்கு மினிசக் கிண்டிக் கிளையொடு
கடுக்கட் கேழ லுழுத பூழி
- டு கண்ணுள் வருபத நோக்கிக் குறவ
ருழாஅது வித்திய பருஉக்குரற் சிறுதினை
முந்துவினை பாணர் நாட்புதி துணைமார்
மனையான் கறந்த துறாகொ டம்பான்
மானறடி புழுககிய புலவுநாறு குழிசி
- க0 வான்கேழிநும்புடை சுழாஅ தேற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்குங்
கூதுளங் கவினிய குளவி முன்றிற்
செழுங்கோள் வாழை யகன்லைப் பகுக்கு
மூராக் குதினாக் கிழவ சுடர்வே
- க1 நனையார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி
வடிநனி வம்பின் வில்லோர் பெரும
கைவள் விகைக் கடுமான் கொற்ற
வையக வளைப்பிற் தமிழ் கல் கேட்பப்
பொய்யாச் செந்நா கெளரிய வெத்திப்
- 20 பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளு
பியா மன்னர் காண
யியாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே.

தின - பாடாண்டினை; துறை - பரிசீலிற்றுறை; இயன்மொழியும், வரகலா
கையுமார்.

பிட்டங்கோற்றனைக் கருவூர்க் கடுத்தப்பின்னாகாத்தொர் பாடியது.

இ - ன்.—அருவி ஒலித்திழியும் வேய்பயின்ற அகன்றவிடத்து மிளகுசொடி
வளரும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்தகாத்தளிளது கொழுவிய கிழங்குபிறழ்க்கிள
றித் தன்னினத்தோடேகூடத் தறகண்மையையுடைய கேழலுழுதபூழிக்கண்ணே
கல்லகாள்வந்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவர் அங்கிலமுழாதே அதுவே உழவாக
வித்திய பரியதோகையையுடைய சிறியதினை முற்படவினைந்த புதுவருவாயாகிய
குதினா கல்லகாவின்கண்ணே புதிதுண்ணவேண்டி மனையாவைக்கறந்த துறா
கொண்ட இனியபாலை மான்றடிபுழுக்கப்பட்ட புலாக்காறும் பாணையினது திணை
தோய்ந்த வெளியகிறத்தினையுடைய பெரியபுறத்தைக்கழுவாதே உலையாகவார்த்
தேற்றிச் சந்தனவிநகான் உலிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கடாளி வின்பெற்ற மலை
மல்லிகைகாறமுற்றத்து வளவியருளையையுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக்
கண்ணே பலருடனேபகுத்தன்னுந் ஊரப்படாத குதினாவென்னுமலைக்குத்தலைவ,
கூரியவேலையும் கறைக்கொடியின் காசாற்றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையினை
யும் வடித்தல்பயின்ற அம்பினையுமுடைய வில்லாட்களுக்குத்தலைவ, கையான்வழவ்
கும் வளரிய கொடையினையும் கடிய குதினையையுமுடையகொற்ற, உலகத்
தெல்லையுள் தமிழ்காடுகேட்கப் பொய்யாத செவ்வியகா வுருத்தும்படி வாழ்த்திப்

பாடுவொன்றசொல்லுவர் பரிசிலர், காடுதாம்; கொடாறவேந்தர்நாளைக் கொடாற
பாத்த தினது வசையில்லாத வாலியபுகழை.—எ - று.

சிறுவ, பெரும, கொற்ற, பரிசிலர் கின்புகழையேற்றிப் பாடுபவென்ப; அந்
னல், பாணும் கின்பாற் பரிசில்பெற்றுப் பாடுவேனாகவேண்டுமென்ப பரிசிற்றதைச்
சேற்கக் கூறியதாக்குக.

ஊராக்குதினா - மலைக்குவெளிப்படை. நறை - பச்சிலை. (ககஅ)

(ககஅ.) தும்படை செல்லுங் காலை யவர்படை
யெடுத்தெறி தானே முன்னனா யெனாஅ
வவர்படை வருஉங் காலை தும்படைக
கூழை தாங்கிய வகல்யாற்றுக் குன்று
வினங்கு சிறையி னின்றனே யெனாஅ
வரிதாற் பெருமரின் செவ்வி யென்றும்
பெரிதா லத்தையென் கடும்கினா திடும்பை
யின்னே விடும்கு பரிசில் வென்வே
விளம்பல் கோசா விளங்குபடை கன்மா
கடு ரிகலின ரொழிந்த வகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கமபம் போலப்
பொருநர்க் குளையாதின் வலன்வாழியவோ.

திண்ண - அது; துறை - பரிசில்கூடநிலை.

அப்பனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—தும்முடையபடை பனகவர்மேற் போங்காலத்து அவரதுபடை
யாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஒக்கியெறியும் படைக்கு முன்னேகிற்பயாகலா
னும், அவர்படை அடர்த்துவருங்காலத்து தும்படையினது அணியைபற்றாந்
வேண்டி அகன்ற ஆற்றின்கட் குறுக்கேதடுத்ததுக்கிடக்கின்ற மலையையொப்ப அந்
னைத்தடுத்தின்றுயாதலானும் பெருமா, கிண்ணக் காணலாய்க்காலம் பெறுதலரிது,
எக்கானும்; எனதுசுற்றத்தினது இடும்பை பெரிதாறலால் நீ இப்பொழுதே எனக்
குப் பரிசிலத்ததுவிகவாயாக; வென்றியெலையுடைய இளைய பலகோசர் வினங்கிய
படைக்கலங்கற்பார் மாறுபட்டனராயெறித்த அகன்ற இளையையுடைய முருக்கா
கிய பெரியமரத்தாற் செய்யப்பட்ட ஊணமாகிய இலக்கைப்போலப் பொருவார்க்
குத்தொலையாத தினது வென்றிவாழ்வதாக.—எ - று.

‘என’ என்பது, எண்ணிடைச்சொல். எனிதாலத்தையென்று பாடமோது
வாருமுளர். (ககக)

(கக௦.) மனாபிரித் துண்ட ரெவ்வி வேலிப்
பரலுடை முன்றி லங்குடிச் சிறு
ரெல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி
வில்லுமு துண்மார் நாப்ப னெனல்வென
இ விழிபிறப் பானன் கருங்கை சிவப்ப

வலிதரத்த சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்தடி
புலிதஞ்சு நெடுவரைக் குடினையோ டுரட்டு
மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டற்
குறுக லோம்புமின் நெல்வி ரவனை
கடு சிறகண் யானை வெண்கோடு பயந்த
வொளிதிகழ் முத்தம் விறலியர்க் கித்து
நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்கடும் பருத்தி
நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவாக்
கரு கிறும்பு பயன்படுக்குங் கருங்கைக் கொல்லன்
விசைத்தெறி கூடமொடு பொருஉ
முலைக்க லன்ன வல்லா ளன்னே.

தினை - வாகை; துறை - வல்லாண்முலை; தானைமறமுலை.

அவனை உறையூர்மருந்தாவன்தாமோதரனார் பாடியது.

வல்லாண்முல்லையாவது,—

*“ இல்லும் பதியு மியல்புல் கூறி
நல்லான் மையை கலமிசுத் தன்று.”

இ - ன்.—மரையாவார் பிரித்துண்ணப்பட்ட கெல்லியாகிய வேலியையுடைய
தாய் அதனதுவிதையாகிய பாலுடைத்தாகியமுற்றத்தினையுடைய அழகிய குடியை
யுடைய சிறிய ஊரின்னகட் பகற்பொழுதெல்லாம் வேட்டையாடித்திரிந்த கல்லி
யில்லாத காட்சியையுடைய வல்லாகிய ஏராலுழுதுன்பாருடையநடுவே ஓசையை
யுடைத்தாக இழிந்தபிறப்பினையுடையபுலையன் தனதுவலியைகைசிவப்ப வலியான்
முடுக்கிக்கொட்டும் வலியகண்ணையுடைய அச்சத்தைச்செய்யும் தடி புலிகட்கும்
கெடியமலையின்கட் பேராந்தையோடுகூடியொலிக்கும் மலைபொருந்தியகாட்டை
யுடையனாகிய கூரியவேலையுடையபிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின், பகைவீர்,
அவன்ருன் சிறகண்ணையுடையயானையினது வெளியகோக்தரப்பட்ட ஒளிவிள
க்குமுத்தத்தை விறலியருக்குக்கொடுத்து காணாப்பிழித்துகொள்ளப்பட்ட விரும்
பத்தக்க கண்ணாடிகதெளிவைப் பண்பொருந்தின நல்லயாழினையுடைய பாணர்
கற்றத்தைகர்வித்து இய்வாறு தன்பாற் பரிசில்கச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியனா
யிருத்தலல்லது பகைவர்க்கு இரும்பைப்பயன்படுத்துகின்ற வலியகையையுடைய
கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடேயேற்ற மாறுபடும் உலையிடத்து
அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன்.—எ - று.

பிட்டன் நசைவர்க்குமென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கல்லன்னவல்லாள்
குறையால், தெவ்வீர், அவனைக் குறுகலோம்புமினென்கூட்டிக்.

வலிதரத்தென்பதற்கு மாற்றாகவலியைக்கெடுத்தெனினுமமையும். நார்பிழிக்
கொண்டவென்பதற்குக் கோதைப் பிழித்துக்கொண்டவெனினுமமையும். (கல0)

* புறப்பொருள்வேண்டாமாலை, வாகைப்படலம், 2க.

(௧௭௧.) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவனா
நின்ற செலினுந் தருமே பின்னு

முன்னே தந்தனெ நென்னுது தன்னி

வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாக

௫ யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்

முன்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுவப்ப

வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்ற

னினமலி கதச்சேக் களொடுநி வேண்டினும்

களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினு

௧௭ மருங்கலந் களிற்றொடுநி வேண்டினும் பெருந்தகை

பிறர்க்கு மன்ன வுறத்தகை யன்னே

யன்ன னாகலி நெந்தை யுள்ளடி

முள்ளு நோவ வுறற்க தீல்ல

விவோ ரரியலி வுலகத்த

௧௮ வாழ்வோர் வாழவவன் முள்வாழியாவே.

தின - பாடாண்டின ; துற - இயர்மொழி.

அரணைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காவிகண்ணாந் பாடியது.

இ - ன்.—இன்றபோதிலுந்தருவன், சிறிதாகட் கழித்தப்போதிலும் தருவன் ; பின்னையும் முன்னேதந்தேனென்னுது பயின்று காடோறும்செலினும் பொய்யானகி யாம்வேண்டி யாங்கெய் எம்முடைய வறியகலத்தைநிரப்புவோன் ; தான் விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசுநிறுவப் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை முடிப்பானாக, திருந்துவோமென்றுகொற்றந், இனமாகிய பித்த வெல்லிய டீசக்களைத் தொழுதோரேவேண்டினும் களத்தின்கண்மலிந்த நெல்லின்றுவை யைவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிதலங்களைத் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெரியதகைமையையுடையான், பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங்கற்றையுடையான் ; அத்தன்மையானதால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண் முள்ளுமுள்ளப்பட கோவச் சென்று உறத்தொழியவேண்டும் ; சுவோரிதாகிய இவ்வுலகத்தின்கண் உயிர்வாழ்வோர்வாரும்பரிசு அவனதுதான்வாழ்வதாக, — ௭ - று.

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். தில் - விழையின்கண்வந்தது.

திருந்துவேற்கொற்றந், பெருந்தகை, சேக் களொடுநிவேண்டினும், நெல்லின் குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றொடுநிவேண்டினும் எம்கேயென்றிப் பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுந்தகுதியையுடையன் ; யாம் வேண்டியாங்கு எம்வறுங்கலம் நிறைப்போன் ; தான்வேண்டியாங்குத் தன்னிறையுடைய அருந்தொழில்முடிப்பானாகவேண்டுவது ; எந்தை உன்னடி முள்ளும் கோவவுறற்க ; வாழ்வோர் வாழ அவன்தான் வாழியவெனக்கூட்டுக.

‘வாழ்வோர்வாழ்வு’ என்றோதி, வாழ்வோர்வாரும்வாழ்வெல்லாம் அவன்முன் வாழ்வென்றுணரப்பினுமமையும், தானே முயற்சியெனினுமமையும். (௧௭௧)

(கனல்.) ஏற்றாக வுலையே யாக்குக சோறே
கள்ளங் குறைபட லோம்புக வொள்ளினைப்
பாடுவல் விறலியர் கோதையும் புனைக
வன்னவை பிறவுஞ் செய்க வென்னது உம்

ரு பரிபல் வெண்டா வருபத நாடி
யைவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி
னொளிதிகழ் திருந்துமணி நளியிரு னதும் உம்
வன்புல நாடன் வயமாண் பிட்ட
னாமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை

க0 மாவள் றிகைக் கோதையு
மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனா பாயுது.

இ - ன்.—உலையை ஏற்றாக; சோற்றை ஆக்குக; மதுவையும்நிறைய உன் டாக்குக; விளங்கிய அணிகலந்தையுடைய பாடுதல்வல்லவிறலியர், மாலையும் ருமிக; அத்தன்மையனமற்றும் செய்க; சிறிதும் இரங்குதல்வேண்டா, மேல் வரக் கடவ உணவை ஆராய்ந்து; ஐவனதெல்லிக்காப்பார் காவற்சிடப்பட்ட தீ அவ்விட த்துக்கெட்டகாலத்த ஓளிலினங்கும் திருந்தினமாணிக்கம் செறிந்த இருளைத்தரக் கும் வலியநிலமாசிய மலைநாட்டையுடையவன், வலியகுதிரையையுடையபிட்டன் பொருதற்கரியபோராவெல்லும்வேலும் அவன்றிலைவனாகிய பெரிய வள்ளியகொ டையையுடையகோதையும் அவனோடுபகைத்தவேந்தரும் நெடி துவாழ்க.—எ -று.

பிட்டன்வேலும் கோதையும் மாறுகொண்மன்னரும் நெடி துவாழியர்; அது வேவேண்டுவது; மேல்வரும் உணவைத்தேடி என்னதா உம் பரியல்வேண்டா; ஆதலால், ஏற்றாக; ஆக்குக; ஒம்புக; கோதையும்புனைக; பிறவும்செய்கவென மாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொண்மன்னரும் வாழியரென்றகருத்து: இவன்வென்றுதிறைகொள் வது அவருளராயினென்பதாம். விறலியரென்பது, ஈன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தது. வேண்டாவென்பது, வினைமேனின்றுதோர்முற்றுச்சொல். அன்னவைபிறவுமென் பது, பூசுவன உடுப்பன பூசுபன முதலாயினவற்றை. வருவதுநாடியென்றேதி, ஐவனத்துக்குவரும் இடைபூதநாடியென்று அதனைக் காவலென்பதனுள்முடிப்பினு மமையும். (கனல்)

(களந்.) யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய
பாணர் காண்கிவன் கடும்பின தீம்க்பை
யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளியிழிந் தன்ன
ஆனொலி யரவங் தானுங் கேட்கும்

ரு பொய்யா வெழிநி பெய்விட நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலந் சேருந்
சிறுதுண் ணெதும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்

சோறுடைக் கையர் வீற்றவீர் நியங்கு
மிருங்கினைச் சிறுஅர்க் காண்டிங் கண்டு
க0 மற்று மற்றும் வினவுதுங் தெற்றெனப்
பசிப்பினி மருத்துவ னில்ல
மணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி நெமக்கே.

தினையும் துறையும் அனை.

திருகுடிசீழான் பண்ணைச் சோழன் துளநீர்ந்துத்துஞ்சிய கீவ்வினாவன் பாடியது.

இ - ன்.—யான் உயிர்வாழுகாணும்பெற்றப் பண்ணன்வாழ்வானாக; பாணரே, காண்பிராக, இந்தப் பரிசிலனைது சுற்றத்தின்வறமையை. புதுவருவையுடைத்தாகிப் பழுத்தமரத்தின்கண்ணே புள்ளினமொலிந்தாற்போன்ற ஊனா லுண்டாகிய சூரவாரத்தானுங்கேட்கும்; காலத்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப்பார்த்துத் தம்முட்டைகளைக்கொண்டு மேட்டுநிலத்தினையுடையும் மிகச்சிறிய ஏறம்பினைது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறவேறபொருளன்ற பெரியசுற்றத்தோடுகூடியபிள்ளைகளைக்காண்பேம்; கண்டுவெவற்றும் எம்பெருவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் விதுப்புற்றக்கேளாகின்றோம்; தெளிய, பசிகோய்தீர்க்குமருத்துவனதுமனை அணித்தோ? தூசிதோ? எவ்வுருக்கு கீச்சொல்லுமின்.—எ - று.

காண்க இவனென்பது, காண்கிவனெனக் கடைக் குறைத்துவின்றது. தானென்பது, அனுகூலம்.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின்றவனாக்கண்டுவினவுவான் பண்ணைது இயல்புகூறிவாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமுக்கேட்கும்; சிறுணாக்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதும்; கீர் எமக்குப் பசிப்பினிமருத்துவனில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்' என்னொன்றான்; இவன்கடும்பினது இடம்பையைப் பாணர்காண்க; இங்ஙனம் எம்போலும் இரவலர்வறமையைத்தீர்க்கின்றபண்ணன்வாழியவென்று பெறப்போகின்றாணைக்கண்டு பெற்றவருகின்றான் பக்கப்பாணனாகோக்கிக் கூறியதாக உணர்ப்பினுமமையும். இதற்கு என்னொன்றானென ஒருசொல்வருவித்துணாக்கப்பட்டது. அன்றியும், பரிசிற்குச்செல்கின்றான், பசிப்பினிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசேய்த்தோவென்று பலகாலும்வினவு, அதனை உட்கொண்டு, ஊனாவையரவமுக்கேட்கும்; இருங்கினைச்சிறுர்க்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதமெனச் சாதியொருமையாலுணர்ப்படுத்திக்கூறிப் பின்பு இங்ஙனம் காணவும்கேட்கவும்படுவது தமக்கு ஏற அணித்தோ சேய்த்தோகூறுமின் எமக்கென்று அவனாகோக்கிக்கூறி, பின்பு இங்ஙனம் எவ்வறமையும்தீர்த்த இவ்வறமையுத்தீர்க்கவிருக்கின்றபண்ணன் யான் வாழுகாணும்பெற்றவாழ்வானாகவெனப் பரிசில்பெற்றவருகின்றான் தன்பக்கப்பாணனாகோக்கிக் கூறியவாறுகவுணர்ப்பாருமுளர். இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணனாக ஒருவன் ஆண்டுதிருகின்ற பண்ணன்பக்கப்பாணனாகோக்கிக் கூறியதாகவுணர்ப்பாருமுளர். காண்டும் இவனென்பது, பரிசிலனை. மற்றுமற்றும்வினவுத்தெற்றெனவென்று பாடமோதவாருமுளர். (1)

யென்னுயிர் யாக்கையிற் பிரியும் பொழுது

- ரு மென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வென்வேல்
வின்பொரு டெடுங்குடைக் *கொடித்தே றேரிபர்
திண்கதிர்த் திமிரி திரிதரக் குறைத்த
வுலக விடைகழி யறைவாய் நிலைய
மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன காணும்
30 பலர்புர வெதிர்த்த வறத்துறை நின்னே.

வினை - பாடாண்டினை; துறை - இயன்மொழி.

ஆதனுங்களைக் கள்ளில் ஆத்தினாயனார் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடைய இறைவ, வாழ்வாயாக; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச் சொல்லினைப்பின், நினைதுபுகழல்லது சொல்லாமையான், எனதுநெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் காணலுறுவோர் ஆக்குகின்னைக் காணுநிற்பர்; நின்னையுடைய யான் நின்னைமறப்பின் மறக்குங்காலமாவது சொல்லக்கேட்பாயாக; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டுநீங்குங்காலத்தும் என்னை யான்மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுது மறப்பேனல்லது மறவேன். வென்றிவேலையுடைய விசும்பைத்தோயும் கெடியகுடையினையும் கொடியணித்த தேசினையுமுடைய நிலமுழுது மாண்டவேந்தரது தின்னிய ஆர்குழ்த்த சக்கராயிக்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அற்றவாயின்கண் தேவர்களால்நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும் ஒருபெற்றியே நிலிபெற்று விளங்கும் பார்த்த இடத்தையுடைய ஆதித்தமண்டலத்தையொப்ப காந்தோறும் இரவுபகலென்மையால் பலனாயும்காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியேவிளங்கிய அறத்துறையாகியநின்னை.—எ - று.

என்றை, வாழி; ஆதனுங்களை, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறையின்னை நின்னுடையேனாகியயான் மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது என்யான்மறப்பின் மறக்குவென்; ஆதலால், என்னெஞ்சைத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக்கட்டி வினைமுடிக்க.

நிரியராவார் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள்; விச்சாதாரும், நாகருமென்பர். 'திமிரி திரிதரக்குறைத்த' என்றோதி, சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து றேரிபர் திமிரி ஊடறுத்துச்சேறவிற் பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக் கண் நிலிபெற்ற ஆதித்தமண்டலமென்றாப்பாருமுனர். (கஎரு)

(கஎரு.) நான் யாயத் தொண்டொடி மகளிர்

கேழு ஹழது விருஞ்சேறு கிளைப்பின்

யாசைமான் புலவு நாறு முட்டையைத்

கேளு மூம்பற் கிழங்கொடு பெயுஉ

ரு மிழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற்

பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சிறியா

* கொடித்தேர் மோரியரென்றும் பாடம்.

தில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை
யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே
பாரி பறம்பிற் பணிச்சுனைத் தெண்ணி
க0 ரோரு ருண்மையி னிகந்தோர் போலக்
காணாது கழிந்த வைகல் காணு
வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சமவன்
கழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

தினையும் துறையும் அவை.

* ஓய்மாநல்லியக்கோடனைப் புரத்தினைநன்னுகரை பாடியது.

இ - ன்.—வினையாட்டுத்திரட்சிக்கண் ஒளியவன்சையுடையமகளிர் தேழற் பன்றியுழுத கரியசேற்றைக்கிளநின், அதன்கண்ணே ஆமையினப்பட்ட புறாது தம்முட்டையைத் தேனும் ஆம்பலினதுழங்குடனேபெறும் இழுமென்னும் அணுகரணமுண்டாகமுழங்கும் நீர்வழங்கும்வாய்த்தலைகையுடைய பெரிய டுமாவில்கையென்னும் ஊர்க்குத் தலைவன், சிறியயாழையுடைய வறியோர்தொடங்கும் புகழ்மாலையும் கல்லியக்கோடனைத் துணையாக நீயுடையயாதலான், என்னைப் பொருந்தியவியதியே, நீ ஒருகுறையுடையயல்லலை; வாழ்வாயாக; பாரியதுபறம் பின்கட் குளிர்ச்சியையுடைய சுணியிடத்துத் தெளித்தநீர் போய்த்தேடிக்கொண்ட வேண்டாமல் ஒருசின்கண்ணையுண்டாதலின் அதனை யாம் வேண்டியபொழுது உண்கின்றோமென்று கெஞ்சுந்திருந்தானையொப்ப அவனைக்காணுதொழிந்தாட்கள் எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தவைல்லவென்று உட்கொண்டு அவனோடுதொடர்ந்த கட்டி இன்றேபோல இடையறாதுசெல்லவேண்டிமென்று பின்வருகானக்கு இரங்காநின்றது என்னுடையடுஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந் தோறும்நினைத்து.—எ - று.

என்னெஞ்சம் அவன்சாயலைக்காணுந்தோறும்நினைத்து வழிநாட்கிரங்கும்; என்னைப்புணர்ந்தவியதியே, நீ கல்லியக்கோடனை உடையையாதலால், நீ என்னகுறையையுடைய; நீவாழ்வாயாகவேனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

‘தில்லோர்சொன்மலை’ என்பதற்கு தில்லோர்சொன்மைக்குறிமென்றும், ‘எற்புணர்ந்தபாலே’ என்றோது என்னை அவனோடுகூட்டியவியதியென்றும், ‘வழிநாட்கிரங்கும்’ என்பதற்கு இன்னும் இவனோடுதொடர்ந்தகட்டி இடையற்றதக்கழியுங்கொலென்று இரங்குமென்றும் உணர்ப்பாருமுளர். (கவி)

(களஎ.) ஒளிறுவாவன் மன்ன ராண்கடர் நெடுநகர்
வெளிறுகடர் போசப் பன்னாட் டிரங்கிப்
பாடிப் பெற்ற பொன்னாணி யானை

* இவன், பந்துப்பாட்டிற் சிறபாணுற்றுப்படைத்தலைவன்.

† “தொன்மா விலங்கைக் கருவெடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்னருள்ளும் ஒவியர் பெருமகன்” என்பது சிறபாணுற்றுப்படை [அடி ௧௧௧-௧௨௨].

தமரெனின் யாவரும் புகுப வமரெனின்
 ௫ றிங்களு துழையா வெந்திரப் படுபுழைக்
 கண்மாறு நீட்ட நணிநணி யிருந்த
 குறும்பல் குறும்பிற் ததும்ப வைகிப்
 புளிச்சுவை வேட்ட செங்க ணுடவர்
 திம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்
 ௧௦ மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேறிக்
 கருங்கனி நாவ ளிருந்துகொய் துண்ணும்
 பெரும்பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்
 டெயினர் தந்த வெய்ம்மா நெறிதசைப்
 பைஞ்ஞின்ம் பெருத்த பசுவென் னமலை
 ௧௫ வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய
 விரும்பவங் குடையின் மிசையும்
 பெரும்புலர் வைகழைச் சீர்சா லாதே.

தினையும் துறையும் அறவ.

மல்லிகாபுரநாரியாதியை அழகுநிலங்கியூர் பாடியது.

இ - ன்.—வினங்கிய வாழையுடைய வேந்தரது ஒன்னியவினக்கத்தினையுடைய உயர்ந்தகோயிற்சண் கண்ணொளிகெடப் பலநான் நின்றலர்ந்த அவ்விடத்துப் பாடிப்பெற்ற பொற்படையாணித்தயானை, தமக்குச்சிறந்தாராயின் எல்லாரும் வளி திற்புகப்பெறவர் போராயிடு திங்களாலும் துழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந் திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க் கண்ணை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறாகநீட்டிட ஒன்றிற்கொன்று அணித்தாயிருந்த குறிய பல அரணின் கண்ணையிருந்து அக்கண்ணை நிரம்பவுண்டோலங்குத்தப் பிண்ணைச் செருக்கினால்விடாய்மிக்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய மதத்தாற்சிவந்தகணையுடைய ஆண்மக்கள் ஆனியபுளிப்பையுடைய களாப்பழத்தடனே துடரிப்பழத்தைத்தின்றுவெறுப்பிற் களாமாத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுகுபெற்று கல்ல கான்யாற்றினது மணற்குன்றின் கண்ணையேறிக் கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்த இருந்தன்னும் பெரிடபொருடையவருளிய ஆகியினது, பிணங்கிய அரிஸ்பட்ட காட்டையுடைய குடகாட்டின் கண் மதவர் எய்துகொவொப்பப்பட்ட எய்ப்பாற்றியினது கடியப்பட்டதசையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக்க புதிய வெண்ணோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் ஒப்பக்கொடுத்து சொரியப் பெரிய பணையோலையானியன்றருடையிலேறாகரும் பெரிய புலர்ச்சியையுடைய விடியற்காலத்துச்சீருக்கு நீர் சொல்வாது.—உ -று.

எந்திரப்புழையையுடைய கண்ணையிருந்த குறும்பிற் கண்மாறுநீட்டத் ததும்ப வுண்டுவகிப் புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து காவற் கனி கொய்து உண்ணாமெனவியையும் பாடிப்பெற்றயானையும் பண்ணுந்திரங்கிப் பெற்றாகமயிற் பணங்குடையின்மிசையும் வைகறைச்சீர்சாலாதென்றார். வெளிது கண்பேரகப்பாடியெனக்கூட்டி, வெண்மை இடத்தினின்றும்நீக்கப் பாடியெனினு மமையும். வைகறைச் சீர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யுஞ்சிறப்பின

புறதானாறு முலமும் உலையும்.

கணம்

கோகி. 'கைமாத கீட்டி கனிவணி யிருந்த குதம்பல் குதம்பிற் ததம்ப ஷங்கு
வைகி' என்று பாடமோதவாருமுள்.

(எஎஎ)

(கஎஅ.) கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் பாணையோடு பணைமுனிந்து

காவியற் புரவி யாலு மாங்கண்

மணன்மலி முற்றம் புக்க சான்றோ

ருண்ணு ராயினுந் தன்னோடு குறும்

ரு துண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்த

ரீண்டோ வினசா யலனே வேண்டா

ரெறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்

கள்ருடைக் கலத்த ருள்ஊர்க் கூறிய

நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராள

க0 ரஞ்சி நீங்குங் காலை

யேம மாகத் தாழ்நூற் துறுமே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண்முலை.

*பாண்டியன்கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கம்புத்தைவெறுத்து கெட்டுவிர்ப்புக்கொள்ளும்பாணையோடு பந்தி
யைவெறுத்துக் காற்றப்போலும் இயல்பையுடையகுதிரை ஆலிக்கும் அகவீடத்த
இடுமணன்மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்கசான்றோர் அப்பொழுது உண்ணராயினும்
தன்னுடனேசார்ந்திச் சூறற்ற உண்மினென்று அவரைவேண்டிக்கொள்ளும்
பெரியபெயரையுடையசாத்தன் எம்போல்வாரிடத்து இனிய மென்மையையுடைய
யன்; இங்ஙனம் மெல்லியனாயினும் விரும்பாதாரெறியும் படைக்கலம் தம்பிற்கை
த்த அஞ்சத்தக்கபோரின்கண் வீரபாணத்தையுடைய கலத்தினராய் அந்நையுடைய
செருக்கான் ஊர்க்குள்ளேயிருந்துசொல்லிய வீரன் மேம்பட்டவார்த்தையைப் போ
ரின்கண்மறந்த சிறியபேரான்மையையுடையோர் போர்க்களத்து அஞ்சிப் புறம்
கொடுத்து ஒங்க்காலத்து அவர்க்கு அரணுதத் தான் தன்வலியான் முத்தற்தமிழ்
பன்.—எ - று.

கெடுமொழிமொழிதலாற்போரான்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையு
முடைமையின், சிறுபேரானரென்றார். கெடுமொழிமறத்தென்பது உம் பாடம். ()

(கஎக.) ஞால மீமிசை வள்ளியோரா மாய்ந்தென

வேலாது கவிழ்த்தவெ னிரலன் மனடை

மலர்ப்போர் யாரென வினவவுன் மலைந்தோர்

விசிறிணி முரசுமொடு மண்பல தந்த

ரு திருவிழ் துன்பூட் பாண்டியன் மறவன்

படைவேண்டுவழி வாருகவியும்

வினை வேண்டுவழி யறவுதவியும்

வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் நேளத்

* பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையவன் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தசைநுகம் படாஅ வான்டகை யுள்ளத்துத்
 ௧௦ தோலா நல்விசை நாலை கிழவன்
 பருந்துபசி தீர்க்கு நற்போர்த்
 திருந்துவே னாகற் கூறினர் பலரே.

தினையும் துறையும் அவை.

*நாலை கிழவனாகினை டவடநெடுந்தீர்த் துநர் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தின்மேல் வண்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிறப்பாள்
 எலாதுகவிழ்ந்த எனது இரத்தலையுடையமண்டையை ஏற்கும்பரிசு இட்நிலர்த்,
 வல்லாரயாரொன்று கேட்டலில், தன்னொடு மாறுபட்டோரது உலித்துப் பிணிக்க;
 பட்டமுரசத்தோடு மண்பலவற்றையும்கொண்ட திருமகன்விரும்பிய துண்ணி;
 தொழில்பொருத்திய ஆபரணத்தையுடையபாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் படை
 வேண்டியவிடத்த வாட்போனாயுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமச்சூழ்ச்சிவேண்டிய
 விடத்து அமைச்சியலோடுகின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டுவன அவ்வா.
 னிடத்த உதவித் தான்பூண்ட நுகம் ஒருபாற்கோடித் தளராமற்செலுத்தும்பக.
 போல ஆண்மையினும் சூழ்ச்சியினுத்தளராத ஆண்மைக்க. ற்பாடிபொருத்திய ஊ.
 கத்தினையும் தோலாத நல்லபுகழையுமுடைய நாலைகிழவன், பருத்தினது பசிதீர்.
 கும் நல்ல போரைச்செய்யும் திருந்தியவேலையுடைய நாகனைப் பலரும் சொ.
 னார்.—எ - று.

பருந்துபசிதீர்க்கும்வேலெனவியையும்.

(௧௭௧)

(௧௮௦.) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்லமு மிலனே
 யில்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே
 யிறையுறு விழுமந் தாங்கி யாமரசுத்
 திரும்புகவைக கொண்ட விழுப்புனைய நிரந்து
 டு மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி
 வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்த்
 நிரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைகு
 னின்மை நிர வேண்டி நெம்மொடு
 நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல
 ௧௦ யாந்தன் விரக்குந் காலைத் தானென்
 முண்ணு மருங்கு காட்டித் தன்னார்க்
 கருங்கைக் கொல்லண் யிரக்குந்
 திருந்தலை நெடுவேல் வடித்திசி நெனவே.

தினையும் துறையும் அவை; துறை - பாணுற்றுப்படையுமாய்.

நரத்தார்க்கிழாள் டதோயன்மாறனைக் கோனுட்டு எந்திதலார் மாடலன்மது
 னைத்துமரநுள் பாடியது.

* இஃது எட்டுப்பிரதியில் நாலைகிழவனென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு; உண்
 மை விளக்கவில்லை.

† வடமகெடுத்தனாரென்றும், வடமகெடுத்தச்சாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ கோயமாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—காடோறும் தொடர்ந்தகொடுக்கும் செல்வமுடையான்ஐன்; இன்னம் வறிஞனுமீனும் இரத்தோர்க்கு இல்லையெனச்சொல்லிவதற்கும் புன்மையுடையனல்லன்; தன் அரசுக்குவந்தற்ற யோரானமைத்த இடம்பெனைத் தன்பொறுத்தி அந்தப்போரின்கட் படைக்கலங்கள் சுவைக்கொண்ட சிறத்தபுன் னையகோய்தீர்த்து, மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப்பட்டமரம்போல வாளுற்ற வடு ஒன் றோடொன்றுவிரலி ஆண்மைக்குறைபாடிண்மையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனும் உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஈரத்தையென்னுமரின்கண் ணையிருத்தான், பாணரதுபசிக்குப்பகைவலையவன்; நினதுவறமைநீங்கவேண்டு வையாயின் எம்முடனே நீயும் வாராய் முதியவரையுடைய இரவல, பாம் தன்னை யிரக்கும்பொழுது தான் எம்முடைய உண்ணாதமருங்கினைக்காட்டித் தன்னுடைய வலரின் வலியகையினையுடைய கொல்லனைவேண்டிக்கொன்னாநிற்கும் அவன்; திருத்தின இலையையுடைய கொடியவேலைவடிப்பாயாகவெனச்சொல்லி.—ஈ - று.

பாண்பசிப்பகைஞன் ஈரத்தையோன்; அவன் தன்னை யாயிரக்குங்காலத் தான் எம்மருங்கைக்காட்டி வேலைவடித்திசினெனக் கொல்லனையிரக்கும்; இர வல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மோடு நீயும்வருவாயாகவெனக்கூட்டி விரை முடிவுசெய்க.

இரக்குமென்று இழித்துக்கூறியது, பலகாலும் வடிக்கவேண்டுதலானும் பசி க்கு உதவவேண்டிதலானும். (கடி0)

(கடிசு.) மன்ற விளவின் மனையிழ் வெள்ளில்
சுருங்க னெயிற்றி காதன் மகனொடு
காண் விரும்பிடிக்க னன்று தலைக்கொன்றும்
பெருங்குறும் புடுத்த வன்புல னிருக்கைப்

டு புலாஅ லம்பிற் போரருங் கடியின்
வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ண
னுண்ணு வறுகுகடும் புய்தல் வேண்டி
னின்னே சென்மதி நியே சென்றவன்
பகைப்புலம் படரா வளவைநின்

க0 பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினே கொளற்கே.

நினைவும் துறையும் அறவ.

வல்லாக்கியூர்பண்ணைச் சோனாட்டுழகையலாதி க்ருகநுத்தும்பியாச் பாடியது.

இ - ன்.—மன்றத்தின்கண்ணேநிற்கப்பட்ட விளவினது மனையிடுத்துவீழ்ந்த விளம்பழத்தைக் கரியகண்ணையுடையமறத்தி காதன்மகனாடனே காட்டுவாரும் கரிய பிடியினதுகன்ற வந்தெதிக்கும் பெரிய அரசுருத்த வலிய நிலத்தின்கண் ணாராகிய இருப்பையும் புலாக்காறும் அம்பினையும் பொருதற்கரிய காவற்காட்டி னையுடைய வல்லாரென்கூற னாரிடத்தான், வாய்த்தவானையுடைய பண்ணன்; நினது உண்ணப்பெறாத வறியசற்றம் உண்டு பிழைத்தல்வேண்டுவையாயின், நீ இப்பொழுதேசெல்வாயாக; போய் அவன் கேற்றப்புலத்துச்செல்வாத எல்லையில்

கடிவு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அவனும் கோடிபொருளின ஈட்டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுத்தமைக்கும் ; வேந்தன் அறிவால் மெல்லியனாகி காடோறும் தாமறிவாத உறுதிகூறாது அவன்விரும்புவதனை யோனாகூறும் ஆரவாரத்தை யுடையசுற்றத்தோடுகடி அன்புகெடக்கொள்ளும் பொருட்டொருதியைவிரும்பின் அத்தயானைபுக்கபுலம்போலத் தானும் உண்ணப்பெருன், உலகமுக்கெடும்.—எ - று.

பரிவுதவவென்றேதி, அக்குழகட்கு வருத்தமிகவென்றாப்பாருமுனர். மெல்லியன்மேலவனாகியென்றும் பாடம். (கடிவு)

(கடிவு.) கால்பார் கோத்து ஞாலத் தியக்குங்

காவற் சாகா நுகைப்போன் மாணி

ஞாறின் ருதி யாறினிது படுமே

யுய்த்த நேற்றா னாயின் வைத்தும்

நு பகைக்கூ டுள்ளற் பட்டு

மிகப்பலி றீரோய் தலைத்தலைத் தருமே.

தினையும் துறையும் அவை.

தோண்டாமாள் இளந்தியாயர் பாட்டு.

இ - ன்.—உருளையையும் பாணாய்க்கோத்து உலகின்கண்ணே செலுத்தும் கால்புடையசகடந்தான் அதனைச் செலுத்துவான் மாட்சிமைப்படின ஞாறுபாடிஸ்லை யாய் வழியை இனிதாகச் செல்லும் அவன் அதனை இனிதாகச் செலுத்துதலைத் தெளியமாட்டானாயின் அது காடோறும் பகையாகிய செறிந்த செற்றிலையுழந்தி மிகப் பல தீயதன்பற்றை மேன்மேலுமுண்டாக்கும்.—எ - று.

இஃது, உலகாருமுறைமைகூறுதலையுட்கொண்டு சகடம்செயலுறுமாற்றைக் கூறினமையின், தவலாதவற்சியென்னுமலக்காரமாயிற்று; ஒட்டென்றுகூறுகாருமுனர்; அன்றி இதற்கு உலகத்தின்கண்ணே உலகியற்கையைநிறுத்தி அதனோடு ஞாலத்தின்கண்ணே செலுத்தப்படும் காப்பாகியசகடம் தன்னைச் செலுத்துவான் மாட்சிமைப்படின தனக்கு ஒரிடையுறையின்றாகி நெறிமுறையேருடக்கும்; அதனைச் செலுத்ததல் தெளியானாயின் அச்சாகாடு காரும் மறதலையென்னும் செறிந்த அன்னலிலே அகப்பட்டுத் தனக்கும் தன்நீழ்வாழ்வார்க்கும் மிகப்பலவாகிய நீக்கேட்டினை மேன்மேலேதருமெனவும் பொருளுணைப்பர். இப்பொருட்குப் பாரொன்றது, உலகியற்கையை. கால் - உருளை. (கடிவு)

(கடிவு.) வெல்லுமுயி ரன்றே நீருமுயி ரன்றே

மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்

அதனால், யானுயி ரென்ப தறிக்க

வேன்மிகு தானே வேந்தற்குக் கடனே.

தினையும் துறையும் அவை.

†மோதிசுரநாள் பாடியது.

* ஞாலத்தியக்குமென்றும் பாடம்.

† மாதிமாதிரத்தனாப்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—வேந்தனாகிய உயிரையுடைத்து, பார்த்த இடத்தையுடைய உலகம்; அதனை, இவ்வுலகத்தார்க்கு செல்லும் உயிரன்ற, நீரும் உயிரன்ற, யான் உயிரென் பதனை அறிகை வேலான்மிக்க படையையுடைய அரசனுக்குமுறைமை.—எ - று.

மன்னனுயிர்த்தென்றதோத்தது: உயிரையாக்கும் செல்லும் நீரும் உணவாவது மன்னன்முறைசெய்துகாப்பினென்றதாம். (கவுடக)

(கவுடக.) நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
வவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
வெவ்வழி நல்லவ ராடவ
ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

தினையும் துறையும் அவை.

ஓனாவாயர் பாடியது.

இ - ன்.—நிலனே, நீ ஒன்றில் காடேயாக, ஒன்றிற் காடேயாக; ஒன்றிற் பன் னமேயாக, ஒன்றில் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும் எவ்விடத்துகல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் கல்லையல்லது, தினக்கென ஓர் கலமுடையவல்ல; வாழி.— எ - று.

நிலநிலனையாயினும் கல்லோருறையின் கன்றெனவும், கல்லநிலனையாயினும் தீயோருறையின் தீதெனவும், தன்னிடத்துவாழ்வோரியல்பல்லது தனக்கென ஓ ரியல்புடையதன்றென நிலத்தை இழித்துக்கூறுவதுபோல உலகத்தியற்கைகூறிய வானாயிற்று. ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கவுடக)

(கவுடக.) படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ மென்னு;

முடைப்பெருகு செல்வ ராயினு மிடைப்பாடக்

குறுகுறு கடந்து குறுகை நிட்டு

யிட்டுந் தொட்டுங் கய்வியுந் துழந்து

டு நெய்யுடை யடிசின் மெய்ப்பட விதிந்து

மயக்குறு மக்களை மின்னொட்டுப்

பயக்குறை மில்லைத்தாம் வாயு நாளை.

தினையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடைப்பி பாட்டு.

இ - ன்.—படைக்கப்படும்கெல்லும் பலவற்றையும்படைத்துப் பலருடனே கூடவுள்ளும் உடைமையி்க செல்வத்தையுடையோராயினும் காலம் இடையே யுண்டாகக் குறுக்குறு கடந்துசென்று நிறியகையையீட்டிக் கலத்தின்கட்டுடத் ததனைத் தனாயிலேயீட்டிம் கூடப்பிசைந்துதோண்டியும் வாயாற்கய்வியுந் கையால் துழாவியும் செய்யையுடையசோற்றை உடம்பின்கட்படச்செறியும் இவ்வணம் அறி வை இன்பத்தான்மயக்கும்புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனாகிய முடிக்கப்படும் பொருளில்லை, தாம் உயிர்வாழுகானின்கண்.—எ - று.

தொட்டென்பதற்குக் கூட வாரிப்பிடித்தெனினுமையும், குறையென்பது, முடிக்கப்படும்கால் முடிக்கப்படும்கொருன். இனிப் பயக்குறையுள்ளதென ஒரு சொல்வருவித்துத் தாம்வாழுகாரும் இல்லையென்றுகூறுவாருமுனர். (கவுடக)

- (கறுக.) தெண்டடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கு
கடுகான் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்குக் கல்லா வொருவற்கு
ந முண்பன நாழி யுடுப்பன விரண்டே...
பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே ஈத
மயப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

தினையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கணக்காயுறும்பு நக்கீரர் பாடியது.

இ - ன்.—தெளிந்தநீரார்முழப்பட்டவுலகமுழையுமி பிறவேந்தர்க்குப்பொதுவாதலின்றித் தமக்கேயரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடையாள்நிழற்செய்த ஒருதன்மைவையுடையோர்க்கும் இடையாமத்தும் கண்பகலும் துயிலானும் விடைந்தசெவ்வையுடைய மாக்களைப் பறிக்கக்கருதிச்செல்லும் கல்லியல்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படும்பொருளநாழி, உடுக்கப்படுமவை இரண்டே, பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலாற் செல்வத்தாற்பெறும்பயனாவது கொடுத்தல், செல்வத்தை யாபேறுகச்செய்வதெனவருதின தவறுவன பல.—எ - து.

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பலகளை. பகலை ஒருமாத்நிளையென்றும், கடுமாவை யாணையென்றும், கல்லாத ஒருவனைப் பாகெனென்றும் உரைப்பாருமுளர். (

- (ககூ0.) வினாபாச் சிறித நோச்சி வீணாகதிர்
வஞ்சி கொண்டோ மல்க வைகது
மெய்யுயன் றனைய ராசி யுடையதம
வளவையி யறுகரு முளமி லாளரோ
ந முனையத கேண்மை யில்லா ஈயரோ
கடுக்கட கேர விடமபட விரிந்தென
வன்றவ னுணராதாதி வழிநாட்
பெருமலை விடாகம் புலமப வேட்டெழுந
திருவகளிந றெருத்த னல்வலம் படுகதும்
ஈ0 புலிபுசித் தன்ன மெலிவி லுள் ஈத
துரனுடை யாவர் கேண்மையோ
முனையத வைக லுளவா கியரோ.

தினையும் துறையும் அவை.

*சோழன் நல்லுந்திரன் பாட்டு.

இ - ன்.—வினாத்தெவ்வியையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து வினாத்தகி
ராகிய உணவைக்கொண்டு முழையின்கண்ணேகிறையவைக்கும் எவியுயன்றார்

* சோழன் நல்லுந்திரனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

போலும் சிறியமுயற்சியாகி உன்ன தம்முடையசெய்ததைதவறாது இதரப்பிறுக்கும் உள்ளமிகுதியில்லாருடன்பொருத்தியாட்பு இல்லைபாக; தற்கண்மையையுடையகேழலாகியபன்றி தனது இடப்பக்கத்தே பட வீழ்த்தாக, அன்று அங்கிடத்து உண்ணாதுகிப் பிறற்றாகப் பெரியமலையின்கண் தனதுமுழையிடம் தனிமைப்பட உணவைவிரும்பியெழுந்த பெரியகனிகுதிய ஒருத்தலை கல்லவைப்பக்கத்தே படப் படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறையில்லாத மேற்கோணையுடைய கவியையுடையோர்நட்போடு பொருத்தியகாட்கண் உளவாக.—எ - று.

சீறிடமென்றது, விளைத்துமுற்றியபின் அறுப்பதற்குமுன்னாகிய இடத்தை. இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன - ஈண்டு வியக்கோட்பொருளுவாய்கின்றன. ()

- (ககக.) யாண்டுபல வாக நராயில வாருதல்
யாங்கா கியரென வினவுநி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் னிரையரும் வேந்தனு
டு மல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்மலை
யான்றநிற் தடங்கிய செளன்கைச
சான்றோர் பலர்யான் வாழு முறே.

நீனையும் துறையும் அமை.

கோப்பெருநோயுள் அடக்கிநுத்தானுடைச்சென்ற பிரிராத்தையாளை,
'கேட்தங்காலம் பலவாலோ' நலா நமக்கல்லலாலோ' என்றகான்றோர்க்கு
அவர் கொற்றது.

இ - ன்.—துமக்குச்சென்றயாண்டுகள் பலவாயிருக்க நராயில்லையாருதல் எப்படியாயினிரெனக் கேட்பிராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்கையுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினார்; யான்கருகிய அதனையே ஒருதுவர், என்னுடைய எவல்செய்வாரும்; அரசரும் முறையல்லாதனசெய்யாமைக்காக்கும்; அதற்குமேலே யானிருக்கின்றவுரினகண் நற்குணங்களால் அமைந்த பணியவேண்டுமுயர்ந்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினையுடையசான்றோர் பலராதலான்.—எ - று.

'ஆன்றவித்தடங்கிய' என்பதற்குக் கல்வியால்கிறைந்து அதற்கேற்பச் சுவைமுதலியவற்றிற்கெல்லாம் அறிவவிந்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவெனினுமமையும். 'யான்காகியர்' என்பதற்கு எங்காறாயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற்றென்றும் பொருள்கூறுவாருமுள். (ககக)

- (ககஉ.) யாது ஈழநே யாவருங் கேளிர்
நீது: நன்றும் பிறந்தா வரசா
கோதலுந் தனிதனு மவற்றே ரன்ன
சாதலும் புதுவ தன்றோ வாழ்த
டு வினிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனியி
வின்னு தென்றலு மிலமே மின்னெழு
வானந் தண்டெரி தலைஇ யானது

பலாபிய சான்றொன்பது, பல்சான்றிரெனத்தொக்கது; *¹“ பங்குட்டுவோர்” என்பதுபோல. பலாபிய குணங்களால் அமைந்திரெனினுமையும். பயனின் மூப்பென்றவைத்தப் பல்சான்றிரேயென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அடுக்கு - வினா வின்கண்வந்தது. (கௌ)

(ககக.) † ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு

மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு
மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ

‡ தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படுஉம் வாயி லத்தை
யானைத்தா நியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
செய்ததுக்கா னுது கண்டன மதனு

௧௦ னேயில ராகநின் புதல்வர் யாலும்
வெயிலென முனியென் பனியென மடியென்
கல்குயின் றன்னவெ னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணாதன்
மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச

௧௧ செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னானே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

பாண்டியர் இலவந்தைகப்பன்னித்துநீதியநன்மறற் பரிசில்தீட்டித்தானே ஆலரிழலங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—தம்மாற்கொடுக்கவியலும்பொருளை இயலாமென்றசொல்லிச்சொடுத்தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை இல்லையென்றுசொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் தாளான்மைப்பக்கத்துளவாகிய நட்பின்கூற்றிற்றுள் ளன; தனக்கு இயலாததினை இயலாமென்றலும் இயலும்பொருளை இல்லையென்று மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் வினாய இரப்போரை மெலிவித்தலன்றியும் ஈவோர் புகழ் குறைபடும்வழியாம்; இப்பொழுது நீ எம்மனவிற்கெய்தசெய்தியும் அத்தன் மைத்தாகுக; இஃதாஃவத்தினையும் என்ருடியிலுன்னார் முன்புகாணாதது, யாம்கண் டேம்; அத்தினினை, கின்பின்னிகள் கோயினறியேயிருப்பாராக; யானும் வெயி லென்றதினைத்த போக்கைவேறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு மடித்திரேனாய் விட்டுக்காணையார் கவிதாச்செய்தாற்போன்ற எனது கல்குரவின்மிகுதியான் வளிமறையாகியமனையிடத்த நாணலத்தா வேறுவினாத கற்பினையும் ஒளியை யுடைத்தாகிய ததலினையும் மெல்லிய இயலினையுழைபுடைய குறுமகளை கினைத்த போலேன்; கின் ஆயுன்மிகுவதாக.—ஈ - று.

* பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்குறிஞ்சி; ௧௦௧ - ம் அடி.

† இப்பாட்டினை, கொடாரப்பழித்தலுக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நத்தி னுக்கீனியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், ௩௩] - ம் குத்திரவுணர்.

‘கோயிலாகலின்புதல்வர்’ என்பதும், ‘சிறக்கலின்று’ என்பதும் குறிப்புமொழி; அன்றி, பரிசில்மறத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும் சிக்குவருமென்றஞ்சி கோயிலாகவெனவும், சிறக்கலின்றுவெனவும் உறிஞராக உரைப்பினுமையும. கல்குரவென்பது, கல்லெனக் குறைத்தலின்பது. ‘செல்வியின் தன்னவென் னல்கூர் வளிமறை’ என்பதற்குக் கல்லாற்றெய்தாற்போன்ற பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய எனது கல்கூர்த்தவளிமறையெனவும், கல்கூர்த்துணைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்நிரையாகச்செய்யப்பட்ட கல்கூர்த்த என்மனை யெனவுமுரைப்பாருமுள்.

(ககக)

(கக௭.) வளிநடந் தன்ன வாஅய்ச்செ விவுளியொடு

கொடிதுடங்கு மிசைய தேரின ரெனாஅக்
கடல்கண் டன்ன வொண்படைத் தாணையொடு
மலைமாறு மலைக்குங் களிற்றின் ரெனாஅ

நு வருமுன் னன்ன வுட்குவரு முரசுமொடு
செருமேம் படுஉம் வென்றிய ரெனாஅ
மண்கெழு தாணை யொண்புண் வேந்தர்
வெண்குடைச் செல்வம் னியத்தலோ விளமே
யெம்மால் வியக்கப் படுஉ மோரே

க௦ யிடுமுட் படப்பை மறிமேயந் தொழிந்த
குறுநறு முஞ்ஞைக் கொழங்கட் குறாடாகு
புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெயாஉடந்
சிறார் மன்ன ராயினு மெமவயிற்
பாடறிந் தொழுகும் பணி ஓரே

கரு மிகப்பே ரெவ்வ முடிநு பெணைத்து
முணர்ச்சி யில்லோ ருடைமையுள்ளே
கல்லறி வுடையொர் கல்குர
வுள்ளுதும் பெருமயா முவந்துகனி பெரிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழர் தரப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருத்திறமாவாவர் பரிசில் டித்தானைக் கோனுட்டு எறித்தினர் மடலன் மதுகாதிருமாறு பாடியது.

இ - ள்.—காற்றியங்கினுற்போலும், தாவுதலாகிடத்தாயிய கதியையுடைய குறியையோடு கொடிதுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடையரெனவும் கடலைக் கண்டாற்போலும் ஒள்ளியபடைத்தலத்தையுடைய சேனையுடனே மலையொடுமாற பட்டுப் பொருங் களிற்றினையுடையரெனவும் இடிநீர்முழங்கினுற்போலும் அஞ்சத் தக்க முரசத்தோடு போரின்கேம்பும் வெற்றியையுடையரெனவுங்குறி சிலத் தைப்பொருத்தின படைவினையுடைய ஒள்ளியபூணினையுடைய அரசர் வெண் கொற்றக்குடைநிறுத்தப்படுஞ்செல்வத்தை மதித்தலில்லேம்; எங்கனா மதிக்கப் படுவோர், இடப்பட்ட முள்வேலியையுடையதோட்டத்த மறிதினன ஒழித்த சின்ற குறிய காற்றத்தினையுடைய முஞ்ஞையது கொழுவியகண்ணிற்சென்கப்ப

பட்ட குறிய இனையைப் புல்லியகிலத்திலினைந்த வாகினதுசோற்றடனேபெ
கின்ற நிறிய ஊரையுடைய வேந்தராயினும் எம்மிடத்துச்செய்யும் ரு
யறித்தாட்க்கும் குணத்தினையுடையோர்கான் ; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுறித்
திற்தம் அறிவிலாதோருடையசெல்வம் பயன்படாமையின் அதனைகினைவே...
செல்லறிவினையுடையோரதுவறுமை பயன்படுதலின் அதனைப் பெருமானே, உ...
உவந்து மிகப்பெரிதும் கினைப்பேம்.—எ - று.

எனவென்பது, எண்ணிடைச்சொல்.

(கூ.

(ககூஅ.) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல

வாரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்

கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை

மடவோள் பயந்த மணிமரு ளவ்வாய்க்

ரு கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்தித்

திண்டே ரண்ண னிற்பா ராட்டிக்

காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்

காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவபப

வாலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்

க0 வேல்கெழு குரிசில் கண்டே னாகனின்

விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த

தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாகப்

பணித்துக்கூட் டெண்ணுந் தணிப்பருங் கடுங்கிழ

னினனோ ரன்னநின் புதல்வ ரென்று

கரு மொன்னார் வாட வருங்குலத் தந்துறும்

பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்

முன்னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் னோட்டம்

யாண்டு நாளும் பெருகி றிண்டுதிபைப்

பெருங்குட ிரினு மக்கடன் மணவினு

20 நீண்டுயர் வானத் துறையினு நன்று

மீவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொழி நியும்

புகன்ற செல்வமொடு புழுதினிது விளங்கி

நடு வாழிய நெடுந்தகை யானுங்

கேனில் சேசன் நரட்டினெந் நாளாக்

உரு துளிகளைப் புள்ளினின் னாளினைக்க கிரங்கினின்

னடிநிறற் பழகிய வுடியினை

கடுமான் மாற மறவீர தீமே.

தீனையும் துறையும் அனவழி

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை வடமவண்ணக்
பெரியசாத்தஞர் பாடியது.

இ - ன்.—அருவிதாழ்த்த பெரியமலைபோல ஆர்தொட்பொலிந்தாற்பின் கண் வேட்கைதணிவாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும் செய்ய ஆபாணத்தை யு முடைய உன்னுடையமடவோன்பெறப்பட்ட பவமுனிபோன்ற அழகிய வாயையும் கிண்கிணியையுமுடையபுதல்வர் பொலிகவென்றவாழ்த்தித் தின்னியதோர யுடையவேந்தே, தின்னப் புகழ்த்துபரிசின்மேல் அன்புபெரிதாகலிற் கணவின் கண்ணும் தின்புகழையெகறும் எனதுவிரும்பத்தையுடையசொஞ்சம் இன்புற்ற மெழ ஆலியின் கண்மேலியகிருமால்போலும் தின்னுடையசெல்வத்தைபெல்லாம் வேலையுடையதனை, கண்டேன்; ஆதலால் விடைகொண்டேன்; வாழ்க, நினது கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்த்த தமிழ்காடெல்லையுமுதும் கொணியாகக்கொ ண்டி தின்பகைவரைத்தாழ்த்து அவர்கள்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டென்னும் தனித்தற்கரிய மிக்கவலியையுடைய தின்னையொக்கும்வலியையுடைய தின்னு டையமைந்தர்; ஏற்காறும் பகைவர்தேய அவருடைய பெறுத்தற்கரிய அணிகலத்தைக் கொண்டுவந்து தும்முடைய பொன்னுடையசொடியாகரிக்கண் பொலியவைத்த தின்னுடைய முன்னுள்ளோரைப்போல்த, இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம்; யாண்டுநாளும்மிக்குச் செறிந்ததிரையையுடைய பெரியகடனீரிலும் அக்கடல் கொழித்திடப்பட்டமணலிலும் திண்டியர்த்தமழையிற்றளியிலும் பெரிதும் இவர் பெறும்பின்னைகளைக்காணாதோறும் நீயும் விரும்பியசெல்வத்துடனே புகழும் இனி தாகவிளங்கி நெடுங்காலம்வாழ்க; பெருந்தகாய், யானும், உறவில்லாத்நரிய காட்டின்கண்ணே காடோறும் துளியைநச்சுதலையுடைய வானம்பாடியென்னும் புட்போல தின்னுடைய வண்மைநகையான் இரங்கி நினது அடிசிழற்கட் பழகிய அடியின்வாழ்வேன்; வினாத்தசெலவையுடைய குதிரையையுடையமாதனே, நீ செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக.—எ - று.

புதல்வர்மாற்பிற் பொலிகெனக் கூட்டினுமையும். ‘ஆமர் கடவு ளன்ன நின்’ என்றதற்கு ஆலின்சிழமர்ந்த முக்கட்செல்வனாகிய கடவுளையொப்ப என்றும் நிலபெற்றிருப்பேனென்றிருக்கின்ற நின்னென்றாப்பினுமையும். ‘நின்முன் னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்’ என்றது, அவரும் வழங்காதுவைத்தவற் கண்ணோட்டமிலர்; இவரும் அகையொர்க்கக் கண்ணோட்டமிலாகவென்பதா யிற்று. ‘முன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்’ எனவும், ‘வாழ்கநின் கண்ணி’ எனவும், ‘நீவொழியர்’ எனவுகின்றவை - குறிப்புமொழி; அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்தகொடுமையால் நினக்குத் திங்குவரும்; அதவாராதொழிகவென வாழ்த்திய தூஉமாம். மறவாதேமென்றது, என்னனவில் நீசெய்தசெய்தியை மறவாதொழி யென்பதாயிற்று. ‘யாண்டொளும்பெருகி’ என்பதற்கு தின்னானே திங்களைய வாசு; அத்திங்கன் யாண்டொரணியவாசு; யாண்டே ணுழியணியவாசுபின்வாசு வென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

(ககஅ)

(ககக.) கடவு ளாலத்துத் தடவுக்கினைப், பல்பழ

நெருந ஸுண்டன மென்னுதி, பின்னுஞ்

செல்வா னுவே களிகொள் புள்ளின

மனையர் வாழியோ விரவல ரவரைப்

இ புரவெதர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் யாடவ

ருடைமை யாகு மவருடைமை
மின்மை யாகு மவரின் மையே.

திணையும் துறையும் அவை.

பெரும்பதுமனூர் பாட்டு.

இ - ஂ.—தெய்வமுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பலபழத்தை
சென்னலுமுண்டேமென்றவாய்ப் பின்னும் அவ்விடத்துப்போதலையமைய, ஒவி
பொருத்தின புள்ளினம்; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்போர்; அவரைக் காத்
தற்கு எதிர்த்துகொள்ளும் மிக்கசெய்க்கையையுடைய ஆண்மக்களது செல்வமாகும்,
அவ்விரப்போர்செல்வம்; அவ்வாண்மக்களுடைய வறுமையாகும், அவ்விரப்போ
ருடைய வறுமை.—எ - து.

வாழியும், ஒவும், அசைநிலை.

(ககக)

(உ00.) பனிவரை சிவந்த பாசிலைப் பலவின்

கனிதவார்ந் துண்ட கருவிரற் கடுவன்

செம்முக மந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி

மழைமிசை யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்

ரு கழைமிசைத் துஞ்சுங் கல்லக வெற்ப

நிணந்தின்று செருங்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்

களங்கொண்டு கனலுங் கடுங்கண் யானை

விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே

இவரே, புத்தகலை யறாஅப புனைகொடி முல்லை

க0 நாத்தமும் நெருப்பப் பாடா தாயினுங்

கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடுத்த

பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்

யானை, பரிசிலன் மன்னு மந்தண் ளியே

வரிசையில் வணக்கும் வாண்மேல் படுக

கரு னினக்கியான் கொடுப்பக் கொண்டிதி சிவப்போ

ரடங்கா மன்னரை யடக்கு

மடங்கா வினையு ண்டுகழு வோயே.

திணை - அது; துறை - பரிசிலுறை.

பாரிமகளினா விச்சிக் கோவையுந் கொண்டுசென்ற கயிலப் பாடியது.

இ - ஂ.—குளிர்த்தமலையின்கணுங்கிய பசிய இலையையுடைய பசாவினது
பழத்தைக்கவர்த்துண்ட கரியவிரலையுடையகடுவன் சிவந்தமுகத்தையுடைய தனது
மந்தியுடனேபொலித்த சேய்மைக்கண்ணேவிளங்கி முகிலாலும் உச்சியறியப்
படாத உயர்ந்தமலைப்பக்கத்து மூங்கிலுச்சியின்கண் துயிலும் மலையகத்துத் தாழ்த்த
வரையையுடையோய், நிணத்தைத்தின்றகளித்த நெருப்புப்போலும் தலையையு
டைய நெடியவேலினையும் கனத்தைத் தனதாகக்கொண்டு காயும் தறுகண்மையை
யுடைய யானையினையும் விளங்கிடமணிகளாற்செய்யப்பட்ட வானைத் ஆபரணத்

தனியுமுடைய விச்சிக்கோவே, இவர்கடாம், பூவைத் தனது நிலின் கண்மாறாத அலங்கரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லையதான் காத்தழும்பேற்பு பாடாநாயினும் ஒவிக் குமணியையுடைய கெடியதேனாக் கொள்கவென்றசொல்விச் சொடுத்த பாத்து மேம்பட்ட தலைமையினையுடைய பாரிக்குமகளிர் ; யான் பரிசிலன் ; அதுவன்றிநீய் கிண்பெற்ற அந்தணன் ; நீ, பகைவரைப்போர்செய்யுமுறைமையாற்பொருது தாழ்விக்கும் வாளான்மேம்படுபவன் ; ஆதலால், நினக்கு யாந்தரக்கொள்வாயாக ; நினத்தையுடையபோராசை பகைவேந்தரை மிகையடக்கும், மடக்கப்படாத மிக் வளைதலையுடைய காட்டையுடையோய்.—எ - று.

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

பலவீன்களிகவர்ந்துண்டகவென் மத்தியொடுநெற்ற சென்வினங்கிச் சிறை மிகைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவ்வாவரைத்துகொண்டு இன்புற்ற வாழ்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றிசின்றது.

‘யானே பரிசிலன்’ என்பதனால் நினக்கு என்ருறை முடிக்கவேண்டுமென்பது உம், அந்தணனென்றதனால் யான் தருதற்குரியேனென்பது உம்கொள்ளப்படும்.

உலகத்துமகட்பெரிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக் கொள்வாயாகவென்று இரந்துகறினமையின், இது பரிசிறுறையாயிற்று. (200)

(200.) இவரயா ரென்ருவை யாயி னீவரே

பூருட னிரவலாக் கருளித தேருடன்

முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்பிசைப்

படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமா

நு னெமொப் பாரி மகளிர் யானே

தந்தை தோழ விரவரென் மகன்

ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே

நியே, வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றிச்

செம்புபுனைந் தியற்றிய சேனெந்ம் புரிசை

க0 யுவரா வீகைத் துவவா யாண்டு

நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த

வேளிநுள் வேளே விறப்போ ரண்ண

றாரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே

யாண்கட னுடைமையிற் பாண்கட னுற்றிய

கரு வெரவியற் கண்ணிப் புலிகழ மாஅல்

யான்றா விவரைக் கொண்டி வான்கவித்

திருங்கட லுடுத்தவிவ் வையகத் தருந்திறற்

பொன்படு மால்வரைக் கிழவ வென்வே

லுடலுந் ருட்குந் தானைக்

உ0 கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

தினையும் துறையும் அகைய

பாசியகளிணா குருங்கோவேனுழக்கொண்டுகேன்ற கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—இவர் யாரென்றவினவுவாயாயின், இவர்தாம், ஊரெல்லாவற்றையும் இரப்போர்க்குவழங்கித் தேனா ஏறுதற்கேற்பச்சமைத்த அணியோடும் புரவியோடும் கூட முல்லைக்குவழங்கிய தொலையாத நல்லபுகழையும் ஒலிக்கும் மணியையும் யானையை யுமுடைய பறம்பிற்குத்தலையனுதிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர்பிதாவின் தோழனானான் இவர் என்னுடைய மகளிர்; அந்தனனுதிய புலவன் யான் கொண்டுவந்தேன்; நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய துமருண்டத்தின்கட்டோன்றிச் செம்பாற்புனைந்து செய்தாலொத்த சேய்மையை யுடைத்தாகிய கெடியமதிலையுடைய துவராபதியென்னும் படைவீட்டையாண்டு வெறுப்பில்லாத கொடையினையுடையாராய நாற்பத்தொன்பதுதலைமுறை தென்றாப்படுவந்த வேள்களுன்னவத்து வேளாயுள்ளாய், வென்றிப்போரையுடைய தலைவா, தாரணிந்தயானையினையுடைய பெரிய இருங்கோவே, நீதான், ஆண்டன் மையைக் கடப்பாடாக உடைமையாற் பாணர்க்குச் செய்யக்கடவமுறைமையை, யுதலிய தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகழமாலை, யான் நினக்குத்தர இவரைக் கொண்டவாயாக; வானாக்கவிக்கப்பட்டுப் பெருங்கடல்குமுதாரப்பட்ட இவ்வுலகத்தின்கண் அணுகுதற்கரிய வலியையுடைய பொன்னுண்டாகும் பெரியமலைக்குத்தலை, வென்றிலையுடைத்தாகிய பகைவரஞ்சும் படைமையுடைய கேடில்லாதகாட்டுக் குரியவனே.—ஏ - று.

உவராவீகை வேளிரெனக்கூட்டுக. ‘வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றி’ என்பதற்குக் கதையுரைப்பிற்பெருகும்; அது கேட்டுணர்க. புலிகழமா லென்பது, இவனுக்கு ஓர் பெயர்.

வேளே, அண்ணல், இருங்கோவே, புலிகழமாஅல், கிழவ, நாடுகிழவோய், நீ இப்படிப்பட்ட உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவனானால், யான்தர இவரைக்கொண்டறி யெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான் இவருடையதந்தைதோழனானானும் அந்தனனானானும் யான்தர நீ இவரைக் கோடற்குக் குறையிலீலையென்பது கருத்து. (2.115)

(202.) வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்டிக்

கட்கி காஹுக் கடமா நல்லேறு

கடறுமணி கிளரச் சிதறுபொன் றிளிசிக்

கடிய கதழு நெவேரைப் படப்பை

டு வென்றி நிலையு யீழ்ப்புக டோன்றி

யீருபாற் பெயரிய வுருகெழு முனார்க்

கோடிபல வடுக்கிய பொருளும் குதவிய

நடுநிலை யளையத்துக் கேடுங் கேயினி

துந்தை தாய நிறைவுற வெய்திய

க0 வொடியற் கண்ணிப் புலிகழ மாஅ

ஹும்போ லறிவி னுமரு னொருவன்

புரந்த செய்துட் கழாஅத் தலையா

யிகழந்ததன் பயனே யியறே மண்ண

லெவ்வி தொல்குடிப் படைஇயர் மற்றிவர்
கடு கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்
தேற்றாப் புன்சொ னேற்றிசிற் பெரும
விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே யடுக்கத்
தரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட் டொள்வி தாய துறுக
உஓ விரும்புவி வரிபுறந் கடுக்கும்
பெருங்கல் வைப்பி னுடுகிழ வோயே.

நினையும் துறையும் அறவ.

இருங்கோவேள் பாரிமகளினாக் கொன்றாறுந் தாலை பாடியது.

இ - ன்.—வெட்சியையுடையகாட்டின்நிலவன் வேட்டுவாலைப்பத் தனக்குப் பகலிடங்காணத் கடமாவினது நல்ல ஏற வரைச்சாரன்மணி மேலேனெம்பவும் சிதறியபொன் விளங்கவும் விளையவோகம் 'நெடியமலைப்பக்கத்து வெற்றிலினை பெற்ற சிறந்த புசுழ்பொருத்திச் சிற்றளையம் போளையமென இருகூற்றாற்பெயர் பெற்ற உட்குப்பொருத்திய பழைய ஊரின்சுட் பலகோடியாக அநிக்கப்பட்ட பொன்னை தங்களுக்கு உதவிய சீமையிலையையுடைய அரையத்தினதுகேட்டையுள் இனிக் கேட்பாயாக; அதனெடுத்தற்காரணம்; நினதுதாளாத்தரப்பட்ட பொருளையன்றி நுஞ்சையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகழமாளே, தம்மையொக்கும் அறிவினையுடைய தங்குடியுனொருவன், புசுழ்த்தசெய்யுளையுடையசுழாஅத்தலையாரொன்றும் புலவரை அவமதித்ததனாலுண்டான பயன்; இயற்றப்பட்டதேனாயுடையதலை, இவர் எவ்வியுடைய பழைய குடியிலேபடுவார்களாக; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாதபுன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே, யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வெல் வெல்வதாக; அராமலையில் முகையற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது கரிய புறவிதழையுடைய ஒன்னியபூப் பரத்த பொற்றறைக்கல் பெருப்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தூர்க்கையுடைய காட்டையுடையோய்.—ப - து.

புலிகடமால், அண்ணல், நாடுசெழுவோய், அரையத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிசுழ்த்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விசுழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று. அது கெடுத்தற்குக்காரணம், கழாத்தலையை துறான் ஒருவன் இசுழ்த்ததனால், அவன்வாக்குத்தப்பாதாகலன், அவன்வகையாகப்பாடினனென்றசொல்லவர்; அதுவேயென்பதாம். 'வெலீஇயர்நின்வேல்' என்றது, குறிப்புமொழி. 'தகைததாயம்நிறைவுகெய்திய' என்பதுஉம், 'தம்போலறிவின்' என்பதுஉம் - இசுழ்ச்சிதோன்றுகின்றன. வேங்கைவீதாயதறகல் இரும் புலிவரிப்புறங்கெடுக்குமென்றகருத்து; ஏதம்செய்யாததும் ஏதம்செய்வதுபோலத்

ஒலியற்கண்ணி - தனிமாலையெனினுமமையும். நீடுவிலையையத்துக்கேடும் கழாத்தலையையிசுழ்த்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விசுழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று. அது கெடுத்தற்குக்காரணம், கழாத்தலையை துறான் ஒருவன் இசுழ்த்ததனால், அவன்வாக்குத்தப்பாதாகலன், அவன்வகையாகப்பாடினனென்றசொல்லவர்; அதுவேயென்பதாம். 'வெலீஇயர்நின்வேல்' என்றது, குறிப்புமொழி. 'தகைததாயம்நிறைவுகெய்திய' என்பதுஉம், 'தம்போலறிவின்' என்பதுஉம் - இசுழ்ச்சிதோன்றுகின்றன. வேங்கைவீதாயதறகல் இரும் புலிவரிப்புறங்கெடுக்குமென்றகருத்து; ஏதம்செய்யாததும் ஏதம்செய்வதுபோலத்

கண்டார்க்கு அச்சம்வரத்தோன்றமென்றமையான், இதுவும் இகழ்ச்சிதோன்றி
பின்றது. (202)

(202.) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினுந்
தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினு
மெல்லா வுயிர்க்கு மில்லால் வாழ்க்கை
யின்னுந் தம்மென வெம்மனோ ரிரப்பின்

நு முன்னுங் கொண்டிரென தும்மனோர் மறுத்த
வினா தம்ம வியதே ரண்ண
வில்லது நிரப்ப லாற்றா தோரினு
முள்ளி வருநர் கசையிழப் போரே
யனையையு மல்லே நீயே *யொள்ளு

க0 ராரெயி லவர்கட் டாகவு துமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்
பூண்கட னென்கைநீ யிரவலர் புறவோ.

நீனையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாழநெறிந்த நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்
பொதிபுகுதுடையார் பாடியது.

இ - ன்.—கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக்கருதி மழை பெய்யாதுமாறினும்
முற்காலத்துவினந்தேனெனக்கருதி நிலம் விளைவை ஒழியினும் எல்லாவுயிர்க்கும்
உயிர்வாழ்க்கையிலை; அதுபோல இன்னமும் எனக்குப்பரிசில் தாருமென்றசொ
ல்லி எம்போல்வாரிரப்பின் அவர்க்கு முன்னும்பரிசில்கொண்மரென்று தும்போல்
வார்மறுத்தல் இன்னாது; கேளாய். இயற்றப்பட்ட தேனாயுடைய அண்ணலே,
இல்லாதபொருளைத் தேடிநிரப்பமாட்டாத வறுவியோரினும், அவரார்பரிசில்நினை
ந்துவரப்பெவார்கொடாராயின் அவ்விரப்போரால் கச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்
பார்; தம்வறுமையாற்கொடுக்கமுடியாமையின் காணி அவரெதிர்முகநோக்கமாட்
டாது இன்பமிழக்குமாந்தர்த்தன்மையையுமல்லே நீ, இறந்துபடுகை; நீ, பகைவரது
அரிய அரண் அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே தம்மு
டையதெனப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும்வென்றியோகெடிய வன்மையை
யுடையோயாதலான் எம் இறைவா, நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தல் முறைமை
யாகப் பரிசளிப்பாயாக.—எ - று.

அனையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்டுமளவும் பாணியாது முன்னே
அளித்தலின், கசையிழப்போராதன்மையையுடையாயல்லையென்றமாம். எம்மனோ
ரென்றது, பிறனாகேக்கியவற்றைவுணர்க. 'பொழிந்தென' 'விளைந்தென' என்

* "ஒன்னு, ராரெயி லவர்கட் டாகவு துமதெனப், பாண்கட னிறுக்கும்
வள்ளி யோய்" என்பது, உழிஞைநீணக்குரியதுகைகளுள், 'கொன்னார் தே
வ் குறித்த கொற்றம்' என்னுத்துறைக்கு உதாரணமாக்காட்டினார் நீதிதிருக்
கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், 42 - ம் குத்திரவுரை].

பனவற்றை வினையெச்சமாகி, மாறிலும் காப்பினுமென்றும் வினையொழுகப் பினுமையும.

(உருக)

(உருக.) ஈயென விரத்த விழிந்தன் ததனெதி
ரீயே நென்ற லதனினு மிழிந்தன்று
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் ததனெதிர்
கொள்ளே நென்ற லதனி லுயர்ந்தன்று
நு தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திணைப் பெருங்கட
லுண்ணு ராகுப நீர்வேட் டோரே
யாவு மாவுஞ் சென்றுணத் கலங்கிச்
சேரெடு பட்ட சிறுமைத் தாயினு
முண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்
க0 புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை
புள்ளிச் சென்றோர்ப பழியல் ததனை
புலவேன் வாழிய ரோரி விசுப்பர்
கருவி வானம் போல
வரையாது காக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

தினையும் துறையும் அவை.

வல்லிலோரியைக் கடைத்தியாணையார் பாடியது.

இ - ன்.—இழித்தோன்கூற்றால் ஈயெனச்சொல்லியிரத்தல் இழித்தது; அவ்வீ
யென்றதனெதிர் ஈயெனென்றுசொல்லியிரத்தல் அவ்விரத்தலினுமிழித்தது; ஒரு
வன் இரப்பதன்முன்னே அவன்குறிப்பைமுக்கத்தானுணர்ந்து இதனைக்கொள்வா
யாகவென்றசொல்லித் தானிரத்தகொடுத்தல் ஒருவற்கு உயர்ந்தது; அதனை அவன்
அவ்வாறென்கொடுப்ப அதனெதிர் கொள்ளென்றசொல்லியிரத்தல் அக்கொடை
யினுமுயர்ந்தது; தெளித்தீர்ப்பரப்பின் ஒலிக்கும்திசையையுடைய பெரியகடல்
நீராயுண்ணாவார், தண்ணீராவிரும்பினோர்; ஆவும் மாவுஞ்சென்று நீரை உண்
னத் கலங்கிச் சேற்றோடுகடிய சிறுமையையுடைத்தேயாயினும் உண்ணுநீரா
யுடைய தாழ்த்தலிடத்துச் செல்லும்வழி பலவாகும்; தாம்புறப்பட்டுச்செல்லப்
பட்டவழியிடத்து அப்பொழுதுசெய்யும் புன்கிமித்தத்தையும் புறப்பட்டமுருத்தத்
தையும் பழித்தல்லலது தாம்பரிசில்பெறக்கருகிச்செல்லப்பட்டோரை அவரீத்திசை
ராயினும் பரிசிலர்ப்பழியார்; அதனால் நீ எனக்கு இனையையினும் வெறென், வாழ்
வாயாக, ஒரி, ஆகாயத்தின்கண் மின்முதலியதொருதியையுடையமழைபோல் யாவ
ர்க்கும் எப்பொருளையும் வரையாதுவழங்கும் வன்மையையுடையோய், கின்னை.—
எ - று.

ஒரி, வள்ளியோய், பரிசிலர் புள்ளும்பொழுதும்பழித்தல்லலது உன்னிச்சென்
றோர்ப்பழியலர்; அதனால், யானும் நின்னைப்புலவேன்; வாழியவெனக்கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல்முதல் காண்கிறும், ஈயெனவிரத்தலால் இழிப்புபெற்றதக்
கொள்ளெனென்னுமுயர்பு யான்பெற்றிலெனென்பது உம், அவ்வாறிரப்பவும் ஈயே
னென்றும்போலப் பரிசிலரீட்டித்தலால் உன் இழிப்புபெற்றதக் கொள்ளெனத்

கொடுக்குமுயர்ச்சி நீ பெற்றிலையென்பதா உம் கருத்தாகக்கொண்க. இதனால், ஈடு-
னென்னுமியிழியும் கொன்னெனக்கொடுக்குமுயர்ப்பினும் நினக்குத் தக்கதறித்-
செய்வென்பதகூறினாராம். 'பெருங்கட லுண்ண ராகுப நீர்வேட்டோர்' என்பதனால்
செல்வனோயாயினும் வள்ளியோரல்லார்பாற்செல்லேனென்பதும், 'உ-
ணர் மருங்கி னதர்பல வாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகவின நின்பால்வந்தே-
னென்பதும் கொண்ப்படும். (20.0)

(200) முற்றிய திருவின் மூல ராயினும்
பெட்டின் திதல் யாம்வேண் டலமே
விற்றசினந் தனநிந்த வினாபரிப் புரளி
யுறுவர் செலசார வாகிச செலுவர்

இ தானுளந் தபுத்த வானயிற் றானே
வென்வி வேலித் தோடைப் பொருந
சிறியயும் பெரியயும் புழைகெட விலைய
மானகணந் தொலைதரிய கருவிகைக் கடநாய்
தோன்சிலை தோட்டுவ தோன்சிலை யாழக

க0 வாகுகி யாணர்த் தரீயுபகால் யிழ்த்துக்
கடல்வயிறு குற்றிய வண்ணலம் கொண்பு
நீரின்று பெயர வாகுகுத தேரோ
கொண்புமருப் பெரிய செந்நாந்
கனிநின்று பெயர வாகுகிவர கந்தமே.

தினையும் துறையுள் அகல.

கடியதேடுவோடுவான் பரிசின் டித்தானைப் பெருந்தலைத்தானுர்பாடியது.

இ - ள்.—நிறைத்தசெல்வத்தையுடைய மூவேந்தராயினும் எம்மைப்பேணாது
வின்றி எதிலை யாங்கள் விரும்பேம் ; வென்றியானுளதாகிய சினத்தீர்த்த விரைந்த
செலவையுடைத்தாகிய குறுகியையுடைய அஞ்சுவந்தடைத்தபடைவர்க்குச்செல்
லும் புகலிடமாய் அல்லாறன்றிப் போர்செய்யும்படைவர் முயற்சியையுடைய சினர்
ந்த உள்ளத்தைக்கெடுத்த காட்போரினமிக்க படையினையுடைய வென்றியுழை
யுடைத்தாகிய முல்லவேலியையுடைய கோடையெண்ணுலைக்குத்தலைவ, சிறியன
வும் பெரியனவமாகிய புலைகளைப் போக்கறவிலக்கிய மானினதுதிரட்சியைத்
தொலைத்த கடியசெலவையுடைய சினமிக்கதானையுடைய வலியவிலையுமுடைய
வேட்டுவ, நீ கோவின்றியிருப்பாயாக ; ஐடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப்
பெயலைத்தரவேண்டிக் கால்கீழ்த்துக் கடவிடத்தேதிரண்ட தலைமையையுடைய
முதில் நீரின்றி மீனாவாறுபோலத் தேருடன் விளங்கிய கோயெர்த்தலைமையை
யுடைய கனிற்றையின்றி மீனா, பரிசிலாதுகற்றம்.—உ - டு.

புரவியையுடைய விற்றசினத்தனந்த உறவொனவியையும். செல்சாரவாகித்
தானுளந்தபுத்த பொருகவெனவியையும். வென்வியென்றது, அதனையுடையமுல்
லையை. புழைகெடவிலக்கிய காயெனவியையும். மூவராயினுமென்ற எம்மை -
சிறப்பும்மை. புழைகெடவிலக்கியென்பதா உம் பாடம்.

கோடைப்பொருசு, வேட்டிவ, பெய்யின்றிதல் யாம்பெண்டமம்; பரிசிலர்களு
ம்பு களிற்றிற்பெயரல; ௧ கோயிலயாகுவென்கூட்டெ.

யான்களிற்றிற்பெயரலின்றேனென்பதுகருத்தாகலின், கோயிலயாகுவெ
ன்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (௨௦௫)

(௨௦௬.) *வாயி லோயே வாயி லோயே

வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்
தாம், முள்ளியது முடிக்கு முரணுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்

௫ பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே

கடுமான் றேன்ற னெமொ ன்முடி

தன்னறி யலன்கொ ளென்னறி யலன்கொ

லறியும் புகழு முடையோர் மாப்குதென

வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யத்தூற

௬ காலினெங் கலனே சுருங்கினெங் கலப்பை

மரங்கொ றசசன் கைவல் றிமுடி

மழுவுடைக் காட்டகத தற்பே

யெத்திசைச் செவினு மத்திசைச் சோயே.

தினையும் துறையுர் அனா.

அத்யமான்நேரிமானந்திபரிசில்புத்தொன் றுபகையாப் படியுறு.

இ - ள்.—வாயில்காப்போம், வாயில்காப்போம், வலையையுடையோரதுசெவி
யிடத்தே விளங்கியசொற்கணியிதைத்துத் தம்நின்றதபரிசில் விளைத்தும் வலியை
யுடைத்தாகிய கெஞ்சினையுடைய, மேம்பாட்டிற் கவருத்தும் இப்பரிசிலான்வாரும்
இவ்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயில்காப்போம், வினாத்த
குதிரையையுடைய குரிசிலாகிய கெஞ்சினாற் றான் உன் தாமறியான்கொல்லோ?
அதுகிடக்க, என் தாமறியான்கொல்லோ? அறிவுமுழுமுடையோர் இறத்தாமாக
வறிய இடத்தை யுடைய உலகமுமன்றே; ஆகலாற் காலினம், கலன்கை; கட்டி
னம், துமுட்டிக்கை; மரத்தைத்துணிக்குத்தச்சன் பயந்த மழுவையுடைய கைத்
தொழில்வல்ல மகார் காட்டித்துச்சென்றால் அக்காட்டகம் பயன்ப்பமாற அவர்
க்கு எத்தன்மைத்து? எமக்கும் யாதொருதிசைக்கட்போயினும் அத்திசைக்கட்
சோறு அத்தன்மைத்து.—எ - று.

கலப்பை - யாழமாம். உன்னத்தையுடைய பரிசிலரொன்றினுமையும். மழு
வென்றது, வாழ்ச்சியை; தற்கையுமாம். காட்டகமென்றோனும் கருதியது அதன்
கண் மரமாகக்கொங்க. பரிசிலர்க்குச் சிறுரும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுத்திசை
க்குக் காலும், சோற்றிற்குக் காட்டின்மரமும் உவமையாகக்கொங்க. (௨௦௬)

* இப்பாட்டு, பரிசில்கடாநிலை அன்றென்பர் நீதிநூல்களையர் [தொல்,
பொரு, புறத்தினையியல், கூறு - ம் குத்திரவுரை].

† இங்கே கலத்தையிட்டுவைக்கும்பையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உ-0௭.) எழுநிளி நெஞ்சஞ் செல்கம் யாரோ

பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி

யருகிற் கண்டு மறிபார் போல

வகனகு வாரா முகனழி பரிசி

டு முனி லாளர் வேளா ரல்லர்

வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே

பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே

மினி முன்பி னுனி போல

வுள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென

க0 நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி

வாயா வன்கனிக் குலம்வரு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வேளிமாந்துஞ்சியபின் அவன்தர்பி இளவேளிமாணப்பரிசில்கோடுவேள்
அவன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ன்.—எழுந்திருப்பாயாக, இனி வம்முடையகெஞ்சமே, யாம்போலே
மாக; யார்தாம், கண்ணாற்பருகுவதுபோலும் விருப்பமில்லாதவிடத்துத் தம்மு
கே கண்டுவைத்தும் கண்டறியாதார்போல உன்னமகிழ்வாராத தம்முகமாறித்தார்
பட்ட பரிசிலைப் பிறிதோரிடத்துச்செல்லமுயலும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பா
ரல்லர்; இங்ஙனம்வருவீராகவென்று எதிர்க்கோடல்வேண்டும் தாமுடையோர்க்
குப் பெரிது, உலகம்; விரும்புவோரும் பலர்; ஆதலால், மறம்பொருந்திய வலியை
யுடைய யாளியையொப்ப, உன்னம் மேற்கோளின்றித் தணியாது, கண்டோர்யாவர்
க்கும்பெரிய நம்மைக்கண்டிரங்காதவனிடத்தேவினறுதிரங்கி உன்னுறக்கனியாத
வலியபழத்தின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வன்கனியென்றது, கெஞ்சுகெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை. உலமரலும் - அல
மரல்போல்வதோருரிச்சொல்.

வாயாவன்கனிக்கு உலம்வருவோர்யாரோ? கெஞ்சமே, உன்னம் உன்னவிந்
தடங்காது யாளிபோல இனி எழுவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வரிசையோர்க்கு யாளிபோல உன்னம் உன்னவிந்தடங்காதென முற்றாக்கி
உணப்பாருமார். (உ-0௭)

(உ-0௮.) குன்று மலையும் பலபின் னொழிய

வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென

நின்ற வென்னயந் தருளி றிதுகொண்

டங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை

டு யாங்கறிந் தனனென தாங்கருங் காவலன்

காணா தித்த விப்பொருட் கியானோர்

வாணிகப் பரிசில னல்லென் பேணித்

தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துனையள வறிந்து கல்கினர் விடினே.

தினையுர் துறையும் அறவ.

அதியமாண்டுமோனஞ்சியுழைக்கென்ற பெருஞ்சித்திரனாக்காறுது ஓடு
கொண்டுக்கென்னு அயன்பரிசில்கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் கொல்லியது.

இ - ன்.—குன்றகளும் மலைகளும் பல பிங்குரியவத்தேன் யான் பரிசில்கொ
ண்டேனுய்ப் போதற்கெனச்சொல்லிவின்றவென்னை அன்புற்றருளி இப்பொருளை
க்கொண்டு இவ்வாறபோக தானெனச்சொல்ல என்னை எப்பரிசுறித்தான், பகைவ
ரால் தடுத்தற்கரியவேந்தன்; என்னையழைத்துக்காணாதே தத்த இப்பொருட்டு யான்
ஓர் ஊதியமேகருதும் பரிசிலெனல்லேன்; விரும்பித் தினைத்தரினயனவாயினும்
கன்று, அந்தப்பரிசிலொது கல்விழுதலாகிய பொருத்திய எல்லையெயறித்த கொடு
த்துவிடின்.—எ—று.

ஈங்கனஞ்செல்கவென்றது, காணாதே அவன்சொல்லிவிட்டவார்த்தையை.

அவர் துணையளவறித்து பேணி கல்கினர்விடின், தினையளவாயினுமினிதெனக்
கட்டி வினமுடிவுசெய்க.

யாந்தரங்கெடப் பொருள்கொடுபோமவனல்லேன்; அவனுயின் இதவும்
கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தாமறித்து தாவேன்மென்பதாம். 'அவர்துணை
யளவு' எனத் தம்மை உலகின்மேலிடிக் கூறினார். (உருஅ)

(உருக.) பொய்கை நானா போறிற் சேக்கு

நெய்தலங் கழனி நெல்லரி தொழுவர்
கும்புவிடு மென்பினி யவிற்த வாம்ப
உடைய யரியன் மாந்தித் தெண்கடற்

ரு படுகிறா யின்சிற்ப பாணி தூங்கு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
பல்கனி நசைஇ யல்குணிகம் புகந்து
பெருமலை விடரங்ஞ் சிலம்ப முன்னிப்
பழனுடைப் பெருமரந் திராக்கெனக் கையற்றப்

க0 பெறுது பெயரும் புள்ளினம் போலநின்
னசைதர வந்துநின் னிசைதுவல் பரிசிலென்
வறுவியோன் பெயர்கொ வாண்மேம் படுந
வியா யாயினு மிரங்குவே னல்லே
னையில யாகுமதி பெரும கம்முட

கரு குறுகணி காண்குவ தாக நானூ
கறும்ப லொடுவருங் கதுப்பிற் றேமொழித்
தெரியிழை மகளிர் பாணி பரர்க்கும்
பெருவரை யன்ன மாற்பிற்
செருவெஞ் சேளயின் மகிழிருக் கையே.

நினை - அது; துறை - பரிசில்கடாஅநிலை.

முவன்பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைக்காத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—பொய்கைக்கண்மேய்த்தகானா போரின் கண்ணையறங்கும் செய்தலை யுடைய அழிபவையற்கண் செல்லையறக்குமுழவர் முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இசைக்கன் செழித்த ஆம்பலினது அகன்ற இலையதனாலே மதையையுண்டு தெளிந்த கடலினது ஒலிக்குந்தியின் இனியசொலியதானத்தேயாடும் மென்புலத்தூர்ச்சினை யுடைய கல்லகாட்டுக்கு வேந்தே, பலபழத்தையுநச்சித் தாம்வாழ்த்தற்கிடமாகிய ஆகாயத்தின்கண்ணே உயரப்பறந்து பெரிமலையின்முழை எதிரொலிமுழக்கச் சென்று அவ்விடத்திற் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்தமாரிற்றாகவருந்திப் பழம் பெருதேறியும் புள்ளினத்தையொப்ப சினது நச்சப்படுத்தன்மைகொடுவரவந்து நின்றபுகழைக்கடறம் பரிசிலென்றான் வறியேனாய் மீனக்கடவேனோ; காட்போரின் கண்மேம்பவோய், நீ ஒன்றை எத்திலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்தவேனல் லேன்; அதுசிறக, கோயின்றியிருப்பாயாக; பெருமா, நம்மிடத்துநதாகிய அணிய அணுமையைக் காண்பதாக, நாடொறும் நறிய பலவாகிய தழைத்தமயிரையும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும் ஆராய்த்த ஆபரணத்தினையுமுடையவர்களின் இருவரி னொருவர் புணர்த்தருக்காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலுமார்பினையுடைய போனா லிரும்பும் சேரையொய்ப்பாய், நினதுமெழிச்சியையுடைய நானோலக்கம்.—எ - று.

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மார்பு. நம்முட் குழ ணணிகாண்குவதாகவென்றது, நீ என்முட்டுச்செய்த அன்பின்மையை அவ்விருந் தைவன்றிப் பிறரறியாதொழிவாராகவெனும் நினைவிற்து.

பொருக, வான்மேம்படுக, சேய், நின் இசைதழுவல்பரிசிலென் வறுவியோள் பெயர்கோ நீ ஈயாயாயினும் இரங்குவேனல்லேன்; பெரும, கோழியொருமதி; நம்முட் குறகணியை நின்னிருக்கைகாண்குவதாக; பிறர்காணுதொழிக்கென் டுட்டெ.

கோயிலையாகென்பது, நீசெய்ததீங்கால் கோயுறவை, அஃதுருதொழிக் கென்பதாம். இனி, நின்மெழிருக்கைக்கண் நம்முன் மிக அணித்தாகக்காணல் காட்சி உளதாகவென்றமும். இதனாற் காட்சியுண்டாகாதென்பது குறிப்பு. இனி, 'குறகணிகாண்குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் மனத்தாற்காணுங்காட்சி உளதாகவென்பதுகூட்டி, நீசெய்தகொடுமையானென்றுணர்ப்பினுமமையும். (

(உக௦) மன்பதை காக்குநின் புனாமை நோக்கா

தன்புகண் மாறிய வறனில காட்சியொடு

தும்ம னோருமற் றினைய ராயி

னெம்ம னோரிவட் பிறகலர் மாதோ

நு செயிர்நீர் கொள்கை யெய்வெவ் காதல்

யுயிர்சிறி துடையா ளாயி னெய்வயி

ஊள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதனா

லறனில் கடற்றக் திறனின்று துணியப்

பிதனா யினன்கொ ளிவிதியுரென் னுயிரென

க0 துவல்வுறு சிறுமையன் புலபுலக் துறையு
மிடுக்கண் மனையோ டரிய வந்நிலை
விடுத்தேன் வாழியர் குரிசி லுதுக்கா
ணவல நெஞ்சமொடு செல்வனின் கறுத்தோ
ரருங்கடி முனையான் போலப்

கரு பெருங்கை வற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துடக்கோக்கேரலிதும்பொறை பரிசீட்டித்தானைப் பெருங்குன்றுர்
கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினைவு உயர்ச்சியைப்பாராது காதல்
கண்மாரிய அறமில்லாதபார்வையுடனேகூடி தும்பொல்வார்ப்பாவரும் இதற்கொ
த்த அறிவையுடையராய் அருண்மாவாராயின் எம்போல்வார் இவ்வுலகத்துப் பிற
வாதொழியக்கடவர் ; குற்றத்தீர்த்தகற்பினையுடையனாய் எம்மைவிரும்பியகாதலி
இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையானாகக்கூடின் எம்மிடத்து நினைவாகிருத்தல்
அரிது ; அதனால், அறனில்லாதகடற்றம் திறப்பாடின்றி உயிர்கொணத்தானிய இற
ந்துபட்டான்கொல்லோ ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்ற சொல்லுதலுற்றகோயை
யுடையானாய்ப் பண்படவெறுத்தறையும் மனைவியது துன்பத்தீர்க்கவேண்டி இப்
பொழுதே விடைகொண்டேன் ; வாழ்வாயாக ; இறைவ, இதனைப்பாராய் ; இன்
னமையையுடையகெஞ்சத்துடனே போவேன், நினைவெருண்டாரது அணுகு
தற்கரிய காவலையுடையமுனையிட்டது அண்ணப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது
வறுமையை முன்போகவிட்டு.—எ - று.

குரிசிலே, தும்மனோரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார் ; எங்காதலி
உயிர் இறுதலையனாயின் நினைவாகிருத்தலரிது ; அதனால், அம்மனையோளிடக்கண்
தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதேயிடுத்தேன், நித்கறுத்தோர்முனையான்போலக் கை
யற்ற என்புலம்புமுந்துறுத்துச்செல்வேன், வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு
செய்க.

‘உதுக்கான்’ என்றது, அச்செலவை. என்வறுமை என்னை விட்டுநீங்கப்போ
தலையொழியப் புலம்பைமுந்துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக்
கூறியவதனால், ‘வாழியர் குரிசில்’ என்பது, இசைச்சிக்குறிப்பாயிற்று. உயிர்வென்
காதலியென்ற பாடமோதுவாரமுனர். (உக0)

(உக௧.) அஞ்சுவநு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே

றணங்குடையாவி னநுநிலை துமிய

நின்றுகாண் பன்ன நிண்டலை மிளிரக்

குன்றுதூ வெறி மாவம் போல

டு முரசெழும் நிரங்குத் தானையொடு தலைச்சென்

நரசுபடக் கடக்கு முனாசா டேனன்றனின்

னுள்ளி வந்த வேங்குநிலைப் பரிசிலென்

வள்ளியை யாதலின் வணங்குவ னிவனெனக்

கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறின்
 ஸ னுள்ளியது முடித்தோய் மன்ற முன்னாட்
 கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
 பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்த
 நாணு யாயினு நாணக் கூறியெ
 னுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்
 ௧௫ பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
 னாடுகொள் வியன்மாற்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
 செல்வ லத்தை யானே வைகளும்
 வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
 மில்லெளி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்
 ௨.௦ பாஅ யின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
 முலைக்கோண் மறந்த புதல்வனொடு
 மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வா னுதற் படர்ந்தே.
 தினையும் துறையும் அவை.
 அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்யசினத்தையுடைய மழை
 யின்கணுள்ள இடியேற அச்சமுடைய பாம்பினது அணுகுதற்கரிய தலைதுணிய
 நிலவகலத்தைநின்றபாற்ப்புதுபோன்ற நீண்டமலைபிறழ்ச் சிறுமலைவாவெறியும்
 ஓசைபோல வீரநாக கிளர்ந்தொலிக்கும் படையுடனே மேற்சென்று வேந்தர்பா-
 வதிரின்றகொல்லும் புகழமைந்த தலைவ, நீ வள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்
 ந்த பரிசில் கல்ருவனிகவென்று நின்னை நினைந்துவந்த உயர்ந்தநிலைமையைய
 டைய பரிசிலெனவியலான் நினக்கு எம்மை விரேற்றுக்கொள்ளாமாந்தரது கொடு
 மையைச்சொல்லவும் நின்னுடையநினைவேசெய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னநாட்
 பரிசில்கையிலேபுகுத்ததுபோலக்காட்டிப் பிறறைநாட் பொய்யைப்பெற்றுநின்ற
 சினதுபுறநிலைமைக்கு யான்வருத்தியவருத்தத்திற்கு நீதான்நாணுயாயினும் நீநாணச்
 சொல்லி எனது தண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியநா வருந்தப்புகழ்ந்த
 நாடோறும் பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டுமபுகழையேற்றுக்கொண்ட
 சினது வென்றிபொருத்திய அகன்றமார்பை வணங்கிவாழ்த்திப்போவேன் யான்;
 நாடோறும் உணவில்லாமையான் இடத்தோறுமிடத்தோறும் மாறிமாறி அகழ்த
 லால் இல்லெலிமடிந்த பழையகவராகிய எல்லையையுடைய பாலில்லாமையாற்
 பலபடிசுவைத்து முலையுண்டலெவறத்த பிள்ளையுடனே மனைவின்கண்ணே வறு
 மையுற்றிருந்த என்னுடைய ஒளிபொருத்திய ததலையுடையாளை நினைத்து.—எ - று.

தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்தபரிசிலென், காண்குற, நின்னுள்ளியதசெய்தா
 யாதலான் வருத்தங்கூறி ஏத்தித் தொழுதனென்பழிச்சி வரைப்பின்மனைக்கண்ணே
 புதல்வனொடு தொலைந்திருந்த என்வா னுதலை நினைத்துசெல்வல் யானெனக்கூட்டி
 வினைமுடிவுசெய்க.

காண்கூறியென்றதன்பின்னே ஏத்திப் பழிச்சிச் செல்வலென்றமையான்,
 அவை குறிப்புமொழி. வரைப்பின்மனைபென இயையும். 'வள்ளிய னுதலின்

வணங்குவ னிவனென்' என்று பாடமாயின், வண்ணமையுடையனாகுதலால் இவன் எமக்குத்தாழ்த்து பரிசிலளிப்பனெனக்கருதினென்க. 'வண்ணியைவாகலின் வணங்குவனியெனெனக் கொன்னாமாத்தர் கொடுமைகூற' என்றதற்கு வண்ணியைவாதலின் இவனைவணங்குவெனெனநினைத்துவணங்க அதபாராது தின்பாற்பரிசில்பெருத மாத்தர் துவவெறியுமென்பது, துவெறியுமென வகாங்கெட மூடிதல் புறகடையாற்கொன்க; துவவெறியுமென்பதனும் பாடம்; விகாரமெனினுமை யும். 'புறநிலை' என்பதற்குப் புறங்கடைகின்றநிலையென்றமாம். 'இல்லெலிமடித்ததொல்கவள்' என்பதற்கு இல்லெலிநான் தொழில்மடித்த தொல்வகொன்றனாப் பினுமமையும். கிண்ணக்கொடுமைகூறவென்றனாப்பினுமமையும். (உகக)

(உகஉ.) துங்கோ யாரென வினவி னெங்கோக்
களமர்க் கரிதத வினாயல் வெங்கள்
யாமைப் புழக்கிற் காமம் வீட வாரா
வாரற் கொழுஞ்சூ டங்கவு ளடாஅ
டு வைகுதொழின் மடியு மடியா விழுவின்
யாணர் நன்னாட் டுள்ளும் பாணர்
பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாங்கு
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தி னன்னிற் பொத்தியொடு கொ'இ
கடு வாயார் பெருநகை வைகலு *கக்கே.

தினை - அது; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிதிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—உம்முடைய இறைவன் யார்தானென்று கேட்டீராயின், எம்முடைய இறைவன் களமர்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்கமதுவை ஆமையிறைச்சியுடனே வேட்கைகூர அக்களமர் உண்டு ஆரண்மீனாகிய கொழுலியகுட்டை அழகியகதப்பகத்தேயடக்கி மதுவுண்டமயக்கத்தால் வைகுந்தொழிலொழியும் நீங்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுனதாயிவ எல்லசோழாட்டின்களும் பாணருடைய வருத்தமுற்றுகற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய் உறைபூரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந்தான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புனாவில்லாத எட்பினையுடைய பொத்தியென்னும்புலவனோடுகூடி மெய்ம்மையார்த்த மிக்கமகிழ்ச்சியை நாடோறமகிழ்ந்து.—எ - து.

கன்னாட்டுள்ளுமென்றவும்மை - சிறப்பும்மை. சோழி - உறையூர்.

துங்கோயாரெனவினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன், அவன் பசிப்பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் எக்குக் கோழியிடத்திருந்தானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஆகிக் கொழிஇ நக்கென்னுஞ் செய்தெனெச்சங்கனைக் கோழியோனென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (உகஉ)

* மகிழ்த்தென்றும் பாடம்.

(உகந்.) மண்டம ஈட்ட மதனுடை கோன்றான்
வெண்குடை விளக்கும் விதல்கெழு வேந்தே
பொங்குநீ ருதித்தவிம்மலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பிற்

ரு றென்றுரை துப்பினின் பகைஞரு மல்ல
ஈமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நினைபுங் காலை நீயு மற்றவர்க்
கனையை யல்லை யடுமான் றென்றல்
பாந்துபடு நல்லிசை யெய்தி மற்றுந்

கடு புயர்த்தோ ருலக மெய்திப் பின்னு
மொழித்த தாய மவர்க்குரித் தன்றே
அதனால், அன்ன தாதனு மறிவோய் நன்று
மின்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே
நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த

கடு வெண்ணில் காட்சி யினையோர் தோற்பி
னென்பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே
யமர்வெஞ் செல்வ நியவர்க் குலையி
னிகழந் ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே
அதனால், ஒழிகதி லத்தைநின் மறனே வல்வினாக்
வ் (1) தெழுமதி வாழ்க்கின் னுள்ளமழிந் தோர்க்
கேம மாகுநின் றுணிநன் மயங்காது
செய்தல் வேண்டுமா னன்றே வாணே
மரும்பெற லுலகத் தான்மவர்
விதுப்புறு விருப்பொடு வருந்தெதிர் கொளற்கே.

தினா - வாந்தி; துறை - துணைவந்தி.

அவன்மங்கண்மேற்கென்றனைப் புல்லாற்றார் *எயிற்றியுந் பாடியது.

இ - ன்.—மத்தெழுந்த போரின்கட்கொன்ற மிதுதிபொருந்திய வலியமுற
செய்யுடைய வெண்கொற்றக்குடையான் உலகத்தைநீழ்ந்தெய்து புகழால்விவ்
கும் வென்றியையுடையவேந்தே, கிளர்ந்தநீளையுடைய கடலாற்குழப்பட்ட இ
பார்த்தவிடத்தையுடைய உலகத்தின்கண் கின்னரிடத்துப் போர்செய்யவந்த இ
வரையுடையருந் பழையதாய்த் தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நிற்பகைவேந்தராடு
சோபாண்டியருமல்லர், போரின்கண் விரும்பியகாட்சியுடனே நின்றோடுபகைவா
வேறுபட்டெழுந்த அவ்விருவர்தம்; நினையுங்காலைத் தீயும் அவர்க்கு அத்தன்னை
யையாங்கிய பகைவனல்ல; பகைவலக்கொல்லும் யானையினையுடையதல்ல, நீ ப
ந்துபட்ட கல்லபுகழை இவ்வலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போர்
பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து; ஆதலால் அப்பெற்றித்தாத்

* எயிற்றியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக; புனையுமபுலோய், சினைபெற்ற வலியோடு சின்னைக்கருகிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்தருழ்ச்சியில்லாத அறிவை யுடையவின் புதல்வர்தோற்பின் சினதுபெரியசெல்வத்தை அவர்க்கொழியலாயவர்க் குக் கொடுப்பை; போனாவிரும்பியசெல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் சின்னையிடமும் பகைவருகப்பப் பழியை உலகத்தெரிந்துவை; ஆதலான், ஒழிவதாக, சின்னு டையமறன்; கடிதின்வினாந்தெழுந்திருப்பாயாக; சின்னுடைய உன்மம் வாழ்வ தாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணாகும் சினதடிநிழல் மயங்காமற் செய்தல்வேண்டும், எல் லினையை, விண்ணோது பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் வினாந்த விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள.—எ - று.

மற்ற - அசை. தில் - விழைவின்கண்வந்தது. வானோருலகென்றது, ஒட் டன்றி ஒருபெயராய்வின்றது.

வேந்தே, சின்மறனொழிக; ஆன்றவர் விருந்தெகிர்தொன்றது என்றசெய்தல் வேண்டும்; ஆதலால், அதற்கு வினாந்தெழுமாயாக; சின்னுன்மம் வாழ்வதாக வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

செல்வமும்பழியும் இன்னவினப்பார்ப்பி முதல்வினையென்கொண்டன. எஞ்சதல் - இவற்குப்பின்னும்பிற்தல். தாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு சினக்கு ஒருநில்கும் வாராமலென்றதாகக்கொள்க. இனி 'அதனா லன்ன தாதலு மறிவோய்' என்ற தற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதுகாரணத்தால் அத்தாயம் அவர்க்கு அப்படியே யரித்து; அன்னதாதல் சீயறிவையெனமுற்றாகவும், அழித்தோர்க்கு ஏமமாகுதின் றுண்புலெனமுற்றாக்கி மடங்காதுதெளிந்துநின்ற என்றசெய்தல்வேண்டுமெனவு முணாப்பாருமுள். 'மாவெங்காட்சியொடு மாறெகிர்த்தெழுந்தவர்' என்ற பாட மோதுவாருமுள். (உகசு)

(உகசு.) செய்குவய் கொல்லோ நல்வினை பெனவே

யைய மறாஅர் கசா ண்டி காட்சி

நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணியில லோரே

யானே வேட்டுவ னானையும் பெறுமே

குறுமும்பூழ் வேட்டுவன் வறுக்கையும் வருமே

அதனா, உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசினோர்க்குச

செய்வினை மருங்கி னெய்த ஸுண்டெனிற

றெய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடுந்

தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சி யில்லெனின

க0 மாறிப் பிறப்பி னின்மையுங் கூடு

மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்

கோடியாந் தன்ன தமயிசை நட்புத்

தீதில் யாக்கையொடு மாந்தறவத் தலையே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காந்தி.

அவன்வடக்கிருந்தான் கொற்றது.

இ - ன்.—அறவினையைச்செய்வேமோ அல்லமோவென்றதொழி ஐயப்பாடு கீங்கார், அழுக்குச்செறிந்தகாட்சிநீங்காத உன்னத்தினையுடைய தெனியில்லாதோர்;

பாணவேட்டைக்குப்போவோன் பாணையையும் எளிதாகப்பெறவன்; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறுது வறியகையினனாயும் வருவன்; அதனால் உயர்த்தவிரும்பத்தையுடைய உயர்த்தோர்க்குத் தாஞ்செய்யப்பட்ட கல்வினைக்கூற்றிலே அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின் அவர்க்கு இருவிலையும் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலுங்கூடும்; அவ்வுலகத்தின்கண் துகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தலிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இன்மையெய்தவுங்கூடும்; மாறிப்பிறவாரென்று சொல்லுவாருணராயின் இமயமலையின்சிகரம் ஒங்கினாற் போன்ற தமதுபுகழை நிலபெறுத்தி வகையில்லாத உடம்பொடுகடிநின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது; அதனால், எவ்வாற்றானும் கல்வினைசெய்தல் அழகிது.—எ - று.

உயர்த்திசினோர்க்கென்னும் காண்காவதன்றியும் உயர்த்திசினோர்செய்வியை மருங்கினெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு துகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுரைப்பினுமையும், 'காட்சியொடுகீங்காஞ்சத்து' என்பது உம் பாடம். 'பிறவாராயினும்' என்னும் உம்மை - அசைநிலை; உம்மையின்றியோதுவாருமுளர். (உகச)

(உகரு.) கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்க
ருதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுரயி
வேளை வெண்பூ வெண்டயிர் கொளிஇ
யாய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை

ரு பவனா கொய்யுந ரார மாத்தந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னுட் டிள்ளும்
பிசிரோ னென்பவெ னுயிரோம் புரளே
செவ்வக் காலே நிற்பினு
மல்லற் காலே நிலலன் மன்னே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழன், பிதிராந்தையார்வாராரென்றகான்றோர்க்கு அவர்வருவாரென்று சொல்லியது.

இ - ன்.—கவர்த்தகதிரினையுடைய வாகினது குத்துதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும் தாதாக உதிர்த்த ஏருவையுடையதெருவின்கண் போதொடுதழைத்த வேளையினது வெள்ளியபூவை வெளியதயிரின்கட்பெய்து இடைமகன் அடப்பட்ட அழகிய புளிக்கொழையும் அவனாகெய்வார் கிறையவுண்ணும் தென்றிக்கின் கட் பொதியின்மலையையுடையபாண்டியனது நல்லகாட்டினுள்ளும் செய்தாகிய பிசிரோனாழிரிடத்தானென்று சொல்லுவார், என்னுயிரைப் பாதுகாப்போனை; அவன் மெக்குச் செவ்வமுடையகாலத்துநிற்பினும் யாம் இன்னுமையுறுங்காலத்து ஆன்மநிலலன்.—எ - று.

மன் - அசைநிலை.

(உகரு)

(உகக.) கேட்டன் மாத்திரா யல்ல நியாவதுங்

†காண்ட லில்லா நியாண்பல கழிய

* கூட்டுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† காண்டலியாதென்றும் பாடம்.

வழுவின்று பழகிய கிழமைப் பாரிது
மரிதே தோன்ற லதற்பட வொழுதலென்
நு றையங் கொள்ளன்மி னாரி வாள்
ரிசுழ்வில னினிய னியாத்த நன்பினன்
புகழ்க்கெட வருஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
க0 காதற் கிழமையு முடைய னதன்றனை
யின்னதோர் காலை நிவ்லல
னின்னே வருகுவ னெழிக்கவவற் கிடமே.

நினைவும் துறையும் அவை.

அவன்வடக்கிருந்தான்பிசிராந்தையார்க்கு இடனெழிக்கவேன்றது.

இ - ள்.—‘நினை அவன் கேட்டிருக்கும்வல்லது, சிறிதொழுதுமாகான் டல்கூடாது; பல்லியாண்டிசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த உரிமையை யுடையோராயினும் அரிதே தலைவா அவ்வழுவாதகத்திலேபடவொழுதல்’ என் றகருதி ஐயப்படாதொழியின், நிறைந்த அறிவியுடையீர், அவன் என்னை என் றும் இகழ்ச்சியிலனாய் இனியருணங்கையுடையன்; பிணித்தாட்பிணையுடையன்; புகழழியவருஉம் பொய்மையைவிரும்பான்; தனதுபெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும் பொழுது என்னுடையபெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனதுபெய ரைத் தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிக்க அன்புபட்ட உரிமையையுமுடையன்; அதற்குமேலே இப்படி யான்துயரமுறங்காலத்து ஆண்டுநிலான், இப்பொழுதே வருவன்; அவனுக்கு இடமொழிக்க.—எ - று.

‘அதற்பட’ என்பதற்கு அவ்விறந்துபாட்டிலேபடவென்றும், ‘இசுழ்விலன்’ என்பதற்கு இசுழப்பவேன குணமிலனென்றமுறைப்பிணுமையும். பேதைச் சோழனென்றது, தான்நனை இழித்துக்கறியது. (உக௭)

(உக௭.) நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே
யெனைப்பெருஞ் சிறப்பினே டங்கிது துணித
லதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறனுட்டுந்
தோற்றற் சான்ற சான்றோன் போற்றி
நு யிசைமர பாக கட்டிக் கந்தாக
வினையதோர் காலை யிங்கு வருதல்
வருவ னென்ற கோனது பெருமையு
மதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே
க0 அதனூல், தன்கோ வியங்காத் தேயத் துறையுஞ்
சான்றோ னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை

யன்றோனை யிழந்தலில் வுலக

மென்ற வதுகொ ளளியது தானே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவன்வடக்கிநூந்தானுழைச்சென்ற பிதிராந்தையானாகிண்டு பொத்தியா
பாடியது.

இ - ன்.—கருதுவதால்லது வியக்குந்தன்மையுடைத்து, எத்தனையும்
பெரியதலையுடனேகூடியும் இவ்விடத்தே இவன்திறப்புக்களைக்கைவிட்டுவரத்
தணிதல்; இவன் இவ்வாறுதணிந்த அதனினும்வியக்குந்தன்மையுடைத்து,
வேற்றவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கமமைந்த சான்றோன் பாதுகாத்துப் புகழ்
மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னுக்காலத்து
இவ்விடத்தவருதல். இவ்வாறுவருவனென்று துணிந்தசொல்லிய வேந்தனது
மிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்றாகவந்தவனது அறிவும் வியக்குந்
தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கையிக்குறு; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்
லாத தேயத்துறையும் அமைந்தோனதுசொஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற
பழைய புகழையுடைய அப்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்னை
இலம்பையுறுவதெல்லோ! *இதுதான் இரகசத்தக்கது.—எ - று.

இதுவென்பது, அரசனைக்கைவிட்டு இறந்துபடத்துணிதலென்றமாம். (உகல்)

(உகஅ.) பொன்னுந் துநிரு முத்து மன்னிய

மாமலை பயந்த காமரு மணியு

மிடைபடச் செய வாயினுந் தொடை புணர்ந்

தருவிலை நன்கல மமைகருங் காலே

டு யொருவழித் தோன்றியாங் கென்றுந் தான்றோர்

சான்றோர் பால ராப

சாலார் சாலார் பாலரா குபலே.

தியையும் துறையும் அவை.

† பிதிராந்தையார் வடக்கிநூந்தானாகி கண்டகொண்டார் பாடியது.

இ - ன்.—பொன்னும் பவனமும் முத்தும் நிலைபெற்ற பெரியமலைதரப்பட்ட
விரும்பத்தக்கமணியும் ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச் செய்நிலத்தினவாயினும்
கோவைபொருத்தி அரியவிலையினையுடைய நல்ல அணிகலங்களைச்செய்யுங்கால
த்து ஒரிடத்துத்தோன்றிஊற்போல எங்காளும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்த
ராவார்; அமைதியில்லார் அமைதியில்லார்பக்கத்தராவார்.—எ - று.

சான்றோர்குழுவிணைப்புகழுங்குந்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமங்கூறினார்.
சாலாதார்க்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொன்க. தொடைபுணர்ந்துதோன்றி
யாங்கென இளையும் (உகஅ)

* 'கோப்பெருந்ரோழனுக்கும் பிதிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்
பின் அதுவே உடனுயிரிக்கும் உரிமைத்தாயகட்பிணைப்பயக்கும்' என்பது, திருந்
துள்ள கை - ம் அதிகாரம் கட்டி, இ - ம் பாட்டு, பரிமேலழகருகா.

† பிதிராந்தையானாகி கண்டகத்தத்தனார் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உகக.) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழன்

முழுத வள்ளுர முணக்கு மன்ன

புலவுதி மாதோ நீயே

பலரா லத்தையின் குறியிருக் தோரே.

தீனையும் துறையும் அவன்.

அவன் வடக்கிநீதோலாக் கருவூழிப் பெருந்தகங்கத்துப்பூதநாது படியது.

இ - ன்.—யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மாகிழங்குநிறுத்த உடம் பாகிய முழுத்தசையவாட்டிமீர, கிண்கருத்திற்கேற்ப நின்றுவி வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யான்இதற்கு உதவாது பிற்படவந்ததற்கு என்னை அவரோடுசொல்லி வெறுத்தி நீ.—எ - று.

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புகுந்து என்னோடு சொல்லாடாதிருந்தாய் நியென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரெற்றுக்கொள்ளாமையோக்கி கிண்குறிப்பிற்கேற்பப் புலந்தார்பலரென்றுமுறைப்பினுமமையும். ‘உள்ளாற்றுக் கவலை’ என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய காற்றிசையுடைய இடமென்றமாம்; கவர்த்த வழிக்குள்ளென்றமைப்பாருமுளர். அரசுறுத்த வடக்கிருந்து உயிரிந்த உள்ள மிகுதியான் மன்னவென்றார். (உகக)

(உஉ௦.) பெருஞ்சேர, பயந்து பல்பாண்டி புரந்த

பெருங்கனி துழங்கு பைதற பாக

னதுசேர்ந்தக்கிய வடிங்க லாலை

பெரியல்பா முகக் கண்டுசுழாந் தாகுக்கு

டு கலங்கினே வல்லறே யாவோ பொலந்தார்த்

தேர்வண் வின்றி பேரகிய

பேரிசை மூதூர் மன்றல் கண்டே.

தீனையும் துறையும் அவன்.

அவன் வடக்கிருந்தாறுவடிச்சேன்று மீண்டுவதோ றையுட்கண்டபெத்தியர் அரது படியது.

இ - ன்.—பெரியசேற்றையுண்டாக்கிப் பலபாண்டுபாதுகாத்த பெரியவளி ன்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானேசேர்த்ததல்கிய இரக்கத்தை யுடையகடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேறித்கப் பார்த்திக் கலங்கினதன்மைபோல யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லறே, பொன்னாளியன்றமாலையையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய னைய உறையுளின்மன்றத்தைப்பார்த்து.—எ - று.

மூதூர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லறேவென்கூட்டுக.

மன்றம் - ஈண்டுச் சென்றுவெளி. அழங்கல் - முன்புள்ள ஆரவாரமுமாம். இறந்தென்றுசொல்லுதல் இன்னுமையால், போகியென்றார். (உஉ௦)

(உஉக.) பாடுநர்க் கீத்த பலபுக முன்னே

யாடுநர்க் கீத்த பேரன் பினனே

* இப்பாட்டின, காஞ்சித்திணைச்சூரிய மன் அடாதுவந்த மன்னக்காஞ்சிக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நக்கிணுக்கியியி [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உஉ - ம் குத்திரவுணர்].

யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே
 திறவோர் புகழ்ந்த தின்னண் பின்னே
 ஓ மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து
 துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி
 லிணைப னென்னு தத்தக் கோணை
 நினைபாக் கூற்ற மின்னுமி ருய்த்தன்று
 பைத லொக்கம் றழிஇ யதனை
 ௧0 வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்
 நனந்தலை யுலக மாந்தை நூங்கக்
 கெடுவி னல்லிசை சூடி
 நடுக் லாயினன் புரவல னெனவே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவன் நடுக்கண்டு அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பாடுகார்க்குக்கொடுத்த பலபுகழினியுமுடையன்; கூத்தர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பினியுமுடையன்; அறத்திறமுடையோர்புகழப்பட்ட நீ, நூற்குத்தக ஆராய்ந்தகடத்திய செக்கோலையுடையன்; சான்றோர்புகழப்பட்ட தின்னியிடப்பினியுடையன்; மகளிரிடத்து மென்மையையுடையன்; வலியே ரிடத்து மிக்கவலியுடையன்; குற்றமற்றகேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப் பி லிடம்; அத்தன்மையையுடையோனென்றகருதாது அத்தகுதியையுடையோன் அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர் கொடுப்போயிற்று. அதனை பையாப்புற்ற கம்முடையகூற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைகே மாக வாரீர், மெய்புரையையுடையபுலவீர், கல்ல இடத்தினியுடையவுலகம் துன். மிகக் கேடி ல்லாத கல்லபுகழ்ச்சிமாலையைச்சூடி நடப்பட்டகல்லாயினன் எம்மை பாதுகாப்போனெனச்சொல்லி.—எ - று.

ஈத்தபுகழ் - ஈதலாலுனதாயிபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு - ஈத்தற்கு ஏதுவாகி அன்பெனவுக்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது; அதனை புரவலன் கல்லாயினென ஒக்கல்சழிஇ அதனைவைகம் வம்மோவெனக்கூட்டி வினாமுடிவுசெய்க.

சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன - ஆகுபெயர். புக்கில் - வினைத்தொடை கேடென்பது, கெடுவெனக் குறைந்துநின்றது. (உஉஉ)

(உஉஉ.) அமுலவீர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
 நிழலினும் போகாநின் வெய்யோள் பயந்த
 புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாவென
 வென்னிவ னொழித்த வன்பி லாள
 ஓ வெண்ணு திருக்குவை யல்லே
 யென்னிடம் யாதுமற் றிசைவெய் யோயே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தன்மகன்பிறந்தபின் பெயரித்துக்கொண்டு பொத்தியார் எனக்கு
இடந்தாவென்றுசொற்றது.

இ - ன்.—தீயால்விளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபாஸத்தாற்சிறந்த வடிவின்
புடையனாய் நின்றிழலினும் ஒருபொழுதுதீங்காத நீவிரும்பத்தக்கமனையிப்பெறப்
பட்ட புகழமைத்தபின்னையானவன் பிறத்தபின் வாவெனச்சொல்லி என்னை இம்
விடத்துநின்றும்போக்கிய என்னோடு உறவில்லாதவனே, தின்றோடு என்னிட
எட்டைப் கருதாநிறுப்பையல்ல; புகழைவிரும்புவோய், நீ எனக்குநிறித்தவிடம்
யாது? சொல்லுவாயாக.—எ - று.

மற்ற - அசை. அழல்போலப் பாட்டுஞ்செய்யுமேனியெனினுமையும். (1)

(௨௨௩.) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்

தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி

நிலைபெறு நடுக லாகியக் கண்ணு

மிடங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற வுடம்போ

இ டின்னுயிர் விரும்புங் கிழமைத்

தொன்னட் புடையோர் தம்முழைச் செவினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடங்கொடுத்தகோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருந்தபொத்தியார்
பாடியது.

இ - ன்.—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலியொத்த உலகத்தார் மிகுத்
துச்சொல்ல உலகத்தையாளுர் ஈன்மை முடியச்செலுத்ததற்கு மறமையைநினை
த்தலால் முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்குவனார்த நிறிய இடத்தின்சனிரு
ந்து உயிர்கீத்தலின்நிலைபெறாடப்பட்ட கல்லானவிடத்தும் இடங்கொடுத்தளிப்பர்,
நிச்சயமாக; உடம்போடு இனியவுயிர்விரும்புமாறபோல விரும்புமுரிமையையு
டைய பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்மிடத்தேசெல்லின்.—எ - று.

மீக்கறியென்பது, மீக்கறவெனத்திரிக்கப்பட்டது; ஆண்கூறியென்றமாம்.

தொன்னட்புடையோர்தம்முழைச்செவின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக்கூ
ட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவன் நடப்பின் வியத்தகறியது.

(௨௨௪)

(௨௨௫.) அருப்பம் பேணு தமர்கடந் ததுஉங்

துணைபுண ராயமொடு தகும்புடன் றெனையு

யிரும்பா ணைக்கற் கடும்பு புரத்ததுஉ

மறமறக் கண்ட நெறிமா ணவையத்து

இ முறைநற் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த

துவியற் கொள்கைத் துகளறு மகளிரொடு

பரிநி யுருவிற் பல்படைப் புரிசை

யெருவை துகர்ச்சி யூப நெடுந்தூண்

வேத வேள்வித் தொழின்முடித் ததுஉ

க0 மறிந்தோன் மன்ற வறிவுடை யாள
 நிறந்தோன் றுனே யளித்திவ் வுலக
 மருவி மாறி யஞ்சுவரக் கடுகிப்
 பெருவறம் கூர்ந்த வேனிற் காலேப்
 பசித்த வாயத்துப் பயனிரை தருமார்

கரு பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரக்
 கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின்
 மெல்லியன் மகளிரு மிழைக்கோந் தனரே.

திணையும் துணையும் அனை.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாநூர் பாடியது

இ - ன்.—அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்தழித்ததவும் துணையாங்கட்டிய இனத்துடனேயுங்கூட மதுக்குடக்களைச் சேரதுகர்ந்துதொலைத்துப் பெரிய பாண்குற்றமாகியசுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததவும் அறத்தைத்தெளியவுணர்ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது அவைக்களத்தின்கண் வேன்விக்குரிய முறைமையை நன்றாகவழியுஞ்சடக்குகள் அம்முறைமையை முன்னின்றகாட்டப் பலரானும்புகழப்பட்ட தாய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள்கையையுடைய குற்றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகியவடிவினையுடைத்தாகிய பலபடையாட்ச்செய்யப்பட்ட மதிலாற்குழப்பட்ட வேன்விச்சாலையுட் பருந்துவிழுக்குவதாகச்செய்யப்பட்டவிடத்து நாட்டிய யூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத்தாற்சொல்லப்பட்ட வேன்வினைச்செய்துமுடித்ததுவுமாகிய இவற்றாறையபயனை யறிந்தநிச்சயமாக அறிவினையுடையோன்; அவன்றான் துஞ்சினன்; ஆதலால், இனி இவ்வுலகம் இரக்கத்தக்கது; அருவிநீர்மறுத்து உலகத்தாரஞ்சும்பரிசு வெம்மையுற்றுப் பெரிய வறக்கடயிக்கவேனிற்காலத்துப் பசித்த ஆயமாகியபயன்படும் ஆனிரையை இரக்கித்தல்செய்வாராகக் கூர்மைபொருங்கிய கொவோனாற் கோவலரானவர்கள் பூக்களுடனேயுகிரக் கொம்புகளைக்கழித்து அதன்றழைச்சேறிவையழித்த வேங்கையினையொப்ப மெல்லிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும் அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகளையொழித்தார்.—எ - று.

முறைநகற்கியுளர் முன்னுற வேன்வித்தொழின்றுமுடித்ததூஉமெனவியையும், ஏருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்டவடிவின்.

அறிவுடையாளனிற்கான்; மகளிரும் இழைக்கணத்தனர்; இவ்வினையிழந்தவுலகம் அளித்தென்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஏருவையுறவற்சியென்ற பாடமோதுவாருமுனர். 'ஆயத்துப்பயனிரை' என்பதற்கு ஆயத்திற்குப்பயனாகிய இரையெனினும்மையும். (உஉச)

(2.2௫.) தனையோர் நுங்கின் ிஞ்சேறு மிசைய

விடையோர் பழத்தின் பைக்கனி மாந்தக்

கடையோர், விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர

நிலமலர் வையத்து வலமுறை வனைஇ

டு வேந்துர் டழித்த வேந்துவேற் றானையொ

டாற்ற லென்பதன் ஞேற்றங் கேளினிக்
கன்னி போகிய களரியம் பறத்தலை
முள்ளுடை வியன்காட் டதவே நன்றுஞ்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென
க0 விண்ணிசைப் பறையொடு வென்றி துவலத்
தூக்கணங் குரீஇத் தூங்குகுட டேய்ப்ப
வொருசிறைக் கொளியு நிரிவாய் வலம்புரி
ஞாலங் காவலர் கடைத்தலைக்
காலேத் தோன்றினு நோகோ யானே.

தினையும் துறையும் அகல.

சோழன் நலங்கிள்ளியை சூலத்தாங்கியார் பாடியது.

இ - ன்.—முன்செல்லும் துசிப்படையோர் பிணியின்கணுநாதியை தங்கி
னது இனிய செறிவையயில, இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்வீக்களியை
தகர, பின்செல்வோர் நீங்கியவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினை
தகர இப்படியொழுங்குடைத்தாகி இடமகன்ற உலகத்த வலமுறையாகச்சூழ்த்த
மன்னரை வலிகெடுத்த மேம்பட்டவையுடைய சேனையுடனேகூடிய வலியெ
ன்றசொல்லப்பட்ட வினைவை இனிக் கேட்பாயாக; கன்னியோங்கிய கண்கில
மாயிய பாழ்ப்பட்டவிடத்த முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய புறங்காட்டின்கண்ண
தாயிற்று; பெரிதும் சேட்சென்னிகலங்கிள்ளி கேட்பான்கொல்லோவென அஞ்சி
இனிய ஓசையையுடைய முரகடனே வெற்றியைச்சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்க
ணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தேதூங்கப்பட்ட வல
த்திலேபுரிந்த திரிந்தவாயையுடையசங்கம் இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசரது
வாயிலீடத்தே பன்னியெழுச்சிக்காலத்தேதோன்றினும் அதனைக்கேட்டு இறந்து
படாது கோமளவீனேனாயினேன்.—எ - து.

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்குவன்கொல்லென ஒருசிறைக்கொ
ளியு வலம்புரி இன்றுவென்றிதுவளாநிற்கப் பறையொடு காலத்தோன்றினும்
யானேவேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது, கெஞ்சின. வென்றிதுவலாவென்றும், காலத்தோன்
றின்வென்றும் பாடமோதுவாருமுள். (உகடு)

(உஉகூ.) செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினு

முற்றன் றுயினு றுயியின்று மாதோ

பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி

யிரத்தன் றுகல் வேண்டும் பொலந்தார்

டு மண்டமா கடக்குந் தானைத்

துண்டோர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.

தினையும் துறையும் அவை.

சோழன் குழந்தைத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை மாறெக்கத்து நப்பசலையார்
பாடியது.

இ - ன்.—தன்மனத்தவ்வே கறவுகொண்டதாயினும் வெளிப்படலின்ற வெருண்டதாயினும் உற்றலின்ற கையோடுமெய்தின்னடிவருத்திற்றாயினும் அந்நகுப் பிழைத்தலுண்டாகாது; பாடுவாரைப்போலத் தோன்றலின்ற கையாற்றெழுத வாழ்த்தி இரத்த உயிர்கொண்டதாகல்வேண்டும்; பொன்னுனியன்றமாலையினையும் மன்மடியபோரின்கண் எதிர்பின்றவெல்லும் படையினையும் தின்னியதேரினையுமுடைய வனவனைக்கொண்டகூற்று.—எ - று.

பொலத்தார்வனவனெனவியையும்.

கூற்றிரத்ததாகல்வேண்டும்; இம்மூன்றினுள் ஒன்றசெய்யினும் பிழைப்பின்றெனக்கூட்டுக.

இஃது, அகநாண்மையிருதியினையும் வன்மையினையும் வியத்து இரக்கிட்டுக் கூறியவாறு. (உஉசு)

(உஉஎ.) நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்

விரகின் மையின் வித்தட் டுண்டனை

யின்னுங் காண்குவை நன்வா யாகுத

லொளிறுவாண் மறவருங் களிறு மாவுங்

டு குருதியங் குருஉப்புனற் பொருகளத் தொழிய

நாளு மாளுந் கடத்தட் டென்றுநின்

வாடுபெய் யருத்திய பழிதி ராற்ற

னின்னோ ரன்ன பொன்னியற் பெரும்புண்

வளவ னென்னும் வண்டுமூசு கண்ணி

கடு யினையோற் கொண்டனை யாயி

னினியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாகாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—மிகவும் அறிவுடையவல்லோ; ஈரமில்லாத கூற்றமே, நினக்குப் போவதொருவிரகில்லாமையினான் மேல் வினைத்த பயன்படுமவிறையைக் குத்தியுண்டாய்; ஆயின் தினக்கு இவ்வாறுசொல்லியவார்த்தை எல்லமெய்யாதல் இவ்வும்காண்பை; ஒளிவிளக்கிய வாட்போராவல்ல வீரரும் யானையும்குதிரையும் உதிரமாகிய நிறமுடைய அழகையநீர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண்மாய காடோறு அமைவானும் எதிர்பின்றகொன்று காடோறும் தினதமெய்வாடுதற்கேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற வலியையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு தின்னியொத்த பொன்னுனியன்ற பேரணிகலத்தையுடைய வனவனென்றசொல்லப்படுமவண்டுகன்மொய்க்கப்படும்கண்ணியையுடைய இத்தன்மையினையுடையோனை கொண்டாயாயின், இனி நன்பசியைக்கெட்டுப்போர் யார் சொல்லுவாயாக.—எ - று.

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத்தீர்ப்போர் இனி யார்? விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை; நன்வாயாகுதல் இன்னுங்கா குகையெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்த.

கலம் - சிவாயமுமாம்.

(உஉஎ)

(உஉஅ.) கலஞ்செய்கோவே கலஞ்செய்கோவே
பிருடினிக் தன்ன குருஉத்திரட் பருஉப்புகை
புகலிரு விசும்பி ணான்றுஞ் சூளை
கனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய்கோவே

ரு யளியை நீயே யாங்கா குவைகொ
னிலவரை சூட்டிய நினைநிந் தானைப்
புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்லிசை
விரிகுகிர் ஞாயிறு விசும்புவர்ந் தன்ன
சேண்ணிளங்கு கிறப்பிற செம்பியர் மருகன்

க0 கொடிநாடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
தேவ ருலக மெய்தின னாதவி
னன்னோற் கவிகருக் கண்ணகர் றாழி
வனைதல வேட்டனை யாழி மெனையதூ
மிருகின் திருநியாப் பெருமலை

கரு மண்ணு வனைத லொல்லுமோ நிவர்கே.

நினை - அது; நுறை - அளந்தப்பைபுள்.

அவனை *ஐயுரிமுடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையனாவது:—

†“விழுமக் கடர வேய்த்தோ னரிவை
கொழுகன் வியக் குழைந்துயங் கின்ற.”

இ - ள்.—அநிகலம்வீனயும் வேட்கோவே, அநிகலம்வீனயும் வேட்கோவே,
இருநீங்கி ஒரிடத்தேசெறிந்துகின்றாற்போன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்க
புகை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட்சென்றுதத்தும் சூனையுடைய அகலிய
இடத்தினையுடைய பழைய புரிகட்க் கலம்வீனயும்வேட்கோவே, இரங்கத்தருவை
நீ, என்னவருத்தமுறுவைதான், நிலவெல்லையின்கண்பரபய மிக்க பெரியசேனை
யினையுடைய அறிவுடையோபுகத்த பொய்யாதகல்லபுகழினையும் பரத்தசடரி
னையுமுடைய ஆதிததன் வானத்தின்கண்பரத்தாலொத்த சேய்மைக்கண்ணேவிங்
கும் தலைமையையுடைய செம்பியாமரம்பினுன்னான், கொடிகள் நாடங்காநின்ற
யானையினையுடைய மிகப்பெரியவளவன், அவன் தேவருடையவிண்ணுலகத்தை
படைந்தானாகலான், அப்பெற்றிப்பட்டோனைக் கவிக்கும் இடமகன்றதாழிவை
வனைதலை நீவிரும்பினாயின் எப்படியும் பெரியநிலவட்டம் உருளியாகப் பெரிய
மேருமலை மண்ணாக வனைய இயலுமோ இயலாதன்றே நினைக்கு.—உ - த.

அடுக்கு - வினாவின் கண்வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே, வளவன் தேவருலகமெய்தின னாதலால், அன்னோற்றவிக்
கும் தாழிவனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலம் திருநியாக மாமேரு மண்ணாக வனைத

* உறையூர்முடவனொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† புறப்பொருள்வேண்பாமாலை, சிறப்பிப்போதுவியற்படலம், கஉ.

சொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் யாங்காருவை; நீ இரங்கத்தக்காபெனக்க.
வினைமுடிவுசெய்க.

இது, சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின், ஆனந்தப்பையுளாயிற்று. (உஉ.)

(உஉக.)* ஆடிய லழற்குட்டத்

தாரிரு ளளாயிரவின்

முடப்பனையத்து வேர்முகலாக்

கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்

டு பங்குனி யுய ரழுவத்துத்

தலைநாண்மீ னிலைதிரிய

நிலைநாண்மீ னைனெதிரேந்தாத்

தொன்னாண்மீன் றுறைபடியப

பாசிச் செல்லா னூசி முன்ன

க.0 தளக்கரத்தினை விளக்காகக்

கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி

யொருநின் விழுந்தன்றால் விசம்பி னானே

அதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே ரிரவலர்

பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருந

க.00 னேயில னாயி னன்றாமற் றில்லென

வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப

வஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே

மைந்துடை யானை சைவைத் துறங்கவுந்

திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவுந்

உ.0 காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுந்

காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவு

மேலோ ருலக மெய்தின னாகலி

னொண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்

தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ

உ.00 பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னைசலர்க

களந்துகொடை யறியா வீகை

மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

* இப்பாட்டு, பாடாண்டிலவனது காண்மினை வீழ்மீன் கலித்தமைபற்று
கூறப்பட்டதென்பர் நகீதினூக்கீனியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூசு -
குத்திரவுரை].

*கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிதம்பொறை இன்னா ளிற்றுக்கமென வந்தி, அவன்துஞ்சியவிடத்துக் கூடலாக்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—மேடவிராசிபொருந்திய கார்த்திகைகாளின்முதல்காலின் கண் நிறைந்த இருளையுடைய பாதிரியவின் கண் மூடப்படுவோலும்வடிவையுடைய அனாடாளின் அடியின் வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய குளவடிவுபோலும்வடிவையுடைய புனர்பூசத்துக்கடையின் வெள்ளி எல்லையாகவினக்கப் பங்குனிமாதத்தினது முதற் திணைத்தின் கண் உச்சமாகிய உத்தரம் அவ்வுச்சியினின்றும்சாய அதற்கு எட்டா யினையமூலம் அதற்கெதிரே எழாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாயினைய மிருககிரிடமாகியகக்கத்திரம் துறையிடத்தேதாமுக் கீழ்த்திரையிற் போகாது வடதிசையிற் போகாது கடலாற்குழப்பட்டபூமிக்கு வினக்காக முழங்கா சின்ற தீப்பாக்கக் காற்றாற்பிசிர்ந்துகிளர்ந்து ஒருமின்வீழ்த்து, வானத்தினின்றும்; அதனைப்பார்த்து யாரும்பிறகுமாகிய பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறைபொலிபோலும் ஒலியையுடைய அருவியையுடைய எல்லையாகட்டிக்குவே த்தனையவன் கோயையுடைய வல்லகைப்பெறின் அழகிதனை இரங்கிய கொஞ்சத் துடனே மடிந்தபுன் னம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே எழாரான் வந்தாகலின் இன்று, வலியையுடைய யானை கையை நிலத்தேயிட்டெனவந்துத் துஞ்சவும் தின்னைய வாராற்பிணிக்கப்பட்டமூசம் கண்மீழ்த்துருளவும் உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை கால்துணைத்து உலறவும் சாற்றுப்போலுமியல் பையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிராகண் கதவின்நிக்கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருலகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவனையையுடைய மகளிர்க்கு மேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளினாயும் மறந்தான்கொல் லோ; பகைவனாப்பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் கச்சியோர்க்கு அனந்தகொடு த்தலையாத வண்மையையுமுடைய நீலமலைபோலும்மாயோன்.—எ - து.

மன்னும், தில்லும் - அரைசு. கயத்துக்குளக்கடையென்க. சுற்றியையாகிய கிழக்கும்வடக்குஞ்செல்லாது தீத்திரையாகியதெற்கும் மேற்குமாகிய ஒருநிசைக் கண் வீழ்த்ததென்று ஆம்; அன்றி வடக்குக்கிழக்குஞ்செல்லாதெனவே வடகிழ க்கேவீழ்த்ததென்றமாம். பட்டவென்றல் இன்னுமையிற் கைவைத்தறக்கவும் கண்மீழ்த்துருளவும் கால்பரிந்துலறவும் கதவின்நிலைவகவுமெனத் தருகிப்பற்றிகூறப் பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குறுதுணையாகித் தன்றுணையாயும் மறந்தனனே இல்லையோ யாம் மறவாநிலைமையமாயினமென இரங்கிக்கூறியவாறு.

“அஞ்சினமெழுநான்வந்தன்றின்மென” என்பதா உம் பாடம். (உகக)

(உரு.) ஊற்றம் ராயங் கானத் தல்கவும்

வெங்கால் வம்பலர் வேண்டிபுலத் துறையவுங்

* * கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறைவென்ற வழி, அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பது ஒருகுடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர்வடையும், சேவென்பதோசியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறைவென்பதொருசிறப்புப்பெயரும்’ என்பது, திருத்திராள், கூஉ - ம் அநிகாரம், மெய்யுணர்ந்தல், இ - ம்பாட்டு, பரிமேலழகநூல்.

பொன்புனை திசிரியிற் பொய்யா கியரோ
 னு விரும்பா னென்க்கற் றலைவன் பெரும்பூட்
 போரடு தானை யெவ்வி மார்பி
 னெஃகுறு விழுப்புண் பலவென
 வைகுறு விடிய வியம்பிய குரலே.

தினையும் துறையும் அவை.

வேளை எவ்வியை வேளன்னெருக்கிலையார் பாடியது.

இ - ன்.—பொய்யாகுக; பொய்யாகுக; பரந்த அடியினையுடையயானையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் சீர்மைபொருந்திய வலியமுயற்சியையுடைய அருதையிடத்த உளதானிய பொன்னுற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக; பெரியபாண்குற்றத்திற்குமுதல்வன், போரணிகலத்தினையுடைய போரின்கட்கொல்லும் படைவீனையுடைய எவ்வியதுமார்பின்கண் வேல்தைத்த சிறத்தபுண் பலவென வைகுறுதலுற்ற விடியற்காலத்துச்சொல்லிய வார்த்தை.—எ -று.

திசிரியென்றது, திசிரிதைத்ததென்றுபிறந்த வார்த்தையை. பொன் - ஈண்டு இரும்பு. அடுக்கு - விரைவின்கணவந்தது. பெரும்பூண்மார்பென இயையும்.

இயம்பியகுரல் பொய்யாகியரெனக்கூட்டுக.

(உரு௭)

(உரு௮.) நோகோ யானே தேய்கமா காலை
 பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்
 தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த
 வின்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ
 னு துலகுபுகத் திறந்த வாயிற்
 பலரோ ணென்டன் மரிஇ யோனே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவளை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கோவக்கடவனோ யான்; எனதுவாழக்கடவ மிக்ககான் மாய்வதாக; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினையெழுதித் தன்னைமேலப்பட்ட காதலி புன்மேல்வைக்கப்பட்ட இனியசிறியபிண்டத்தை எவ்வாறுண்டான்கொல்லோ? உலகத்தாரயாவரும் புரும்பரிசு திறத்தவாயிலையுடைய பலரோடுக்கூடி உண்டானெருவியோன்.—எ -று.

இன்னொபிண்டமென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பலரோடுண்டானமரிஇயோன் பிண்டம் யாங்குண்டனன்கொலெனக்கூட்டுக.

(உரு௯.) சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே
 பெரியகட் பெறினே
 யாம்பா டத்தான் மகிழ்ந்துண்ணு மன்னே
 சிறுசோற் றுனு நனிபல கலத்தன் மன்னே
 னு பெருஞ்சோற் றுனு நனிபல கலத்தன் மன்னே

யென்பொடு தடிபடு வழியெல்லா
மெமக்கியு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாக்
தானிற்கு மன்னே

க0 கரந்த நாறுத் தன்கையாற்

புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரிஇ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர

க10 வருசொணுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்கு
சென்றுவீழ்த் தன்றவ னருநிறத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுள்ள கொல்லோ
வினிப்பா நெரு மில்லைப் பாடுநர்க்
கொன்றி குநரு மில்லைப்

உ0 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
ருடாது வைநி யாங்குப் பிறர்க்கொன
றியாது வியு முயிர்தவப் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அத்யமாள் நெடுமானந்தியை ஓளவையாள் பாடியது.

இ - ன்.—சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எவர்களுக்குத்தருவன் ; அதுகழிந்தது ! பெரிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெற்றானாயின் அந்நீய் யா முண்டுபாட எஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்பிதாகவான் ; அதுகழிந்தது ! சோற எல்லார்க்கும்பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! மிக்க அளவினையுடைய சோற்றின் கண்ணும் மிகப்பலகலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! என்போடுகடிய னன்றடியுனதாகிய இடமுழுதும் எவர்களுக்கு அளிப்பன் ; அதுகழிந்தது ! அம் போடுவேல்லைத்த உருவுமிடமாகிய போர்க்களமுழுதும் தான்சென்றறிப்பன் ; அதுகழிந்ததே ! தான்காதலிப்பார்க்கு மாலைகூட்டுதலான் கார்த்தியூரானும் தன்னு டையகையால் தான் அருளுடைமையிற் புலாக்காறும் எம்முடையதலைபைத்தடிவ வன் ; அதுகழிந்ததே ! அரியதலைமையையுடைய பெரியபாணாது அகலியமன் டையின்கண் துணையயுருவி இரப்பவர்க்கையுளும்வைத்தருவித் தன்னாற்பாக்கப் படும் சுற்றத்தாரது புல்லியகண்ணிற் பாவை ஒளிமழுங்க அழிவொழிவ ஆராயும் தன்னிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர்க்காவின்கண்ணே போய் வீழ்ந்தது, அவனது அரியமார்பத்தின்கண்ணைத்தவெல். எமக்குப் பற்றாது எம் மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளான்கொல்லோ ? இனிப் பாடுவாருமில்லை ; பாடுவார்க்கு ஒன்றாவாருமில்லை ; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடையதுறையின்கட் பகன்றையி னது தேனைப்பொருத்திய பெரியமலர் பிறரார்துடப்படாதுகழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்காது மாய்த்துபோருழிச் மிகப்பல.—எ - த.

அவன்விர்த்த உருவியவேல் அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தோடு
பாணர்முதலையினர்க்கும் இறந்துபாட்டினச்செய்தான் ஒருகாலத்தே யாவரிட
த்தும்தைத்ததென்றாகக்கொள்க. மன் - கழிவின்செய்தது. (உருடு)

(உருக.) கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்

சிலைகொழு குருவர்க் கல்குமிசை வாது

மலைகொழு நாட மாவண் பாரி

கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நியெற்

டு புலந்தனை யாகுவை புரந்த யாண்டே

பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொல்லா

தொருங்கு வால்விடாஅ தொழிகெனக் கூறி

யினையெ யாதவி னினக்கு மற்றியான்

மேயினே னன்மை யானே யாயினு

கர மிம்மை போலக் கசட்டி யும்மை

யிடையிற் காட்சி நின்னே

டுனாறு வாக்குக் வுயர்ந்த பாலே.

தினை - அது; நுதை - கையறுநிலை.

வென்பாரிதுஞ்சியவழி மகனினாப் பார்ப்பார்ப்படுத்தி வடக்கிநூத்தகபிலர்
பாடியது.

இ - ன்.—முசுக்கல்கிழித்துண்டலாற்பீறிய முழவுபோலும் பெரியபலாப்பழம்
வில்லையுடையகுருவர்க்கு அதன்பெருமையாற் சிலகாளைக்கு இட்டுவைத்துள்ள
முணவாம் மலையையுடையகாட்டையுடையோய், பெரியவன்மையையுடையபாரி,
நீயும்யானுக்கலந்தகட்பிற்குப் பொருந்த ஒழுகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக்
கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டுகளும்; பெருமைதக்க தலைமையினே
யுடைய கட்பிற்குப்பொருந்தாமல் யானும் நின்னோடு கூடப்போததற்கு இயை
யாது நீ ஈண்டுத்தவிற்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடைய
யாதலின், நினக்கு யான் பொருந்தினென்ல்லாமையான். இங்ஙனம்பொருந்திற்
றிலேனாயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும்யானுக்கடி இன்புற்றிருந்தவாறுபோலக்
காட்டி மறபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடையநின்னோடு கூடிவாழ்தலை
உயர்ந்தவிதி கூட்டுவதாக.—எ - று.

உலந்தயாண்டென்றபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க. மற்ற - அசைநிலை.

(உருஎ.) நீடுவாழ் கென்றயா னெடுங்குடை குறுகிப்

பாடி நின்ற பசிகாட் கண்ணே

கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்

பொய்த்த லறியா வரவோன் செவியுதல்

டு வித்திய பனுவல் வினைத்தன்று நன்றென

நச்சி யிருந்த கசைபழு தாக

வட்ட குழிசி யழற்பயத் தாஅங்

கனியர் தாமே யார்க வென்ஞ
வறனில் கூற்றக் கிறனின்று துணிப

க0 ஐழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்
வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற
முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரக்கக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறத்தலை
வெள்வேல் வீடலை சென்றுமாய்ந் தன்னே
கரு யாங்கது நோயின் ருக் வோங்குவரைப்
புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினை பிழைப்பி
னெலிபார்த் தொற்றா தாகு மலிதினாக்
கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்று
நனியுடைப் பரிசிற் றருக

உ0 மெழுமதி நெஞ்சே துணிபுமூற் றுறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமானுழைச்சென்றூர்க்கு அவன்றுஞ்ச இளவெளிமாக்கிநிதுகொடுப்பக்
கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனூர் பாடியது.

இ - ன்.—கெடுக்காலம்வாழ்வாயாகவென்ற யான் கொடியவாயிலையனுதிப்
பாடிநின்ற பசியையுடையகாலத்தின்கண்ணே, கோடையான்வெம்மையுற்றபொ
ழுதின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியபிழையொத்த யார்கண்ணும்பொய்கூறுத
லறியாத அறிவையுடையோனதுசெவியிடத்த ளல்லோர்விறைத்த கேள்வியாகிய
பயிர் கன்றகவினைத்தனெகினைத்துப் பரிசிலவிரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பய
னில்லையாக அடப்பட்டபாணையினின்றும் சேறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல அளி
க்கத்தக்கார் உண்பாராகவென்றுகருதாத அறமில்லாதகூற்றம் கூறுபாடின்றுகி
அவனுயினாக்கொள்ளத்தானிய முறையான் வெய்தாக மார்பின்கண் அறைத்த
கொண்டமகளிர் கையெண்ணித்த வளைகளின்முறிகள் வாழைப்புப்போலச் சிதற
முதியவாக்கினையுடைய கற்றந் தாடுகூடிய பரிசிலாராகக் கன்னியோங்கிய களர்
நிலமாகிய பாழ்பட்டபுறங்காட்டினகண் வெளியவெளையுடையவீரன்போய் இற
ந்துபட்டான்; கூற்றம் கோயின்றிவிருப்பதாக; உயர்த்தமலையிடத்துப் புலிபார்
த்துவீழ்த்த களிஞ்சிய இரைதப்பின் தனக்கு இரையாதற்குப்போதாத கலியைப்
பார்த்துவீழ்த்தாதாரும்; மிக்க திரையையுடைய கடலின்கண்மண்டிய ஆற்றாரீர்
போல விரையப்போய் மிகுதியையுடைந்தாகியபரிசிலக்கொடுவருமேமாக, எழும்
திராய்கொஞ்சே, தெனிலை முன்னிட்டிக்கொண்டு.—எ - று.

கசைபழுதாக அழற்பயந்தார்க்குக் கூற்றத்துணிய விடலைமாய்த்தனனெனவும்,
மகளிர்வளைமுறி வாழைப்பூவிற்கிதறவெனவும், துணிபுமூற்றது நெஞ்சமே
எழுவெனவுகூட்டுக.

கோயின்றகவென்றது, குறிப்பிற்றோன்றல். 'ஆழ்கதரோயின்றோ' என்
றது, இளவெளிமான் மிதிதொடுப்ப அதனை இழந்துகூறியதென்பாருமுள்.
'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினை பிழைப்பி, நெலிபார்த் தொற்றா தாகும்' என்

மனமும் - இவன்பின்பொருத்தபரிசிலின் சிறமையோக்கின்றது. 'ஊழ் யுழப்
வெருத்திய மகளிர்' என்றோதி, விதிவைவெறப்ப எருத்தியமகளிரொன்றாப்பிழ
கமையும். (உரு)

(உரு.) கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
பேள யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்குங்
ரு காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
றொடிகழி மகளிரிற் றெல்கவின் வாடிப்
பாடுநர் கடும்புய் பையென் றனவே
தோடுகொண் முரசுங் கிழிந்தன கண்ணே
ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே
க0 வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே தறுப்ப
வெந்தை யாகுத லதற்பட ஸரியே
னந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
வென்னா குவர்கொலெற் றுன்னி யோரே
மாரி யிரவின் மரக்கவிழ் பொழுதி
கரு னாரஞ ருற்ற நெஞ்சமொ டோராங்குக்
கண்ணி லுமன் கடற்பட் டாங்கு
வளையளந் தறிபாத் தினாயரு நீத்தத்
தவல மறுகழி மறுகலிற்
றவலே நன்முயற் றகுதியு மதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேளிமான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பிணமிட்டுப்புகைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செயல்தாழியின,
குவித்தபுறத்தேயிருந்த செவிசெவந்த கழுநின்சேவலும் பொருவலென்னையுள்ளு
அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும் கோட்டானும் கூடிப் பேயினத்துடனே தா
விரும்பியவழியேயியங்கும் கடுகாட்டைத் தலைப்பட்டான், வீரபானத்தைக்காறு
வான்; அவனுடைய வண்கழிக்கப்பட்ட உரிமைமகளிரைப்போலப் பழைய அழ
தொண்டி பாடுவாரதாதற்றும் ஒளிமழுக்கின; தொகுதிக்கொண்டமுரசுக்களு
கண்ணித்தன; பாகர்முதலாயின ஆளில்லாத மலைபோன்ற யானைகளும் மருப்பி
த்தவிட்டன; இவ்வாறு வெவ்வியதிறலையுடையகூற்றம் பெரிய இறத்தபாட்டை
எய்தவிப்ப என்னிறைவன் *..... அவ்விறத்தபாட்டிலேபடுதலை அறியேனா
ஐயோ! அளித்தலையுடையேன் வந்தேன்; நிச்சயமாக என்னையாமுறவர்கொ
லோ என்னையடைத்ததெற்றார்! மழையையுடைய இரவின்சன் மரக்கலக்க
ழத்தகாலத்துப் பொறுத்தந்தரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே ஒருபெற்றிப்படத் க
ணில்லாதமன்ன கடவின்சன் அழுந்தினுற்போல எல்லையுண்டறிப்பபாத தின

பரிதாபிய வெள்ளத்தின்கண் துன்பமாயிவ மதமழியின்வட்டிச் சிறுதாழலிற்
இறத்துபிறசென்றது; மெக்குத் தக்கசெய்கையும் அதனோ—உ - த.

யான் அதுசெய்யப்பெற்றினென்னும் வினாவிற்ற. மன் - எழிலிசைகள்
வந்தது. வெருவா வழங்குமென இயையும். 'மூலம் என்முதிந்தன' 'யானையும்
மருப்பிழந்தன' என்றனெத்த: அவற்றும்மொழிகொள்வாரின்மையின், அவை
பயனிழந்தனவென்பதாம். (உ.உ.அ)

(உ.உ.க.) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்

கடிசாவிற்புசுருதுணை

றண்கமழுஞ் சாகதுநீவினன்

செறறோரை வழிதபுத்தன

ரு னட்டோரை யுயர்புகுறினன்

வலியரென வழிமொழியலன்

மெலியரென மீக்கடலன்

பிறரைத்தா னிரப்பறியல

னிரநதோர்க்கு மறுப்பறியலன்

க0 வேரதுடையவையத தோங்குபுகழ தோற்றினன்

வருபடை யெதிர்நாங்கினன்

பெயாபடை புறங்கண்டனன்

க1 பரிய மாககடனன்

னெடுந்தெருவிற் றோவழங்கின

க2 னோங்கியல களிதூர்கதனன்

றிஞ்செறி தகமபுதொலைசினன்

பாணுவப்ப பசிநீர்த்தனன்

மயக்குடைய மொழிவிந்தனன்

செய்ப வெலலாஞ் செயதன னாகவி

உ0 னிடுக வொன்றோ கடுக வொன்றோ

படுவழிப் படுகவிப புசுழுவையான தாயே.

திணையும் துறையும் அவை.

நம்பிநேதீசெழியனைப் பேரேயின்றுவலார் பாடியது.

இ - ன்.—இணையமகளிரது வண்பணிந்ததோண்முகத்தினான்; காலையுடைய
இனமாக்காக்களிற் பூவைக்குடினான்; குளிந்த மனமாதம் சாந்தைப்பூனான்;
பகைத்தோரைக் கிண்பொடுக்கெடுத்தினன்; ஈட்டோரை மிகுத்தக்கடறினான்; இவர்
மீயிவலியவரென்றாகருதி அவர்க்கு வழிபாடுநிறியலான்; இவர் மீயிவ் வலிய
ரென்றாகருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியலான்; பிறரைத் தான் ஒன்றியெனச்
சொல்லி இரந்தலான்; ஒழிந்தின்று இரந்தோர்க்கு யாதும் இவ்வென்ற
மறத்தன அலியான்; அரசருடைய அவைக்களத்தின்கண் தனது பூவந்தபுகழை
வெளிப்படுத்தினான்; தன்மேல்வரும்படைகைத் தன் எண்ணியுட்புகழாகல் எறித்

கின்ற நடுத்தான்; புறக்கொடுத்தப்பெயரப்பட்ட படைவீனது புறக்கொடை
கண்டு அதன்பின் சொல்லாதுநின்றான்; வினாத்தொலையையுடையகுதிரையைத்
தன்மனத்தினும் வினாயச்செலுத்தினான்; கொடியவீதியின்சுண் தோரைச் சூழலிய
க்தினான்; உயர்த்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினான்; இனிப
செறியையுடையதாயிவ மதுவையுடையகுடங்களைப் பலர்க்கும்வழங்கித் தொலை
வித்தான்; பாணருகப்ப அவர்ப்பெயை மாற்றினான்; கடுவுகிணைமயின் மயக்குதலை
யுடையசொற்களை அக்கடுவுகிணைமயிற் பிழையாதபடி மயக்கத்தோக்கற்றினான்; அப்
படிச் செய்யத்தகுவனவெல்லாம் செய்தானாதலான், இப்புகழைவிரும்புவோனது
தலையை வானான் அறத்துப்போகடினும்போககே; அன்றிச் சுடினும்சுகே; பட்ட
படி. பகே.—எ - று.

‘கட்டோரையுயர்ப்புகற்றின்’ என்றது, தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும்
உயர்த்துக்கூறுவதென்பதாம். ‘மயக்குடைய மொழிவிடுத்தான்’ என்பதற்கு உலக
வொழுக்கத்தில் மயக்கமுடையசொற்கள் தன்னிடைப்புருதாமல் விடுத்தானென்
றும், பொருண்மயங்கியசொற்களைத் தன்னிடத்துப்புருதாமல் விடுத்தானென்ற
முறைப்பிழைமையும். ஒன்றோடுவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (உருக)

(உசு0.) ஆடுகடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும்

வாடா யாணர் காடு மூரும்

பாடுகர்த் கருகா வா அயன் டிரான்

கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரோடு

ரு கால நென்னுங் கண்ணிங் யுய்ப்ப

மேலோ ருலக மெய்தின நெனாஅப்

பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை

சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிருங்

களரியம் பறத்தலை யொருசிறை யல்கி

க0 யொள்ளெரி கைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது

புல்லென் கண்ணர் பூவலர்க் காணாது

கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவர்

வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்

நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

திணையும் துறையும் அமை.

ஆயைத் தட்டுவன்கீரனார் பாடியது.

இ - ன் - கனத்திற்கேற்பாட்கும் அசைத்தாடையையுடைய குதிரைகளும்
பாணர்களும் தேர்களும் அழிவாதபுதுவருவாயுடையகாடும் ஊர்களும் பாடுவார்
க்குக்குறைபறக்கொடுக்கும் ஆபாசிய அண்டிரான், கோடேந்திய அல்குலினையும்
குறிபகைவனைப்பெருமுடைய உரிமைமகளிரோடுகாலனென்றசொல்லப்படாதின்ற
கண்ணோட்டயில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தையடைந்தானாகக்கொ
ண்டு பொத்தாது தான்வாழியிடத்துப் போழ்தாற்போலும் வாயலையையுடைய
பொருத்தை சுட்டுக்குவியென்று செத்தானா அழைப்பதுபோலக்கவும் கன்னியை

புடைய பாழிடமாகிய புறங்காட்டுச் சூழுகுடையதெனத் துள்ளிவழித்து, உடம்பு மாய்த்தவிட்டது; பொலிவழித்தகண்ணினையுடையாய்த் தங்கையப்பாறுதாய்போகாக்காது ஆவாரிக்குங்கிணையுடனே செவனற்ற அறிவுகடையோர் தம்மெய் புணங்கியபடுபையுடையாய்ப் பிறகுடையகாட்டிக்கண் தங்கப்பலிம் போக்கையுடையவாயினர் இப்பொழுது; இஃதோர்நினை இருந்தவாதென்க.—எ - த.

‘மேலோ ருலக மெய்தின நெனவே’ எனவும், ‘ஒன்னை கைப்ப வுடம்பு மாய்த் தன்னென’ எனவும் பாடமோதுவாகுமுன். (உச௦)

(உச௧.) திண்டே ரிரவலாக் கீதத தண்டா
ரண்டிரன் வருஉ மென்ன வொண்டொழி
வசகிரத தடககை கெடியோன் கோயிலுட்
போர்ப்புறு முரசுங் கறங்க

டு வார்ப்பெழுந் தன்றூல விசுமபி னுனே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை உறையூர் எண்கீசோர் முடமோசியாக் பாடியது.

இ - ன் — திண்ணியதோரை இரவலாகக்கீத ருளிர்ந்தமலையையுடைய ஆப் பெருகிறுனென்று துள்ளியதொடியினையும் வசகிராயுத்தையமுடைய விசாலமாகிய கையையுடைய இத்திரனதுகோயிலுள்ளே போர்த்தலுற்றமுரசமுதுகை வானத் தின்கண் ஒசைதோன்றிற்று.—எ - த.

இப்பெற்றிப்பட்டவள்ளியோனை வானோர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்றவாறு.

இது, தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்டாய்கின்றது. (உச௨)

(உச௨.) இனையோரா சூடா வனையோரா கொயயாரா
நலையியாழ் மருப்பின் மெலல வாகுகிப்
பாணன் சூடான் பாடினி யணியா
ளாண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த

டு வல்வேற சாத்தன மாயநத பிளறை
முல்லையும் பூத்தியோ வொலையுந் காட்டே.

தினையும் துறையும் அவை.

ஒல்லையூர்கிழாண்மையுள் பெரு தகாத்தனைக் துடவாயில் நல்லாதறாக் பாடியது.

இ - ன்.—இனையவீரா சூடா, வனையணித்த இனையவகளிர் பறிபார், கல்லை யாழ்க்கோட்டின் மெல்லகைத்தப் பாணன்பறித்தது சூடிக்கொள்ளான், பாணி சி சி சூடான், தன்னுடைய ஆணைப்பாடுதோன்ற வாகர்க்கும் வெளிப்பட்டவீரரை எதிரிற்றுகொன்றவென்ற வலியவேளையுடையசாத்தன் இறத்தபட்டியின்பு முல்லையாய்நீயும் பூக்கக்கடவையோ! அவனது ஒலையுந் காட்டென்க.—எ - த.

அவனையிழந்த கொடியேனாவாழ்கின்ற யானையன்றி நீயும் கொடியையாய்ப் பூக்கின்றயோவென எச்சவுண்மையாய்கின்றது.

என்றது, பூச்சூழ தகர்வாரின்மையிற் பவனில்லையென்றதாம். (உச௩)

பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு
 ௯௦ முயவற் பெண்டுகோ மல்லே மாதோ
 பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டம
 துமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்
 பெருத்தோட் கணவன் மாய்த்தென வரும்பற
 வள்ளித முவிழ்த்த தாமரை
 ௯௧ நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.

தீண - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

புதபாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாயிவாள் சொல்லியது.

• ஆனந்தப்பையுளாவது,—

“விழுவங் கூர வேய்த்தோ னரிவை
 கொழுநன் வீயக் குழைந்தயங் கின்ற.”

இ - ன்.—பலசான்றவிரே, பலசான்றவிரே, நித்தலைவனோடிதப்ப தீபோ
 வென்றுகூறுது அதனைத் தவிர்கவென்றசொல்லிலிலக்கும் பொல்லாதவிசாரத்தை
 யுடைய பலசான்றவிரே, அணிவினதுவரிபோலும்வரியையுடைய வுணந்த வென்
 னரிக்காயை அரிவாளால் அரித்திடப்பட்ட விதைபோன்ற கல்ல வெள்ளிய நறிய
 செய்திண்டாமல் இஃ இடையேயுயின்ற கையாற்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச்
 சோற்றத்தாளுடனே வெள்ளிய என்னாத்தவிழுதுடனே புளிகூட்டி அடப்
 பட்ட வேணியிலுவெந்த வேவையுமாகிய இவை உணவாகக்கொண்டு பருக்கைக
 ளாற்படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக்கிடக்கும் கைம்மைகோன்பால்
 வருந்தம் பெண்டிருள்ளேமல்லேம், யாம்; புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட
 கரிய முருட்டால் அடுக்கப்பட்டபிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எம
 க்கு எம்முடையபெரியதோஷையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முறை
 யில்லயாகவளவிய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடையநீர்செறிந்த பெரியபொய்கை
 யும் தீயும் ஒருதன்மைத்து.—எ - று.

தில் - விழைவின்கண்வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து; தமக்கு அரிதாகுகவெனக்
 கூட்டுக. (உச௬)

(உச௭.) யானே தந்த முளிமர விறகிற்

காணவர் பொத்திய ஞெவிதீ விளக்கத்து

மடமான் பெருநிறை வைகுதயி லெடுப்பி

மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றிவி

௧ னீர்வார் கூத்த விரும்புறந் தாழப்

பேரஞர்க் கண்ணன் பெருங்காமி நோக்கித்

தெருமரு மம்ம தானே தன்கொழுநன்

முழவுகண் டியிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்

சிறுகனி தமிழ ளாயினு

க0 மின்னுயிர் ஈடுஞ்சூத்த னினமைபுறங் கொடுத்தே.

திணையும் துறையும் அனா.

அவள் தீப்பாய்வினாங்கண்டு மதுரைப்போலவாயார் கோல்லியது.

இ - ன்.—யானைகொண்டுவரப்பட்ட உலர்ந்தமரத்தவிறகால் வேடர்முட்டப் பட்ட கடைத்துகொள்ளப்பட்ட எரியாசியவின்க்கெது ஒளியையுடைத்தாசிய மடவியமானாகிய பெரியசிறை வைசிய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்தினர்க்கும் அணங்குடைத்தேவியையுடையமுற்றத்த நீர்வடிந்த மயிர் மிக்கபுறத்திலீழப் பெரிய துன்பமேவியகண்ணையுடையளாய்ப் புறங்காட்டைப்பார்த்துத் தாண்டமுறும், தன் தலைவன் முழுவினதுகண்மார்ச்சியுலராதகாலையுடைய அகவியகோயிலின் மிகச் சிறிதுபொழுது தனித்திருப்பினும் இனியவுயிர்தனரும் தன் இனமைபுறங்கொடுத்தி—எ - று.

.....யானவற்கு அஞ்சிகெஞ்சுதல்

அம்ம - அசை.

இனமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுகோக்கித் தான் தெருமருமெனக்கூட்டுக.

(உசஅ.) அளிய தாமே சிறுவெள் ளாய்ப

வினைய மாகத் தழையா யினவே

இனியே, பெருவளக் கொழுகன் மாய்த்தெனப் பொழுதுமறுத் தின்பு வைக ளுண்ணு

ரு மல்லிப் பரிம புல்லா யினவே.

திணை - அது; துறை - தாபத்தலை.

.....† எக்கூர்மாராத்தரார் பாடியது.

தாபத்தலையாவது,—

† “குருத்தல் கண்ணிக் கொழுகன் மாய்த்தெனக்
கருத்தல் கண்ணி கைம்மை கூறின்று.”

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இனியே மாயிருக்க முற்காலத்தித் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தை யுடையதலைவன் இறந்தானாக உண்ணுங்காலமறி இன்றை வரையும்பொழுதின் கண் உண்ணும் தம் அல்லியிட்டுத்துண்டாம் புல்லசியாயுதவின.—எ - று.

தாயின்புறங்காலத்தம் துன்புறங்காலத்தம் துணையாயுதவினவாதலான், அளியவாயினவென ஆம்பல்கோக்கிக்கறியவாறாயிற்று.

கெல்லலாவுனவெல்லாம் புல்லென்றல் மாபு.

(உசஅ)

(உசக.) கதிர்மூக் காரல் மிழச்சேற் றொளிப்பக்

கணைக்கோட்டு வாளை மிரீர்ப் பிறமு

* நீங்குமென்றம் பிரதிபேதமுண்டு. † ஒக்கொன்றம் பிரதிபேதமுண்டு.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பித்பொதுவியம்பலன், ச.

(உருஉ.) கறங்குவெள் ளருவி யேற்றவி னிறம்பெயர்ந்து

தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ

டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே

யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்

டு சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலாற் பழையநிறம் மாறித் தில்லத்தளிர் போன்ற புற்கென்றசடையோடுகூடி நின்று செறிந்த இலையையுடைய தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கணியங்கும் மடப்பத்தையுடையமயிலை அகப் படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய வலையையுடைய வேட்டைக்காரனாயினான் முன்பு.—எ - று.

இதுவும் அவன்நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது.

(உருஉ)

(உருந.) என்றிறத் தவலங் கொள்ள லினியே

வல்லார் கண்ணி யினையர் தினைப்ப

*ககாஅலென வந்த மாறே யெழாநெஞ்

பைங்கழை பொதிகோந் தன்ன விளர்ப்பின்

டு வளையில் வறுக்கை யோச்சிக்

கிளையு ளோய்வலோ கூறுநின் னுளையே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.

.....†குளம்பாதயானுந் பாடியது.

முதுபாலையாவது,—

‡“காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த

பூங்கொடி யரிவை புலம்புறாத் தன்று.”

இ - ள்.—நின்னைப்பிரித்த ஆற்றேனுகின்றேன்; என்னுடையதிறத்து வருந் தக்கொன்னாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட கண்ணியையுடைய நின் னோடுகூடி விளையாடப்போந்த இளையோர் விளையாடாநிற்ப அவரோடு கருகின் றிலேனென்றுகருதவந்த நின் இறந்துபாட்டை நெல் ஏழாத பசியமூங்கில் பட்டை யொழிந்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த வளையில்லாதவறியகையைத் தலைமேலே யேற்றிக்கொண்டு நின் சுற்றத்திடத்தேசெலுத்தச் செல்லுவேனோ இன்னும், இற ந்தபடினல்லது. நின்வார்த்தையை எனக்குச்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

அவலமென்றது, பிரித்தவழி ஆற்றேனென்றுவருந்தும் அவலத்தை. கூறு நின்னுளையென அவன்சொற்கேட்டவிரூப்பினுற் கூறுவான்போன்று மயங்கிக் கூறியவாறு.

(உருங)

* ககாரெனவந்தவென்றும் பாடம்.

† குளம்பாதயானுரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, திறப்பிற்பொதுவியற்படலம், க.

(உருசு.) இனையநு முதியரும் வேறுபுலம் படா
வெடுப்ப வெழாஅப் மாஃபமண் புல்ல
விடைச்சுரத் திறத்த மள்ள விளர்த்த
வனையில் வறுங்கை யோச்சிக் கிளையு

ரு எின்ன னாயின னினையோ னென்று
நின்னுரை *செல்லு மாயின் மற்ற
முன்னூர்ப் பழுனிய கோளி யாலத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்
வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென காளு

க0 மானுது புகழு மன்னை

யாங்கா ருவன்கொ ளளிய டானே.

நினையும் துறையும் அவை.

..... கயமருந் பாடியது.

இ - ன்.—இனையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே விலங்கிப்போக யான்
எடுப்பவும் நீ எழுந்திராயாய் நினதுமாஃபம் நிலத்தைப்போருத்தச் சுரத்திடை
மேம்படவீழ்த்த இனையோய், வெளுத்தவனையில்லாத வறியனையைத் தலைமேலே
வைத்துச் சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையனாயினன் இனையனென்ற யான்சொல்ல
நின் இறந்துபாடுகடியவாற்றைசெல்லுமாயின், ஊர்முன்னர்ப்பழுத்த கோளி
யாகிய ஆலமரத்தின்கட் புன்னுக்கன்மிகும் புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து,
என்னுடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்ற காடோறும் அமைவாது
புகழும் நின்னுடையமாதா எவ்வாறாவன்கொல்! அவன் இரங்கத்தக்கவன் தான்.—
எ - று.

வளனுஞ்செம்மலும் புள்ளார்யாணர்த்தற்றென்றது, புன்னெல்லாஞ்சென்றனாக
ஆலமரம் பயன்பட்டுகின்றாற்போல இவனும் தன்குற்றத்தாரும் பிறரும் காட்டாரும்
துகளும்படி நின்றமைதோன்றியின்றது. 'நின்னுரைசெல்லுமாயின் யாங்காரு
வன்கொல்' என்றகருத்து: யான் இறந்துபட்டவாறுசொல்லினன்றே அவன் வருத்த
முறவன்; அது யான்மாட்டேனென்பதாம். முன்னா - முன்மொழிநிலைபல்.
மற்று - அசைநிலை. (உரு:-)

(உருரு.) ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
†யனைத்தனன் கொளினே யகன்மாற் பெடுக்க வல்லே
னென்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை
யின்னா ஆற்ற வறனில் கூற்றே

ரு நினாவனா முன்கை பற்றி
வணாநிழற் சேர்க நடத்திசுற் சிறிதே.

நினையும் துறையும் அவை.

..... வன்பரணர் பாடியது.

* சொல்லுமாயினென்றும் பாடம்.

† எடுத்தனன்கொளினென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—ஐயோவென்று அரற்றவேனெயின் அவ்வுகாவழியேவந்த தின் உடம் பாயினும் யாக்காணப்பெறாமல் ஏதஞ்செய்யுமோவென்று புலியைவஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டுபோவேனென்றகிணப்பின் கிணது அகலிய மார்பை எடுக்கமாட்டேன்; என்னையொப்பப் பெரிய கடுக்கத்தை உறுவதாக, உன்னை இறந்துபடும்பரிசுநுத்தாக்கிய அறமில்லாதகற்றே; யாம் மலையினது கிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது நிரைத்த வலையையுடைய முன்னகையைப் பிடித்த மெல்லகடப்பாயாக.—எ - று.

கடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச்சொல் லான் அசைக்கப்பட்டுகின்றது. (உருடு)

(உருகி.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே

யச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய

சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னொடு

சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி

ரு வியன்மல ரசன்பொழி லீமத் தாழி

யகளி தாக வனைமோ

நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

.....

இ - ன்.—கலம்வனையும் வேட்கோவே, கலம்வனையும் வேட்கோவே, சகடஞ் செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப்பொருந்திவந்த சிறிய வெளியபல்லிபோல் கெருகலாகாந் பலசுரமும் தன்னோடுகழிந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி யானும் அவனோடேகடியிருக்கும்படி பெரியபரப்பினையுடைய அகலியபூமியிடத் துக் காட்டின்கண் முதுமக்கட்டாழியை இடமுடைத்தாக வனவாயாக, பெரிய இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின்கட் கலம்வனையும்வேட்கோவே.—எ - று.

‘எமக்கும்’ என்றது, பன்மையும் தலைமையுக்கருதாது மயங்கக்கூறியின்றது.

கோவே, கோவே, மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே, எமக்கும் அருளி அகலிதாக வனைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு - வினாவின்கண்வந்தது.

(உருசு)

(உருஎ.) செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன் கணைக்கா

லவ்யழிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்

ருச்சி னிரைத்த குருமயிர் மோவாய்

செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ

ரு டியார்கொலோ வளியன் றானே தேரி

ஹார்பெரி திகந்தன்று மிலனே யரணெனக்

காடுகொண் டன்று மிலனே காலைப்

புல்லா ரினநிலா செல்புற றோக்கிக்

கையிற் சுட்டிப் பைபென வெண்ணிச்

க0 சிலையின் மாற்றி யோனே பவைதா
மிகப்பல வாயினு மென்னு மெனைத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொயி கோளா தோனே.

தீணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

.....

உண்டாட்டாவது,—

*“தொட்டிமிழக் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்துக்கின்ற.”

இ - ன்.—..... திரண்டகாலையும் அழுவவயிற்றினையும் பரந்த
மார்பினையும் பசியகண்ணினையும் குச்சிம்புல் சிறாத்தாற்போன்ற சிறம்பொருத்திய
மயிரினையுடையதாடியினையும் செவியிறந்துமன்னேதாழ்த்த கதாப்பினையுமுடைய
னாய் விஷ்டுடனே யார்தான் இவ்வளிக்கத்தக்கானான்? ஆராயின் ஊரைப் பெரி
தும்நீக்கினதுமில்ன்; தனக்கு அரணைக்கருதிக் காட்டைக் கொண்டதுமில்ன்;
இற்றைநாட்காலையே பொருந்தாரது இனமாகியசிகாபோகின்ற இடத்தைப்பார்
த்துத் தன்னையாற்றுகிற து மெல்ல எண்ணிக் கரத்தையாற்செய்யும்பூசைமாற்றி
வில்லாலேகொடுபோத்தன்; அக்கிணைதாம் மிகப்பலவேயாயினும் என்னைபலன்
படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்படாமையிற் சிறிதும் வெள்ளிய
முகத்தோன்றாதபாணையைக்காண்டதுடனே காட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடை
யும் மத்தினொலியைக் கேளாதபடி பிறருக்குரோகக்கொடுத்தல் வல்லனாயினன்,
அவனுக்கு.—எ - று.

பகைவர் மேல்கடக்கவொட்டாது எதிரினின்றவிலக்குதலின், ‘செருப்பி
டைச் சிறுபர லன்னன்’ எனப்பட்டது. ‘அன்ன’ என்று பாடமோதி, செருப்பி
டைச் சிறுபரலோசைபோல தெடிய ஒசையையுடைய காலென்றைப்பாருமுள்.
யார்கொலென்றது, அறியான்வினாதலன்றி வியப்பின் கண்வந்தது. ‘ஊர்பெரி
திகத்தன்றுமில்னே’ என்பது, சிகாகோட்கடுமை.

சிறுபரலன்னன் கவுனனாகிய அளியனானவனானான் யார்கொல்லோ? தேரின்
வில்லோடு ஊர்பெரிது இகத்தன்றுமில்னாய்க் கடுமைக்கொண்டதுமில்னாய் கோ
க்கி எண்ணி மாற்றினான்; மாற்றிக் குழிசிகாண்டலோடு மத்தொலிகோதோனாயி
னவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும் என்னுமெனக்கூட்டுக.

கோதோற்கென உருபுலிரித்துணைப்பினுமையும,

(உருஎ)

(உருஅ.) முட்காற் காணா முதுபழ னேயப்பத்

தெறிப்ப லிறைந்த சிங்கத் தார

நிறுத்த வாயந் தலைச்சென் றுண்டு

பச்சூன் றின்று பைந்நினம் பெருத்த

டு வெச்சி லீர்க்கை விற்புறந் திமிரிப்

* புறப்போருங்வேண்பாமலை, வெட்சிப்படலம், 80.

மடஞ்சான் மஞ்ஞையணிமயிர் சூட்டி.

யிடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்

படஞ்செய் பந்தர்க் கண்மிசையதவே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை; பாடாண்பாட்டுமார்.

..... வடமோதங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒசைமிகவேண்டுமென்று அறையினும் ஒசையை உள்வாங்கி நெடப் பட்டு இரங்கற்பண்ணுகிய விளரிசைச் சென்றதென்கின்ற இனிய நாப்பத்தொழைந் துநது திங்கைகினைந்த நெக்குடொஞ்சத்தைத் தீவப்படப்பிப் புறப்பட்டவனின் நிமித் தழியாக ஒருமனைவி விரித்தவருகின்ற மயிணாப்பார்த்துக் களர்நிலத்தன்ன களர் மரத்தின் நிழற்கணுண்டாகிய தெய்வத்தையேத்திப் பசிதங்கிய வயிற்றொழையடையையாய் இரங்கிச் கையாற்றொழுது நங்குரிசிலைக் காணமாட்டேன்கொல்லவே வென்ற எதிர்வருவாராப்பார்த்துக் கேட்டுவருகின்றபாண, கேட்பாயாக, நமது செல்வம்பட்டநிலைமை; இனி நீ அவன் நமக்குவிட்ட வினையிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும் அன்றி அவ்ஞெருகடி இன்புற்றிருந்தவிடத்து அவனையின்ற உயிர்வாழ்த்தற்பொருட்டு இரக்கக்கடவோமென்றொழுந்திருந்து வருத்தங்கொள்பாயாயினும் இரண்கம் நினைத கையகத்தன்னன்; மிக்க அனுமையையுடைய னன் முன்னகச்செய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய னனின்கண் மிக்க நிளையைக்கொண்ட மறத்தினையுடையவீரா எய்யப்பட்ட அப்புவென்னத்தனத் தன துடியே பிணையாகவென்று பகைவரைக்கொன்று அவரொண்டநிலையை வீட்டு உலகம்தளிப்பச் சூழ்த்தொண்ட பாம்பினது கூரியபல்வினின்றும் பிழைத்தப் போந்த திங்கைப்போல மறவருடைய கையினின்றும் பிழைத்தப்போந்த கன்னையுடைய பலவாகிய ஆனிரையுடனேவந்த சொல்லையுடையனாய்த் தோழரித்த பாம்புபோலத் தானொருவனுமையாக அரிதாகச்செல்லப்படும் தேவருலகத்தின் கட்டோயினான்; அவனதுடம்பு, காட்டிட் சிற்றியாற்றினது அரியாகனாயித்தத் காஹுற நின்ற நெக்கத்தோஞ்சாய்த்த விலங்கினையொப்ப அம்பாநகலித்து அய்விடத்திவிழ்த்தது; உயர்ந்தகீர்த்தி மிசவுத்தோன்றிய மறவன்பெயர் மென்மையமைந்த மயிலினது அழகியமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப் பிறர் இடங்கொள்ளப்படாத சிறித விடத்துப் புடைவையாற்செய்யப்பட்டபந்தர்க்கீழ் கட்ட கண்மேலது.—எ - று.

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிக்கப்பட்டது; சூட்டப்பட்டெனினுமையையும். 'மனையோன்கூத்தனோக்கி' என்பதற்குப் பாண என்மனையினது சரியும் மயிரோரகியெனவும், 'புரவத்தொடுத்து' என்பதற்கு அன்று உம்மைப்புரத்தபர் சைப்பாடியெனவுமுணைப்பாருமுளர். (உசு)

(உசுக.) அந்தோ வெந்தை மனையாப் பேசில்

வண்பெடு நறவிற் நண்டா மன்னையொடு

வனையாப் பெருஞ்சோற்று முரிவாய் மூற்றம்

வெற்றியாற் தம்பியி நெற்றற ருகக்

டு கண்டனென் மன்ற சோர்கவென் கண்ணே

வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்

மையல் யானே வயரவுயிர்த் தன்ன

நெய்யுலை சொரிந்த மையு னேசை

புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க னாரப்

க0 பயந்தனை மன்னுன் முன்னே யினியே

பல்லாத தழிஇய கல்லா வல்வி

லுழைக்குறற் கூகை யழைப்ப வாட்டி.

நாகுமுலை யன்ன நறம்பூங் காக்கை

விரகறி யாளர் மாபிற் சூட்ட

கரு நிரையிவட் டந்து நடுக லாகிய

வென்வெல் விடலை யின்மையிற் புலம்பிக்

கொய்ம்மழித் தலைபொடு ளகம்மையுறக் கலங்கிய

கழிகல மகடுஉப் போலப்

புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

தினையுர் நுறையும் அவை.

..... அபூழிலங்கிறார் பாடியது.

இ - ன்.—அந்தோ! என்னிறைவனது அடையாத பெரிய இல்லே, வன்மு கன்படியும் மதவினிலை ஒழியாதமண்டையுடனே யாவர்க்கும் வரையாமல்வழங்கும் யிர்க் கோற்றையுடைய முரித்த துறட்டையுடைத்தாகியமுற்றம் நீரற்றயாற்றினோ டம் எத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாகக்கண்டேன், நிச்சயமாக; எங்கணணி சோர்ந்துயிழ்வனவாக; உலகத்தைக்காக்கும்வெந்தருடைய செல்வமிக்கதிருகக ரின்கண் மதத்தான் மயங்கியயானை உயங்கதலான் கெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற் போன்ற கெய்காய்கின்ற உலையின்கண்சொரியப்பட்ட ஆட்டிழைச்சியினது ஓசை யையுடைய பொரியலைப் புதமாந்தருடைய ஒளிமழுங்கினகண்களினையவன் டாக்கினார், முன்பு; அதுசுழிந்தது; இப்பொழுது பல ஆணினாயைக்கைக்கொ ண்ட கற்கலைண்டாத வலிய விட்படையைத் தன்னிடத்தே குரலையிடுவதுடைய கூகை தன் இனத்தையானழைத்தும்படி அலைத்து நாகினதுமுலைபோன்ற நயிபுழவை யுடையகார்திறையை அறையுடையோருடையுறைமையிலேகுட்ட கிரையை இவ் புரின்கணமிட்டதத்திட்டுகப்பட்ட கலங்கிய வென்றிகேலையுடைய இறைவனில் லாமையால் தனித்துக் கொல்லப்பட்ட மட்டையாகியதையுடனே கைம்மையோ ட்புமிசக் கலக்கமுற்ற ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலந்தையுடைய அவன்மனைவியை யொப்பப் பொலிகழித்தனை, பல அழகுமிழந்து.—எ - று.

அம்பியினென்பழி, இன் - அசைநிலை, 'அம்பியினாற்றாக' என்ற பாடமோது வாரமுளர். மன் - சுழிவின்கண்வந்தது கண் - அசை.

வந்தைபேரிலலே, செதுக்கனாரப்பயந்தனைமுள்; இனி மகடுஉப்போலப் பல அணியுமிழந்து புல்லென்றனையால் அம்பியற்றாக்கக்கண்டேன், கண்ட என்னை சோர்க்கெனக்கூட்டிக்.

ஓசையென்றது, ஆகுமையான் ஓசையையுடையகறியை; இஃது ஒத்திசைச் சொல். 'செதுக்கனார்' என்பதற்குச் செதுகின குடர்நிறையவென்றமாம்; கைம் மிஞ்சுவென்றமாம். (உசக)

(உசஉ.) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
 பாசவ விட்ட புண்காற் பந்தர்ப்
 புனறநு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மி
 ஹென்னூர் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
 னு நிராயொடு வருஉ மென்னைக்
 குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.
 திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றமுமாம்.
 மதுரைப்பேராலவாயார் பாடியது.

தலைத்தோற்றமாவது,—

*“ உரவெய்யோ னினந்தழிஇ
 வரவுணர்ந்து கிளைமெழந்தன்று.”

இ - ன்.—மதுவையும் அலைத்தன்னும்படி பிழிமின்; ஆட்டுவிடையையும்
 படுமின்; பசிய தழையாலேயேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடையபந்தரின்குணர்
 கொழித்தக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப்பரப்புகின்; பண்கவாறு
 ளுசிப்படையை முறித்துப் பெயர்ந்துபோதுகிற தனதுபடைக்குப்பின்னேகின்று
 நிராயுடனேவருகின்ற என்னிறைவனுக்குப் பக்கமறவாராய் நிராகொண்டெரு
 வோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர்.—எ - று.

சாயல் - விடாயாலுண்டானமென்மை.

என்னைக்கு உழையோர் தன்னிலும் பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவுந்தொடு
 மின்; விடையும்வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக்கூட்டுக. (உசஉ)

(உசஉ.)†பெருங்குறிற் றடியிற் றேன்று மொருக

ணிரும்பறை யிரவல சேறி யாழிற்

றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாறு

வண்டுமேம் படுஉமிங் வறகிலை யாரே

ரு பல்லாத் திரணிவா பெயர்தாப் பெயர்தந்து

கல்லா வினையர் நீங்க நீங்கான்

வில்லுமிழ் கடுககணை முழக்க

கொல்புனரீ சிறையின் விவங்கியோன் கல்லே.

திணை - காந்தி; துறை - கையறுநிலை.

இ - ன்.—பெரியகளிற்றின் அடிபோலத்தோன்றும் ஒருகண்ணினையுடைத்
 தாய பெரிய பறையினையுடைய இரவலனே, நீபோகின்றாயாயின் தொழாயாய்ப்

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௧௨.

† இதுமுதலிய மூன்றாட்டுக்களின் உரையும், உசச-ம் பாட்டின் அதனுரையும்
 மீதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றிப்பலக்கவிராயரவர்கள்விட்டுப் பிரதியில்மட்டி
 மிருத்தன.

போதலப்பரிசிரப்பாலாக; த தெ..... வண்டென் மேம்பட்டியாலும், இக் கொடியவழி; பல ஆக்களைய திரண்டதிரை மீண்டு தன்னுமேபோதப்போத்த இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர் இரித்தோடத் தான்போலானும் வில் லுமிழப்பட்ட லினாத்த அம்புதுளிப்பக் களையைக்கொல்லும் புனவின்கண் அனை போல வதிர்தின்றுவிலக்கியவனதுகல்லை.—ஏ - று.

புனற்சிறையின்விலக்கியோன்கல்லைத் தொழாதனைகழிதலை ஒப்பு; தொழவே அவ்வறியியாறுவண்டுமேம்படுமெனக்கூட்டிக.

தொழுதுபோகவே சொடுங்கானம்மழைபெய்தலாற்றுகிறுமென்பான், காரிய மாகியவண்டுமேம்படுதலைக்கூட்டான். வண்டென்பது, மறவருளொருசாகியவன்பா ருமனர். ஆறு வண்டுமேம்படுமென இடத்துகிசழ்பொருளின்னொழில் இடத்த மெலேறிசின்றது. (உகக)

(உகசு) பரளுடை மருங்கிற் பதக்கை சொகுதி

மால்வகுத்து தொடுத்த செழுகு கண்ணியொ

டணிமயிற் பிளி ரூட்டிப் பெயாபெரறித

திரிநட்ட டனரே கல்புங் கண்ணொழி

டு கறவை தந்து பனாள் மரட்டிய

டுகடுத்தகை சுழித்தனம் யாழ்யா

தின்றும் வருங்கொல் பாணரது கடுங்கை.

தினையுர் துறையுர் அனா.

..... *உறையுர் துறையுர் அனாபொன் னனிகரற் பாடியது.

இ - ன்.—பருக்கைகளையுடையவிடத்துத் திட்டைடைச்சேர்த்தி ஆண்டின் மரலெய்தித்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்தையுடைய கண்ணிபுடனே அழுவையிலி னது பீலியைச்சூட்டிப் பெயரையெழுதி இப்பொழுதுகூட்டார், கல்லையும்; கண் றுடனே கறவையையுமீட்டிக்கொண்டவந்து மறவரை யாட்டிதொடுக்க கொடுத் தகை பட்டமையறியாது இன்றும்வருங்கொல்லோ பாணரது கற்றம்.—ஏ - று.

பட்டமையறித்துவாராதொழியுமே அறியாதவரு மோகொ ளையமாக்குக. பருக்கைசேர்த்தலையன்றிக் கல்லும் பட்டமரென உம்மை எய்திசின்றது (உகசு)

(உகரு) ஊர்க்கனி யிடுந்த பரட்டிதா பறத்தலை

யோக்குந்லை வேங்கை யொள்ளின்னர் நுழைப்ப

போர்வையற் தோட்டிற் புனைந்தவர் தொடுத்தப்

பல்லான் கோவலர் படலை ரூட்டத்

டு கல்லா யினையே கமொன் டென்றல்

வானேறு புனாயுநின் றுணரிதல் வார்த்தகைப்

பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்

கடும்பகட் டியானே வேந்த

ரொடுங்கா வென்றியு சின்னொடு செலவே.

*ன்சேர்த்தக்கொற்றஞர் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

திணையும் துறையும் அவை.

..... முகையனாச்சி சிறுகநீதும்பியாச்சி பாடியது.

இ - ன்.—ஊனாமிசுவைக்கடந்த நூம்புநிலமாயிய முதிர்ந்த பறந்தலையிடத்த உயர்ந்தநிலையையுடைய வேங்கையினது ஒள்ளிய கொத்தாகிய நறியபூவைப் பனை யோலையாலலங்கரித்துத்தொடுத்து (உச்சு,

(உச்சு.) *பயங்கீகழு மாமழை பெய்யாது மாறிக்

கயங்களி முளியுங் கோடை யாயினும்

புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்

கதிர்க்கோடு நந்தின் கரிமுக வேற்றை

ரு நாகிள வளையொடு பகன்மணம் புகூஉ

நீர்திகழ் சுழனி நாமுகெழு பெருவிறல்

வான்றோய் நீள்குடை வயமான் சென்னி

சான்றோ நிருந்த வவையத் துற்றோ

ஞசா கென்னும் பூசல் போல

க0 வல்லே களைமதி யத்தை யுள்ளிய

விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்

பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்

னறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசிக்கடாநிலை.

சோழன் உருவப் பிறேரினஞ்சேர்சென்னையப் பெருங்குன்றுச்சிழார் பாடியது.

இ - ன்.—பயன்பொருத்திய பெரியருகில் பெய்யாதொழிதலால் நீர்நிலைகள் களியாழ்முளியும் கோடைக்காலமாயினும் துன்பொருத்திய தாயையுடைய நும்பலி னது அகலிய இலையினிழற்கண் கதிர்போலுங்கோட்டையுடைய நத்தையினது கரிமுகத்தையுடைய ஏற்றை நாகாகிய இளையசங்குடனே பகற்காலத்தேமலக் கூடும் நீர்விளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய காட்டையுடைய பெரிய வென்றியை யுடையோய், ஆகாயத்தைப்பொருத்தும் கெடியருடையினையும் வலியருதியாயின யுமுடைய சென்னி, அறிவானமைந்தோர் தொக்திருந்த அவையின்கண் சென்று பொருத்தினொருவன் யானுற்ற தன்பத்திற்குத்தானையாய் எனக்கு நீர் பற்றுக வேண்டுமென்றும் ஆரவாரத்தை அவர் விரையத்தீர்க்குமாறுபோல விரையத் தீர்ப் பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினரைக்கண்ணிலைத்து அவர்க்கு விருந் தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் கன்மையில்லாத இல்லாழ்க்கையையுடைய ஓம் பொறியும் குறைவின்றிப்பொருத்திய எனது யாக்கையின்கட்டோன்றி அவற்றா றையபயன்கொன்னதபடி எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறமையை.—உ - ற.

மதியும் அத்தையும் - அசைநிலை.

* இப்பாட்டு, புறத்தீரட்டிலுள் காணப்பட்டது.

பெருவிறல், சென்னி, சான்றோரிருத்த அவையத்தற்றெழுநூல் அவர்
விளையக்கூந்தாற்போல எனது கல்குட்கையை வல்லேனென்கென்கட்டி வினை
முடிவுசெய்க.

கத்து வனையொடு பகன்மணம் புகடெமென்றகருத்த: அவை தம்செருக்கினால்
சாதிவிறியாது மயங்கிப்புணருமென்று காட்டின்மிகுதி உதிறதனால், அவன் செயல்
:ரிசுதிக்கறியவாறு. 'நாகினக் தவனையொடு பகன்மணம் புகடெம்' என்ற பாட
மோதி, நத்தினேற்றை நாகினத்தவனையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மணம்புகடெ
மென்றகாப்பினுமையும். 'ஆசாகு' என்பதனை இரக்கத்திறிப்புப்படுமொழியென்
பாருமுளர். பெருவிறல்சுடைய வயமாள்சென்னியெனினுமாம். 'பொறியுண
ருடம்பிற் றேன்றி' என்பதற்குப் பாவைபோலும் வடிவுமாத்திரையேயன்றித்
தோன்றியபயன்கொள்ளாமையால் என் அறிவுகெடசின்ற கல்குட்கையென்றும்,
'விருந்துகண் டொளிக்கும்' என்பதற்கு வறமைசென்றி வத்தவிருந்து தாம் அது
காணமாட்டாது ஒளிக்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். மாறியென்பது, மாற
வெனத்திரிக்கப்பட்டது. (உசௌ)

* (உசௌ.)

* (உசௌ.)

(உசௌ.)† குறில்வா யன்ன கர்முனை யதிரல்

பயிலா தல்கியசாழ் மாலை

மைவிரும் பித்தை பொருளாச ருடைய

புத்தகம் கொண்ட புத்தகனை வெப்ப

டு ரொன்றிரு முறைநீருந் துண்ட பிண்ணை

யுலலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்

பிழிமெழ வல்லி வேண்ட மற்றிது

கொள்ளா னென்ப கள்ளின் வாழத்திக்

காந்தை நிறய வறந்துமாறு செருவிற

க0 பல்லா வினம்மா தரீஇய வில்லோர்க்

கொஞ்சினைக் குறுஉப்பருந் தார்ப்பத்

தடிந்துமாறு பெயர்த்தனிக் கருங்கை வானே.

திணை - வேட்சி; துறை - உண்டாபிடு.

ஒளையவாரி.

(உசௌ)

(உசௌ.) பன்மீ விமைக்கு மாக விகம்பி

விரங்கு முரசி விளைஞ்சால யானை

* இவ்வெண்களுக்குரியபாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள்
ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய எல்லாப்பாட்டிற்கும் உரை அகப்படவில்லை; மூலங்களும்
இடையிடையே கிடைத்தும் பொருளினுண்மைகாண்க்கடாதவண்ணம் பிறழ்
தும் போயிருக்கின்றன.

- நிலந்தவ வுருட்டிய நேமி யோருஞ்
சமூககண் கூடித் தாமவேட் பவ்வே
ரு நறுவினா துறந்த நாரா நனாத்தலைச்
சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே
நோகோ யானே நோக்குமதி நீயே
மறப்படை துவலு மரிக்குறற் றண்ணுமை
ரின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
க0 வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
பேரம ருழந்த வெருவரு பறந்தலை
விழுவனி மாய்ந்த மரத்தின்
வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மையோன் றிறத்தே.

திணை - காதலை; துறை - கையாறுநிலை.

கண்டார் தாய்க்குச்சொல்லியது.

கடித்தலையார்.

(உஎ0)

- (உஎக.) நீரற வறியா நிலமுதற் கலந்த
கருங்குர னெச்சிக் கண்ணார் குவவுத்தழை
மெல்லிழை மகளி னாதக வல்குற்
றொடலை யாகவுங் கண்டன மினியே
ரு வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருவுகரந்
தெற்றுவாய்ப் பட்ட தெரிய லாரன்
செத்துப் பருந்துண் வெப்பயார் கண்டன
மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே.

திணை - நோத்தி; துறை - செருவிடைவித்தல்.

வேறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(உஎஉ)

- (உஎஉ.) மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னெச்சி
போதுவிரி பன்மர லுன்னுஞ் சிறந்த
காத னன்மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனநர்க் காண்வரப் பொலிந்த
ரு தொடியுடை மகளி ரல்குலுங் கிடத்தி
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலை
ஊர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
பிடுகெழு சென்னிக் கிழமையு மினதே.

திணையும் துறையும் அவை.

மோசிகாத்தனார்.

(உஎஉ)

(உஎ௭.) மாவா ராதே மாவா ராதே

யெல்லார் மாவும் வந்தன வெம்மிற்

புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த

செல்வ னானு மாவா ராதே

நு யிருபேர் யாற்ற வொருபெருக் கூடல்

விலங்கிடு பெருமரம் போல

வுலந்தின்று கொல்லவன் மலைந்த மாவே.

திணை - துன்பை; துறை - குதிரைமறம்.

எருமைவெளியுறீ.

(உஎ௭)

(உஎ௮.) நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்

பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்

மேல்வருக் களிற்றொடு வேறுரக் தினியே

தன்னுற் துரக்குவன் போலு மொன்னவ

நு ரெஞ்சுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்

கையின் வாங்கித் தழுவி

மொய்ம்பி னுக்கு மெயக்கொண் டனனே.

திணை - அது; துறை - எருமைமறம்.

உலோகச்சுறீ.

(உஎ௮)

(உஎ௯.) கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை பாடையும்

வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தது

மொத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய

திணிகிலை யலறக் கூழை போழ்த்துகன்

நு வடிமா னென்கவ கடிபுகத் தேந்தி

யோம்புமி னோம்புமி னிவனென வோம்பாது

தொடர்கொள் பாணியிற் குடர்கா நட்பக்

கன்றமர் கறவை மான

முன்சமத் தொழிந்ததன் றோழற்கு வருமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒருஉத்தரூர்.

(உஎ௯)

(உஎ௯.) நயுவினா துறந்த நணாவெண் கூந்த

லெர்க்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலை

செம்முது பெண்டின காதுலடு சிறுஅய்

குடப்பாத் சிலுறுமை போலப்

நு படைக்குரே யெல்லார் தானு யினனே.

திணை - அது; துறை - தானிலை.

மதுரைப்பூதனிளநாகுறீ.

(உஎ௯)

- (உஎஎ.)
வானனைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
களிதெறிந்து பட்டன நென்னு மூவகை
யின்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
டு கொள்கழை துயல்வரும் வெதிர
.....த் தூங்கிய சிதிரினும் பவவே.

திணை - அது; துறை - உவகைக்கலுழிச்சி.

பூங்கணுத்தியாயார்.

(உஎஉ)

- (உஎஅ.) நரம்பெழுந் துலரிய ஈரம்பா மென்றோண்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறின நென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் குடைந்தன ஸுயி னுண்டயென்
டு முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினை இந்
கொண்ட வானொடு படுபினம் பெயராச்
செய்களந் துழுவோள சிதைந்துவே ருகிய
படுமகன் கிடக்கை காணாஉ
யின்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளோ.

திணையுந் துறையுந் அவை.

காக்கைபாடியார் *நச்சென்னையார்.

(உஎஅ)

- (உஎக.) கெடுக சிந்தை கடிதீவ டெரிவே
மூதின் மகளி ராத றகுமே
மேனா ஞற்றசெரு விற்கிவ டன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனளோ
டு கெருந ஸுற்றசெரு விற்கிவன் கொழுநல்
பெருநிரா விஸங்கி யாண்டுப்பட்ட டனளோ
இன்றும், செருப்பறை கேட்டு ளிருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கெட்டுத்து வெளிது விரித்தும இப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
க0 யொருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.

திணை - வாகை; துறை - முதிர்முல்லை.

ஓக்கர்மாசாத்தியார்.

(உஎக)

- (உஅ0.) என்னை மாார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
நடுநாள் வந்து தம்பியுந் துவைக்கு

கெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா
துஞ்சாக் கண்ணே தயிலும் வேட்டு
டு மஞ்சவரு குராஅம் குரநுங் தூற்று
கென்னி ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
தடிய பாண பாடுவல் விதவி

யென்னு குவிர்கொ ளனியிர் துமசகு
க0 மிவனுறை வாழ்க்கையோ வரிதே யானு
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணிர் வாரத்
தொன்றுநா முடுத்த வம்பகைத் தெரியத்
சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுன்னுங்
கழிகல மகளிர் போல

கரு வழிநினைர் திருத்த வதனினு மரிதே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையன்.
மாறேகீகத்துநப்பசலையார்.

(உ.அ0)

(உ.அ1)* (க)திங்கனி யிரமொடு வேம்பு (உ)மனைச்செரிஇ
(ங)வாங்குமருப் பியாமொடு பல்லியல் சுறங்கப்
(ச)பையப் பெயர்க்கு (ரு)மைவிழு திழி
யையவி சிதயி யாம்ப லுறு
ரு யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
கெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புனைகடு
(ஈ)காக்க வம்மோ காதுநர் தோழி
வேந்துறு விழுமர் தாங்கிய
பூம்பொறி யுடைய நெடுத்தகை புண்ணே.

திணை - [காஞ்சி; துறை - பெயர்க்காஞ்சி.

அரிச்சித்தார்.

(உ.அக)

க. திங்கனியிரமொடு.	ங. வாங்குமருபு.	ச. காக்கவம்மோ.
திங்கனியிரமொடு.	ச. கையப்பெயர்த்து.	
உ. மனைச்செரிஇய.	ரு. மைவிழுதிழுதி.	

(உ.அஉ.) எஞ்ஞளக் கழிய கிருகில மருங்கி
னருங்குட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
யாண்டின னெவென வினவுதி யாயிர்

.....

* இதுமுதலாக மூலத்தில் இயைபிலிசைக்குறிக்குட்பட்ட வகைகளுக்குச் சரியாக அய்வப்பாட்டின்மீதே எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புக்கள், பிரதிபேதங்களி லுள்ள பாடபேதங்களெனக்கொள்க.

வருபடை தாங்கிய கிளர்தர சகல
மருங்கட னிறுமார் (க)வயவ ரெறிய
வுடம்புந் தோன்ற வுயிர்கெட் டன்றே
மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் (உ)நழிபத
.....
யலகை (ங)போகிச் சிதைந்துவே ரூசிய
பலகை யல்லது களத்தொழி யாதே
சேண்விளங்கு நல்லிசை நிறீஇ
நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

திணை -

பாலைபாடியபெருங்கோட்டுக்கோ.

(உஅஉ)

க. வாயரெறிய.

உ. கழறிய.

ங. பொறகச.

(உஅங்.) * ஒன்செங் ரூரீத் தண்கயங் கலங்கிக், (க)களைநீராகையநாளினா
பெறாஉம் பௌவவுறையளவா விமயககி
மாறுகொளமுதலையொடுமுமாறுபெயரு, மழிமபிண்டாங்காற
கையுமெனதும் வலம்புரிகொசரவைக்களத்தானு மன்றுளென
பதுகெட் னெபாங்கற
கதிரூமுருறட்டினவேனிறத்திவக னுயிர்புறப்படாவளவைத
தெறுவா தெறறிப்பாவைதிணிமணலயரு மென்றோண்மகளிர்
நன்றுபப ண்டபாசிலைக், கமழ்பூந்தும்பை
றுதலசைத்தோனே.

திணை - துய்ப்பை; துறை - பாடாண்பாட்டு.

அண்ணெடுங்க..... யாரீ.

(உஅங்)

க. கணையுனானெ..... விமயககி மாறுகொளமுதலையொடுமுமா நீர்
காங்காளிநாபெறாஉமபௌவவுறையளவா னெபாங்கறகதிர்
பெயருமழிமபிண்டாங்காறகையுமெனதும்வலம்புரிகொசர வைக்களத்தானுமன்று
ளென்பதுகெட் சூமுருறட்டினவேனிறத்திங்கணையுறுபுறப்படாவளவை.

(உஅசு.) வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென

வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப

தூலரி மாலை (க)சூழக காசீற

றமியன் வந்த சூகி லாள

டு னருஞ்சாமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த

வொருகை யிரும்பிணத் தெயிற (உ.)மிறையாகத்

* இப்பாட்டு, பொருள்விளக்காமையால் ஏட்டிலுள்வனாதே பதிப்பிக்கப் பட்டது. பின்னும் இப்படியே பலவிடத்தும் பதிப்பிக்கப்படும்.

(க)திரிந்த வாப்வா டிருத்தாத்

(ச)தனக்கிரித் தாணைப் பெயர்புற னருமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போதியாரி.

(உருச)

க. குட்டி. உ. பிறையாக. கூ. திருத்த. ச. தனக்கிருத்தாணை.

(உருரு.) பாசறை யிரே பாசறை யிரே

துடியன் கையது வேலே யடிபுணர்

வாங்கிரு மருப்பிற் றிந்தொடைச் சிறியாழ்ப்

பாணன் கையது தோலே காண்வரக்

ரு கமெந்தெற்றுமுடையின்.....

வாடிய மாலை மலைந்த சென்னியன்

வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு

நெய்க்கர் வந்தென விடுகணை யொசித்த

(க)முரிவெண்டோள்.....

க0 சேறுபடு குருதிச் செம்மலுந் கோலு

(உ)மாறுசேறு நெய்வேன் மார்புணம் போக

நிணம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்க் தன்னே

அதுகண்ம், (க)பாந்தோ ரெலலாம் புகழ்த் தலைபணித்

திறைஞ்சி யொனே குரிசில் டிறங்குகதி

கரு ரலமருந் கழனித் தண்ணடை யொழிய

(ச)விஸ்ம்பா டெட்குந் தலைவந்தோ

கரமபைச் சிவார் நல்கின னெனவே.

தீணை - வாகை; துறை - முல்லை

அரிசில்கிழார்.

(உருரு)

க. முரிவெண்டோல். உ. மாறுபடுகெடு. கூ. பார்த்தோர். ச. வலம்பாடு.

(உருசு.) வெள்ளைவெள் யாட்டுச் செச்சை போலத்

தன்னோ ரன்ன விடைய நிருப்பப்

பலர்மீது நீட்டிய மண்டை (க)யென் சிறுவனைக்

நால்கழி கடட்டிந் கிடப்பித்

ரு துவெள் ளறுவை (உ)போர்ப்பித் திலதே.

தீணை - துய்ப்பை; துறை - வேந்தியல்.

ஓளவையாரி.

(உருசு)

க. என்.

உ. போர்ப்பித்திலவே.
போர்ப்பித்தினே.

(உருஎ.) தடியெறி யும்புணைய

வெறிகோல்கொள்ளு மிழிசின

கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்

வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்

டு பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை

யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தூன்றினு

மோடல் செல்லாப் பிடுடை யாளர்

நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வானை

நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் (க)புரஞர்

க0 தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினை

மாசின் மகளிர் (உ)மன்ற னன்று

முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்

வம்ப வேந்தன் றானை

யிம்பர் நின்றுங் காண்டுகரோ வரவே.

திணை - கரந்தை; துறை - நீண்மொழி.

காத்தந்தையார்.

(உருஎ)

க. பிறமுந்.

உ. மண்ணன்று.

(உருஉ.) மண்கொள வரிந்த வைந்துதி மருப்பி

னண்ண னல்லே நிரண்டின் மடுத்து

வென்றதன் பச்சை சிவாது போர்த்த

திண்பிணி முரசு மிடைப்புலத் திரங்க

டு வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பிற் நெறுவர்

நெடுவேல் பாய்ந்த காணுடை நெஞ்சத்

(க)தருகுகை மன்ற

குருதியொடு துயல்வரு மார்பின்

முயக்கிடை யியாது மொய்த்தன பருந்தே.

திணை - தும்பை, துறை - முதிர்முல்லை.

கழாத்தலையார்.

(உருஉ)

க தருகுறை.

(உருக.) ஈரச் செவ்வியு.....

.....கள்ளென

நல்லெருது நோக்கி வீறு.....

வேறல் லாயு முழுவன் போலப்

டு பாடுபெறு தொஞ்சுப் பாடுபல தாங்கிய

மூதி லாள ருள்ளுங் காதலிற்
தனக்குமுகக் தேந்திய ப.....
.....னு மதுவுமன் றிசினே
கேட்டியோ வாழி பாண பூசறைப்
பூக்கோ ளின்மென் றிராயு
மடிவாய்த் தண்ணுமை பிழிசினன் குாலே.

திணை -; துறை -மூலே.

கழாத்தலையார்.

(உருக)

- (உருக.) இவற்கீத் துண்மறி கள்ளே சினைப்போ
ரினக்களிற் றியாணை யியறேர்க் குரிசி
னுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
யெடுத்தெறி ஞாட்டி வினையான் றச்ச
ரு னடுத்தெறி குறட்டி னின்றமாய்த் தனனே
மறப்புதழ் நிறைந்த மைந்தினே னிவனு
முறைப்புழி யோலை போல
மறைக்குவன் பெருமறிற் குறித்துவரு வேலே.

திணை - கரந்தை; துறை - தடித்தலையுரைத்தல்.

ஒளவையார்.

(உருக)

- (உருக.) சிறுஅர் துடியர் பாவென் மகாஅர்
தூவென் னதுவை மாயோற் குறுகி
(க)யிரும்புட் பூச லோம்புமின் யானும்
விளரித் கொட்டின் வெண்ணரி கடிருவெ
ரு னெம்போற் பெருவிதப் புறுக வேந்தே
கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத்தன்றலை
மணிமருண் மாலே குட்டி யவன்றலை
யொருகாழ் மாலே தான்மலைத் தன்னே.

திணை - கரந்தை; துறை - வேந்தியல்.

செடுங்கழுத்துப்பரணர்.

(உருக)

உ. இரும்புட்பூசல்.

- (உருக.) வேந்தர்க் கேந்திய தீர்தன் ன.....
..... தனக்குமுறை வளாவ விலகி
வாய்வாள் பற்றி நின்றன னென்று
சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லான
ரு ரீண்டே போல வேண்மவ னாயி

புத்தரினாறு மூலமும் உரையும்.

னென்முறை வருக வென்னன் கம்மென
வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி
பாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

திணை - வஞ்சி; துறை - பெருந்தேசாற்றுநிலை.

விரிச்சிபூர் நன்னகரை.

(உகஉ)

(உக௩.) (க)நிறப்புடகொலணையாணமெலொன

குறுமபறகெறியுமொவறணனுமை

நாணுடைமாககடகிரங்குமாயி

(உ)னெமபிறுமபேரெழிநிலிநிலையெனப்

நு பிறர்மனை புகுவர் கொல்லோ

வளிய டானே பூவிலைப் பெண்டே.

திணை - காஞ்சி; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.

நொச்சிநியமங்கிழார்.

(உக௪)

க. நிறப்புடகொலணையெலொனதுவமபறகெறியு.

உ. நெமபிறும.

(உக௫.) வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்

(ச)நண்கு டியாத்த கடன்மருள் பாசறைத்

குமரிப்படை (உ)தழிஇய கூற்றுவினை யாடவர்

தமர்பிற (க)ரறியா வமர்மயங் கழுவுத்

நு திறையும பெயருந் தோற்றி னுமரு

ணைமுறை தபுத்தீர் வம்மி னீங்கெனப்

போர்மலை (ச)தொருசிறை கிற்ப யாவரு

மரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்

(நு)நினைதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.

திணை - தும்பை; துறை - தானையம்

பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

(உக௬)

க. கண்டடிமுத்த.

க. அறியாதமர்.

நு. நிகைகாழ்மாலையெங்

உ. தழிஇத்.

ச. ஒருதிறகிற்ப.

கேள்வனை.

(உக௭.) கடல்கிளர்ந் தன்ன கடடீர் நாப்பன்

வேந்துவாய் மடித்து வேறலைப் (க)பெயரித்

(உ)தோடுகைத் தெழுதருந் (க)தூர்த்தெறி ஞாட்பின்

வருபடை போழ்ந்து வாய்ப்பட விலக்கி

நு யிடைப்படை யழுவத்துச் சிதைந்துவே ருகிய

சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி

புறநானூறு மூலமும் உணர்ப்பும்.

உரு

வாமுலை யூழிச் சுரத்தன

வோடாப் பூட்கை விடலை தாப்க்கே.

திணை - தும்பை; துறை - உவகைக்கலுற்த்தி.

ஒளவையாரி.

(உகடு)

க. பெயரத்.

உ. தொழுகைத்.

கூ. தூர்ந்தெறி.

(உககூ.) வேம்புரினை யொழிப்பவுங் காஞ்சி பாடவு

நெய்யுடைக் கைய நாயவி புரைப்பவு

மெல்லா மனைபுங் கல்லென் றனவே

வேந்துடன் நெறிவான் கொல்லோ

டு நெடிதுவந் தன்றா னெடுத்தகை நேரே.

திணை - வானக; துறை - ஈறணழலில்.

வெள்ளாமாரி.

(உகக)

(உககௌ.) பெருநிர் மேவற் றண்ணடை யெநனம்

யிருமருப் புறமு நெடுமா (க)னெற்றின்

பைம்பய மதிர்ந்த கோலின் கொலனைக்

கன்முடை மனமா துஞ்சுந் தாந

டு கோலிவண் வெண்டை புரவெ (உ)காரரி

(க)கனைமுதிர் காடி நறவின் வரத்ததித

துறைநாடு நெடுநிக் கம்பு றிதுந்

தண்ணடை பெறுதல முறிக்கீத ளாவைமுறி

நெடுவெல் பாய்ந்த மார்பின்

கௌ மடல்வன் போந்தை யிறற்கு போய்க்கே.

திணை - லெழி; துறை - உண்டாநி.

(உகௌ)

க. நெற்றிந்.

உ. காரி.

கூ. நிறைமுதிர்.

சு. வைத்துனை.

(உகௌ.) எமக்கே கலங்க றாநுமே தானே

நெற னுண் று மன்னை நன்

மின் னுண் மன்ற வேந்தே யினியே

நேரா ராரெயின் முற்றி வாய்மடித்

டு ராழ்முந் தெனவே.

திணை - கரத்தை; துறை - நெடுமொழி.

*ஆலையாரி.

(உகௌ)

* ஆலையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உகக.) பருத்தி வேலிச் சிறார் மன்ன

(க)னுழுத்தத ருண்ட வோய்கடைப் புரவி
கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ
நெய்மயிதி யருந்திய கொய்கவ லெருத்திற்

ரு தண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
யணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்

(உ)கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்துநின் றவ்வே.

திணை - நெகிச்சி; துறை - குதினாமறம்.

பொன்முடியார்.

(உகக)

க. உழுத்தருண்ட.

உ. கலங்கொடா.

(ரு௦௦.) தொறாஅ தொறாஅ வென்றி தோலொடு

துறுகன் மறையினு முய்குவை போலா

.....யே

கற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன்

ரு பேரூ ரட்ட கள்ளிற்

(க)கோரிற் கோரிற் தோருமா னின்னே.

திணை - தும்பை; துறை - துணைமறம்.

அரிச்சிழார்.

(ரு௦௦)

க. கோரிற்கோயிற்.

(ரு௦௧.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே

குமரி மகளிர் கூந்தல் புனைய

வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்

கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றீரே

ரு முரசுமுழுக்கு (க)தாணேறு மரசு மோம்புமி

னொளிதேந்து மருப்பினுங் களிதாம போற்றுமி

னெனைநாட் (உ)டக்குதும் போரே யனைநா

ளெறியா (ட)ரெறிதல் யாவண (ச)தெறிந்தோ

ரெதீர்சென் றெறிதலுஞ் (ரு)செல்லா னதனா

க௦ லறிந்தோர் யாரவன் கண்ணிய பொருளே

பலமென் றிகழ்த லோம்புமி னுதுக்கா

ணினைளப் பன்ன நிலலாக் குறுநெறி

வண்பரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி

யெவ்விடைப் படர்தந் தோனே கல்லென

கரு வேந்துர் யாணைக் கல்ல

தேந்துவன் (சு)போலான்ற னிலங்கிலை வேலே.

திணையும் துறையும் அவை.

துலுழலங்கிழார்.

(௧௦௦)

௧. டாணையு.

௩. அறிதல்.

௫. செல்லாத.

௨. தானு.

௪. அறித்தோன்.

௬. போளானி.

(௩௦௨.) வெழுவேய் கொள்வது போல வேழத்

(௧)தாவு புதளு மாவே பூவே

விளங்கிழை மகளிர் கூத்தற் கொண்ட

நரந்தப பல்காழ்க் கோதை (௨)சுற்றிய

௫ வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சிறியாழ்க்

கைவார் நரம்பின் பாணாக் கோக்கிய

நிரம்பா வியல்பிற் கரம்பைச் சிறார்

நோக்கினர்ச் செஞக்குங் காளை (௩)யூக்கி

(௪)வேலி னட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்

௧௦ விண்ணிவர் விசும்பின் மீனூந்

தன்பெய லுறையு முறையாற் றுவே.

திணை - அது; துறை - தூதிராமம்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(௧௦௨)

௧. தாவுபுதலு.

௨. சுற்றியைதமை.

௩. ஊக்கு.

௪. வேலிவிட்ட.

(௩௦௩.) நிலம்பிறக் கிடுவது போற்றுளம்பு கடைபு

வுள்ள மொழிகடும் கொட்டின் மாண்மே

லெள்ளுநர்ச் செஞக்குங் காளை கூர்த்த

வெந்திற லெஃக நெஞ்சுவடு விளைப்ப

௫ வாட்டிக் காளிய வறுமே நெருநை

யுணர்சாண் சிறப்பின் (௧)வேந்தர் முன்னாக்

கரைபொரு முன்னிர்த் (௨)கிளையிற் போழ்த்தவர்

கயத்தலை மடப்பிடி புலம்ப

வில்லக்குமருப் பியாளை யெறித்த வெற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

எருமைவெளியூர்.

(௧௦௩)

௧. வேத்தன்.

௨. திழலிற்.

(௩௦௪.) கொடுக்குழை மகளிர் கோதை குடி

நடுக்கு (௧)பனிச் சோலையர் நாரரி பருகி

வளிதொழி லொழிக்கும வண்பரிப் புரவி

பண்ணற்கு விளைதி நீயே நெருநை

௫ யெம்முற் றப்பியோன் றம்பியொ டொராங்கு

நாளைச் செய்துவ னமரெனக் கூறிப்
(உ)புன்வயி றருத்தலுஞ் செல்லான் (கூ)பன்மான்
கடவு மென்ப பெரிதே யதுகேட்டு
வலம்படு முரசின் வெல்போர் வேந்த
க0 னில்லங்கும ராசறை நடுங்கின்
றிரண்டா காநவன் கூறிய தெனவே.
திணையும் துறையும் அவை.
அரிதில்கிழார்.

(க00)

க. பனிக்கசாஅய்.

உ. புன்மையிற.

கூ. பன்மாண்.

(க000.) வயலைக் கொடியின் வாடிய (சு)மருங்கு
லுயவ ழூர்திப் பயலைப் பார்ப்பா
னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே
டு யேணியுஞ் சிப்ப; மாற்றி
மாண்வினை யானையு மணி(உ)களைத் தனவே.
திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.
மதுவைவோகாரன்.

(க000)

க. மருங்கின்.

உ. களைத்தனவே.

(க000.) கவிறுபொரக் கலங்கு (க)கழன்முள் வெளி
யரிதுண் கூவ லங்குடிச் சிறு
ரொலிமென் கூந்த லெண்ணுத வரினை
நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது
டு னிருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யொன்றையு
மொ..... வெந்தெழுந்
நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.
திணை - அது; துறை - முதிர்முலை.
அன்றிரிநன்முலையார்.

(க000)

க. கன்முன்வேல்.

(க000.) ஆசா கெத்தை யார.....
கவிரெழு பட்டோன் வம்பலன் போலத்
தோன்மு முதுககாண் வெரினில் வரியணில்
வாலத் தன்ன கான ழுகின்
டு கழன்முரு முதுவிய ரி.....
.....ல்லுமயா(க)துமணர்
யாரும் லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த

வாழா வன்பக டேப்ப்பத் (உ)தெறவன்
(ங)பெருயிர் கொள்ளு மாதோ வடுகனத்
க0 தெஞ்சலிற் சிறத்தது பிறிதொன் றில்வெனப்
பண்கொளற் கருமை நோக்கி
நெஞ்சற வீழ்ந்த புணைமை யோனே.

திணை - துய்ப்பை; துறை -

(க0௪)

க. மன்ற.

உ. தெறவாப.

பெருயிர்க்கோ.

(ந0௮) பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பசுசை மிந்நறுக்குரத் திறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவநு பாண
சிறார் மன்னன் சிறிபிலை யெய்தம்

௫ வேந்தூர் யானே யேந்துமுடகத் ததுவே
வேந்துடன் பெறுத்த வேலே யென்னோ
சாந்தர ரகல முளங்கழிற் தன்றே
முளங்கழி சுடாப்படை. யேந்தும் பெருவிற்
லோச்சினன் னுரந்த காலை மத்தவன்

க0 புன்றலை மடப்பிடி காணக்
குஞ்சர மெல்லாம புறக்கொடுத்தனவே.

திணை - வாகை; துறை - முதிர்முதிர்.

கோபுரிகிரார்.

(க0௮)

(ந0௯) இரும்புமுசுந் திணைய நூயி யொன்ற
ரருஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க்கு மெவந்தே
நல்லரா யுனையும் புற்றம் பொலவுக்
கொல்லேறு தீத்தரு மன்றம போலவு
௫ மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
யுனனென வலுந மோரொன்
வலனுயர் கெடுவே லென்னைகண் ணதுவே.

திணை - துய்ப்பை; துறை - நூழிலநீடு.

மதுமாயினங்கண்ணிக்கொடுக்கற்கு.

(க0௯)

(ந0௧0) பால்கொண்டு மடுப்பவு முன்னு னாகப்பிற்
செறுஅ நோச்சிய சிறுகோ லஞ்சியோ
யுவொடு மனனே யினியே
புகர்நிறங் கொண்ட களிறட் டானான்
௫ முன்னுள் விழ்ந்த வரவோர் மகனே

புன்னில னென்னும் புண்ணென்^{*} தம்பு
மானுனை யன்ன குடுமித்
தோன்மிசைக் கிடந்த புல்லண லோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார்.

(கக௦)

- (நகக.) களர்ப்படு கூவற் றேண்டி நாளும்
புனைத்தி கழிஇய தூவென் ளறுவை
தாதெரு மறுகின் மாசுண விருந்து
பலர்குறை செய்த மலர்தா சணணற்
ந கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத் துச்
சிறப்புடைச் செங்கண் புனையவோர்
தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் சால்புடை யோனே.

திணை - அது; துறை - பாடாண்பாட்டு.

ஔவையார்.

(கக௧)

- (நக௨.) ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னுக்குத றந்தைக்குக் கடனே
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
ந யொளிறுவா ளாஞ்சம முருக்கிக்
களிமெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

திணை - வாகை; துறை - முதிர்முல்லை.

பொன்முடியார்.

(கக௨)

- (நக௩.) அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்
காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்
களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல
ந வுப்போய் சாகாட் மெணர் காட்ட
கழிமுரி குன்றத் தற்றே
யெள்ளமை வின்றவ னுள்ளிய பொருளே.

திணை - அது; துறை - வல்லாண்முல்லை.

மாங்குழகியார்.

(கக௩)

- (நக௪.) மனைக்குவினக் காகிய வாணுதல் கணவன்
முனைக்குவரம் பாகிய வென்வே னெடுத்தகை
நடுகற் பிறங்கிய வுவுளடு பறத்தலைப்
புன்காழ் கெல்லி வன்புலச் சீறார்

புறநானூறு மூலமும் உரையும்:

உரை

டு குடியு மன்னுக் தானே கொடிபெடுத்த
(க)நிறையழிக் தெழுதருந் தானேக்குச்
சிறையுக் தானேதன் னிறைவிழு முறினே.

நீணையும் துறையும் அவை.
ஐயூழ்மடவனார்.

(கஉச)

க. சிறையறித்த.

(கஉரு.) உடைய னாயி னுண்ணவும் வல்லன்
கடவர் மீது மிப்போர்க் கீழ்
மடவர் மெழ்துணை நெடுமா னஞ்சி
யில்லிறைச் செரீஇய ஞெலிகோல் போலத்
டு தோன்றா திருக்கவும் வல்லன் மற்.....
..... கனையெரி போலத்
தோன்றவும் வல்லன்றான் தோன்றக் காலே.

நீணையும் துறையும் அவை.

நெடுமானத்தியை ஓாவையார்.

(கஉரு)

(கஉகூ.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த றியா முன்றி
னாட்செருக் (க)கனத்தாற் றுஞ்சு வோனே
யவனெம் மிறைவன் யாமவன் பாணர்
டு நெருகை வந்த விருத்திற்கு மற்றத்த
ளிரும்புடைப் பழுவாள் வைத்தன னின்றிக்
கருங்கோட்டுச் சிறியாழ் பணைய மிதுகொண்
டவதி லாள னென்னுது நாயர்
வள்ளி மருங்குல் வயவழிழை யணியாக்
க0 கள்ளுடைக் கவத்தேம் யாமநிழ ளாங்கச்
(உ)சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருநக
சிவகண் யானே வேந்துவிழு முறவே.

நீணையும் துறையும் அவை.

மதுகாக்கள்ளிந்தனையத்தன் வெண்ணகூறு.

(கஉக)

க. கனத்தாத்தருக்.

உ. செறுவர்சிவத்த.

செறுவர்சிவத்த.

(கஉக௭.) வெ..... நது
முன்றிற் கிடந்த பெருக்களி யாளர்க்
கதளுண் டாயினும் பாயுண் டாயினும்
யாதுண் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே

டு வேட்கை மீளப்... ..

.....கு மெமக்கும்

பிறர்க்கும் யார்க்கு மீயநதுயிலெறபினனெ.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேம்பற்றூர்க் துமாறூர்.

(கக௭)

(ககஅ.) கொய்யடகு வாடத் தருவிற் குணங்.....

மயிலஞ்சாயன் மாஅ யோளொடு

பசித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரே

மனையுறை குரிஇக் கறையணற் சேவல்

டு பாணர் (க)நரம்பிசை நிரொடு வயமான

குரசை பிளியி னிளமை(உ)மூத்த குடம்பைப்

பெருஞ்செய் நெல்லி னரிசி யார்ந்துதன்

புன்புறப் பெடையொடு வத்யும்

யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பெருங்குன்றுர்க்கியூர்.

(கக௮)

க. நரம்பின்சொரொடு.

உ. பூத்த.

(ககக.) புலந் படுவிற் கூவற் (க)ரோண்டிப

செங்கட் சின்னரி பெய்த சீறின்

முன்றி லிருந்த முதுவாய்ச் சாடி

(உ)யாங்கல் டெனடென வறிதுமா சினறு

டு படலை முன்றிற் சிறுதினை யுணங்கல்

புறவு மீதலு மறவு முண்கெனப்

பெய்தற் கெல்லின்னு பொழுதே யதனன்

முயல்சுட்ட வாயினுத் தருகு வேம்(க)புகுந்

திங்கிருந் தீமே முதுவாய்ப் பாண

க௦ கொடுக்கோட் டாமா னடுங்குதலைக் குழவி

புன்றலைச் சிறுஆர் கன்றெனப் பூட்டுஞ்

சீதூர் மன்ன னெருநை ஞாங்கர்

வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்துகின்

பாடினி மலை யணிய

கரு வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

தூலங்குடி வங்குறூர்.

(கக௯)

க. ரோழிப.

உ. யாழ்வினை.

க. புருசீங்கிரு.

- (கஉ௦.) முன்னின் முஞ்சையொடு முகன்டை பம்பிப்
பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழற்
கைம்மான் வேட்டுவன் கணையின் மடித்தெனப்
பார்வை மடப்பிணை தநீஇப் பிற்தொர்
அ) திர்தொழிற் தனித்தலை தீனாத்துவினை யாட
வினபுறு புணர்ந்தலை கண்ட மனையோள்
கணவனொழுதறு மஞ்சிக் கலையே
பிணையறிந் திர்தறு மஞ்சி யாவது
மின்வழங் தாமையிற் கல்லென வொலிந்து
க) மான்கட் பெய்த வுணங் புதினை வல்சி
நானக் கோழியொ டுதலகவர்த் துண்டென
வார நெருப்பி னொ டுதத்
தழுவாரந் திட்ட புழுவன் புதா
பி நாம்கிப் ரொக்கொ டொழுகினி துருத்தித்
உ) தக்கினை சென்மோ மான துருது
நொக்குத நு விழுக்கு பரிசெனக் சென்று
மறுதா தாம மண்ணை
புணாசா செருக்கை யொம்பு புறே.

நிணாழி நுணாழி அகவ.

வ.வா. பரிபா. 97.

(கஉ௧)

- (கஉ௧.) பொரிப்பழம் புறின் பொரிவக் குழைவன்
செந்தென கணந்து திரிசாப் வென்னை
கனகினை மணகாற் பெய்விந் திரண்டென
கெளிந் பெய்க்கிற் திரிபுழை உண்டா
கடந்தைதாந் செவய செவய செயாடடக
கடந்தா வதகின் மொத தா பொளக்கும்
வன்புற வையாந் னதுவே சென்று
திரிபுழை பரிதி னோ மான
வாழ்வா பிணங்கொ சென்விந்
க) செருவெம் குருசி லோடபு ழுதே.

நிணாழி நுணாழி அகவ.

புணாழி அகநூல் தாமோப. 97.

(கஉ௨)

உ. செவ்வன்.

- (கஉ௨.) (உ) புழு ன
சுவையுட் கள்ளிப் பொரிமணப் பொருந்திப்

புதுவா கரிகாற் கருப்பை யெய்த
புன்றலைச் சிறுஅர் வில்லெடுத்தார்ப்பிற

- டுமூடைய
முன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
கரும்பி னேத்தஞ் சிலைப்பி னயலிற்
பெருஞ்சுவல் வாளை பிறமு மாங்கட்
பணை.....

க0யாவேலோ.....ரே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆயூர்கிழார்.

(௩௨௨)

க. வழு.

ஒழு.

- (௩௨௩) புலிப்பாற் பட்ட வாமான் குழுவிற்குச்
சின்ன்கழி முதலாக் கன்றுமடுத் துட்டுங்
கா.....க்
குள்ளியது சுரக்கு மோம்பா விகை
டு வெள்வே லாவ மாயி னொள்வாட்
கறையடி யானைக் கல்ல
துறைகழி யாவேலொன்று.....

.....

.....டரீகிழார்.

(௩௨௪)

- (௩௨௫) வெருக்குவிடை யன்ன வெருணோக்குக் கயத்தலைப்
புள்ளுன் றின்ற புனவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் (௧)வெட்டுவர் விழுதுணை மசாஅர்
சிறியிலை யுடையின் சுரையுடை வான்மு
டு னாக துண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர் வல்விற் குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்
புன்புலத் தழிலிய வங்குடிச் சேறார்க்
குமிழுண் வெள்ளை (௨)பருவாய் பெயர்த்த
க0 வெண்காழ் (௩)தாய் (௪)வண்காற் பந்த
ரிடையன் பொத்திய சிறுநீ விளக்கத்துப்
பாணரொ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சுறி துணையே.

தினையும் துறையும் அவை.

மூலத்தார்கிறார்.

(௧௨௧)

க. வேட்டுவன். உ. மறுகுவன். கூ. காய. ச. வன்சாழ்ப்பந்தர்.
மறுகுவன்.

- (௧௨௧.) கனிமநீ குடிய விரிவில் மருங்கின்
வம்பப் பெரும்பெயல் வரைகதுசொரித் திறத்தெனக்
குழிகொள் கின்னீர் குரையு ண்டயிற்
சேறுகளைத் திட்ட கயற்கண் ணாறன்
- ௫ முறையி ண்ணு கிறைய வாழ்க்கை
முளவுமா தொலச்சிய முழுச்சொ ளாடவ
ருடும்புழு தறுத்த (க)வெய்க்காழ்ப் படலைச்
சிறின் முன்றற் கூறுசெய் துடுமாரா
கொள்ளி வைத்த கொழுகிண நாற்ற
- ௧௦ மறுகுவன் கமழு மதுகை மன்றத
திலத்தலை யிரதது யலங்குபடு நிறந்
கயர்க்கலைச் சிறுஅர் களைவிரை யார்
(உ.)மருமுனை யிருக்கை யதுவே வெண்வேல்
வேந்துதலை வரிணக் தாங்குந்
கரு தாங்கா விகை கொடுத்தகை யுடையே.

தினையும் துறையும் அவை.

உரையும் புறநாடு நூறு மூலத்தார்கிறார்.

(௧௨௨)

க. கொடுக்காழ். உ. அருவின.

- (௧௨௨.) ஊற்றுது வேலிப் பார்க்கடை வெந்நீர்
விரித்ப்பகை வெல்லிய காடுளம பேடை
யுடிகடுகு குற்றம் புலாண்டி மாறரசு
சிறையுந் செற்றையு மடிபுடையு ளொழுந்த
- ௫ பருத்துப் பெண்டின் மறுத் திரைக்கத்துக்
கதிர்ப்பு தெறிச் சேவயிற் றலையு
மருமுனை யிருக்கை யதுவே மனைவியும்
வேட்டச் சிறுஅர் சேட்புலம் படராது
படமடைக் கொண்ட குறுந்தா ளுடும்பின்
- ௧௦ விழுக்குகிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
யாணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு
வருவிருத் தயரும் விருப்பினன் கிழவனு
மருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிப் பொருஞ்சமந்

தண்ணல் யானை யணிந்த
கடு பொன்செ யோடைப் பெரும்பரி சிலனே.
திணையும் துறையும் வலை.
*தங்கால் பூட்கோவலனுர்.

(கஉ.1)

- (கஉ௭.) எருது காலுறு திணைஞர் கொன்ற
(க)சில்வினை வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிசசின்
பசித்த பாண ருண்டுசடை தப்பல்
(௫) நெக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னுர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
(௭)வரகுகட விரக்கு நெடுந்தகை
யரசுவறிற் றுங்கும் வல்லா னன்னே.

திணையும் துறையும் வலை.

(கஉ.௨)

க. சில்வினை. உ. வரகுகடவர்க்கு.

- (கஉ.௮)டைமுதற் புறவுசேர்ந் திருத்த
புன்புலச் சிறுந் நெல்வினை யாதே
வரகுந் திணையு முன்னவை யெல்லா
மிரவன் மாக்கநுந் நியத் தொலைந்தன
(௫)டமைத் தனனே
யன்ன னூயினும் பாண கன்றும்
வெள்ளத் திதம்பா னுன்னுறை தொட.....
களவுப் புனியன்ன வினே.....
.....வா நெடுநூறு
கடு கொய்குர லரிசியொடு நெம்பெய் தட்ப்த்
துடுப்பொடு சிவனிய கவிக்கொள் வெண்சேர
றுண்டி வி திருந்த பின்.....
.....ருவன்மாதோ
தாவிமுத லீடிய சிறுநறு முருநுறு
கடு முயல்வந்த கழிக்கு முன்றிற்
சிறுந் மன்னனைப் பாடினை செலினே.

திணையும் துறையும் வலை.

(கஉ.2)

- (கஉ௯.) இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சிறுந்
புடைநடு கல்வி னுட்பளி னுட்படி

* தங்கால் தாட்கோவலனுரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(க)ன்னீ ராட்டி தெய்வத்தைக் கொளிது
மங்குன் மாப்புதை மறுகுடன் கமழு

- ① மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றாவதை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்க னோச்சா திரவலர்க்
கருகா நிரும் வண்ணம்
யுரைசா னெடுத்தகை போம்பு றுறே.

தினையும் துறையும் அகவ.

மதுரை அறுநவவாணிகளினவோ டார்.

(கஉக)

க. நன்னாட்டி.

- (கஉ௦.) வேந்துடைத் தாளை முன்கெட தெரிதனி
னேந்துவான் வலத்த னொருவ னுதித்
தன்னிறந்து வாரானை னலக்கல்ற் பெருங்கடற்
காழி யனைமன் மாதோ வென்றும்

- ① பாடிச் சென்செஞ்சுர் ஈன்றியும் வாகிப்
புவிற் காழார் பூவாக்
தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோனே.

தினையும் துறையும் அகவ.

மதுரைக் கணங்கையார்.

(கக௦)

- (கஉ௧.) கல்லறத் தியற்றிய வல்லுவர்ச் சுவல்
விள்ளேர் வாழ்க்கைச் சீரான மதவன்
நடைகல் கூர்ந்தன னாயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மால் சிறுநி டெதையங்
② கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பி
னிலலது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது
தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்ன
(க)லின்னெடும் (உ)பந்த ருண்முறை யுட்கி
யிற்பொலி மகிழ்ப் போலச் சிற்சில

- க௦ வரிசையி னவரிக்கவும் வல்ல னுரிதனறி
காவன் மன்னர் கடைமுகத் துக்கும
போகுபடு வென்சொறு போலத்
தூவவும் வல்லனவன் னாவங் காலே.

தினையும் துறையும் அகவ.

உறையூர் முதுகத்தார்.

(கக௧)

- (ககஉ.) பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வுர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
(க)யீரும்புற (உ)நீறு மாடி.க் (க)கலந்திடைக்
குரம்பைக் கூனாக். கிடக்கினுங் கிடக்கு
ரு மங்கல மகளிரொடு மாலை குட்டி.
யின்குர (ச)லிதும்பை (ரு)யாமொடு தனும்பத்
தெண்ணீர்ப் படுவீனுந் தெருவினுந் திரிந்து
மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுந் (சு)செல்லுமாய்
கிருங்கடற றுணை வேந்தர்
கஃ பெருங்களிறு முகத்தினுந் செலவா னாதே.

தினையும் துறையும் அவை.

விரியூந்தக்காரி.

(ககஉ)

க. இரும்புக.	க. கலத்தடை.	ரு. யாமெந்தியம்ப
உ. நீரு.	உ. இரும்பை.	சு. செல்லுங்கண்ணுறின்.

- (ககக.) நீருட் பட்ட மாறிப் பெருறை
மொக்கு ளன்ன பொகுட்டுவிழிக் கண்ண
சுரும்பிடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுய
லுள்நூர்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன யுகளுந்
ரு தொள்ளை மன்றத் தாய்குட் படரி
றுண்டென வுணரா வுயவிற் றுயினுந்
தங்கினிர் சென்மோ புலவிர் நன்னுந்
சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி
வரகுந் தினையு முன்னவை யெல்லா
கஃ மிரவன் மாக்க ளுணக்கொளத் திர்க்கெனக்
குறித்துமா நெகர்ப்பை பெருஅ மையிற்
குரலுணங்கு விதைத்தினையு ரல்வாய்ப் பெய்து
சிறிதுபுறப் பட்டன்றோ விலனொ நன்னூர்
வேட்டக் குடிதொலுங் கூட்டு.....
கருஉடும்புசெய்
பாணி நெடுக்கேர் வலவ ரோரே
வம்பணி யானை வேந்துதலை வரினு
முண்பது மன்னு மதுவே
பரிசில் மன்னுந் குரிசில்கொண் டதுவே.

தினையும் துறையும் அவை.

(ககக)

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உரை

(௩௩௪.)பழனக்கண்பினன்ன
தாமயிர்க் குறத்தா னெடுஞ்செநிக் குறுமுயல்
புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றத தார்ப்பிற்
படபபொடுக்கும்மே.....பின்பு.....

௩ஹாரேமியோன்
பானா ரார்த்தவும் பரிசில ரோம்பவு
மூனெனெரி யாவமொடு கைதூ வானே
யுயர்மருப் பியானைப் புகர்முகத் தணித்த
பொலம்.....பு

௪௦ பரிசில் பரிசிலர்க் கிய
வரவுவெற் காரியும் கைதூ வானே.

தினையும் நுகறவும் அறவ.

மதுரைத் தமிழ்க்கூற்றது.

(௩௩௪)

(௩௩௫.) அடலருந்து.....

.....குருந்தே புலையென்
நிற்கான் கல்லது பூவு மில்லை

கருங்கால் வானே மீறங்கதாத் துணையெ

௩ சிறுகொடிக் கொள்ளொ பொற்கொ ரவனாயொடு
இந்நான் கல்லது.....

துடியன் பாணன் பன்றையன் கடம்பனென

நிற்கான் கல்லது குடியு மில்லை

யொன்றக் கெவ்வா முன்னின்ற விலகறி

௪௦ யொவந்தேந்து மருப்பிற் கண்டிதாக்கது வித்தித

.....யில்லவது

கெலனுருத்துப் பரவும் கடவுட் பில்லென.

தினையும் நுகறவும் அறவ.

மாங்குடிசிறார்.

(௩௩௫)

(௩௩௬.) வேட்ட வெந்ததும் பெருங்கொத் தினனே

கடவனா சழிப்பின பட்டைதாந்த செய்யா

னெனிற முகத் தேத்திய விநதுதொடி. மருப்பிற்

கனிறு கடிமாந் தேரா சேந்த

௩ வொளிறுவேன் மறவரும் வாய்மழத் தனரே

யியவரு மறியாப் பல்லியங் கறங்க

வன்னே பெரும்பே துற்றன் நில்லம்

அருங்கடி மூதா ரதனின் மன்ற

தானே விறன்மலை.....

க0 'வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்
முகைவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலைத்
தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு
பகைவளர்த் திருந்தவிப் பணி இயே.

திணை - காஞ்சி; துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.
பரணர்.

(ககச)

(கக௭.) ஆர்கலி யினனே சோனாட் டண்ணல்
கவிதை மணனாள் செல்ல ராயினும்
வாள்வலந் தொழியப் பாடிச் சென்றாஅர்
வாரொடு கமலா.....

01 வீத வானு விலங்குநொடித் தடங்கைப்
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போலக்
காண்டற் கரிய ளாவி மாண்ட
பெண்ணை நிறைந்த பொலிவொடு மண்ணிய
துகில்விரி கடுப்ப நாட்குநித் தண்ணை

க0 வகிலார் நயம்புகை யைதுசென் றடங்கிய
கபில நெடுநகர்க் கமழு நாற்றபொடு
மனைச் செறித் தனனொ வாழ்ந்த விவிரியே
யற்றன் முகழிற் நெற்றொனப் போற்றிக்
காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுகொழும்

க01 கடுங்கண் யானை காப்பன ரன்றி
வருந லானார் வேந்தர் தன்னையர்
பொருசமங் கடந்த வுருகெழு நெடுவேற்
குருதி பற்றிய வெருவரு தலையர்
மற்றிவர் மறனு மிற்றாற் நெற்றொன

உ0 யாசா குவர்கொ ருமே நேரினாழ
யுரித்தல் பல்சுணங் கவலிந்த
மருப்பின வனமுலை நெழுக்கு வோரே.

தினையும் துறையும் அறவ.
கபிலர்.

(கக௭)

(கக௭.) ஏர்பார்தவய னீர்பரந்தசெறுவி
னொன்மலேந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகிற்
படுவண் டார்க்கும் பன்மலர்க் காவி
னெடுவே ளாதன் போந்தை யன்ன
01 பெருஞ்சி ரருங்கொண் டியனோ கருஞ்சினோ

வேம்பு மாறும் போக்தையு மூன்று
மலைந்த சென்னிய ரணிந்த வில்வர்
கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்றக
வணங்கார்க் கீருவ னல்லன்வண் டோட்டுப்
க0 பிணங்குகடிக் கழனி நாப்ப னேழுந்
(க)றுணங்குகல னுழியிற் றேன்று
மோரெயின் மன்ன னொருமட மகளே.

தீனையும் துறையும் வுயை.

துள்ளுகிழாரிமகனார்.

(௩௩௮)

க. உணங்குகாழி.

(௩௩௯.) வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா நெடுவேறு
படலை மாவாழ லைசவிடக் கோவல
மத்தை முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து
குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுய
டு நெடுநீர்ப் பரப்பின் வாணையோடு கருந்து
தொடலை யல்குற் றெழுத்தோண் மகளிர்
கடலாடிக் கயம்பாய்ந்து
கழிநெய்தற் பூக்குவாஉந்து
பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறை.....
க0லத்தி
வளர வேண்டு மவளோ யென்று
மாரம ருழப்பது மமரிய ளாடு
முறஞ்செவி யானே வேந்தர்
மறங்கெழு நெஞ்சம் கொண்டொளித் தோனே.

(௩௩௯)

(௩௪0.) அணித்தழை துடங்க வோடி (௧)மணிப்பொழிக்
(௨)குரலங் குன்று கொள்ளு மியோயோள்
மாமகள்
.....லென வினவுதி தேனி
டு வெடுப்பவெ
.....மைந்தர் தத்தை
யிரும்பனை யன்ன பெருங்கை யானே
கரந்தையஞ் செறுவிற்பெயர்க்கும்
பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருத் தன்னே.

௩௪௦

உளச புறநானூறு மூலமும் உளையும்.

திணையும் துறையும் அவை.

அ.....

(௩௪௦)

௧. பணிப்பொறி.

௨. கரல்குன்றி.

(௩௪௧.) டாஅ நேந்துகோட்

டம்பூந் தொடலை வணிர்த்தழை வல்குற்
செம்பொறிக் சிலம்பி னிளைபோ டந்தை
யெழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கதவி

டு னரைமணி குசிரா.....

.....கணத் தன்ன கடுங்கட் சுற்றமொடு
மாற்ற மாறான் மறையி சினத்தன்
பூக்கோ ளென்ப கயம்புக் கனனே
விளங்கிழைப் பொலிந்த வெ...மெல்லியற்

௧௦ சுணங்கணி வனமுலைண்

மணம்புகு வைக லாகுத லொன்றே
வாரம ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பி
னீணிலை யெஃக மறுத்த வுடம்பொடு
வாரா வுலகம் புகுத லொன்றெனப்

௧௫ படைதொட் டனனே குரிசி லாயிடைக்
களிறுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்
பெருமகவி னிழப்பது கொல்லோ
மென்புனல் வைப்பினித் தண்பணை யூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணி.

(௩௪௧)

(௩௪௨) கானக் காக்கைக் கவிசிற கேய்க்கு

மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமக
ளேனோர் மகள்கொ ளிவனென விதுப்புற்
றென்னொடு வினவும் வென்வே னெடுந்தகை

டு திருநயத் தக்க பண்பினிவ ணலனே
பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா காதே
பைங்காற் கொக்கின் பருவாய்ப் பிள்ளை
மென்சேற் றடைகரை மேய்ந்துண் டதற்பி
னா லின்ற வையவி முட்டை

௧௦ கூர்ந விறவின் பிள்ளையொடு பெறுஉந்
தண்பணைக் கிழவனிவ டந்தையும் வேந்தரும்
பெறுமை யின்மையிற் பேரமர் செய்தலிற்
பிணம்பி றங்குபோ ரழிகளி றெருகா

வாட்கை வைத்து முழக்கு

கடு மாட்சி யிலரிவ டன்னை மாரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அரிச்சிழார்.

(கசஉ)

(ஈசந.) மீனெடுத்து செற்குவைஇ

மிசையமபின மனைமறுக்குத்து

(க)மனைக்குவைஇய கறிமுடையாற்

கலிச்சம்மையகருத்து

௭ கலந்தந்த பொற்பரிசுங்

கழித்தோணியாற் கணாசேர்க்குத்து

மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமுங்

தலைப்பெய்து வருகர்க்குயும்

புனலங் கள்ளின் பொலத்தார்க் குட்டுவன்

க0 முழங்கடன் முழவின் முகழி பன்ன

நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்

புனாய ரல்லோர் வரையல ளிவளெனத்

தந்தையும் கொடாஅ னாயின் வந்தோர்

வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாரிடை

கடு வருந்தின்று கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்

திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்

படைமயங் காரிடை நெடுந றாரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(கசக)

க. மனைமறுக்குவைஇய.

(ஈசந.) செந்நெ லுண்ட னபந்தோட்டு மஞ்ஞ

செறிவஹி மகளி ரோப்பெற் (க)பறந்தெழுந்து

(உ)துறைநனி மருகத் திறுக்கு முரொடு

நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றோ

௭ புனைபறி கூரேரி பரப்பிப் பகைசெய்து

பண்டி லாண்மை தருத லொன்றோ

விரண்டிய லொன்றா காணையோ வரிதே

காஞ்சிப் பனிமுழி யாரங் கண்ணி

கணிமேவந்தவளக்குலவவரிபே.

தீனையும் துறையும் அவை.

..... அடைநெடுங்கல்லியார்.

(கசச)

க. பிறந்தெழுத்து.

உ. துறைநனி.

(௩௪௫.) களிறனைப்பக் கலங்கினகாஅ
தேரோ டத்துகள் கெழுமின தெருவு
(க)மாமறுகளின் கயக்குற்றன, வழி
கலங்கழாஅலிற், றுறை, கலக்குற்றன

டு தெறன்மறவ ரிமைகூர்தலிற்
பொறைமலிந்து நிலனெளிய
வந்தோர் பலரோ வம்ப வேந்தர்
பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி
னோவுற ழிரும்புறக் காவல் கண்ணிக்

க௦ கருங்கண் கொண்ட நெருங்கல் வெம்முலை
மைய னோக்கிற் றையலை நயந்தோ
ரளியர் தாமேயிவ டன்னை மாரோ
செல்வம் வேண்டார் செருப்புக்ல் வேண்டி
நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்

கரு கழிப்பினிப் பலகையர் (உ)கனுவாய் வாளர்
குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
கழாஅத் தலைய கருக்கடை நெய்வே
(ங)வின்ன மறவர்த் தாயினு மன்னோ
வென்னு வதுகொ ருனே

௨௦ (ச)பன்னல் வேலியிப் பனைநல் னுரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர்.

(௩௪௫)

க. மாவழங்கலின்.

க. இன்னம்பிறவர்த்தாயினும்.

உ. ததுவாய்.

ச. பன்னெல்வேலி.

(௩௪௬.) பிற.....ளபாலென மடுத்தவி
லிற்ற தாயோ வேண்டா எல்லள்
கல்வி யென்னும் வலலான கிருஅ
னெல்வ.....ரது குடியே

டு யழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கல்
பேணுநர்ப் பெருஅது வினியும்
புன்றலைப் பெரும்பாழ் செய்யுமிவ ணலனோ.

திணையும் துறையும் அவை.

அண்டர்மகன்துறுவழுதி.

(௩௪௬)

(௩௪௭.) உண்போனறாநறுகுகளளிணிசசில
காவிடைப் பஃரோ கொலச சிவந்த

புறநானூறு மூலமும் உரையும்

உரை

வொனினொளவாடக்குழைந்தபைத்தம்பை
பெறிந்நிலை முரிந்த கதுவா.....

- ௫ மணநாறு மார்பின் மறப்போ சகுதை
குண்டினீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
குவையிருங் கூந்தல் வருமு மணநாறு
மார்பின்மறப்போராலசெப்ப
வென்னு வதுகொ றுணே சேந்த
௧௦ சினேநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
விளங்குரைய வாயினும் வேந்தர்
வினைநவில் யானை பிணிப்ப
வேர்துளங் கினநம் மூருண் மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர்.

(௩௯௭)

- (௩௯௮.) வெண்ணெல் ிஞர் தண்ணுமை வெரீஇக்
கண்ணக கொண்ட நிற்கே னிரியக்
களளரிக் குக்குயற் சிறுநின் ிவும்
பாண்சேரி வாய்மொழித் தழும்பனா ளன்ன
௫ குவளை யுண்க வரிவளைத் தாயே
யினு ளாயின ளாயி னானது
நிழறொறு நெடுந்தோ நிற்ப வயின்றொறுற்
செந்துதல் யானை பிணிப்ப
வருதன் மன்னெம் பெருந்துறை மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௩௯௮)

- (௩௯௯.) துதிவேல் கொண்டு துதல்வியர் துடையாக
கடிய கூறும வேந்தே தந்தையு
நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யவனே
யிஃதிலர் படிவ மாயின் வையெயிற்
௫ தரிமதர் மறைக்க ணம்மா வரிவை
மரம்படு சிறுநிப் போல
வணங்கா யினடான் பிறந்த ஓர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருதனிளநாகனார்.

(௩௯௯)

- (௪௦௦.) தூர்ந்த கிடங்கிற் சேர்ந்த ஞாயிற்
சிறைந்த விஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்

உாங்கா வதுகொ றுனே தாங்காது
படுமறை யுருமி னிரங்கு முரசிற்
௫ கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெந்
நெடுநிலை வாயிற் கொட்குவர் மாதோ
பொருந்தா தமருவ ரல்லர் போருழந்
தடுமுரண் முன்பிற் றன்னைய ரேந்திய
வடிவே லெஃகிற் சிவந்த வுண்கட்
க0 டொடிபிறழ் முன்கை யினையோ
ளணிகல் லாகத் தரும்பிய சுணங்கே.

தினையும் துறையும் அவை.

மதுரையோலைக்கடைக்கண்ணம் புதுநீதாராயந்தாரி.

(௩௨0)

(௩௫௧.) படுமணி மருங்கின பணைத்தாள் யானையுங்
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரு மாவும்
படையமை மறவரொடு துவன்றிக் கல்லெனக்
கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் றுனே
௫ வென்றெறி னேந்த ரென்றும.....
விண்கை யெயினன் வாகை யன்ன
விவணலந் தாரா தமைகுவ ரல்ல
ரென்ன வதுகொ றுனே தெண்ணிர்
பொய்கை மேயந்த செவ்வரி நாரா
க0 தேங்கொண் மருதின் பூஞ்சினை முனையிற்
காமர்நாஞ்சி.....
மேமஞ்சால் சிறப்பினிப் பணைநல் னாரே.

தினையும் துறையும் அவை.

மதுரைப்படைமங்கமர்நியார்.

(௩௫௨)

(௩௫௨.) தேளங்கொண்ட வெண்மண்டையான்
யீ.....கறக்குந்து
அவல்வகுத்த பசங்குடையாற்
புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து
௫ ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
குன்றேறிப் புனற்பாயிற்
புனல்வள.....
.....நொடைநறவின்
மாவண் டுத்தன் வெண்ணெல் வேலி
க0 யுறந்தை யன்ன வுளாசா லன்கலங்
கொடுப்பவுங் கொடாஅ னெ.....

.....ர்த்தந்த நாகின வேங்கைகிற்
ககிர்த்தொளி நிகழு னுண்பல் சுணங்கின்
மாக்கண் மலர்ந்த முலைய டன்னையுஞ்
கடு சிறுகே லுணையும் புரவிடு.....
.....பமரே.

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர்.

(கடுஉ)

(கடு௩.) ஆசில் கம்மியன் மாசுறப் புணைந்த
பொலஞ்செய் பல்கா சணந்த வல்கு
லீனாகக் கண்ணி யிலங்கத் தைதித்
தருமிமொ டியவ்வேள் சாய னேக்கித்
டு தவிர்ந்த தேரை விளர்த்த கண்ணை
வினவ லாது வெலபோ ரண்ணல
யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்
குன.....நிலைப்பல ரேர்பு
நாட்கடா வழித்த நணத்தலைக் குப்பை
கடு வல்வி னேயர்க் கல்குபுத மாற்றாத்
தொல்குடி மன்னன் மகளே முன்னாட்
கூழி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு
.....
.....யுறக்கிக் குருதி யோட்டிக்
கடு கதுவாய் போகிய நுதிவா யெகமொடு
பஞ்சியுக் கனையாப் புண்ண
ரஞ்சுதக வுடையரிவ டன்னார் மாரே.

திணையும் துறையும் அவை.

காவிரிப்பூம்பட்டி வாந்துக் காடுகண்ணனார்.

(கடு௩)

(கடு௪.) அரசு தலைவரினு மடங்க லாது
நினாகா டெக நரின் மூழ்கப்
புரையோர் சேந்தெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்
வயலமர் கழுனி வாயிற் பொய்கைக்
டு கயலார் நானா யுகைத்த வானை
புனலாடு மகளிர் வளமனை பொய்யு
மூர்கனி னரிப்பவும் வருவது கொல்லோ
சுணங்கணிக் தேந்திய வணைந்தேந் தினமுலை
விக்கிறைப் பணைத்தோண் மடந்தை
கடு மான்பிணை யன்ன மகிழ்மட கோக்கே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாணர்.

(கடுசு)

(கடுரு.) மதினா ஞாழி வீன்றே கிடங்கு
நீஇ ரின்மையிற் கண்மமேய்ச் துகளு
மூரது நிலைமையு மிதுவே

(கடுரு)

(கடுசு.) பனிபழுநிய பல்யாமத்துப்
பாறுதலை மயிர்நளைய
வினிது தஞ்சுந் திருநகர் வரைப்பி
னினைய லகற்றவென் கிணைதொடாக் குறுதி
நு பயியுணவினோர் புறங்காப்ப
வறநெஞ்சத்தோன் வாழ்நாளென்
றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
கரவிலலாக் கவிவண்சையான்
வாழ்கவெனப் பெயர்பெற்றோர்

கடு பிறர்க்குவமந் தானல்லது
தனக்குவமம் பிறரில்லென
வதுகினைந்து மதிமழுங்கி
யாங்குநின்ற வெற்காணுஉச்
செய்நாட்டுச் செல்கிணைஞனை

கடு நீபுரவலை யெமக்கென்ன
மலைபயந்தமணியுந் கடலுபயந்தபொன்னுங்
கடல்பயந்த கதிர்புத்தமும்
வேறுபட்டவுடையுந் சேறுபட்டதகம்புந்
கனவிற்கண்டாங்கு வருந்தாதுகிற்ப
உடு நனவி னல்கியோ னசைசா றோன்றல்
நாடென மொழிவோரவ னாடென மொழிவோர்
வேந்தென மொழிவோரவன் வேந்தென மொழிவோர்
காதல ரமுதண்ணீ
சென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
உடு வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டிலகத்து
ம.....
தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.

தினையும் துறையும் அவை.

கதையங்கண்ணாள்.

(கடுசு)

- (௩௫௭.) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் துயர்த்தமண்
பொதுமை சுட்டிய மூவ ருலகமும்
பொதுமை யின்றி யாண்டிசி னோர்க்கு
மாண்ட தன்றே யாண்டிக டிகையே
டு வைத்த தன்றே வெறுக்கை வி.....
.....னை
புலோகை விட்டோர்க் கரிதே துணையழத்
தொக்குயிர் வெளவுங் காலை
யிக்கரை நிழிவார் துக்கரை கொள்ளே.
திணை - அது; துறை - பெருங்காத்தியுமார்.
பிரமணர்.

(௩௫௮)

- (௩௫௮.) புருதி சூர் த்தனிப் பயங்கொடு மாசில
மொருபக லெழுவ ரொய்தி யற்றே
வையமூந் தவழந் தூக்கிற் றவத்துக்
கையாவி யனைத்து மாற்றா தாகடின்
டு கைவிட் டளரோ காசல ரதனல்
விட்டோனா (க)விடாஅ டிருவே
விடாஅ தோரிவன் விடப்பட் டோரே.
திணை - அது; துறை - மனையார் துறவார்.
வாழ்ந்தியார்.

(௩௫௯)

க. விடாஅதுதிரு.

- (௩௫௯.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மாறு மாநகரின்
வேறுபடு குரல வெவ்வாய்க் கூகையொ டி
பிணந்தின் குறுகரி நிணந்திக், பலல
பேள மகளிர் பிணந்தழுவப் பற்றி
டு விளாண் றின்ற வெம்புலான் மெய்யர்
களரி மருங்கிற் கால்பெயர்க் தாடி
யிம விளகுகிள் வெருளாப் பேருங்
காடுமுன் லினரே காடுகொண் டோரு
நின்க்கும் வருநல் வைக லற்றே
கடு வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்
அதனால், வசைநிக்கு யிசைவேண்டியு
நசைவேண்டாது நன்றுமொழிந்து
நிலவுக்கோட்டுப் பலகளிற்கொடு
பொலம்படைய மாமபங்கிட
கடு விழைதுளிர் கெடுந்தே நிரவலர்க் கருகாது

கொள்ளென விடுவை யாயின் வெள்ளென
வாண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னு
மீண்டுநீடு விளங்குநீ யெய்திய புகழே.

திணை - அது, துறை - பெருங்காஞ்சி.

அத்துவன்கீரணக்காவட்டனார்.

(௩௨)

(௩௬௦.) பெரிதாராற சிறுசினத்தா

சிலசொல்லாற பலகேள்வியர்

துண்ணுணர்வீனும் பெருங்கொடை யா

கலுழநனையாற நண்டே நலர்

௧) களிகுயயாற கொழுந் துவையா

தாழுவநது தழுத.மொழியா

பயனுதப்பப் பலாக்காறா

யேம மாக விரதில மாண்டோ

சிலரே பெரும கேளினி நாளும

௨) பலரே தனையகி தறியா தோரே

யன்றோர் செலவழு மன்னி நிலல்

தினனு மறுதன பண்பே யதனு

விசசமு மொழுக்க முட்டிலை பரிசி

னச்சுவா னையி னிரப்ப லோமபுமறி

௩) யஞ்சுவர்ப் பாறிதை கொண்ட பறக்கல் மாக

களளி போடிய களரி மருங்கின்

வெளவி னிறுத்த பின்றைக களரோடு

புல்லகத் திட்ட சிலலவிழ வல்ல

புலைய னேவப் புனமே லமாநதுண்

௪) டழல்வாய்ப் புகக சீன்னும

பலர்வாய்த் திராஅர் பருத்துண டோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

தந்துமாரணச் சங்கவருணரென்னு நாகரியர்பாடியது

(௩௬௦)

(௩௬௧.) காரெதி ருருமி னுரறிக் கல்லென, வாருயிர்க் கலமரு மாராக
கூறற, நின்வா வஞ்சலன் மாதோ டன்பல, கேள்வி முற்றிய
வேள்வி யந்தணர்க், கருங்கல நீரொடு சிதறிப் பெருகத்தை,
தாயினன்று பலர்க்கிததுத், தெருண்டைய மாகளிற்றெடுதன்,
முன்பாடுநர்க்கு நன்கருளியு, முருண்டை.....
.....ன்றதன், முள்சேருநர்க் கிளிந்திதும், புரிமாலைபா
பாடினிக்கும், பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரொடு, கலந்தனையு
நீளிருக்கையாற், பொறையொ.....மாணுக்கின்

புறநானூறு மூலம்.

வில்லென விலங்கியபுருவததுவலலென்னகெனிலஞ்சமுள்
 ளெயிற்றுமகளிரளகுறாகவகைசமெலலெ... ..ககைத்தேத்தி
 யமிழ்தெனமடுப்பமாத்தியிகழுவில், ளிவ்வவகத்து.....
மைநீசொல்லவேண்டாமுத்தறித்த.....

..... இ. (ககஉ)

(ககஉ.) ஞாயிற் றன்ன வாய்மணி மிடைத்த
 மதியுற ழாச மாப்பிற் புரளப்
 பல்பெறு ழாசம் பாசறைச் சிவப்பப்
 பொழிலகம் பரத்த பெ.....

நிகும விசய வெண்கொடி.
 யணங்குருத் தன்ன கணங்கொ டாணக்
 கூற்றத் தன்ன மாறாநு முன்பி
 னாக்குரம் காண்பி னந்த னுள்ளிர்
 நான்மறைத் குறி.....யி

க() னாங்குறித் தன்று பொருளா குதலின்
 மருமர்ந்து மயக்கொஃது
 கைபெய்தநீர் கடற்பரப்ப
 வாயிற்றுத் வடைநல்கிச்
 சோறு கொடுத்து மிகப்பெரிதும்

க() வினுசாண.....நன்றுந்
 திவ்வென் னென்பி னெடுவெண் களரின
 வாய்வன் காக்கை கூடைகொறி கூடிய
 பகலுங் கூவு மகலு ளாங்கட்
 காடுகண் மறைத்த கல்வெண் சுற்றமொ

ப() முல்லைநிலவயிற் பெயர் மெல்ல
 ளீடத்திநி கொதுங்க ளத்தி
 புடம்பொடுத்த சென்றா நுபாந்தோர நாட்டெ.

தின - பொதுவியல்; துறா - பெருங்காட்சி.
 அவனின் திறவெண்டேவாயா. (ககஉ)

(ககஉ.) இருயகட லுடுத்தவிப் பெருவகண் மாநில
 முடையிலே நெவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்
 தாமே யாண்ட வேமங் காவல
 சிந்தினை மாணவிறும் பலரே கடுபிணம்

நி காடுபடு யாகப் போங்குத் தத்த
 காடு பிறாக்கொளச சென்றுமாயந் தனரே

அதனால், நியுங் கேண்மதி யத்தை வியா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க ளுண்மை மாயமோ வன்றே

௧௦ கள்ளி வேய்க்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
னுப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பிசூ ளியப்பெற்று

௧௫ நிலங்கல னாக விலங்குபவி மிசையு
மின்ன வைகல் வாரா முன்னே
செய்கநீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே.

தினையுந் துறையுந் அவை.

.....ஐயாதிச் சிறுவெண்டேனாயார்.

(௧௦௬௧)

(௧௦௬௨.) வாடா மலை பாடினி யணியப்
பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா
வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க
மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்திச் சேர்த்திக்

௫ காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
வுண்டுந் தின்று மிரப்போர்க் கிந்து
மகிழ்சும் வம்மோ மறப்போ ரோயே
யரிய வாகலு முரிய பெரும

௧௦ நிலம்பக விரிந்த வலங்கற் பல்வேர்
முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங்
கூகை கோழி யானாக்
தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே.

தினையுந் துறையுந் அவை.

அவனைக் கூகைக்கோழியார்.

(௧௦௬௨)

(௧௦௬௩.) மயங்கிருங் கருவிய விசம்பு (௧)முசுறாக
வியங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிய
(௨)வளியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம
வயிரக் குறட்டின் (௩)வயங்குமணி யாத்துப்

௫ பொன்னக் திகிரி முன்சமத அருட்டிப்
பொருநர்க் காணச் செருமிது முன்பின்
முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும்

புறநானூறு மூலம்.

உஅரு

விசைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற
(சு)வுள்ளேன் வாழியர் யானெனப் பன்மா
க0 ணிலமக ளாழக காஞ்சியு
முண்டென வுணாப்பரா லுணர்ந்திசி னேரே.
தினையும் துறையும் அனவ.
மார்த்தண்டேயாநீ.

(ககரு)

க. முகனக. உ. வழியிடை. கூ. விரமணிவார்த்தப். ச. உன்னவாழிய.

(உசுசு.) விருககழிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரசு
..... நுகுகி னெருநொழித் தாக
வாவெறியநயி னுரையு சிலைப்ப
வொருகா மாநிய பெருமை யோருந்
1) தமபகர நிதிஇச சென்றுமாய்க தனரே
அதனால், அறவோன் மகனே ம.....
.....
..... உணப்பக கேண்மகி
நின் பறறம பிறரந்யாது

க0 பிறாகூறிய மொழிதெரியா
நாயிற் கொல்லியான்வீணைத் துதயி
யிரவீ கொல்லி வடுவது நாடி
யுன.....

உ முனவாழி பெருங்கட டுதிநன் றாகுச
ச0 செககண் மகனொந் சிவதுணி யானு
யங்கட டேறலாயகலத் துகுப்பக
கெடலெய் நிடுவ
மடைவேண்டிக் கிடையாநகா
தவிற்பேண்டிகை விடையாநளி

உ0 வின. வீழ்சது 1) நெய்திப்ப
போகலை பெருத்த வராமன லடைகரைத்
காவுகோலும.....
மடகக லுண்மை மாயமோ வன்றே.

தினையும் துறையும் அனவ.

தருமபுத்தியைக் கொழைந்து.

(ககசு)

(உசுசு.) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலம்
தமலே யாயினும் தம.....
வேறாறே ராயினு நோறாறேர்க் கொழியு
மேற்பா பாப்பாரக் கீர்குகை நிறையப்

டு பூவும் பொன்னும் புனல்படசு சொரிந்த
பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
நாரரி தேறல்.....மகிழ்ந்
திராவலர்க் கருங்கல மருகாது வீசி
வாழ்தல் வேண்டிவண் வனாந்த வைகல்

க0 வாழச் செய்த நல்வினை யல்ல
தாமுங் காலைப் புணைபிறி தில்லை
யொன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளா
முத்திப் புரையக் காண்டக விருந்த
கொற்ற வெண்குடைக் கொடித்தேர் வேந்தர்
கரு யானறி யளவையோ விதுவே வானத்து
வயங்கித் கோட்டை மீளினு மிம்மென
வியங்கு மாயமுடி யுறையினு
முயர்ந்துமேற் தோன்றிப் பொலிகழந் நாளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான்மாவெண்கோவும், பாண்டியன் நானப்பேர்த்தந்த உக்கிரப்பெரு
வழதியும், சோழன் இராசதையவேட்ட பெருநங்கினியும் ஒருங்கிருந்தானா ஓ
வையார்.

(கக௭)

(கக௮.) களியு முகந்து பெயர்குவ மெனினே
யொளியுமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
கைம்மா வெல்லாங் கணையிடத் தொலைந்தன
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே

டு கமெம்பரி நன்மான் வாக்குவயி னெல்லி
நெடும்பி டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே
கொய்குவற் புரவி முகக்குவ மெனினே
மெய்கிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாநி
வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலத்

க0 குருதி யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே
யாங்கு, முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி
யிரப்போ ரிக்கு...னென வியன்களத்
தாளழிப் படுத்த வானே ருழுவ
கடாஅ யானைக் கால்வழி யன்னவென்

கரு றெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்த தெல்லாங் கோடியர்
முழவுமரு டிருமணி மிடைந்த
நினைவுறு மார முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாழை; துறை - மறக்களவழி

சேரமான் துடக்கோடுநீஞ்சேரலாதன் சோழக்வேற்புண்டிக்கைப்பெருநற்
களையொடு போர்ப்புறத்துப்போருதுவிழ்த்தாரங்கழுந்தன்னதாக உயிர்போகாது
கிடந்தானைக் கழாத்தலையார். (கக௮)

(கக௯) இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்

கருங்கை யானை கொண்மு வாக

நீண்மொழி மறவ ரெலிவன ருயர்த்த

வாண்மின் னாக வயங்குகழிப் படைத்த

குருதிப் பல்லிய முரகமுழக காக

வரசரரப் பணித்த மணங்குறு பொழுதின்

வெள்ளிசைப் புரளி வீசுளளி யாக

யிசைப்புற வல்லில் வீங்குநா னுனைத்த

கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை

க0 யிரச் செறுவிற நெயி ராக

விடியல் புக்கு நெடிய கீட்டிலின்

செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு செறுசாற்

படித்தெறி வைவிலற் கணையமொடு வித்தி

விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கழிப்

கரு பேய்மகள் பற்றிய பிணமிறவரு பல்போர்க்

கணகரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்

பூதங் காப்பப் பொலிகொந் தழிஇப்

பாடுநர்க் கிருந்த பிடுடை யாக

தேய்வை வெண்காழ் புல ம விசிபிணி

உ0 வேய்வை காண விருத்திற் போர்வை

யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொழந்த

பாடி வந்திசுற் பெரும பாடான்

நெழிலி தேரயு மிமிழிசை யருவிப்

பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன

உரு வொடை னுதல வொல்குத வறிபாத்

துடியடிச் சூழலிப் பிடியிடை மிடைந்த

வேழ முகவை நல்குமதி

தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - ஏர்க்கள உருவகழமாம்.

சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கெழுதல்வேனைப் பரணர்.

(கக௯)

(க௭0.)ளி

நாரும் போழுஞ் செய்துண் டோராங்குப்

- பசிதினத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கம்
கார்பதங் கண்ணென மாதிரந் துழைது
டு வேருழந் துலரி மருங்கு.....கொழிய
வத்தக் குடினை துடிமநு மங்குர
லுழுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
பெடைபயிர் குரலோ டிசைக்கு மாங்கட்
கழைநாயந் துலரி.....
க0 வரிமரந் திரங்கிய கானம் பிற்படப்
பழுமர முள்ளிய பறவை போல
வொண்படை மாரி வீழ்கனி பெய்தெனத்
துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பரப்ப
விளைந்தகுர லரிந்துகால் குளித்து
கருபல்போர் பழிய வாங்கி
யெருதுகளி றுக வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுகு கடாவி
னகன்கட் டடாரி தெளிப்ப வொற்றி
வெந்திறல் வியன்கனம் பொலிகென் றேத்தி
உ0 யிருப்புமுகுஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பின்
வனாமருண் முகவைக்கு வந்தனென் பெரும
வடிநவி லெஃகம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவா
ரினத்தடி விராய வரிக்குட மடைச்சி
உரு யழுசூரந் பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
மஞ்சவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செநுப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ணன்பொதிபகங்
துடையார். (௩௭௦)

- (௩௭௧.) அகன்றலை வையத்துப் புரவற் காணாது
மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகிப்
போதவி முலரி நாரிற் றெடுத்துத்
தயங்கிரும பித்தை பொலியச் சூழப்
டு பறையொடு தகைத்த கலப்பையேன் முரவுவா
யாமெ குழிசி பாடின்று தூக்கி
மன்ற வேம்பி னெண்பூ வுறைப்பக்
குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையே

னரிசி யின்மைய னூரிடை நீந்திக்

40 கூர்வா யிருமபடை நீரின் மிளிப்ப

விருகணை ய.....ளி யன்பின் று தலைஇ

வினாசரும் பார்க்கு முனாசால் பாசறை

வில்லே குழவின் னல்லிசை யுள்ளிக்

குறைத்தலைப் பினானெதிர்ப்போர் பழித்து

க) யானை யெருத்தின் வாண்மட லோசகி

யதரி திரிந்த வாங்கு கடாவின்

மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி

யகன்க ணகூர் வாஞ்சி தொடரவிற்

பணைமரு ணெடுதாட் பல்பிணர்த் தடக்கைப்

20 புதர்முத றுதலைக்கு வந்திசிற்பெரும

காற்றுக்கோட் டன்ன வாலையி றுமுத்தி

விழுக்கொடு வினாடுய வெண்ணிணச் சுவையினர்

குடார்த்தலை மால் தூயவாய் நுழை யுணத்தினர்

வாய்ப் பெருவளங் கொய்தோன் வானத்து

30 வயங்குபன் மின்னும் வாழியர் பல்வென

புருகெழு பேரம மக ளயரக

புருகிந்துக ளாடிய களங்கு லோயே.

தினையுர் துறையுர் அயா.

தலையாலங் கானத்துச் செருவென்றெந்நெழியினக் கல்லாடார். (கௌ)

(கௌஉ.) விசிபிணித் தடாரி விமடுமன வொழி

யேத்தி வந்த தெல்லா முழுத்த

விவந்துவா வனிரொளி வலம்பட மின்னம்

கணைத்தளி பொழிந்த கண்குடு பராணாய்

40 பொருத்தாற் தெல்லா ரித்தத்தலை யற்பிடு

கூவின விடுகி னுக்குவரி மாடக

லானு மண்டை வனவியந் துடுப்பர்

விடுற வெண்மா விடந்துந் தட்ட

மாபழி மின்னம் வாலு வனேந்த

க) வதுவை விழவிற்பு துவோரைக் கெல்லம்

வெவ்வாய்ப் பெய்த புதநிர் சால்கெனப்

புலவுக்களம் பொடிய வேட்டோய்கின்

விவவுத்திக முர முகக்குவ மெனவே.

தின - வாகை; துற - மறக்களவேய்வி.

அயா - மாங்குடிகுடி.

(கௌஉ)

- (௩௭௩.) உருமிசை முரசு முழக்கென விசைப்பச்
செருநவில் வேழங் கொண்மு வாகத்
தேர்மா வளிதுளி தலைஇ நாமுறக்
கண்ணக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை
நு யிழிதரு குருதியொ டேந்திய வொஸ்வாட்
பிழிவது போலப் பிட்டையு றுவப்ப
மைந்த சாடிய மயங்குபெருந் தானைக்
கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்றவேந்தே
.....தண்ட மாப்பொறி
க0 மடக்கண் மயிலென் மறவி யாங்கு
நெடுஞ்சுவர் கல்லில் புலம்பக் கடைசுழிந்து
மென்றோண் மகளிர் மன்றம பேரா
புண்ணுவ.....
.....யணிப் புரவி வாழ்நெனச்
க.ந சென்னிழ லினமையி னன்னிழற் சேர
நுண்புண் மார்பிற் புன்றலை சிறுஅ
மப்பழி பொழுதிற் றமர்முகங் காணு
.....ற் றே ககான
வேருது புறங்கொடுத்த விரதுகு பாரந்தலை
20 மாட மாங்கெரி மண்டிக் கொடிய
புருமெறி மலையி னிருவிஞ் சேரச
சென்றோன் மன்ற சொடு.....
.....ண்ணறிந் கண்டுகண் ணையப
வஞ்சி முறும் வயக்கள ளாக
20 வஞ்சா மருவ ராட்போர் பழித்துக்
கொண்டனை பெருந் குடல், லத் ததரி
பொல்க வத்தைநின் பனைகண்ட... ..ளம்
விளங்குதினை வேந்தா களநகர லுஞ் சென்று
புகாழுக முகவை பொலிகென நேகதித்
30 தொண்ட ரென்ப பெரியோர் யானு
மங்கண் மாக்கினை யறிவ வொற்ற
.....லெனாயினங் காதலி னேத்தி
நிள்ளைர் பிறரிவ ணின்மையின்
மன்னையின் முகவைக்கு வந்திசிற பெரும
40 பகைவர் புசுழந்த வாண்மை கைவர்க்குத்
தாவின் றதவும் பண்பிற் பேயொடு

கணகரி திரிதரு மாங்க ணிணைகுத்து
செஞ்செவி யெருவை குழிஇ
யஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - மறக்களவழி; ஓர்க்கை உருவக்ருமாம்.

சோழன் தராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருதுரெந்தையன் கோ
பூர்கிழார். (கௌ)

(கௌ.) கானன் மேய்ந்து வியனபுலத் தங்கும
புல்வா யிரலை நெறவி வன்ன
பொலமிலவரு சென்னிய பாறுமயி ரவிபத
தன்பணி யுறைக்கும் புலரா டாங்கா

① மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
நெண்கண் மாக்கிணை தெளிபப வெறாறி
யிருகலை யோர்ப்ப விசைஇக காணவரக
கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம பாடப்
புளிப்பற றுவிப புன்னை சிறுஅர

கௌ மான்கண் மருளிக கானநெ ரகனறுவா
சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுந் தன்
விடாமுனக யடுக்கத்து சிவமுநா சாகம
புகாமுக வேரதது மநப்பொரு மரண
மிருங்கேர வயப்புவி வர்யகட குவையு

கரு விருந்திறை நல்கு நாட அடைகான்
கர நெடு யாஅ யண்டிரன் போல
வண்மை முடை பையோ ஞாயிறு
கொண்டியக குடியால் விகமரி னுலோ.

கிணை - பாடாணத்தின், துறை - புறநானூறு

பூய அண்டிரன் உறையுள் அண்டிரன் புடனோடியார்.

(கௌ)

(கௌ) அலகுகதிரை கமரத கலங்கம் நய்த்
தலைதளாவு தெரலைத வவாலகுலைப் பங்கா
பொதிநி லொருசுவா பளளி யாக
முழாஅரைப போருத யாவா மாமட

② னுரும பொருவ கிணையொடு கநகக்
யேரின வாழகா குடிமுமை புகாஅ
புழிநக துண்ணு முயவல வா, வைப
புரவெறுந்து கொள் நஞ் சாண நெரு யாரென்ப
பிரசக தாகுது மருஅ யாண

- க0 ரவரை யணிப்படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
பொய்யா விகைக் கழறொடி யாஅய்
யாவரு மின்மையிற் கிணைப்பத் தாவது
பெருமழை கடற்பரந் தாஅக்கி யானு
மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற்
கரு புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை
நிலைய ரததை நீயே யொன்றே
நின்னின்று வறுவி தாக்ய வுலகத்து
நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
பெரிய வேக்கினுஞ் சிறிய வுணரப்
உ0 பீடின்று பெருகிய திருவிற்
பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே.

நினை - பாடாண்டினை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர்.

(கஉ)

- (கஉக.) விசம்பு நித்த மிறத்த ஞாயிற்றுப்
பசுங்கதிர் பழுளிய சிவந்துவாந் சற்றுச்
சிறுகனி யிறத்த பின்றைச் செறிபிணிச்
சிதாஅர் வந்தினென் தடாரி தழிஇப்
ரு பாண ராரு மளவை யான்றன்
யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத லின்றனெ
னிமைத்தோர் விழித்த மாத்திரை ஞெரேரெனக்
குணக்கெழு நிங்கன் கணையிரு ளகடா
பாண்டநி வாரா வருவோ டென்னனாகத்
க0 தொன்றுபடு துளையொடு பருவிழை, போவி
நெந்துகரை பழைந்தவென் னுடையு நோக்கி
விருந்திய னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை
(ச)சின்ற முரற்கை மிக்கு நன்று
மரவுவெகுண் டன்ன தேயலொடு குடுருபு
கரு நிரயத் தன்னவென் வறன்களைத் தன்பு
யிரவி னானே ஈத்தோ னெந்தை
யன்றை ஞான்றிழை டின்றி ஞாந் து
மிரப்பச் சிந்தியே னிரப்படு புணையி
னுளத்தி னளக்கு னிரந்த கையே
உ0 னிறைக்குளப் புதவின் மகிழ்த்தொ னாகி
ஒருநாள், இரவலர் வரையா வள்ளியோர் கடைத்தலை

ஞாங்கர் கெடுமொழி பழிற்றித்

தோன்றல் செவ்வாதென் சிறுகிணைக் குாலே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

இயமாண்டல்லியாதனைப் புத்திணைநன்னகை.

(கஉக)

க. நின்றமூர்த்.

நின்றமூர்த்தகைக்கி.

(கஉ௭.) பொற்கோட்டி

யானையியக்கவாபரித் (க) கச்சைநன்மான் (உ) வடிமணிவாங்கு
சினைநுழைபர்க்குழவின (க) கதழிசை வனதனிவுவா வின்வாழ்
நரார்வ மொமனட்டிநதடலொளிகொண்டநாயையடலயொ
குருசினிமன்னியகெழிதே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

தொழன் இராசநாயம் வெட்டெழுந்தின்னியை மலோச்சுந்தி. (கஉ௭)

க. கச்சை.

உ. வடிமணியாங்குருள்.

க. கதழ்பரி..... உண்டக்கடலொல்கோசமா.

(கஉ௮.) தென்பாதவர் மிடல்சாய

வடவடுகர் வானோட்டிய

தொடையமை கண்ணிந திருந்துவேற தடக்கை

கடுமா கடைஇய விடுபந் வடிமபி

௭) னற்றார்க் கன் னின் சோழன் கோயிற்

புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்

பனிக்கயத் தன்ன நினகர் நின்றே

னரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொழிந்

யெஞ்சா மரபின் வலுசி பரட

க௭) வெமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல

மேப்படு சிறப்பி னறங்கல வெறுக்கை

தாங்காது பொழிதந் தேரனே யறுகண்

டிலம்பா முழந்தவென் னிரும்பெ ரொக்கல்

விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குருஞ்

க.௮) செவித்தொடர் மரபின விரற்செறித் குருந

மனாக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குருந

மிடற்றமை மரபின வரைக்கயாக் குருந்

கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சிதையை

வலித்தகை யாக்கண் வெளவிய ஞானறை

உ௦) நிலஞ்சேர் மதாரி கண்ட குருங்கின்

செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங்
கறாஅ வருநகை யினிதுபெற் றிகுமே
யிருங்கிளைத் தலைமை பெய்தி
யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே.

திணை - அது; துறை - ஓயன்மொழி.

சோழன் செநுப்பாழியெறிந்த ஓளஞ்சேட்சேன்னியை ஊன்பொதிபகங்
தடையார். (௩௭௮)

(௩௭௯.) யானே பெறுகவன் றாணிழல் வாழ்க்கை
யவனே பெறுகவென் னாவிசை னாவற
னெல்லரி தொழுவர் கூர்வாண் மழுங்கிற்
பின்னை மறத்தோ டிரியக் கல்செத்

மு தள்ளல் யாமைக் கூன்புறத் துரிஞ்சு
நெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழவோன்
வில்லி யாதன் கிணையேம் பெரும
குறுந்தா னேற்றைக் கொழுங்க ண்வீளர்
நறுநெய் யுருக்கி நாட்சொழி.....

௧௦ வல்ல நெந்தை பசிதீர்த் தல்லெனக்
கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் கூறக்
கெட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது
விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்படர
.....கனென் யானே தாயி

௧௧ லாவாக் குழவி போல வாங்கத்
திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமற்புகை
வருமறை மங்குலினை மறுகுடன் மறைக்குங்
குறும்ப.....நெதொடகழி நீண்மதி லுரே.

திணை - அது; துறை - பரிசீற்றுகை.

ஓய் மானில்லியாதனைப் புறத்திணைநீனாகுநர்.

(௩௭௯)

(௩௮௦) தென்பவ வத்து முத்துப் பூண்டு
வடகுன்ற.....

.....ங்கடற் றானே
யின்னினை விற்றல்லென்றித்

௧௨ தென்னவர் வயமறவன்
மிசைப்பெய்த நீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து
நாறிதழ்க் குளையொடு கூதனங் குழைய

வெறுபெ.....த்தத்த
 தீஞ்சனைப் பலவி னஞ்சிற் பொருள்
 ௧௦ றுப்பெதிர்க் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய
 னட்பெதிர்க் தோர்க்கே யங்கை கண்மையன்
 வல்வேற் கந்த னள்ளிசை யல்ல
த்தார்ப் பிள்ளையஞ் சிறுஅ
 ரன்ன னாகன் மாறே யிந்நில
 ௧௧ மிலம்படு காலே யாயினும்
 புலம்பல்பொ யின்று பூத்தவென் கடும்பே.

திணை - பாடாண்டிணை : துறை - ஓயக் கொழி.

நாஞ்சில்லாந்ருவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை.

(௧௮௦)

(௩௮௧) ஊனுமுலையு முனைநி னினிதெனப்
 பாளிற் பெயதவுந் பாகிந் தொண்டவும்
 மாளவுபு கலந்து மெல்லிது பருநி
 விருந்துறுத் தாழ்நி விருத்தனெ மாகச்
 ௧௧ சென்மொ பெருமவெம் விரவுடை நாட்டென
 யார்தன் னாழியுன மாகத் தான்பெரி
 தன்புடை மையி னெம்பெரி வஞ்சித்
 துணரியது கொளாஅ வாநிப் பரமுறு த்துப
 பாயம்பகர் வறியா மயங்கரின் முதுபாழப் ப
 ௧௨ பெயல்பெய தன்ன செல்வத் தாகந
 லாயா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
 சிதராஅர் வளபிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
 புதுநுகிர் வலந்த தென்க னெறறி
 விரலினை தவிர்க்கு மாலைப் பாணியி
 ௧௩ மிலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
 தெருமர லுயக்கமுந் (௧) திர்க்குவோ மதன
 லிரு.உ)லென் கூலம் பாறத் (௨)கோடை
 வருமறை (௩)முழங்கிசைக் கோடா பின்னைச்
 சேயை யாயினு மிவ்வோ யாயினு
 ௧௪ மிதற்கொண் டறினை வாழியோ கினைவ
 சிறுநனி, ஒருவழிப் படர்கென் றானே யெந்தை
 யொலிவெள் ளாவுங் வேங்கட நாட
 லுறுவருஞ் சிறுவரு முந்நமா றய்க்கு
 மறத்துறை யம்பியின் மானப் பிறப்பிறன்

உரு திருங்கோளீராப் பூட்கைக்
கரும்ப னாரன் காதன் மகனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனார்கிழான நன்னகனீ.

(க.அ.உ.)

க. திர்க்குவோனதனால்.

க. கொண்டவருமழை.

உ. நிலங்கடலம்.

ச. முழக்கிடைக்.

(க.அ.உ.) கடற்படை யடற்கொண்டி.

மண்டுற்ற மறனோன்றிட

டன்சோழ நாட்டுப்பொருந

னலங்குளை யணியிவுளி

ரு நலங்கிள்ளி நசைப்பொருநரேம்

பிறர்ப்பாடிப் பெறல்வேண்டே

மவற்பா குதுமவன் றுள்வா ழியவென

நெய்குய்ய னுனவின்ற

பலசோற்ற னின்னவைய

கரு நலகுவினபசிததுனபவெனபநிள

முன்னான் விட்ட மூதறி சிறுஅரும

யாறுமே மணியங் கேழணி யுத்திக்

கட்டுகள்விக் கவைநாளிற்

பாதித்த வராஅப்போல

சரு வறனொரிது வயங்குவாய்ப்ப

விடுமதி யத்தை கடுமான் றேன்ற

வினதே, முகந் ருடுத்தனிய் வியனுல கறிய

வெனதே கிடைக்கா முன்னவென் றெண்கண் மாக்கிணை

கண்ணகத் தியாத்த துண்ணரிச் சிறுகோ

உரு லெற்றொறு துடங்கு யாங்குரின் பகைநூர்

கேட்டொறு நடுங்க வேந்து

வென்ற தோபிறர் வேத்தவை யானே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கொலூர்கிழார்.

(க.அ.உ.)

(க.அ.உ.) ஒன்பொறிச் சேவ லெடுப்பவேற் றெழுந்து

தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்

துண்கோற் சிறுகிணை சிலம்ப வொற்றி

நெடுங்கடை நின்று பகடுபல வாழ்த்தித்

ரு தண்புக மேத்தினெ னுனபுலந்

கருங்கடி வியனகர்க் குறுகல் வேண்டிக்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிறுத்த வாய்பற்
தேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடருளப்

க(1) பாம்பு பயந்தன்ன வடிவின் (க)சாம்பின்
கழைபடு சொலியி னிறையணி வாரா
வொண்டித் கல்கை முடி இ துண்டின்
வசிர்துவாக் குறுகப் பி னவ்வாக் குத்திக்
கற்புடை மடங்கை தற்புறம் புல்ல

க(2) வெற்பெயர்ந்த நோக்கி.....
.....கற்கொண்
(உ)டளித்துப் பிறந்தனெ னாகி யவ்வழிப்
பிறர், பாடுபுகழ் பாடிப் படர்பறி வேனெ
குறுமுலைக் கலமரும் பாலார் வெண்மறி
10 நனாமுக ஆகமொடு கஞ்சென.....
..... (க) தன்னுபல தெரி'லிய
காண்கெழு நாடன் கடுக்கேர் வியனென
வொருவனை யுடையோன் மன்னே யானே
யானெனவன் பரிசோ னென்றயது சிலையே.

தீயையும் துறையும் ஆறா
மாறேக்கீது *நப்பாலையார்.

(கஉக)

க. காம்பின், உ. டழிவரித்தப, கூ. தன்னுபல.

(கஉக) மென்பாலா னுடனணைஇ
வஞ்சிக்கோட் டொங்குநாடா
வாடைக்கநம்மின் புலருத்து
வன்குடையாற் கருங்காலவாகின்
1)
வங்குட் குறுமுயல் வெருவ வயல
கருங்கோட டிருப்பைப் புவுடைக் குந்து
விழுவின் முடிவா முடிவர் மண்ணை
பிடுங்குகெழுந்து மிசை யொடு புங்கன் வைகுந்து
க(2)துணையோர் பெரும
ரெல்லென்னும் பொன்னென்னுங்
கன்னற்கொண்ட நடுவென்னு
.....மன்னு வவைபலவும்

* நப்பாலையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

யான்றண்டவு (உ)மூன்றண்டா

க.நி நணம்பெருத்த கொழுஞ்.....

நீர்நாண செய்வழங்கிப்

புரந்தோ நெருதை யாமலகதொலை.....

யன்றோனே யுடையேமெனபவற.....

உ.௦ கிபாணடு நிற்க வெள்ளி மாண்ட

வுண்டன்கலம் பெய்துறுடக்கவுந்

திறநகண்ப (௩)லூன்றோண்டவும்

வந்த வைக லல்லது

சென்ற வெல்லைச் செலவறி யேனே.

தினையும் துறையும் அவை.

கரும்புனார்கிழாண்பு புறந்தினநன்னுகனார்.

(௩௨௨)

க. பாலாற்கு.

உ. மதுன்றண்டா.

௩. லூன்றோனடைவு.

(௩௨௩.) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர வியம்பப்

புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்

தனவடக தொன்றினு மிலனே நிறைக்கடை

யகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி

நு வறனியா லீங்கல் வேண்டி யென்னரை

நிலத்தின் சிதார்க்கோந்து

வெளிது மூலியென் பகிகளைந் தோனே

காவிரி கணையுந் தாழ்நிர்ப் படப்பை

நெல்லினை கழனி யம்பர் கிழவோ

கந னல்லரு வந்தை வாழியர் புல்லிய

வேங்கட விறல்வணாப் பட்ட

வோங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

தின - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

அம்பார்கிழான் அருவந்தையாக் கல்லாடார்.

(௩௨௪)

(௩௨௫.) நெடுநீர் நிறைகயத்துப்

படுமாரித் துளிபோல

கெய்துள்ளிய வறைமுகக்கவுஞ்

சூடு கிழித்து வாடுன் மிசையவு

நு மூன்கொண்ட வெண்மண்டை

யான்பயத்தான் முற்றழிப்பவும்

வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது

- செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை
யித்தோ நென்னை யிசைதன நாக
க0 வயலே, நென்னின் வேலி நீடிய கரும்பின்
பாத்திப் பன்மலர்ப் புத்த தும்பின்
புறவே, புல்லருந்து பல்லாயத்தான்
வில்லிருத்த வெங்குறும்பின்று
கடலேகரந்த கலனெண்ணுவோர்
கடு கானற் புண்ணச் சினைநிலைக் குந்து
கழியே, சிறுவெள் ளுப்பின் கொள்ளை சாத்திப்
பெருங்கன்னாட் மெண்ணெலிக்குந்து
அன்னநன் ளுட்டுப் பொருநன் யாமே
பொராஅப் பொருநரேம்
உ0 குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினுக்
குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும
வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினுந்
தென்விசை நின்று குறுகாது கீழினும்
யாண்டு நிற்க வொன்றியாம்
உரு வேண்டிய துணர்ந்தோன் றுள்வாழியவே.
தினையுந் துறையும் அது.
சோழந்தாழ்ந்ததுந்தந்திய கீனிவாவணிக் கொழுகிழாய். (கஅக)
அள.) வள்ளுநீர வயலாமை
வெள்ளக கெண்டளவ விக்ருவிநிப் புதுப்போர்வைத
தென்கண் மாக்கினை யியக்கி யென்று
மாறுகொண்டோர் மதிலிடுந்
நி நி நடிய நயங்கவுளா
பும்பெறப் பனையெருந்தின
வேறுவேறு பாத்தியங்கு
வேந்துடைமிளை யயல்பரகது
மேந்துகோட் டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்
க0 திருந்துதொழிற் பலபகடு
பகைப்புல மன்னர் பணிதிறை தந்துநின்
னசைப்பல வாழநர் நல்குர வகற்றி
மிகப்பொலியாதசெவடிருயரததை
யெனறியாணிசபிணனினைநென்ற
கடு பலபிறன வாழ்த்த விருந்தோ ரென்கோ
மிருவவினகாகனறிருந்துகழற்

- சேவடி குறுகல் வேண்டி
வென்றி ரக்கும் விறன்முரசினே
னென்சிறுமையி னிழித்துநோக்கான்
௨௦ நன்பெருமையிற் றகவுநோக்கிக்
குன்றகழ் களிநென்கோ
ரொ.....ரவென்கோ
மன்றுநிறையு நினாயென்கோ
மனைக்களமரொடு களமென்கோ
௨௫ ஆங்கவை, கனவென மருள வல்லே நனவி
னல்கு யோனே நனசசா நேன்ற
ஊழி.....
பூழியர்பெருமடியானைச்
செருமிசு நோன்றாட் செல்வக் கடுங்கோ
௩௦ வாழி யாத நென்னுத் தெவ்வ
ருயர்குடை பணித்திவன் விடுவார் மாதோ
நெடிதே, நி.....வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்
கல்லென் பொருநை மணலினு மாங்கட்
பல்லூர் சுற்றிய கழனி
௩௫ யெல்லாம் வினையு நெல்லினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் திக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய சேலவக்கடுங்கோவாழியாதனைத் துண்டு
கட்பாலியாதன். (௩௮௭)

- (௩௮௮.) வெள்ளி தென்புலத் துறைய ஈனைவயற்
பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை
யிரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
.....பொருத்தித்
௫ தன்னிலை யறியுந னாக வந்திலை
யிடுக்க ணிரியல் போக வுடைய
கொடுத்தோ நென்தை கொடைமேந் தோன்ற
னாமருப்பாக, வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடைவி
.....பெயர்க்கும்பணணாககெட டொமககிரொன
௧௦ வினைப்பக டேத்து மேனி தினைத்தொடர்
நாடொழும் பாடே னாயினே ஓக
நாண, மணிகினர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்
பிணிமுர சிரங்கும் பிடுகெழு தாளை

பண்ணல் யானை வழுகண்

௧௫ மாறி விவரென் பெருங்கினைப் புரவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சிறுகுடிகிழாஈபண்ணனை மதுரை அளக்கீநாழார்மகனாடி மகின்றுரி. (௧௮௮)

(௧௮௮.) நீர்துங்கின் கண்வலிப்பக்

கானவேம்பின் காய்திரங்கத்

கயங்களியுங் கோடையாயினு

மேலா வெண்பொன் போருது காலை

௫ யெம்மு முன்னுமோ பின்னையம் பொருக

வென்றித் தன்னே யிசைசசா னெடுக்கைக

யின்முசென் நெய்தும் வழியனு மல்லன்

செவினே காணு வழியனு மல்லன்

புன்முலை மடப்பிடி யினையக் கன்றுதந்து

௧௦ குன்றக நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்குங்

கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கிழுவோன்

செல்வழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய

னாக னுங்கன் பொல நியும்

பசித்த லொக்கற் பழங்கண் டிட

௧௫ வீறுசா னன்கல நல்குமதி பெரும

வைதக லல்குள் மகளிர்

நெய்தல்கே னன்மார் நெடுங்கடை யானே.

தினையும் துறையும் அறவ.

ஆதனுங்கனைக் கன்னிலாத்தினையானி.

(௧௮௯)

(௧௯௦.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு

மறவை நெஞ்சத் தாயி வாள

ரரும்பலர் செருந்தநெடுங் காவ்மலர் கமழு

மன்னமுற்றத், தார்வலர் குறுதி னல்லது காவலர்

௫ கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்

மலைக்கனைத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்

னரிக்குறற் றடாரி யிரிய வொற்றிப்

பாடி நின்ற பன்னு ளன்றியுஞ்

சென்ற ஞான்றைச் சென்றுபட நிரவின்

௧௦ வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற

புன்றலைப் பொருக னனியன் றுனெனத்

தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யெவ்னனா

- முதநீர்ப் பாசி யன்ன வுடைகளைந்
ததிரும் வானன்ன புதுமடிக் கொளீஇ
கரு மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியு
மமிர்தன மரபி னூன்றுழை யடிகில்
வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி
முன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
யிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்றக்
௨௦ கடெக்கண் வேங்கை வீகண் டன்ன
படுதரு செந்நெற் போரொடு நல்கிக்
கொண்டி பெறுகென் றானே யுண்டிறை
மலையல ரணியுந் தலைநீர் நாடன்
கண்டாற் கொண்டுகினை திருந்தடி வாழ்த்தி
௨௫ வரனறி யலவென் பாடுபசி போக்க
லண்ணல் யானே வேந்த
ருண்மையோ வறியல காண்பறி யலரே.

தினையும் துறையும் அவை.

அதியமானேமொனஞ்சியை ஓளவையார்,

(௩௧௦)

- (௩௧௦.) தண்டெரி பலபொழிந் தெழிலி யிசைக்கும்
விண்டு வனைய விண்டோய் பிறங்கன்
முகடுற வுயர்ந்த நெல்லின் கீழ்வரப்
பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்றதிருந்தா
௫ முரிபரந்துபட கெண்டி யரிய லார
கெ.....ய லார்தைய ருண்டினி துவக்கும்
வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பசித்தென
யிங்குவந் திறுத்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
தீர்கை விடுக்கும் பண்பின் முதுகுடி
௧௦ நன.....
வினவலின் முன்னும் வந்தோன் மருங்கி
னின் னுமன் னாகலிற் பொருந னிவனென
நின் னுணர்ந் தறியுந் ரென்னுணர்ந்து கூறக்
காண்கு வந்திசி.....
௧௫பெருங்கழி துழைமீ னருந்துந்
துதைந்த தூவியம் புதரஞ் சேக்குந்
தந்தை, தந்தபுன யானின செழுநகர் வரைப்பி
னெஞ்சமர் காத னின்வெய் போளொ
டின்றுமி.....ஞ்சா

௨௦ துளிபத னறிந்து பொழிய

வேலி யாயிரம் விளைகின் வயலே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.

பொறையாற்றுகிழாணக் கல்வாடனுக்.

(௧௧௧)

(௧௧௨.) மதியேர் வெண்குடை பதியர் கோமான்

கொடும்பு நெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்

பசலை நிலின் பணிபடு விழபுற்

பொருதளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை

௧) யொருகண் மாக்கினை யொற்றுபு கொடாஅ

யுகுகெழு மன்ன ராசெயில் கடந்த

நினம்படு குருகிப் பெரும்பாட் டிரத்

தணங்குடை மரடி விருங்குகத் தேரலும்

வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி

௧௨ வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்

வைக னுழுவ வாழிய பெரிதெனச்

சென்றியா னின்றனா னாக வன்றே

பூருண கேணிப் பகட்டிலிப் பாசி

வேர்புரை சிதாஅர் தித்தி நேர்கரை

௧௩ துண்ணாறு கணிக முடி யுண்ணெனத்

தேட்கடுப் பன்ன காட்படு தேறல்

கோணா னன்ன பொலங்கலத் தனைஇ

பூண்முறை மித்த லன்றியுங் கோண்முறை

விருந்திடை நல்கி யோனே யந்தரத்

௨௦ தரும்பெற லமித்த மன்ன

கரும்பிவட் டத்தோன் பெரும்பிறங் கடையே.

திணையுள் துறையும் அதுவ.

அத்யமான்மகர் பொதுட்டெழினிய ஓதவையாந்.

(௧௧௨)

(௧௧௩.) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்

குறுநெடுந் துணையொடு கூமை வீதளிற்

குடிமுறை பாடி யொய்யென வுருத்தி

யடனசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்குங்

௧) கடனறி யாளர் பிறகாட் டின்மையின்

வள்ளன் மையினொம் வரைவோர் பாரென

வுள்ளிய யுள்ளமொ டிலைசை துணையா

கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென

- மலர்தா ரண்ணனி னல்லீசை யுள்ளி
 ௧௦ யீர்க்கை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
 கூர்ந்த வெவ்வம்விடக் கொழுநிணங் கிழிப்பக்
 கோடைப் பருத்தி வீடுகிறை பெய்த
 மூடைப் பண்ட மிடைகிறைந் தன்ன
 வெண்ணிண மூரி யருள நாளாற
 ௧௫ யீன்ற வரனி னாராக் கடுக்குமென்
 றென்றுபடு சிதா ஆர் துவர நீக்கிப்
 போதுணி பசுன்றைப் புதுமல ரன்ன
 வகன்றமடி கலிங்க முடிஞ்ச் செல்வமுங்
 கேடின்று நல்குமதி பெரும மாசின்
 ௨௦ மதிபுனா மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வெற்றி
 யாமுக ளால்து லொப்ப வாழிக்
 கோடை யாயினுங் கோடி.....
 காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந்
 வாய்வாள் வளவன் வாழ்கெனப்
 ௨௫ பிடுகெழு கோளாள் பாடுகம் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் துழைந்ததுநீச்சியகள்ளிவளவனை நல்லிறையனார். (௧௧௧௩)

- (௧௧௧௪.) சிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி
 னொலிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழுவோன்
 வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
 வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினு
 ௫ முள்ள மோம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர
 யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
 யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்வ வெற்றிப்
 பாடியிழ் ரூசி னியறேர்த் தந்தை
 வாடா வஞ்சி பாடினே ஞக
 ௧௦ வகமலி யுவகையொ டனுகல் வேண்டிக்
 கொன்றுசினத் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
 வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
 யானது பெயர்த்தன னாகத் தானது
 சிறிதென வுணர்ந்தமை காணிப் பிறிதுமோர்
 ௧௫ பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்
 டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்

துன்னரும் பரிசி தருமென

வென் றஞ் செல்வெனவன் குன்றுகொடு நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

கடைநிலையின்வெல்லாம் பாடாண்டினை.

சோழியவேனுதிநுத்துடுவெனக் கொண்டு எந்நீசனுர்மடலாங்குமதுரைத்
தூமானி. (௧௧௭)

(௧௧௭.) வயலுழவர் வன்புலத்துப்

பகடுவிட்டுக் குறுமுயலின்

கன்றுச் சூட்டுடொடு நெடுவாளைப்

பல்லுவியற் பழஞ்சோற்றுப்

டு புகவருத்தப் புதற்றாவின்

நீசஞ்ஞ.....

.....அரியலாருந்து

மனைக்கோழிப் பைம்பயிர்வென

காணற்கோழிக் கவர்குரலொடு

௧௦ நீக்ககோழிக் கூப்பெயர்க்குந்து

வேயன்ன மென்றோளான்

மயிலன்ன மென்சாபலாற்

கிளிகடியினனே

யகலன்ன புன்ருளிதுய்த்து

௧௧ யாக்கப், பலகல்ல புலனணியுந்

சீர்சான்ற விழுச்சிறப்பிற்

சிறுகண் பாண்ப் பெருவருந் தித்தன்

செ.....உறக்கைக்குறது

நெடுவக வேண்மா னருங்கடிப் பட்டந்தி

௨௦ றபபெயாச் சாத்தன் கிராமேம் பெரும

முன்ன ணண்பகற் கரனுமுது வருந்திக்

கந்தளி செ.....மாலைத்

தன்கடைத் தோன்று யென்றுந் விசைத்தலைத்

நிகரூல்.....கி னரிக்குறற் தடாசியொ

௨௧ பாகுநின்ற வெறுகண்டு

சிறிதுநிலலான் பெரிதுவகரு

னருங்கலம் வரவே யருளிவன் வேண்டி

யொனவுரைத் தன்றி நல்கித் தன்மனைப்

பொன்போன் மடந்தையைக் காட்டி யிலனை

௨௨ யென்போற் போற்றென் றோனை யதற்கண்

டவன்மறவலேனே பிறநுள்ளலேனே
யகன்ஞாலம் பெரிதுணெம்பினு
மிகவானு ளெரிதோன்றினுங்
குளமினெடுந் தாட்புனாயினும்
௩௫ பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகிர் நிமிரல்
பசுங்கட் கருனைச் சூட்டொடு மாந்தி
வினைவென்னே வெள்ளங்கொள்கென
வுள்ளது மில்லது மறியா
தாங்கமைத் தன்னால் வாழ்கவன் றுளே.

தீனையும் துறையும் அனல.

சோழனுடேப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைக்கீரி. (௩௬௫)

(௩௬௬.) கிழநீரான் மின்வழங்குந்து

மிநீரார் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து

கிழ்சுற்றிய வினைகழனி

யுரிப்பறையாற் புள்ளோர்ப்புந்

௫ துண்டுநீர்கூறு மணற்றண்கான்

மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து

நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர்

திந்தேற னறவுமயிழந்து

தீங்குரவைக் கொளைத்தாங்குந்து

௬௦ வுள்ளிலோர்க்கு வடியாகுவன்

கேளிலோர்க்குச் கேளாகுவன்

கழுமியவேனே

வளநீர் வாட்டாற் மெழினி யாதன்

கிணையெம்பெரும, கொழுந்தடிய குடென்கோ

௬௫ வளநணியின் மட்டென்கோ

குறுமுயலி ளிணம்பெய்தந்

துறுநெய்ய சோறென்கோ

திறந்துமறந்து கூட்டுமுதன்

முகந்துகொள்பந் முணவென்கோ

௭௦ வன்னையபலபல.....

.....ருதய

விரும்பெரொக்க விருஞ்செஞ்சிய

வழித்துவப்ப வித்தோனென்றை

யெம்மோராக்கக் கங்குண்டே

௭௫ மாரிவானத்து மீனாப்பன்

விரிகதிர வெண்டுகங்கின்
வினங்கித் தோன்றுகவன் கலங்கா கல்லிசை
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
நினைசா னன்கல னலகி

௩௦ யுரைசெலச் சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே.
தினையும் துறையும் டுறவு.

வாட்டார்நெழினியாதனை மாங்குழிகிழார்.

(௩௧௧)

(௩௧௧.) வென்னியு மிருவிசம் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்சினைக் குடம்பைக் குன்றேற் றினை
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன பைப்பயச்
கடருஞ் சுருங்கின் றெனியே பாடெழக்

௩ திரங்குரான் முரசுமொடி வலம்புரி யார்ப்ப
விரவுப் புறங்கண்ட காலத் தோன்றி.
யெஃகிரு னாகற்று மேம்ப பாசறை
வைகறை யரவங் கேனியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்

௪௦ தெண்கண் மாக்கினை தெளிப்ப வொற்றி
நெடுங்கடைத் தோன்றி யோனே யதுநயக்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
செய்யுறப் பொரித்த ருய்யுடை நெடுஞ்சூழி
மணிக்கல னிறைந்த மணனாறு தேறல்

௪௩ பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கணிக்கமொடி
மாரி யன்ன வண்மைநிற் சொங்குது
வேனி லன்னவென் வெட்டி நங்க
வருங்கல நல்கி யோனே பென்றுநு
செறுவிற பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை

௨௦ யாறுதொழி லந்தன ருடம்புரித் தெடுத்த
நியொடு விளங்கு நாடன் வாய்வார்
வலம்பழி நிவிற பொலம்பூண் வளவ
னெறிநிறைப் பெருங்கட லிறுதிக்கட் செலினுந்
தெறுகதிர்க் கனலி தென்றிசைத் தோன்றினு

௨௩ மென்னென் றஞ்சலம் யாமே வென்வே
லருஞ்சமங் கடக்கு மாறறலவன்
றிருந்துகழ னோன்றாட் டண்ணிழ லேமே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - பரிசில்லை; கடைநிலைவிடை.

சொழின் துழற்றத்தூத்தூந் செய்கின்றவனவன் எதக்காட்டுத்தாயக்கண்ண

- (ககஅ.) மதிநிலாக் காப்ப வெள்ளி யேந்தா
வகைமா ணல்வித.....
பொறிமயிர் வாரணம் பொழுதநிற் திபம்பப்
பொய்கைப் பூழுகை மலரப் பாணர்
டு கைவல் சீறியாழ் கடனநிக் தியக்க
விரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
பரிசிலர் விசையெ.....
வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்ச
னசைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்
க0 புலியின மடித்த கல்லளை போலத்
துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
மதியத் தன்ன வென்.....றுகுடாரி
யிரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்
துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்
கடு தள்ளா நிலையை யாகிய ரொமக்கென
வென்வர வறீஇய சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து
விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னரைத்
தரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னரைப்
புகைவிரிக் தன்ன பொங்கு துகிலுடனு
உ0 யழல்காண் தன்ன வரும்பெறன் மண்டை
நிழல்காண் டேற னிறைய வாக்கி
யாஹுண வருள லன்யியுந் தானுண்
மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருனைக்
கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லா
உ.டு வனாயுறழ் மார்பின் வையகம் விளக்கும்
விரவுமணி யொளர்வரு மழாஅற ழாரமொடு
புனாயோன் மேணிப் பூத்தசல.....
முனாசெலவருளியோனே
.....யருவிப் பாயற் கோவே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.

சேரமான்வஞ்சனைத் திருந்தாமரை.

(ககஅ)

- (ககக.) அடுமகண் முகந்த வளவா வெண்ணைற்
ருமொ ணுலக்கைப் பருஉக்கும் தரிசி
காடி வெள்ளுலைக் கொளீஇ நீழ
லோங்குகினை மாவின் நீக்கனி நதும்புகி
டு மோட்டிரு வராஅற் கோட்டிமீன் கொழுங்குறை

செறுவின் வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்
பாதிரி யூழ்முனை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்களைத் தினதெடு விராது
மூழ்ப்பப் பெய்த முழுவழிப் புழுக்கல்

- ௧௦களற் படுவர் கனியட வைத்த
பழஞ்சோறயிரு முழங்குநீர்ப் படப்பைப்
காவிரிக் கிழவன் மாயா கல்விசைக்
கிள்ளி வாவ னுள்ளி யவற்படர்ந்துஞ்
செல்லேன் செல்வேன் பிறர்முக நோக்கே
௧௩ நெடுங்கதைத் தூண்டி விடுமீ நெடுத்துக்
கிணைமக ளட்ட பாஅற் புளியங்கழ்
பொழுதுமறத் துண்டா முண்டியே னழிவுகொண்
டொருசிறை யிருக்கே நென்னே மினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்
௨௦ மள்ளர் மள்ளன் நெல்லோர் மருக
னிசையிற் கொண்டா னசையமு துண்டென
ரிப்படர்ந் திறந்து வண்கோன் மண்ணி
வன்பரிந்து கிடந்த மணக்க
விசிப்புறத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போவை
௨௫ யலகின் மாலையார்ப்ப வட்டித்துக்
கடியு முணவென்னக் கடவுட்டுந் தொடன்
கடுந்தேர்ப் பள்ளற் கசாவா நோன்கவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென
வொன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே
௩௦ வான்று விட்டன னத்தைய விகம்பின்
மின்பூத் தன்ன யுருவப் பன்னினா
பூந்தியொடு கலவி யோனே சீர்கொள
விரும்மென விழிதரு மருவி
வான்றோ யுயர்சிமையத் தோன்றிக கோவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தாமாந்தோன்றிக்கோனை ஐயூழ்மவனாதி.

(௧௧௧)

- (௪௦௦.) மாகவிகம்பின் வெண்டிங்கன்
முனைவந்தான் முறைமுற்றக்
கடனவெட் கண்டன்னவென்
னியமிசையா மரபேத்திக்

௩ கடைத்தோன்றிய கடைக்கங்குலாற்
 ப்லர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சா
 னுலகு காக்கு முயர்.....
 கேட்டோ நெந்தையென் நெண்கிணைக் குரளே
 கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது

௩௦ தொன்றுபடு சிதா தருங்கு நீக்கி
 மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீறு.....

.....லவன
 கங்கை மழித்ததோட் டொன்னாை நோக்கி
 காரரித்த நறவுமகிழ்ந்து

௩௧ போதறியேன் பதிப்பழகவுந்
 தன்பகை கடித லன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்
 பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ
 மறவர் மலிந்தத
 கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்

௩௨ திருங்கழி யிழிதரு கலிவங்கந்
 தெறுநீர்ப் பம்பின் வாறற சித்துத்
 துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லு
 ருறைவின் யாண.....கிழவோனே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - ஓயன்மொழி.

கோழன் நலங்கின்னியைக் கோலூர்கிழார்.

(௨௦௦)

புறநாணாறு முற்றிற்று.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

[பின்வரும் எண்கள் பாட்டைக் குறிப்பன.]

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
அகன்றலைவை,	௩௭௩	ஆசாடுகந்தை,	௩௦௭
அஞ்சுவருமரபின்,	௨௧௧	ஆசில்கம்மி,	௩௦௩
அடலருந்து,	௩௩௩	ஆடியலழற்குட்டத்,	௨௨௯
அடிபுனைதொடு,	௩௩	ஆடுதடைப்புரவி,	௨௪௦
அடுநெயாயினும்,	௩௬௬	ஆடுநனிமறந்த,	௧௬௪
அடுமகண்முகந்த,	௩௬௬	ஆர்க்கியினனே,	௩௩௭
அணங்குடைநெடு,	௩௨	ஆர்டு முகடலினும்,	௩௩
அணங்குடையவுணர்,	௧௦௪	ஆர்த்தாழந்த,	௩௬
அணிந்தழை,	௩௪௦	ஆறுமணியற்றார்,	௬
அத்தகண்ணிய,	௩௩௩	ஆன்முலையறுத்த,	௩௪
அதனெறிந்தன்ன,	௧௬௩	ஆனான்கையடுபொர்,	௪௨
அந்தோதெவந்தை,	௨௬௩	ஆனினங்கனித்த,	௧௩௩
அமரர்ப்பேணியு,	௬௬	இர்மைச்செய்தது,	௧௩௪
அரசுதலைவரி,	௩௩௪	இமிழ்கடல்வகையு,	௧௬
அரிமயிர்த்தி,	௧௩	இரங்குமுரசின்,	௧௩௭
அருப்பம்பேணு,	௨௨௪	இரவலாபுரவலை,	௧௬௩
அருவிதாழந்த,	௧௬௩	இருங்கடலுடுத்த,	௩௬௩
அருவியார்க்கும்,	௧௬௩	இருப்புமகஞ்செறித்த,	௩௬௬
அருளாயாகலோ,	௧௬௪	இருங்கடலெண்ணோடு,	௪௩
அலங்குதறிர்,	௩௩௩	இருங்கடலுத்தொழுதி,	௪௪
அலாபூந்துமலை,	௬௬	இரும்புமுகஞ்செய்தைய,	௩௦௬
அழல்புரந்தவடர்,	௩௬	இருமுந்நர்க்குட்டமு,	௨௦
அழல்விர்வயங்கி,	௨௨௨	இலலெடுகள்,	௩௨௬
அளிதோதானோபாரி,	௨௦௬	இல்லாகவரோ,	௨௩௨
அளிதோதானோபேரிருங்,	௧௧௧	இவ்வே, பிசையணிந்து,	௬௩
அளியதாமே,	௨௪௩	இவ்யாரென்குலைய,	௨௦௧
அற்றைத்திங்கன்,	௧௧௨	இவற்றத்துணைதி,	௨௬௦
அறவைநெஞ்சத்,	௩௬௨	இவனியாரென்குலைய,	௧௩
அறுகுளத்துகுத்து,	௧௪௨	இழையணி. டெரணிந்த,	௩௬
அறையும்பொறையும்,	௧௬௩	இளையருமுதையரு,	௨௩௪
அன்னச்செவலன்ன,	௬௭	இளையோர்கூடார்,	௨௪௨
அன்னவாசுநின்,	௨௪௬	இளந்திங்கனனின்,	௩௦

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
இன்றுசெலினூர்,	கஎக	ஒண்டொறிச்சேவல்,	௩௮௩
இனிநினைந்தாக்க,	௨௪௩	ஒருசாரருவியார்ப்ப,	௧௨௫
சண்டுநின்றோர்க்குர்,	௧௧௪	ஒருதலைபாத்தலை,	௧௦௩
செயனவிரத்த,	௨௦௪	ஒருதிசையொருவனை,	௧௨௩
சாச்செவ்வி,	௨௮௯	ஒருநாட்செல்லல்,	௧௦௧
சன்றுபுறந்தரு,	௩௧௨	ஒருவனையொருவன்,	௭௧௬
உடம்புரித்தன்ன,	௬௮௮	ஒல்லுவதொல்லும்,	௩௯௬
உடையனாயி,	௩௧௫	ஒளிவாண்மன்னர்,	௧௭௭
உடைவளைக்கிடல்,	௯௦	ஒன்றுநன்குடைய,	௮௫௬
உண்டாலம்ப,	௧௮௨	ஒன்றாயாணை,	௨௨௬
உண்டோபான்று,	௩௪௭	ஒங்குமலைபெருநிழி,	௫௮
உருகெழுஞாயிற்றெண்ணு,	௧௬௦	ஒரினெய்தல்,	௩௯௪
உருமிசைமுரசு,	௩௭௩	ஒளையாயத்து,	௧௭௬
உவவுமதிபுருவி,	௩	ஒவத்தன்ன,	௨௫௩
உள்ளாற்றுககவலை,	௨௧௯	கடந்தகொனை,	௧௩௦
உற்றுழியுதவியுப்,	௧௮௩	கடல்கொளந்தன்ன,	௨௯௫
உளர்க்குறுமாக்கன்,	௯௪	கடல்கொளப்பிடாஅது,	௭௩௨
உளர்க்குறுமையிற்றத்த,	௨௬௫	கடவுளாவத்து,	௧௯௯
உளர்முதுவேலி,	௩௨௬	கடற்படையடம்பு,	௩௮௨
உணமுணுமிசை,	௩௮௩	கடுங்கண்ணகொல்,	௧௮
எல்கொங்குழி,	௨௮௨	கடுந்தேர்முழித்த,	௧௫
எங்குகொளிருத்த,	௫௪	கடும்கிணடுகல்,	௩௨
எந்தைவாழி,	௧௭௫	கண்ணிகார்,	௧
எமக்கேககலங்கு,	௨௬௮	கதிர்பூம்பாரால்,	௨௪௧
எருதுநாலுறு,	௩௨௭	கந்துமுனிர்முயிர்த்தும்,	௧௭௮
எருதெய்கைய,	௧௦௨	கல்லறுத்தியற்றிய,	௩௩௩
எருதையன்ன,	௫	கலஞ்செய்.....அச்சு,	௨௫௬
எழுவினிரெஞ்சு,	௨௦௭	கலஞ்செய்.....இருடிணிர்,	௨௨௮
எறிபுன்குமவன்,	௨௩௧	கலையுணக்கழி,	௨௩௬
என்றிறத்தவவெங்,	௨௫௩	கவிசெந்தாழிசு,	௨௩௮
என்னையெரிந்த,	௮௫	கவைநகதா,	௨௧௫
என்னையுறையுண்டு,	௮௪	கழிந்ததுபொழிந்தென,	௨௦௩
என்னையொழி,	௨௮௦	கன்னின்வாழ்த்து,	௩௯௭
எனையொழியு,	௬௩	களங்கனியன்ன,	௧௨௭
வர்த்தவய,	௩௩௮	களம்புகடையடி,	௮௦
வற்றுக்கவையே,	௧௭௨	களப்பாடு,	௩௩
வறுவலையுயரிய,	௫௬	கனிநனைப்பை,	௩௯௮
வறுடைபெரு,	௨௫௬	கனிநகடைபுய,	௦
ஈயோவெனின்,	௨௫௫	கனிநூற்றடிய,	௩௨௮
ஒண்டென்குறவி,	௨௮௩	கனிநூற்றடிய,	௩௦௧

பாட்டு முதற்குறிப்புகாடி

DE

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
கனிமறுபுகந்து,	௩௬௮	சுவலமுந்த,	௧௬௯
கதற்குமிசையருவிய,	௧௪௮	செஞ்ஞாயிற்றுச்,	௩௦
கதற்குவெள்ளருவி,	௨௫௨	செந்நெலுண்ட,	௩௪௪
கன்முழையருவி,	௧௪௭	செய்குவங்கொல்லோ,	௨௧௪
கன்றமராயங்,	௨௩௦	செருப்பிடைச்,	௨௫௭
காய்நெல்லுத்து,	௧௮௪	செற்றன்றியினுஞ்,	௨௨௯
கார்ப்பெயறலைஇய,	௧௧௯	சேயிழைபெறுகுவை,	௧௦௫
காரெதிருருமி,	௩௬௧	சேற்றுவளர்தாமவா,	௨௭
கால்பார்டோத்து,	௪௮௫	ஞாயிற்றன்ன,	௩௯௨
காலனுங் காலம்,	௪௧	ஞாலமிசை,	௧௭௯
காநகர் காமகை,	௩௪௨	தடவுகிலைப்பலவின்,	௧௪௦
கானன்மேயந்து,	௩௭௪	தன்னிலிபல,	௩௯௧
காணுறையாழ்ந்தை,	௩௩	தமர்தற்றப்பினி,	௧௫௭
கிண்கிலிமலைநக,	௭௭	தலைமேயர் நங்கின்,	௨௨௫
கிழிந்தான்,	௩௯௬	திண்டேலிரவலர்,	௨௪௧
குய்குரவ்மணிக,	௮௫௦	தினாபெருமுத்தர்,	௯௩
குயிலவாயன்ன,	௮௯௪	தினாபெருமுத்தர்,	௧௫௪
குழவியிழப்பினு,	௭௪	திந்நணியிரவமொடு,	௨௮௧
குறத்திமட்டிய,	௧௦௮	திநிபெருமுத்தன்,	௧௧௯
குறியிழைக்குமன்ன,	௩௦௯	துவியெழும்,	௨௮௭
குன்றதலைமனார்,	௩௫௭	துவருவையா,	௨௨
குன்றுமலைமும்,	௮௦௮	துந்தகிவந்தி,	௩௫௦
குதிர்ப்பாருந்தி,	௧௫௦	தென்குமலவனாரம்,	௧௮௯
குதிகசுந்தை,	௮௭௯	தென்றாரியாபெரு,	௧௭
குதட்டன்மாத்நை,	௨௩௯	தென்னதையா,	௩௮௮
கையதுமடவனிழை,	௯௪	தென்னயாத்த,	௧௮௫
கையாறுமேலே,	௧௦௦	தென்குமலவனார்,	௩௦
கொதிக்குறை,	௩௦௪	தென்குமலவனார்,	௮௯௯
கொடுவாரிமழங்கு,	௨௩௫	தென்குமலவனார்,	௧௦௦
கொண்டைக்கூழை,	௯௧	தென்குமலவனார்,	௭௨
கொய்யாறுகுறையா,	௩௧௮	தென்குமலவனார்,	௩௭
கொட்டங்கண்ணி,	௮௭௫	தென்குமலவனார்,	௨௭௮
கொடைமார்பிற்,	௪௮	தென்குமலவனார்,	௯௪
சாறுதலைக்கொண்டை,	௮௪	தென்குமலவனார்,	௧௦௯
சிலையுலகிமிந்த,	௩௯௪	தென்குமலவனார்,	௧௧௯
சிற்றன்னாண்,	௮௪	தென்குமலவனார்,	௨௬
சிற்றப்பில்கிடு,	௨௮	தென்குமலவனார்,	௯௬
சிற்றப்பிடையாழிற்,	௩௧	தென்குமலவனார்,	௩௫
சிறுஅந்தை,	௨௧௧	தென்குமலவனார்,	௨௬௨
சிறுபுறையாழினை,	௨௬௫		

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
நறுவினாதுறந்த,	௨௭௬	பருதிசூழ்ந்த,	௩௫௩
நன்றாய்தீணிமிர்,	௧௬௬	பல்சான்றீ.....கயன்முள்,	௧௬௫
நனிபேபதையே,	௨௨௭	பல்சான்றீ.....குமரி,	௩௦௩
நாதத்தன்ன,	௩௬௭	பல்சான்றீ.....ரெல்கென,	௨௪௩
நாட்கள்ளுண்டு,	௧௨௩	பலர்க்குநிழலாகி,	௨௨௩
நாடென்னேகா,	௪௩௦	பன்மீனிமைக்கு,	௨௭௫
நாடெனோனோ,	௧௮௭	பனிபழுனிய,	௩௫௩
நாளன்றுபேபகி,	௧௨௪	பனிவனாநிவந்த,	௨௭௭
நிரப்பாதுகொடுக்கும்,	௧௮௦	பாசறையிடு,	௨௮௫
நிலம்பிறக்கொது,	௩௦௩	பாடுநர்க்கித்த,	௨௨௩
நிலமிசைவாழ்நர்,	௪௩௩	பாணர்கென்னி,	௨௪௪
நிறப்புகடெகா,	௨௬௩	பாணர்காரண,	௧௨
நின்னயந்துறைநர்,	௧௬௩	பாணன்சூழிய,	௧௪௩
நினைத்துநாலை,	௨௩௭	பாரிபாரி,	௧௦௭
நினைவாழ்கின்றி,	௨௩௭	பாண்டெனாண்டு,	௩௩௭
நினைவாயியழுவார்,	௧௬௩	பாறுபடப்பறைந்த,	௩௫௩
நீயே, ஆரர்மாணிவ்,	௧௬௭	பிறர்வைப்போலா,	௩௩௭
நீயே, தன்புனற்சாவிரி,	௧௮௮	புலவனாயிற்றந்த,	௨௩
நீயே, சிறையோப்புற்ற,	௪௦	புலிப்பாற்பட்ட,	௩௨௩
நீயே, புலவின்னல்,	௪௬	புறவினன்னல்,	௩௬
நீய்துங்கிவ்,	௩௮௩	பூவற்பாடுவிற,	௩௪௩
நீய்மிகிச்சுவையு,	௩௩	பெரிதாராந்,	௩௪௭
நீயறையியா,	௨௭௩	பெருங்குறிற,	௨௬௩
நீயுட்பட்ட,	௩௬௩	பெருஞ்சேயுடையந்த,	௨௨௭
நிலக்கச்சை,	௨௭௪	பெருகிழைவ,	௨௬௭
நுங்கேகாயாடுன,	௨௬௨	பெய்வைநாவா,	௨௭௪
நுதிவைக்கொண்டி,	௩௪௩	பெய்யாகையிடு,	௨௬௭
நும்படைசெல்லுங்,	௨௬௩	பொரிப்புறப்,	௩௨௨
நெதிரீரிறை,	௩௮௬	பொய்வார்த்தன்ன,	௩௦௩
நெல்லரிபுமிருந்,	௨௪	பொன்னுந்துகிரு,	௨௬௮
நெல்லுமுயிரின்றி,	௧௮௬	பொய்க்குளாது,	௬௭
நோகேகாயானே,	௨௬௪	பொய்நுமிவ்நாயிர்,	௧௦௪
படுமணிஉருங்,	௩௫௩	மட்டுவாய்திறப்பது,	௧௬௩
படைப்புப்பலபடைந்து,	௧௮௮	மடந்நலிச்சினைது,	௭
படைப்பெண்ணம்,	௧௫௩	மடத்தகைமரையின்,	௧௪௩
பதிமுதற்பழகா,	௩௬௩	மண்டெனாவாநி,	௨௮௮
பயங்கெழுமாமழை,	௨௬௬	மண்டாரப்பட்ட,	௨௬௪
பாலுடைபருங்,	௨௬௪	மண்டிணித்தலை,	௪
பருத்திப்பெண்டின்,	௧௨௫	மண்முழாபறப்ப,	௬௭
பருத்திவடையி,	௨௬௬	மணிதுணர்ந்தன்ன,	௨௭௪

பாட்டு முதற்குறிப்புகாதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
மதிநிலாக்காப்ப,	௩௯௮	யானேபெறுத,	௩௭௯
மதியேயர்வெண்குடை,	௩௯௨	யானைதந்த,	௨௪௭
மதினுஞாயி,	௩௯௩	வடாபுதுபணிபடு,	௬
மயங்கிருங்கருவி,	௩௯௪	வணங்குமேதாடை,	௭௮
மனாபிரித்துண்ட,	௩௯௦	வணங்கோட்டு,	௩௯௩
மலைவாங்கொள்கை,	௩௯௧	வயலுழவார்,	௩௯௪
மழைக்கணஞ்,	௩௯௨	வயலைக்கொடி,	௩௯௫
மழையணிசூன்றத்,	௩௯௩	வருத்திலவல்,	௨௮௪
மன்பதைகாக்கு,	௨௯௦	வருத்தார்காங்கி,	௩௨
மன்றப்பலவின்,	௩௯௮	வடைபுலவாய்,	௩௮
மன்றவிளவின்,	௩௮௭	வல்லாராயிறும்,	௩௭
மன்னுஅலகத்து,	௩௯௦	வலம்பட்டுவாய்,	௩௯
மாணங்குவிவர்,	௩௯௧	வழிபடுவோரை,	௩௦
மாகவிசுர்பின்,	௮௦௦	வள்ளியோர்,	௪௭
மாசுநாவிசுத்த,	௩௯	வள்ளுகொடைய,	௩௮௭
மாவாடுத,	௨௯௩	வள்ளுத்தொடர்,	௨௯௦
மீன்றிழைக்கப்பி,	௨௯	வள்ளுத்தொடர்,	௨௯௦
மீடுதொத்தெடு,	௩௯௩	வாட்டாலை,	௩௯௪
முட்டார்க்காலை,	௨௮௮	வாய்க்கொடியை,	௨௦௯
முதிர்வாப்பிடு,	௩௯	வாய்க்கொடியை,	௩௯௬
முதிர்வாப்பிடுமிடம்,	௩௯௦	வாய்க்கொடியை,	௪
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௭௨
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௭௩
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௭௪
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௭௫
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௭௬
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௭௭
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௭௮
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௭௯
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௮௦
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௮௧
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௮௨
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௮௩
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௮௪
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௮௫
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௮௬
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௮௭
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௮௮
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௮௯
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௯௦
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௯௧
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௯௨
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௯௩
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௯௪
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௯௫
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௯௬
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௯௭
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௯௮
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௩௯௯
முதலாபுரிசுபாடி,	௩௮௮	வாய்க்கொடியை,	௪௦௦

சு

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
வேந்தர்க்கேந்தி,	உசூஉ	வேழம்விழ்த்த,	கருஉ
வேந்துடைத்தானை,	நுநு0	வையங்காவலர்,	அ
வேம்புசுனை,	உசூசு		

முதலில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உஎஎ, நுகஎ, நுஉஉ, நுஉஅ, நுநசு, நுசுக, நுசுகு, நுஎ0, நுஎஎ.

முற்றுமில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உசூஎ, உசூஅ.

சிலபாட்டுக்களின் பிற்பாகமும் சிலபாட்டுக்களின் இடைப்பாகமுப
பிரதிகளின் கடைக்கவிலை.

நிகண்டுண யாத்தத் தன்று.—புறப்
பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்ப
டலம், க.

திணையிறந்துபோனபாட்டுக்கள் : —

உசுசு, உசுந், உசுசு, உசுவ, உசுவி,
உசுசு, உந்(), உந்நு, உந்நு, உசுவ,
உசுவி, உவிந், உவிந், உசுசு, உசுசு,

நெரு, நெரு, நெரு, நெரு, நெரு,
 நெரு(1), நெரு, நெரு, நெரு, நெரு,
 நெரு(3), நெரு, நெரு(0), நெரு, நெரு,
 நெரு, நெரு, நெரு(நெரு), நெரு, நெரு,
 நெரு(2), நெரு, நெரு(1), நெரு, நெரு,
 நெரு, நெரு, நெரு, நெரு, நெரு,
 நெரு(நெரு), நெரு, நெரு(0), நெரு.

துறைவிளக்கம்.

[illegible][illegible][illegible]

நிர்மாத்ததென்ற அவர் உதவல். இரண்டாம் அங்குதநிரலுரைப்பனாக. இயம்போழியாழ்த்து:—கட. நியன் மொழி கொத்தாவது - இன்னோர் இயைந்தொழிந்தால், அவர்கள் போலியும் எம்மக்குக் கொடுப்பாமாக வேண்டி சொல்வதால், 'இன்னோர் இயைந்த கொடுத்தார் சீய - மன்னோர் போல வகைகெடம் செய்ய - கென்னோரு மறிய வெடுத்ததாற் தந்து.' - பற்றப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடல்பாடல், ௩௮. இவ்விலகணம் புற காணுநர் கடை - ம் செய்யுள்குப் பொருத்தவியலை பின்னும் இப்படி யொரு பல்லுரை

²² L. 31 ff. *de leg.* 1. = *de leg.* 2.

22.05.2014 (தே. - 2) தேதி, 2014, சென்னை, தமிழ்நாடு. உண்டாட்டாகத் -
தொடர்ந்து மனவகைகளில்; 'தொடர்ந்து கழுந்தினார் - மட்
கூட மகிழ்ச்சியில்.' - பழம்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்ப
புத்தகம்.

உயரகருத்துநீதி : -- உலக, உலகு, உயர, உயர்வு, உயர்கதை, உயர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துகின்ற உடம்பளியுடைய கதைகளைக் கண்டறிவதென்றது ஸ்ரீராமர்வந்ததல், 'காந்தகார்த்த வியாழபாசனை' - 'கெட்கண்டு கழுநீர் தவத்தன்' -- புறப்போருள் கொண்பாமன், தமையப்பலகம், உரு.

எருமை மரம் : — அப, உளச, உளஞ்.
 எருமை மரமாகது - முதுகிட்ட தன்
 சேனைக்குப்பின் பகைவர் சேனை
 யைஉஞ்சாது மிகுந்த கோபங்கொ
 ண்டு நிற்றல்; 'கெயர்மொடிப்ப'ச் சி
 லங்குடை இப் - பெயர் படைக்குப்பி

ன்னின்றம்.—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௧௬.

சரீர்களுவுநவகம்.—௩௬௬, ௩௭௩.

ஏறுண்டிலை.—௮௬, ௨௬௬. ஏறுண்டிலையாவது—எதிரில்லாதபடி ஆண்மைத்தன்மை மேன்மேல் ஏறுநின்ற குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்திச்சொல்லுதல்; ‘மாறின்றி மனங்கனலு—மேறுண்டியெடுத்துரைத்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௨.

கடவுள்வாழ்த்து.—௧. கடவுள்வாழ்த்தாவது—அயன்முதலிய மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை உயர்த்திச்சொல்லுதல்; ‘காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழு—மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௧௧.

கடைநிலை.—௧௨௭, ௩௮௨, ௩௮௩, ௩௮௪, ௩௮௬, ௩௮௭, ௩௮௮, ௩௮௯, ௩௯௦, ௩௯௧, ௩௯௨, ௩௯௩, ௩௯௪.

குடிநிலையுரைத்தல்.—௨௯௦. குடிநிலையுரைத்தலாவது—பழமையிலும் வீரத்திலும் புகழ்பெற்ற குடியின்வரலாற்றைச்சொல்லுதல்; ‘மண்டிணி ஞாந்துத் தொன்மையு மறனுங்—கொண்ட பிறறியுங் குடிவ வரைத்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௧௪.

குடைமங்கலமாவது—அரசன்குடையைப்புகழ்ந்து சொல்லுதல்; ‘காற்றிசையும் புகழ்பெருக—வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்த்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩௪.

குதிரைமறர்.—௨௭௯, ௨௯௬, ௩௦௨, ௩௦௩, ௩௦௪. குதிரைமறாவது—ஒரு வீரனுடைய குதிரையின்மறத்தைக்கூறுதல்; ‘ஏறிபடையா னிகலமருட்—செறிபடைமான்மறங்கிளந்தன்று.’—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௭.

குறுங்கல்.—௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭. குறுங்கல்லியாவது—வேறுமகளினாவிரும்பிய ஒருவனுடைய காதல்கெடுப்படி சொல்லுதல்; ‘காற்றிங் கூத்தன் மகளிரை நயப்ப—வேறுபடுகூட்டைக வியக் கூறின்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, இருபாற்பெருத்தினை, ௧௮.

கையறுநிலை.—௬௫, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨௦, ௧௨௧, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪, ௧௨௫, ௧௨௬, ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௩௬, ௧௩௭, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௫௦. கையறுநிலையாவது—அரசுநிறப்ப அவனைச்சேர்ந்தோர் அவ்விறந்துபாட்டைச்சொல்லி ஒழுக்கத்தன் தல்; ‘செய்கழன்மன்னன் மாய்க்தொடைச்சேர்ந்தோர்—கையறு வரைத்துக்கைசேர்ந்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிறப்பொதுவியற்படலம், ௧௪.

கொற்றவன்னை.—௪, ௭, ௪௧, ௬௮. கொற்றவன்னையாவது—அரசனுடைய வீரத்தியைச்சொல்லி அவன் பகைவர் தேசங்கெடுத்தற்கு வருந்துதல்; ‘மன்னவன் புகழ்கிளந்—தொன்னார்கா டழிப் பிள்கின்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௮.

செருமலைதல்.—௨௫௬. செருமலைதலாவது—வெட்சியாணாக்கிட்டி அவர் அஞ்சத்தாக்கி மிக்க போர்செய்தலைமேற்கொள்ளுதல்; ‘[வெட்சியார்—பசுக்களைக்கவர்ந்தோர்]—[வெட்சியாணாக்கண்ணுற்றுவினைஇ—யுட்குவரத்தாக்கியுள்செருப்புநிந்தன்று.’—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௪.

செருவிடைவீழ்தல்.—௨௭௭, ௨௭௮. செருவிடைவீழ்தலாவது—அகழியையும்காவற்காட்டையும்காத்து இறந்த வீரருடைய வெற்றியைச்சொல்லுதல்; ‘ஆழ்த்துபடுகிடங்கி னருமின்காத்த—வீழ்த்தவேலோர் விற்றமிழ்க்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கொச்சிப்படலம், ௪.

செவியறிவுறு.—௨, ௩, ௫, ௬, ௩௫, ௪௦, ௫௫. செவியறிவுறுவாவது—மாற்சரியமும் கெடுதலுமில்லாத பெரிய வண்ணத்தை அரசனுக்குச்சொல்லுதல்; ‘மறத்திரிவில்கா மன்பெருஞ்சூழ்த்தி—யறத்தெரிசிகோலாற் கறி யவுரைத்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩௬.

தலைத்தேர்நாய்: — உகஉ. தலைத்தோ
ந்நமாவது - ஓரூவீரன் பனைவெர்ப்பகத்
தலைத் தைக்கொண்டிருந்ததலித்த உ.
நவுமுறைவாய்மைமெழ்தல்; உதமெ
ய்யோ னினத்தழிந்தவாய்மைத்த மி
தனைமெழ்தல்; — புறப்பொருளெ
ன்பாமாலை, வெட்சிப்பலமை, உஉ.

தாபநதீலை : — கச்சா, உச்சி, உச்சு, உரு, உருக, உருட. தாபநதீலையுடனாக கணவனியிதர்ப்பமனைவி வைதநயமடைந்ததென்பதொலுதலை : “குருத்தலர்க்கணணிக்கு முகநாமயந்தெனக்குருத்தலர்க்கணணி கைமமைகறின்று” — புறப்பொருளென்பமாமலை, சிறப்பிறப்பொதுவாய்ப்படமை. ச.

தானேதில் :—உங்க. தானேதிலையாவது-
இரண்டேசனையும் தனது வீரத்தைத்
கொண்டிருப்பது ஒருவீரன் போக்
கனத்திற்கெப்போய்க்கிந்தல்; 'இரு
புறமாய் மறுபுறச்சுப் - பொருள்கை
தப்பொலிகெய்தினது.'—முற்பொ
ருள வெண்பாமலை, துகையபட
லம், உஉ.

[illegible]

துவரவாதி — கக, ச, சக, சவ,
சிவ, உகக.

தொழைகையில் — கூட, கூக. தொலை நிலையாவது — போர்க்கனத்திலே எல்லாரும் ஒருங்குமாய்க்கதைத்தொன்றுதல; ‘அழிவின்றாபுகழ்ச்சி’ — பொழிவின்றானத்தொழித்தன்று. — உறம்பொருள்வெண்பாமாலை, துமையப்ப டலஸ். உ.சி.

நல்லிசைவருதி :—உரு. கல்விசைவருத்
 சிவசுவரு - பகைவருடைய இடங்கள்
 கெடும்படி சென்றவிட்டவீரனுடை
 யவெற்றியைச் சொல்லுதல் : 'தன்னு
 தார் முனைகெடவிதந்த - வெள்ளே
 ஸுடவன் விருங்கியுந்தன்து.'—புறந்

பொருள்வெள்பாறாவின, அஞ்சிப்பட
எம், உரு.

தீண்டாமொழி : — உ.அ.ந.

தாழ்வாடே : —கருக, கருக, தாழ்வா
ட்டாவத - ஒரு வீடில் பகலெழுது
யசேன செல்வப்படி. தன் மார்பைப்பி
றத்திலேவைப்பித்திடுக தித்த; 'கண்
செழுதிய புடையவிய - ஞானத்தோடு
யெவெய்ததோர்மின்த' - புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்பா
டல், ௧௬.

தேடுமொழி: — உக.அ. செடுமொழி யாகத் - சிறந்த அரணுக்கு ஒரு வீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச்சொன்னான்; 'மன் மேம்பட்ட மதிக்குடையோர்க்குத் - தன்மேம்பாடு தானெடுத்ததொத்தன் று'—புறப்பொருட் வெண்பாமாலை, காதலையப்பாடல், 48.

[illegible]

பாதிநிலை. — சரஸ், கிருட்டி, ககை, சரஸ் பரிசில்விடைபாவது - அரண்மனைக்குடறினோக்குப் பரிசில்வந்தும் இன்பமிகும்படி. அவர்களுக்கே விடைகொடுத்தும். 'மேல்தனான மகிழ்வுகொடுக்கிறதோடு' — மேல்த பரிசில்விடும் விதத்தோடு. — புத்தபொருள்கொடுப்பவனாக, பட்டாளபட்டம், உக.

[illegible]

ஊர்ப் பரிசி விதவென வுரைத்தன
று.—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
பாடாண்படலம், ௫.

பழிக்கதல் : — அக, அச, அரு.
பாடாண்பாட்டு : — ௨௬௦, ௨௮௩, ௨௮௪,
௩௧௧; பாடாண்பாட்டாவது - ஒரு
வனுடைய ஒளி ஆற்றல் எனக் அளி
என்னுமிவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லு
தல்; 'ஒளியு மாற்றது மேம்பா வீ
கையு - மளியு. மெனறிகவ யாய்ந்து
ரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்
பாமாலை, பாடாண்படலம், ௬.

பாணுற்றுப்படை : — அரு, அக, எ, ௭௦,
௩௬௮, ௩௭௧, ௩௭௫, ௩௮௦. பாணு
ற்றுப்படையாவது - மலைவழியிற் பா
ணனை வழிப்படுத்ததல்; 'சேனோங்
கிய வறையதறி - பாணனை யாற்றுப்
படுத்தின்று.'—புறப்பொருள் வெண்
பாமாலை, பாடாண்படலம், ௨௮.

பார்ப்பாவாகை : — ௩௬௬, ௩௭௫.
பார்ப்பவனவாகையாவது - கேட்கக்க
டவன்கேட்டுத் தலைமைபெற்ற அந்த
ணை யாகத்தால் வெற்றியைப்பெ
ருக்குதல்; 'கேள்வியாற் சிறப்பெய்
தியானை - வேள்வியான விறன்மிகுத்
தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்
பாமாலை, வாக்கைப்படலம், ௩.

பிள்ளைப்பெயர்கீச்சு : — ௨௫௬. பிள்
ளைப்பெயர்கீச்சியாவது - காரியென்
னும் புள் தடுக்கவும் அந்நிமித்தத்திற்கு
அஞ்சாமற்போய்ப் போசெய்த வீர
னுக்கு அரசன் தண்ணரிசெய்தல்;
'போதாங்கிப் புள்வினைக்கி யோனை
த்தார வேந்தன் தலையளித்தன்று.'—
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்
தைப்படலம், ௧௨.

புலவராய்ந்துப்படை : — ௨௮, ௪௬,
௪௭௧. புலவராய்ந்துப்படையாவது -
மிகக் அறிவுடையோனைத் தேவர்களிடத்
து வழிப்படுத்ததல்; 'இருங்கண்
வானத் திமையோ ருழைப் - பெரும்
புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புற
ப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண
படலம், ௪௨.

பூக்கோட்காட்சி : — ௨௬௩.
பூவநிலை : — அ, ௫௬, ௫௬, ௩௭௪.
பூவநிலையாவது - திருமாவின் திரு
வுருவோடு உவமித்துக்கூறும் காயாம்
பூவைப்புகழ்தல்; 'சுறவை காவல

னிறனெடு பொரிஇப்-புறவரை பூவ
ப்பூப்புகழ்த்தன்று.'—புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௬.
பெருங்காட்சி : — ௧௧௪, ௩௫௭, ௩௫௯,
௩௬௦, ௩௬௨, ௩௬௩, ௩௬௪, ௩௬௫,
௩௬௬. பெருங்காஞ்சியாவது - நிலையா
மையைக் கருதிச்சொல்லுதல்; 'மலை
யோக்கிய மாநிலத்து - நிலையாமை
நெறியுரைத்தன்று.'—புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவிய
ற்படலம், ௨.

பெருஞ்சோற்று நிலை : — ௨௬௨. பெ
ருஞ்சோற்றுநிலையாவது - பகைரு
டைய வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழி
த்துத் தருவொன்று. மிக்கசோற்றை
வீரானொன்றும்படி அரசன்கொத்
தல்; 'திருந்தார் தெம்முனை தெருகு
வரைப்ப - பெருஞ்சோ றுடவர் பெ
ருமுறை வகுத்தன்று.'—புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம்,
௨௩.

பேய்க்காட்சி : — ௨௮௧. பேய்க்காஞ்
சியாவது - போர்க்களத்திலே பட்
டார்க்குப் பேய் மிகவும் அச்சமுறுத்
துதல்; 'பிணம்பிறங்கிய களத்து வீ
ழ்த்தார்க் - கணக்காற்ற வச்சுறியின்
று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
காஞ்சிப்படலம், ௧௭.

பொதுமொழிக்காட்சி : ௭௫.
பொருண்மொழிக்காட்சி : — ௫, ௨௪,
௧௨௧, ௧௮௨, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௫,
௧௮௬, ௧௮௭, ௧௮௮, ௧௮௯, ௧௯௦,
௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩, ௧௯௫, ௨௧௪.
பொருண்மொழிக்காஞ்சியாவது - மு
னிவர் தெளிந்த பொருளைச்சொல்லு
தல்; 'எரிந்திலங்குஞ் சடைமுடிமு
னிவர் - புரிந்து கண்ட பொருண்
மொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெ
ண்பாமாலை, காஞ்சிப் பொதுவியற்
படலம், ௩.

மகப்பாழ்காட்சி : — ௩௬௬, ௩௬௭, ௩௬௮.
மகப்பாழ்காஞ்சியாவது - நினைவனை,
தருகவென்னும் அரசனோடு மாறுபட்
டுந்நிறல்; 'எந்திழையாட் டருட்
னும்-வேந்தனோடு வேறகின்றறு'.
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்
சிப்படலம், ௨௪.

மகன்மறுத்தல் : — ௧௦௬, ௧௧௦, ௧௧௧.
மகன்மறுத்தலாவது - ஒருவரின் பி

ங்கோடற்றூத் தம்மகணவேண்டச் சி
ந்நாண்களிலுள்ளோர் மறத்துச்சொ
ல்லுதல்; 'விம்முரணன் மகன்வேண்ட
- இம்மகிலோர் மறத்துணைத்தன்
து.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை,
கொச்சிப்படலம், ௧.

மழ்புலவந்தி: — ஏ, ௧௭, ௧௧. மழ்புல
வஞ்சியாவது - பகைவருடைய வேற்
றுப்புலத்தைக்கொண்டிருப்பது. அவர்
கவ்வீடுகள் பாழ்படக் கவர்ந்ததொழி
லைச்சொல்லுதல்; 'கடார்முனை கொ
ண்டிசாற்றி - விடற்கவர்ந்த வினை
மொழிந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெ
ண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௧௫.

மறக்களவழி: — ௧௭௭௮, ௧௭௭௯, ௧௭௭௯,
௧௭௭௯, ௧௭௭௯. மறக்களவழியாவது -
அரசனை உழுவனவளவாக மிகுதது
ச்சொல்லுதல்; 'முழவுநதிணிதோ
ளான - யுழவனாக வுராமலித்தனது' —
புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வா
கைப்படலம், ௮.

மறக்களவேள்வி. — ௧௭௭௭. மறக்கள
வேள்வியாவது - பேய்மகன் வயிற்றா
உண்ணும்படி வீரன் களவேள்வியைச்
யுதல்; 'அதிநிற லணைகார - வித்தி
றவான் களங்கேட்டன்று.' — புறப்
பொருள்வெண்பாமாலை, வாக்கைப்பட
லம், ௭. இது களவேள்வியென
வும் வழங்கும்.

மறையாநீதுறவறு: — ௧௭௭௮.

மறல்வந்தி. — ௧௭௭௭

முதுபாலை. — ௨௫௬, ௨௫௭, ௨௫௮,
௨௫௯. முதுபாலையாவது - காட்டிலு
தன் கணவனையிழந்த மடத்தைவினு
டைய தனிமையைச் சொல்லுதல்;
'காம்புயர்கடத்திடைக் கணவனையிழ
ந்த - புல்கொழுமடக்கை புலம்புரைத
ன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமா
லை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௭.

முதுமொழிக்காந்தி: — ௧௮௮, ௨௭, ௨௮, ௨௯,
௨௯, ௭௭. முதுமொழிக்காஞ்சியா
வது - அறிவுடையோர் குற்றமன்க்கி
ஆராயும் உலகத்திலுள்ள முடிந்தபொ
ருளாகிய அறம்பொருளினப்பத்தை அ
றியச்சொல்லுதல்; 'பலப்புதல் புல
வர் பன்னினை தெரிபுருவெயில் பொ
ருண்முடி புணர்த்துந்.' — புறப்
பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்
பொதுவியற்படலம், ௧.

முதிர்முல்லை: — ௨௭௭௭, ௨௭௮௮, ௨௭௮௮,
௨௭௮௮, ௨௭௮௮. முதிர்முல்லைவது -
விரிக்கல்லாமல் அம்மறக்குமித்யி
றத்தமகனிற்கும் கோபமுண்டாதலை
மிகுத்துச்சொல்லுதல்; 'அடக்கவேளை
உவர்க் கன்றியுமக்குடி - மடவான்' மக
னிற்கு மறமிகுத்தன்று.' — புறப்பொ
ருள்வெண்பாமாலை, வாக்கைப்படலம்,
௨௧.

வந்தினைக்காந்தி: — ௭௭, ௭௮, ௭௯. வஞ்
சினக்காஞ்சியாவது - அரசன் பகை
வரைத்தாழ்வித்தற்பொருட்டு இவ்வா
றுசெய்யவேண்டைச்சொல்லிய கூறபா
ட்டைச்சொல்லுதல்; 'கெஞ்சின வே
ந்தன் வேற்றவர்ப்பணிப்ப - வஞ்சின
க்கூறிய வகைமொழித்தன்று.' — புற
ப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்
படலம், ௬.

வல்லாண்முல்லை: — ௧௭௭௭, ௧௭௮௮, ௧௭௮௮,
௧௭௮௮, ௧௭௮௮, ௧௭௮௮, ௧௭௮௮, ௧௭௮௮,
௧௭௮௮, ௧௭௮௮. வல்லாண்முல்லைவா
வது - ஒருவரையுடைய வீட்டையும்
மாணாயம் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அ
வனுனைமைத்தன்மையை கண்மைபெ
ருகச்சொல்லுதல்; 'இல்லும் பறியு
மியல்புக்கறி - கல்லாண்மையை கண்
மிகுத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்
பாமாலை, வாக்கைப்படலம், ௨௬.

வானமங்கலை. — ௧௭௭௮. வானமங்கலை
வது - அரசனுடைய வாணப்புதல்
தல்; 'கயக்கருள் கடற்றாண - வயக்
கயற்றான் காட்புதலுத்தன்று.' — புற
ப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண
படலம், ௬௫.

வாழ்த்தியல். — ௨, ௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭௮௮,
௭௭௮௮, ௭௭௮௮, ௭௭௮௮, ௭௭௮௮, ௭௭௮௮,
௭௭௮௮.

வாழ்த்து. — ௭௭௮௮
வியல்வாழ்த்துப்பாட: — ௭௭௭௭, ௭௭௭௭, ௭௭௭௭,
௭௭௭௭. வியல்வாழ்த்துப்பாடவது -
அரசனுடைய சேர்தலைப்பாடும்பா
டினியை வழிப்படுத்தல்; 'நிறல்வே
ந்தன் புதற்பாடும் - விறலியை யாற்ற
ப்படுத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்
பாமாலை, பாடாணபடலம், ௧௧.

வேந்தியல். — ௨௭௮௮, ௨௭௮௮.
துறையிறந்தபாட்டுக்கை: — ௨௭௮௮,
௨௭௮௮, ௨௭௮௮, ௨௭௮௮, ௨௭௮௮,

யும்' எனவும், 'காமசெழுதெய்வத்
தப்பிவிடுதலுக்கேதே,.....பாசமோ
ம்பிப் புறத்தருளுவையாயின் நினைக.
புறத்தருளுங் அடங்காதோ சென்ற
வையாற் செயலியிலுறுவாயிற்ற'
எனவும் முறைவே உறிப்போத்தார்
உண்காநாநாதின. (௫, ௬, ௭௫)

பிரணவநீதி :— அஃதாவது - பிறரை
கெல்லவாவது கொல்லவாவது து
ணிக்கத் தீர்ந்திருக்கிறவனைச் சில
கூறிச் சந்தசெய்வீர்கள்; 'மேற்
ன்றோனைச் சந்தசெய்வதரிட்டவன்'
இது துணைவருஞ்சொய்ந்த' எனவும்,
'இது சந்தசெய்வீத்தலால் துணை
வருஞ்சொய்ந்த' எனவும், 'இதவும் இவ
ரைக்கொல்லாமற் சந்தசெய்வீததலி
ன் துணைவருஞ்சொய்ந்த' எனவும்,
'சந்தசெய்வீக்கும் நினைவாற்றுகிற
மையின் இது துணைவருஞ்சொய்ந்த'
எனவும் முறையே கூறிப்போத்தார்
உணாகாமராதலின். ௩௦, ௩௧, ௩௨,
௩௩.

பரிசீலிக்காதினா: — அந்தாவது — 'யா
வரும்பரிசில்பெற்றா, யான்பெற்றி
லேன்' எனத் தனது பரிசில்பெற்றம்
வேடையைப் பரிசில்கொடுப்போ
னிடத்தே புலப்படுத்திக் கூறுதல்,
'யாதுனி இதுமெற்றான், யான்
பூப்பெற்றான், யான் அதுபெற்றான்'
யிலேன் எனப் பரிசில்கடாதினாய்
யிற்று' என்றார் உணாகாராதலின்.
கக.

பரிசீலிவிடை. — அஃதாவது - பரிசில் பெறவந்தவன் அந்நேரப்பெற்றாயினும் பெற்றாலாயினும் பரிசில்எளிப்பலையோகத்திக்குறும் விடை; 'இது பெறுதபெயர்த்தபரிசில்விடை' என்றார் உரையாசனத்தாலின். **கனட.**

பரிசீலிதரை:— அஃதாவது - பரிசில்
அரசன்முன்னே தாங்கருநிய பேற்
றைச்சொல்லுநா; 'உலகத்தமகட்
பெயிலி'க் கொழுந்தியவன்தீர் தா
மே இவரைச்சொல்வாயாகவென்று
இர்த்துஉறினமையின் இது பரிசில்
தருதவையிற்று' என்று உரைகா
ராதலின். ௨௦௦.

புலவரறிதல்புலம் : — அஃதாவது - புலவனொருவன் இவ்வளவுப் கத்தா நெருப்புளவையோக்கித் தள்ளுவனது

இயல்பையும் ஊதாசூரியன் தன்மை
தோன்றக்கூறி அங்கியாவதனை அந்த
வகையிலக்கே சென்றதும் 7-வது
வகையிலக்கையும் ஊதாசூரியன்-கு
தவாயாவல என்புறும்பெனத் தன்
தன்மைதோன்றக்கூறினவையால் இ
து புலனாத் தப்புகடையாயிற்று' என்
து உரைவாராவதில் ச. 4.

புதுவையில் :— அரிதாகத் - மனிதனைத் தேவரோடும் உகயித்தாகுதல்; ' இது தேவரோடுகயித்தமையால் புதுவகையாவிய்த்' எனவும், ' ஞாயிற்றொடும் திங்கனோடும் உகயித்தமையால் இது புதுவகையாவிய்த்' எனவும் ஞானபெயர் கூறப்போக்தால் உணர்த்தாதலின். (இஃ, இஃ).

பொருண்மொழிக்கேற்றி:— அந்தாவத - உயிருக்கு இம்மைமறமைகளில் உறந்திருந்து பொருண் ஒருமனுக்குக் கூறதல், 'அருளும் அன்புதே கீழ் கா கிரயம் கொன்படுரோ பொருள்' தென்மையைப் பொருண்மொழிக் காஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'இத நினை யாமையிற் இனிதொழுதென்மையையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சி' எனவும் குறையேகற்பொருள்பாற்றர் உரை காணரவியன், டி, உ.ச.

மதுபுலவர்தி — அந்நாளை - அரசு
 இனாலவன் பனவகாடாடை வரிசுட்
 மக கொண்டு கொண்டு அறிந்ததனை
 சிறப்பித்துக்கூறலாம். 'வனவகாடா'
 னகத்தாலுமினிக்குறையால் வனவகாடா
 வின் மதுபுலவருக்குரியவர்தி' எனவு
 ம், 'வனவகாடா'வனவகாடா'வனவகாடா
 தனது இது மதுபுலவருக்குரியவர்தி
 எனவும் குறையால் கூறிப்போதலாம்
 உலகாரதாரதனை. வ, து.

முதுமொழிக்கூத்து. — அரிதாவது - அறம் பொருளும் இன்பமும் என்னும் மூப் பொருளினதே உறுதிதரும் தன்மை வையுடையதாம்; 'தீயின்புபெருத்தது' எனவே அறமுதன்முதலும் பலக்குமெ ன்பது உயினவையாம் இது முது மொழிக்கூத்துவாயிற்று' எனவும், 'அ ராக்கு மானதுவின்மீதே அறமும் பொருளும் இன்பமும் இன்னவையின் இது முதுமொழிக்கூத்துவாயிற்று' எனவும் முறையே உயிப்போக்கார் உணர்த்தியுள்ளன. சபா, ஓசை.

வாழ்த்தியல் :— அஃதாவது - தலைவனை வாழ்த்ததல்; 'நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தியலாதலவிளங்க வேண்டுமென ஒருசொல் தத்துரைக்கப்பட்டது' எனவும், 'மதியமும் ஞாயிறமபோல

மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்திய லுமாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தினையால் இது வாழ்த்தியலாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போகதார் உரைகாரராதலின். உ, ஈ, கூ, கக.

இவ்வினக்கணக்கிறப்பு அவ்வப்பாட்டின் விசேடவுணையின் இறுதியிலேயே பெரும்பாலும் காணப்படும்.

அரும்பத அகராதி.

அ

அகம் - உள், 'கானக காடின்' *கு.
அகல - நீங்க, 'மீன்றிதழ் விசம்பிற ப.
யிரு னகல' உரு
அகலம் - மாப்பு, 'மலைப்பரு மகல மதி
யாள்' வடி.
அகலும் - விரியும், 'விரிப்பி னகலும்
தொகுப்பி னெஞ்சம்' திரு
அகழி - கிடங்கு, 'பாருடைத்த குண
டகழி' கக.
அகற்ற - அகல்செய்ய, 'களிற் சென்ற
களனகற்றவும்' உரு
அகன்ற - விசாலிதத, 'வில்லக்கன்ற விய
ன்மாப' கூ.
அகுதை - ஒருவன், 'பாடுகழி கோன்ற
னகுதை' உகக, 'மறப்போருதை'
ககக.
அகைத்த - கினைத்த, 'குப்பைக ினை
கொய்கண் ணகைத்த' கக
அகம்பு - சேறு, 'காரசும பொருருமுன
றில்' ககச.
அகைது - இளைப்பாறி, 'கெம்பரி கெங்க
தோப பூட்டில் டகைது' கக
தகி, 'குறம்பறை யகைது' வக
அகைதுய - வருகதிய, 'கன்னுதத்
தகைதுய' கக.
அகுசி - அநியமானகொமைஞ்சி, 'ஆ
கலி நெவி னதியா கோமான போரல்
திருவீற பொலகதர ரஞ்சி' கக, 'பல
வே லஞ்சி' ககக, 'கம்மான றேன்ற
கொமை னஞ்சி' உக.
அஞ்சுவரத தருக - அஞ்சாதருவன், 'அ
சுவரத தருக புனஞ்சுவர விசம்பவ
சக.
அஞ்சுவல் - அஞ்சவேன், 'யான் யா
யஞ் சுவலே' அக
அஞா - தின்பம், 'பேரஞாங் கண்ண
பெருங்காடு கோக்கி' உசக.
அட்ட - கொன்ற, 'ஆலம் காணத் தமா
கட்ட தட்ட' உக.
அட்டி - குதளி, 'வித்தட் ண்டனை'
உசக, வென்று, 'அழித்தட்டி' கக.

அடக்கி - ஒடுக்கி, 'தன்னு னடக்கி' க.
அடரு - இலை, 'படப்பை கொய்தகட
ரு' ககக, 'பாடரு மிகைத்து' ககக,
அடக்காதோர் - பகைவர், 'அடிபுறத்
தருகு வடக்கா தோடு' கக.
அடா - தகடு, 'அழகபுரத் தடத்தாம
ரை' உக
அடாதல் - அருக்குதல், 'அடாபுகச்
சிறகன ராண' க
அடாத - கம்பியாகச்செய்த, 'ஐதடத்
தத தூறப்பெய்த' உக.
அடா - கலவடா, 'பெருக்கல் வடா
ரு' உக
அட - பாதம், 'கந்தக பொருத்தி ருத்
தை சிறப்பி' கக.
அடகில - உணவு, 'செழ்ஞய் யடகில'
கக
அடிபுற - அடிபின்வாழ்வேன், 'நின்
னடி கழற பழைய யடிபுறை' ககக;
ஒருவிதகண்கடமை, 'நீந்தை யடி
புற யெனினே'.
அடக்கம் - அடையு, 'அடக்கத்துச் சிற
தலை கவல்' உக, 'அணங்குரா லயித்
கம்' ககக, 'மீகைராசல, 'சிறிவன
டக்கத்து' ககக, 'மீட்பதகம்', 'மனந்
பிசை யறியா பகலகை யடக்கத்து'
கக.
அடதல் - கொல்லுதல், 'கடந்தடு தா
னை' அ
அடிகை - கொல்லுவாய், 'அடிகை யாயி
றம் கலகை யாயினும்' கக
அடை - இலை, 'பழதகா னாயப கை
டை சூழல்' உகக
அடரண நுயெனனும் வன்னல், 'அடி
யடரண னுட்போ ரணை' ககக;
'வகழடபூய கணணி வாய்கா ணை
டிசை' ககக, 'தண்டா ரணை' கக
உகக, 'ஆகடகடிசை' ககக.
அடைநுத - தலையெடுத்தி, 'தன்னுத்
காண வணை' ககக.
அணகரு - தெய்வம், 'அணங்குடை ரெ
டுககோடு' குக, 'வருததம்', 'கல்லை
க் காரணை ககிய மாப்பி' கக;

*என்ன புறநானூறுச் செய்துஞ்சுடனகெனக்கொங்க.

அணங்குநெய் கருத்திற் றெண்ணெய்
அடி.

அணல் - தாடி, 'மையவன் காண' அரு;
'புல்லன் காண' உருஅ.

அணிந்தன் - அழகுசெய்தது, 'அணி
யலு மணிந்தன்' உ.

அணியல் - அழகுசெய்தல், 'அணியலு
மணிந்தன்' உ.

அத்தம் - அருளுகரம், 'ஆளி லத்த மா
கிய காடே' உரு.

அதர் - வழி, 'ஆணினங் கலித்த வதர்'
கருஅ; 'காணதர்மயங்கிய வினையர்'
கரு0.

அதன் - தோல், 'அதனெறித் தன்ன நெ
டுவெண் களரின்' கருக.

அந்தி - அந்திக்காலம், 'அந்தி யத்தண
நருங்கட னிறுக்கும்' உ. காலையந்தி
மாலையந்தி, 'காலையந்தியு மாலையந்
தியும்' கரு.

அந்துவஞ்சாத்தன் - ஒல்லையுத்தந்த பூத
பாண்டியனுடைய நண்பருளொருவ
ன், 'அந்துவஞ்சாத்தனும்' எக.

அம்பர் - ஒரூர், 'கெல்லினை கழனி யம்
பர் கிழவோன் - நல்லரு வந்தை வா
ழியர்' கருஅ.

அம்பு - பாணம், 'எம்மம்புகழ்விடுதும்'
கரு.

அமரும் - விரும்பும், 'வருவிரும் தமரும்'
கரு.

அமலை - சோற்றுத்திரை, 'ஊன்சோற்
றமலை' கரு; 'அமலைக் கொழுஞ்சோ
ல' கரு; 'பைன்னிணம் பெருத்த
பெருவெண் ணமலை' கரு.

அமிருது - அமிர்தம், 'அமிர்தம்' கரு.

அயர்வு - மனக்கவற்சி, 'உலகுடன் பெ
றினுங் கொளனல் சயர்விலா' கருஉ.

அயற - புண்ணெய், 'அயறசோறு மிரு
ஞ்சென்னிய' உஉ.

அயினா - ஒருமின், 'குமரியம் பெருந்து
றை யயினா மாந்தி' கரு.

அயினி - உணவு, 'அயினியு மின்றயின்
றனை' எக.

அரண் - அரணுகியிடம், 'தும்மரண்
சேர்மின்' கரு.

அரி - ஐம்மை, 'அரிமயிர்த்திரன்முன்
லை' கரு. கீணப்பறை, 'அரிக்குட
ரரின்' உருக. பருக்கை, 'செறிய
ரிச்சிலம்பு' கரு.

அரிசர் - அறுப்பார், 'அரிசர் கீழ்மடைக்
கொண்ட வானையும்' கரு.

அருப்பம் - அரண், 'வீங்குசிறைவியை
ருப்பம்' கரு; அரியாரன், 'அருப்
பம்பேணு தமர்கடத்தனும்' உஉக.

அருமை - செய்தற்கருமை, 'அருவகட
னிறுக்கும்' கரு.

அருவத்தை - அம்பர்சிதான் அருவத்தை
யென்போன்; இவன் கொடையாளி
களுள் ஒருவன், 'கெல்லினை கழனி ய
ம்பர் கிழவோ, நல்லருவத்தை வாழி
யா' கருஅ.

அருள் - ஒன்றின் துயர்கண்டார் சாரண
மின்றித் தோன்றுமிரக்கம், 'அருளு
மன்பும்' கரு.

அருளன்மாய - அருளுதலால், 'கெடொ
ன்கிளியருளன்மாதே' கரு.

அளாயம் - இது சிற்றளாயம் பேரளா
யமென்னும் இரண்டுகூற்றினை யுடைய
தோர் பெரியநகரம், 'நீடுநிலையனா
யத்தக்கெடுக்கெளிளி' உ0உ.

அல்கிய - தங்கிய, 'அதுசேர் தல்கிய
வழங்கலாலை' உஉ0.

அல்குமினைசவு - இட்டுவைத்துண்ணுமு
வைவு, 'சிலைகழு குறவர்க் கல்கு மி
னைசவாகும்' உருக.

அலங்குதல் - அசைதல், 'அலங்குனைப்புர
வி' உ; 'அலங்குசெற்கெற்கதிர்' உஉ.

அலத்தல் - வறுமையுறுதல், 'அலத்தற்
காலையாயினும்' கரு.

அலைத்து - உருட்டி, 'கல்லலைத்தொழு
கும்' கரு.

அவ் - அவை, 'அவ்வெபைகவர்க்குத்தி
க்கோடு கனிசிறைத்து கொற்றறைக்
குற்றில்' கரு.

அவ்வாய் - அழகியவாய், 'கருங்கைக்
கொல்லனாஞ்செய்வவாய்' கரு; மணி
மரு ளவ்வாய்க் கிண்கிணிப் புதல்வா'
கரு.

அவணது - அவ்விடத்தது, 'அவணதுய
ர்நிலையுலகத்து' கரு.

அவல் - பன்னம், 'அவல்புழியினும்' கரு2;
'அவலா கொன்றோ' கரு. வினைநி
லம், 'பாசவற்படப்பை' கரு.

அவற்றோரன்ன - அவற்றையொத்த,
'அவற்றோரன்ன சிண்ப்போர்வழிந்
து' கரு.

அவைப்பு - குற்றதல், 'வாதினைவைப்
புறுவாக்கல்' உரு.

அழல் - செம்பு, 'ஒன்மழற்புரத்தாமலை' கக.

அழற்குட்டம் - கார்த்திகையன், 'சூழ் வழற்குட்டத்த' உஉக.

அழாலை - அழகை, 'அழாஅன்மறத்த புறலைச்சொழி' சக.

அழி - இரகசம், 'அழிகாப்பாடி வற நரும் பிறருக்கடி' ககஅ; வைக்கோல், 'உழுதகோன்பகடழிவினருக்கு' கஉரு.

அழிசை - இரவிய, 'அழிந்தசொருசம்' உஉக.

அழுந்த - அழிய, 'பிணனழுந்தக்கன னுழங்க' ககஅ.

அழுதகை - இரகசம், 'அதசேர்த்தல் நய உழுதகைய' ககஅ.

அழுத - திறை, 'அழுதபபரந்' வக.

அழுலம் - பரபு, 'நொழுகங்கபபுக்குறி ததி' கக, 'நீண்டலையுலக குறையபடமுக்கத்த' ககஅ.

அன்னிய - செந்தமிழ், 'அன்னிசைத்' தகஅ.

அன்னா - தகஅ, ககஅ.

அனந்த - அனந்தி, 'நீண்டநிதி' கக, 'வளையறத்த' அனந்தறமலும்' உஉ.

அனி - அருள், 'உலியசெதறலுமளியு முடைமோய'.

அனிதி - அனந்ததகது, 'அனிதேர தானே' ககஅ, 'அனந்ததகது, 'அனி தோதானே பாயத்த' கக.

அனித - அனந்ததகது, 'அனிதத' மர நகலனாயமல'.

அனியா - அனந்ததகது, 'யாரகொ லளியுந்தியே' ககஅ, 'அனியுரோவையுரகலனாய' அனியோ' கக.

அனியை - இரவிய, 'அனியை நீயே' உஉ.

அன் - குறை, 'அன்மகமுனை' ககஅ, 'மோர், 'செயுதரியுளினனப்ப புளித்த' ககஅ.

அந்றம் - துன்பம், 'இரத்தோற்றத்தி ரகடுகை' ககஅ.

அந்ற - ஒகரும், 'புத்தேனலகத்தறநெ ன்' உஉ.

அந - தெளிய, 'அநமர்க்கண்ட' உஉக.

அறல் - அரித்தொழுநதல், 'மட்டநன லபரந்த' ககஅ.

அறவு - அறவு, 'நீழவழியுக்கறவு' கக.

அறவை - அறவையுடைய, 'அற வையுளினதெனத்திறத்தல்' கக.

அறிதே - அறித - அறிவாய், 'அறிபரி வோரை வளத்திறியே' கக.

அறித்தேயர் - அறிவார், 'அறினதன் மையுறித்தேயர்' கக.

அறிவலை - அறிவாய், 'என்பதிலை' கக.

அறியுமோன் - அறியுமன், 'நீயே, மு ண்பவையுமோனே' கக.

அறிவார - அறிவார, 'பொருளறி வாரவாயினும்' கக.

அறபு - அற, 'மையன்மையானகை யறபினைய' கக.

அறமார் - நீக்கவேண்டி, 'நீதமருக்கை மமார்' கக.

அறை - பாறை, 'அறையுமபொறை யும்' கக.

அறைமார் - அறப்பவர், 'அறைமார் கரும் பிரகோசுடதேனும்' கக.

அறபு - தனதற்புக்கப்படுவார் மேல் லனதாமிகாதல், கக.

அறன் - ஒத்த, 'வருமையன்மையும்' கக.

அறந்தல் - மத்தம், 'வந்தேறநிலன் தற்பறை' கக.

அறையை - அறன்மையையுடைய, 'அறவையுடையகன்மாதே' உஉ, 'அறந் தெற சென்மையையுடைய, 'அற லவந்தறவையுடைய' கக.

ஆ - பக, 'ஆயுமளியுற்பாரப்பனமார் கக' கக.

ஆக - மாரபு, 'முன்போலியாரமுருப் பத' கக.

ஆக - ஆகவேண்டும், 'முருகுனொரு கனதபாடியொன்' கக.

ஆகலியா - ஆகதொழி, 'கைதன லனத்தியதன்மையும, இன்னியெ ன்போக்கினனாலிலிய' உஉ.

ஆகினத - ஆகின, 'பெண்ணுரு மொ ருதிருகினத்த' கக.

ஆகுப - ஆகுதல், 'இன்னவா ருபவன்' கக.

ஆகுளி - தெய்வம், 'என்பதொருளி' கக; 'ஆகுள்தொழி' கக.

ஆங்கு - அப்படி, 'ஆங்கினிதொழுது மதி' உச; போல, 'அடுவின்னாங்கு' கூறு.

ஆகினி - ஒருமரம்; ஈரப்பலாவுமாம், 'ஆகினிச் சவ்வினிய பலவினார் வுற்ற' கருடி.

ஆச - பற்ற, 'ஆசா கெத்தை' உகரு; 'ஆசா கென்னும் பூசல் போல' உகசு.

ஆட்டி - அலைத்த, 'உழைக்குறம் கடையழைப்ப வாட்டி' உகசு.

ஆட்டம் - அலைக்கும், 'ஒருவனுட்டம் புல்லாய்' ககரு.

ஆடு - அடுதல், 'ஆடுகொன் வென்றி' கூசு; வென்றி, 'ஆடுகொனக் குழைத்' உக.

ஆடுதறை - ஒருர், உஉஎ.

ஆதனழிசி - ஒலையூர்த்தத்தூதப்பாண்டியன் நண்பருள் ஒருவன், 'ஆதனழிசியும்' கசு.

ஆதனுக்கன் - ஒரு கொடையாளி, 'எந் தவையி யாத னுக்க' கரு; 'சல்லிழி யருவிவேங்கு கடங்கிழி வேன் செல்வழியெழாஅ கல்லோ முதியனா தனுக்கன்' ககரு.

ஆதனோரி - ஓரியென்னும்வன்னல், 'அடு போ ராளு வாதனோரி' கருக.

ஆதி - மல்லிழாண்காரியாதி, 'பெரும் பெய ராதி பிணங்கறிற் குடகாட்டு' ககசு.

ஆத்தை - ஒல்லையூர்த்தத் தூதப்பாண்டிய னுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவ னுடைய ஊர் எயிலென்பது, 'மன் னெயி லாந்தையும்' கசு.

ஆப்பி - சாணகம், 'மெழுகு மாப்பி' உசக.

ஆப - ஆவார், 'சான்றோர் சான்றோர் பால ராய்' உகடி.

ஆம்பி - காளாம்பி, 'ஆம்பி பூப்ப' ககசு.

ஆழர் - இது முக்காவனுட்டுள்ளது, 'இன்கடுக்கன்னி னுழைமாய்க்கண் மைக் துடைமல்லன்' அப.

ஆய் - சிறமை, 'ஆய்துதன் மடந்தை' உசக; தன்மை, 'ஆய்தொழ யரி மை' ககசு; மென்மை, 'ஆய் கரு ம்பு' உஉ; வன்னல்களுள் ஒருவன், 'ஆய் கோயில்' கஉசு; 'தென் றிசை யாய் குடியின் றாயின்' ககஉ; 'தேர்வே ளாயைக் காணிய சென

மே' ககக; 'அறவிலை வானிக ளா யல்லன்' ககசு; 'மலைகெழு காட் ன் மாவே ளாய்' ககரு; 'வீணப் பகையு மறியுந், யெனக்கருத்' ககசு; 'திருத்தமொழி மோடி பா டிய வாயும்' கருடி. 'பாடுநர்க் கரு காவா யன்முகன்' உசப; 'பொய் உ விகைக் கழறொடி யாய்' ககரு.

ஆய்குடி - ஆயென்னும் வன்னலினார், 'தென்றிசை யாய் குடியின் றாயின்' இது பொதியின்மலைக்கு அருகேயுள் ளது, ககஉ.

ஆர்த்தம் - ஈற்றைக்கும், 'சேர்த்தவர்கடும் பார்த்தம்' உஉ.

ஆர்தல் - உண்ணுதல், 'கயலார் காண' உச.

ஆர்த்த - உண்ட, 'அமலைக் கொழுஞ் சோ ழார்த்தபா ணர்க்கு' கசு.

ஆர்வலர் - பரிசிலர், 'இனிய செப்தி நின் ழார்வலர் முகத்தே' கஉ.

ஆர்வுற்று - ஆணைப்பட்டு, 'பலவினார் வுற்று' கருடி.

ஆரணங்கு - ஆற்றத்தற்கரிய வருத்தம், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மார்ப்' கசு.

ஆரம் - முத்தாரம், 'சமுதவின்னங் காரங் கவையிய மார்பே' கசு; வன்முயின் ஆரம், 'அச்சடைச் சாகாட்டாரம்' உருக.

ஆரல் - ஒருவகை மீன்; இது சிறிய வடிவையுடையது, 'துண்ணாரல்' கரு.

ஆல - ஆட, 'மயிலெழுந் தால்' ககசு.

ஆலங்காணம் - தலைமாளிப்பாணமென் னும் பெயரையுடையதோருர்; இப் பொழுது தலைமாளி னாபென்ற வடி வ்கப்படுகின்றது; இதில் கொஞ்செ றியன் ஒருபெருகெத்தாரையும் றும் பெருகேளினாயும் பொருதுவென்ற னன், 'ஆலங் காணத் தமர்க்கட் தட்ட கால முன்ப' உக.

ஆலங்குடி - ஒருர், ககக.

ஆலத்தூர் - ஒருர், கசு, ககசு, கசு, உஉரு, கஉசு.

ஆலம் - ஒலிக்கும், 'மாறெழுந் தாலும்' கஉடி.

ஆலை - யானைக்கூடம், 'அதுசேர்த் தல் கிய அழக்க லாலை' உஉ0.

ஆவம் - அம்புறத்தாணி, 'ஆவஞ்சேர்த் த புறத்தை' கசு.

தவியர்கோ - பேசென்னும்பின்னல்,
'அதமனெம் பரிசிலாவியர்கோலே'
கசவு.

தவதி - தருதி, 'தவதி வருத்தியும்'
கக; யாப்புகை, 'செம்மன் யா
வதி' கரு.

தவிர - தவிர, கசு, சூ, கசு, கசு,
கசு, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு,
கசு.

தவிரல் - கவி, 'தம்பா தியுமாற்ற செ
வ்கோ' உஉ.

தவிரல் - கவியையுடைய, 'பேழ்
கா யுழவை பொருத்த மாற்றல்'
கக; 'வேண்டுக வினாசுமாற்
றல்' கக; 'அருள் பணித்த மாற்
றல்' கக.

தவிரல் - மாட்டார், 'தவிர ராயினும்'
கக; கவியல்லார், 'தவிர்த்துத் தவ
மாற்றார்' கக.

தவிரல் - உதவி, 'தருவிரோருவி'
கக; 'தவிர்த்து' கக.

தவிர - உதவி, 'அதந்தாறு தவிரும் பூட்
கை' கக.

தவிர - பெற்றம், 'தவிர்ப்பதற்கும் யா
னை' கக.

தவிர்ப்பு - தவிர்ப்பு, 'தவிர்ப்புதமென்
னுமாய்; இது தருவிர்த்துதல் தரு
வது, 'தவிர்ப்புதம் புனற்பாயும்,
வினாபொருதும் வினாபொருதும்'
கக; 'தவிர்ப்புதமென் னுமாய்'
கக; 'தவிர்ப்பு புனாதி வினாபொரு
தும்' கக.

தவிர - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

தவிர - அமைத்தேன், 'அழிந்த டாளைக்
கமழ்க்கும் யுகிசு' கக; 'தவிர்த்து' கக.

தவிர - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

தவிர - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

தவிர - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

தவிர - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

தவிர - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

தவிர - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

தவிர - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

திருப்ப - அமைத்தேன், 'தவிர்த்துமென்
து' கக.

இறக்கை - இயல்பு, 'இயற்கையல்லாத செயற்கையிற் றேன்றினும்' கூறு. தன்மை, 'ஐம்பெரும் பூசத்தியற்கை போல்' உ.

இரங்க - வருத்த, 'தெவ்கைமார்பனிரங்க' உக.

இரட்டும் - மாறியொலிக்கும், 'படுமணியிரட்டும்.....யாண' வஉ.

இரத்தி - இலக்தைமரம், 'இரத்தி நீடியவகன்றலைன்றம்' கூச.

இரவல் - இரத்தல், 'இரவன்மாக்கன்' உச.

இரவு - இரா, 'எல்லையுமிரவுமெண்ணய்' வ.

இரியல்போரும் - சாய்த்துக்கொடுக்கும், 'கறையடியானையிரியல்போக்கும்' கூறு.

இரீஇய - இருத்திய, 'கோடகடையிரீஇய' கூசு; 'இடர்ப்படுத்திரீஇய' வச.

இருக்கை - இருப்பிடம், 'பார்வலிருக்கை' கூ.

இரும் - இருமல், 'இருமிடைமிடைந்த சிவசொல்' உசகூ.

இரும்பிராந்தை - பிசிராந்தையாரென்னும் புலவர், 'பெருங்கோக்கின்னிகேடக விரும்பிராந்தை யடியுறை யெனினே' கூவ.

இருமருந்த - சோறும் தண்ணீரும், 'இருமருந்து வினைக்கு நன்னுடு' வ0.

இருமை - கருமை, 'இரும்பிடித்தொழுந்' சசச; பெருமை, 'அகலிருவிசம்பு' வு; 'இருநிலத்தன்ன' கூச.

இல்லையியர் - இல்லையாடுக, 'இலையந்தகேண்மையிலையியர்' கூவு; இல்லையியரோ காலை மாலை' உகஉ.

இல்வி - துணை, 'இல்வினூர்த்த பொல்லாவறுமுலை' கூசச.

இலக்கம் - குறி, 'நிலக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன' ச.

இலங்கை - வில்லியாதனார், 'கெல்லமல் புறவ் விலங்கைகெழுவோன், வில்லியாதன்' கூவுகூ.

இலஞ்சி - மடு, 'கெழுராண்முதலையகெடுநீரிலஞ்சி' கூவ.

இலம் - வறுமை, 'இலம்படு புலவர்' கூறு.

இலிற்றதல் - காத்தல், 'குழவிக்கிலிற்றமுலை' கூஅ.

இவ் - இவை, 'இவ்வே, பீலியணித்த' கூடு.

இவர்தல் - படர்தல், 'கரையிவர்தமுந்கின்' கககூ.

இவுளி - குதிரை, 'அஸ்துரூபப்பீஇயவுளி' ச; 'வாஅய்ச்செலவுளி' கூவு.

இழிசினன் - புலைமகன், 'கட்டினினைக்குயிழிசினன்' அஉ.

இழித்தன்று - அவமதித்தது, 'வியத்தன்று மிழித்தன்றுமில்ன்' வவ.

இழிபிறப்பானன் - புலையன், 'இழிபிறப்பானன் கருங்கைகெவப்ப' கூவு.

இழுக்கி - தப்பி, 'மெழுகைகையிழுக்கி' வக.

இழுது - நெய், 'குழிசெவ்வந்திழுது மறப்ப' கூறு; நெய்யிழுது, 'இழுதினைன்னவானினைக் கொழுந்ருறை' கூடு0.

இழுமெனமுழங்க - இழுமென்னுமோசையை யுடைத்தாய்முழங்க, 'ஓமமுரசுமழுமெனமுழங்க' கூ.

இழை - சூபாணம், 'சேயிழை நணவ' கூ; 'வாலிழை மடமங்கையர்' கக; தூலிழை, 'இழைவலந்த பற்றென்' கூகூ.

இறங்குதல் - வீணாதல், 'இறங்கு கதிரலம்வருதழுகி' கூஅ.

இறத்தி - போகின்றாய், 'புறக்கொடுத்திறத்தி' அ.

இறத்த-கடத்த, 'புலவனா யிறத்த புகழ்' உக.

இறத்தன்று - மிக்கது, 'வியப்பிறத்தன்று' உகவ.

இறீயர் - கெடுவதாக, 'இறீயரென்னுயிரென்' உக0.

இறக்கல் - திறைகொடுத்தல், 'இறக்கல் வேண்டித் திறையே' கூவ.

இறக்கும் - தங்கும், 'புலங்கெட வறக்கும் வரம்பி னுனை' கக; பண்ணும், 'தென்புல வாழ்ந்தக் கருங்கட னிறக்கும்' கூ.

இறத்த - தங்கிய, 'குன்றத் திறத்த குரீஇயினம்' தைத்த, 'அம்புசென்றிறத்த' கூகூ.

இறப்பு - சிறகாடு, 'துவ்கிரு ளிறம்பு' உககூ.

இறை - உயர்ச்சி, 'எத்தகொடியிறைப்புரிசை' வ; சந்தைபுடையமுன்னை

‘வணங்கிறைப் பிணத்தோன்’ கஉ ; தங்குதல், ‘சர்க்குழாத்தோ னிறை உரித்த’ ககக ; வீட்டின் இறப்பு, ‘குறியிறைத் குரம்பை’ கஉக.
இறைகொன்றும் - தங்கும், ‘தேனிறை கொன்ற மிரும்பல் யானை’ கக.
இறைஞ்சிய - தாழ்த்த, ‘குறியிறைஞ்சிய கோட்டாழை’ கக.
இறைஞ்சுக - உணவருக, ‘இறைஞ்சுக பெரும்’ சு.
இன்மை - வறமை, ‘இன்மை தீர்த்தல் வன்மை யானை’ க.
இன்னு - துன்பம், ‘இன்னு வாகப் பிறர்மன கொண்டு’ கஉ.
இன்னிர் - இத்தன்மையையுடைய, ‘இன்னிர் ராகலி லிசியவு முனையே’ குடி.
இன்னேம் - இத்தன்மையையுடையே, ‘இன்னே மாயினேம்’ கஉக.
இனம் - உட்டம், ‘சுறவியத்தன வானோர்’ கக ; நிறம், ‘வறவாய்க் கழுதைப் புல்லினய நுட்டம்’ க.
இனி - இப்பொழுது, கஉ. ககக.
‘இனிதினைக திரக்கமா னொறு’ உகக.
இனிய - இனியவகன், ‘இனிப செய்தி’ கஉ.
இனைய - உருத்திக்குப்பரிமாறு, ‘வினையின கலவி வினையுக் கெட்பவம்’ க.
இனப்ப - கொப்ப, ‘வினையின கலவில கொவெரி யினப்ப’ உக.

ஈ

ஈகை - கொடை, ‘தண்டா லீகைத் தனமொன் குறியி’ சு. பொன், ‘ஈகையங் கழறகால்’ கக, உண்மை, ‘ஓம்பா லீகை’ சு.
ஈகையரவிறை - மங்கலவருத்திரம், ‘ஈகை வரிய விழையணி மனரி’ கஉக.
ஈண்டிய - திரண்ட, ‘ஈண்டிய மனையென மருளும் படுஞால்’ கக.
ஈண்டிசெல்ல - ஓங்கிச்செல்லுதல், ‘ஈண்டிசெல்ல மரபின் ஞாயிறு’ உரு.
ஈண்டெல் - செறிதல், ‘ஈண்டகண்டிகை’ கக ; விளைதல், ‘ஈண்டிசெல்ல கொன்றடி’ ககக.

ஈத்த - வழங்கிய, ‘கெத்திப்பயன்பொ வையிரியத்தே’ க.
ஈத்தின - கொடுத்தாய், ‘ஈத்தினத்தெ மத்தேதையே’ கக.
ஈப - ஈவார், ‘பிரத்தேவோர்மந்திரென’ ககக.
ஈமம் - பிணஞ்சுதற்கு அரிக்கும் விருட்டுக்கு, ‘கரிபுறவிதவிமலொன்றழல்’ உகக.
ஈயம் - கொடுத்தும், ‘ஓம்பாநிழாத்த வெங்கோ’ உக.
ஈப்பு - இழுத்தல், ‘ஈப்புடைக்கோடித்தன்னகெனனை’ ககக.
ஈகார் - ஒரு, ‘இஓத ஈகையெனையும் கழகரும்’ ககக.
ஈகந்த ஈகந்தா, ‘ஈகந்தையோனே பரணபரிபகைஞன்’ ககக.
ஈற்ற - ஈனாதல், ‘பெண்ணிற்றற்றென’ ககக.
ஈனம் - பெறுதல், ‘ஈனமரோவியவு ககந்தானே’ கக.

ஐ

உகந்த-உகரப்படுத்து, ‘புண்ணிசைஇ உல்குலிகமபுகத்து’ உகக.
உகை - தகை, ‘கென்னுய்க் கவிமான் கவிஞன் புரன்’ கக.
உகந்த - உகந்த, ‘பழனமஞ்ஞையுரு தறியி’ கக.
உட்க - அஞ்ச, ‘உடலுருட்கலிங்கி’ கக.
உட்கு அச்சம், ‘உட்குலாவின்’ குடி.
உட்கம் - அஞ்சும், ‘காளுட்கும்உமநி கடி, ‘ஓகருருட்குதுன்னருங்குத்திரம்’ கக.
உடலுதல் - பகைதல், ‘உடலுருத்தப் ; உட்குனினம்’ உக.
உடலு - மாறுபடுகோர், ‘உடலுருட்க’ கக.
உடற்றியோர் - கிணப்பித்தவர், ‘ஓகாதுகஉகின்றுடற்றியோர்’ கக.
உடன்ற - கோபித, ‘உடன்றோக் கிண’ கக ; ‘தீ, உடன்றோக்கும் வாய்’ கக ; உடன்றமென்கந்த லம் பமன்ன’ கக.
உடுத்த - குழப்பட்ட, ‘அருங்குதம்புடித்தகாணப்பேரேயில்’ உக.
உன்றும் - உன்பேம், ‘உன்றமென்கந்த தீதகாண்குத்திரின்’ ககக.

உண்ட - உணவு, 'உண்டுகொடுத்தோருயிர்கொடுத்தோரே' கடி.
 உண்மார் - உன்போர், 'புலனுழுதன்மார்' சுசு; உண்ணவேண்டி, 'முந்தலியனாணர் காப்புதி துண்மார்' கடி.
 உண்மென - உண்ணுமினென்ற, 'உண்மெனவிரக்கும் பெரும்பெயர்ச்சாத் தன்' கடி.
 உண்மை - உண்டாதல், 'தேய்தலுண்மையும் பெருகலுண்மையும்' உள.
 உணர்ந்திய - துயிலெழுப்ப; 'சேவலேனை காப்போருணர்ந்திய உஉம்' உடி.
 உணர்ந்து - அறிந்து, 'முன்னமுகத்தினுணர்ந்து' கூ.
 உணவிற்பிண்டம் - உடம்பு, 'உண்டமுதற்றேயுணவிற்பிண்டம்' கடி.
 உம்பல் - வழித்தோன்றினென், 'உரவோரும்பல்' கடி.
 உமணர் - உப்புலிற்பார், 'உமணர்வெருஉந்தனை' அசு.
 உய்த்த - செலுத்திய, 'கேமியுய்த்த' கூ.
 உய்தல் - பிழைத்தல், 'உண்ணுவறங்கடம்புய்தல்வேண்டி' கடி.
 உய்தி - நீங்குதல், 'செய்திகொன்றோர்க்குய்தியிலெனை' கூசு.
 உய்த்தன்று - பிழைத்தது, 'செதைதலுய்த்தன்று' உடு.
 உயர்ந்திடுனோ - உயர்ந்தோர், 'உயர்ந்தவெட்டத்துயர்ந்திடுனோர்க்கு' உகசு.
 உயரிய - உயர்த்திய, 'ஏற்றவலனுயரிய.....மணியிடற்றேனும்' குஃ.
 உயவல் - வருத்தம், 'உயவற்பாண' கூக.
 உயவு - வருத்தம், 'உயவரிய' கூ.
 உயவும் - வருத்தம், 'அடுகளியயவு' கொடி.கொன்பாசறை' கூக.
 உயர் - ஒசை, 'வன்னுயிர்ச் சீரியாழ்' கூடி.
 உரவு - வலிமை, 'உரவுச்சின்னங்குயி' உடு.
 உரவோர் - வலியோர், 'ஒருதாமாகிய உரவோர்' கடி.
 உற்றிய - முழங்கிய, 'கணையெரியுறியமருங்கும்' உக.
 உறாதல் - ஒலித்தல், 'உருமுறாகருவியொடு' கூக.
 உராய் - உலாவி, 'கதவெறியாச்சிவந்தராய்' ச.

உரீதிய - உரிஞ்சிய, 'கழுவரீதிய நிருத்தடி' ஏ.
 உரு - தன் ஆணையாற்பிறாஞ்சும் உட்குடைமை, 'உருவும் புகழ்மாளி, சு; 'உருகெழு ஞாயிறு, உடு; 'உருகெழு முரசம்' டு; உடிவு, 'பெண்ணுருவொருதிருனுகின்ற' க; 'உவவுமதியுருவினோங்கல்வெண்குடை' கூ.
 உருப்ப - அழல், 'முலைபொலி உகமுருப்ப நூறி' உடு.
 உரும் - இடி, 'பெருமலை விடரகத்தருமெறிந் தாங்கு' கூள.
 உரை - புகழ், 'உரைசெல் முரசுவெளவி' உக; 'உரைசாலந்தவஞ் சாத்தனு' எக.
 உரைடு - புடைபெயர்ந்துலாவி, 'போர்க்குலாடு' கூள.
 உலகம் - தேசம், 'திங்கட்புத்தேழரிசுருமுலகத்து' உள.
 உலம்வருவோர் - சுழல்வோர்; உலம்வராமும அலம்வரல்போல்வதோ ருரி, 'உலம்வருவோர், 'வாயாவண்களிக் குலம்வருவோரே' உள.
 உலவு - தரித்திரம், 'உயங்குபடர் வருத்தமு முலவுநோக்கி' கடு.
 உவல் - தனது, 'பாசவலிட்ட புன்காற்பந்தர்' உகஉ.
 உவலை - தனது, 'பாசிலைத் தொடுத்தவலலைக்கண்ணி' டுசு.
 உவவு - உவாநான், 'உவவுமதி' கூ.
 உவித்த - அவித்த, 'சாந்தவிறகி னுவித்தபுன்கம்' கடி.
 உழக்கி - கலக்கி, 'அரசுபடவமருழக்கி' உக.
 உழக்கும் - வருத்தம் 'அருந்தயருழக்குநின் நிருத்தியழயிரவை' கடி.
 உழினை - கொற்றான்; இது குடநாட்டார் வழுக்கு, 'பொலங்குழையுழினையொடு பொலியக்குட்டி' டு.
 உழப்படை - தலப்பை, 'உழப்படை - ன்றசாண்மருங்கி னின்றதன்பயனே' கூடு.
 உழுவை - புலி, 'அண்ச்செறியுழுவையிரைக்குவந்தன்ன' எடி; 'பெழுவாயுழுவையை' கடுஉ.
 உன்னம் - ஊக்கம்.
 உன்னாற்றாகவலை - ஆற்றிடைக்குறை, 'உன்னாற்றாக் கவலைப் புள்ளி நீழல்' உகக.

உள்ளி - நினைந்து, 'ஒருநினை பொருவ னையுள்ளி' ௧௨௧.

உளா-அனசப்ப, 'விரைவளியுளா' ௧௧௬, உளருவடந்தல்-விரித்தவருமயிர், ௨௬௦.

உளவாகியர் - உளவாகுத, 'இயைத்த னைக லுளவாகியரோ' ௧௧௦.

உளை - தலைபட்டம், 'அலங்குளைப் புர வி யைவரொடு மினைஇ' ௨.

உளை - தலை, 'மினையலங்குளைப் பனை' ௨௨.

உளைய - வெறுப்ப, 'இளைய ளிவனென வுளையக்கூறி' ௭௨.

உற்க - எரித்தலிழ, 'திசையிரு காந்து முற்க முற்கவும்' ௧௧.

உற்கம் - எரிசொள்ளி, ௧௧, (உற்கை)

உற்கதை - உறையூர், 'அறங்கொழு சொழ் குற்றதையகையத்து' ௧௧; 'அற ம்துறு சுற்றதைப்பொருளை' ௧௧; 'பிறங்குநிலை மாடத் துற்றதை யோனே' ௧௧; 'மாவண் டுந்த லுறத்தை யன்ன வுரைசா னுந்தலை' ௧௧௨.

'உறழ்தல் - மாறப்படுதல், 'உறழ்மணியா லுயர் மருப்பினி' ௨௨.

உறார்க - உறதொழிகம் வேண்டிம், 'உறார்க முன்னுறேவ வுறார்க்க' ௧௧௧.

உறுதி - உற்றகாரியம், 'தாமறி குவரி தமக் குறுதி' ௧௧.

உறுவர் - எதிர்த்தவர், 'துப்புறுவர் புறம் பெற்றவசினே' ௧௧.

உறை - சித்தம், 'உறைவேண்டி பொழுதிற் பெயல்பெற் றேரே' ௧௧; 'கார்வா ளின்னுறை' ௧௧; 'உணமோ வானத் துறையினும்' ௧௧௧.

உறையன் - உறையல், 'தாங்கா வுறை யுணைபுர' ௨௧௧; 'உயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்னம்' ௧௧; 'உறையுண முனியுமவன் சென்று முகர்' ௧௧.

உறையூர் - ஒரூர்; இது சோழர்களு டைய பழைய இராசதாளி; இஃது உற்றதையென்றும் கோழியென்றும் கழங்கப்பகிம்; ௧௧௧, ௨௧௧, ௧௧௧, ௧௧௧, ௧௧௧, ௧௧௧, ௧௧௧, ௧௧௧, ௧௧௧, ௧௧௧.

உறையூர் ஏணிச்சேரி, ௧௧

உறையி - உறையின்றவன், 'இன்னாது றையிரும்படர்க்கைமே' ௧௧௧.

உன்னம் - உன்னமாம், 'உன்ன மாத் துன்னருந் கலை' ௧௧.

ஊக்கம் - மெற்கோள், 'இ-ஞ்சிற் றென் னு முக்கத் தாப்ப' ௧௧.

ஊக்கார் - மெற்கொள்ளார், 'உ-ஊக்கோ கார்' ௧௨௨.

ஊக்கும் - மெற்கொள்ளும், 'வானிர்க் கூக்கும்' ௧௧.

ஊக்கனார் - முன்னுள்ளார், 'கின் னுக்கனார் கிணப்பிம்' ௧௧.

ஊக்கு - முன், 'இன்றி னுக்கோ கே ணலம்' ௧௧; 'முழுவதோ னென்னை யைக் காண்புகே' ௧௧; 'வென் வே லன்னை காண ஆங்கே - கின் னினும் புல்லியேம்' ௧௧௧.

ஊசு - உசை - உடக்கு, 'ஊசுமுன்னாது' ௧௧௧.

ஊதியம் - பவன், 'பேதைமை யல்ல னுதிய மில்லென' ௨௧; 'பெற்ற னுதியம்' ௧௧௧.

ஊம் - ஊமை; இஃது என்வகை வச்சத் துறொன்ற, 'ஊம் குறையு முழுந் செல்கிம்' ௨௧.

ஊதி - ஏற்ப்படுதல், 'ஊதி வாய்வெ ள்ளெறி' ௧௧.

ஊயு - ஊய்த்து, 'கடலார் பெழுநரு ளையிற்' ௧௧.

ஊய - மருததலைமுடையோன், 'ஊர னென்கோ' ௧௧.

ஊயு - முறைமை, 'ஊயிற்றுக்கிற் செ ள்கார்' ௧௧; 'ஊய்மாறுபெயர்' ௧௧.

ஊய - வாழ்காள், 'அன்ன வாக கின் னுதி' ௧௧௧.

ஊயு - புணர், ஊறறியா மெய்யாக்கை யொரு' ௧௧௧.

ஊய - தலை, 'ஊய்சோற்றமலை' ௧௧.

ஊன்றம் - சென்றதற்கும், 'அகல்கு விகம்பி னுன்றம்' ௨௧௧.

எ

எஃகு - வேல், 'எளிநிலை வெஃகே த்தி' ௨௧.

எக்கர் - மயங்குந்து, 'எல்லாற் றெக்க ரேறி' ௧௧௧.

எக்கர் - ஒக்கர் - ஒரூர், ௨௧௧. எஃபி - எஃபி, 'ஊகுதியி னெஃ பி' ௨௧௧.

எண்ணை - எண்ணத்தையுடையை,
'தீயே பேரென் னையே' ௧௩௮.
எண்மை - எளிமை, 'இக்குழப் பிறக்
தோர்க்கென்மை காணுமென்' ௧௩௩.
எதிர்த்த - மாறப்பட்ட, 'செய்வினைக்கெ
திர்த்த தெவ்வர்' ௧௩.
எதிர்த்து - ஏற்றுக்கொண்டு, 'புரவெதி
ர்த்து' ௧௪; 'போரெதிர்த் தென்னை
போர்க்களம் புதினே' ௮௪; மாறுப
ட்டு, 'கடுமான் கோதை துப்பெதிர்
த் தெழுந்த' ௧௪; 'போரெதிர்த்து'
௮௪.
எத்திம் - பொறி, 'திங்களு துழையா
வெத்திரப் படுபுழை' ௧௪௪.
எத்தை - என்னைவன், 'எந்தையொடு
கிடத்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வர்'
௧௧௩.
எம்மனோர் - எங்கள், 'எம்மனோர்க்கொ
ருதலை கைம்முற்றல்' ௧௧௩.
எம்மோன் - எம்முடைய தலைவன், 'எம்
மோன் குறவர் பெருமகன்'
௧௧௪.
எய்த - அணுக, 'எய்த வந்தனம் யாம்'
௧௦.
எய்ம்மான் - எய்ப்பணி, 'எயினர் தந்த
வெய்ம்மா நெறிதனை' ௧௪௪.
எய்யாதாகின்று - அறியாததாயிற்று, 'கி
ளத்த - எய்யா தாகின்றெழு சிறு
செந்நாவே' ௧௪. ௮.
எயில் - பாண்டியநாட்டு ஊர்களுனொ
ன்று, 'மன்னையி லாந்தையம்' ௪௧;
மதில், 'எயிற்கதவு' ௧௩, 'ஆரெயில்பல
தந்து' ௧௩.
எயிற்றி - மறத்தி, 'தருக்க னெயிற்றி'
௧௧௧.
எருக்கிய - அறைந்தகொண்ட, 'எழுதி
னுருப்ப வெருக்கிய மகனார்' ௨௩௪.
எருத்தம் - கழுத்தம், 'இகற்பாடுகொ
ரெருத்தமடவக' ௪௦.
எருத்து - கழுத்து, 'எருத்து வய்யிய
புவிபோன்றன' ௪.
எருவை - சிலுவைஊத்த உடல் சிவந்தி
ருக்கும்பருத்து; கழுஞ்சாம்பல், 'விசம்
பா டெருவை பசுந்தடி தடுப' ௧௪௪.
எல் - பகற்பொழுது, 'எல்லடிப் படுத்
த்' ௧௪௦; விளக்கம், 'எல்லுப்பட வி
ட்ட சுதி' ௧௪.
எல்லரி - சல்லியென்னும் வாத்தியம்,
'எல்லரி தொழினை' ௧௧௨.

எல்லை - பகல், 'எல்லையு மிரவு மென்
னாய்' ௪.
எவ்வி - ஒருகேள், 'மாவே னெவ்வி -
புணலம் புதலின் மிழலை' ௨௪; இரும்
பா னெனக்கத் தலைவன் பெருமூழ்
போரடு தானை மெவ்வி' ௨௩௩.
எழில் - உயர்ச்சி, 'பகட்டெழின்மார்பு'
௧௧; பெருமை, 'அறமருப் பெழிற்
கலை' ௨௩.
எழிலிய - எழில்பெற்ற, 'அம்பகட்டெ
ழிலிய செம்பொறி யாகத்து' ௧௮௮.
எழினி - ஒருவள்ளல், 'ஊரர தேந்திய
குதிரைக் கூர்வேற் கூலினல் கன்
னிக் கொழும்பு னெழினியும்' ௧௩௮;
'வையகம் புழந்த உயற்குலினை யொ
ள்வாட் பொய்யா வெழினி' ௨௩௮;
இவ்வனை எழினி அதிகமாயென்றும்
கூறுவர்.
எழு - சிறுமரமரம், 'காப்புடைய வெழு
முருக்கு' ௧௪; 'எழுவுறது திணிதோ
ன்' ௧௩௩.
எள்ளிய - இகழ்ந்த, 'உள்ள மெள்ளிய'
மடவோன்' ௪௩.
எறிச்சொர் - இது கோனாட்டுள்ள ஊர்
களுளொன்று, ௧௪௪, ௧௧௩, ௧௧௪.
எறித்தல் - உறைத்தல், 'நாடுசுகி கமழ்
புகை யெறித்த லானே' ௪.
எறிதல் - அடித்தல், 'எறிகோ ளஞ்சா
வரவி னன்ன' ௮௩.
எறிந்த - அறைந்த, 'விளங்குபொன்
னறை நலங்கிளர் பணை' ௧௧௧; க
டைந்து செறிக்கப்பட்ட, 'யானை வா
ன்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக் கோ
னிறை துலாம்' ௧௩௩.
எறித்து - வெட்டி, 'எறித்துகளம் படுத்
த வேந்துவான்' ௧௧௩.
எறியா - முறித்து, 'களிறே - கதவெறி
யாச் சிவந்து' ௪.
எறழ்முன்பு - மிக்கவலி, 'தோல்பெய
ரிய வெறழ்முன்பு' ௪.
என்ருவை - என்று வினவுவாய், 'இவ
ன்வா ரென்ருவையாயின்' ௧௩௩.
என்றுது - கோடை, 'வெண்கிடை -
யென்றுது வாடுவறல்' ௪௧; 'வளம
ழை மாறிய வென்றுழ்க்காலை' ௧௧௧.
என்னது உம் - சிறிதும், 'என்னது உம்
கடிமரத் தடித் லோம்பு' ௧௧௪.
என்னை - என்னிறைவன், 'அணங்கூறல்
கடுத்திறென்னை' ௪௮; 'நிறையோ

மலரு மெல்லும்து உகஉ.
எனவு - என்னுடையன சிலவார்த்தை,
'எனவு கேண்மதி' கூறு.

ஏ.

ஏணி - எல்லை, 'ஏணியரு முக்கீ ரேணி
யாக' கூறு; 'முக்கீ ரேணி' கூறு.

ஏத்தி - வாழ்த்தி, 'முன்றறை துண்பல
'மணவிறு மேத்தி' கூறு.

ஏத்தகம் - புதழுவோம், 'ஏத்தகம் பல
வே' கூறு.

ஏதினமாக்கன் - அயலோர், 'ஏதின மா
க்கன் பொதுமொழி கொன்னாது'
(௧)அ.

ஏத்திய - ஒவ்விய, 'நிலனேத்திய விச
ம்பு' உ.

ஏமம் - காவல், 'எல்லா வுயிர்த்து மேம
மாகிய' க; 'ஏம முரசு மிருமென
முழங்க' கூறு.

ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட, 'அருந்தே மா
ந்த செஞ்சம்' கூறு.

ஏமாந்த - வின்புறு, 'காமர் செஞ்ச
மேமாந்த வுப்ப' கூறு.

ஏமுற்று - இன்பமுறாறு, 'ஏமுற்றுக் கழி
ந்த மன்னாக்கு' - ௮.

ஏய்ப்ப - ஒப்ப, 'அல்லிப பாளை யாடி
வரைப் பைய்ப்ப' கூறு.

ஏர்தல் - ஏழுதல், 'ஏர்தரு கடரின்'
கூறு.

ஏறு - இடபம், 'ஊர்தி வால்மென் னே
றே' க; இட, 'அதிராசு னேறெழ
துளிகொரித் தாவரு' கூறு, ஏறிதல்,
'பருந்தி னேறு குறித்தி' கூறு.

ஏறை - ஏறைகோண, 'பெருங்க னுட
னெம் மேறைக்குத் தருமே' க; ஏ.

ஏனல் - தினை, 'ஏனல் காப்போர்' உ.

ஐ.

ஐயவி - வெண்சிறகிது, 'ஐயவி புனை
ப்பவும்' கூறு.

ஐயூர் - ஐயூர், உக, நக, உக, கூறு.

ஐவனம் - மலைகெல், 'ஐவனம் வித்தி'
கூறு.

ஓ.

ஓக்கல் - சுற்றம், 'இல்லோ கொக்கற்
றலை' கூறு.

ஓக்கலை - சுற்றத்தையுடையை, 'பெரு
ம்புல் லென்ற விரும்பே கொக்கலை'
கூறு.

ஓக்கர் - ஓயூர், உக.

ஓசிய - ஓசிய, 'இருநில யொசிய சிவ
ந்தி' கூறு.

ஓடிய - இடையகுத, 'ஓடிய குறை
யின்' உக.

ஓங்கம் - ஓங்கிப்பிழை, 'வள்ளித் துற
கொங்கம் காணப் படுக'.
ஓங்கா - மடியாத, 'ஓங்கா வுள்ள
து' அ.

ஓனமை - வினக்கம், 'ஓனமை' கக.

ஓத்தி - ஒப்பை, 'பாக்கை மொத்தி
யோ' அ.

ஓதரு - இயற்குதல், 'ஓதக்கித் தினி
மணப் புதப்பும் பன்னி' கூறு, ஓதல்,
'தருமென லொதக்கித் தினக்கை
விதவி' கூறு.

ஓதவி - ஓதத்த, 'கோக்கை லாகக்
குறம்பல் லொதக்கி' கூறு.

ஓப்ப - தக, 'ஓப்ப காடி' கூறு.

ஓப்பென - லாயை, 'ஐயவிப் புனைபுத்
தாக்கா தொப்பென' கூறு.

ஓரா - தப்பாத, 'கிண்கொராஅ விலக்
கம்' கூறு.

ஓர்டி - தப்பி, 'கூறுகிப் பருத்தி னே
று குறித்தொர்டி' கூறு, ஓர்டி, 'தெ
மனை வாழ்க்கையி னொர்டி' உக;
'பெருநல யாணரி னொர்டி' கூறு;
'தெயுலன் காவலி னொர்டி' கக.

ஓருசா - ஓருபகமம், 'ஓருசா சருவி
யார்ப்ப' கூறு.

ஓலகல்-தனாதல், 'ஓலக லுள்ள மொடு'
கூறு.

ஓல்லால் - உடம்படால், 'பாசறை யல்
லநி யொல் லாயே' கூறு.

ஓல்லான - உடம்படான, 'பாண்டவ
ராதலு மொல்லான' கூறு.

ஓலையூர் - ஓலையூர், இது பெருஞ்சாத்த
னுடையது, 'முலையம் புத்தியோ
வ னெலையூர் காட்டே' உகஉ,
ஓலிக்குத்து - தலைக்குத், உம் - உத்தா
யிற்று, 'கைழக்கரும்பி னெலிக்குத்
து' கூறு.

ஓலித்தல்-தலைத்தல், 'ஓலித்தல் பீவி'
கூறு.

ஓலிபு - தலைத்தல், 'தோடொலிபு கத்தி'
கூறு.

ஓலிமென்குத்தல் - தலைத்த மெல்லிய
குத்தல், கக.

ஓலியல் - தலைத்தல், 'ஓலியல் கண்ணி'
கூறு.

ஒலியங்கண்ணி - தளிர்மாலை, ௨௦௨.
 ஒலியன்மாலை - வளைவாலை, 'ஒலியன்
 மாலைபோடு பொலியச் சூழ' கக.
 ஒழிய - சாக, 'நாரம் பின்னமும் பொ
 ருதனைத் தொழிய' உ.
 ஒழுக - கடக்க, 'வைவல் காவலர் வழி
 மொழித் தொழுக்' அ.
 ஒழுக்க - வண்டி, 'உப்போ யொழு
 கை' ககக.
 ஒளித்தி - ஒளிப்பாய், 'மலைமறைந்
 தொளித்தி' அ.
 ஒளிர்வருடம் - வினங்கும், 'கண்ணெ
 னர் வருடம் கவிஞ்சா பத்து' ஏ.
 ஒளிதூதல் - வினங்குதல், 'ஒளிதூதன்
 மன்னர்' ககக.
 ஒற்றி - சாய்த்து, 'திருந்தனா கோன்
 வெளில் வருந்த வொற்றி' சச.
 ஒற்றிய - வீழ்த்த, 'புலிபார்த் தொற்
 ரிய களிற்றிறா பிழைப்பின்' உகக.
 ஒறுத்தி - தண்டஞ்செய்வை, 'அத்தக
 வொறுத்தி' க௦.
 ஒன்றாது - பொருந்தாது, 'நிரயம் கொ
 ள்பவரோ டொன்றாது' ரு.
 ஒன்றபட்டு - ஒருபெற்றிப்பட்டு, 'ஒன்
 றபட்டு வழிமொழிய' கக.
 ஒன்றாதோர் - பகைவர், 'இன்றாய் பெ
 ருமரி ஒன்றா தோர்க்கே' கக.
 ஒன்றார் - பகைவர், 'ஒன்றார் காடுசுடு
 மேழ்புகை' கக.
 ஒஃ
 ஒக்கிய - எடுக்கப்பட்ட, 'பொருக்கத்
 கோக்கிய வேலன்' கக.
 ஒக்கல் - உயர்தல், 'ஒக்கல் வெண்கு
 டை' க.
 ஒச்சி - எடுத்து, 'மதனுடை முழவுத்
 தோ ணோச்சி' ரு௦.
 ஒடை - யானை செற்றிப்பட்டம், 'பொ
 ண்டைபட்ட புக்காணிதூதல்' கக; 'ஒன்
 னார் யானை யோடைப்போன் கொ
 ண்டு' ககக; 'கோண்பக டொளி
 திகழோடை பொலிய' ககக.
 ஒப்புநர் - ஒட்டவோர், 'கெல்லினை கழ
 னிப் படுபுன் னோப்புநர்' உக.
 ஒம்பா - பாதுகாவாத, 'ஒம்பா வீகை'
 அ.
 ஒம்பாது - பாதுகாவாது, 'ஒம்பா தீயு
 மாற்ற லெங்கோ' உஉ; 'ஒம்பாது
 கடந்தட்டு' ௦௦.

ஒம்புற்ற - பாதுகாத்த, 'பிறரோம்பு
 ரு மன்னையில்' ச௦.
 ஒய்தல் - செலுத்ததல், 'உப்போ பொ
 ழுக்கை' ககக.
 ஒர்க்கும் - செவிதாழ்த்துக் கேட்கும்,
 'இரும்புலிப் புசர்ப்போத் தோர்க்
 கும்' கருவ.
 ஒராங்கு - ஒருபெற்றிப்பட்டு, 'ஒராங்கு
 மலைந்தன பெருமரின் களிதே' கக.
 ஒரி - ஒருவன்எல், 'கொல்லி யாண்ட
 வல்லி லோரியும்' கருஅ; 'வின்
 வல்லிலோரியென்றற்குடவா. தேன்
 முழிந்தாற்பார்க்கும் லீலநிறம்; முசுக்
 கையுமாம், 'அணிநிற வேரி பாய்
 வின் மீதழிந்த - திணிநெடுந் ருன்
 றத் தேன்சொரியும்மே' க௦க.
 ஒரியர் - சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகள்,
 விச்சாதாரும் காகருமென்பர், 'வின்
 பொரு நெடுங்குடைக் கொடித்தே
 ரோரியர்' கருரு.
 ஒரை - மகளிர்வினையாட்டு, 'ஒரை யு
 யத் தொண்டொடி மகளிர்' ககக.
 ஒவாது - ஒழியாது, 'ஒவாது கூஉம்'
 க.
 ஒக்கை - ஓராறு, 'மன்பதை யெல்லாரு
 சென்றணக் கங்கைக், கணாபொரு
 மலிகீர் நினைந்து தோன்றியாங்கு'
 ககக.
 கசுடு-அழுக்கு, 'கசுடெண்டு காட்டி' உகச.
 கசிந்து - இன்புற்று, 'ஸூதிற் பெண்டிர்
 கசிந்தழ' கக.
 கசிபு - இரங்கி, 'கசிபு கைதொழாஅ'
 உச௦.
 கசிவு - இரக்கம், 'கண்பொறி போசிய
 கசிவேடு' ககக; 'பியர்ப்பு, 'கசி
 ருவென் பங்கிண்புடும்' ககக; 'பசி
 தினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை'
 கச௦.
 கஞல்-கெருங்க, 'புதுமலர் கஞல்' கசஎ.
 கட்கும் - கணியும், 'ஆம்பலொடு கட்
 கும்' கக.
 கட்சி - காடு, 'கட்சி மருஞ்ஞயின்' க௦;
 கேக்கை, 'கட்சி காணுக் கடமா ல்
 லேறு' கருஎ; புகலிடம், 'கட்சி கா
 ணுக் கடமா ல்லேறு' உ௦௨.
 கடீந்து - அழித்து, 'வெப்புடைய வர
 ண்கடந்தி' கக; 'எதிரின்மழித்தி,
 'ஒம்பாதுகடந்தி' ச௦; 'எதிரின்மழித்தி,

‘ஆலம் காணத் தங்கடத்து’ உரு;
‘கணம்புரு மல்லத் தடத்து’ அரு; வஞ்
சிவாதெதிர்த்தின்று, ‘கடத்தெதிர்த்தின்று’
சேர லாதனை’ அரு.
கடம்பு - ஒருமரம், ‘கார்த்தெய் கடம்பின்
பாசிலைத் தெரியல்’ உரு.
கடனன் - கடப்பாடாகவுடையன், ‘கட
வன் பாரி கைவன் மையே’ கரு.
கடற - சுரம், ‘இருங்கடற வனஇய
ருன்றம்’ கரு; ‘மகச்சுரால், ‘கடற
மணியினர்’ உரு.
கடன் - கிரிணன், ‘அந்தி யத்தன ரருங்
கட னிறக்கும்’ உரு; ‘தென்புல வரழ்
கர்க் கருங்கட னிறக்கும்’ கரு.
கடமம் - யானைமதம், ‘கமழ்கடாத்த...
.....யானை’ கரு.
கடி - காவல், ‘கடியடை வியனன்’ கரு;
விரைவு, ‘எம்மம்பு கடிவித்தம்’ கரு;
வினக்கம், ‘அருங்கடிப் பெருங்காலை’
கரு.
கடித்த-பொக்கி, ‘கொடி தகடித்த’ கரு.
கடிப்பு - முரசுகடிக்குக்குறத்தடி, ‘முரசு
கடிப்பு பிழப்பவும்’ கரு.
கடிகும்-ஒக்கும், ‘அவிரைவு கடிகும்’
கரு.
கடுகண்ண - வள்கண்ணையையுடைய,
‘கடுங்கண்ண கொல்கணிற்றால்’ கரு.
கடுகண்-அழிந்தான், ‘இன்கடுங் கண்ணி
றையர்’ கரு.
கடுப்பு - ஒப்பு, ‘கடுகண்ணை கடுப்பு மல
ர்த்த காத்தன்’ கரு.
கடுப்பகல் - வளங்கடுப்பகற்பொழுது.
கடுப்பி - மிக்கபிணி, ‘கடுப்பி கடுக்கிய
விப்பைபுகர் கெஞ்சுமொன்’ உரு.
கடுப்பு - சுற்றம், ‘சேர்த்தவர்கடுப்பார்த்
தம்’ உரு; ‘உடுப்பித்தன்னவென்
பொழமருங்கிற்குப்பின்’ கரு.
கடுமாள்கோதை - சேரமாள்குடிலென்
கோதை, ‘கடுகைவண்ணைக்கடுமான்
கோதை’ கரு.
கடுவளி - பெருங்காற்று, ‘கடுவளிதொ
குப்ப விண்டய’ கரு.
கடைஇ - முடி, ‘கடமுஞ்சோறங்க
டைஇ’ கரு.
கடைஇய-செலுத்திய, ‘எரிதகடைஇய
தான்’ கரு.
கண் - அகணியை, ‘மீன்கண்ண’ கரு;
கருப்பினன், ‘ஆடுகட் கருப்பின்
வென்பு’ கரு.

கண்ட - மனத்தான் தூரத்திலுதிப்ப
பட்ட, ‘கீமெய்கண்ட நிலையானில்’
கரு.
கண்டன்ற - கண்டத, ‘காழக் கண்ட
ன்ற யிலே’ கரு.
கண்டரும் - கண்டேம், ‘மன்கண்டரு
கும்’ உரு.
கண்டுகின் - கண்டேன், ‘இனித கண்
டுகிற் பெரும’ உரு.
கண்டுகர்கோன் - கண்டுகர்கோப்பெரு
ன்கி, ‘கண்டுகர்கோ
கூதலின்’ கரு.
கண்டுகின்று - கண்டுகின்று, ‘நாள்வி
ரித்தன்ன கதப்பின் கண்டுகின்று’
கரு.
கண்ணி - தலைமேற்குடப்படுமாலை, ‘கண்
னி கார்த்தம் கொன்றை’ கரு; மாலை,
‘மெல்லினர்கண்ணி யினைத்தமன்
தர்’ உரு.
கண்ணுறை - மேலி, ‘புதுகெல் வெ
ண்டோற்றுக் கண்ணுறை யாக’ கரு;
மேலேனுவலது, ‘அடகின் கண்ணு
றை யாக யாருளில் அரிசி வெண்டி
னே மாக’ கரு.
கண்ணெடிய-இரவிய, ‘கூதறக் கண்
னெடிய மருவரு பற்றான்’ கரு.
கண்ணி - ஒர் ஆயுதம்; குத்தாலியென்
றம் மருவென்றதுசொல்லுவர், ‘மரு
கல்ல கண்ணி வுருத்த வட்டித்த’
கரு; ‘மருவாயுதம், ‘மாற்றருக கணி
சகி மணியிடற் றோனும்’ கரு; ‘கணி
ச்சிக் கூர்ம்படைக் கெடுத்திற் றொரு
கண்’ கரு.
கண்ண - அம்பு, ‘கண்ணி கிழித்த பகட்
டெழின் மார்பின்’ கரு.
கண் - சிவம், ‘தொடப் பகட்டுவன்’
கரு.
கண்ணம் - ஒளி, ‘கடிப கண்ணு செரு
கைப் படபடை’ உரு.
கதிர் - சிவம், ‘பகலின் குதியார்
பகலிற் கிழித்தே’ அரு; ‘கடா, ‘தன்
கொ மதியம்,’ ‘ஒள்கிற் றாயிற்’ கரு.
கணம் - கைரும், ‘புத்தேட யின
காலை’ கரு; ‘கடாதிழற் கணம்
கெழுமான் முறான்’ கரு.
கத்தம் - கணம், ‘கல்கெழு கெழு
கத்தம் கைவிட்’ கரு.
கத்தாரம் - மது, ‘தெரிப்ப வின்கிற் திற்
கத்தாரம்’ உரு.

கத்து - கம்பம், 'கத்துமுனித் துயிர்க்
கும் யாணை' களவு; 'களிறு - கத்து
சேர்பு கிணடு வழங்க' உஉ; தறி,
'செலில் யாணைக்குக் கத்தாற் றுவே'
ருசு; பறங்குகோடி, 'மறங்கக் தாக
கல்லமர் வீழ்ந்த லீங்கழன் மறவர்'
கக; 'கட்டிக் கத்தாக' உகௌ.

கபிலர் - சங்கப்புலவருளொருவர்; இ
வர் அந்தனர்; 'புலனழகற் கற்ற வந்த
ணை, னிரந்தசென் மாக்கட் கினி
யிட னின்றிப், பரத்திசை நிற்கப்
பாடினன்' கஉசு; 'பொய்யா நாவின்
கபிலன் பாடிய, மையணி செவ
வை' ககசு.

கம்பல - ஆரவாரம், 'அழுவிலிர்க்கம்
பல' எ.

கமழ - பரக்க, 'வியலிடங் கமழ விவ
ணைசெயுடையோர்க்கு' து.

கயம் - நீர்நிறைந்தபான்மை, 'கயத்திட்ட
வித்து' ககௌ.

கரக்கினும் - மறைக்கினும், 'தன்னு
டைக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்' க.

கரகம் - குண்டுகை, 'நீரற வறியாச்
கரகத்து' க.

கரப்பு - மறைத்தல், 'கரப்பி லுள்ள
பொரு' கசு.

கராம் - முத்தலை, 'கரப்புடைக் கராஅத்
தன்ன வெண்ணை' கசு; முதலையுள்
ஒருசாதி, 'கராஅங் கலித்த குண்டு
கண்ணகிழி' கௌ.

கரிகால்வனவன் - ஒருசோழன், 'கரி
யியல் யாணைக் கரிகால் வனவ'
கௌ.

கரு - கருப்பம், 'மாணிழை மகளிர்
கருச்சிதைத் தோர்க்கும்' கசு; முட்
டை, 'புறவுக் கருவன்ன புன்புல
வாரு' கசு.

கரும்புனார் - ஒருர், கஅசு.

கருமை - வலிமை, 'கருங்கை யொன்
வாட் பெரும்பெயர் வழிதி' க; 'கரு
ங்கைக் கொல்லன்' உக.

கருவி - தொகுதி, 'கருவி வானம்'
கருக.

கருவூர் - இது சோர்களுடைய இராச
தானிகளுடொன்று; இது வஞ்சியெ
னவும் வழங்கும், கக, கக, கஉ, கசு,
௪௮, கச௮, உகௌ.

கலக்குற்றந்து - கலக்கமுற்றது, 'பெ
ருகலைக் குற்றஞல்' சக.

கலப்பை - மூட்டுக்கன்; வாழாமல்,
'காலினென் கலனை சுருக்கினென்
கலப்பை' உசு.

கலம் - ஆபரணம், 'செய்வுறு கன்கலம்'
சு; ரூப்பி, 'யவனர் - கன்கலத் தத்
தன்கமழ் தேறல்' துசு.

கலவம் - மயிற்சீலி, 'கலவ மஞ்ஞ
யிற் காண்வர வியலி' ககக.

கலாம் - போர், 'புலார்களுக்குச் செய்த
கலாஅத் தாணையன்' சக.

கலாவ - கலக்க, 'தன்னிதர் கலாவப்
பெய்யினும்' கரு.

கலி - ஒசை, 'கலிகெழு கடவுள்' துஉ;
செருக்கு, 'வெள்ளுனைக் கலிமான்'
கரு; 'கலிமான் வளவு' கக; 'தழ்
பரிய கலிமாவும்' துரு; தழைத்தல்,
'கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பற
ந்தலை' கக.

கலிச்சுமை - மிக்க ஆரவாரம், 'கலிச்
சுமை வியலாங்கண்' உஉ.

கலித்த - செருக்கிய, 'கராஅங் கலித்த'
கௌ; தழைத்த, 'துவற் கலித்த தேய்
பாய் புண்ணை' உசு; மிக்க, 'மானி
னங் கலித்த மலை' கக௮.

கலுழ்ந்து - கலங்கி, 'உண்கண்-கலுழ்
துவா ரரிப்பணி' கசசு.

கல்வை - எள்ளினங்காய், 'கல்வை சறு
ப்ப' கஉ.

கவசம் - மெப்புரு கருவி, 'புலிநிறக் கவ
சம்' கக.

கவர்பு - கவர்த்து, 'அந்தன் காலிரி வக்
துகவர் பூட்ட' கரு; கவர்த்து, 'வினை
வயல் கவர்பூட்டி' கசு.

கவலை - கவர்த்தவழி, 'துன்னருங் கவ
லை' க.

கவான் - மலைப்பக்கம், 'விறல்வனாக்
கவான்' கருக.

கலிகண்ணைக்கு - ஸகயாற்கலிக்கப்ப
ட்ட கண்ணைக்குறித்துப்பார்க்கும்பா
ர்வை, 'கலிகண் ணைக்கின்:.....
ஆடவர்' க.

கலிகுளம்பு - கலிந்தகுளம்பு, 'வெள்ளு
னைக்கலிமான் கலிகுளம்பு' கரு.

கலிகை - இடக்கலிந்தகை, 'கலிகை
வண்மைக் - கடுமான் கோதை' துசு.

கலினிய - அழகுபெற்று, 'ஆசினி கலி
னிய பலவிழை' கரு௮.

கலினை - ஒளியையுடையாய், 'செருகு'
யிற்றுக் கலினை' ச.

அ கு ம் ப த அ க ர ா தி

ஷன் - கன்னம், 'கனிதகவு எடுத்த வெ
நிசல்' ௧௦.

கவைஇய-அகத்திட்ட, 'சூர் கவைஇய
மார்பே' ௧௧.

கவைமுன் - கெலமுன், 'கவைமுன்னிற்
புழையுடைப்பவும்' ௧௨.

கழக்கு - கழற்சிக்காய், 'மகளிச - பொ
லகுசெய் கழங்கிற் றெற்றி யாமே'
௧௩.

கழல் - ஒருகொடி, 'கழற்கனிவகுத்த'
௧௪; வீரகனடை, 'தான் - கனவகொ
ன் கழல்பறைத்தன்' ௧௫.

கழனி - கயல், 'கழனி யுறவு' ௧௬.

கழாத்தலை - கழாத்தலைபாடுதலையும் சங்
கப்பலவர், 'நுமபோ லறிவி னுமரு
னொருகன், புகழ்த்தெய்யுட் கழாஅ
ந் தலையை, விகழ்த்தன பயனே'
௧௭.

கழால் - கழுவுதல், 'ஊர்குற மாக்கன்
வெண்கோடு கழாலின்' ௧௮, கிண
தல், 'கிண்கால் கழாலின்' ௧௧௦.
'கழி - காமபு, 'தோல கழிவொடு பிடி
செறிப்பவும்' ௧௧௧.

கழிப்பி - முடித்தல், 'முகேழ்துறையு
முறையுனி கழிப்பி' ௧௧௨.

கழிய - இறப்பு, 'மாணிகுற மகளிச கா
ணினா கழிய' ௧௧௩.

கழியம் - உறகுற 'ஆடுகள் கழியுமிவ
வுலகத்து' ௧௧௪.

கழுமிய - கலந்த, 'ஆத்தாக் கழுமிய
துகன்ன' ௧௧௫.

கழுவாய் - போக்குமுகி 'கழுவாய்
மருகுகிற் கழுவாய் முனவென்' ௧௧௬.
கழுக - கழுவி, 'கழுகவின் காரம்'
௧௧௭.

கனம் - போக்கனம், 'கனாம் பகினை ம
ரும பொருதுகனத் தொழிய' ௧௧௮,
யாகனாலை, 'நூப கட்ட வியகனம
பலகொல்' ௧௧௯.

கனி - கனாநிலம், 'கன்னி போகிய
கனரியம் பறத்தலை' ௧௧௯.

கனிது - ஆண்பன்றி, 'கனிதுமேல் கொ
ஞ்சுவம்' ௧௨௦; யானை, 'கொல்கனி
ற்ற மீயிகைக் கொடிவிசையு நிதற்
றும்' ௧௨௧.

கறங்க - ஒலிப்பு, 'கிணத்தாக் முரசுக்
கறங்க' ௧௨௨.

கறி - மிண்கொடி, 'கறிவன எடுத்தேத்'
௧௨௩.

கறிலும் - திண்ணம், 'மடவியினா
கென வெண்பூக் கறிலும்' ௧௨௪.

கறழ் - குறியாகுகொடி, 'கறழே,...
கறழ்பொருத செவ்வாயல்' ௧௨௫.

கறை - கறப்பு, 'கறைமீட நனியது
மணித்தன்' ௧௨௬.

கறையகயானை - கறைபொருந்திய அ
டியினையுடைய யானை, ௧௨௭, ௧௨௮.

கனமார் - கற்பார், 'இனம்பல் கொசர்
வினங்குபடை கனமார்' ௧௨௯.

கனவி - குறியன், 'அனங்குதெரித் கனவி
கால்விறற் றோறநினும்' ௧௩௦; 'கெ
ங்கிதா கனவி துறநவும்' ௧௩௧.

கனை - மிகுதி, 'கனவெரி யுறிய மரு
வரும்' ௧௩௨.

கா.

கா - கோலை, 'காமார் துன்கிய கா
வும்' ௧௩௩, தொட்டமை, ௧௩௪.

கானகு - காண்பேன், 'கானகு கந்தி
செருபெரு' ௧௩௫; கை; கந்தைநிற் காண
குலத் தினே' ௧௩௬.

காணபு - காட்டி, 'காணபெய நனியு
காணபின் காண' ௧௩௭.

காப்பினை - காவலையுடைவது, 'விதப்
புற வறியா கைமக் காப்பினை' ௧௩௮.

காப்பு - காலை, 'காப்புடைய கெரு
முருக்கி' ௧௩௯.

காமா - அழகு, 'காமர் - வண்ண மா
பு' ௧௪௦.

காமதல - விடாய்த்தல், 'காமதல முன்
டக கன்கெய் போனே' ௧௪௧.

காய - காவிய - கமத்த, 'கவையுத்தப்
பலகாய' ௧௪௨.

காயம் - ஆகாயம், 'வறிதுகிணியு காய
மும்' ௧௪௩, ௧௪௪.

காரா - காரகாலம், 'கண்ணி கார்த்தல்
கொணநை' ௧௪௫.

காரியாறு - ஓராறு, ௧௪௬.

காரெஞ்செல் - புன்சென்றகற்றம்
'காரெ னெஞ்சற் கெம்படு பிரகல்'
௧௪௭.

காரா - ஒருகொடி, 'முட்டகற் காரா
முதுபழன்' ௧௪௮.

காலம் - முடிவு, 'குலக் காக்குக்
கால முன்பின்' ௧௪௯.

காலமுறை - காலப்போதும் வலியை
யுடையோய், 'கால முன்பிற் கன்
டனென்' ௧௫௦.

எய்வல் - காக்கப்படுதேயம்; ஆகுபெயர், 'காவல் - குழவி கொள்பவரினோம்புமி' னு.

எய்வல் - காக்கும் அரசர், 'வையல் காவல்' அ.

காவிரி - ஒருநதி, 'அந்தன் காவிரி வந்தகவர் பூட்ட' னு; 'மிக்குவரு மின்னீர் காவிரி' சா; 'நீயே தன்புனற் காவிரிக் கிழவனை' னு; 'புனிதநீர் குழவிக் கிவற்றமுலை போலச், சுரந்த காவிரி மரக்கொண் மலிநீர்' னு; 'பொன்படு நெடுவரைப் புயலெறு நிலப்பிற், பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்கு, தன்புனற் படப்பை' கச; 'கரைபொருது, இரங்குபுனனெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி, மல்லன்னொடிக்' கச; 'கோடை யாயினுக் கோடி.....காவிரி புரக்கு நன்னு' னு; 'முழங்குநீர்ப் படப்பைக் காவிரிக் கிழவன்' னு.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழநாட்டில் கடற்கரைகளை இருந்ததோர் பழையகரம், னு, னு, னு, கச, னு.

காழ் - கம்பம், 'வெளிநினைக்காழ்ப்புணைநிலை முனை' உ; காமபு, 'கணைர னோன்காழ் திருத்தி' னு; நாராசம், 'கயத்தவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்னை' ள; முத்திவடம், 'மாப்பிற் பூண்ட வயங்குதாழாரம்' கரு; விதை, 'அணில்விரிக் கொடுங்காய் வான்போழ்க் திட்ட - காழ்' உ.

காழகம் - ஆடை, 'காழக நீப்பவும்' சக.

கான் - காமி, 'கானக நாடனை' னு.

காண்பேர - காணியார்கோயில்; இது பல சிற்றரண்களையுடையதோர் பேரரண்; இதன் தலைவன் வேங்கைமார்பன்; இவனைவென்று இதனைக்கைக் கொண்டான் உக்கிரப் பெருவருகி, 'அருங்குறும் புடுத்த காணப் பேரையில், வேங்கை மார்பனிரங்க' உ; கச.

கானல் - கடற்கரை, 'சிலவுமணல் வியன்கானல்' க; 'காணற் கழியுபு முகத்து' னு.

கி.

கிடப்பி - கிடத்தி, 'பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி' னு.

கிடை - செட்டி, 'அறகய மருங்கிற் சிறகோல் வெண்கிடை' னு.

கின்னினி - சதங்கை, 'கின்னினி கிணத்தகா லொண்கழ டோட்டி' ள.

கிணை - உடுக்கை, 'துண்கோற் றகைத்த தென்கண் மாக்கிணை' ள; போர்ப்பறை, 'பாடின நெண்கிணை கறங்க' ள; தென்கிணை கறங்கச்சென்றாண்ட டனனை' ள.

கிணைமகன் - விநாய், 'கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினை வரினை' கக.

கிணைமகன் - கிணையென்னும்பறையையுடையவன், 'இரும்பறைக் கிணைமகன்' னு.

கிணைவன் - கிணைமகன், 'கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன்' னு.

கிழவோன் - உரித்தாந்தன்மையையுடையோன், 'விழுநீர் வெலி நாடுகிழவோனை' க.

கிழித்த - தின்ற, 'குறமுயற் கொழுஞ் குடி கிழித்த வெளக்கலாடு' னு.

கின்னி - ஏறுதி திருக்கின்னி, 'கழல் புனை திருத்தடிக் கடுமான் கின்னி' கச.

கின்னியவன் - சோழன் குளமுற்றத்துக்குரிய கின்னியவன், 'உருகெழு பசும்பூட் கின்னியவன்' னு; 'கின்னியவன் னல்லிசை யுள்ளி' ள.

கிளை - இனம், 'கிளைபுகலத் தலைக்கடியாங்கு' க.

கிளைப்பின் - கிளைநின், 'கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்' கச.

கிளையை - கிளையை யுடையோய், 'கிளையை மன்னென் கேள்வெய் யோற்கென' கச.

கி.

கீழ்மடை - கடைமடை, 'அரிநர் கீழ்மடைக் கொண்ட வாணியும்' சஉ.

கிளவது - உடைவது, 'சிறகுளன் கிளவது மாதோ' கச.

கு.

குச்சு - குச்சுப்புல், 'குச்சி னினாந்த குருமயிர் மேவாய்' உரு.

குட்டம் - ஆழம், 'இருமுந்நீர்க் குட்டமும்' உ; 'நெடுநீர்க் குட்டத்தத் துடுமெனப் பாய்த்து' உச.

குட்டுவன் - சோழியகேசுதி திருக்குட்டுவன், 'வலிதஞ்சு தடக்கை வாய் வாட்டுட்டுவன்' கசக.
குட்டு - மேற்கு, 'வெண்டலைப் புனரிக் குட்டை' உ; 'குடாது தொன்றமுதிர் பெனவத்துக்குட்கும்' க.
குடகலை - மேற்றிசையின் கண்ணதோர் மலை, 'குடாது பொன்படு செவ்வரை' கசக.
குடர் - கரம்பு, 'அரிக்குடர சியின் யாமை மிளிர்' உசக.
குடவாயில் - ஒளர், எசு, உசஉ.
குடவர் - குடாட்டார், 'வளையா விகைக் குடவர் கோவே' கள.
குடாது - மேற்கின் கண்ணது, 'குடாது தொன்றமுதிர் பெனவத்தின குட்கும்' க.
குடினா - பேராந்தை, 'கிடுத்துடி குடினையோ டிரட்டி' கள.
குடியி - பாண்டியன் பல்யாசாலைமுது குடியிப்பெருவழுதி, 'குடியிக் கோமார் கண்டு செய்தீர்ப் புற்கை நீதனம் வரற்கே' கச.
குடியித்து - முடிபையுடைத்து, 'கொண்ட குடியித்தித் தண்ப்புண காடே' கூஉ.
குடை - பிளையோலையாற் செய்யப்படுமி ஒருவகை உண்கலம், 'இரும்பணங் குடையின் மிசையும்' கள.
குண்டி - ஆழம், 'குண்டிதழி' கள; 'குண்டுக' கசக.
குண்டுகு - கிழக்கு.
குண்டுக - கிழக்கின்கண்ணது, 'குண்டுகாபொரு தொடுகடற் குண்டாகு' க.
குணில் - முரசுமட்கும் குறத்தடி, 'குணில்பாய் முரளி னிரங்கு மருவி' கசக.
குணை - ஒருமலை, 'ஊரா தேத்திய குணைக் கூர்வெந், கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பு செழினியும்' கதி; 'ஊராக் குணைக் கிழவ' கசக.
குப்பை - திராட்சி, 'குப்பை செவ்வின் முத்தா தந்த' உச.
குமணன் - ஒருகோடையாளி, 'குன்றியுக் கொள்வல் கூர்வெந் குமண' கதி; 'குட்டோர் கட்ட எல்லிசைக் குமணன்' கசக; 'திருந்தவெந் குமணன்' கசக; 'சிற்பட்டர் திடுனெந் போர்க் குமண' கசக.

குமரி - கன்னியாது, 'தெனா தருகெழு குமரி' க; 'தென்குமரி' க; 'குமரியம் பெருத்தறை வயிர் மாத்தி' கச.
குப் - தளிப்பு, 'மெழுகும் வடிவிக்' க; 'கைவகிவி தாபிய குப்புகட வடிவிக்' உசஉ.
குரம்பை - சிறியமலை, 'குறிப்பைக் குரம்பை' உசக.
குரல் - ஏழகரம்பில் முதற்குணம், 'குரல்புணர்ச்சிக் கொண்பைன் மகனும்' க; 'கிர், 'மானனி பெருங்குர லினையன்' கச; 'தோமை, 'பருட்குரற் சிறதினை' கச.
குரவை - குரவைக்கூத்தி, 'சினமாத்திர் வெறிக்குரவை - யோத கீர்ப் பெயர்ப்பு பொங்க' உஉ.
குரிசில் - தலைவன், 'பரிசிலைக் குரும் கல கலவுங் குரிசில்' கச.
குரீய - குருவி, 'குன்றத் தித்த குரீயினம்' க; 'துக்கணம் குரீயித் துங் குட டெய்ப்ப' உஉ.
குருமலை - பிளையுக்கு, 'இரும்பினையினை குருமலரினும்' உச.
குருட - கணம், 'பசுமட் குருடத்திரன் போல்' கூஉ.
குடை - வடிவ, 'குடைவ்வினைப் பூக்கொய்தி' கச.
குடை - திராட்சி, 'ஒங்குமணற் குடைத் தாழை' உச.
குடை - செங்குழி, 'கீர்தரு மகனிர் குற்ற குணையும்' சஉ; 'குண்டுகளைப் பூத்த குடை' கச. கீலம், 'தடவு வாய்க் கவித்தமாயிதழ்க் குடை' கரு.
குடை - குவிவு, 'குடைவிறுக் கூத்தல்' உச.
குடைவிய-திராட்சி, 'கூர்வெந் குடைவிய கொய்ப்பின்' கச.
குழி - குழந்தை, 'தாயி னாகக் குழவி போல்' ச.
குழவிகொப்பவர் - குழந்தையை வளர்ப்போர், 'குழவி கொப்பவரினும் புமி' கு.
குழி - பாலை, 'இருங்கட் குழி வலிழ்ச்சிமுது மறப்ப' கதி.
குழி - திராட்சி, 'கொண்டுகேண்ட வயிற் குழி' கசக.
குழை - தளிர், 'பொண்குழை புழினை' கு0.

குழைப்ப - நனிப்ப, 'முனிபுற் கானல் குழைப்ப' கௌ.

குளவி - மலைமல்கை, 'அடைமல்கு குளவி' கௌ; 'உதனல் கவினிய குளவி முன்றில்' கௌ.

குளிப்ப - மேல்விழுத்து உள்புக, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' சு.

குற்ற - பறித்த, 'குற்ற குவளை' சஉ.
குற்றதல் - குறதல், 'குற்றான வுலக்கை' உஉ.

குறித்த - குறி, 'கீரமுடி நிலப்புக் குறித்த' கௌ.

குறியெதிர்ப்பை - குறித்த எதிர்ப்பை, 'கெடுகுறி யெதிர்ப்பை கலை' கௌ.

குறடி - அணுடி, 'இடையின்ற குறடி' றுச.

குறங்கோழியர் - ஒருர், கௌ, உஉ, உஉ.

குறணி - அணிமை, 'கும்புட் - குறணி காண்குடி தாக' உஉ.

குறம்பறை - பேடை, 'உயாநிலை மாடத்தக் குறம்பறை யசை' சு.

குறம்பு - அரண், 'குறம்பல் குறம்பிற் றதம்பவை' கௌ; குறம்பர், 'குறம்படைந்த வரண்கடந்தவர்' கௌ.
குற்றாண், 'குறஉக்களிற்றுக் குறம்புடைத்தலன்' கௌ.

குறமகன் - மனைவி, 'மெல்லியற் குறமக னுள்ளிச் செல்வல்' கௌ.

குறமாகன் - குறபின்னகன், 'ஊர்க்கு மாகன் வெண்கோடு கழாலின்' கௌ.

குறை - முடிக்கப்படும்பொருள், 'பயக் குறை யில்லத்தாம் வாழு நானே' கௌ.

குன்றினம் - குறையினம், 'மாரி பொய்ப்பினம் வாரி குன்றினம்' கௌ.

குன்ற - குறமை, 'குன்றமை காங்கு' கௌ; 'குன்றது வெறியு மாவம் போல்' உஉ; பக்கமை 'அம்மை காக்கு மணிசெடுகு குன்றின்' கௌ.

குன்றர் - ஒருர், கௌ.

கூ.

கூஉம் - கூப்பிடம், 'ஒவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் காதே' ச; கூவும், 'சேவல்..... ஏனல் காப்போ ருளர் தழிய கூஉம்' உஅ.

கூகை - கோட்டான், 'வாய்வன் காக்கையுக் கூகையுக் கூடி' உஅ.

கூடல் - மதனா, 'தமிழ்செழு கூடற் றன்கோல் வேத்தே' இஅ.

கூடலார் - ஒருர், உஉ.

கூடு - கொத்தே, 'கூடு விவனகர்' கௌ.

கூதனம் - உதானி, 'கூதனம் கவினிய குளவி முன்றில்' கௌ.

கூம்பு - பாய்மாம், 'கூம்பொடு மிசைப் பாய் கணையாது' கௌ.

கூர் - மிகுதி, 'கூரி லாண்மை' இ.

கூழ் - சோறு, 'கொளக்கொளக் குறை படாக் கூழுடை வியனகர்' எ; பொ

ளான், 'ஏத்தினத் தருவல் கூழே' உஉ.

கூழை - பின்படை, 'கூழைதார் கொண்டு' அஅ; மயிர், 'கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்' சு.

கூளியர் - ஆறலைகன்வர், 'கூள்கண் டுன் குறங்கூளியர்' கௌ; மறவர், 'கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்' உஅ.

கூற்றம் - நாட்டின் ஒருபாகம், உச; யமன், 'மருந்தில்கூற்றத்தி' கௌ.

கூற்று - யமன், 'உயிருன்னுல் கூற்றுப் போன்றன்' ச

கெ.

கெடிது - ஒருவகையின், 'கூடுஉக் கெடிற்ற குண்டகழி' கௌ.

கெடுவின்று - கெடுதலில்லாமல், 'கெடு வின்று.....அறவின்று நிலையிற்ற' கௌ.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்டேன், 'பிறர் பிறர் கூற வுட்கேட்டிசின்' கௌ.

கேட்டால் - கேட்பேன், 'கேட்ப லெந்தே' உஅ.

கேழ் - நிறம், 'சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வெண்கேழ் - தூற்றித் துலரின்' உஅ.

கேளலம் - கேட்டறியோம், 'இன்றி னுல்கோ கேளலம்' கௌ.

கேளிரர் - சுற்றத்தார், 'வன்புலக் கேளிரக் குவருவிறுத் தமரும்' சஉ.

கை - கோடாலியின்கை, 'கெடுங்கை கலியம்' கௌ; செயல், 'மையன் மாவாந் கையறு பிணைய' சு.

கைம்முற்றல் - முடியா, 'கைம்முற்றல் நின்புகழி' கௌ.

கைம்மை - கைம்மைகோன்பு, 'ஒன்னுதன் மகளிர் கைம்மை கூர்' உஅ.

மதவாதம் - மிகவும், 'பிரதானம்' என்று
தான் சொல்லும்' என்க.

கைநி - வாழ், அப்பொழுதும் கைய
கத்திருத்தலால் இப்பெயர்பெற்றது;
'கைநி மருங்கிற் செங்குழி பண்ணி'
கதந்.

கொ.

கொட்கும் - குழுவரும், 'காண வாகச்
சுடரொடு கொட்கும்' கூக.

கொடி - ஒழுங்கு, 'நில் கரும்பின் கொடிக்கொடி' உட; 'மீன்கள் புனைவினை புலவுகாற தெடுக்கொடி' நூட; தவசம், 'கொட்களிற்று மீயினைச் கொடிவிசம்பு நிழற்றம்' க.

கொழிஞ்சி - தோமொட்டி, 'கெடுக்கே
ராக் கொழிஞ்சி பொலிய சினனேன'
ஏவு.

கொழுது - இத்தொழில், 'கொழுது கடிந்து கோறிருதது' கடி.

கொடுத்தோய் - வழங்கினாய், 'பெரு
' ஸ்சோற்ற மிகுபதம் ஈனாயாது கொ

கொடுமை - லீணை, 'கொடுவிறு உ.வி
யா' உ.அ., 'கொடுங்கணாற் தெண
ணீர்ச் சிறுதனம்' கக.அ.

கொடுவரி - புலி, பண்பத்தொகைப்பு
றத்துப் - றந்த அனமொழித்தெய
தை, ஆகுபெயருமாம், 'கொடுவரி
கழற்குக் கோய்யா தெடுவனா'
கூறு.

கொண்கணம் - ஒருமலை, கட்டி, கெடுதி,
கெடுதல்.

கொண்டல் - கீழ்க்காற்று, 'கொண்டன
மாமழை' கூட

கொண்டி - கொன்னை, 'கொண்டியும் பெரிசென்' என; 'தண்டமிழ் லுணா ப்பகல கொண்டி யாக' க்கு, திறை, 'கொண்டி வேண்டுவ னாயிற் கொன் றென்' புக.

கொண்டெருங் கானத்துக் கிழவன் -
கொண்காணங்கிழான், கடுங்.

கொண்பெருநகர் - கொண்காணமெ
ன்னுமலை, 'தனபால் விழிதருமருவிர,
கொண்பெருந் கரணம் பாடலெனக்
கெளிதே' கருது, 'வீணங்குயற்குக்
கொண்பெருந் காணத்தாக் கிழிவன'
கருதி; 'இரண்டொரு குடைத்தே கொ
ண்பெருந் கரணம்' கருது.

மேம்பாள்-தொடக்கநிலைக்கு, 'தும்பை' படம் சிறிதளவு துன்புறுத்தி, 'செய்யாமை' கவி.

கொன்மென் - கொன்யென் என்ற
வ்வி, 'கொன்மென் - சந்திரன்
வ்வி யோனே' என்ன.

கொய்து - பறித்து, 'குறுசெய்தியைப் பூர்
கொய்து' கை.

கொல்லாது - வெயிட்களாக, பதமீ
னக் குணங்கொல்லாது' இது.

கொல்லி - தருமன், 'தங்கு கொல்லி' யோ சம்பொருள்' உட; 'தங்குதல்'

தொல்லிப் பொருளை' மீது; 'பீதம்
குயினைச் சொல்லி வாண்ட வல்லி'

லோரியும்' கருது.
கொலைகள் - கொல்லுதலைச் செய்பவன்,

‘கொலைகள் யார்கொலை’ கரு. கொழுநன் - தலைவன்.

கொழும்பு - கொழும்பியின், 'சுதனி' யுதகர் குட்டொடி தொருக்குள் - கொ

முனின்' கக.
கொண்டை - விதம், 'ஆத்த கேள்வி

உடனடியாகத் தகவல் கொள்ளா - பணக்கார, 'கொள்ளாதோ'

கொய்யு - கொளுத்தி, 'பூசுத்தத்த

பணக்கொள்துறை; தங்கமணிப்பெருநிலை பாம்பு காண்கொள்துறை

பூங்கா, பெய்து, 'புகழ்க்குருதி யுனை
கொளீஇ' உக.

கொலை - பாட்டு, 'கொலைவழிபுறம்
மகனும்' கத.

கொற்றம் - கொற்றி, 'பாடுததை முற
றிய கொற்ற கேத்தே' உக.

கொற்றன் - பூட்டல்கொற்றன், இவ்வான் அனைத்து கடுமான் கொற்ற' என்று;

[illegible]

சேன.

கோ - அரசன், 'ஆற்றலெங்கோ' உட.
கோடாறு - கணையமலை, 'மமசொணக்'

கோங்கோ டாது' இது.
கோழியர் - உத்தர், 'விழுவீர் கோழி'.

கோடு - கொம்பு, 'தமிழ்மூல்தியனென்'

கோட்டான்' ச. செகம், 'மெய்த
கோட் துமயமும்' உ. பச்சம், 'கோ

இதன் கொண்பு' கூறு. புடை,
'தொழைய சடுப்பு' என. பாழின்
ஒருப்பு, 'செருங்கோட்டிச் சிவையு'
உடை; சாறு.

கோடை - கடிய செடுவேட்டுவன்மலை,
'வெள்ளி வேலிக் கோடைப் பொரு
த' உருகு.

கோதை - சோமான் கோக்கோதை மா
பன், 'கோதை மார்பிற் கோதை
யானும்' சாடி; 'யாங்கன மொழிகோ
வோங்குவாட் கோதையை' சக.
சோன், 'மாவன் வீகைக் கோதையு
ம்' கடை. மாவை, 'கோதை மார்பிற்
கோதை யானும்' சாடி.

கோயில் - அரண்மனை, கூட.

கோல் - கோற்றெழில், 'வார்கோல்
..... குறத்தொடி மகளிர்' கூட.

கோவல் - கோவலூர்.

கோவலூர் - இது பெண்ணையாற்றின்
கரையின் கண்ணதோர் கராம்; இது
தலைவா மலையமான் திருமுக்காரி
முதலியோர், இஃது ஒரு காலத்த
அதியமான் கெடுமானஞ்சியால் வெ
லப்பட்டது, கோவலெனவும் வழ
ங்கும், 'முரண்மிது கோவலூர் னாறி
கிண, அரண்டி திமிரி யெந்திய தோ
னே' கூட.

கோலூர் - ஒருர், கூட.

கோழி - உறையூர், 'கோழி - யுயர்நிலை
மாடத்த' கூடி; கோழி யோனே
கோப்பெருஞ் சோழன்' உகட.

கோன் - குலை, 'செழுங்கோன் வாழை'
கூடி.

கோளி - புலாது காய்க்கு மரம், 'முழு
முத னெலந்த கோளி யாலத்த'
கூடி.

கோனடி - இது சோழகாட்டின் உள்
காடுகளுன்னாள், ரூச.

கொள்.

கெனியர்-பாண்டியர், 'தவிரா வீகைக்
கெனியர் மருகு' கூ.

சா.

சாஅய் - மெலித்து, 'கல்கா மையினைவ
ரச் சாஅய்' சாசு.

சாகாடி - உருள், 'அச்சடைச் சாகாட்
டாகம்' உருக. சகடம்-வண்டி, 'அ
காசச் சாகாட்டாந்ச்சி போக்கும்'
கூடி; 'பண்டச் சாகாட் டாந்ச்சி

சொலிய' கூடி; 'காவற் சாகாடு
ப்போன்' கூடி; 'அச்சடைச் சாகா
ட் டாகச் சொருகிய - செவென்
பல்லி' உருக.

சாத்தன் - துணையூர்மொர்மன் பெருஞ்
சாத்தன், 'வல்வேற் சாத்தன் மாய்ச
பிணை, முல்லையும் பூததியோவ
னெல்லையூர் காட்டே' உகட; பாண
மயன் கீரஞ்சாத்தன், 'உணமென
விரக்கும் பெருமபெயர்ச் சாத்தன்'
கூடி.

சாத்து - சத்தனம், 'பொலங்கழற்காற
புலர்சாத்தி' கூ.

சாபம் - வில், 'சாப கோன் ஞான்' கடி,
'குறத்தொடி கழித்தகைச் சாபம
பற்றி' எடு.

சாயலர் - இளைப்பையுடையா, 'உறைய
யோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யல
ரே' உகட.

சாயா - இளையாத, 'மருந்தில கூற்றத
தருத்தொழில் சாயா' கூ.

சாயின்று - சாய்ந்தது, 'சாயின் நென்ப
வாஅய் கோயில்' கடி.

சாவு - புகலிடம், 'உறையர் செலசா
வா' உருகு.

சாறு - விழா, 'சாறுகொண்ட களம
போல்' உகடி; 'சாறுதலைக் கொண
டென்' அடி.

சான்ற - அமைந்த, 'பாடல் சான்ற வி
றல்வேந்தனம்' கடி

சான்றோ-நற்குணங்களாலமைந்தோர்,
'சான்றோர் செய்த - கன்றுண டி
யின்' கூடி.

சி.

சிடடன் - குருடன், 'தஞ்சபுலி யிட
றிய சிடடன் போல்' எக.

சிடடு - குருடி; இஃது எண்ணகையெச்
சத்தன் துறை, 'சிறப்பில சிடடு முத
பயில் பிண்டமும்' உடி.

சிடா - தளி, 'தன்சிடா கலாவப் பெய்
யினும்' கருடு.

சிடலை - கறையான், 'தன்பல் சிடலை
யரிதுமுயன் நெடுத்த - செம்புற்ற'
கூடி.

சிடா - சிடா, 'வேற்றிழை துழைந்த
வேர்னை சிடாஅர்' கூடி; உருகிப்
பருத்தி னிருந்தெ ன்ண் - பாறிய
சிடாரேன்' கருடு.

செய்தி - ரூபாய்மா, 'செய்தியை முருகன்'
உரு.

செய்தி - வணிகரகலம், 'சுடர்விடுபா'
மீது ரூப்பயை முருகன் கருக.

செய்தி - கருப்பம், இளம்பிடி பொருகுந்
பத்தி இளம்போ' கரு.

செய்தி - உசைவதல், 'போந்தூர்ப் பொ'
தத்தலுஞ் செய்தியை தகலமும்' உ.

செ.

செய்தி - செங்கிதம், 'செல்கடர் ஞாயி'
ற்றுச் செக்கரித் தோன்ற' கரு.

செய்தி - செங்கோலை - செங்கோலையுடைய,
'அறத்துஞ்சு செங்கோலையே' உ.

செய்தி - அறித்த, 'முழுவின் - பாடின'
நென்கண் களிசெத்த' கரு.

செய்தி - ஒளிமழுங்கினகண், 'புது'
க்கண் மாக்கன் செய்துக்க று' உரு.

செய்தி - திருச்செத்தூர், 'வெண்டலைப்'
புணரி யலைக்குத் தெய்தில், கெடுவே

செய்தி - காமர் வியன்முறை' நுதி.
செய்தியன் - சோழன், 'சினக்கெழு

தாணச் செய்தியன் மருக' கரு.
செய்தியர் - சோழர், 'சென்வினக்கு

கிறப்பிற் செய்தியர் மருகன்' உரு.
செய்தியல் - தலைமை, 'தம்மைப் பிழைத்

தோர்ப் பொறுக்கு செய்தியல்' கரு.
தம்மோ தன்ன செய்தியல் முடைத்

தே' கரு.
செய்தியல் - தலைமையையுடையாய், 'எம

க்கும் பிறர்க்கு செய்தியல் யாகலின்'
கரு.

செய்தியல் - தலைமையையுடையது, 'செ'
ய்தியல் தம்மலின் வெம்முனை யிருக்கை'

கரு.
செய்தியன் - அங்காரகன்; திருவாதினாயு

மாய்; 'செய்தியன் வினைக்கு மாக விச'
ம்பின்' கரு.

செய்தியல் - கேர்மை, 'செய்தொடை'
பிழையா வன்க ண்டவர்' கரு.

செய்தி - செய்திக, 'பெருஞ்செய் யாட'
வர்' கரு.

செய்தி - செய்திக, 'குடிப்பொருளன்'
ததுஞ் செய்தி' கரு. செய்திகன்றி,

'செய்தி கொன்றோர்க் செய்தி யில்'
லென்' கரு. செய்தியை, 'இளிய செ

ய்தியின் னாவலர் முகத்தே' கரு.
செய்தியோ - செய்தியாக, 'அறஞ்செய்

தமோ வருவெய் யோய்' கரு.

செய்தியை - செய்தியாக, 'வெட்டை'
செய்தியே' கரு.

செய்தியை - தொழில்; 'இயற்கைய'
னை செய்தியைத் தோன்றினும்' கரு.

செய்தி - குற்றம், 'செய்தித் தற்பிற்'
செய்தியே' கரு.

செய்தித்தன் - வெருண்டது, 'செ'
தன் துயிலுஞ் செய்தித்தன் துயிலும்'

உரு.
செய்தி - செய்தி, 'மிசையலன் குளிய

பண்போழ் செய்தி' உரு.
செய்தி - சண்டை, 'செய்தியு செய்தி'

கரு.
செய்தியை - களித்த, 'நினைத்திற் செ

ய்தியை செய்தியுத்தலை கெடுவே'
உரு.

செய்தி - பரக்க, 'உணர்செய் முரச'
வெளவி' உரு.

செய்தியோ - போவெமல்லேமோ,
'செய்தியோ மோதில் சிலவன் விதவி'

கரு.
செய்தியைக்கெடுக்கோவாயிதான் - சோ

மாணிக்கப்பள்ளித்துஞ்சிய செய்தியை'
கெடுக்கோ வாயிதான், 'செய்தியு

கோன்றா செய்தியைக்கெடுக்கோ, வாயி'
தான் னென்னத் தெய்தவர்' கரு.

செய்தியை - செய்தியுடையாய், 'செ'
யை யாயிற் செய்தியை யாகுதல்' கரு.

செய்தி - செய்தியல், 'வீணுசெய்தி'
மண்டலம்' கரு.

செய்தி - வீதி, 'செய்தியா யிற்றுச் செய'
வு' கரு.

செய்தியர் - தனிக, 'செய்திய ரத்தைநின்'
வெருளி' கரு.

செய்தியர் - போவதாக, 'படாஅச் செ'
யர்நின் பகைவர் கானே' உரு.

செய்தியர் - இரங்கற்பன், 'செய்தியாழ்'
செய்தியு பண்ணி' கரு. கரு. மா

லைப்பன், 'கைவழி மருங்கிற் செய'
வழி பண்ணி' கரு.

செய்தியானம் - செக்காவானம், 'செ'
வானத்து வனப்புப் போன்றன்' கரு.

செய்தியோ - கடுவநிலைமையையுடை'
யோர், 'செய்தியோர்க் களித்தலும்'

உரு.
செய்தியைத்தெய்தல் - கருவின் தெய்தல்,

'கவிசெய் தாழிக் குவிபுறத் திருத்த'
செய்தியைத்தெய்தும்' உரு.

செழியல் - பாண்டியன்; 'வெண்ணெய் செழியல்' கக; 'செழியல் தன்ருே நின்றேன் செழியல்' உரு.

செற்றந்த - கறுவகொண்டத, 'செற்றந்த ருயினுஞ் செயிர்த்தன் ருயினும்' உஉக.

செற்றம் - சென்றசெறியும், 'ஆற்ற புற்றத் துறம்பிற் செற்றம்' கரு.

செறல் - வெகுட்டி, 'செறனோக்கின் களிற்' கரு.

செறிவினை - அடக்கத்தையுடையாய், 'அறிவறி வாகாச் செறிவினை யாவி' ௧௦.

செற - வயல், 'மலங்குயினிற் செறவின' கக; 'நூறசெற வாயினும்' க௮௬.

செறக்கும் - அடைக்கும், 'மீனிற் செறக்கும்' ஏ.

செறத்த - அடக்கிய, 'செறத்த செய்யுள்' ௫௩.

செறவர் - பணகவர், 'செறவர் கோக்கியகண்' ௧௦௦.

சென்மே - செல்லவாயக, 'தேர்வே னாயைக் காணிய சென்மே' க௩௩.

சென்னி - சோழன், 'புகை நலை, 'துறைஞ்சுக பெருமகின் சென்னி நிறத்த, காண்மறை ஸ்ரானிக சேத்தனை யெதிரே' க.

சே.

சேக்கும் - உறக்கும், 'கயலார் காணா போரிற் சேக்கும்' உச; 'பொய்கை காணா போரிற் சேக்கும்' உ௦௩.

சேக்கை - கட்டில், 'துறைமுகத் தன்ன மென்புஞ் சேக்கை' ௫௦.

சேன் - செகந்தாரம், 'சேன்வினக்கும் புகழ்' ௧௦; 'சேன்வினக்கு சிறப்பின் ஸ்ராயிற்' க௯௯. செங்கான், 'திரிவாள் சுற்றமொடு முழுதசேன் வினங்கி' உ.

சேட்சென்னி - சோழன் கலங்கிளியின்பெயர், 'சேட்சென்னி கலங்கிளினி' உ௭; 'சேட்சென்னி கலங்கிளி தேக்குவன் கொல்சென்' உஉரு.

சேப்பு - தங்க, 'காண மஞ்ஞை கணை னொடு சேப்பு' உ௨௭.

சேய்-முருகக்கடவுள், 'செருமிகுசேயன்' ௧௪.

சேர்ப்பன் - கெத்தனிஸுறுடையகன், 'பாடியிழ் பணிச்செந் சேர்ப்பனென்கோ' சக.

சேர்ப்பு-உடம்பகை, 'யிதங்குரிக் கோர்ப்பினும் புன்னொருங் செருவே' சக.

சேப்பு - பொருத்தி, 'மழைவித கட்ட சேப்பு சிவதுழைக்க' கக.

சேர்மின் - அடைபும், 'தாம்பாண்டிமின்' க.

சேற - செறிய, 'தலைவோர் தங்கின் திஞ்சேற யினை' உஉரு.

சேறம் - சென்றதம், 'சேறம் வாயி யோ பெரும்பெயர்ப் பறம்போ' க௧௧.

சேர.

சோலிய - கலைபெருங்க, 'புறவினம் லல் சொலிய' கக; 'பன்னகைச் சாகட்ட டாழ்ச்சி சொலிய' ௧௦.

சோன்றி - சோற, 'புன்பல வாயின் சொன்றியொடு பெறாஉம்' க௧௭.

சோ.

சோரும் - கமயும், 'அவறசோரு மிருஞ் சென்னிய' உஉ.

ஞ.

ஞமலி-காய், 'தொடர்ப்படு ஞமலியின்' க௪.

ஞமன் - சமன், 'மமன், 'தெரிசோன் ஞமன்கபொல்' க.

ஞர்.

ஞான் - காண், 'சாப கோந்துான்' க௪; 'ஞஞ்ஞமலிப் பெருவீற் பம்பு ஞான் கொய்' ௫.

ஞாயிள் - மதிக்குட்டி, 'மீன்பூத் தன்ன வருவ ஞாயிள்' உ௧.

ஞாயிற - சூரியன், 'தின்கெந் பிறத்த ஞாயிற' உ; 'சொஞ்ஞாயிற்றக் கவினை' க; 'ஞன்கதிர, ஞாயிற' க.

ஞான்ற - வீழ்த்த, 'பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்ற' அஉ.

ஞி.

ஞியிற - தேனீ, 'கரிஞியி ஞுக்கும் காய்புகு கடாம்' கக.

ஞெ.

ஞெமல-பாக்க, 'கரிமன்ன ஞெமல' க௦. ஞெவிதல் - கடைதல், 'தாங்கெவித யின் வினாவின் கட்டு' க௧௦.

ஞெவித - கடைத்தசொன்னப்பட்டி, 'காணவர் பொத்திய ஞெவிதி வினக், கத்து' உ௪௭.

ஞென்னல் - தெரு, 'கெத்தேர் கழித்த ஞென்னல்' க௧.

த.

தவடு - புறவிதழ், 'மாத்நகட் டொன்வீ
நாய துதகல்' உருஉ.

தகரீ - ஒருர், இஃ.

தகரம் - ஒருமரம், 'தகரத் தண்ணிழற்
பிண்பொடு வதியும்' கவுஉ.

தகவு - தருதி, 'காணுந்நக வுடைத்தே'
கவு.

தருதி - தங்கசெய்கை, 'தருதி கேளினி
மிருதி யான்' கவு.

தகை - அழகு, 'தகைமான் வழுதிருக
கூறுபாடு, 'வாண்டடைக்குத் தகைப
போல' கவு. தருதி, 'தகைமாண
குமரி' க.

தகைத்த - கட்டப்பட்ட, 'நுண்கோற்
தகைத்த தென்கண் மாக்விண' எஃ.

தகைத்தல் - சுற்றதல், 'தகைத்தார்'
கவு.

தங்கால - திருத்தங்காலென்னுமோரார்,
கவு.

தகம்பு - குடம், 'துண்புண ராயமொடு
தகம்புடன் ஞெலிச்சி' உஉச மிடா,
'தயிர்கொடு கந்த தகம்பு' கவு.

தஞ்சம் - எளியது, 'முரசுகெழு தாயத்
தஞ்சோ தஞ்சம்' எஃ. வளியேன,
'யானே தஞ்சம்' கவு.

தட்கும் - தனையாநிற்கும், 'ஒக்கல் வாழ்
க்கை தட்குமா காலே' கவு.

தட்டை - கிளிகழகருவி, 'புனவர் தட்
டை படைப்பின்' கவு.

தட்டோர்-தடைப்படச்செய்தோர், 'தட்
டோரம் விவட்டட் டோரே' [தன்-
பகுதி]. கவு.

தட்ப - தடுப்ப, 'புள்ளிடை தட்ப' உஉச.

தட - பெருமை, 'தாடோய் தடக்கை'
உச.

தடவரல் - வரையு, 'தடவரல் கொண்ட
தகைமெல் லொதுக்கின்' கவு.

தடவு - ஒமருண்டம், 'வடபாண முனி
வன் தடவினுட் டோன்றி' உஉச
கவு, 'தடவுவாய்க் கவித்த மாயித
ழ்க் குவின்' கவு பெருமை, 'தடவு
கிண்பபலவு' கவு; 'தடவுச்சிணப்
பல்பழம்' கவு.

தடி - ஊன்றடி, 'ஊன்பொடு தடிபடு
வழியெல்லா மெம்கயே மன்றன்'
உவு. தகை, 'புலபுராற்றத்த பைத்
தடி' உச

தடியும் - வெட்டும், 'தடிமதல் தடிய
மோகை' கவு.

தண்டம் - தண்டனை, 'தண்டமுல் தண்டி
தி' உஃ.

தண்டா - தணிபாத, 'தண்டா விவை'
கவு.

தன்மை - குளிர்ச்சி, 'தன்பொருளைப்
புனற்பாயும்' கவு; மென்மை, 'தன்
குரவை' உச.

தண்ணமை - முழவு, 'விசியுத தண்ணு
மை' அக.

தணிதி - தணியை, 'தண்டமுல் தணிதி'
உஃ.

ததம்ப - திரம்ப, 'ததம்ப லவை' கவு
மிகவொலிப்ப, 'நீர்த்தன் முழவின்
பாணி ததம்ப' கவு.

ததைய - திதற, 'அருஞ்சமத் ததைய
நாறி' கவு; 'அருஞ்சமத் ததையத்
தாக்கி' உஉ.

தத்து - கொண்டு, 'ஆரையில் பலதத்து'
கவு.

தப்பிய - பிழைத்த, 'பாப்பார் தப்
பிய கொடுமை போர்க்கும்' கவு.

தபுதி - அழிவு, 'புறவின் தபுதியுதி'
கவு.

தம்மென - தாருமென, 'இன்னுத் தம்
மென வெம்மனோ ரிப்பின்' உஃ.

தமர் - தனக்குச்சிந்தோர், 'தமர்தற்
றப்பி னைதகோன் தல்லும்' கவு.

தமித்து - தனித்து, 'நூறுசெறு வாயி
னுத் தமித்துபுக் குணினே' கவு.

தரீஇய - தரவேண்டி, 'ஆரகலியாணர்த
தரீஇயகால வீழ்த்து' உஃ.

தருஉத்து - தரும், 'எல்வனை மகளிர் தலை
க்கை தருஉத்து' உச.

தருஉம் - தரும், 'பொருபடை தருஉல்
கொற்றமும' கவு.

தலை - இடம், 'பெருங்கை யானையிரும்
பிடர்த்தலை யிருந்து' கவு.

தலைஇய - தலைப்பட்ட, 'வனித்தலைஇய
தீயும்' உ; பெய்துமாயிய, 'கார்ப்பெ
ய நலையு' கவு.

தலைக்கை - முதற்கை, 'தலைக்கை தருஉ
த்து' உச.

தலைக்கொண்ட - தன்னிடத்தேகொண்
ட, 'திலத்தலைக் கொண்ட ... னா
ம் பகின்மரும்' உ.

தலைக்கொண்டென - தொடங்கித்தொக்,
'சாறுதலைக் கொண்டென' அஉ.

தலைப்பாடு - தேர்ப்பெருந், 'தலைப்பாட்டுத் தலைவன்' என.

தலைப்போவன்மைமயி - முடிவு போவன்மைமயி, 'தலைப்போவன்மைமயி' திருமழைமடங்கி' உரு.

தலைமயங்கிய - கைகளைத், 'தமிழ்தலைமயங்கிய தலைமயங்கி' உரு.

தலைமயங்கினான் - தலைமயங்கி கைகளை மூடி, 'தமிழ்தலைமயங்கிய தலைமயங்கி' உரு; இதன் காலத்தை, 'ஆலங்காரம்' என்பதற்கு உரு.

தலை - இறந்துபெறல், 'அவன் மறந்தமிழ்மலர் தலை' என்ற உரு.

தலை - பரக்க, 'வரிதலை' உரு.

தலிசா - ஒழியாது, 'தலிசா வீணை' உரு.

தழிவி - தழுவல், 'தோய்ப்பால் விரிந்ததலிவி' உரு. அண்ணாதுகொண்ட, 'தமிழ்தலிவி - அண்ணாதுகொண்ட, 'தமிழ்தலிவி' உரு.

தழும்புணர் - ஒருர், 'பாணசேரி வாய்மொழித் தழும்புணர்' உரு.

தழை - மகளிரணிபும ஒருகையுடை, 'இதழைகளும் தலிசா' உரு.

தன்னாறோ - தலைமயங்கி, 'தன்னாறோ' உரு.

தனம்பு - சேறருத்தி, 'மலர்க்குயிலி' உரு.

தா -

தா - வலி, 'தாவி' உரு.

தாங்கி - வெட்டி, 'அருஞ்சமத்தையத் தாங்கி' உரு.

தாங்க - பிடிக்க, 'ருன்புதார்த்த சமத்தாங்கி' உரு.

தாங்கி - தடுத்த, 'கருதார் தாங்கி' உரு.

தாங்கிய - தடுத்த, 'கருதார் தாங்கிய' உரு.

தாங்க - உரிமை, 'மலர் தாங்கி' உரு.

தா - மான, 'வண்ண மார்பிற் குருந்தொன்றை' உரு; 'இலத்தார் மார்பு' உரு; 'இலத்தார் மார்பு' உரு.

தா - 'ருன்புதார்த்த சமத்தாங்கி' உரு.

தா - பண்புடைய, 'கருதார் தாங்கி' உரு.

தா - உருமை, 'பெருந்தோட்டம்' உரு.

தா - இப்பொழுதிலே; 'இந்த இரவு' உரு.

தா - செரு, 'குறிவிதருதிய' உரு.

தா - குப்பை, 'தாவித் தடுத்த' உரு; 'தாவித் தடுத்த' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

தா - செரு, 'கிணரை' உரு.

நிதிரை - வெறுபடர், 'உடனில நிதிரை' காலிக்' இசு.

நிருபி - முறுபி, 'விளம்பரிப் பிறப்பத் திருபி' கூக.

நிருபி - முறுபி, 'சென்திருபி' உரு திருத்தி - செவ்விராக்கி, 'கொழுது க டித்த கோழித்தி' கூக.

நிருவி - இத்திரவி, 'நிருவி லல்லது கொலைவி லறியார்' உரு.

நிரைக்கும் - சுருட்டும், 'நிலந்திரைக் குல் கடற்றாண' கூக.

நிலை - குறமரம், 'தில்லை யன்ன புல் லென சடையோன்' உரு.

நிலைப்ப - வினையாடாநிற்க, 'இனையர் நிலைப்ப' உரு.

நிறத்தல் - நிறத்தல் செய்வாயாக, 'அ தனை யவிய னினதெனத் திறத்தல்' சசு.

நிறம் - கூறுபாடு, 'நிற்றிறஞ் சிறக்க' சு பக்கம், 'பெண்ணுரு வெருநிற னென்து' க.

நிறல் - வலி, 'தன்னுந் நிறல்' கூ; 'தன்னுந் கெத்திறல்' கூக.

நிறவோர் - கூறுபாடறிவோர், 'நிற வோர் - காட்சியிற் றெளித்தனம்' கூஉ.

நின்மென - நின்மினென, 'இரும்பே ரொக்கலொடு நின்மெனத் தருதலி ன்' கரு.

தி.

நிஞ்சாறு - இனியசாறு, 'பூங்கரும்பின் நிஞ்சாறு' உசு.

நிஞ்சுனை - இனியசுனை, 'நிஞ்சுனைப் பல வின் பழமுழ்க் ழும்மே' கரு.

நிட்டி - கோதி, 'கூத்த நிட்டி' கூஉ.

நித - குற்றம், 'நிதமுந் கறமார்' கூக.

நிதர் - இனியஇனரீர், 'ருவவுத்தாழைத் தீரீரோடு' உசு.

நிமை - கொடுமை, 'நிமைய் கண்ட நிமை காணின்' கரு.

நிந்தல் - அறத்தல், 'செய்தீர் கற்பு' கூ தாகதந்து - நிந்தது, 'புணாநிற் தன் றது' சஉ.

தி.

நிதர் - பவழம், 'பொன்னுந் திநரு முத்தம்' உசு.

நஞ்சாய் - மடியாய், 'நஞ்சாய் மாரே' உஉ.

நஞ்சுதல் - தங்குதல், 'புவிதஞ்சு விவ ன்புலம்' இசு.

நஞ்சம் - தங்கும், 'அறத்தஞ்சுஞ் செ ல்கோலையே' உரு. தூங்கும், 'முத்தி விளக்கிற் றஞ்சம்' உ.

நடைக்கும் - நடவும், 'வான்றடைக் குந் தகைபோல' கூஅ.

தணி - துண்டம், 'வெளிற்றப் பகத் தணி' கரு.

தணியல் - தடி, 'பழன வானைப் பருஉ க்கட் டெனியல்' கூக.

தணிவு - தெளிவு, 'தன்னல் போகிய தணிவி லெனென' உரு; 'தணிவி லோரே' உசு.

தப்பு - வலி, 'தப்புறுவா' கூ; 'கடு மான் கோதை துப்பெதிர்த் தெழு கக்' இசு.

தயித்த - தணிந்து, 'தாய்புடைத் தட கைக வாயொடு தயித்த' கரு.

தயித - தணிய, 'அணங்குடை யரவி னருத்தலை தயித' உசு.

தயி-பஞ்சு, 'தயித்தலை மத்தியை' கருஅ.

தயின்மடிதல் - உறங்குதல், 'தயின்ம டிந் தன்ன' கூஉ.

தர்த்து - செலுத்தி, 'முன்பு தர்த்து' கசு.

தர்ப்ப - செலுத்த, 'ஊக்கத் தர்ப்ப' அ.

தவ்வாண - உண்ணாள், 'தவ்வா ணாகிய வென்வெய் யோளும்' கருக.

துவராபதி - இது பழையவேளிர்களின் கரம்; இருங்கோவேருடையது; துவரையெனவும் வழங்கும். 'உவரா வீகைத் துவரா யாண்டு, காற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளி ருள் வேனே' உரு; இது துவரா ஸமுத்திரமென்று இப்பொழுது வழ க்கப்படுகின்றது. 'அகத்தியனார்...

துவராபதிபோல்த நிலங்கடத்த கெ டுமுடியணைல்வழிக்கண அரசர்பதி னெண்மனையும் பதினென்றது. வே ளிருள்ளிட்டாரையும் அருவாளையு றகொண்டபோல்த காடுகெழுத்த கா ட்கி' எனத் தொல்காப்பியப்பாயிர வுரையிலும், 'மலயமாதவன் நிலங் கடத்த கெடுமுடியண்ணலுழை கர பதியருடன்கொணர்ந்த பதினெண் லகைக் குடிப்பிறத்த வேளிர்க்கும்' என அகத்திணையியல் கூஉ - ம் குந் திரவுரையிலும் நச்சிணுக்கினியரெழு தியிருத்தல்கானக.

மகனா - துவாரபதி, உருக.
கலை - உணவின்விசேடம், 'ஊன்ற
வை - கதிரோ தன்ம' கசு; 'அட்
டன் குருக் கொழுந்தவை பூன்
சோழ' கசை.

தலைத்த - ஒலித்த, 'தலைத்தம்பிற்
தலைதோன்றல்' கசு.

தழத்த - தழாவிய, 'தழெயிற் தழத்த'
உசு.

தழத்த - தழாவி, 'இட்டுத் தொட்டுத்
கெளவியத் தழத்தம்' கசு.

தழவும் - குழுவரும், 'மாதிரத் தழவுக்-
கலை கெஞ்சுத்து' கசு.

தனக்கெல்லலாத - தனாது, 'தொ
ல்லோர் மாய்த்தென தனக்கெல்ல
ல் லாது' கசு.

தனங்கிய - க்கைகலங்கிய, 'கடிமரத் த
னங்கிய காலம்' உசு.

தனங்கினை - தனாதனை, 'சுடைதனங்கி
னவே' கசு.

தனக்குதல் - அசைதல், 'தனங்கியலா
ற் பிணையெருத்தினை' கசு.

தழலை - பொற்றைக்கலை, 'மாத்தகட்
தொள்வீ தாய தழலை' உரு.

தழையூர் - ஒழுர், 'தனபுல வாயிற்
தழையூர் முன்றறை, தனபுல மண
விலும்' கசு.

தனமை - தைபல, 'இழைவலத்த பட்
தன்னத்த' கசு.

தனவை - அனுகூதல், 'தன' -ல் போ
விய' உசு.

தி.

தாய் - தாய், 'உயர்பலிதாய்' கசு.

தாய்க - ஆட, 'பகைகி தாய்க' கசு.

தாய்குதல் - செறிதல், 'தாய்குரு ஈறு
மயில்' கசு.

தாய்குத்த - ஆடும், 'தன்னுரைவச் சொ
தாய்குத்த' உசு.

தாயு - தன், 'தாய்புடைத் தடக்கை'
கசு.

தாயல் - தாயல், 'தாயல் கலத்த தேம்
பாய் புண்ண' உசு.

தாயாத - உண்ணாத, 'தாயாத் குழவி
போல்' கசு.

தெ.

தெரிகோல் - பொருள்களை ஆராயும் த
லாக்கோல், 'தெரிகோல் குமன்
போல்' கசு.

தெரிகோல் - மலிக, 'புறநிலைத் தெரிகோல்'
உசு; 'பொருள்களைத் தெரிகோல்' கசு;

'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - பகைகி, 'செய்விகோல் தெரி
கோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - பகைகி, 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
புறநிலைத் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அசையிலம், 'தெரிகோல் தெ
ரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - திணை, 'திணைகூறல் மக
ளர் தெரிகோல்' கசு; 'தெரிகோல்',
'குறையோக மகளை - பொருள்களை
தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தெரிகோல் - அழித்தல், 'தெரிகோல் தெரிகோல்'
மகிழ் குறையோல்' உசு; 'தெரிகோல்',
'தெரிகோல் தெரிகோல்' கசு.

தொழில் - தொழியல், 'தேற்றியப் பெரும பொய்யே' கஉ.

தொலை - தொலியல், 'பிறப்பி உறவுவர் மொழிநே தலையே' க0.

தை.

தைதி - செய்து, 'பாணர் சென்னி பொலியத் தைதி' கஉக.

தைதிய - செய்துபுணர்த, 'கழறைய வல்லானனை' ச0. புணர்த்துசெய்த, 'வல்லோன் தைதிய' கஉ.

தைவருதல் - தடவியருதல், 'விசம்பு தைவரு வளியும்' உ.

தோ.

தொகுக்கும் - திரட்டும், 'தொகுக்கும் கொழுமின்' கஉ.

தொட்டு - செறித்த, 'கழறொட்டு' எவ தோண்டி, 'மைந்தர் புண்டொட்டு' கஉ.

தொடர் - சங்கிலி, 'தொடர்ப்படு குமலி யின்' எச.

தொடி - பூண், 'தொடித்தலை விழுத்த ண்டி' உசக வளை, 'ஒண்டொடி மக ளிர்' உச; 'தொடிசழித் திடுதல்' அக விரவளை, 'தொடித்தோன்' உச. தொடுக்குவர் - வளைத்துக்கொள்வர், 'த மதெனத தொடுக்குவ ராயின்' கஉரு தொடுதல் - தோண்டிதல், 'தொடுகடல்' க.

தொடுமின் - பிழிமின், 'நெவுத் தொடு மின்' உசஉ.

தொடை - சந்து, 'தொடைப் பொலி த்த வலிகெழு தோன்றல்' எஅ; தொ டித்தல், 'செந்தொடை பிழையா வன் க ண்டவர்' க; யாழ்நரம்பு, 'தேவத் தீத்தொடைச் சிறிபாழ்' எ0.

தொண்டி - இது கடற்கரையிலுள்ள 'தொரு நகரம், சேருடையது, 'தண் டொண்டியோ ரம்பொருக்கள்; 'கண் ணுறம்மே காளலத் தொண்டி' சஅ.

தொலைஇயோன் - தொலைவித்தோன், 'தொலைஇயோ னிவனென்' கஉ0.

தொலைச்சி - தொலைத்து, 'வெங்கட் டொலைச்சியு மமையார்' உக; 'தசம்பு டன் தொலைச்சி' உஉச.

தொலைச்சிய - தொலைத்த, 'மலிங்கைத் தொலைச்சி' கரு0.

தொழில் - செயல், 'பிறிதுதொழி லறி யா வாவின்' எச.

தொழுதி - கூட்டம், 'இரும்பிடித் தொழுதி' சச.

தொழுவர் - உழவர், 'கொல்லி தொழுவர்' உ0க.

தொன்ற - பழமை, 'தொன்றினை' உகஉ.

தோ.

தோட்டி - அங்குசம், 'பொன்னியற் பு ணைதோட்டியால்' கச. ஒருமலை, இ து கண்மரக்கோப்பெரு கன்னியுடை யது, 'இரும்புபுணத் தியற்றாப் பெரு ம் பெயரத் தோட்டி' கரு0.

தோடு - இத்தி, 'பொலந்தோட்டுப் பை ந்துழை' உஉ. இலை, 'தோடொலிபு நங்கி' கஉ0 தோகுதி, 'தோடுகொ ண் முரசு' உகஅ.

தோண்டாது - பறியாமல், 'மிஷசப்பரத் தோண்டாது' க0.

தோய்தல் - பொருந்தாதல், 'தாடோய் தடககை' கச.

தோல் - கேடகம், 'தோல் - துவைத் த ம்பிற் றுணைதோன்றல்' ச பரிசை, 'மழையுருவின தோல்பரப்பி' கச, 'தோலகழியொடு பிடிசெறிப்பவம்' கஉ. யாளை, 'தோல்பெயரிய வெறு முழுமப்பின்' எ.

தோற்றம் - காட்சி, 'அறத்து வழிப்ப டுந் தோற்றம் போல்' கக.

தோன்றல் - தலைவன், 'புகழ்சா றேன் றல்' உக.

ந.

நக்க - சுடுக, 'எரியு நக்க' ருஎ.

நகர் - கோயில், 'முக்கட் செல்வநகர்' கச, 'ஒளிநுவல மன்ன ரொணகடர் கெநகர்', நகரம், 'கெநகர் வினை புனை நல்லில்' உக.

நகரால் - கருகின்றிலேன், 'நகராலெ ன வந்த மாறே' உருக.

நகுதக்கணர் - சிரிக்கத்தக்கார், 'நகுதக் கணரே நாடுமீக் கூறுநா' எஉ.

நகை - மகிழ்ச்சி, 'வாயார் பெருநகை' உகஉ.

நகை - ஆசை, 'நகைதர வத்தோர் நகை பிறக் கொழிய' கரு.

நகைவர் - விரும்பிவத்தோர், 'நகைவர் கரு மென்மை வல்லது' கஎ0.

நகையேட்கை - கச்சியவிரும்பம், 'கின்ன னச வேட்கையி னிரவலர் வருவர்' க.

காடல் - குறிஞ்சிவிழுமையோன், 'காட
னெனகோ ளுர நென்கோ' சக.
காடனை - காட்டையுடையாய், 'கானக
காம்பினை தீயோ' இ; 'பெருங்காட
னை' கருவ.
காடி - ஆராய்ந்து, 'தூப்ப காடி' கௌ.
காப்பன் - நடி, 'பன்மீ னூப்பட் டிங்
கன் போலவும்' கரு; 'முநீர் காப்பட்
டிமிற்சுடர் போல்' கௌ.
காம் - அச்சம், 'காம கல்லமர் செய்ய'
கரு.
காய் - குதாடுகருவி, 'காயிடக் குழிந்த -
வல்லி னல்லகம்' இட.
கா - பன்னடை, 'காழிழிக் கொண்ட
வெங்கன்' கௌ; 'காரர்' உருஉ.
காழிழுவன் - காலைகிழுவனாக, 'தோ
லா கல்லிசை காலை கிழுவன் - பருந்து
பரி நோக்கு நற்போர்த் - திருந்துவே
னாகன்' கரு.
காவாய் - மரக்கலம், 'முநீர் வழங்கு
காவாய்' கரு.
கான் - காலை, 'கான்மகி யிருக்கை' உரு.
கானவை - கானோலகம், 'செம்ம னான
வை யண்ணுந்து புருதல்' இச.
காற்றம் - மணம், 'காற்ற காடடத் தறு
காற் பறவை' எரு.

நி.

நியிர் தல் - மினைத்தல், 'நியிர் பரிய மா
தாங்கவும்' கரு.
நியயகொன்பவர் - நாகத்தைத் தமக்கு
இடமாகக்கொன்பவர், 'நியயக் கொ
ன்பவரோ டொன்றுது' இ
நியயம் - நாகம், இ.
நிணக்கும் - கடும், 'கட்டி னிணக்கு
யிழிசினை' அட.
நிலவு - நிலைதல், 'நிலவுக்கடல் வரை
ப்பு' கரு.
நிலியா - நிற்பாய், 'கடுக்கின்றி நிலி
யரோ வந்தை' உ.
நிலீயர் - நிலபெறையாக, 'நிலீய ரத்
தை நீலமிசையானே' கரு.
நில - நிறம், 'பண்ணிலை முன்னு' உரு.
நிலையு - நிலபெற்ற, 'வறிது நிலையு
காயமும்' உரு; 'செந்தில் - கெடுவே
னிலையு காமர் வியன்றதை' இரு;
'வறிது நிலையு காயமும்' கரு.
நிலையுயர் - நிற்பதாக, 'நின்ற நிலையுயர்
நின் னுணமீன்' உரு.

நிலையுழிந்த - நிலைகளி, 'செய்யம்பாங்
தலினிலையுழிந்த' கரு.
நிலந்த - ஒங்கி, 'மாக்கட னிலந்தெழுந
ரும்' ச; 'உருகெழு மதியி னிலகத
, சென் வினங்க' கரு.
நிலப்பு - ஒங்குதல், 'நீர்நில நிலப்பு' உ;
'நீரழவ நிலப்பு' கரு.
நிழற்ற - நிழலிச்செய்ய, 'வெண்குடை -
மண்ணக நிழற்ற' கரு.
நிழறிய - நிழலிச்செய்த, 'வெண்குடை
நிழறிய' கரு.
நிழற்றம் - நிழலிச்செய்யும், 'கொடியி
சம்பு நிழற்றம்' கரு; 'தீயினன் - மன
னுயிர் நீடித்து நிழலா மில்லை' இச
நிற்பின் - நிலையுழிந்த நிற்பின்' கரு
நிறிது - நிறுத்தி, 'தம்புசுழி நிறிது' கரு
நினை - நினைநிலையுனைக்காரியம், 'நி
னைவ உறுவல்' கரு.

நி.

நி. த. னை, 'செந்தீர்ப் பசும்பொன்' கரு.
நிசுதி - தன்மையையுடையது, 'இது,
நிசுதோ நினக்கென்' சரு.

நி.

நுணக்கு - நுண்மை, 'நுணக்கு செந்நா
வணங்க வேந்தி' உரு.
நுணுகி-மெலிந்து, 'தோணுணுகி' கரு.
நுதல - சென்னி, 'குடுமி களைந்த நுதல்'
எ. யானைமத்தகம், 'புகரணிநுதல்'
கரு; 'பூநுதல் யானை' கரு.
நுதி-நுனி, 'நுதிமுருங்கிய வெண்கோடு'
ச; 'நுதிமுரு மழுங்க' கரு.
நுமமோரன்ன-நுமம்போலும், 'நும
மோ ரன்ன வேந்தா' சரு; 'நுமமோ
ரனை செம்மலு முடைத்தே' சரு
நுவல் - சொல்ல, 'நுகை நுவல்' உரு.
நுவலும் - சொல்லும், 'அறத்தாறு நுவ
லும்' கரு.
நுழைகல்லா - நுழையாத, 'கதிர்நுழை
கல்லா மரம்பயில் கடிமீன' உரு.
நுனை - நுனி, 'கூர்நுனை வேல்' சரு.

நி.

நுறி-அறைந்தகொண்டு, 'முலைபொலி
யாக முருப்ப நுறி' உரு; 'வெட்டி,
'அருஞ்சமர் ததைய நுறி' கரு.

நெ.

நெடியோன் - வழுப்பெய்ப்பின்பாண்
டியன், 'முநீர் விழவி நெடியோன்'
கரு.

செய்வனவன் - சோழன்ருளமுற்றத்த
த்துஞ்செய்கின்றவன், 'செய்து
டக்கு பாண்டியன் செய்வனவன்' உஉஅ.
செய்யுமாறு - அநியமம்செய்யு
மாறு, 'செய்யுமாறுள்ளி யருண் ம
றே' உஉ; 'செய்யுமாறு நெடு
மானாறு' உஉக.

செய்யுமாறு - அஞ்சினம், 'செய்யுமாறு
மன்ன' ருச. வீரமேம்பட்டவாற்
தை, 'செய்யுமாறு மற்த சிறபே
ரான்' உஉஅ.

செய்யுமாறு - ஒரு சிற்றரசன், 'செய்
யுமாறு போந்தை யன்ன' உஉஅ.
செய்தல் - சாக்ஷாட்டப்பறை, 'நரி செ
ய்தல் சறங்க' உஉக.

செய்தல்களால் - இஃது இளஞ்சேட்
செய்தல்களால், 'செய்தல்களால்
கையோல்' உஉ; இது செய்தல்களால்
பெயர்வு வழங்கும்.

செய்யுமிதி - செய்யுமிதித்தத் திரட்
டப்பட்ட கவண், 'செய்யுமிதி
ளமொடு செய்யுமிதி பெருசு' சச.

செருக - செற்ற, 'செருகைப் பகலி
டல்கண்ண' உஉக.

செளமருக்கு - குறித்த இடம், 'சில
செளமருக்கு' உஉ.

செய்ய - உருத்த, 'பொய்யாச் செய்த
செய்ய வேத்தி' உஉஅ.

செறி - ஒழுக்கம், 'காஅல்வேத செ
றியினும்' உ; முடக்கம், 'செறி
கொள் வரிக்குடர்' உஉஉ.

தே.

தே - நரம், 'தேன செஞ்சின்' உ.

தேயி - சக்கரம், 'தேயி யுயித்த' உ.

தை.

தைத்தல் - அழித்தல், 'செய் தைத்தலின்'
உஉ.

தைவர - இரங்க, 'சைவர மையினைவ
ரச் சாஅய்' உஉக.

தொ.

தொதமலாள் - குறையுறவாள், 'தொ
தம லாள் பொதுமொழி கொள்
வாது' உஉ.

தொ.

தொக்கின்ற - தொக்கியது, 'மதுமை
தொக் கின்றோ வந்தே' உஉக.

தொகு - தொகுக்க, 'தொகுக்கின்ற'
உஉ, உஉக.

தொன் - உயி, 'தொன் தொகுக்க' உஉ;
'மதுமை தொகுக்க' உஉ.

தொன்றல் - பொறுத்தல், 'தொன்ற
தப்பி தைவோன் தள்ளும்' உஉ.

ப.

பஹி - வடிவப்பலப்பித்த பானகய
* குறுண்டாகப்பட்டதொருது, 'குற
கீர் விழிவி தொகையோன், கண்ணிப்
பஹி' உ.

பகலி - ஏர், 'பகலி புறத்தொரு பர மோ
யி' உஉ. உஉ, 'பெருமியப் பக
லிக்குத் துறையு முண்டோ' உஉ.

பகலி - பகலி, 'பகலிபுறம் மாப்பி' உஉ.
'தூர் தாழ்த்த வம்பகலி மாப்பி',
உஉ. உயி, 'தெய்வி தாழ்த்து
வம்பகலி மாப்பி' உஉ; 'தாழ்த்து
தம்பகலி மாப்பி' உஉ.

பகலி - ரூபியன், 'பகலிபுறம்' உ.
பகலிபுறம், 'பகலி துறையு பகலி
தூர்' உஉ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் குறியால்' உ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் பகலிபுறம்' உஉக.

பகலி - அம்பு, 'விழுந்தொருபு பகலி'
உஉ.

பகலி - பகலி, 'பகலிபுறம்' உ.
பகலிபுறம், 'பகலி துறையு பகலி
தூர்' உஉ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் குறியால்' உ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் பகலிபுறம்' உஉக.

பகலி - அம்பு, 'விழுந்தொருபு பகலி'
உஉ.

பகலி - பகலி, 'பகலிபுறம்' உ.
பகலிபுறம், 'பகலி துறையு பகலி
தூர்' உஉ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் குறியால்' உ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் பகலிபுறம்' உஉக.

பகலி - அம்பு, 'விழுந்தொருபு பகலி'
உஉ.

பகலி - பகலி, 'பகலிபுறம்' உ.
பகலிபுறம், 'பகலி துறையு பகலி
தூர்' உஉ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் குறியால்' உ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் பகலிபுறம்' உஉக.

பகலி - அம்பு, 'விழுந்தொருபு பகலி'
உஉ.

பகலி - பகலி, 'பகலிபுறம்' உ.
பகலிபுறம், 'பகலி துறையு பகலி
தூர்' உஉ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் குறியால்' உ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் பகலிபுறம்' உஉக.

பகலி - அம்பு, 'விழுந்தொருபு பகலி'
உஉ.

பகலி - பகலி, 'பகலிபுறம்' உ.
பகலிபுறம், 'பகலி துறையு பகலி
தூர்' உஉ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் குறியால்' உ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் பகலிபுறம்' உஉக.

பகலி - அம்பு, 'விழுந்தொருபு பகலி'
உஉ.

பகலி - பகலி, 'பகலிபுறம்' உ.
பகலிபுறம், 'பகலி துறையு பகலி
தூர்' உஉ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் குறியால்' உ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் பகலிபுறம்' உஉக.

பகலி - அம்பு, 'விழுந்தொருபு பகலி'
உஉ.

பகலி - பகலி, 'பகலிபுறம்' உ.
பகலிபுறம், 'பகலி துறையு பகலி
தூர்' உஉ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் குறியால்' உ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் பகலிபுறம்' உஉக.

பகலி - அம்பு, 'விழுந்தொருபு பகலி'
உஉ.

பகலி - பகலி, 'பகலிபுறம்' உ.
பகலிபுறம், 'பகலி துறையு பகலி
தூர்' உஉ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் குறியால்' உ. பகலிபுறம், 'பகலி
தூர் பகலிபுறம்' உஉக.

புட - கொப்ப, 'அண்டைபட மலர்க்கு'
உச.
படப்பை - பச்சம், 'பாசவம் படப்பை'
கடி. பெரும்புதற் படப்பை' கடி;
'தண்புதற் படப்பை' ககசு. மனைப்
பச்சம், 'வணக்கை விறலியர் படப்
பைக் கொய்த வடகு' கசு0.
படர் - நினைவாலுண்டாய கோய், 'அ'
ரும்படர் கணமே' கசுடு.
படர்தி - போகின்றாய், 'அன்றோழ்'
படர்தி யாயின்' கடி.
படர்ந்து - கிணத்தி, 'வள்ளியோர்ப்'
படர்ந்து' சஎ; 'காறிருக் கூத்தற்'
கிழவரைப் படர்ந்தே' ககசு.
படாஅ - பட்டு, 'படாஅச் செலியர்நின்'
பகைவர் மீனே' உச.
படியினை - படிவித்தனை, 'காப்புடைய'
கயம்படியினை' கடு.
படுக்கும் - உண்டாக்கும், 'சோறுபடுக்'
குந் தியோடு' உ0.
படுத்த - வீழ்த்த, 'கறிந்துகனம் படுத்த'
வேந்துவான்' கடி.
படுத்து - செய்து, 'இடர்ப்படுத்த திரீஇய'
உச.
படுதல் - விளித்தல், 'படுமணி யிரட்டும்'
உஉ.
படுபு - தோன்றதல், 'படுபறி யலனே'
பல்கதிரச் செல்வன்' கசு.
படுமலை - ஒருவகைப்பாலைப்பன், 'படு'
மலை நின்ற பயங்கெழு சிறியாழ்'
ககடு.
படை - ஆயுதம், 'எயிறு படையாக' க;
'ஒண்படைக் கடுந்தார்' கடு. குதி'
கைக்கலம், 'பொய்ப்படைக் கலிமா'
ககசு; 'ஒளிறுபடைப் புரவிய தே'
ரும்' ககடு. கொளுத்து, 'கிண்படை'
கலங்கிச் சிதைதலய்க் தன்றோ நின்'
வேல்' உரு.
படைத்திரிசிறோர் - படைத்தவர், 'உட'
ம்பு முயிரும் படைத்திரி னோரே'
கடி.
படைப்பு - செல்வம், 'வாழிய பெரும'
நினைவரம்பில் படைப்பே' உஉ.
படைமடம் - வீரரல்லாதாரமேலும் மு'
துகிட்டாரமேலும் புண்பட்டாரமே'
லும் மூத்தார் இணையாரமேலும் போர்'
செய்தற்குச் செல்லுதல், 'படைமடம்'
படாஅன்பிறர் படைமயக் குறினே'
உசஉ.

பண்டை - மூன்; 'பண்டையிற் பெரி'
தே' க0.
பண்ண - ஏற்ப அமைக்க, 'புனைதே'
பண்ணவும்' உஉ.
பண்ணை - சிறுகுடிசிறுப்பண்ணை,
'கைவன் ளீகைப் பண்ணை சிறுகுடி'
எ0; 'யாணவாழு காரும் பண்ணை'
வாழிய' ககசு. வல்லாரிழான்பண்'
ணன், 'வலாஅ ரோனே வாய்வாட்'
பண்ணன்' கடி.
பணி - எவல், 'வேற்றரசு பணிதொட்'
ற்குநின்' கஎ.
பணியியர் - தாழ்ச, 'பணியிய ரத்தை'
நின் குடையெ முனிவர் - முக்கட்'
செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே' க.
பிணை - குதிப்பாப்பந்தி, 'பிணைமுனிந்த'
காலியற் புரவி யாலு மாங்கல' கடி.
பெருமை, 'பிணையெருத்தின்' கரு;
'பாவடிப் பிணைத்தான்' உஉ. மருத'
நிலம், 'பெருந்தண்பிணை பாழாக'
ககசு. யானைக்கூடம், 'பிணைநில மு'
னிலுந் - களிறுபடிந் துண்டெனக்'
கலங்கிய துறையும்' உக.
பதத்தை - செவ்வியையுடையாய், 'இன்'
சொலெண் பதத்தை யாகுமதி' ச0.
பதம் - உணவு, 'பெருஞ்சோற்று மிரு'
பதம் வரையாது கொடுத்தோய்' உ;
'கொள்பத மொழிய' உக. கால்,
'எறிபதத்தா னிடங்காட்ட' ச. கால்,
'எறிபதத்தான்' ச. செவ்வீ, ச0;
'கொழுக்கொடி விளர்க்காய் கோட்'
பத மாக' கஉ0; 'பதனன்று புகு'
கஉச. தார், 'பென்மருந் தம்பதம்'
கொடுக்கும்' கடுக.
பதலை - ஒருகணமாகிணையென்றும்'
பதை, 'கலையா ழாருளி பதலையோடு'
சுருக்கி' கசு; 'ஒருதலைப் பதலை து'
ங்க' க0க, 'பதலை யொருகண் பை'
யென வியக்குயின்' கடுஉ.
பதுக்கை - கற்குவியல், 'அம்புவிட வீழ்'
ந்தோர் உம்பப் பதுக்கை' க. திட'
டை, 'பாலுடை மருங்கிற் பதுக்கை'
சேர்த்தி' உசச.
பயத்த - பூத்த, 'சேற்றுவன் தாமரை'
பயத்த வொண்கேழ் - தூற்றிதழ்'
உஎ.
பயம்-பயன், 'பயங்கெழு மாநிலம்' ருடி.
பயம்பு - குதி, 'மாப்பயம்பின் பொறை'
போற்றுது' கஎ.

பயன் - பிரயோசனம், 'பயன்நிச்சித்
வைப்பின்' எ.

**பயிர் - மிகுந்ததெனத் தன்னை மற்ரு
ன்று அழைக்கும் துணைக்குறிப்பு, 'டே
மா ண்டுனேறு டடமா னுருபினை பயி
ரழைப்பின்' ஐத.**

பயிரும் - அழைக்கும், 'செவன் - றப்
தலை மந்திரைக் கையிலேப் பயிரும்'
செவி

பயிலாதல் - செறிதல், 'மரம்பயில் கடி
யின்' உக

பயிற்றி - பலகாற்குறி, 'வேண்டுமொழி
பயிற்றி' ருசு

பாக்கும் - பாஷம், 'ஆனிற்பாக்கும்
யானைய மூன்பிற் - காணக' இ

பரணன் - ஒருபுகலா, 'பரணன் பாடி
 னன் மற்கொல்' கடி

பா.தவா - துணையா, 'தினாடியில் உன்பா
தவா' உச

பரம் - பரம், 'மீசைப்பரம்' தோண்டி, ரூ.

பரஸ் - பருக்கைக்கல், 'பரலுடை மருள்
இல்' உருசு

பரி - கதி, 'அலகருளைப் பரீஇயீவுளி'
சு, குதிரைகளை, 'ததற்பரிய கவி
மாவும்' ஓடு செலவு, 'கிரிபரிய
மாதிரிகவும்' கசு, 'வண்பரி கொடு
தேர்' கசு

பரிசுதும் - தானதும், 'மண்டமாப் பரி
கரு மதனுடை கோன்றான்' எ?

பரிசில் - இரத்தவாதோரா, 'பரிசில்' கருங்கல கல்கலம்' கசு

பரிசின்மரகதன் - பரிசிலா, 'பரிசின்
மரகதத்து வரிணையி னுலகி' ~

பரிதல - ஏற்தல், 'பொஸம்பைதாரதாரதெ
டப்பரிதலின்' என.

பரிதி - வட்டம், 'பரிதி ஞாலத்த' கம்
பரிந்து - துணிதது. 'காலபரிந்துருள்'

பரிப்பு - இயக்கம். 'அவ்வாறு யிற்றப்

பரியல் - இரங்குதல், 'பரியல் வேண்டி'

பரிவு - அன்பு, 'பரிவதபு' வெடுக்கும்

பிண்ட நச்சின்' கவுசு; திரககம,
'பற்றா மரத்தனிற் பரிசுமம் துறத்தி'

பருத்திப்பெண்டு - பருத்திதாற்கும பெ
ண்டு. 'பருத்திப் பெண்டன் பண்ட

லண்டன்' 82-இ.

பக்கவியாநுப - தனிவடிவம் ப
வியாநுப பக்கவியாநுப

பணம் - கேட்கும், 'தொழிலாளர்
கேள்வி' எழுப்பினர் பணம்...

பவர் - கொடி, 'உழிவஞ்சுப் பாவை' யிடைத்த' எது.

பழனம் - பொங்கை, 'பழன் வண்ண'
சுத வயல், 'பழன் மண்ணை மண்ணை'

புயி - குற்றம். 'பிறப்புயி' - பிறப்பு.

பயிசனிடம் - அமைச்சர், 'திருப்பயிச்சித்திரை'...

பயிற்சாலை - பயிற்சிப்பயிற்சாலை

பழி தாச னைமதின அதலும்' கென.

மதம புனவியிழ்த் தன்ன' கலக.
புனணி - ருசித்தது. 'புயற்காலம்' புன

புலவர் : ச. சீமை. 'வினாமினா' பதம்

புறநாட்டினியர் - பஞ்சாபத்திலிருந்து வந்தனர்.

பதச்சுவை - பதஞ்சுதாழிசை, இ.
பதச்சுவை - பாசறை, 'கனிதறுக்கணம்
பொருட்கணணதன் பதச்சுவை' த.

பாடி 'சூனை' + 'சுய' கெருகரு பதம்
தலை' ௨௩ பாம்பட்டலிம். 'சுன்னி'

போயெ களரியம் பறத்தலை' உஉரு.
பாதி-மாசியுபநலகாடு. 'தன்னியம்'

பாதுகாத்தல்' என்றும், போர்த்தகம், 'கூற்
தக கணனோம்' என்றும், 'கூற்

தமிழ் மொழியைப் பேசுபவருள் பற்றி
தமிழ் மொழி, 'கனிற்றுக்கொண்ட பொருள்
கொண்டன பறக்கலை' கூறி: கவிஞர்

பறம்பு ஒருமலை; இது பரரிபெண்ணம்

மனனநுடையது, 'பறமபு பாசுன
ரது'க் கபன, 'அனிகே' தானே

பாரியது பறமபு' (க), 'உடனதனி
தாயினு பறமபுகொன்ற கரிடு'

ககப், 'சேறம் வாழியோ பெரும்பெ
வாப பறம்பே' ககஃ; 'பறம்பிற் சேர

மாண பாசியும்' கருது; 'பாசி பதம்
பிற பணிசெய்தத் தென்குடீ' கருது;

‘பாசி பறம்பிற் பணிச்சினை பேசல்’
கூகல பறம்புகாடு, பாசியென்புருண

கடைய நானே, 'முத்து அந்தே தன் பறம்பு கண்ணு' கார; 'தேவன் பரி

தன பறப்பு கோடே' கைய.
புறந்தன - நீங்கின, 'கைக்கொண்ட'

கழல்பனந்தன' ச.

புரவண - பாதகாப்பாய், 'இரவணர் புரவண நீயு மல்லை' ககஉ.

புரவி - குதிரை, 'அலங்குணப் புரவி' உ.

புரவு - அரசிறை, 'குடிபுர விரக்குக் கோலே னுருக்' எடு; வீணநிலம், 'புரவுத்தொடுத்தி னுண்குவை யாயினும்' உகஉ.

புரி - முதுக்கு, 'புரியடங்கு நரம்பின்' ககரு.

புரிசை - மதில், 'ஏந்துகொடி யிறைப்புரிசை' கக; 'பப்படைப் புரிசை' உஉஉ.

புரிதல் - ஆராய்தல், அறம்புரித் தன்ன செங்கோ ளுட்டத்தி' கரு.

புரிந்து - விரும்பி, 'கயம்புரித் திறையு' ககரு.

புரை - குற்றம், 'புரையி னற்புணுவல்' கரு; 'புரைநீர்த் தன்றது புதுவதோ வுண்டே' சஉ.

புரைமை - உயர்ச்சி, 'நீயுனத் தறிதிரின் புரைமை' கக; 'மன்பதை காக்கு நின் புரைமை நோக்காது' உகஉ.

புல்லாற்றார் - ஒருர், உகக.

புல்லென் கண்ணர் - புற்கென்ற கண்ணர், எ.அ.

புல்லென்சடை - புற்கென்ற சடை, உருஉ.

புல்லென்றனை - பொலிவுழிந்தாய், 'புல்லென்றனை யால் வளங்கெழு திருக்க' உகஉ.

புலம் - அறிவு, 'புலவரை யிறந்த புதழ்சா னோன்றல்' உக. இடம், 'புலங்கெட விறுக்கும் மரம்பி னான' கக. திசை, 'தென்புல வாழ்க்கு' கக.

புலம்பு-தளரிமை, 'புலம்புகொண் ணெறயும்' ககஎ.

புளர்தல் - உலர்தல், 'புளரசாந்தின்' கக.

புலவர் - அறிவுடையோர்' கஉ.

புலவு - புலவர், 'புலவுநாற்றத்த பைந்தழி' கக.

புலவுதி - வெறுத்தி, 'புலவுதி மாதோ நீயே' உகக.

புலன் - அறிவு, 'புலனமுக் கற்ற வந்த னுளன்' ககக.

புலனுழுதுண்மார் - அறிவாறுழுதுண் னுய்கற்றோர், 'புலனுழு துண்மார் புன்க னுரு' கக.

புலிகடிமால் - இருங்கோவேள், 'ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்' உக;

உரு: ஒரு முனிவர் தவஞ்செய்த கொண்முருக்கையில், புலியொறை அவரைக்கொல்லரை, அவர் இவனை கோக்கி (தொறாய்ணை.) இப்புலியைக் கொல்லென்ற கட்டினயிட, இவன் அதனைக்கொன்றமையின், இவனுக்கு இப்பெயர் வந்ததென்ற பழையுரி லாசாதன ஆராய்ச்சியையுடையோர் கூறுவர். இதன்விரிவை அவரிடம் கேட்டுணர்க.

புலுத்தி - புலுமகள், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலுத்தி போல்' உருக.

புழல் - துணி, 'புழற்றலைப் புக்கக்' லயுருட்டி' கருஉ.

புழுக்கு - இறைச்சி, 'யானைப் புழுக்கின்' உகஉ.

புழை - காட்டுவாயில், 'கவைமுள்ளிற் புழையுடைப்பவும்' ககஅ.

புற்கை - மிக்கநீரால் அடப்பட்ட உணவு, 'கெந்நீர்ப் புற்கை நீத்தம் வரந்தே' கக.

புறக்கொடுத்தி - முதுகிட்டு, 'புறக்கொடுத்தி திறத்தி' அ.

புறங்காப்ப - பாதகாப்ப, 'மெலிவில் செங்கோ ளுபுறங் காப்ப' சஉ.

புறஞ்சிறை - வெளிப்புறம், 'புறஞ்சிறை மாக்கட்டு' உஅ.

புறத்தை - முதுகையுடையை, 'ஆவற் சேர்ந்த புறத்தை' கக.

புறந்தருநர் - பாதகாப்பார், 'பகதி புறந்தருநர் பார மோம்பி' கரு.

புறந்தரும் - பாதகாக்கும், 'அழல்புறந்தரு மந்தனை மதுவே' ககஉ.

புறப்புண் - மாப்பில்லைத்துருவினபுண், 'புறப்புண் ணுணி' கரு.

புறம் - புறக்கெசடை, 'துப்புறுவர் புறம்பெற் றிசினே' கக.

புன்கண் - வறமை, 'புன்கண்ணி' கக.

புன்கம் - சோறு, 'பாற்பெய் புன்கத் தேனெடு மலகல்' கக; 'சாந்தவிறகு னுவித்த புன்கம்' ககஅ.

புனல் - நீர், 'தண்புனல் பரந்த பூசல்' எ; 'தண்பொருகைப் புனற்பாயும்' கக.

புனைதல் - அலங்கரித்தல், 'புனைதோர் பண்ணவும்' கஉ. அழகு செய்தல், 'பொன்னியற் புனைத்தாட்டியால்' கக. செய்தல், 'வரிமனைற் புனைபா வைக்கு' கக.

பு.

பு - புதர், 'பூதத - ஸாழவல் யானை' கருது. பொலிவு, 'பூசிறக் கைம்' கரு. மலர், 'குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து' கரு. யானைநெற்றிப்பட்டம், 'பூந்தலியானை யொலி' கரு. பூக்க - பொலிவதாக, 'பூக்கநின் வேலே' உரு.

பூங்குன்றம் - ஒருமலை, கரு. பூசல் - ஆரவாரம், 'மென்மறத்த பட்டவரையாப் பூசல்' கரு. ஆகா கென்னும் பூசல் போல - கரு. பூசல், 'சன்னபுனல் பரத்த பூசல்' கரு. பூசுநாற்று - இதழோழகாடின்னதொழி' கரு.

பூக்கை - மேற்கோள், 'தறத்தாறு தவறும் பூக்கை' கரு. 'பூக்கை விலகலான யாக்கை போல' கரு.

பூட்டி - பிணிப்பு, 'கம்பசி கெடுத்தேர் பூட்டிலிட்டி' கரு.

பூவாவாடி - கரு. 'பூவாவாடிவந்தரு குவண்' கரு.

பூந் - பூழி, 'பூந் பூக்கப் பூவாக் பூந் வித்த' கரு. 'கங்குலம் பூந் தழுத பூந்' கரு.

பெ.

பெட்டாங்கு - விருந்தியாபகமே, 'பெட்டாங்கு கயம் பெருகனம் பழுனி' கரு.

பெட்டி - பேரூதல், 'பெட்டின் நிதல் யாம்கெண்டலமே' கரு.

பெண்-மனைவி, 'பெண் நித்தந்தனை' கரு.

பெண்டிர் - மகளிர், 'பெண்டிரும் பிணியுடை பிறும்' கரு.

பெண்டி - பிணை, 'கொழங்கோட் பெண்டினைப் பழத்தொட முயலும்' கரு. ஓர் ஆறு, 'மயங்கலாயம் படப்பை காடுகொழியோயே' கரு.

பெய்மார் - காக்ககெண்டம், 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' கரு.

பெயர்க - பெயர்வாளுக, 'கோயிலு கூடிப் பெயர்க்கிலம்' கரு.

பெயர்த்தம் - பின்னும், 'கிண்கடற் பிறத்த ஞாயிறு பெயர்த்துகின்-வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்' உ. பெயர்தல் - பிறத்தல், 'நிலம்பெயரினு கின்சொற் பெயரல்' கரு.

பெயர்பு - கிள்த்து, 'பெயர்பு பெங்க உரு.

பெயர்புறம் - சரித்த மீதும் புறம்பொடை, 'வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத்தார்' கரு.

பெயரல் - பிறழாதொழிவல்-கெண்மீம், 'நிலம்பெயரினு கின்சொற்பெயரல்' கரு.

பெயரிய - பெயர்கதிர, 'கோகெனப் பெயரிய கால்' கரு. பெயர்த்த, 'தொல்பெயரிய வேறழ்முன்பின்' கரு. பெயல் - மறை, 'உறைகென்கி பொருதிற் பெயல்பெற் றெனே' கரு. 'காப்பெயல் லெந்த' கரு.

பெருக்கால் - பறக்காடு, 'பெருக்காட்டிப் பன்னிய எருக்கோட் கமம்' கரு.

பெருகுந்நார் - ஓர், கரு. உரு, 'பெருகுந்நார்' கரு.

பெருக்கோக்கணி - கோப்பெருஞ்சோழன், 'பெருக்கோக் கிண்கி கோட்' கரு.

பெருங்கிந்த - இகத்தபிதல், 'பெருக்காயுனையைப் பெருங்கிந்தி' கரு.

பெருங்கிந்த - இகத்தபிதல், 'கெந்திந்த கதரம் பெரும்பெ ததப்ப' கரு.

பெருங்கிந்தை - செருக்கியுடையை மாய்க்கின்றும், 'நினைநென் வினை செருங்கிந்தையே' கரு.

பெருந்தம் - நீக்ககெனச்செருக்கு, 'பெருந்தப் பகட்டுக்குத் ததைய முன் டோ' கரு.

பெருங்கிண்கி - ஒருகைகைத்தியம்; இது யானையின் ததிகைபோலும் வகையையுடையது, 'கண்விந் தாம் பிற் களித்தயிற் தொடுகின்' கரு. பெருநினை - பெற்றான், 'நெருடைய விழைபெற் றிகென' கரு. பெற்றான், 'கெண்கி காறாப் புப்பெற் றிகென' கரு.

பெருங்குருகாத்த - பெறாத்கித, 'தனிதொ தானையத பெறாரு குகாத்தே' கரு.

பெ.

பெகன் - கைகாக்கிச்சோப்பெரும்பெகன்; இகன் ஒருகன், 'கொடி

மண்டை - பாணர்கையிலுள்ள ஏற்றும் பாத்திரம், 'கவிழ்ந்த மண்டை மலர் க்குநர் யாரென' கரு; 'பாணர் மண்டை கிறையப் பெய்மார்' கரு; 'பருஉக்கண் மண்டையொடு' கரு; 'ஏலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் ம ண்டை' கரு.

மண்ணி - முழு, 'பனிக்கய மண்ணி' கரு.

மண்ணினை - மண்ணையுடைபை, 'பகைவ ருண்ணு வருமண் ணினையே' உரு, மண்ணுதல் - ஒப்பமிதெல், 'மண்ணுறு மணி' கரு.

மணத்த-சேர்த்து, 'அறையும் பொறையு மணத்த தலைய' கரு.

மணி - நீலமணி, 'ஒலிகெடும் பீலி யொ ண்பொறி மணித்தார்' கரு.

மதவலி - மிக்கவலி, 'மைத்துடை மல் லன் மதவலி முருக்கி' கரு.

மதன் - மனவெழுச்சி, 'மண்டமர்ப் பரி க்ரு மரணடை கோன்றான்' கரு. மிது பி, 'மண்டமர டை மதனுடை கொ ண்றான்' உரு. வலி, 'மதனுடை முழுவத்தோ ணோச்சி' கரு.

மதி - சந்திரன், 'உவவுமதி' கரு.

மதனா - வலி, 'மதனாக யின்றி' கரு.

மதனா - பாண்மயர்களின் நகரம், 'நி'.

மம்ம் - மாங்கம், 'மம்ம் கொஞ்சத் தெ மம் கொஞ்சத்' கரு.

மயக்கி - கலந்தி, 'பாற்பெய் புன்கக் தேனெய் மயக்கி' கரு.

மயங்கிய - கலந்தி, 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலையால் காணத்த' கரு.

மரபு - தன்மை, 'தெறநாறு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய' கரு. முறைமை, 'சான் செலன் மரபிற் தன்னி யல் வழாது' உரு; 'உறமுறை மர பின்' கரு. மேம்பாடு, 'மரபாக' உரு.

மரீஇய - மருவிய, 'பனகப்புல மரீஇய தனகப்பெருந் திறப்பின்' கரு.

மரீஇயோர் - மருவியவர், 'மரீஇயோ ரறியாது மைத்துபட் டன்றே' கரு.

முருக - மரபினுள்ளாய், 'ஒடாப்பூட்டை யுரவோன் முருக' கரு.

முருகனை - மரபினுள்ளாய், 'பலவும் விநி த்தோன் முருகை' கரு.

மருங்கு - பக்கம், 'கவிழ்மணி மருங்கின்' கரு; 'கண்பெரி யுறிய மருங்கு கோ க்கி' உரு.

மருங்குல் - வயிறு, 'பசிபடு மருங்குலை' உரு.

மருட்கை - வியப்பு, 'நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே' உரு.

மருண்டு - பயந்தி, 'புன்றலைச் சிறுநீர் மன்றமருண்டு கோக்கி' கரு.

மருதம் - காலிப்பன், 'மாலி மருதம் பண்ணி' கரு.

மருந்த - பரிசாரம், 'மருந்தில் கூற்றத் தருத்தொழில்' கரு; 'மருந்தில் கணிச்சி' உரு.

மருப்பு - கொம்பு, 'கொல்லேற்றின் மருப்புப்போன்றன' கரு. யாழ்க்கோடு, 'நல்லிசை யாழ்மருப்பு' உரு.

மருள் - என்வகையெச்சத்த ளொன்ற; 'அறிவின் மயங்கியிருப்பது, 'மாவு மருளும்' உரு. ஒப்பு, 'எரிமரு ளவிரச்சடை' கரு; 'மதிமருள் வெண் குடை' கரு.

மருள் - வியப்பு, 'தான்பரி செல்வங் கா ண்டொறு மருள்' கரு.

மரா - தாமரை, 'மராயிலை போலமா ய்க் கிசிகோள் பவரே' உரு.

மல்லல் - வளம், 'மல்லன் முதூர்' கரு. மலங்கு - ஒருவகைமீன், 'மலங்குமினிய் செறு' கரு.

மலர்தல் - பரத்தல், 'மலர்தா யத்து' கரு.

மலைத்தூர் - மாறுபடுகோர், 'மிலைத்தா ரகல மலை' கரு. நுளரெனின்' கரு.

மலைத்தல் - மாறுபடுத்தல், 'மலைத்தல் பொ' உரு. தார் மார்பு' கரு.

மலை - மாறுபாடு, 'மலைத்தனை யெ ன்பது காணுததக வுடைத்தே' கரு.

மலைய - குட, 'பாணர் தாமரை மலைய வும்' கரு.

மலையன் - ஒருவன்னல், 'காரி பூர்ந்த பேரமர்க் கடந்த, மாரி யிகை மறட் போர் மலையனும்' கரு; இவன், மலை யமான் திருமுடிக்காரியென்றும் சொல்லப்படுவான்.

மழகளிறு - இளங்களிறு, 'மைத்துமலி ந்த மழகளிறு' உரு.

மழலை - இளஞ்சொல், 'புதல்வர்தம் மழலை' கரு.

மழவர் - வீரர், 'மழவர் பெரும' கரு.

மழித்தலை - மட்டையாபியத்தலை, 'கொய
மமழித்தலையொடு கைமமையுறக கல
வெய' உகக.

மழுதக - தேய, 'துதிமுக மழுதக' கூக
மழுதவிய - தேயதே, 'துதிமழுதவிய வெ
னகோடு சு.

மனன - வீர, 'முழுஉ வனனா முனகரு
மனன' உகக.

மனன - வீரா, 'மனனா மலைதலை போ
விய சிலைதரா மாரப கு உடனறு
மேல் வரத வம்ப மனனனா எ

மறம - ஆனமை, 'மறத்தனைக னாத
ரொழி' கூக, வீரம், மறத்திற கொ
லகளிது' கூ, 'மறமபாடிய பாடி' ஈ
கக

மறவி - கூற்றம், 'மறவி' னன களிற்ற
மிசை யோனே கூ

மறவய - மறததையுடையாய், மாவை
யாயிறு போரொங் திறததல்

மறுகு - தெரு, 'தாதெரு மறுகு' ஈ

மறுதக - மறுததற்குதற்காய், 'பாம
றுததமல மாரிய' வ

மறை - வேதம் மறைநிலி உதனை
க க மறை புளியா ஈ

மறைக்கொண்ட - மறைத்ததற்கொ
ண்ட, வெய்மறைக கொண்ட வ
ருகெழுடு பவின மாவை வகணகு
டை ஈ

மறைக்கொண்டனோ - மறைத்ததற்கு
கொண்டனோ 'வெண்துடை' ஈ
யினமறைவ வகாண்டனோ' ஈ உக
கூடு

மன நிலபேறு மனனுய் பனலம
யும் கூ மிகவும் 'நிறந்ததறு மன
னே' உக

மனப்பதை உயிப்பனமை, 'மனப்பதை
காகருகின்புறமை' உக

மறை தெளிவாக, கோற்றி மறை
நிலைககமா உக 'உமலை மறை
நிலைக தளித்தல்' ஈக கிச்சயமாக
'சிறுவரை - சென்றனை நோக்குக
தொன்று மனை ககசு

மனறம - பொதியில் பொதுவிடம், இ
ரத்தி நீடிய வகணறல் மனறம்' கூ
'மனறப் பலவின' ககசு செனங்
கெளி, 'பேரினை மூதூர் மனறங்
ககக' உக

மனறக நிலமெறுவாயாக, 'மனனுக
பெரும' நிலமிசையோ' ஈ

மா

மா - மனவகைகடொசத்த மொத்த,
அத விலவருவகவாப பிறப்பது,
'மாவ மனன நூப்ப' உக ஒரு
மாவெச 'மாவை விலவதம் பன
னிட சாதம்' ககசு கருமை, 'மா
ககக' ஈ 'மாவழி மலாத தெய்
தல் சகசு குறிகா, 'மாவே, ஏறிப்
ததத' ஈ 'மாவா' ஈ கிரியபரிய
டக திருமகை, 'மாம
டக மலாமாவே' ஈ மாவைகிற
டக அமமா விலை ககசு

மாகம் மூகம் மாக விகம்பு' கூறு
மககக' ஈ

மாககும் குறை மாககும் மாககூ
கூக கூககும் வறவ வறகூ, பதது
டகக மதனாககூ கி நூலாகி
யா கிககூ, துவகி கிப்ப னூக
க கிளவி, மாவகம் மூதன நிலை
க 'வகக' ஈ கிளவி பனபுகழ
டகக' ஈ கிளவி பனபுகழ
ககக' ஈ கிளவி பனபுகழ

மாவை மாவை விலைமாவெய் வி
டக கக

மாவை மாவை மாவை மாவை
து மகக

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

மாவை மாவை மாவை மாவை
மாவை மாவை மாவை மாவை

நனைவன் சிறியா, முல்லோர் சொன்மலை கல்லியக் கோடனை, யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலை' கனக.
மாறன் - பாண்டியன், 'வேந்துமேம் பட்ட பூத்தார் மாற' நடு; 'கடுமான் மாற மறவா தீமே' ககஅ.

மாறு - இறந்துபாடு, 'ககாலென வந்த மாறே' உருக. ஏதுப்பொருள் படுவதோரிடைச்சொல், 'அனையை யாகன் மாறே' ச. பரிசு-விதம், 'விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்' நடு.
மாறேக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்த காடென்பர்; இதுமாறேகமெனவும் வழங்கும், கங, கூ, கஉசு, உஅர.

மி.

மிச்சில் - ஒழிபொருள், 'கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்' உக.
மிசை-மேடு, 'அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ' கஅவு. மேல், 'மறலியின் களிற்றுமிசை யோனே' கக.
மிசைவு - உணவு, 'அல்கு மிசைவாகும்' உகசு.

மினிற்று - தேனீ, 'மினிற்றுக்குங் கமழ்கடாம்' உஉ.

மிடறு - கழுத்து, 'கறையிடறு' க.
மிதவை - கூழ், 'அம்புளிமிதவை' உகரு.
மிலைந்த - சூடிய, 'மெல்லியநீர் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்' உச.
மிலைந்த - சூடி, 'உழினைப் பவரொடு மிலைந்து' எ.

மிழலைக்கூற்றம் - இது வேள் எவ்வியினுடையது; கூற்றம் - நாட்டின் உட்பிரிவுக்கு ஒர்பெயர்; 'ஓம்பா வீகை மாவே னெவ்வி, புனலம் புதவின் மிழலை யொடு' உச.

மிளிர்தல் - பிறழ்தல், 'மலங்குமிளிர் செற' கக; 'இருநில மிளிர்க்கிசு னுஅவ்ரு' ககக.

மிளிர்க்கிட்ட - மறிக்கப்பட்ட, 'படை மிளிர்க் கிட்ட யாமையும்' சஉ.

மிளிர் - பிறழ், 'கொழுங்கிழங்கு மிளிர் க்கிண்டி' ககஅ.

மினை - காவற்காடு, 'கதிர்நிறை கல்லா மரம்பயில் கடியினை' உச; 'போரருங் கடியினை' கஅக.

மீ.

மீக்கூற்றம் - புசுழ், 'பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிற வோயே' ககரு.

மீமிசை - மேல், 'கொல்கனிற்று மீமிசைக் கொடி' க.

மீளி - மறம், 'மீளி முன்பி னுளி' உரப.
மீன் - கட்சத்திரம், 'பன்மீ னுப்படிங்கன் போலவும்' கக.

மு.

முக்காவனா - ஓர்நாடு, அர.

முக்கி - உண்டு, 'பாசவன் முக்கி' கக.

முகம் - இடம், 'இனிய செத்திரின் ஓர்வலர் முகத்தே' கஉ.

முசிழ்த்தல் - அரும்புதல்.

முனையனா - இது சோழநாட்டிலுள்ள தோளூர், கஅக, உசரு.

முசுறி - ஓரூர், 'முழங்கடன் முழவின் முசுறி யன்ன' கசக.

முட்டு - குறை, 'மூவேழ் துறையு முட்டின் னு போகிய' கசு.

முடியர்-முடிப்பானை, 'அருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்' கலக.

முண்டகம் - கடல்முள்ளி, 'முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளிர்' உச.

முணங்குமிர்தல்-மூரிமிர்தல், 'முணங்குமிர வயமான' நடு.

முணங்குமிர்த்து-மூரிமிர்த்து, 'அணங்குநுக் கடுத்தி லென்னை முணங்குமிர்த்து' எ.

முத்தி - முத்தக்கொண்டு, 'புதல்வர் பூங்கண் முத்தி' சக.

முததுற்றுக்கூற்றம் - இது பழையவேளிக்களுடையது, 'பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர், குப்பைபெல்லின் முததுறு தந்த' உச. இது முத்தூர்க்கூற்றமெனவும் வழங்கும்.

முதல் - இடம், 'சுரமுதல் சேர்ந்த சில்வனை விறவி' சுர.

முதற்ற - முதலாகவுடையது, 'அந்நெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்' நடு.

முதாரி - முதுமை, 'முதாரிப் பாண' ககஅ.

முதிர்-முதிர்ந்து, 'சூன்முதிர்' ககச.

முதிரம் - ஓருமலை, 'அதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ, விவண்விளங்கு சிறப்பினியறேக் குமண' கருஅ; 'கட்டோர் கட்ட கல்லிசைக் குமணன், மட்டார் மறுகின் முதிரத் தேனே'

கக௦; 'பழத்திற்கு முநிரத்தக் கிழ வன், நிருத்தவேற் குமணன்' கக௧.
முக்கீர் - கடல்; ஆற்றிற்கும் ஊற்றிற்கும் மணதீருமுடையதென்பது பொருள், 'முக்கீர் விழவி னெடியோன்' க; 'முக்கீர் வழங்கு காவாய்' க௧.
முத்தறத்தி - முன்னிடங்கொண்டு, 'பற்ரு மாக்களிற் பரிவுமுத் தறத்தி' உ௧.
முந்தை - முன்னே, 'முந்தை கிற்பின்' க௦.
முயங்கினேன் - புல்லினேன், 'முயங் கினே னல்லனோ யானே' க௧.
முரங்கியூர் - ஓரூர், உ.
முரண் - மாறபாடு, 'கடுமுரண் முநீல' க௧. வலி, 'முரணுடை யுணம்' உ௦௬.
முரணிய - மாறப்பட்ட, 'மீமுரணிய நீ ரும்' உ.
முருக்கி - கெடுத்தி, 'தோன்வலி ஁ரு க்கி' க௧; 'மதவலி முருக்கி' க௧.
'முறித்தி, 'காப்புடைய கெழுமுரு க்கி' க௧.
முருகு - தெய்வம், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலத்தி' உ௦௩.
முழவு - தன்னுணை, 'மண்குழ முழ வன்' க௧. மத்தனம், 'விகடம் முழ வின்' க௧௧.
முழுசெறி - புறவிதழாடக்கப்பட்ட முழுப்பூ, 'கும்பவிழ் முழுசெறி' க௧௧.
முன்னூர் - ஓரூர், க௧௧.
முன்னூர்மலை - மலையாளத்திருமுடிக்கா ரியின்மலை, 'பயன்கெழு முன்னூர் மீமிசைப், பட்ட மாரி யுறையினும்' க௧௧; 'புறையிசையருவி முன்னூர்ப் பொருள்' க௧௧; 'என்னுந் திறப்பின் முன்னூர் மீமிசை' க௧௧.
முளிதல் - உலர்ந்தல், 'முளிபுற்காண்புழைப்ப' க௧௦.
முற்றி-முடித்தி, 'வேன்வி முற்றி' க௧௧.
முற்றிய - முடித்த, 'பாதிதறை முற் றிய கொற்ற வேத்தே' உ௧.
முற்றக - ஆழவதாக, 'பாண்முற் றக கின் னுண்கிழிர்க்கை' உ௧.
முறை - அடைவு, 'முறைமுறை - பாடி கர் கழியுயிவ் வுலகத்தி' உ௧. ஊழ், 'ஆறியர் - முறைவழிப் பரிஉ மென் பது' க௧௧. கீதி, 'முறைவேண்டு பொழுதில்' க௧௧.

முன்ப - வலியையுடையோம், 'செஞ்சு செய் முன்ப' க௧.
முன்பு - முன்னிடம், 'முன்பு தாத்த' க௧. வலி, 'முன்பிற் - காண்காட னை' இ; 'கெத்தார் முன்பு தலைக்கொ ண்மார்' க௧; 'மீனி முன்பி னுனி' உ௦௧.
முன்றறை - தறைமுன்னர், 'முன்ற றை தன்பல மணவிலும்' க௧௧.
முன்னம் - மனக்குறிப்பு, 'முன்ன முக த்தி னுணர்ந்த' க௧.
முன்னரை - முன்னேறிந்பை, 'தாண முன்னரை பெருது' க௧௧.
முன்னீர்-நிலத்திற்குமுன்னையீர், 'மு ன்னீர் விழவி னெடியோன்' க.
முன்னார் - ஊர்முன், 'முன்னார்ப் பழ னிய கோனியா லத்து' உ௦௧.
முனித்தலை - குடிகித்தலை, 'முனித்தலைப் புதல்வர்' உ௦௧.
முனிவர் - அத்தனார், 'என்மறை முனி வர்' க௧.
முனிவிலை - வெறப்பில்லாய், 'முனி விலை டெத்தி' க௧.
முனிவு - கெறப்பு, 'முனிவிலர்' க௧௧.
முனை-கெறத்து, 'புனைநில முனைதி' உ௧. 'அனாகமுனை' இ௧.
முனையின் - கெறப்பின், 'செஞ்சூலி ற்ற கெயினமுனையின்' உ௧.

மு:

முதாளர் - முதியோர், 'கணாமு தாளர்' இ௧.
முத்திப்பெண்டிர் - முதிய மதக்குடியிற் பிறந்த பெண்டிர், 'முத்திப் பெண்டிர் கலித்தழ றான' க௧.

மெ.

மெய் - அறிவு, 'மெய்மறத்த பட்ட வையாய்ப் பூசல்' உ௦௧.
மெய்புகருவி - கலசம், க௧.
மெய்மறத்த - அறிவுமயங்கி, 'மெய்ம் மறத்த பட்ட வையாய்ப் பூசல்' உ௦௧.
மெல்லு-மென்மையையுடையன, 'மெ ல்லிய பெரும தாமே' க௧.
மெல்லியா - அற்புதம்வந்தையுடையர், கறமையுற்றோர், 'மடவர் மெல்லி யர் செல்லினும்' க௧.
மென்புலம் - மருதமும்செய்ததும், 'மெ ன்புல கைப்பி னன்னாட்டுப் பொருள்' க௧.

அரும்பத அகராதி.

மே.

மேந்தோன்றல் - மேம்பட்டதோன்றல்,
'இசைமேத் தோன்றல்' கருக.
மேந்தோன்றிய - மேம்பட்ட, 'இசை
மேத் தோன்றிய வன்மை' கருஅ.
மேவலை - விரும்புதலுடையை, 'கொண்
னை மேவலை' எ.

மை.

மை - இருட்டி, 'மைபடுமருங்குல்' நூ.
செம்மறியாடு, 'மைபூன் மொசித்த
வொக்கலொடு' கரு.
மைந்து - மறம், 'மைந்துபட்டன்றே'
கரு. வலி, 'காடல் சான்ற மைந்தி
னோய்' கரு; 'மைந்துடைக் கழை
தின் யாலை' எரு.
மைமீன் - சனிமீன், 'மைமீன் புகை
யினும்' கரு.
மையல் - பாண்டிநாட்டுள்ளதோரூர்;
இது மாவனென்பது ஐயுடையது,
'மொய்யா யான் மையற் கோமான,
மாவனும்' எரு.
மைவிடை - ஆட்டுக்கிடாய், 'மைவிடை
வீழ்ப்பவும்' கரு. செம்மறிக் கிடா
ய், 'மைவிடை வீழ்ப்ப' கரு.

மொ.

மொசித்த - தின்ற, 'மைபூன் மொசித்த'
கரு.
மொய்ப்ப - கெடுங்க, 'வாளோர் மொ
ய்ப்ப' கரு.
மொழி - வார்த்தை, 'பிறப்பறி கூறு
வோர் மொழிதே நலையே' கரு.
மொழிவல் - சொல்லுவேன், 'நின்றொ
ன்ற மொழிவல்' நூ.

மோ.

மோசி - ஒருபுலவர்; இவர் உறையூர்
எ. ஏணிச்சேரி முடமோசியாரென்றம்
சொல்லப்படுவார், 'திருந்துமொழி,
மோசி பாடிய வாயும்' கருஅ.
மோவாய் - தாடி, 'ருச்சி னிரைத்த
குருஉமயிர் மோவாய்' உருஎ.

யா.

யா - யாவை, 'யாபல கொல்லே பெ
ரும்' கரு.
யாக்கனம் - எவ்வாறு, 'யாக்கன மொ
த்தியோ விக்குசெலன் மண்டிலம்'
அ; 'யாக்கன மொழிகோ வோக்கு
வாட் கோதையை' சரு.

யாணர் - புதுவருவாய், 'யாணர் வைப்பி
ன்னுட்டுப் பொருள்' உ.

யாணர்த்து - புதுவருவாயை யுடைத்த,
'பெருவிறல் யாணர்த்த தாகி' சஉ.

யாத்த - பிணித்த, 'யாத்த கண்பின்ன'
உரு.

யாமங்கொன்பவர் - இடையாமத்து ஊர்
காப்பவர், 'யாமங் கொன்பவர் கடர்
நிழற் கதுஉம்' கரு.

யாமம் - இடையாமம், 'யாமத்துத், தனி
மகன் வழங்காப் பணியலர்க் காவின்'
கரு.

யாமை - ஆமை, 'படைமியிரித் திட்ட
யாமையும்' சஉ; 'அரிக்குட ரரியின்
யாமை மியிர' உசரு.

யாய்-தாய், 'முதிர்வின் ளியாயும்' கருக.
யாவனது - எவ்விடத்துள்ளது, 'இருள்,
யாவன தோநின் னிழல்வழி வோர்
க்கே' கருஉ.

யாவது-எவ்வனமாவது, 'அம்மிக லியா
வது' கருஉ.

யாவிர - எப்பெற்றிப்பட்டிர், 'யாவிர
யினும்' அஅ.

யான்கண்டணையர் - யான்கருதியவதனை
யேருதுவர், 'யான்கண்டணையரென்
னையரும்' கருக.

பூ.

பூபம் - யாகத்தூண், 'பூப நட்ட வியன்
கனம் பலகொல்' கரு; 'பூப கெடுந்
தூண் வேத வேள்வி' உஉச.

வ.

வசை - பழி, 'வசையில் வாழ்க்கை' கரு.
வஞ்சி - கருவூர், 'விண்பொருபுகழ் விற
ல்வஞ்சி' கரு; 'பூவா வஞ்சியுச் தரு
குவுனென்றே' கருஉ; 'வாடா வஞ்சி
வாட்டுநின்' கரு; 'வஞ்சி முற்றம்
வயக்களனாக்' கரு; 'வஞ்சிப் புற
மதி லைக்குங், கல்லென் பொருளை'
கருஅ. பகைமேற்செலவு, 'பாடினி
பாடும் வஞ்சிக்கு' கரு.

வடகர் - குற்றம், 'வடகர் போதிய வன
ரினம் போத்தை' கரு.

வடகர் - பகைவர், கரு.

வட்டி - கடகம், 'மான்றசைச் சொரித்த
வட்டி' கரு.

வட்டித்து - சுழற்றி, 'மருத்தில் கணிச்சி
வருத்தவட்டித்து' சஉ.

வடனை - இமயமலை, 'வடமலைப் பெயர் குவை வாயின்' கவு.

வடமீன் - அருகத்தி, 'வடமீன் புனையும் கற்பின்' கஉஉ.

வடாஅது - வடக்கின்கண்ணது, 'வடாஅது பணிபடு செடுகரை' க.

வடி - திருத்தம், 'வானுட்டும் வடிநீன் மதில்' கடி. வடித்தல், 'வடிவென விவம்' உக.

வடித்த - அழகுபெற்ற, 'வெவின்ற வடித்த யாக்கையன்' கடி௦.

வடிபா - திருத்தாத, 'வடிபா காவின்' கவு.

வடு - தழும்பு, 'சாப நோன் ஞான் வடுக்கொன வழங்கவும்' கச.

வண்ணம் - அழகியநிறம், 'வண்ணமா ர்பு' க. நிறமுடையகலவை, 'வண்ண நீவிய' கூஉ.

வணர் - வணவு, 'வணர்கோட்டுச் செறியாழ்' கடுஞ்.

வந்தனம் - வந்தேம், 'வந்தவக் தனம்' யாம்' க௦.

வந்தினன் - வந்தேன், 'காண்கு வந்தி சிற் பெரும்' கவு. 'வந்தைநிற் காண்குவக் தினே' கஉஞ்.

வம் - வா, 'நீயும் வம்மோ' க.டி௦.

வம்பலர் - வழிப்போகார், 'வெங்கால் வம்பலர் வேண்டிபுலத் துறையவும்' உக௦.

வம்பு - கச்சு, 'வம்பணி யான' கூவு. நிலையின்மை, 'என்னி வந்த வம்ப மன்ன' எடி. 'வம்ப மன்னரோ பஸரே' எக. புதுமை, 'வம்பப் பதுக்கை' கூ.

வம்பின் - வாரீர், 'பாங்கம் வம்பினோ பரிசின் மாக்கன்' கூஉ.

வயம் - வயி, 'வயிவந்தன்' கக; 'வய மான் றோன்றல்' கஃ.

வயமான் - புலி, 'முனக்குகியிர் வய மான்' றுஉ.

வயவர-வீரர், 'திறவறி வயவரொடு' உ௦. வயவு-வேட்டைக்கோய், 'வயவுறு மகளிர் வேட்டெண்ணில்லது, பனைவருண்ணு வருமண் ணினையே' உ௦.

வயிரியர் - கடத்தர், 'பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த' கூ; 'வயிரிய, சின்மை தீர்க்கும் குடிப்பிறக் தோயே' ககச.

வயின் - முறை, 'வயின்வயி, னுடன்ற மேல் வந்த வம்ப மன்னார்' எவு.

வரம்பு - எல்லை, 'வரம்பி றுனை' கக.

வரம் - தருமம், திற பெருந்தகைய முடையது, 'தன்னூர்ப்புகுவாம்' கடி.

வரி - வழுத்த, 'வல்லோன் தாழிப, வரி வணப் புந்த உன்விப் பாவை' கக. தருகைப்பொருள், 'வரிவின் பழுவன்' ககடு. வண்டல், 'வரிமணப் புனை பாவைக்கு' கக.

வரிசை - நிறப்பு, 'சூடுகொன் வரிசைக் கொப்ப' றூக. தம்மைப் புரப்போரால்வருஞ்நிறப்பு, 'நிலரிசைக்குவருத்தயிப் பரிசில் வாழ்க்கை' சவு. தாம், 'வரிசை யறிபாக் கண்டென் கற்ற மொடு' கடிச; 'வருகென வேண்டும் வரிசை போர்க்கே' உ௦ஊ. மேம்பாடு, 'வரிசைக்குவருத்தயிப் பரிசில் வாழ்க்கைப், பரிசிலக்கு' உ௦க.

வரிவயம் - புலி, 'வரிவயம் பொருத வயக்களிது போல்' கப௦.

வருதி - வருவை, 'மாரி வருதி' டி.

வருகர் - விருத்தினர், 'வருகர்க்கு வகையா வகையில் வாழ்க்கை' கப.

வருகல் - வந்தேன்; காணையக்கம், 'கண்டென் வருகல்' உக.

வரை - எல்லை, 'புலவரை வீரத்த புசுழை றோன்றல்' உக; 'நிறவரை சென்றதின் றோர்க்கும்' ககச. மலை, 'பணிபடு செடுகரை' க.

வரைதி - கூடப்படுப்பை, 'பொருதென வரைதி' டி.

வரைப்பு - எல்லை, 'கிணவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணகம்' கூ.

வரையா - அனலில்லாத, 'மெய்மறத்த பட்ட வரையாப் பூசல்' உஞ். மிதுமிருறைபடாசல்வழுவரும், 'வருகர்க்கு வரையா வகைமல் வாழ்க்கை' கப.

வரையாவிகை - வப்பொருளையும் எண்ணர்க்கும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்ணம், 'வரையா விகைக் குடவர்கோவே' கவு.

வல் - குறாகெருவி, 'வல்லி தல்லகம்' றுஉ வல்ல, 'தொன்கல் பான்மகன்' கச. விலாவு, 'கழிபடு வோரை வல்லறி நியே' க௦; 'வல்லெ நின்வயிற் றினக்கு மாயின்' கஉக.

வல்சி-உணவு, 'தழந்த வல்சியின்' உக. வண்கதிர், 'வல்சி கோண்டின மங்கவைக்கு, மெலிமுயன் நியையி' கக௦.

அரும்பத அகராதி.

ஊல்லாக்கு - சதாப்பாடு, 'வல்லாக்கு வாழ்தம்' கசுந. வல்லபடி, 'வல்லாக்குப் பாடி' சவ.
வல்லார - ஓருர், 'வலாஅ ரோனே வாய் வாட் பண்ணன்' கஅக. வல்லமையிலாதவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லுக ராயினும்' உஏ; ஐச.
வல்லாரக்ண்ணி - சுற்றப்பட்டகண்ணி, உருஉ.
வல்லாள - வலியவாண்மையையுடையோய், 'கண்ணா தார்மிடல் சாத்த வல்லாண்' கஉரு.
வல்லாளனை - வலிய ஆண்மையை யுடைய, 'அடிபொலியக் கழறையுடைய வல்லாளனை' ச௦.
வல்லினும் - அறிவேறுயினும், 'வல்லினும் வல்லே னாயினும்' கசுக.
வல்லுநர் - வல்லமையையுடையவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லுக ராயினும், ஆக்தது, வல்லுநர் வர்த்துதோ ரென்ப' உச; உஏ; ஐச.
வல்லேம் - வல்லமையிலாமையிலேம், 'வல்லே மல்லே மாயினும்' கஉசு.
வல்லை - வல்லமையுடையாய், 'அருள வல்லை யாகுமதி' உஏ; 'வல்லை மன்ற நீயப் தளித்தல்' ஐசு.
வலக்கும் - குழும், 'வயலுழை மருகின் வாக்குகின்ற வலக்கும்' றுஉ.
வலந்த - குழ்த்த, 'இழைவலந்த பண் ணன்னத்து' கசுக.
வலம் - வலி, 'தான்வலம் வாழ்த்த' உச. வெற்றி, 'வான்வலந்தர மறுப்பட்டன்' ச; 'எழுவர் நல்லவன் கடத்தோய்' கசு; 'ஏற்றவனையாயி' றுக; 'வலம்படு வாய்வான்' கசு.
வலவன் - தேர்ப்பாகன், 'வலவனேவா காண் லுத்தி' உஏ.
வீலித்த - கருதிச் செய்யப்பட்ட, 'தச்சன், லித்கன் வலித்த காலன் னேனே' அஏ.
வலியுறுக்கும் - இறுக்கப்பிடிக்கும், 'வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லான்றோடு' கசு௦.
வல - யாகபத்தினிகன் தெற்றியிலணிந்துகொள்ளுவது; இதுணச்சாலகமென்பர், 'அறம்புகழ்த்த வலாகுடி' கசுக.
வழங்க - அசைய, 'மழகனிற, கந்த சேர்பு னிலுதி வழங்க' உஉ. செறுத்த, 'சாப ரோன்றான் வடுக்கொள வழங்கவும்' கசு.

வழங்கும் - இயங்கும், 'முக்கீர் வழங்கும் காவாய்' கசு.
வழாஅது - பிழையாமல், 'சுண்டிசென் மரபிற் மண்ணியல் வழாஅது' உரு.
வழி - வழிபாடு, 'வலியரென வழிமொழியலன்' உசுக.
வழிகான் - பின்வருநான், 'வழிகாட் றொக்குமென் னெஞ்சம்' கசுக.
வழிபடுவோர் - வழிபட்டுகடப்போர், 'வழிபடு வோரை வல்லறி தேயே' கசு.
வழிமொழித்து - வழிபாடுசொல்லி, 'வைவயல் காவலர் வழிமொழித் தொழுக' அ.
வழிமொழிய - வழிபாடுகூற, 'தொன்ற பட்டு வழிமொழிய' கசு.
வழு - பாதகம், 'வழுநாய் மருங்கிற் கழுவாயு முள்' கசு.
வழுதி - பாண்டியன், 'கருங்கை யொள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' கசு; 'சினப்போர் வழுதி' ஐச; 'தாடோய் தடக்கைத் தகைமான் வழுதி' ஐசு.
வறழை - சுரபுண்ணை, 'வறழையொடு நீடி' கருஅ.
வன்பு - வார், 'மாசற விசித்த வார்புற வன்பின்' ஐ௦.
வள்ளி - வளை, 'ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்' கசு.
வள்ளியோர் - வண்ணமையையுடையோர், 'வள்ளியோர்ப் பட்டர்த்த புள்ளிற் கோதி' சவ.
வள்ளூம் - தலை, 'முழுஉ வள்ளூ முணக்கு மன்ன' உசுக.
வளம் - செல்வம், 'வளங்கெழு வைப்பின்' எசு.
வளவன் - சோழன், 'இயறேர் வளவன்' எ; 'பெருவிறல் வளவன்' கசு; 'திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே' உஉசு.
வளி - சாற்ற, 'விசம்பு தைவரு வளியும்' உ; 'வளிமிதின் வலியு மில்லை' ஐசு.
வளைஇ - குழ்த்த, 'முழுதவம் வளைஇ' கசு.
வளைஇய - குழப்பட்ட, 'இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கை' கசு.
வறம் - நீரில்லாமை, 'கயத்திட்ட வித்த வறத்திற் சாவது' கசு.
வறகடம் - பெருநகற் கூர்ந்த வேளிற் காலை உஉசு.

வறல் - கள்ளி, 'வெண்ணிலை பென்றது வாவெறல் போல்' எடு.
வன்சண்மை - தறுசண்மை, 'வன்சண்மை' க.
வன்புலம் - குறிஞ்சியும் முல்லைபுலம், 'வன்புலக் கோளர்க்கு' உஉ.
வன்பு - அழகு, 'செவ்வா னத்த வன்புப் போன்றன்' ச.

வா.

வாக்க - வடிக்க, 'வாக்க வுக்க தேக்கட் டேறல்' ககடு.
வாக்கல் - வடிக்கப்பட்டசொற், 'கைவக்கதிர் வரகி னைவப்புற வாக்கல்' உகடு.
வாட்டாறு - ஒளர், 'வனதீர் வாட்டாற் றெழினி யாதல்' ககச.
வாணிகம் - ஊதியம், 'வாணிகப் பரிசில னல்லேன்' உபச.
வாய் - இடம், 'வாய்கா வாத, பரத்த பட்ட வியன்பாசறை' உஉ. தாவி, 'வாய்ச்செல்லவியையொடு' ககச. மெய்மை, 'முதமுதல்வன் வாய்போகது' ககச.
வாய்வான் - தப்பாதவான், 'வலம்படு வாய்வா ளேத்தி' கக; வாய்த்தவான், 'வாய்வான் வேத்தே' உச.
வாயில் - வழி, 'புகழ்குறை படும வாயில்' ககச.
வாயில் விடாது - வாயில்காவலர்க்குச் சொல்லிவிடாமல், 'வாயில் விடாது கோயில் புக்கு' ச.
வார்பு - வார்தல், 'வார்புற வன்பு' குப.
வாரணம் - கோழி, 'கான் வாரண மினுங் காடு' குஉ.
வாரி - விளைவு, 'வாரி குன்றினும்' கக.
வால் - துய்மை, 'வால்வென் னேற' க. 'வாலிழை மடமங்கையர்' கக வெண்மை, 'வாலிழை மங்கையர்' க வாலியோன் - பலராமன், 'வலியோத் தியே வாலி யோனை' குச.
வாலிழை - வெள்ளியமுத்தாரம், ச.
வாழ்கர் - வாழ்வோர், 'தென்புல வாழ்கர்க்கு' க. 'வானின் வாழ்கர்' உச.
'கிலமிசை வாழ்கர்' சக.
வாழிய-வாழ்வானை, 'வங்கோவாழிய' க.
வான் - ஒளி, 'வான்முகத் தெதிரே' க.
வான்கதிர் - வாலிய ஒளி, 'வான்கதிர் திருமணி' கடு.

வானம் - மழை, 'வான வான வானா த சென்றோர், எழுதியும்' அச.
வானவாம்பன் - சோன், 'வான வாம்பன் சீயோ' உ.
வானவன் - சோன், 'நெயிரு தான வானவன்' உச.
வானவூதி - விமானம், 'வானவோ வானவூதி' உச.

வி.

விசித்த - வலித்துக்கட்டிய, 'மாசற விசித்த வாற்புற வையின்' டுப.
விசிப்ப - விம்ம், 'விளைப்புடை மருக்கு விசிப்ப மாந்தி' கக.
விசம்பு - தூசையம், 'விசம்புதவரு வனியும்' உ; 'அசலிரு விசம்பி' இளம்' ஈ; 'கொல்களிற்ற மீமிசைக் கொடிவிசம்பு சிறுத்தம்' க.
விசைப்ப - துள்ள, 'தெய்வக் கடவு லிசைப்ப' உஉ.
விடர் - குடை, 'பெருமலை விடரத்த' கச; மலைப்பின்பு, 'அருவிடர்ச் சிறு தெறி' ககடு.
வித்தேன் - விடைகொண்டேன், 'வித்தேன் காழிய குசிலி' உக.
விதம் - சொலுத்தகட்கெம், 'சம்மம்பு கடிவிதம்' க.
விதகை - ஒழிகால், 'அடுகை யாயிறும் விதகை யாயினும்' கக.
விடை - ஆட்டிவிடை, 'விடையும் வீழ் மின்' உசஉ.
விண் - தூசையம், 'விண்பொருபுகழ்' கக.
வித்தி - விதைத்த, 'வள்ளிடோர் செவிமுதல் வயனருமொழி வித்தி' உச.
விதித்த - சிறி, 'செய்யுடை பகடின் மெய்பட விதித்த' கச.
விதிப்பு - செக்கம், 'என்போற் பெருவிதிப்புற' உகடு.
விதப்பு - செக்கம், 'விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ; 'என்போற் பெருவிதப் புற' குக. விசைவு, 'விதப்புற விருப்பொடு' உசக. இது விதிப்பெனவும் வழங்கும்.
விம்மி - பொருமி, 'ருமைவக விண்ப்ப விம்மி' கசக.
வியத்தொறும் - வியக்குத்தொறும், 'வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறத் தந்தே' உச.

வியத்தந்த - மதித்தந்த, 'வியத்தந்த
மீழ்த்தந்த மிலனே' எச.

வியல் - அகலம், 'கவிச்சுமமை வியலா
க்கன்' உஉ.

வியன்புலம் - அகன்றதிலம், 'புலிதுஞ்சு
வியன்புலத் தந்தே' டுசு.

விரகு - அறிவு, 'விரகதி யானர்' உசுசு.

விரிச்செய்யுர் - ஒருர், உசுஉ.

விரித்து-பாப்பி, 'பல்கதிர் விரித்தே' அ.

விரிதல் - பரத்தல், 'விரிசோ' சு.

விரியுள் - ஒருர், கூஉ.

வினாஇ - லைத்து, 'பன்மணித் குவை
பொடும் வினாஇத் கொன்மென்'

கூஉ; விரவி, 'வெட்சி மாமலச் வே
ங்கையெடு வினாஇ' க00.

வினாவின் - வினாத்து, 'வினாவின்
சுட்டி' க00.

வில்லியாதன் - ஒரு கொடையாளி,
'கெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழ

வோன், வில்லி யாதன்' கூசு.

விலங்கு - குறக்கு, 'விலங்குகன்ற விய
ன்மார்பு' கூ.

விலங்குதல் - கிளர்நின்றதெத்தல், 'வில்
ங்கு சிறையின்' கசுசு; 'விலங்குபகை

கடித்த கலங்காச் செங்கோல்' உகூ0.

விழவு - திருவிழா, 'முந்நீர் விழவி னெ
டியோன்' கூ

விழு - சிறப்பு, 'விழுக்கமுஞ்சு' கசு.

விழப்புண் - சிறத்தபுண், 'ஓங்குறு வி
ழுப்புண் பல' உகூகூ.

விழுமியம் - சிறப்புடையேம், 'விழுமி
யம் பெரியம் யாமே' எஅ.

விழுமியோர் - பெரியோர், 'வேலீண்டு
தானை விழுமியோர் தொலையு' சசு.

வினக்கம் - ஒளி, 'ஊர்சுடு வினக்கத்து'
எ; 'சுடுதி வினக்கம்' கசு.

வினக்கு - தீபம், 'முத்தி வினக்கிற் றுஞ்
சூம்' உ.

வினக்கில - ஒருர், 'வினக்குரோ வினக்
கில் விழுமல் கொன்ற' டுசூ.

வினக்குதி - வினக்குவாய், 'பகல்வினக்
குதியால்' அ.

வினக்குபொன் - கண்ணாடி, 'வினக்கு
பொன் னெறித்த கலங்கினர் பலகை'

கரு.

விளர் - வெண்மை, 'கொழுங்கொழு
'விளர்க்காய்' கஉ0.

விளரி - இரங்கற்பன், 'விளரி யுறதருந்
தீத்தொடை லிளையா' உசு0.

விளைந்த - முதிர்ந்த, 'வெப்புன் விளைந்த
வேங்கைச் செஞ்சுவல்' கஉ0.

விளைத்து - விளைத்தேன், 'தொல்லை
விளைத்தென லில்மவன் காப்பினும்'

உ0கூ.

விறல் - வென்றி, 'விறல்வஞ்சி' கசு;
'இன்னவிறனு முனகொ னமக்கென'

கசு; 'விறற்புகழ்மாண்டபுரவி' கூகூ.

வினை - செய்கை, 'செய்திரங் காவிலை'
க0. போர், 'செய்வினைக் கெதிர்த்த

தெவ்வர்' சு; 'வினைக்கும்வினை யின்
றிப் படைபொழிந் தனவே' கூகூ.

வீ.

வீ - பூ, 'வீகமழ் செடுஞ்சினை' கூசு.

வீக்குதல் - மிருதல், 'வீக்குசெளன் ம
ண்டிலம்' அ.

வீசிய - சிதறிய, 'வீசிய புலனும்' உகூ.

வீயா - கொடாத, 'வீயாச் சிறப்பின்
வேன்வி' கரு.

வீழ் - ஆலம்வீழ், 'கொழுநிழ னெடுஞ்
சினை வீழ்பொறுத் தாங்கு' டுஅ.

வீழ்தல் - விரும்புதல், 'திருவீழ் றுண்
பூண்' கசுசு.

வீழ்த்தென - வீழ்த்ததாக, 'பூம்போது
சிறைய வீழ்த்தென' உஅ.

வீறு - வேறு, 'சோறுடைக் கையர் வீற்
றுவீற் றியங்கும்' கசுசு.

வெ.

வெருளி - சினம், 'செவிய ரத்தைநின்
வெருளி' சு.

வெடிபட்டு - சிதறி, 'வெடிபட்டு - ஒட
ன் மரீஇய பீழன் மன்னர்' கூகூ.

வெண்ணி - கரிகாம்பெருவனத்தான்
சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனை வெ

ன்றலூர், 'கலிகொன்யாணர் வெண்
ணிப பறந்தலை' கூசு.

வெதிர - மூங்கில், 'சிறியிலை வெதிரி
னெல்வின யும்மே' க0கூ.

வெந்தை - வெந்த வேலை, 'வேனை வெ
ந்தை' உசுசு.

வெப்பு - வெம்மை, 'வெப்புடைய வர
ண்கடத்து' கசு.

வெப்புன் - வெம்மை, 'வெப்புன் விளை
ந்த வேங்கை' கஉ0.

வெம்மை - விரும்பம், 'வேழ கோக்கின்
விறல்வெருசெய்' உஉ; 'புட்கொடி

விறல்வெய்யோனும்' டுசு.

வெய்யோன் - விரும்புவோன், டுசு.

கெருவரு - அஞ்சுத்தக்க, 'கெருவரு ப
றத்தல்' கக.

கெலீஇயோன் - வெல்வித்தோன், 'கெ
லீஇயோ னிவனை' கஉரு.

கென்னி - வெண்ணை, 'கென்னி கோன்
படை' சக; 'கென்னி மீன் கைச்சிரன்',
'இலங்குகதிர் கென்னி தென்புலம்
படரினும்' கூரு.

கென்னில - வினாமரம், 'மன்ற விவின்
மனைவீழ் கென்னில' ககக.

கென்னென - யாவர்க்கும் தெரிய, 'உன்ன
முன்னவிந் தடங்காது கென்னென்'
உரு.

கென்னுக்குடி - ஒருர், கூரு.

கெனில - யானைக்கடங்கும்பம், 'திருக்
தரை கோன் கெனில் கருத்த கொற
றி' சச; 'கனில வாகிய புல்லரை
கென்கெனில்' கஉக.

கெளிது - இனமை, 'கெளிற்றுப் பன
ந்துணி' கூரு வெண்ணை, 'கெளிநி
னோன்காழ்' உக.

கெறி - கெறிபாட்டு, 'கென்மார்த்தர் கெ
றிக்குரவை' உஉ.

கெறுக்கை - செல்வம், 'அருங்கல கெ
றுக்கை' கசக.

கெறுத்த - மிக்க, 'கெறுத்த கேன்வி
வினங்குபுகழ்க் கயிலன்' குக.

கெறுப்ப - மிக, 'உயரிசை கெறுப்பத்
தோன்றி' உசு.

கென் - கென்றி, 'கென் கென்ற செழிப்'
கக; 'கென் கென் லன்னற் காணு
வர்கே' கசக; 'கென் கென் - வினம
பல் கோசர்' ககக.

கென்ற - வியகாமல், 'கென்றி பெல்
லாம் கென்றகத் தடக்கிய' கூ.

கே.

கேங்கடம் - ஒருமை, 'ஒலிவென் ஒருவி
கேங்கட நாடன்' கூக; 'கேங்கட
விறல்வரைப் பட்ட, கோங்கல் காண
த்து' கூக; 'கல்விழியருவி கேங்கட
டம் கிழவோன்' கூக; 'கேங்கட
வரைப்பின் கடபுலம்' கூக.

கேட்டை - விரும்பம், 'கின்னனை கே
ட்டையி னிரவன்' க; 'குருதி கேட்
கையுருசெழு முரசம்' கீ.

கேட்டுகோச்சொருர் - குயர்க்குலத்தின்
யோர், 'கேட்டுகோச் சொருர் தேர்க்

கால் வைத்த - பமன்' கூ.
கேட்டம் - விரும்பம், 'உயர்க்க கேட்டத்
தயர்க்கிடு னோர்க்கு' உச; 'கேட்
கை, 'கல்விசை கேட்டம் கேண்டி'
கக.

கேட்டு - விரும்பி, 'கடவுறு மனைர்
கேட்டுணி கல்வத' உ.

கேட்டுவன் - கேடன், 'கதாப் கேட்
டுவன்' கூக. கேட்டைக்காரன், 'கோ
கல் கேட்டுவ னாயினன்' உரு.

கேண்டி - விரும்பி, 'போகம் கேண்டி'
அ.

கேந்தன் - அரசன், 'புறம்பெற்ற கய
கேந்தன்' கக.

கேந்த - அரசன், 'கொற்ற கேந்தே'
உக.

கேன்பற்றுர் - ஒருர், கூக.

கேனானமை - உபகாரம், 'கேனான்
கிறபதம்' கச.

கேனார் - குறுகிலமன்னர், 'கொன்றாதிர்
கேனார்' உச.

கேனை - ஒருசொக, 'கேனை கெண்டி'
உக.

கேற்றப்புலம் - பகையிடம், 'கேற்றப்
புலத் திறத்தி' கூக.

கை.

கைகம் - கைகோம், 'கைகம் கம்மோ'
உக.

கைகல - கான், 'கேக்கை மாப்ப னிர
ங்க கைகலம்' உக.

கைகுறுவிடியல் - கைகுறுதுற்றவிடிய
ற்காலம், 'கைகுறு விடிய விடம்பிய
குரலே' உகக.

கைபு - இடம், 'வித்திவா னோக்கும்
புன்புலம், கைகைகள் கைப்பிற் குவி
னும்' கக. கை, 'யானார் கைப்பி
னைகாட்டுப் பொருள்' உ; 'பயகிழி
கழ் கைப்பிற் பிற கைந்தலை கை' க;
'மென்புல கைப்பிற் கைக்குடு' சஉ;
யானா ஒரு அ கைப்பிற் - கைப் பிட்
க்கையக கைந்தலை கை' கக.

கையம் - உலகம், 'கையம் கைகை' அ.
கையம் - ஒருசொ, 'மலிபுகழ், கைகை
குத்த கைக்கெழு கைப்பின்' கக.

கை.

கைவிய - கல்விய, 'கைத்த கைவிய
புலி' ச.

புறநானூற்று உரையிற்கண்ட இலக்கணக்குறிப்பகராதி.

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அசைநிலை (அசை, அசைச்சொல்) :—
உ, டு, கூ, கக, கஉ, கஅ, ககூ, உசு,
உரு, உசு, உகூ, கூடு, கூஎ, கூஅ, கூஓ,
சக, கூகூ, எரு, அசு, கூசு, கூஅ, கூஓ,
கஓகூ, கககூ, ககசு, ககஅ, கஉசு, கககூ,
கசஓ, கசஉ, கசஎ, கருகூ, கருஎ, கசஓ,
கஎகூ, கஅஉ, ககூகூ, கககூ, உககூ,
உகசு, உகரு, உஉஉ, உஉகூ, உககூ,
உசஎ, உருசு, உசக.

அடுக்கு இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற வரு
தல் :—ருக.

அடுக்கு வினாவின் கண்வருதல் :—ககரு,
உஉஅ, உககூ, உருசு.

அணிகரு திநிற்றல் (அணிதோன்றநிற்
றல்) :—ககூ, கசஎ.

அம்மவென்பது கேட்பித்தற்கண்வரு
தல் :—சச.

அல்வழிச்சாரியை :—ககூ, கருகூ.

ஆகுபெயர் :—ரு, கஓகூ, கசஎ, கருஉ,
உஉக.

ஆற்றலாற்சொல்வருவித்தல் :—ககூ,
கசக.

இகழ்ச்சிக்குறிப்பு :—அரு, ககஉ, ககரு,
உஓரு, உகஓ, உகசு.

இசின் தன்மைக்கண்வருதல் :—உஉ.

இசின் படர்க்கைக்கண் வருதல் :—
கக.

இசைநிறையுண்மை :—கருகூ.

இடத்திநிகழ்பொருளின்னொழி இடத்
துமேல் ஏறியிற்றல் :—உ, எ, உஉ,
கஓகூ, ககரு, ககஅ, ககஎ, உககூ.

இடமழுவண்மை :—சக.

இரங்கற்குறிப்புப்படுமொழி :—உககூ.

இருபெயரோட்பெண்புத்தொகை :—
கசகூ.

இழித்துக்கூறல் :—கசசு.

இழிவுசிறப்பும்மை :—ககூ, கஓசு.

இறப்ப இழித்த ஆணத்தவண்மை அன்றெ
ன்றல் :—கக.

உண்டென்பது பொதுவினையன்றென்
றல் :—கசு.

எச்சவும்மை :—ககூ, சஅ, கககூ, கஎக,
உகசு.

எண்ணிடைச்சொல் (எண்ணின் கண்வ
ருவதோ ரிடைச்சொல்) :—கஉ, எக,
கககூ, கஅஎ, ககஎ, உசஓ.

எதிர்மறை வினையெச்சமுற்று :—சச.

ஐகாரம் முன்னிலவினக்கிநிற்றல் :—உ,
ரு, சஓ.

ஒட்டென்னும் அலங்காரம் :—கஅரு.

ஒருசொன்னீர்மைப்பாடு :—உசு, கஉரு.

ஒருமைச்சொல் பன்மைக்கேற்பநிற்றல்
(பன்மை சுட்டிநிற்றல்) :—சக, எஅ,
கருகூ.

கடைக்குறை :—கஓகூ, கஎகூ, ககசு.

கருவி கருத்தாவாய்நிற்றல் :—உக.

காரணக்குறி இடுகுறிமாத்தியாயாய் நிற்
றல் :—ருசு.

காரியவாசகம் ஒரு சொல்முழுவதும் தா
னாய் நிற்றல், க.

காலமயக்கம் :—உகூ, ககஅ, கசரு.

குறிப்புமொழி (குறிப்பு, குறிப்பிற்கு
ன்றல்) :—ககூ, கககூ, உஓஉ, உஓகூ,
உககூ, உகஎ.

குறிநிற்றல் (குறைத்தநிற்றல் = விகா
ரம்) :—கஓஓ, கருஉ, கககூ.

கூட்டியுணர்த்தல் :—கசஓ.

கொல் ஐயப்பொருளில்வருதல் :—ககூ,
உகசு.

சாரியை, தோற்றம் வேண்டாத் தொகு
திக்கண் வருதல் :—கருரு.

சிறப்பும்மை :—ககூ, ககூ, அஎ, கஓ,
கஓகூ, உகஉ.

சின்னென்னுமிடைச்சொல்லால் அசை
க்கப்பட்டிநிற்றல் :—உருரு.

சினையினை முதல்வினையொடு முடிதல்
(முதல்வினையொன்னல்) :—கூ, உஓ,
உஉ, கஎ, உககூ.

செய்யுங்கோக்கிவிசித்தல்:—௩௩.
சொல்வருவித்தல்:—௩, ௩௧, ௪௦, ௪௪,
௪௭, ௨௨, ௪௪, ௪௬௦.
தன்மைப் பிறப்போலக்கூறுதல்:—
௩௪.
தன்மைப்பெயர்வகையணி:—௪௦.
தற்குறிப்பேற்றவணி:—௨௪௧.
தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வரு
தல்:—௪௩.
திசைச்சொல்:—௨௩௧.
தில்லென்பது விழைவின்கண் வருத
ல்:—௧௩, ௩௧, ௪௪, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫௦,
௫௧, ௫௨.
தொகுத்தல் (விவரத்தால் தொகுத்தல்):—
௩௩, ௩௪, ௩௭, ௪௦, ௪௧, ௪௨.
நிரணிறை:—௪௬.
துவலாதுவந்தியென்னும் அலங்கா
ரம்:—௪௭.
படர்க்கைப்பெயர் முன்னினைக்கண்வரு
தல்:—௪௮.
பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்
' மொழித்தொகை:—௪௯, ௪௭.
பண்பொட்டு:—௪௯.
புரித்ததுபோலப்புகழ்தல் (புகழ்த்தவா
று):—௪௯, ௫௦, ௫௧.
பன்மை யொருமை வருவகையி:—
௪௯.
பிறவினைதன்வினையாய்கிற்தல்:—௫௦.
பெயரெச்சத்தின் உம் உத்தாதல்:—
௨௪, ௪௭.
பெயரெச்சமுடிபு:—௪௭, ௨௪, ௪௭, ௪௮,
௫௦, ௫௧.
பொருள் பன்மையாயிருப்பினும் சொல்
வின் ஒருமைகோக்கி ஒருமையால்
முடித்தல்:—௪௭.
மன ஆக்கத்தின்கண்வருதல்:—௪௭.
மன் ஒழியினைக்கண்வருதல்:—௪௭.
மன் கழிவின்கண்வருதல்:—௪௭, ௪௮,
௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫,
௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨,
௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯,
௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭,
௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫,
௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨,
௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯,
௧௦௦.

மாறென்னுமிடைச்சொல் ஏதப்பொரு
ன்பட்டிவருதல்:—௪, ௨௦, ௨௨, ௨௩,
௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦,
௩௧, ௩௨, ௩௩, ௩௪, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮,
௩௯, ௪௦, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬,
௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪,
௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨,
௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯,
௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭,
௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫,
௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨,
௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯,
௧௦௦.
முத்தேற்றவுடைபடுத்தகுபெயர்:—
௪௧.
முத்தறுவினக்குறிப்பு:—௪௧.
முன்மொழிவினையல்:—௨௪௪.
முன்னினைப்பெயரும் படர்க்கைப்பெய
ரும் விராய்க்கு முன்னினைவினை
யால் முடிதல்:—௪௧.
முன்னினைகைச்சொல் (முன்னினைவின
க்கும் அகை):—௪௧, ௪௨, ௪௩.
மெலித்தகிற்தல் (விராரம்):—௨௪, ௪௭,
௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫,
௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨,
௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯,
௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭,
௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫,
௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨,
௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯,
௧௦௦.
நியமங்கட்குறிப்பு:—௪௭, ௨௪, ௪௭,
௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫,
௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨,
௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯,
௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭,
௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫,
௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨,
௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯,
௧௦௦.
வினைக்குறிப்பு ஆக்கம்பெற்றவருதல்:—
௪௭.
வினைக்குறிப்பு முற்ற:—௪௭.
வினைத்தொகை:—௪௭.
வினைமே னின்றதொரு முற்றச்சொல்
(வேண்டாவென்பது):—௪௭.
வினையெச்சக்குறிப்பு:—௪௭.
வினையெச்சத்திடு:—௪௭, ௨௪, ௪௭, ௪௮,
௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭,
௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪,
௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧,
௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯,
௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭,
௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪,
௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.
வினையெச்ச முற்ற:—௪௭.
வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்ற:—
௪௭.
மெய்ப்பொருள்:—௪௭, ௨௪, ௪௭, ௪௮,
௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭,
௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪,
௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧,
௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯,
௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭,
௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪,
௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களாற் புறநானூற்றிலிருந்து உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களில் எனக்குக்கிடைத்தவைகள் இங்கே பதிப்பிக்கப்பட்டன. ஒப்புநோக்கின் பாடபேதங்கள் பலகாணப்படும்.

அந்நூல்களின் பெயரகராதி:—

- க. இலக்கணவிளக்கவுரை.
- உ. கலித்தொகை நச்சினுக்கினியநா.
- ங. சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாநா.
- ச. ,, அருட்பதவுரை.
- ரு. சீவகசிந்தாமணி நச்சினுக்கினியநா.
- க. திருக்குறள் பரிமேலழகநா.
- எ. திருச்சிறப்புலக்கோவையாநா.
- அ. தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்) செனுவையநா.
- ஈ. ,, நச்சினுக்கினியநா.
- ஊ. நன்னூல் விருத்தியுரை.
- கக. பத்துப்பாட்டு நச்சினுக்கினியநா.
- கஉ. புறத்திட்டு.
- கங. யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

இங்கேகாட்டப்பட்ட நூல்களுள், புறத்திரட்டென்பது பலநூல்களிலிருந்து எடுத்தத்தொகுக்கப்பட்ட செய்யுட்களையுடையது. இதற்கு உரையில்லை.

இலக்கணவிளக்கவுரை.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௨௩௬.	“வாழ்தல் வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்”	௩௧௪.
௨௩௭.	“கழித்தது பொழித்தென்	கரப்பினும்”	...	௨௦௩.
௨௩௮.	“நனிபேதையே கயனில் கூறறம்”	௨௨௪.
௨௩௯.	“மறங்கழிந்த வருந்தற்பின்”	௨௧௬.
௨௪௦.	“சிலசொல்லிற் பலகூத்தல்”
௨௪௧.	“காணற்று பேரெடு	மொழியினும்”	...	௨௨௬.
௨௪௨.	“எழுஉத்தாங்கிய	குறும்புடைத்தலின்”	...	௨௪௪.
௨௪௩.	“கறையி—றணியறு மணித்தன் றக்கறை”	௨௪௪.
௨௪௪.	“புலம்புத் தன்னை புல்லணற் காண்”	௨௪௪.
௨௪௫.	“வாய்புது வறணினுங் காப்பெரிது கெடுக்கும்”	௨௪௪.
௨௪௬.	“அணியிலகித் கொடுக்காய் வான்பொழித் திட்ட”	௨௪௪.
௨௪௭.	“நீன்கழன் மறவர் செலவுநித்	மாதோ”	...	௨௪௪.
௨௪௮.	“மெழுது மாப்பிகண் கனழித் தானே”	௨௪௪.
௨௪௯.	“அலங்குணப் புரவி வாவரொடு சினேது”	௨௪௪.
௨௫௦.	“துக்குகையா	மருப்பின்”	...	௨௪௪.
௨௫௧.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பின	தேர்மின்”	...	௨௪௪.
௨௫௨.	“வினக்குமனக் கொடுமது	ஹர்மோ”	...	௨௪௪.
௨௫௩.	“பீடின்று பொருது	மே ரொமரே”	...	௨௪௪.
௨௫௪.	“தொகோயானே	௨௪௪.
௨௫௫.	“அருளிலர் கொடாமை உல்ல ராருந்”	௨௪௪.
௨௫௬.	“யான்வாழ்நாறும் பண்ணன் வந்தி”	௨௪௪.
௨௫௭.	“மன்னிய பொருநரி நிலநினை யானே”	௨௪௪.
௨௫௮.	“நடக்கின்றி நிலியரோ வுதலை”	௨௪௪.
௨௫௯.	“நீவாழியாநன் றக்கை, தாய்வாழியா”	௨௪௪.
௨௬௦.	“வாழ்தல் வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்”	௨௪௪.
௨௬௧.	“பிடின்று பெருகிய	தொமே”	...	௨௪௪.
௨௬௨.	“அன்னதன்மைய மறித்தியா”	௨௪௪.
௨௬௩.	“நிறைநினைப் பார்த்து	௨௪௪.
௨௬௪.	“நீக்கோழி கூப்பெயர்க்குத்த”	௨௪௪.
௨௬௫.	“படுமகன் கிடக்கை	துவத் தனே”	...	௨௪௪.
௨௬௬.	“காணற்று பேரெடு”	௨௪௪.
௨௬௭.	“ஐவரொடு சினேது, நிலத்தினைக் கொண்ட”	௨௪௪.
௨௬௮.	“கண்டியின்ற முன்றிற்	யாபு”	...	௨௪௪.
௨௬௯.	“நிலநினைப் பார்ப்பு நகையவெய் தயிர்த்த”	௨௪௪.
௨௭௦.	“நீர்வார் கண்ணைத் தொழுதுநிற் பழிந்த”	௨௪௪.

குத்திர
வேண்.

புரப்பாட்டின்
வேண்.

உருக.	“அணையை யாகன் மாறே”
உருதி.	“மலையான் கொங்கென வுயர்பலி தூஉய்”	கஉக.
உருக.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கேயு மன்னே”	உருதி.
உருக.	“முரககெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்”	உரு.
உருதி.	“ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்டுமா காலே”	கஉக.
உருக.	“செவிய ரத்தையின் வெகுளி”	கஉ.
உருக.	“யாஞ்சில வரிசி வேண்டிறன்னுந் தூக்கி”	கஉரு.
”	“நகைதர வந்தோர் நகைபிறக் கொழிய”	கரு.
உருக.	“சயாது வியு முயிர்தவப் பலவே”	உருதி.
”	“வனாபுரையு முழுகளிற்”	கஉ.
”	“விதப்புற வறியா மேமக் காப்பினை”	உரு.
”	“அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்”	கஉ.
”	“வெறுத்த கேள்வி வனங்குபுகழ்க் கபிலன்”	ருக.
”	“ஒக்க லொற்குஞ் சொலிய”	கஉக.
”	“கல்லே பரவி னல்லதுகடவுளு டிலவே”	கஉரு.
உருக.	“வன்னியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போக”	கஉ.
”	“வேற்றமை யில்லா விழுதகாலே”	உரு.
”	“சுழமரந் தடியு மோசை”	கஉ.
”	“கந்திரே நுழித்த னென்ன லாங்கண்”	கரு.
உருக.	“வலிதாசு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்”	கஉக.
”	“கனிமலை நாடன்”	கரு.
உருதி.	“முரசுகழிப் பிசுப்பவம் வாக்கினை துவைப்பவும்”	கருதி.
”	“சுழமரந் தடியு மோசைசுழமனே யியம்ப”	கஉ.
உருக.	“செய்திரங் காவின்னச் சென்வினங் கும்புகழ்”	கரு.
உருக.	“தவப்பல”	உருதி.
உருக.	“உருகெழு னாயிற் றென்சுதிற் மிசைத்த”	கஉ.
”	“வளன்வலி யுறக்குயில்லா சியரோ	கரு.
”	“அரிமயிற் திரண்முன்னக”	கரு.
”	“துன்னருந் துப்பின் வயமான் றென்றல்”	கஉ.
உருதி.	“நகைதர வந்தோர்கொல்லோ பெரும”	கரு.
”	“கருஞ்சினத்த கொல்மாண்ட தாயினும்”	ருதி.
”	“துடியன் பாணன்சுடியு மில்லை”	கஉரு.
உருக.	“மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்”	கருதி.
கருக.	“பெருவிற னமரர்க்கு வென்றி தந்த”	ருதி.
கருக.	“பொற்கோட் டுமயமும் போன்றே”	உரு.
”	“வேனிற் கோக்கிற் பும்பொகுட் டன்னை”	கஉக.
”	“செருநாயிற்றுவேண்டினும்”	கருதி.
கருக.	“கவிசெந் தாழித்கூனையுந் கூடி”	உருதி.
கருக.	“ஊன்றுவை சறிச்சேறுதொழி லுன்னது”	கரு.

பிரயோகவிளக்கம்.

௧௦

சுந்தர்
வெண்.

புரப்பாட்டி
எண்.

௩௨௦.	"மாமறுத்த மலர்மாப்பு"	௨.
௩௨௧.	"நெல்லரியு நிருந்தொழுவர்"	௨௪.
௩௨௨.	"ஒன்வான், கறைமடி யானைச் வேலோ னுடே"	௩௨௩.
௩௨௩.	"இவன்யா ரெஞ்ஞவை யாவி னிகனே"	௩௬.
௩௨௪.	(முற்றம்) "உயிலைக் கொடியின் கிணத் தனகே"	௩௭௫.
௩௨௫.	"ஆவு மானியற் பூட்டை மறத்தின்"	௩௮.
௩௨௬.	(முற்றம்) "எற்றவல னுயரிய வெரி முளவோ கிணத்தே"	௩௯.
௩௨௭.	"மாரி யன்ன வண்மை சென்மே"	௪௦௦.
௩௨௮.	"உறவினத் தன்ன வானோர் மெய்ப்பு"	௪௦௧.
௩௨௯.	"சுவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பின்"	௪௦௨.
௩௩௦.	"சேற்றவளர் தாமரை செற்றிற் கொளே"	௪௦௩.
௩௩௧.	(முற்றம்) "சாறுதலைக் கொண் தனகே போரே"	௪௦௪.
௩௩௨.	"சாங்கா முன்ன திரங்குதன் தாறு யினனே"	௪௦௫.
௩௩௩.	"வின்பொருபுதற் விற்பெஞ்சி"	௪௦௬.
௩௩௪.	"மாரி யன்ன வண்மை"	௪௦௭.
௩௩௫.	(முற்றம்) "மாரி மாரி யென்றபல புரப் பறகே"	௪௦௮.
௩௩௬.	(முற்றம்) "நிறிகுட் பெறினே முயிற்சுவப் பலகே"	௪௦௯.
௩௩௭.	"மாமறுதலின் மயக்குற்றன, வழி"	௪௧௦.
௩௩௮.	"கலங்கழாஅவிற் றறை, கலக்குற்றன"	௪௧௧.

கலித்தொகை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கலித்தொகைப்
பாட்டினோன்.

புரப்பாட்டி
எண்.

௧.	"இனிகிணத் திரக்க மாசென்ற"	௨௪௩.
௨.	"ஊன்சோற் றமலை யாங்ககம் பருத்தும்"	௨௪௪.
௩.	"உளிகழக் கறுத்த வக்கம்"	௨௪௫.

சிலப்பதிகாரம்.

அடியார்க்கு நல்லாருரை.

பங்கம்.	வரி.	பதிகம்.	புறப்பாட்டின் எண்.
கடி.	உரு.	“வரிசைக்கு வருந்தும்”	௪௭.
		மனையறம்படுத்தகாதை.	
௪௭.	கரு.	“தீநீர்ப் பெருங்..... முழுநெறி” ...	ககரு.
௪௭.	கரு.	“அப்பிறை, மேத்தவும் படுமே” ...	க.
		அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.	
ககரு.	உரு.	“நடுநான் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்” ...	கடிரு.
		இந்திரவிழுவூரேத்தகாதை.	
கஉஅ.	கரு.	“மீனெடுத்த நெற்குவை”	கஉரு.
ககரு.	௭.	“பகடுபுறந் தருநர் யாயின்” ...	கரு.
ககரு.	கரு.	“மழையென மருளும் பல்சேல்”	க௭.
ககரு.	கடி.	“வலியொத்த வாலியோனை”	கரு.
		சடலாகுகாதை.	
க௭.	கரு.	“முந்திந் காப்பிட் விசம்பின்” ...	௭௦.
		நாகுகாண்காதை.	
உ௭௦.	உரு.	“மைம்மீன் புலையினும் யோடினும்” ...	கக௭.
		காகுகாண்காதை.	
உ௭௭.	கரு.	“இவணிகை யுடையோர்க் மாறுகொல்” ...	௭௧.
		அடைக்கலக்காதை.	
கரு.	௭.	“கண்பொர வினங்கு பதுகே” ...	கரு.
கரு.	௭.	“களிற்றுமேற் கொள்ளவும் காணு” ...	௪௧.
		கோலைக்களக்காதை.	
கஉ௦.	உரு.	“பூவற் பவிற் கடவற் றோண்டிய”	ககரு.
கஉ௭.	உரு.	“கோளியாலத்த”	௭௨.
௭.	உரு.	“அணில்வசிக் கொடுக்காய்”	உ௭௭.
கஉரு.	கரு.	“ஊர்தி வால்வென் னேறே”	க.
ககரு.	கரு.	“இந்திர மமுத மியைவ தாயினும்”	கஉ௭.
		துன்பமாலே.	
௪௨௦.	உரு.	“வென்வெட் சாந்தொடு புனி.....வதியும்” ...	உ௭௭.

பிரயோகவினக்கம்.

௧௭

சிலப்பதிகாரம் ஆரும்பதவுரை.

பக்கம். வரி.

புரப்பாட்டிச்
எண்.

௧௦. நாகோண்காலை.

௧௭. ௧௭. "புகர்முடி முகவை" ௧௭௧.

௨௩. கட்டுனோகாலை.

௨௧. ௨௧. "கனியிரு முக்கீ ரேணியாக" ௧௮௨.

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சிஞர்க்கொயிருரை.

இலப்பக்
கவித்தொடக.

புரப்பாட்டிச்
எண்.

ஊமகளிலம்பகம்.

௧௭௨. "வாழ்தல் வேண்டிவிண் வரைந்த லைகல்" ௧௭௭.
௨௨௮. "தேற்றும் பெருமகின் பொடியே" ௧௮௧.
௨௮௩. "மகளிர் மலைத நினைத்தார் மாக்" ௧௮௨.
௨௮௪. "மன்னவின் முகவை" ௧௮௩.
௨௮௭. "ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்டுமா காலே" ௧௮௪.

தொலித்தையாரிலம்பகம்.

௨௭. "காழறல் - கண்ணகற் தெடுத்த கண்ணகன் பாரறை" ௧௮௬.
௨௮. "கான்றோ ளுக்குத றத்தைக்குத் தடனே" ௧௮௭.

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

௨௭௭. "தேற்றும் பெரும" ௧௮௭.
௨௮௧. "கருதக் கனசே" ௧௮௮.
௨௮௪. "புகமட் குருஉத்திரன்" ௧௮௯.

குணமாலையாரிலம்பகம்.

௧௦௭. "மன்னுயி ரெண்ண நினைஞ் சுமமே" ௧௮௯.

கேமசரியாரிலம்பகம்.

௪௨. "என்றிற் தவஸம் கொள்ளல்" ௧௯௦.

கனகமாலையாரிலம்பகம்.

௧௦௧. "கொற்றறைக் குற்றில்" ௧௯௧.

பிரயோக விளக்கம்.

10

தந்திர
வேண்.

புரப்பாட்டி
கள்.

ககசு.	“விதப்புற வறியா வேமக் காப்பின”	உ.0.
கஉ0.	“எளிமையாடபெணவே”	கடுப.
”	“வலிதுஞ்சு தடக்கை வாப்பாட் குட்டிவன்”	ககசு.
ககவி.	“அமரார்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்”	ககசு.
கச0.	“வள்ளியோர்ப் படர்யானும்”	கடுசு.
”	“பசுந்த மேனியொடு படரத் வருத்தி”	கடுசு.
கசஎ.	“வெறுத்த கேள்வி கபிலன்”	கடுசு.
கடுக.	“வேற்றுமை யில்லா விழுத்தினைப் பிறத்த”	கடுசு.
கடுவ.	“சமூகவின் காரல் கலைஇய மார்பே”	ககசு.
கடுஅ.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வன் தலைப்பவும்”	கடுசு.
”	“கடிமரத் தடியு யியம்ப”	ககசு.
கடுசு.	“செய்திரம் காவின் சென்வின் கும்புகத்”	கடுசு.
”	“இனிதினைத் திரைக் மாடுவன்”	கடுசு.
கச0.	“ஒக்க லொற்குத் சொல்லத் தன்னார்”	கடுசு.
கசஎ.	“வியன்றனை விறல்கெடுத்தே”	கடுசு.
ககவி.	“புனிதநீர் குழலிக் கிலிந்துழினை போல”	கடுசு.
ககஅ.	“கடிமரத் தடியு மோசை”	ககசு.
”	“கடுத்தேர் குறித்த னென் லாங்கன்”	கடுசு.
”	“அம்புதிஞ்சுக் கடியாண”	கடுசு.
ககஉ.	“சிறியகட் பெறினை வேமக்கியு மன்னே”	கடுசு.
சடுசு.	“பொன்னோடைப் சாடா”	கடுசு.
சக0.	“தம்ம நேருமற் வலர் மாதே”	கடுசு.
சகஉ.	“கேழற் பன்றி”	கடுசு.
”	“சமூகவின் காரல் கலைஇய மார்பே”	கடுசு.
”	“பொன்னோடைப் யானே”	கடுசு.
சகசு.	“பருத்தி வேல்க் கருப்பை பார்த்தும்”	கடுசு.
”	“மன்ற வேல்பி மலைத்த”	கடுசு.
சகசு.	“வன்போற புறக”	கடுசு.
”	“தம்ம நேரு யின்”	கடுசு.
சகடு.	“வென்வே லண்ணற் காணு லுத்தே”	கடுசு.
”	“கெல்லரி தொழுவர் யின்”	கடுசு.
சசக.	“மெழுது மாப்பிகன் கலுத்தே ரானே”	கடுசு.
சசகடு.	“கெயன விரத்தலோ வரிதே ரியது”	கடுசு.
”	“சிறியகட் மன்னே”	கடுசு.
”	“இவந்தே துன்மதி கன்னே”	கடுசு.
சகசு.	“நின்றது தாவென நென்கோ”	கடுசு.
சகடு.	“கண்ணி நேறே”	கடுசு.
”	“சரத்தை யோனே பாண்பெப் பகைஞன்”	கடுசு.
”	“இழிபி தப்பினே னீயப் யிணையும்”	கடுசு.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சடுநு.	“நின்றுமு தாங்கிய வென்கேற் செழிய”	கக.
சடுக.	“வறவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுக”	உக.
”	“தூங்குத்தபாயுத்த”	உச.
சசுநு	“இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே”	கக.
”	“முரசு முழங்குபெரும”	கடு.

க.—பா ரு ள தி க ர ம்.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

உச.	“வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்”	ககடு
கக.	“செவின்கை [இருங்கோ] வேண்மாபிடவூர்”	ககடு.
”	“பகடுபுரத் தருகா பார மோம்பியாயின்”	கடு
கச.	(முற்றம்) “முட்கார் காணாவெய் யோனே”	உகசு.
கடு.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்”	கடுசு.
கச.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களு... மறத்தின்”	க.
கசு.	” “சிறவுக் கொடுமின்சாயலரே”	உசுஉ.
கசு.	” “ஏற்றவல னுயரிய .. முனவோ நிராக்கே”	கசு
”	” “பொன்வார்புறக்கொடுத்த தனவே”	ககசு.
”	” “கன்னின் வாழ்த்திக்... முறவே”	ககசு.
”	” “வெருக்குவிடை யன்ன துணையே”	ககசு.
”	” “ஏறடைப் பெருநிரா .. லோயே”	உகசு.
”	” “வளரத் தொடி.....யிசையதுவே”	உசுசு.
”	” “பெருக்களிற் றடி.....மகன்”	உசுசு.
”	” “அத்த கண்ணியபொருளே”	ககசு.
”	” “பெருநீர் மேகற் .. மோர்க்கே”	உசுசு.
”	” “கெடுக கிணைத கடிதவ டுணிவே”	உசுசு.
”	” “அந்தோ வென்கை”	உசுசு.
”	” “ஊர்கணி யிறந்தசெலவே”	உசுசு.
”	” “இல்லம் கன்னிமூரே”	ககசு.
”	” “பெருக்களிற் றடியில்”	உசுசு.
”	” “பரதுடை மருங்கிற் பதக்கை”	உசுசு.
கசு.	” “சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்”	கக.
”	” “விண்மாட்சியரூபை”	கசு.
”	” “களிறுகடைஇயதாட்கையால்”	க.
”	” “செருஅர் தடியர்.....மகன் தனனே”	உசுசு.
”	” “துடியெறியும் புலைய.....வரவே”	உசுசு.
”	” “பலசான் றீரே.....வெலே”	ககசு.

தந்திர
வெண்.

பாப்பாட்கள்
வினா.

௧௩௩.	(முற்றம்)	"வேந்தனைத் தாண.....போனே" ௧௩௩.
"	"	"வருகநில் வங்லே" ௨௮௪.
"	"	"வெண்வெண் பாட்டு.....நிலதே" ௨௮௪.
"	"	"தீயே, புறவி னல்லல்வும்" ௪௧.
"	"	"வன்வியோர்ப் படர்ந்த" ௪௪.
௧௪௪.	"	"பிணங்குகதிர்மன்னன்" ௧௩௮.
௧௪௪.	"	"சுழித்தது பொழித்தென" ௨௦௩.
"	"	"சூன விகை யவபோர்" ௨௨.
"	"	"அஞ்சை யாபிதுதகவுடைத்தே" ௩௪.
"	"	"வயலக் கொடியிகளைத் தனகே" ௧௦௮.
"	"	"அனிகோ தானே... யுமே" ௧௦௮.
"	"	"வருகநில்சுருமே" ௨௮௪.
௧௪௮.	"	"மணிதூண்கிணதே" ௨௪௨.
"	"	"பிறர்வேல்னாதே" ௧௩௩.
"	"	"மதியோர் வெண்குடை" ௧௩௨.
௧௪௯.	"	"கெடவெல்மோர்க்கே" ௨௬௪.
௧௨௨.	"	"வெண்குடை மதி.....பிறரே" ௨௬௪.
"	"	"சுருவினா.....தானுயினனே" ௨௪௪.
"	"	"கொட்டங்வருமே" ௨௪௮.
"	"	"மாவுசு ராதே.....மாரகே" ௨௪௬.
"	"	"பருத்தி வேலிச்நங்கே" ௨௬௬.
"	"	"கிலம்பிறக் கடுவது போல" ௧௦௬.
"	"	"கிரப்பாது கொடுக்கும்" ௧௮௦.
"	"	"இவற்சித்.....வெலே" ௨௬௦.
"	"	"நிலத் கண்ணைகொண்டனனே" ௨௪௪.
"	"	"வருதார் தாய்புகழே" ௩௨.
௧௫௩.	"	"என்றாய்த் ினிமிர்சடை.....யானே" ௧௧௬.
"	"	"கனிகட விரும்புட்டத்த" ௨௬.
"	"	"கடுவண்ணை கொல்கனிற்றுன்" ௨௮௪.
"	"	"உற்றழி யுதலியுபடுமே" ௧௮௬.
"	"	"ஒவத் தன்னவோனே" ௨௮௬.
"	"	"இன்கெல் கன்னி.....கிணபே" ௮௦.
௧௬௩.	"	"உரைகடை" "சூனவெண்மாளிடத் தழத்தட்ட" ௧௪௨.
"	(முற்றம்)	"இருப்புமுருஞ்.....போயே" ௧௬௬.
"	"	"கனிகட விரும்புட்டத்த" ௨௬.
"	"	"கனிற்றக்கோட்டன்.....கிழகோயே" ௧௪௬.
"	"	"இரும்புமுருஞ் சிதைப.....னாதகே" ௧௦௬.
"	"	"இவ்வே, பீலி யணித்த" ௧௮.
"	"	"எருது எவரு நிஎன்னே" ௧௨௪.
"	"	"	...

பிரயோக விளக்கம்.

நன்னூல் விருத்தியுரை.

சூத்திர
வேன்.

புறப்பாட்டி
எண்.

கருந்.	“நிறியில வெதிரி னெல்லினை யும்மே”	கருக.
களந்.	(முற்றம்) “காணந்து போகி.....பாடி யோமே”	கஉச.
கஅந்.	“கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை”	க.
உஉக.	“கான்போழ்க் திட்ட”	உஉக.
”	“கீன்கழன் மறவர்”	ககந்.
உசச.	“துறகன் மறையினு முய்குவை போலாய்”	கக(1).
உகக.	“அலங்குளைப் புரவி.....நிலந்தலைக் கொண்ட”	உ.
”	“பல்சான் றீரே.....பல்சான் றீரே”	ககந்.
”	“அறநேரு மற்றிது.....ஆர்வலர் முகத்தே”	கஉ.
உகௌ.	“தூக்குகையா மருப்பின”	உஉ.
கருஉ.	“உறைப்புழி யோலை போல”	உக(1).
கருௌ.	“கூயி லோயே”	உ(1)க.
கருக.	“பல்சான் றீரே”	கக(1).
கஉக.	“மாற்றருக் துப்பின் மாற்றோர் பாசறையுனை”	க(1)க.
கஉௌ.	“பெரிய வேததினுஞ்மெமரே”	கௌ(1).
ககஅ.	“மன்னிய பெருமக் நிலமிசை யானே”	க.
ககக.	“கெல்லரியு மிருந்தொழுவர்.....நிறா மிசைப்பாயுந்து”	உச.
ககக.	“கீர்க்கோழி கூப்பெயர் துத்து”	கக(1).
ககச.	“ஐவரோடு சினைஇ கொண்ட”	உ.
”	“புலராப் பச்சிலை யிடைய்ப்பு தொடுத்த”	கக.
”	“பல்மகன் கிடக்கை துவந் தன்னே”	உௌ.
கருக.	“முகத்தனர் கொடுப்ப”	கக.
”	“நிலமிசைப் புரளும்துயிர்த்த”	உ.
”	“நீர்வார் கண்ணைக் பழிச்சி”	கக(1).
கருக.	“பெருஞ்சோற்று மிகுபதம்தோய்”	உ.
”	“படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்”	ககச.
கருக.	“காணந்து போகிப்கொள”	கஉச.
ககரு.	“அலங்குளைப் புரவிசினைஇ”	உ.
கௌ.	“நகைதர வந்தோர் பெரும”	கரு.
”	“துடியன் பாணன்குடியு மில்லை”	கக(1).
ககரு.	“மாமுத்த மலர்மாப்பு”	ௌ.
சருக.	“பொத்தோட் டி மயமும் போன்றே”	உ.
”	“கேளிற் கோங்கின்டன்ன”	கஉக.
”	“செஞ்ஞாயிற்று னிலவு..... சூன்முகமும்”	கஅ.
சருக.	“கவிசைத் தாழிக்கடி”	உகஅ.
சகரு.	“துஞ்சாக் கண்ண தரசே”	கக.

டவன்மறவலேனே பிறருள்ளலேனே
யகன்ஞாலும் பெரிதுவெம்பினு
மிகவானு ளெரிதோன் லினுங்
குளமீனெடுந் தாட்புளையினும்
௩௫ பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகீர் நிமிரல்
பசங்கட் கருனைச் சூட்டொடு மாந்தி
வினைவென்றோ வெள்ளங்கொள்கென
வுள்ளது மில்லது மறியா
தாங்கமைந் தன்றால் வாழ்கவன் றுளே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சோழனுடேப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருநீராதனை மதுரைக்கீரர். (௧௬௫)

- (௧௬௬.) கீழ்நீரான் மின்வழங்குந்து
மீநீராற் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
கழிசுற்றிய வினாகழனி
யரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்
௫ துண்டிநீர்கூறு மணற்றண்கான்
மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து
நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசா
நீந்தேற னறவுமகிழந்து
தீங்குரவக கொலோத்தாங்குந்து
௧௦ வுள்ளிலோர்க்கு வளியாகுவன்
கேளிலோர்க்குக் கேளாகுவன்
கமுமியவேளே
வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்
கிணையெம்பெரும, கொழுந்தடிய குடென்கோ
௧௫ வளநீரின் மட்டென்கோ
குறுமுயலி னிணம்பெய்தந்
துறுநெய்ய சோறென்கோ
திறந்துமறந்து கூட்டுமுதன்
முகந்துகொள்ளு முணவென்கோ
௨௦ வனனையபலபல.....
.....௫௩ய
விரும்பெரொக்க விருஞ்செஞ்சிய
வழித்துவப்ப வித்தோனென்றை
யெம்மோராக்கக் கங்குண்டே
௨௫ மாரிவானத்து மீனாப்பன்

விரிகதிர வெண்டிங்களின்
விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்லிசை
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
நினைசா னன்கல னல்கி

௩௦ புணாசெலச சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே.
தீணையும் துறையும் ஷவை.
வாட்டாந்றெழினியாதனை மாங்குடிக்கிழார்.

(௩௧௧)

(௩௧௧.) வெள்ளியு மிருவிகம் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்கினைக் குடம்பைக் குரற்றோற் நினைவே
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன பைப்பயச்
கடருஞ் சுருங்கின் றொளியே பாடெழந்

௩ திரங்குரான் முரசுமொடு வலம்புரி யார்ப்ப
விரவுப் புறங்கண்ட காலேத் தோன்றி
யெஃகிரு ளகற்று மேமப் பாசறை
வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்

௪௦ தெண்கண் மாக்கினை தெளிர்ப்ப வெற்றி
நெடுங்கடைத் தோன்றி யோனே யதுநயந்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூரி
மணிக்கல னிறைந்த மணனாறு தேறல்

௩ பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கவிக்கமொடு
மாநி யன்ன வண்மையிற் சொரிந்து
வேனி லன்னவென் வெப்பு நீங்க
வருங்கல நல்க யோனே யென்றுஞ்-
செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை

௨௦ யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த
தீயொடு விளங்கு நாடன் வாய்வார்
வலம்படு தீவிற் பொலம்பூண் வளவ
னெறிதொப் பெருங்கட லிறுதிக்கட் செலினுந்
தெறுகதர்க் கனலி தென்றிசைத் தோண்டினு

௨௩ மென்னென் றஞ்சலம் யாமே வென்வே
லருஞ்சமங் கடக்கு மாறறல்வன்
நிருந்துகழ னோன்றூட் டண்ணிழ லேமே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலைவிடை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை எருக்காட்டுநீத்தயங்கண்ணை

- (௩௬௮.) மதிலிலாக் காப்ப வெள்ளி யேந்தர
வகைமாணல்விற.....
பொறிமயிர் வாரணம பொழுதறிந் தியம்பட்
பொய்கைப் பூழுகை மலரப் புரணர்
௫ கைவல் சீறியாழ் கடனறிந் தியங்க
விரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
பரிசிலர் விசையெ.....
வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்ச
னசைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்
௧௦ புலியின மடிந்த கல்லளை போலத்
துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
மதியத் தன்ன வென்.....றுகுடாரி
யிரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்
துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்
௧௫ தள்ளா நிலையை யாகிய ரெமக்கென
வென்வர வறீஇய சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து
விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னதை
தூரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னதைப்
புகைவிரிந் தன்ன பொங்கு துகிலுடஇ
௨௦ யறல்கான் தன்ன வரும்பெறன் மண்டை
நிழல்காண் டேற னிறைய வரக்கி
யானுண வருள லன்றியுந் தானுண்
மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருணைக்
கொகருகிர் நிமிர லொக்க லார
௨௫ வரையுறம் மார்பின் வையகம் விளக்கும்
விரவுமணி யொளிர்வரு மழாஅற ழாரமொ!
புரையோன் மேணிப் பூத்தசல.....
முனாசெலவருளியோனே
.....யருவிப் பரயற் கோவே.

தீணை - அது; துறை - கடைநிலை.

சேரமான்வஞ்சனைத் திருந்தாமனார்.

(௩௬௮)

- (௩௬௯.) அடுமகண் முகந்த வளவா வெண்ணெற்
றொமொ ணுலக்கைப் பருஉக்கும் றரிசி
காடி வெள்ளுலைக் கொளீஇ நீழ
லோங்குசிலை மாவின் ழீங்கனி நறும்புளி
௫ மோட்டிரு வராஅற் கோட்டின் கொழுங்குறை

செறுவின் வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்
பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்களைந் தினனொடு வினாஇ

மூழ்ப்பப் பெய்த முழுவலிழ்ப் புழுக்கல்

௧௦களற் படுகற் களியட வைகற்
பழஞ்சோ றயிரு முழங்குநீர்ப் படப்பைக்
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்

கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர்ந்துஞ்
செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கே

௧௧ நெடுங்கழைத் தூண்டி விடுமீ னெடுத்துக்
கிணைமக ளட்ட பாஅற் புளியங்கூழ்
பொழுதுமறுத் துண்ணு முண்டியே னழிவுகொண்
டொருசிறை யிருந்தே நென்னே யினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்

௨௦ மள்ளர் மள்ளன் றெல்லோர் மருக
னிசையிற் கொண்டா னசையமு துண்கென
மீப்படர்ந் திறந்து வன்கோன் மண்ணி
வள்பரிந்து கிடந்த மணக்க
விசிப்புறுத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போரவை

௨௧ யலகின் மாலை யார்ப்ப வட்டித்துக்
கடியு முணவென்னக் கடவுட்குந் தொடேன்
கடுந்தேர்ப் பள்ளற் கசாவா நோன்சுவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென
வொன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே

௩௦ வான்று விட்டன னத்தைய விசம்பின்
மீன்பூத் தன்ன வருவப் பன்னிரை
பூர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள
விழுமென விழிதரு மருவி
வான்றோ யுயர்சிமையத தோன்றிக் கோவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தாமாந்தோன்றிக்கோனை ஐயுரிமுடவனார்.

(௩௧௬)

(௪௦௦.) மாகவிசம்பின் வெண்டிங்கண்
முவைந்தான் முறைமுற்றக்
கடனடுவட் கண்டன்னவென்
னியமிசையா மரபேத்திக்

௫ கடைத்தோன்றிய கடைக்கங்குலாற்
பலர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சா
ஹுலகுநாக்கு முயர்வெ.....
கேட்டோ நெந்தையென் மெண்கிணைக் குரவே
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது

௧௦ தொன்றுபடு சிதா றநுங்கு நீக்கி
மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீறு.....

.....லவன

கலிங்க மழித்ததோட் டொன்னரை நோக்கி
நாரரித்த நறவுமகிழ்ந்து

௧௫ யோதறியேன் பசிப்பழகவுந்
தண்பகை கடித லன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்
பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ
மறவர் மலிந்தத

கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்

௨௦ திருங்கழி யிழிதரு கலிவங்கந்
தெறுநீர்ப் பாப்பின் யாற்ற சீத்துத்
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லு
ருறைவின் யாண.....கிழவோனே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சொழன் நல்வீகீளியைக் கோவூர்கிழார்.

(௪௦௦)

புறநானூறு முற்றிற்று.

பாட்டு முதற்குறிப்பகரா;

[பின்வரும் எண்கள் பாட்டைக் குறிப்பன.]

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
அகன்றலைவை,	௩௩௩	ஆசாடுகந்தை,	௩௦௭
அஞ்சுவருமரபின்,	௨௧௧	ஆசில்கம்மி,	௩௩௩
அடலருந்து,	௩௩௩	ஆடியலழற்குட்டத்,	௨௨௯
அடிபுனைதொடு,	௩௩	ஆடுநடைப்புரவி,	௨௪௦
அடுநையாயினும்,	௩௩௩	ஆடுநனிமறந்த,	௧௬௪
அடுமகண்முகந்த,	௩௩௩	ஆர்கலியினனே,	௩௩௭
அணங்குடைநெடு,	௩௩	ஆர்ப்பு முகடலினும்,	௩௧
அணங்குடையவுணர்,	௧௭௪	ஆரந்தாழ்ந்த,	௩௯
அணித்தழை,	௩௪௦	ஆவுமானியற்பா,	௯
அத்தநண்ணிய,	௩௩௩	ஆன்முலையறுத்த,	௩௪
அதனெறிந்தன்ன,	௧௬௩	ஆனுவிகையடுபார்,	௪௨
அந்தோவெந்தை,	௨௬௧	ஆனிநங்கலித்த,	௧௩௩
அமரர்ப்பேணியு,	௯௯	இம்மைச்செய்தது,	௧௩௪
அரகதலைவரி,	௩௩௪	இமிழ்கடல்வளைஇய,	௧௯
அரிமயிர்த்தி,	௧௧	இரங்குமுரசின்,	௧௩௭
அருப்பம்பேணை,	௨௨௪	இரவலர்ப்பாவலை,	௧௬௨
அருவிதாழ்ந்த,	௧௬௩	இருங்கடலுடுத்த,	௩௬௩
அருவியார்க்கும்,	௧௬௩	இருப்புமுகஞ்செறித்த,	௩௬௯
அருளாயாகலோ,	௧௪௪	இருட்டினைவெண்டோடு,	௪௩
அலங்குகதிர்,	௩௭௩	இரும்பிடித்தொழுதி,	௪௪
அலர்ப்புந்தும்டை,	௯௬	இரும்புமுகஞ்சிதைய,	௩௦௯
அழல்புரந்தவடர்,	௨௯	இருமுந்நீர்க்குட்டமு,	௨௦
அழல்விர்வயங்கு,	௨௨௨	இல்லம்கள்,	௩௨௯
அளிதோதானேபாரி,	௧௦௯	இல்லாகியரோ,	௨௩௨
அளிதோதானேபேரிருங்,	௧௧௧	இவ்வே, பீலியணிந்து,	௬௩
அளியதாமே,	௨௪௩	இவரயாரென்குவை,	௨௦௧
அற்றைத்திங்கள்,	௧௧௨	இவற்கித்துணமதி,	௨௯௦
அறவைநெஞ்சத்,	௩௬௦	இவனியாரென்குவை,	௧௩
அறுகுளத்துகுத்து,	௧௪௨	இழையணிட்டுவிர்த,	௩௬
அறையும்பொறையும்,	௧௧௩	இனையருமுதியரு,	௨௩௪
அன்னச்சேவலன்ன,	௬௭	இனையோர்குடார்,	௨௪௨
அன்னவாகரின்,	௧௪௬	இனையென்கள்ளின்,	௩௦

பாட்டு முதற்குறிப்பகாதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
இன்றுசெலினுந்,	க௭௧	ஒண்டொறிச்சேவல்,	௩௮௩
இனிநினைந்திரக்க,	௨௪௩	ஒருசாரருவியார்ப்பட,	௧௨௫
ஈண்டுநின்றோர்க்குந்.	௧௧௪	ஒருதலைப்பதலை,	௧௦௩
ஈயெனவிரத்த,	௨௦௪	ஒருதிசையொருவனை,	௧௨௧
ஈசச்செவ்வி,	௨௮௯	ஒருநாட்செல்லல்,	௧௦௧
ஈன்றுபுறந்தரு,	௩௨௨	ஒருவனையொருவன்,	௭௬
உடம்புரித்தன்ன,	௬௮	ஒல்லுவதொல்லும்,	௧௯௬
உடையனையி,	௩௧௫	ஒளிவாண்மன்னர்,	௧௭௭
உடைவகைப்பிட,	௯௦	ஒன்றுநன்குடைய,	௧௫௬
உண்டாலம்ம,	௧௮௨	ஒன்றாயாலை,	௧௨௬
உன்போன்றினு,	௩௪௭	ஒங்குமலை'டுருவிற்,	௫௫
உருகெழுநாயிற்றெண்ண,	௧௬௦	ஒரினையுடல்,	௧௯௪
உருமிசைமுரசு,	௩௭௩	ஒரையாயத்து,	௧௭௬
உவவுமதியுருவி,	௩	ஒவத்தன்ன,	௨௫௩
உள்ளாற்றுக்கவலை,	௨௧௯	கடந்தடுதலை,	௧௧௦
உற்றுழியுதவியும்,	௧௮௩	கடல்கிளர்ந்தன்ன,	௨௯௫
ஊர்க்குஅமாக்கள்,	௯௪	கடல்கொளப்படாஅது,	௧௨௨
ஊர்நகரியிற்றந்த,	௨௬௫	கடவுளாலத்து,	௧௯௯
ஊர்முதுவேலி,	௩௨௬	கடற்படையடற்,	௩௮௨
ஊனுமுணுமிசை,	௩௮௧	கடுங்கண்ணகொல்,	௧௪
எஃகுளங்கழி,	௨௮௨	கடுந்தோர்குழித்த,	௧௫
எங்கேகொன்றந்த,	௫௪	கடும்பினடுகல,	௩௨
எந்தைவாழி,	௧௭௫	கண்ணிகார்,	௧
எழக்கேகலங்க,	௨௯௮	கதிர்முக்தாரல்,	௨௪௯
எருதுகாலுறு,	௩௨௭	கந்துமுனிந்துயிர்க்கும்,	௧௭௮
எருதேயினைய,	௧௦௨	கல்லறுத்தியற்றிய,	௩௩௩
எருநையன்ன,	௫	கலஞ்செய்.....அச்சு,	௨௫௬
எழுவினிரெஞ்சு,	௨௦௭	கலஞ்செய்.....இருடிணிந்,	௨௨௮
எறிபுனக்குறவன்,	௨௩௧	கலையுணக்கிழி,	௨௩௬
என்றிறத்தவலங்,	௨௫௩	கவிசெந்தாழிக்,	௨௩௮
என்னைக்கூரிஓத,	௮௫	கவைக்கதிர்,	௨௧௫
என்னை, புற்கையுண்டும்,	௮௪	கழிந்ததுபொழிந்தென,	௨௦௩
என்னைமார்பிற்,	௨௮௦	களளின்வாழ்த்தி,	௩௧௬
என்படல்யானையும்,	௬௩	களங்கனியன்ன,	௧௨௭
ஏட்டார்தவய,	௩௩௮	களம்புகலோம்பு,	௮௭
ஏறுதகவுலையே,	௧௭௨	களர்ப்படு,	௩௧௧
ஏறுவவனுயிரிய,	௫௬	துழிறனைபட,	௩௪௫
ஏறுடைப்பெரு,	௨௫௯	துளிகடைஇய,	௭
ஐயோவெனின்,	௨௫௫	கனிவாநீருடிய,	௩௨௫
ஊன்செங்குரலி,	௨௮௩	கனிவாடொரக்,	௩௦௬

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
களிறுமுகந்து,	௩௬௮	சுவலமுந்த,	௧௩௯
கறங்குமிசையருவிய,	௧௪௮	செஞ்ஞாயிற்றுச்,	௩௦
கறங்குவெள்ளருவி,	௨௫௨	செந்நெலுண்ட,	௩௪௪
கன்முழையருவி,	௧௪௭	செய்குவங்கொல்லோ,	௨௧௪
கன்மமராயங்,	௨௩௦	செருப்பிடைச்,	௨௫௭
காய்நெல்லறுத்து,	௧௮௪	செற்மன்றியினுஞ்,	௨௨௬
கார்ப்பெயமலைஇய,	௧௧௯	சேயிழைபெறுகுவை,	௧௦௫
காரெதிருநுமி,	௩௬௧	சேற்றுள்ளத்தாமரை,	௨௭
கால்பார்தோத்து,	௧௮௫	ஞாயிற்றன்ன,	௩௬௨
காலனுங்காலம்,	௪௧	ஞாலமீமிசை,	௧௭௯
கானக்காக்கை,	௩௪௨	தடவுநிலைப்பலவின,	௧௪௦
கானன்மேய்ந்து,	௩௭௪	தண்டுளிபல,	௩௬௩
கானுறைவாழ்க்கை,	௩௩	தமர்தற்றப்பின,	௧௫௭
கிண்கிணிகளைந்த,	௭௭	தலையோர்துங்கின்,	௨௨௫
கீழ்நீரான்,	௩௬௬	திண்டேரிவலர்,	௨௪௧
குய்குரன்மலிந்த,	௨௫௦	திண்பிணிமுரசு,	௯௩
குயில்வாயன்ன,	௨௬௯	திரைபெருமுந்நீர்,	௧௫௪
குழவியிறப்பினு,	௭௪	திங்கனியிரவமொடு,	௨௮௧
குறத்திமாட்டிய,	௧௦௮	தீநீர்ப்பெருங்குண்டு,	௧௧௬
குறியிறைக்குரம்பை,	௧௨௯	துடியெறியும்,	௨௮௭
குன்றுதலைமணர்,	௩௫௭	துங்குகையா,	௨௨
குன்றுமலையும்,	௨௦௮	துர்ந்தகிடங்கிற்,	௩௫௦
கூதிர்ப்பருந்தி,	௧௫௦	தெண்கடல்வளாகம்,	௧௮௯
கெடுகசுந்தை,	௨௭௯	தென்குமரிவடபெரு,	௧௭
கேட்டன்மாத்திரை,	௨௧௬	தென்பரதவர்,	௩௭௮
கையதுகடனிறை,	௬௯	தென்பவ்வத்து,	௩௮௦
கையதுவேலே,	௧௦௦	தேளங்கொண்ட,	௩௫௨
கொடுங்குழை,	௩௦௪	தேளந்தீர்தொடை,	௭௦
கொடுவரிவழங்கு,	௧௩௫	தொடியுடைய,	௨௩௬
கொண்டைக்கூழை,	௬௧	தொறாஅதொறாஅ,	௩௦௦
கொய்யடகுவாட,	௩௧௮	நஞ்சுக்கனரே,	௭௨
கோட்டங்கண்ணி,	௨௭௫	நஞ்சடைவாலெயிற்,	௩௭
கோதைமார்பிற்,	௪௮	நரம்பெழுந்,	௨௭௮
சாறுதலைக்கொண்டென,	௮௨	நல்யாழாகுனி,	௬௪
சிலையுலாநிமிர்ந்த,	௩௬௪	நல்லவுந்தியவு,	௧௦௬
	௮௬	நள்ளிவாழியோ,	௧௪௬
சிறப்பில்சுதடு,	௨௮	நளிகடலிருந்,	௨௬
சிறப்புடைமரபிற்,	௩௧	நளியிருமுந்நீர்நாவாய்,	௬௬
சிறுஅர்துடி,	௨௯௧	நளியிருமுந்நீரேணி,	௩௫
யெகட்பெறினே,	௨௩௫	நறவுந்நொடுமி,	௨௬௨

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
நறுவினாதுறந்த,	௨௭௬	பருதிசூழ்ந்த,	௩௫௮
நன்றாய்ந்தநீணியிர்,	௧௬௬	பல்சான்றீ.....கயன்முள்,	௧௬௫
நனிபேதையே,	௨௨௭	பல்சான்றீ.....குமரி,	௩௦௧
நாகத்தன்ன,	௩௬௭	பல்சான்றீ.....செல்கென,	௨௪௬
நாட்கள்ளுண்டு,	௧௨௩	பலர்க்குநிழலாகி,	௨௨௩
நாடனென்கோ,	௪௬	பன்மினிமைக்கு,	௨௭௦
நாடாகொன்றோ,	௧௮௭	பனிபழனிய,	௩௫௬
நாளன்றுபோகி,	௧௨௪	பனிவணாநிவந்த,	௨௦௦
நிரப்பாதுகொடுக்கும்,	௧௮௦	பாசறையீரே,	௨௮௫
நிலம்பிறக்கிடுவது,	௩௦௩	பாடுநர்க்கீத்த,	௨௨௧
நிலமிசைவாழ்நர்,	௪௩	பாணர்செனினி,	௨௪௪
நிறப்புட்கொ,	௨௬௩	பாணர்தாமரை,	௧௨
நின்னயந்துறைநர்க்,	௧௬௩	பாணன்குடிய,	௧௪௧
நினைக்குங்காலே,	௨௧௭	பாரிபாரி,	௧௦௭
நீடுவாழ்கென்றி,	௨௩௭	பால்கொண்டு,	௩௧௦
நீண்டொலியழுவம்,	௧௬௧	பாறுபடப்பறைந்த,	௩௫௬
நீயே, அமர்காணின்,	௧௬௭	பிறர்வேல்போலா,	௩௩௨
நீயே, தண்புனற்காவிர்,	௫௮	புலவனாயிறந்த,	௨௧
நீயே, பிறரோம்புற்ற,	௪௦	புலிப்பாற்பட்ட,	௩௨௩
நீயே, புறவினல்ல,	௪௬	புறவினல்லல்,	௩௬
நீர்நாங்கின்,	௩௮௬	பூவற்படுவிற்,	௩௬௬
நீர்மிகுற்சிறையு,	௫௧	பெரிதாராற்,	௩௬௦
நீரவறியா,	௨௭௧	பெருங்கனிற்,	௨௬௩
நீருட்பட்ட,	௩௩௩	பெருஞ்சோறுபயந்து,	௨௨௦
நீலக்கச்சை,	௨௭௪	பெருநீர்மேவ,	௨௬௭
நாங்கோயாரென,	௨௧௨	பொய்கைநாரை,	௨௦௬
நாதிவேல்கொண்டு,	௩௪௬	பொய்யாகியரோ,	௨௩௩
நம்படைசெல்லுங்,	௧௬௬	பொரிப்புறப்,	௩௨௧
நெடுநீரநிறை,	௩௮௬	பொன்வார்த்தன்ன,	௩௦௮
நெல்லரியுமிருந்,	௨௪	பொன்னுந்துகிரு,	௨௧௮
நெல்லுமுயிரன்றே,	௧௮௬	போர்க்குரைஇ,	௬௭
நோகோயானே,	௨௩௪	போற்றுமின்மறவீர்,	௧௦௪
படுமணிமருங்,	௩௫௧	மட்டுவாழ்திறப்பவு,	௧௧௩
படைப்புப்பலபடைத்து,	௧௮௮	மடங்கலிற்சினிஇ,	௭௧
பண்டும்பண்டும்,	௧௫௧	மடத்தகைமாமயில்,	௧௪௫
பதிமுதற்பழகா,	௩௬௩	மண்கொளவரி,	௨௮௮
பயங்கெழுமாமழை,	௨௬௬	மண்டமரட்ட,	௨௧௩
பாலுடைமருங்,	௨௬௪	மண்டிணிந்தநில,	௨
பருத்திப்பெண்டின்,	௧௨௫	மண்முழாமறப்ப,	௬௫
பருத்திவேலிச்,	௨௬௬	மணிதுணர்ந்தன்ன,	௨௭௨

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
மதிநிலாக்கரப்ப,	௩௯௮	யானேபெறுக,	௩௭௯
மதியேர்வெண்குடை,	௩௯௨	யானைதந்த,	௨௪௭
மதிவூராயி,	௩௯௩	வடாஅதுபனிபடு,	௬
மயங்கிருங்கருவி,	௩௯௪	வணங்குதொடை,	௭௮
மணாபிரித் துண்ட,	௪௭௦	வணர்கோட்டி,	
மலைவாண்டொள்கென,	௪௪௩	வயலுழவர்,	௩௯௩
மழைக்கணஞ்,	௪௩௯	வயலைக்கொடி,	௩௦௩
மழையணிசூன்றத்,	௪௩௩	வருகதில்வல்,	௨௮௪
மன்பதை காக்கு,	௨௯௦	வருதார்தாங்கி,	௬௨
மன்றப்பலவின்,	௪௨௮	வரைபுரையு,	௩௮
மன்றவிளவின்,	௪௮௪	வல்லாராயினும்,	
மன்னாவுலகத்து,	௪௬௩	வலம்படுவாய்,	௬௯
	௩௯௪	வழிபடுவோரை,	௯௦
மாகவிசும்பின்,	௪௦௦	வள்ளியோர்,	௪௭
		வள்ளுகிரவய,	௩௮௭
மாவாராதே,	௨௭௩	வளரத்தொடி,	௨௬௦
மீன்றிகழ்விசும்பி,	௨௩	வளிநடந்தன்ன,	௪௬௭
மீனெடுத்தெநற,	௩௪௩	வாடாமாலை,	௩௬௪
முட்காற்காரை,	௨௩௮	வாயிலோயே,	௨௦௬
முதிர்வாரிப்பி,	௩௩	வாழுநாளோ,	௪௩௯
முந்நீர்நாப்பட்டிமிற்சுடர்,	௬௦	வாள, வலந்தர,	௪
முரசுகடிப்பிசும்பு,		விசிபிணித்தடா,	௩௭௨
முழங்குமுந்நீர்,	௪௮		௩௭௬
முற்றியதிருவின்,	௨௦௩	வியன்புலம்,	௩௩௯
முன்றின்முஞ்ஞை,	௩௨௦	பபறை,	௩௬௬
முன்னுள்ளுநேவானை,	௪௩௨	விளங்குமணி,	௪௩௦
முனைத்தெவ்வர்,	௬௮	விளைபதச்சீறி,	௪௬௦
மூத்தோர்மூத்தோர்,	௭௩	வினைமாட்சிய,	௬௬
மூதூர்வாயில்,	௭௬	வெட்சிக்கானத்,	௨௦௨
மெல்லவந்தெனல்ல,	௭௩	வெடியேய்,	௩௦௨
மெல்லியல்விற்றவி,	௪௩௩	வெண்குடைமதி,	௨௬௪
மென்பாலா,	௩௮௪	வெண்ணெலரி,	௨௪௮
மைம்மீன்புகையினும்,	௪௬௭	வெப்புள்வினைந்த,	௪௨௦
யாங்குப்பெரிதா,	௨௪௩	வெருக்குவிடை,	௩௨௪
யாண்பெலவாக,	௪௬௯	வெள்ளிதென்புல,	௩௮௮
யாதுமூரே,	௪௬௨	வெள்ளிதோன்ற,	௩௮௩
யாவிராயினும்,	௮௮	வெள்ளியுயிருவிசும்,	௩௬௭
யாழ்ப்பத்தர்,	௪௩௯	வெள்ளிவெள்,	௨௮௬
யாழொடுங்கொள்ளா,	௬௨	வெளிற்றிணைக்காழ்,	௨௩
யான்வாழுநாளும்,	௪௭௩	வேட்டவேந்தனும்,	௩௩௬

பாட்டு முதற்குறிப்பகாதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
வேந்தர்க்கேயுந்நி, ரணை,	௨௬௨ ௩௩௦ ௨௬௬	வேழம்விழ்த்த, வையங்காவலர்,	௧௫௨ அ

முதலில்லாதபாட்டுக்கள் :—

௨௭௭, ௩௧௭, ௩௨௨, ௩௨௮, ௩௩௪, ௩௪௧, ௩௪௬, ௩௫௦, ௩௭௭.

முற்றுமில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உகா ௭, உகா ௮.

சிலபாட்டுக்களின் பிற்பாகமும் சிலபாட்டுக்களின் இடைப்பாகமும் பிரதிகளிற் கிடைக்கவில்லை.

திணை துறை விளக்கங்களின்

மு க வு ளை.

புறநானூற்றில் ஒவ்வொருசெய்யுட்களின் ஒழுக்கத்தைப்புலப் படுத்தி அவ்வச்செய்யுட்களின்பின் எழுதப்பட்டுள்ள திணையும் துறையும் தோல்காப்பியப்புறத்திணையிவிற்கூறிய இலக்கணத்தோடு சிறுபான்மை ஒத்திருப்பினும் பெரும்பாலும் ஒவ்வாமையாலும், இவை புறப்பொருட் பண்ணிருபடலத்தின்படியே அமைக்கப்பட்டுள்ளனவெனத்தோற்றினும் இப்பொழுது அந்தூல் அகப்படாமையின் அதிலிருந்தெடுத்து யாதொன் றும் எழுதக்கூடாமையாலும், அந்நூலின்வழித்தாகிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் கருத்திற்கு இவை பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கின்றமை யாலும் இத்திணைவிளக்கமும் பின்னுள்ள துறைவிளக்கமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின்படியே எழுதப்பட்டன. சில அந்நூலிற்காணப்படா மையால், அவற்றிற்கு விளக்கம் எழுதப்படவில்லை. அந்நூலின்படி பார்க்குமிடத்தும் புறநானூற்றில் ஒருதிணைக்குரியதுறை மற்றொருதிணை யிலும் ஒருதுறைக்குரியதிணை மற்றொன்றிலுமாக மாறிக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் மேற்கோள் என தென்று உண்மைவிளங்காமையால் அவற்றைத்திருத்தவில்லை.

வரிண வி ள க் க ம்.

கர — *உருக, உசு0, உசுக, உசுக, உசுச, உசுரு, உஎ0, உஅஎ, உக0, உகக, உகஅ. கரந் தைத்திணையாவது - பகைவர் கைப் பற்றிய பசுக்கூட்டங்களை மீட்டல்; 'மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்-தலை க்கொண்ட நிராபெயர்த்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந் தைப்படலம், க.

காஞ்சித்திணை : — எக, எஉ, எக, க0க, கக0, ககக, உஅக, உகக, ககசு, ககஎ, ககஅ. காஞ்சித்திணை யாவது - பகையரசன் போர்க்குவந் துவிட, ஓரசரசன் காஞ்சிப்புனைச்சு டித் தன்னிடத்தைப் பாதுகாத்தல்;

'வெஞ்சின வேந்தன் விடுதர வேந் தன் - காஞ்சி குழக் கடிமனை கரு கின்ற.' — புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, காஞ்சிப்படலம், க.

கைக்கிளைத்திணை : — அக, அச, அரு. கைக்கிளைத்திணையாவது - ஒருதலைக் காமம்; அஃது ஆண்பாற்கூற்றுக்கை க்கிளை பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை என இருவகைப்படும்.

தும்பைத்திணை : — சுஉ, சுக, அ0, அஎ, அஅ, அக, சு0, உஎக, உஎச, உஎரு, உஎசு, உஎஎ, உஎஅ, உஅக, உஅச, உஅசு, உஅஅ, உகச, உகரு, க00, க0க, க0உ, க0க, க0ச, க0எ, க0க, கக0, ககக. தும்பைத்திணை

*இவ்வெண்களும் பின்னுள்ள எண்களும் புறநானூற்றுச்செய்யுட்குரிய எண்க ளெனக்கொள்க.

ணை வி ள க் க ம்.

யாவது - பகைவரோடு போர்ச்செய்தலினைந்து தும்பைப்பூவைச்சூடுதல்; 'செங்களத்த மறங்கருகிப் - பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், க.

நொச்சித்திணை :—உஎக, உஎஉ, உஎகச,
நொச்சித்திணையாவது - மதிலைக்காக்
கும் வீரர்களுக்குய போர்ப்பூதவைப்
புகழ்வது; 'ஏப்புதை ஞாயி லேந்து
நிலை யாணன் - காப்போர் குடிய பூப்
புகழ்த் தன்று.'—முற்பொருள்வெண்
புமாலு, நொச்சிப்பலம், க.

[illegible]

—கசுநு, கசுட, கசுநு,
கசுசு, கசுஎ. பெருந்திணையாவது -
பொருந்தாக்காமம்.

பொதுவியல் :—கஅ, உஅ, உஎ, உஅ,
உக, கூடு, எஅ, எடு, ககஉ, ககந,
ககச, ககடு, ககங், ககவு, ககஅ, ககங்,
கஉ0, கஉக, கஅஉ, கஅந, கஅச,
கஅடு, கஅங், கஅஎ, கஅஅ, கஅங்,
கக0, ககக, ககஉ, ககந, ககச,
ககடு, உகச, உகஎ, உகஅ, உகங்,
உஉ0, உஉக, உஉஉ, உஉந, உஉச,
உஉடு, உஉங், உஉஎ, உஉஅ, உஉங்,
உந0, உநக, உநஉ, உநந, உநச,
உநடு, உநங், உநஎ, உநஅ, உநங்,
உச0, உசக, உசஉ, உசந, உசடு,
உசச, உசடு, உசந, உசஅ, உசஉ,
நகந, நகச, நகந, நகங்,

• ၂ • ၈၈

சு, கசு, கசு, சக, சசு, சசு, நசு, கூஅ, உகசு, உகசு. வஞ்சித்திணையாவது - அர சன் வஞ்சிப்புவைத்தலையிலேகுடிப் பகைவருடையபுரியைக் கைக்கொ ள்ளக்கருதுதல்; 'வாடா வட்' தலை மலைந்து - கூடார்பண் கொள்குறித் தன்று' - புறப்பொருள்வெண்பாமா லை, வஞ்சிப்புலம், க.

வாளைத்திணை :—கங, கக, உ௦, உக, உஉ, உங, உரு, உசு, கூக, கூங, கூங, சஉ, சங, சச, நுக, நுஉ, நுக, நுசு, சுக, சுசு, எசு, எங, எசி, எங், அிக, அிஉ, அிசு, கக, கச, கிசி, கிக, க௦௦, க௦ச, கஉரு, கசுசு, கசுங, கங௦, கஙச, கஙி, கங், கஅ௦, கஅிக, உஎங, உஅரு, உசுசு, ந௦ரு, ந௦சு, ந௦அ, நகஉ, நகசு, நகசு, நகரு, நகசு, நகங, நகஅ, நகங், நஉ௦, நஉக, நஉஉ, நசுஅ, நசுசு, நங௦, நஙக, நஙஉ, நஙந. வாளைத்திணை யாவது - வாளைப்பூனைவத்தலையிலே சூழப் பணகவளைக்கொன்று ஆரவா ரித்தல்; 'இலைபூனை வாளை சூழ யிக ன்மலை' - தலைகடற் றூனை யரசட்டா ர்த் தன்று.—புறப்பொருள்வெண்பா மாலை, வாளைப்படலம், க.

வேட்சித்திணை: — உருள், உருஅ, உசுஉ, உசுசு, உசுள, வெட்சித்திணையாவது - வீரர், அரசனுடையகட்டளையைப்பெற்றேனும் பெருமலேனும்பொய்ப் பகைவருடைய பசக்கணிக்கவர்தல்; 'வென்றி வேந்தன்பணிப்பவம் பணிப்பிய்நியுள் - சென்

நிக்முனை யாத்தத் தன்று.—புறப் பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், க.

திணையிறந்துபோனபாட்டுக்கள் : —
உசசு, உசரு, உசசு, உசௌ, உசஅ,
உசக, உரு0, உருக, உருஉ, உசௌ,
உசஅ, உஅஉ, உஅக, நடக, நடச,

நடரு, நடசு, நடௌ, நடஅ, நடக,
நக0, நகக, நகஉ, நகந, நகச,
நகரு, நகக, நச0, நசக, நசஉ,
நசந, நசச, நசரு,
நசஅ, நசக, நரு0, நருக, நருஉ,
நருந, நருச, நருரு, நருசு, நருௌ,
நருஅ, நருக, நச0, நசக.

துறைவிளக்கம்.

அரசவாழை : — கௌ, கக, உ0, உக,
உஉ, உச, உரு, உசு, நக, நக, நௌ,
சஉ, சக, சச, ருக, ருஉ, ருக, ருச,
சுக, சசு, சௌ, எௌ, எஅ, எக, அக,
அஉ, கக, கச, கஅ, கக, க00,
க0ச, கடரு, கசௌ, கசஅ, கௌ.
அரசவாழை யென்பது - அரசனது
இயல்பைக் கூறுதல்; 'பகலன்ன வா
ட்மொழி - யிகல்வேந்தனியல்புரைத்
தன்று' — புறப்பொருள் வெண்பா
மாலை, வரணப்படலம், ௩.

ஆனந்தப்பையுள் : — உஉஅ, உஉக,
உசசு, உசௌ, உஅ0. ஆனந்தப்பை
யுளாவது - ஒரு குலமகள் தன் கண
வன்மரிக்கத் துன்பமுறுதல்; 'விழும
நகர வேய்த்தோளரிவை - கொழு
நன்வீயக் குழந்தையுங்கின்று' — புற
ப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்
பொதுவியற்படலம், ௧௩.

இயன்மொழி : — அ, க, க0, கச, கரு,
கௌ, உஉ, ந0, நட, நச, நஅ, நக,
சக, ரு0, சௌ, கூஉ, கூசு, கூௌ, க0உ,
க0சு, க0ௌ, க0அ, கடஉ, கடக,
கஉச, கடஅ, கடக, கக0, ககக,
ககஉ, ககச, ககௌ, கசஉ, கசக,
கரு0, கருக, கருந, கருசு, கருௌ,
கசஅ, கௌ, கௌ, கௌ, கௌ, கௌ,
கௌ, கௌ, உகஉ, உகரு, உகசு,
நௌசு, நௌஅ, நஅ0, நஅக, நஅஅ,
நஅக, நக0. இயன்மொழியாவது
- 'தலைவனெதிர் சென்றேறி அவன்
செய்தியையும் அவன் குலத்தோர்
செய்தியையும் அவன்மேலே ஏற்றிப்
புகழ்தல்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர்;
இதனைத் தொல்காப்பியம் புறத்திணை
யியலில், நரு - ம் சூத்திரவுரையிற்
காண்க. இயன்மொழியே இயன்மொ

ழிவாழ்த்தென்று அவர் கூறுவர். இத
னையும் அச்சூத்திரவுரையானுணர்க.
இயன்மொழிவாழ்த்து : — கட. இயன்
மொழி வாழ்த்தாவது - இன்றோர்
இன்னதுகொடுத்தார, அவர்கள்போ
ல நீயும் எமக்குக் கொடுப்பாயாக
வென்று சொல்லுதல்; 'இன்றோரின
வைவ கொடுத்தார் நீயு - மன்றோர்
போல வவையெமக் கீயென - வெண்
னோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.' —
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பா
டாணப்படலம், ௬. இவ்விவககணம்
புற நானூற்றுள் கட - ம் செய்யுளுக்
குப் பொருந்தவில்லை. பின்னும் இப்
படியே பலவுள.

உடனிலை : — ருஅ.

உண்டாட்டி : — உருௌ, உருஅ, உசஉ,
உசக, உகௌ. உண்டாட்டாவது -
வீரர் மதுவையுண்டு மனங்களித்தல்;
'தொட்டிமிழுந் கழன்மறவர் - மட்
டுண்டு மகிழ்துங்கின்று' — புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்பட
லம், கரு.

உவகைக்கலுழ்ச்சி : — உௌ, உௌஅ,
உகரு. உவகைக் கலுழ்ச்சியாவது -
வாட்புண்மிகுந்த உடம்பையுடைய
கணவனைக்கண்டு மனைவியிழந்த க
ண்ணீர்வீழ்த்தல்; 'வான்வாய்த்த வடு
வாழ்யாக்கைக் - கேள்வண்டு கலுழர்
துவந்தன்று' — புறப்பொருள் வெண்
பாமாலை, தம்பைப்படலம், உரு.

எருமை மறம் : — அ0, உௌ, உௌரு.
எருமை மறமாவது - முதுகிட்ட தன்
சேனைக்குப்பின் பகைவர் சேனை
யையஞ்சாது மிகுந்த கோபங்கொ
ண்டு நின்றல்; 'வெயர்பொடிப்பச் சி
னங்கடை இப் - பெயர் படைக்குப்பி

ன்னின்றன்று.—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், கக.

ஏர்க்களவுநுவகம்:—ககக, ககக.

ஏறுண்டிலை:—அசு, உகசு. ஏறுண்முல்வையாவது—எதிரிலலாதபடி ஆண்மைத்தன்மை மேன்மேல் ஏறுநின்ற குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்திச்சொல்லுதல்; 'மாறின்றி மனங்கனலு -

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உஉ.

கடவுள்வாழ்த்து:—க. கடவுள்வாழ்த்தாவது - அயன்முதலிய மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை உயர்த்திச்சொல்லுதல்; 'காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழு - மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத் தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ககடைநிலை:—கஉஎ, கஅஉ, கஅக, கஅச, ககக, ககஉ, ககக, ககச.

குடிநிலையுரைத்தல்:—உக௦. குடிநிலையுரைத்தலாவது - பழமையிலும் வீரத்திலும் புகழ்பெற்ற குடியின்வரலாற்றைச்சொல்லுதல்; 'மண்டினி னாலத்துத் தொன்மையு மறனுங் - கொண்டு பிறரறியுங் குடிவர வரைத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், கச.

குடைமங்கலம்:—க௦. குடைமங்கலமாவது - அரசன்குடையைப்புகழ்ந்து சொல்லுதல்; 'நாற்றிசையும் புகழ்பெருக - வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கச.

குதினாமயம்:—உஎக, உகசு, க௦உ, க௦க, க௦ச. குதினாமரமாவது - ஒரு வீரனுடைய குதியின்மறத்தைககூறுதல்; 'எறிபடையா னிகலமுருட்செறிபடைமான் றிறங்கிளந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், எ.

குறுங்கல்:—கசக, கசச, கசரு, கசசு, கசஎ. குறுங்கலியாவது - வேறுமகளினாவிரும்பிய ஒருவனுடைய காதல்கெடும்படி சொல்லுதல்; 'நாற்றிநுங் கூட்தன் மகளினா றயப்ப - வேறுபடுவோடகை வீயக் கூறின்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, இருபாற்பெருத்திணை, கஅ.

கையறுநிலை:—கரு, ககஉ, ககக, ககச, ககரு, ககசு, ககஎ, ககஅ, ககக, கஉ௦, உகஎ, உகஅ, உகக, உஉ௦, உஉக, உஉஉ, உஉக, உஉச, உஉரு, உஉசு, உஉஎ, உக௦, உகக, உகஉ, உகக, உகச, உகரு, உகசு, உகஎ, உகஅ, உகக, உச௦, உசக, உசஉ, உசக, உச௦, உசக, உசக, உசச, உசரு, உஎ௦. கையறுநிலையாவது - அரசனிறப்ப அவனைச்சேர்ந்தோர் அவ்விறந்துபாட்டைச்சொல்லி ஒழுக்கந்தனர்தல்; 'செய்கழன்மன்னன் மாய்த்தெனைச்சேர்ந்தோர் - கையற வுரைத்துக் கைசொர்த் தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், கச.

கொற்றவள்ளை:—ச, எ, சக, கூஅ. கொற்றவள்ளையாவது - அரசனுடைய கீர்த்தியைச்சொல்லி அவன் பணகவர் தேசங்கெதற்கு வருந்துதல்; 'மன்னவன் புகழ்கிளங் - தொன்னா டழி பிரக்கின்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், அ.

செருமலைதல்:—உருக. செருமலைதலாவது - வெட்சியானாக்கிட்டி அவர் அஞ்சத்தாக்கி மிகக் போர்செய்தலை மேற்கொள்ளுதல்; '[வெட்சியார்-பசுக்களைக்கவர்ந்தோர்]' 'வெட்சியானாக் கண்ணுற்றுவினாஇ - யுட்குவரத்தாக்கியுளர்செருப்புரிந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ச.

செருவிடைவீழ்தல்:—உஎக, உஎஉ. செருவிடைவீழ்தலாவது - அகழியையும் காவற்காட்டையுங்காத்தி இறந்த வீரனுடைய வெற்றியைச்சொல்லுதல்; 'ஆழ்ந்துபடுகிடங்கி னருமின்காத்து - வீழ்ந்தவேலோர் விறன்மிகுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கொச்சிப்படலம், ச.

செவியறிவுறா:—உ, க, ரு, சு, கரு, ச௦, ருரு. செவியறிவுறாவாவது - மாற்சரியமும் கெடுதலுமில்லாத பெரிய எண்ணத்தை அரசனுக்குச்சொல்லுதல்; 'மறந்திரிவில்லா மன்பெருஞ்சூர்சி - யறந்தெனிகோலார் கறியவுரைத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கக.

துறவிளக்கம்.

— உசுஉ. தலைத்தோற்றமாவது - ஒருவீரன் பகைவாபசுக்களைக் கைக்கொண்டவருதலறிந்து உறவுமுறையார்மனமகிழ்தல்; 'உரவெய்யோ' னின்னத்தழிஇ-வரவுணர்ந்து கிணைமகிழ்ந்தன்று. — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௧௨.

தாபநிலை : — ௧௪௩, ௨௪௮, ௨௪௯, ௨௫௦, ௨௫௧, ௨௫௨. தாபநிலையாவது - கணவனிறப்பமனைவி வைதவ்யமடைந்ததைச்சொல்லுதல்; 'குருந்தலர்க்கண்ணிக் கொழுந்தாய்ந்தெனக் - கருந்தடங்கண்ணிகைம்மைகூறின்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவயிற்படலம், ௪.

தானைநிலை : — ௨௪௬. தானைநிலையாவது - இரண்டுசேனையும் தனது வீரத்தைக் கொண்டாடும்படி ஒருவீரன் போர்க்களத்திற்சிறப்பெய்கிறிற்றல்; 'இருபடையு மறம்பழிச்சப் - பொருகளைத் துப்பொலிவெய்தின்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨௨.

தானைமறம் : — ௮௪, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௨௯௪, ௯௦௦, ௯௦௧. தானைமறமாவது - போரசெய்தற்கெகிர்ந்த இருவகைச்சேனையும் தம்முட்பொருதுமடியாதவண்ணம் ஒருவீரன் பாதுகாத்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச்சொல்லுதல்; 'தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை - யோம்படுத்த வுயர்வுகூறின்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௩. இஃது இன்னும் இரண்டுவகைப்படம் : ௪, ௫.

துணைவந்தி : — ௩௬, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௫௪, ௨௬௬.

தொகைநிலை : — ௬௨, ௬௩. தொகைநிலையாவது - போர்க்களத்திலே எல்லாரும் ஒருங்குமாய்ந்ததைச்சொல்லுதல்; 'அழிவின்றுபுகழ்நின்று - யொழிவின்றுகளத்தொழிந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨௮.

நல்லிசைவந்தி : — ௨௩. நல்லிசைவந்தியாவது - பகைவருடைய இடங்கள் கெடும்படி சென்றவிட்டவீரனுடையவெற்றியைச்சொல்லுதல்; 'ஒன்றாதார் முனைகெடவிறுத்த - வெண்வேலாடவன் விறன்மிகுத்த' — புறப்

பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௨௫.

நீண்மொழி : — ௨௮௪.

தூழிலாட்டி : — ௩௦௯, ௩௧௦. தூழிலாட்டாவது - ஒருவீரன் பகைவருடையசேனை கெடும்படி தன் மார்பைத்திறந்த வேலைப்பறித்த ஏறிதல்; 'களங்கெழுமிய படையிரிய - வுளங்கழிந்த வேலெடுத்தோச்சின்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௧௬.

நேடுமொழி : — ௨௯௮. நேடுமொழியாவது - சிறந்த அரசனுக்கு ஒருவீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச்சொல்லுதல்; 'மன்மேம்பட்ட மதிக்குடையோற்குத் - தன்மேம்பாடு தானெடுத்துரைத்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௧௧.

பரிசில் கடாநிலை : — ௧௧, ௧௦௧, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௧, ௧௬௨, ௧௬௩, ௧௬௪, ௧௬௫, ௧௬௬, ௧௬௭, ௧௬௮, ௧௬௯, ௨௦௧, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௬௬. பரிசில் கடாநிலையாவது - 'பரிசிலரை நீங்குதலமையாது நெடிதுகொண்டொழுகிய தலைவனுக்குப் பரிசில் வேட்டோன் தன்கடும்பினது இடம்பைமுதலியனகூறித் தான்குறித்த பொருண்மையினைச்செலுத்திக் கடாவின்னிலை' என்பர் நச்சினூர்க்கிணியர்; இதனைத் தொல்காப்பியம், புறத்திணையல், ௩௫-ம் குத்திரவுரையிற்காண்க.

பரிசில்விடை : — ௧௪௦, ௧௫௨, ௧௬௨, ௧௬௩. பரிசில்விடையாவது - அரசுக்குப் புகழைக்கூறினோர்க்குப் பரிசில்வழங்கி இன்பமிகும்படி அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தல்; 'சிறந்த னுண் மகிழ வெல்புகழ்முறைத்தோர்க்கீந்து பரிசி விற்புற விடுத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௨௬.

பரிசிறுறை : — ௨௬௬, ௧௬௫, ௧௬௭, ௧௬௮, ௧௬௯, ௧௭௦, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௦௩, ௨௦௪, ௨௦௫, ௨௦௬, ௨௦௭, ௨௦௮, ௧௭௧. பரிசிறுறையாவது - அரசன்முன்னே பரிசிலர் தாம் கருகியபேறு இதுவெனச் சொல்லுதல்; 'மண்ணகங்காவன் மன்னன் முன்ன - ரெண்

பரிசி 'லிதுவென வுரைத்தன்
து.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
பாடாண்படலம், ௫.

பழிச்சுதல்: — அக, அச, அரு.

பாடாண்பாட்டு: — ௨௬௦, ௨௮௬, ௨௮௪,
௩௧௧. பாடாண்பாட்டாவது - ஒரு
வனுடைய ஒளி ஆற்றல் ஈகை அளி
என்னுமிவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லு
தல்; 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீ
கையு - மளியு மென்றிவை யாய்ந்து
ரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண
பாமாலை, பாடாண்படலம், ௧.

பாணுற்றுப்படை: — ௬௮, ௬௯, ௭௦,
௧௩௮, ௧௪௧, ௧௫௫, ௧௮௦. பாணுற்
றுப்படையாவது - மலைவழியிற் பா
ணனை வழிப்படுத்துதல்; 'சேனோங்
கிய வரையதறிற் - பாணனை யாற்றுப்
படுத்தின்று.'—புறப்பொருள் வெண
பாமாலை, பாடாண்படலம், ௨௮.

பாரீப்பனவாகை: — ௧௬௬, ௩௦௫.
பாரீப்பனவாகையாவது - கேட்கக்க
டவனகேட்டுத் தலைமைபெற்ற அந்த
ணனை யாகத்தால் வெற்றியைப்பெ
ருக்குதல்; 'கேள்வியாற் சிறப்பெய்
கியானை - வேள்வியான விறன்மிகுத்
தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பா
மாலை, வாணகப்படலம், ௬.

பிள்ளைப்பெயர்ச்சி: — ௨௫௯. பிள்
ளைப்பெயர்ச்சியாவது - காரியென்
னும் புள் தடுக்கவும் அந்நிமித்தத்திற்கு
அஞ்சாமற்போய்ப் போர்செய்த வீர
னுக்கு அரசன் தண்ணளிசெய்தல்;
'போர்தாங்கிப் புள்விலங்கி யேரின
த்-தார் வேந்தன் றலையளித்தன்று.'—
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காந்
தைப்படலம், ௧௨.

புலவாரீற்றுப்படை: — ௪௮, ௪௯,
௪௯௧. புலவாரீற்றுப்படையாவது -
மிக்க அறிவுடையோனைத் தேவர்களிட
த்து வழிப்படுத்துதல்; 'இருங்கண்
வானத் திமையோ ருழைப் - பெரும்
புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புற
ப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண
படலம், ௪௨.

பூக்கோட்காஞ்சி: — ௨௬௩.

பூவைநிலை: — ௮, ௫௬, ௫௯, ௩௭௪.
பூவைநிலையாவது - திருமாவின் திரு
வுருவோடு உவமித்துக்கூறும் காயாம்
பூவைப்புக்கூறல்; 'சுறவை காவல

ன்றிநெடு பொரீஇப்-புறவலர் பூவை
ப்பூப்புக்கூற்றன்று.'—புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௪.
பெருங்காஞ்சி: — ௧௬௪, ௩௫௭, ௩௫௯,
௩௬௦, ௩௬௨, ௩௬௩, ௩௬௪, ௩௬௫,
௩௬௬. பெருங்காஞ்சியாவது-நிலையா
மையைக் கருதிச்சொல்லுதல்; 'மலை
யோங்கிய மாநிலத்து - நிலையாமை
நெறியுரைத்தன்று.'—புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவிய
ற்படலம், ௨.

பெருஞ்சோற்று நிலை: — ௨௬௨. பெ
ருஞ்சோற்றுநிலையாவது - பணகவரு
டைய வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழி
த்துத் தருவரென்று, மிக்கசோற்றை
வீரர்கொள்ளும்படி. அரசன்கொடுத்
தல்; 'திருந்தார் தெம்முனை தெறுகு
வரெனப் - பெருஞ்சோ ருடவர் பெ
ருமுறை வகுத்தன்று.'—புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, வாஞ்சிப்படலம்,
௨௩.

பேய்க்காஞ்சி: — ௨௮௧. பேய்க்காஞ்
சியாவது - போர்க்களத்திலே பட்
டார்க்குப் பேய் மிகவும் அச்சமுறுத்
துதல்; 'பினம்பிறங்கிய களத்து வீ
ழ்ந்தார்க் - கணங்காற்ற வச்சுறியுன்
து.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
காஞ்சிப்படலம், ௧௭.

பொதுமொழிக்காஞ்சி: ௭௫.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி: — ௫, ௨௪,
௧௨௧, ௧௮௨, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௫,
௧௮௬, ௧௮௭, ௧௮௮, ௧௮௯, ௧௯௦,
௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩, ௧௯௫, ௨௧௪.
பொருண்மொழிக்காஞ்சியாவது - மு
னிவர் தெளிந்த பொருளைச்சொல்லு
தல்; 'எரிநிலங்குஞ் சடைமுடிமு
னிவர் - புரிந்து, கண்ட பொருண்
மொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெ
ண்பாமாலை, காஞ்சிப் பொதுவியற்ப
டலம், ௩.

மகட்பாறீக்காஞ்சி:—௩௬௬, ௩௬௭, ௩௬௮.
மகட்பாறீக்காஞ்சியாவது - நினைக்களைத்
தருகவென்னும் அரசனோடு மாறுபட்
டுநிறை; 'எந்திழையாட்டருகெண்
னும்-வேந்தனோடு வேறுகின்றன்று.'—
புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சி
ப்படலம், ௨௪.

மகண்மறுத்தல்: — ௧௦௬, ௧௧௦, ௧௧௧.
மகண்மறுத்தலாவது - ஒருவீரன் மன

ங்கோடற்குத் தம்மகனைவேண்டிச் சிற்றாண்களிலுள்ளோர் மறுத்துச்சொல்லுதல்; 'விம்முராணை மகன்வேண்ட - இம்மகிலோர் மறுத்துணைத்தன்மு.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, நொச்சிப்படலம், சு.

மழபுலவநீசி:—எ, கசு, கக. மழபுலவஞ்சியாவது - பகைவருடைய வேற்றுப்புலத்தைக்கொள்ளையுட்டி அவர் கள்வீடுகள்பாழ்படக் கவர்ந்ததொழிலைச்சொல்லுதல்; 'கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி - வீடறக்கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், கடு.

மறந்தளாவழி:—கசுஅ, கசுக, கஎ௦, கஎக, கஎக. மறக்களவழியாவது - அரசனை உழும்வேளாணாக மிகுத்துச்சொல்லுதல்; 'முழுவற்ற திண்தோளர்னை - யுழவனாக வுரைமலிந்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், டு.

மறந்தளவேள்வி:—கஎஉ. மறக்களவேள்வியாவது - பேய்மகள் வயிரூஉண்ணும்படி வீரன் களவேள்விசெய்தல்; 'அடுகிற லணங்கார - விடுகிறலான் களம்வேட்டன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், சு. இது களவேள்வியெனவும் வழங்கும்.

மனையறந்துறவறம்:—கடுஅ.

மதல்வநீசி:—கஎ.

முதுபாலை:—உருக, உருச, உருடு, உருச. முதுபாலையாவது - காட்டில் தன் கணவனையிழந்த மடந்தையினுடைய தனிமையைச் சொல்லுதல்; 'காம்புயர்கடத்திடடைக் கணவனையிழந்த - பூங்கொடிமடந்தை புலம்புரைத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், சு.

முதுமொழிக்காஞ்சி:—கஅ, உஎ, உஅ, உக, எச. முதுமொழிக்காஞ்சியாவது - அறிவுடையோர் குற்றம்நீக்கி ஆராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளின்பத்தை அறியச்சொல்லுதல்; 'பலர்புகழ் புலவர் பன்னினை தெரிபு-முலகியல் பொருண்முடி புணரக்கூறின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியற்படலம்,

முதினீழல்லை:—உஎக, உஅஅ, க௦க, க௦அ, ககஉ. முதினீழல்லையாவது - வீரர்க்கல்லாமல் அம்மறக்குடியிற்பிறந்த மகளிர்க்கும் கோபமுண்டாதலையிசுத்துச்சொல்லுதல்; 'அடல்வேலாடவர்க்கன்றியும்க்குடி - மடவான் மகளிர்க்கு மறமிசுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உக.

வநீசினக்காஞ்சி:—எக, எஉ, எக. வஞ்சினக்காஞ்சியாவது - அரசன பகைவரைத்தாழ்வித்தற்பொருட்டு இவ்வாறுசெய்வேனெனச்சொல்லிய கூறுபாட்டைச்சொல்லுதல்; 'வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப்பணிப்பு - வஞ்சினங்கூறிய வகைமொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், க.

வல்லாண்முல்லை:—கஎ௦, கஎஅ, கஎக, கஅ௦, கஅக, ககக, ககச, ககடு, ககசு, ககஎ, ககஅ, ககக, கஉ௦, கஉக, கஉஉ. வல்லாண்முல்லையாவது - ஒருவிரனுடைய வீட்டையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அவனுண்மைத்தன்மையை நன்மைபெருகச்சொல்லுதல்; 'இல்லும் பதியியல்புக்கறி - நல்லாண்மையை நலமிசுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உக.

வாண்மங்கலம்:—கடு. வாண்மங்கலமாவது - அரசனுடைய வாண்புகழ்தல்; 'கயக்கருங் கடற்றூனை - வயக்களிறுறன் வாட்புகழ்ந்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கடு.

வாழ்த்தியல்:—உ, சு, கக, கக, கடுஅ, கசுஎ, கஎடு, கஎஎ, கஅடு, கஅசு, கஅஎ.

வாழ்த்து:—கஉஅ.

விறலியாற்றுப்படை:—கசு, க௦க, க௦டு, ககக. விறலியாற்றுப்படையாவது - அரசனுடைய கீர்த்தியைப்பாடும்பாடினியை வழிப்படுத்தல்; 'திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும் - விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கக.

வேந்தியல்:—உஅசு, உகக.

துறையிறந்தபாட்டுக்கள்:—உசச, உசடு, உசஎ, உசஅ, உஅஉ, உஅடு,

உஅக, கூ௦௭, கூ௨௩, கூ௨௪, கூ௨௫, கூ௨௬, கூ௨௭, கூ௨௮, கூ௨௯, கூ௩௦, கூ௩௧, கூ௩௨, கூ௩௩, கூ௩௪, கூ௩௫, கூ௩௬, கூ௩௭, கூ௩௮, கூ௩௯, கூ௪௦, கூ௪௧, கூ௪௨, கூ௪௩,

கூ௪௪, கூ௪௫, கூ௪௬, கூ௪௭, கூ௪௮, கூ௪௯, கூ௫௦, கூ௫௧, கூ௫௨, கூ௫௩, கூ௫௪, கூ௫௫, கூ௫௬, கூ௫௭, கூ௫௮, கூ௫௯.

துறைக்குறிப்பு.

[புறநானூற்றின் உரையைக்கொண்டே ஒருவாறுள்ளங்கிய துறைகளும், அவற்றின் இலக்கணமும்.]

அரசவாதை :— அஃதாவது - அரசனது வெற்றிகையக்கூறுதல் ; 'பொறுத்தற்கரியிழையைப்பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவர்கையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். சகூ.

ஆனந்தப்பையுள் :— அஃதாவது - ஒருவன் இறந்ததைப்பற்றிச் சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதல் ; 'சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின் ஆனந்தப்பையுளாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். உ௨அ.

இயன்மொழி :— அஃதாவது - இயல்பைக்கூறுதல் ; 'தம்மையின் மென்மையது இயல்புக்கூறுவார் அரசன்கையின் வலிய இயல்புக்கூறினமையான் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'இவைஎப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'அவனது இயல்பைப் புகழ்ந்தமையான் இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'பண்ணனது இயல்புகூறி வாழ்த்தியவாறு' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். கசு, கரு, கக, ககூ.

உடனிலை :— அஃதாவது - உடனிருந்த இரவணைப்பாடுதல் ; 'இருவராய்சு ஒருங்கிருந்தாரைப் பாடினமையின் இஃது உடனிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ருஅ.

குறுங்கல் :— அஃதாவது - ஒருவனால் துறக்கப்பட்ட அவனமனைவியை அவினாடி கூடுவிக்கும்பொருட்டு, நீ இவன்பால் அருள்செய்தல் வேண்டி மென்மையதெல் ; 'பேசுநாலை துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவினாடிகூட்டலுறுவார்

மென்று இரந்து கொண்டுகூறினமையின் குறுங்கலியாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். கசகூ.

கையறுநிலை :— அஃதாவது - கழிந்து போன பொருளைக்குறித்து இரங்கிக்கூறுதல் ; 'இனமொழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். உசகூ.

கொற்றவள்ளை :— அஃதாவது - அரசனதுபுகழையும், அவன் பகைவரது நாடுஅழிதற்கு இரங்குதலையும் கூறுதல் ; 'செருராயிற்றுக்கவியென்றதனைமும் மன்னவன்புகழும் ஓவாதுகூஉதின் உடற்றியோர் நாடுஎன ஒன்றார் நாடழியிடுங்கலுமாதலான் இது கொற்றவள்ளையாயிற்று' எனவும், 'புது பிரககன்றலை நாடு நல்ல இல்லவாகுபலென்றமையின் கொற்றவள்ளையும்' எனவும், 'காற்றோடெரிநிசுழ்ந்தன்ன செல்விந்செருமிகுவளவென மன்னவன்புகழும், நிற்சினையோர்நாடு பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்றார் நாடழியிடுங்கியது' எனவும் இது கொற்றவள்ளையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரரார். ச, எ, சக.

செவியறிவுறு :— அஃதாவது - அரசன்செய்யவேண்டும் உலகக்காவன் முறைமையை அவனிடஞ் சொல்லி அவன்செவியிற்புகுத்தி அறிவித்தல் ; 'காவல் குழவி கொள்பவரினும் பென்றமையார்' எனவும், 'புது இவ்வாறுசெய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறுஉ

வும்' எனவும், 'காடுகெழுசெல்வத் துப்பீடுகெழுவேந்தே,.....பாரமோ ம்பிப் புறந்தருகுவையின் நின்னடி புறந்தருவர் அடங்காதோ ரென்ற மையாற் செவியறிவுறாஉவாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௫, ௬, ௩௫.

துணைவநீதி:— அஃதாவது - பிறரை வெல்லவாவது கொல்லவாவது துணைந்து நிற்கின்றனொருவனைச் சில கூறிச் சந்திசெய்வித்தல்; 'மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்துமிட்டலின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இது சந்துசெய்வித்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இதுவும் இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற்கூறின மையின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௩௬, ௪௫, ௪௬, ௫௭.

பரிசில்லாநிலை:— அஃதாவது - 'யாவரும்பரிசில்பெற்றார், யான்பெற்றிலேன்' எனத் தனது பரிசில்பெறும் வேட்கையைப் பரிசில்கொடுப்போனிடத்தே புலப்படுத்திக் கூறுதல்; 'பாடினி இழைபெற்றான், பாணன் பூப்பெற்றான், யான் அதுபெறுகின்றிலேன்' எனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று' என்றார் உணாகாரராதலின். ௧௧.

பரிசில்விடை:— அஃதாவது - பரிசில் பெறவந்தவன் அதனைப்பெற்றாயினும் பெறாமலாயினும் பரிசிலளிப்பவனைநோக்கிக்கூறும் விடை; 'இது பெருதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை' என்றார் உணாகாரராதலின். ௧௬௨.

பரிசியுறை:— அஃதாவது - பரிசிலர் அரசன்முன்னே தாங்கருகிய பெற்றைச்சொல்லுதல்; 'உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக்கொள்வாயாகவேன்று இரந்துகூறினமையின் இது பரிசிற் என்றார் உணாகார

௨௦௦.

புலவராற்றுப்படை:— அஃதாவது - புலவனொருவன் இரவலனாய் வந்தா

இயல்பையும் ஊரையுந் தன் தலைமைதோன்றக்கூறி அவ்விரவலனை அத்தலைவனிடத்தே செலுத்துதல்; 'தலைவனதயல்பையும் ஊரையுந்கூறி முதுவாயிரவல எம்முமுள்ளெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால் இது புலவராற்றுப்படையாயிற்று' என்றார் உணாகாரராதலின். ௪௮.

பூவைநிலை:— அஃதாவது - மனிதனைத் தேவரோடு உவமித்துக்கூறுதல்; 'இது தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று' எனவும், 'ஞாயிற்றோடும் திங்களோடும் உவமித்தமையால் இது பூவைநிலையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௫௯, ௬௧.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி:— அஃதாவது - உயிருக்கு இம்மைமறமைகளில் உறுதிதருகிற பொருளை ஒருவனுக்குக் கூறுதல்; 'அருளும் அசுபுநீக்கி நீங்கா நிரயம் கொளபவரோ டொன்றா தென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'இது நிலையாமையாகுறி இனிடொழுக்கென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சி' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௫, ௨௪.

மழ்புலவநீதி:— அஃதாவது - அரசனொருவன் பணகவர்நாட்டை எரிபூட்டிக் கொள்ளுகொண்டு அழித்ததனைச் சிறப்பித்துக்கூறுதல்; 'ஊர்சுடுவினக்கத்தருவிளிக்கம்பலை யென்றமையின் மழ்புலவஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'எமநன்னொடொள்ளெரியூட்டிமென்றதனால் இது மழ்புலவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௭, ௧௬.

முதுமொழிக்காஞ்சி:— அஃதாவது - அறம் பொருள் இன்பம்என்னும் முப்பொருளினது உறுதிதருந் தன்மையைக் கூறுதல்; 'நீர்நிலைபெருகத்தட்கவே அறமுதல்முன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமையான் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'அரசர்க்கு மானத்தின்மிகக் அறனும் பொருளும் இன்பமும் இன்மையின் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ௧௮, ௭௪.

வாழ்த்தியல் :— அஃதாவது - தலைவனை வாழ்த்துதல்; 'நீடுவழங்குவென வாழ்த்தியவாராயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தியலாதலவிளங்க வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது' எனவும், 'மதியமும் ஞாயிறம்போல

மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்திய லுமாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தினமையால் இது வாழ்த்தியலாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். உ, ஈ, கூ, கஈ.

இவ்விலக்கணத்தின்படி அவ்வப்பாட்டின் விசேடவுரையின் இறுதியிலேயே பெரும்பாலும் காணப்படும்.

அரும்பத அகராதி.

அ

அகம் - உள், 'கானக நாடனை' *ரு.
அகல - நீங்க, 'மீன்றிகழ விகம்பிற் பாயிருளகல்' உரு.
அகலம் - மார்பு, 'மலைப்பரு மகல மதியா' எஅ.
அகலும் - விரியும், 'விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சம்' ருந.
அகழி - கிடங்கு, 'பாருஷுடத்த குண்டகழி' கச.
அகற்ற - அகலச்செய்ய, 'களிறு சென்று கணைகற்றவும்' உச.
அகன்ற - விசாலித்த, 'வில்லக்கன்ற வியன்மாற்ப' ரு.
அகுதை - ஒருவன், 'சீர்கெழு நோன்ற ளகுதை' உகந; 'மறப்போரகுதை' ருசுவ.
அகைத்த - கினைத்த, 'குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த' கருக.
அசம்பு - சேறு, 'வாரசும் பொழுது முன்றில்' கசச.
அசைஇ - இளைப்பாறி, 'கடம்பரி நெடுந் தேர்ப் பூட்டுவிட் டசைஇ' கசக, தங்கி, 'குறும்பறை யசைஇ' ஈஎ.
அசைஇய - வருந்திய, 'களனுழந் தசைஇய' கங.
அஞ்சி - அதியமான்நெடுமானஞ்சி, 'ஆர்கலி நறவி னதியர் கோமான் போரடு திருவீற் பொலந்தா ரஞ்சி' கக; 'பல் வேலஞ்சி' கரு; 'கடுமான் றோன்ற னெடுமா னஞ்சி' உருச.
அஞ்சுவரத் தருந - அஞ்சத்தருவன, 'அஞ்சுவரத் தருந புள்ளுக்குர வியம்பவும்' சக.
அஞ்சவல் - அஞ்சவேன், 'யான் யா யஞ்சவலே' அக.
அஞர் - துன்பம், 'பேரருர்க் கண்ணன் பெருங்காடு நோக்கி' உசஎ.
அட்ட - கொன்ற, 'ஆலங் காணத் தமர் கடந் தட்ட' உக.
அட்டி - குத்தி, 'வித்தட் டெண்டனை' உஎ. வென்று, 'அமிழ்த்தட்டி' கரு.

அடக்கி - ஒடுக்கி, 'தன்னு ளடக்கி' க.
அடகு - இலை, 'படப்பைக கொய்த உடகு' கசரு; 'பாசடகு' கரு.
அடங்காதோர் - பகைவர், 'அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோனே' ருரு.
அடா - தகடு, 'அழலபுரந்த வடர்தாமரை' உக.
அடர்தல் - நெருங்குதல், 'அடர்புகர்ச் சிறகண் யானை' சு.
அடர்ந்த - கம்பியாகச்செய்த, 'ஐதடர்ந்த தூற்பெய்து' உக.
அடார் - கல்லடார், 'பெருங்கல் லடாரும்' கக.
அடி - பாதம், 'வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பின்' கரு.
அடிசில் - உணவு, 'கமழ்குய் யடிசில்' கரு.
அடியுறை - அடியின்வாழ்வேன், 'நின் னையிழந் பழநிய வடியுறை' ககஅ; 'ஒருவிதவணக்கமொழி, 'ஆந்தையடியுறையெனினே' ஈஎ.
அடுக்கம் - அனாமலை, 'அடுக்கத்துச் சிறு தலை நவல்' உ; 'அணங்குசா லடுக்கம்' கருக; 'மலைச்சாரல், 'கறிவளரடுக்கத்து' கசக; 'மலைப்பக்கம், 'மலைமியைச யறியா மால்வரை யடுக்கத்து' உரு.
அடுதல் - கொல்லுதல், 'கடந்தடு தானை' அ.
அடுறை - கொல்லுவாய், 'அடுறை யாயினும் விடுறை யாயினும்' ருச.
அடை - இலை, 'புழறகா லாம்ப லகலடை நீழல்' உசச.
அண்டிரன் - ஆயென்னும் வள்ளல், 'ஆயுண்டிரன் னடுபோ ரண்ணல்' கஉக; 'வழைப்பூந் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்' ககக; 'தண்டா ரண்டிரன்' உசக; 'ஆயுண்டிரன்' ருச.
அண்ணாந்து - தலையெடுத்து, 'நண்ணாந்நாண் வண்ணாந் தேகி' சஎ.
அணங்கு - தெய்வம், 'அணங்குடை றெடுங்கோடு' ருஉ. வருத்தம், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மாப்பின்' கச;

*எண்கள் புறநானூற்றுச் செய்யுட்குரியனவெனக்கொள்க.

‘அணங்கருங்

எஅ.

அணல் - தாடி, ‘மையணற் காளை’ அக; ‘புல்லணற் காளை’ உருஅ.

அணிந்தன்று - அழகுசெய்தது, ‘அணியலு மணிந்தன்று’ க.

அணியல் - அழகுசெய்தல், ‘அணியலு மணிந்தன்று’ க.

அத்தம் - அருளுசரம், ‘ஆனி லத்த மா கிய காடே’ உக.

அதர் - வழி, ‘ஆனினங் கலித்த வதர்’ ககஅ; ‘காணதர்மயங்கிய வினையர்’ கரு0.

அதன் - தோல், ‘அதனெறித் தன்ன நெடுவெண் கனின்’ ககக.

அந்தி - அந்திக்காலம், ‘அந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கும்’ உ. காலையந்தி மாலையந்தி, ‘காலையந்தியு மாலையந்தியும்’ கச.

அந்துவஞ்சாத்தன் - ஒல்லையூர்த்தந்த பூத பாண்டியனுடைய நண்பருளொருவன், ‘அந்துவஞ்சாத்தனும்’ எக.

அம்பர் - ஒருர், ‘நெல்வினை கழனி யம்பர் கிழவோன் - நல்லரு வந்தை வாழியர்’ கஅரு.

அம்பு - பாணம், ‘எம்மம்புகழவிதும்’ க.

அமரும் - நம்பும், தமரும்’ சஉ.

அமலை - சோற்றுத்திரை, ‘நமலை’ கக; ‘அமலைக் கொழுஞ்சோறு’ கச; ‘பைஞ்ஞெண்ம் பெருத்த பெருவெள் எமலை’ கஎஎ.

அமிழ்து - அமிர்தம், ‘அமிழ்தட்டு’ க0.

அயர்வு - மனக்கவற்சி, ‘உலகுடன் பெறுவற் கொள்ளல் ரயர்விலர்’ கஅஉ.

அயற - புண்வழலை, ‘அயறசோரு மிருஞ்சென்னிய’ உஉ.

அயிரை - ஒருமின், ‘குமரியம் பெருந்துறையிரை மாந்தி’ கஎ.

அயிரை - உணவு, ‘அயிரியு மின்றயின் தனனே’ எஎ.

அரண் - அரணுகியஇடம், ‘தும்மரண் சேர்மின்’ க.

அரி - ஐம்மை, ‘அரிமயிர்த்திரண்முன்கை’ கக. கிணைப்பறை, ‘அரிக்குடரரியின்’ உசக. பருக்கை, ‘செறியரிச்சிலம்பு’ ககச.

அரிநர் - அறப்பார், ‘அரிநர் கீழ்மடைக் கொண்ட வாழையும்’ சஉ.

அருப்பம் - அரண், ‘வீங்குசிறைவியலருப்பம்’ கஎ; அரியஅரண், ‘அருப்பம்பேணு தமர்கடந்தனா உம்’ உஉச.

அருமை - செய்தற்கருமை, ‘அருங்கட னிறுக்கும்’ க.

அருவந்தை - அம்பர்கிழான் அருவந்தையென்போன்; இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன், ‘நெல்வினை கழனி யம்பர்கிழவோ, னல்லருவந்தை வாழியர்’ கஅரு.

அருள் - ஒன்றின் துயர்கண்டார் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம், ‘அருளு மன்பும்’ ரு.

அருளன்மாறு - அருளுதலால், ‘நெடுமா னஞ்சிநீ யருளன்மாரே’ கஉ.

அரையம், - இது சிற்றரையம் பேரரையமென்னும் இரண்டுகூற்றினைபுடையதோர் பெரியநகரம், ‘நீடுநிலையையத்துக்கேடுக்கேளினி’ உ0உ.

அலரிய - தங்கிய, ‘அதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்கலாலை’ உஉ0.

அல்குமிசைவு - இட்டுவைத்துண்ணுமுணவு, ‘சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசைவாகும்’ உகச.

அலங்குதல்-அசைதல். ‘அலங்குனைப்புரவி’ உ; ‘அலங்குசெந்நெற்கதிர்’ உஉ.

அலத்தல் - வறுமையுறத்தல், ‘அலத்தற் காலையாயினும்’ க0க.

அலைத்து - உருட்டி, ‘கல்லலைத்தொழுகும்’ ககரு.

அவ் - அவை, ‘அவ்வேபகைவர்க்குத்திக்கோடு நனிசினைத்து கொற்றறைக்குற்றில்’ கரு.

அவ்வாய் - அழகியவாய், ‘கருங்கைக் கொல்லனாரஞ்செய்வவாய்’ கச; மணி மரு எவ்வாய்க் கிண்கிணிப் புதல்வா’ ககஅ.

அவணது - அவ்விடத்தது, ‘அவணதுயர்நிலையுலகத்து’ ரு0.

அவல் - பள்ளம், ‘அவல்பிறியினும்’ க0உ; ‘அவலா கொன்றோ’ கஅஎ. வினைநிலம், ‘பாசவற்படப்பை’ க.

அவற்றோரன்ன - அவற்றையொத்த, ‘அவற்றோரன்ன சின்ப்போர்வழுதி’ ருக.

அவைப்பு - குற்றத்தல், ‘வாகி னவைப்புறு வாக்கல்’ உகரு.

அழல் - நெடுப்பு, 'ஒள்ளழற்புரந்ததாம
நை' கக.

அழற்குட்டம் - கார்த்திகைநாள், 'ஆழ-
யலழற்குட்டத்து' உஉக.

அழால் - அழுதை, 'அழாஅன்மறந்த
புனறலைச்சிறுஅர்' சச.

அழி - இரக்கம், 'அழிவரப்பாடி வரு-
நரும் பிறருங்குடி' கருஅ; வைக்-
கோல், 'உழுதநோன்பகடழிதினரு-
ங்கு' கஉரு.

அழிந்த - இரங்கிய, 'அழிந்தநெஞ்சம்'
உஉக.

அழுங்க - அழிய,
னுழக்கி' கூஅ.

அழுங்கல் - இரக்கம், 'அதுசேர்ந்தல்
கய வழுங்கலாலே' உஉ௦.

அழுந்த - இறுத, 'அழுந்தப்பற்றி' எஎ.

அழுமம் - பரப்பு, 'நீரழுவநிலைப்புக்குறி-
தது' கச; 'நீண்டொலியழுவங் கு-
றைபடமுக்கது' கசுக.

அள்ளிலை - செறிந்தஇலை, 'அள்ளிலைத்
தாளி' உருஉ.

அள்ளூர் - ஒழூர், ௧௦௬.

அளநது - எண்ணி, 'நீயளந்தறிதி'
௧௬; வரையறுத்து, 'அளநதறியினும்'
உ௦.

அளி - அருள், 'வலியுந்தெறலுமளியு-
முடையோய்' உ.

அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 'அளிதோ-
தானே' ரு; இரங்கத்தக்கது, 'அளி-
தோதானே பாரியதுபறம்பே' கபக.

அளிய - இரங்கத்தக்கன, 'அளியதாமே-
சிறுவென்னாம்பல்' உசஅ.

அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 'யார்கொ-
லளியர்தாமே' ருஉ; இரங்கத்தக்கார்,
'அளியரோவளியாவளியழிந்தோ-
ரே' ருக.

அளியை - இரங்கத்தகுவை, 'அளியை
நீயே' உஉஅ.

அளை - குகை, 'அளையகமுனைஇ' ருஉ;
மோர், 'செம்புற்றியலினின்னைப்
ககக.

அற்றம் - துன்பம்,
ர்க்கென' கருஅ.

அற்று - ஒக்கும், 'புத்தேனாலகத்தற்றே'
உஉ.

அற - தெளிய, 'அறமறக்கண்ட' உஉச.

அறல் - அரித்தொழுகுதல், 'மட்டறன-
ல்யாற்று' கஎஎ.

அறவு - அறதல், 'நீரறவறியாக்கரகத்-
து' க.

அறவை - அறத்தையுடையாய், 'அற-
வையாயினினதெனத்திறத்தல்' சச.

அறிது-அறிதி - அறிவாய், 'வழிபடு-
வோரை வல்லறிதியே' க௦.

அறிந்தியார் - அறியார், 'அன்னதன்-
மையுறிந்தியார்' ககச.

அறியலை - அறியாய், 'காண்பறியலை'
ககக.

அறியுமோன் - அறியுமவன், 'நீயே, மு-
ன்யானறியுமோனே' ககஎ.

அறிவாரா - அறியவாரா, 'பொருளறி-
வாராவாயினும்' கஉ.

அறுபு - அற்று, 'மையயமாலையாங்கை-
யறுபினைய' சஎ.

அறுமார் - நீக்கவேண்டி, 'தீதுமருங்க-
றுமார்' கக.

அறை - பாறை, 'அறையும்பொறை-
யும்' ககஅ.

அறைநர் - அறுப்பவர், 'அறைநர் கரும்-
பிற்கொண்டதேனும்' சஉ.

அன்பு - தன்னாற்புரக்கப்படுவார் மேல்
உளதாகியகாதல், ரு.

அன்ன - ஒத்த, 'எருமையன்னகருங்-
கல்' ரு.

அனந்தல் - மந்தம், 'எடுத்தெறியனந்-
தற்பறை' கஉ.

அனையை - அத்தன்மையையுடையை,
'அனையையாகன்மாரே' உ௦; அந்ந-
கேற்ற செய்கையையுடையை, 'அன்-

ஆ - பசு, 'ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்க-
கனும்' க.

ஆகம் - மார்பு, 'முலைபொலியாகமுருப்-
புறறி' உரு.

ஆகியா - ஆகவேண்டும், 'மூவருளொரு-
வன்றுப்பாகியரொன்' கஉஉ.

யர் - ஆகாதொழிக, 'நல்லதன-
லனுந்தியதன் நீமையும், இல்லையெ-
ன்போர்க்கினனாகிலியர்' உக.

ஆகின்ற - ஆயிற்று, 'பெண்ணுருவொ-
ருகிறனாகின்ற' க.

ஆகுப - ஆகுவன, 'இல்லவா குபவால்'
எ.

ஆகுளி - சிறுபறை, 'நல்லாழாருளி'
கக; 'ஆகுளிடொடுமின்' கருஉ.

ஆங்கு - அப்படி, 'ஆங்கினிதொழுது மதி' போல, 'நெடுநின்றுக்கு'

ஆசினி - ஒருமரம்; ஈரப்பலாவுமாம், 'ஆசினிக் கவினிய பலவினார் வுற்று' கருதி.

ஆசு - பற்ற, 'ஆசா கென்னை' உகரு; 'ஆசா கென்னும் பூசல் போல' உகசு.

ஆட்டி - அலைத்து, 'உழைக்குறார் கூகையழைப்ப வாட்டி' உகசு.

ஆட்டிம் - அலைக்கும், 'ஒருவனாட்டிம் புல்வாய்' ககரு.

ஆமி - அமிதல், 'ஆமிகொள் வென்றி' கசு; வென்றி, 'ஆமிகொளக் குழைந்த' உக.

ஆமிதறை - ஒரூர், உஉஎ.

ஆதனழிசி - ஒலையூர்த்தந்தபூகப்பாண்டியன் நண்பருள் ஒருவன், 'ஆதனழிசியும்' எக.

ஆதனங்கன் - ஒரு கொடையாளி, 'எந்தை வாழி யாதனங்க' கஎரு; 'கல்லியி யருவிவேங் கடங்கிழ வேன் செல் வழியெழாஅ நல்லோ முதியனா தனங்கன்' கஅக.

ஆதனோரி - ஓரியென்னும்வள்ளல், 'அமி போராண வாதனோரி' கருரு.

ஆதி - மல்லிகிழாண்காரியாதி, 'பெரும் பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்டு' கஎஎ.

ஆந்தை - ஒல்லையூர்த்தந்த பூகப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவனுடைய ஊர் எயிலென்பது, 'மன்னெயி லாந்தையும்' எக.

ஆப்பி - சாணகம், 'மெழுகு மாப்பி' உசக.

ஆப - ஆவார், 'சான்(ர்) சான்றோர் பாலராப' உகஅ.

ஆம்பி - காளாம்பி, 'ஆம்பி பூப்ப' கசுச.

ஆழார் - இது முக்காவனாட்டுள்ளது, 'இன்கமென்கன்னி னொழாங்கண்மைத் துடைமல்லன்' அர.

ஆய் - சிறுமை, 'ஆய்நுதன் மடந்தை' உசக; துண்மை, 'ஆய்தொடி யரிவை' ககஎ; மென்மை, 'ஆய் கருமடி' உஉ; வள்ளல்களுள் ஒருவன் 'ஆய் கோயில்' கஉஎ; 'தென்றிசையாய் குடியின் றாயின்' ககஉ; 'தேர்வே னாவைக் காணிய சென

மே' ககரு; 'அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்' ககசு; 'மலைகெழு நாடன் மாவே னாய்' ககரு; 'வீணப் பகையு மறியுநா, யெனக்கருதி' ககசு; 'திருந்தமொழி மோசி பாடிய வாயும்' கருஅ; 'பாடுநர்க் சுருகாவா யண்டிரன்' உசர; 'பொய்யா வீணைக் கழறொடி யாய்' கஎரு.

ஆய்குடி - ஆயென்னும் வள்ளலினார், 'தென்றிசையாய் குடியின் றாயின்' இது பொதியின்மலைக்கு அருகேயுள்ளது, ககஉ.

ஆர்த்தம் - நிறைக்கும், 'சேர்ந்தவர்கடும் பார்த்தம்' உஉ.

ஆர்தல் - உண்ணுதல், 'கயலார் காரா' உச.

ஆர்த - உண்ட, 'அமலைக் கொழுஞ் சோ றார்த்தபா ணர்க்கு' கசு.

ஆர்வலர் - பரிசிலர், 'இனிய செய்தி நின் னார்வலர் முகத்தே' கஉ.

ஆர்வற்று - ஆசைப்பட்டி, 'பலவினார் வுற்று' கருஅ.

ஆரணங்கு - ஆற்றுதற்கரிய வருத்தம், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மார்பு' கசு.

ஆரம் - முத்தாரம், 'சமுஉவினங் காரங் கவைஇய மார்பே' கக; வண்டியின் ஆரம், 'அச்சடைச் சாகாட்டாரம்' உருச.

ஆரல் - ஒருவகை மீன்; இது சிறிய வடிவையுடையது, 'துண்ணாரல்' கஅ.

ஆல - ஆட, 'மயிலேழுந் தால்' ககசு.

ஆலங்கானம் - தலையாலங்கானமென்னும் பெயரையுடையதோரூர்; இப்பொழுது தலையாலங்காடென்று வழங்கப்படுகின்றது; இதில் நெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தரையும் ஐம் பெருவேளினாரையும் பொருதுவென்றன, 'ஆலங் கானத் தமர்கடந் தட்டகால முன்ப' உக.

ஆலங்குடி - ஒரூர், ககக.

ஆலத்தார் - ஒரூர், கசு, கக, கசு, உஉரு, கஉச.

ஆலம் - ஒலிக்கும், 'மாறெழுந் தாலம்' கஉஅ.

ஆலை - யாண்கூட்டம், 'அதுசேர்ந்தல் கிய அழுங்க லாலை' உஉர.

ஆவம் - அம்பாறுத்தாணி, 'ஆவஞ்சேர்ந்த புறத்தை' கசு.

அ ரு ம் ப த அ க ரா

ஆவியர்கோ - பேகனென்னும்என்எல்,
'அதுமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே'
கசஎ.

ஆவுதி - ஆகுதி, 'ஆவுதி யருத்தியும்'
கக; யாகப்புதை, 'நெய்மவ் யா
வுதி' கடு.

ஆவூர் - ஓரூர், கூஅ, ச0, சச, கககூ,
கஎஎ, கஎஅ, கககூ, உகக, கூ0க,
கஉஉ.

ஆற்றல் - உலி, 'ஒம்பா தீயு மாற்ற லெ
ங்கோ' உஉ.

ஆற்றலை - வலியையுடையை, 'பேழ்
வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை'
கக; 'வேண்டியது வினைக்குமாற்
றலை' கூஅ; 'அரசுதலை ஊனிக்கு மாற்
றலை' சஉ.

ஆற்றார் - மாட்டார், 'ஆற்ற ராயினும்'
உக; வலியில்லார், 'தார்தாக்குதலு
மாற்றார்' கூக.

ஆற்றுதிர் - உதவவீர், 'ஒருவீரோருவீ
ர்க் காற்றுதிர்' டுஅ.

ஆறு - வழி, 'அறத்தாறு துவலும் பூட்
கை' க.

ஆன் - பெற்றம், 'ஆனிற்பாக்கும் யா
னை' டு.

ஆன்பொருளை - ஆன்பொருந்தமென்
னுமாறு; இது கருவூர்க்கருகில் ஒடு
வது, 'தன்பொருளைப் புணற்பாயும்,
வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி' கக;
'தண்ணைப்பொருளை வெண்மணல்'
கக; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்
கல்லென்பொருளை' கூஅஎ.

ஆன்று - அமைந்தேன், 'முயங்கலான்றி
'செய்யானே' கடுக.

ஆன - அமையாத, 'அமிழ்தட் டானாக்
கமழ்கும் யடிசில்' கப; 'ஆன வீகை'
சஉ.

ஆனது - அமையாது, 'ஆன, துருவும்
புகழுமாகி' கூ.

ஆனிலை - கோலோகம், 'மேல தானிலை
யுலகத் தானும்' கூ.

இகழ்பு - இகழ்ந்தி, 'இகழ் பாடுவோ
ரொருத்த மடங்க' ச0.

இகழுநர் - மதியாதபகைவர், 'இகழுந
ரிசையொடு மாய' உக.

இகுத்த - செரியப்பட்ட
கண்ணீர்' ககக.

இகுப்ப - அறைய, 'முரசுகழிப் பிகுப்ப
வும்' கடுஅ.

இசை - கீர்த்தி, 'இசைப்புற னாகநீ யோ
ம்பிய பொருளே' உக.

இட்டிய - சிறிய.

இடாஅ - குத்தி, 'எயிறுபடை யாக
வெயிற்கத் விடாஅ' க.

இடுபு - இட்டு, 'புலராப் பச்சிலையிடை
யிடுபு தொடுத்த' கூக.

இடும்பை - கோய், 'இடும்பைகொள்
பருவரல்' கஎச.

இடை - இடம், 'கருங்கல் விடைதோ
று' டு; காலம், 'உடையோர் போல
விடையின்ற குறகி' டுச; வழி, 'நீ
ரில்ல நீளிடைய' கூ.

இடைக்காடு - ஓரூர், சஉ.

இடைக்குன்றார் - ஓரூர், எக, எஎ, எஅ,
எக.

இணர் - பூங்கொத்து, 'மெல்லினர்க்
கண்ணி' உச.

இதழ் - கண்ணிமை, 'நீரோடு நிறை
ந்த வீரிதழ் மழைக்கண்' ககச.

இப்பி - சிப்பி, 'முதிர்வா சிப்பி' டுக.

இமயம் - இமயமலை, 'பொற்கோட்டிம
யமும் பொதியமும் போன்றே' உ;
'வடாஅது பணிபடு நெடுவரை' கூ;
'வரையனத் தறியாப் பொன்படு நெ
டுங்கோட்டிமயம்' கூ; 'வடதிசை
யதுவே வானரோ யிமயம்' ககஉ;
'மழையன் னுப்ப நீய நெடுவரைக்,
கழைவன ரிமயம்' கககூ; 'பொன்
னுடை நெடுங்கோட்டிமயத் தன்ன'
கககூ.

இமிழம் - ஒலிக்கும், 'புள்ளின மிமி
மும் புத்தூசால் வீணவயல்' கடு.

இயக்கன் - ஒல்லையூர்த்தத் பூதப்பாண்டி
யனுடைய நண்பருள் ஒருவன், 'வெ
ஞ்சின வியக்கனும்' எக.

இயம்ப - ஒலிப்ப, 'கடிமனை யியம்ப'
கககூ.

இயல் - இயல்பு, 'ஆனியற் பார்ப்பன
மாக்களும்' கூ; தன்மை, 'தன்னி
யல் வழாஅது' உடு.

இயலி - நடந்து, 'களிற்றி னியலி' எக;
'கலவ மஞ்ஞயிற் காணவர வியலி'
கககூ.

இயலுதல் - இயற்றதல், 'இயறேர்வன
வ' எ; செய்ய்தல், 'பொன்னியற்புனை
தோட்டி' கச.

இயற்கை - இயல்பு, 'இயற்கையல்லன் செயற்கையிற் றேன்றினும்' கரு. தன்மை, 'ஐம்பெரும் பூதத்தியற்கை போல்' உ.

இரங்க - வருந்த, 'வேங்கைமார்பனிர ங்க' உக.

இரட்டும் - மாறியொலிக்கும், 'படுமணி யிரட்டும்.....யாண' எஉ.

இரத்தி - இலந்தைமரம், 'இரத்தி நீடி யவக

இரவல் - இரத்தல், 'ராவன்மாககன்' உச.

இரவு - இரா, 'எல்லையுமிரவுமெண்ணை ய்' எ.

இரியல்போக்கும் - சாய்த்துக்கொடுக் கும், 'கறையடியானையிரியல்போக் கும்' கரு.

இரீஇய - இருத்திய, 'கோடிகடையி ரீஇய' கஅ; 'இடர்ப்படுத்திரீஇய' எச.

இருக்கை - இருப்பிடம், 'பார்வலிருக் கை' க.

இரும் - இருமல், 'இருமிடைமிடைந்த சிலசொல்' உசக.

இரும்பிராந்தை - பிசிராந்தையாரொ ன்ணும் புலவர், 'பெருங்கோக்கிள்ளி கேட்க விரும்பிசிராந்தை யடியுறை யெனினே' எஎ.

இருமருந்து - சோறும் தண்ணீரும், 'இ ருமருந்து வினைக்கு நன்னு' எ0.

ருமை - கருமை, 'இரும்பிடித்தொ முத்' சச; பெருமை, 'அகலிருவி சம்பு' அ; 'இருநிலத்தன்ன' கச.

இல்லாகியர் - இல்லையாருக, 'இடையந்த கேண்மையில்காகியர்' கக0; இல் லாகியரோ காலமலை' உகஉ.

இல்லி - துளை, 'இல்லிதூர்ந்த பொல் லாவறுமுலை' கசச.

இலக்கம் - குறி, 'நிலைக்கொராஅ வில் க்கம்போன்றன' ச.

இலங்கை - வில்லியாதனார், 'நெல்ல மல் புறவி ளிலங்கைகிழுவோன், வி ல்லியாதன்' கஎக.

இலஞ்சி - மடு, 'க ிரீரிலஞ்சி' கஎ.

இலம் - வறுமை, 'இலம்படு புலவர்' கரு.

இலிற்றதல் - சரத்தல், 'குழவிக்கிலிற் றுமுலை' சஅ.

இவ் - இவை, 'வ, பீலியணிந்து' கரு.

- படர்தல், 'இன்' ககச.

- குதிரை, 'அலங்குனைப்பீஇ யிவுளி' ச; 'வாஅய்ச்செலலிவுளி' ககஎ.

இழிசினன் - புலைமகன், 'கட்டிசினன் குமிழிசினன்' அஉ.

இழித்தன்று - அவமதித்தது, 'வியந்தன் று மிழிந்தன்றுமில்ன்' எஎ.

இழிபிறப்பாளன் - புலையன், 'இழிபிற ப்பாளன் கருங்கைசிவப்ப' கஎ0.

இழுக்கி - தப்பி, 'மகிழ்க்கையிருக்கி' எக.

இழுது - செய், 'குழிவிவழிந்திழுது மறப்ப' சரு; நெய்யிழுது, 'இழு தின்னனவாணிணக் கொழுக்குறை' கரு0

இழுமெனமுழங்க - இழுமென்னுமோ சையை யுடைத்தாய்முழங்க, 'ஏம முரசமிழுமெனமுழங்க' க.

இழை - ஆபரணம், 'சேயிழை கணவ' க; 'வாலிழை மடமங்கையர்' கக; நூலிழை, 'இழைவலந்த பஹன் னம்' ககச.

இறங்குதல் - வீணதல், 'இறங்கு கதிர லம்வருகழனி' கஅ.

இறத்தி - போகின்றாய், 'பறக்கொடுத் திறத்தி' அ.

இறந்த-கடந்த, 'புலவரை யிறந்த புகழ்' உக.

இறந்தன்று - மிக்கது, 'வியப்பிறந்தன் றே' உகஎ.

இறியர் - கெடுவதாக, 'இறியரென் னுயி ரொன்' உக0

இறுக்கல் - திறைகொடுத்தல், 'இறுக் கல் வேண்டுந் திறையே' கஎ.

இறுக்கும் - தங்கும், 'புலங்கெட விறுக் கும் வரம்பி றுணை' கச; பண்ணும், 'தென்புல வாழ்நகக் கருங்கட னிறு க்கும்' ச.

இறுத்த - தங்கிய, 'குன்றத் திறத்த கு ரீஇயினம்' தைத்த, 'அம்புசென்றிறு த்த' கக.

இறுப்பு - சிறுகாடு, 'தூங்கிரு ளிறம்பு' கஉச.

இறை - உயர்ச்சி, 'ஏந்துகொடி யிறைப் புரிசை' கஎ; சந்தைபுடையமுன்னகை,

‘வணங்கிறைப் பணைத்தோள்’ கூஉ ;
தங்குதல், ‘நர்க்குழாததோ டிறை
கூர்ந்த’ ககக; வீட்டின் இறப்பு,
‘சுரியிறைக் குரம்பை’ கஉக.
இறைகொள்ளும் - தங்கும், ‘தேனிறை
கொள்ளு மிரும்பல் யானை’ க௭.
இறைஞ்சியு - தாழ்த்த, ‘சூலையி னறைஞ்
சிய கோட் டாழை’ க௭,
இறைஞ்சுக - வணங்குக, ‘இறைஞ்சுக
பெரும்’ கூ.
இன்மை - வறுமை, ‘இன்மை தீர்த்தல்
வன்மை யானை’ கூ.
இன்ன - துன்பம், ‘இன்ன வாசப் பிற
ர்மன கொண்டு’ கஉ.
இன்னீர் - இத்தன்மை வையுடையீர்,
‘இன்னீ ராகவி னினியவு முளவோ’
ருஅ.
இன்னேம் - இத்தன்மையையுடையேம்,
‘இன்னே மாயினேம்’ கசக.
இனம் - கூட்டம், ‘சுறவினத்தனை வா
ளோர்’ கக; நினை, ‘வெள்வாய்க்
கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி’ கரு.
இனி - இப்பொழுது, ருஉ; ககக;
‘இனிரினைந் திரக்கமா கின்று’
உசக.
இனிய - இனியவைகள், ‘இனிய செய்
தி’ கஉ.
இணைகஉ - வருந்திக்கூப்பிடம்கூப்பீர்,
‘வினைபுனை நல்லி வினைகஉக் கேட்
பவும்’ சச.
இணைப்ப - கெடுப்ப, ‘வினைபுனை நல்
லில வெவ்வெரி யினைப்ப’ உக.

௭

நகை - கொடை, ‘தண்டா வீகைத்
தகைமாண் குடுமி’ கூ; பொன்,
‘நகையங் கழற்கால்’ கூஅ, வணமை,
‘ஓம்பா வீகை’ அ.
நாகையியவிழை - மங்கலியகூத்திரம்,
‘நகை யரிய விழையணி மகளிர்’
கஉ௭.
நாண்டிய - திரண்ட, ‘நாண்டிய மழை
யென மருளும் பட்டோல்’ க௭.
நாண்டிசெல்ல - ஒங்கிச்செல்லுதல், ‘நண்
டுசெல்ல மரபின் ஞாயிறு’
உரு.
நாண்டில் - செறிதல், ‘நாண்டுகன்கிடக்
கை’ கக; வினாதல், ‘நாண்டிசெல்லற்
கொண்ட’ ககக.

நத்த - வழங்கிய, ‘செந்நீர்ப்பசும்பொ
க.
நத்தனை - கொடுத்தாய், ‘சாதனைங்கவெ
மக்கீத்தனையே’ கக.
நாப - நவார், ‘பிறர்க்கீவோர் தமக்கீப
வென்’ ககக.
நாமம் - பிணஞ்சுதிதற்கு அரிக்கும் விறக
டுக்கு, ‘கரிபுறவிறகிளிமவொள்ளழ
ல்’ உகக.
நாயும் - கொடுக்கும், ‘ஓம்பாதிமுமாற்ற
லெல்கோ’ உஉ.
நார்ப்பு - இழுத்தல், ‘நார்ப்புடைக்கராஅ
த்தன்னைவெனை’ கசச.
நார்ப்பார் - ஓரூர்; இஃது நார்த்தையெ
னவும் உழங்கும், கஅரு.
நார்த்தை - நார்த்தார், ‘நார்த்தையோனே
பாண்பெரிப்பகைஞன்’ கஅரு.
நற்று - நனுதல்,
அஉ.
நாண்மர் - பெறுவார், ‘நாண்மரோலிவ்வு
லகத்தானே’ எச.

உ

உகந்து-உயரப்பறந்து, ‘பல்கனிநரைஇ
யல்குவிகும்புகந்து’ உருக.
உகன - தாவ, ‘வெள்ளுனைக் கலிமாண்
கவிஞளம்புகன்’ கரு.
உகுத்த - உதிர்த்த, ‘பழனமுள்ளையுரு
த்தபீலி’ கக.
உட்க - அஞ்ச, ‘உடலுநருட்கவீங்கி’
க௭.
உட்கு-அச்சம், ‘உட்குவரவினங்கி’ ருஅ.
உட்கும் - அஞ்சம், ‘வானுட்கும்வடி
நீண்மகில்’ கஅ; ‘ஒன்னருட்குற்
துன்னருங்கடுந்திறல்’ கக.
உடலுதல் - பகைத்தல், ‘உடலுநருட்கு
பு’ உரு; உடலசினம்’ எஉ.
உடலுநர் - மாறுபடுவோர், ‘உடலுநரு
ட்க’ க௭.
உடற்றியோர் - சினைப்பித்தவர், ‘ஓவா
துகஉநின்னுடற்றியோர்நாடே’ ச
உடன்று - கோபித்து, ‘உடன்றுநோக்
கினன்’ க௭; ‘நீ, உடன்றுநோக்கும்
வாய்’ கூஅ; உடன்றுமேல்வந்த வம்
பமன்னர்’ எ௭.
உடுத்த - குழப்பட்ட, ‘அருங்குறும்புடி
த்தகாணப்பேரெயில்’ உக.
உண்கும் - உண்பேம், ‘உண்குமெந்தை
நிற்காண்குவந்திசின்’ கஉரு,

உண்டி - உணவு, 'உண்டிகொடுத்தோ
ருயிர்கொடுத்தோரே' கஅ.

உண்மார் - உண்போர், 'புலனுழுதுண்
மார்' சுசு; உண்ணவேண்டி, 'முந்
துவினையாணர் நாட்புதி துண்மார்'
கசுஅ.

உண்மென - உண்ணுமினென்று, 'உண்
மெனவிரக்கும் பெரும்பெயர்ச்சாத்
தன்' கஎஅ.

உண்மை - உண்டாதல், 'தேய்தலுண்
மையும் பெருகலுண்மையும்' உஎ.

உணர்த்திய - துயிலெழுப்ப; 'சேவலே
னல் காப்போருணர்த்திய கூஉம்'
உஅ.

உணர்ந்து - அறிந்து, 'முன்னமுகத்தி
னுணர்ந்து' கூ.

உணவிற்பிண்டம் - உடம்பு, 'உண்டி
முதற்றேயுணவிற்பிண்டம்' கஅ.

உம்பல் - வழித்தோன்றினோன், 'உர
வோரும்பல்' கஅ.

உமணர் - உப்புவிற்பார், 'உமணர்வெ
ருஉந்துண்' அச.

உய்த்த - செலுத்திய, 'நேமியுய்த்த' கூ.

உய்தல் - பிழைத்தல், 'உண்ணாவறுங்
கடம்புய்தல்வேண்டி' கஅக.

உய்தி - நீங்குதல், 'செய்திகொன்றோ
ர்க்குய்தியிலலென' கூச.

உய்த்தன்று - பிழைத்தது, 'சினததலுய்
ந்தன்று' உரு.

உயர்ந்திசினோர் - உயர்ந்தோர், 'உயர்ந்த
வேட்டத்துயர்ந்திசினோர்க்கு' உகச.

உயரிய - உயர்த்திய, 'ஏற்றவலனுயரிய
'.....மணியிடற்றோனும்' ரூசு.

உயவல் - வருத்தம், 'உயவற்பாண' கூக.

உயவு - வருத்தம், 'உயவரிய' கூ.

உயவும் - வருத்தம், 'அடுகளிறுயவுங்
கொடிகொள்பாசனை' கூக.

உயிர் - ஓசை, 'வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்'
ககஅ.

உரவு - வலிமை, 'உரவுச்சின்னத்திருகிய'

உரவோர் - வலியோர், 'ஒருதாமாகிய
உரவோர்' கஅ.

உரறிய - முழங்கிய, 'கணையொரியுறிய
மருங்கும்' உக.

உரறதல் - ஒலித்தல், 'உருடூரறுகருவி
யொடு' ககச.

உராய் - உலாவி, 'ததவெறியாச்சிவந்து
ராய்' ச.

உரீஇய - உரிஞ்சிய, 'கழலுரீஇய திருந்
தழி' எ.

உரு - தன் ஆணையாற்பிறாஞ்சும் உட்
குடைமை, 'உருவும் புகழுமாகி, சு;
'உருகெழு ஞாயிறு, உரு; 'உரு
கெழு முரசும்' ரூ; வடிவு, 'பெண்
னுருவொருகிற னுகின்ற' க; 'உவவு
மதி யுருவினோங்கல் வெண்குடை' கூ.

உருப்ப - அழல், 'முலைபொலி யாக
முருப்ப தூறி' உரு.

உரும் - இடி, 'பெருமலை விடரகத் துரு
மெறிந் தாங்கு' கூஎ.

உரை - புகழ், 'உரைசெல முரசுவெள
வி' உசு; 'உரைசாஸ்துவஞ் சாத்த
னும' எக.

உரைஇ - புடைபெயர்ந்துலாவி, 'போ
ர்க்குறாஇ' கூஎ.

உலகம் - தேசம், 'திங்கட்புத்தேழிதரு
முலகத்து' உஎ.

உலம்வருவோர் - சுழல்வோர்; உலம்வ
ரலும் அலம்வரலபோல்வதோ ருரிச்
சொல், 'வாயாவன்களிக் குலம்வரு
வோரே' உஏஎ.

உலைவு - தரித்திரம், 'உயங்குபடர் வரு
த்தமு முலைவுநோக்கி' கரு.

உவல் - தழை, 'பாசவலிட்ட புன்காற்
பந்தர்' உசுஉ.

உவலை - தழை. 'பாசிலைத் தொடுத்த
வவலைக்கண்ணி' ரூச.

உவவு - உவாநான், 'உவவுமதி' கூ.

உவித்த - அவித்த, 'சாந்தவிறகி னுவித்
தபுன்கம்' கசுஅ.

உழக்கி - கலக்கி, 'அரசுபடவமருழக்கி'
உசு.

உழக்கும் - வருத்தம் 'அருந்துயருழக்கு
நின் நிருந்துழையானை' கசுசு.

உழினை - கொற்றான்; இது குடநாட்
டார் வழக்கு, 'பொலங்குழையுழி
னையொடு பொலியச்சூட்டி' ரூ.

உழுபடை - கலப்பை, 'உழுபடை - யு
ன்றுசாண்மருங்கி னீன்றதண்பயனே'
கரு.

உழுவை - புலி, 'அனைச்செறியுழுவை
யிரைக்குவந்தன்ன' எஅ; 'பேழ்வா
யுழுவையை' கருஉ.

உள்ளம் - ஊக்கம்.

உள்ளாற்றுக்கவலை - ஆற்றிடைக்குறை,
'உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழல்'
உகக.

உள்ளி - நினைந்து, 'ஒருதிசை யொருவ னையுள்ளி' கஉக.

உளர - அசைப்ப, 'விரைவளியுளர' ககக.
உளருங்கூந்தல் - விரித்துவருமயிர், உசு௦.
உளவாகியர் - உளவாகுக, 'இயைந்த வைக லுளவாகியரோ' கக௦.

உளை - தலையாட்டம், 'அலங்குளைப் புர வியைவரொடு சினைஇ' உ.

உளை - தலை, 'மிசையலங்குளைய பனை' உஉ.

உளைய - வெறுப்ப, 'இளைய னிவனென வுளையக்கூறி' எஉ.

உற்க - எரிந்துவீழ, 'திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும்' சக.

உற்கம் - எரிகொள்ளி, சக. (உற்கை)

உறந்தை - உறையூர், 'அறங்கெழு சோழ ருறந்தையவையத்து' கக; 'அறந்துஞ் சுறந்தைப்பொருளை' றுஅ; 'பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை யோனே' சுக; 'மாவண் டுத்த னுறந்தையன்ன வுரைசா னன்கலம்' கருஉ.

உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 'உறழ்மணியா னுயர் மருப்பின்' உஉ.

உறற்க - உறுதொழிதல் வேண்டும், 'உள்ளடி முள்ளுநோவ வுறற்கதில்' ககச.

உறுதி - உற்றகாரியம், 'தாமறி குவர் தமக் குறுதி' சுக.

உறுவர் - எதிர்த்தவர், 'துப்புறுவர் புறம் பெற்றிசினே' கக.

உறை - நீர்த்துளி, 'உறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே' கரு; 'கார்வா னின்னுறை' கசஎ; 'நீண்டயர் வானத் துறையினும்' ககஅ.

உறையுள் - உறைதல், 'தாங்கா வுறையு ணல்லார்' உச; 'உயர்நிலையுலகத் துறையு ளின்மை' று; 'உறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே' சுச.

உறையூர் - ஓரூர்; இது சோழர்களுடைய பழைய இராசதானி; இஃது உறந்தையென்றும் கோழியென்றும் வழங்கப்படும்; கக, உஎ, சரு, சஎ, எஅ, கஎ௦, உ௦உ, கஉக, கஉரு, ககக.

உறையூர் ஏணிச்சேரி, கக

உறைவி - உறைகின்றவன், 'இன்னதுறைவியரும்படர்களைமே' கசரு.

உன்னம் - உன்னமரம் 'உன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை' .

உள

ஊக்கம் - மேற்கோள், 'இடஞ்சிறி தென்னு மூக்கற் தரப்ப' அ.

ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார், 'உடலுறநுக்கார்' கஉஉ.

ஊக்கும் - மேற்கொள்ளும், 'வானீர்க் கூக்கும்' கஎ.

ஊங்கனோர் - முன்னுள்ளோர், 'நின் னூங்கனோர் நினைப்பின்' கக.

ஊங்கு - முன், 'இன்றி னூங்கோ கேளம்' எச; 'முழுவத்தோ ளென்னை யைக் காணுலுக்கே' அஅ; 'வெண்வே லண்ணற் காணு லுக்கே - நின் னினும் புல்லியேம்' கீசக.

ஊசி=உகிசி - உடக்கு, 'ஊசிமுன்னது' உஉக.

ஊதியம் - பயன், 'பேசைமை யல்ல தூதிய மில்லென' உஅ; 'பெற்ற தூதியம்' கருச.

ஊம் - ஊமை; இஃது எண்வகை எச்சத் துளொன்ற, 'கூலுங் குறஞ் சூழஞ் செவிநிம்' உஅ.

ஊந்தி - ஏறப்படுவது, 'ஊந்தி வால்வெள்ளேறே' க.

ஊர்பு - ஊர்ந்து, 'கடலூர் பெழுதரு ஞாயிறு' றுக.

ஊரன் - மருதநிலமுடையோன், 'ஊரனென்கோ' சக.

ஊழ் - முறைமை, 'ஊழிற்றுகநின் செய்கை' உக; 'ஊழ்மாறுபெயர்' கஉரு

ஊழி - வாழ்நான், 'அன்ன வாக நின்

ஊறு - புண், 'ஊறறியா மெய்யாக்கை யொடு' கசஎ.

ஊன் - தசை, 'ஊன்சோற்றமலை' கக.

ஊன்றம் - சென்றதங்கும், 'அகலிரு விசம்பி னூன்றம்' உஉஅ.

எ

எஃகு - வேல், 'ஒளிறிலைய வெஃகேந்தி' உச.

எக்கர் - மணற்குன்று, 'நல்யாற் றெக்க ரேறி' கஎஎ.

எக்கூர்=ஒக்கூர் - ஓரூர், உசஅ.

எடுப்பி - எழுப்பி, 'வைகுதுயி லெடுப்பி' உசஎ.

எண்ணலை - எண்ணத்தையுடையை, 'நீயே பேரெண்ணலையே' கருஅ.
 எண்மை - எளிமை, 'இக்குழப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமென' சக.
 எதிர்ந்த - மாறுபட்ட, 'செய்வீனைக்கெதிர்ந்த தெவ்வர்' சா.
 எதிர்ந்து - ஏற்றுக்கொண்டு, 'புரவெதிர்து' ஐசு; 'போரெதிர்ந்தென்னை போர்க்களம் புதினே' அசு; மாறுபட்டு, 'கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந்தெழுந்த' ஐசு; 'போரெதிர்ந்து' அள.
 எத்திரம் - பொறி, 'திங்களு துழையாவெத்திரப் படுபுழை' கள.
 எத்தை - என்னிலை, 'எந்தையொடுகிடந்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வர்' கக.
 எம்மனோர் - எங்கள், 'எம்மனோர்க்கொருதலை னைம்முற்றல்' ஐக.
 எம்மோன் - எம்முடைய தலைவன், 'எம்மோன் குறவர் பெருமகன்' கருள.
 எய்த - அணுக, 'எய்த வந்தனம் யாம்' க௦.
 எய்ம்மாண் - எய்ப்பன்றி, 'எயினர் தந்தவெய்ம்மா நெறிதனை' களள.
 எய்யாதாகின்று - அறியாததாயிற்று, 'கிளத்த - லெய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே' கசுஅ.
 எயில் - பாண்டியநாட்டு ஊர்களுளொன்று, 'மன்னையி லாந்தையும்' எசு; மதிலு, 'எயிற்கதவு' க, 'ஆரெயில்பலதந்து' சா.
 எயிற்றி - மறத்தி, 'கருங்க னெயிற்றி' கருக.
 எருக்கிய - அறைந்துகொண்ட, 'ஊழினுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' உகள.
 எருத்தம் - கழுத்தம், 'இகழ்பாடுவோரெருத்தமடங்க' ச௦.
 எருத்து - கழுத்து, 'எருத்து வவ்விய புலிபோன்றன்' ச.
 எருவை - தலைவெருத்து உடல்
 ருக்கும்பருந்து; கழுகுமாம், 'விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப' சசு.
 எல் - பகற்பொழுது, 'எல்லடிப் படுத்த' க௦; விளக்கம், 'எல்லுப்பட விட்ட சுடுதி' கசு.
 எல்லரி - சல்லியென்னும் வாத்தியம், 'எல்லரி தொடுமின்' கருஉ.

எல்லை - பகல், 'எல்லையு மிரவு மெண்ணாய்' எ.
 எவ்வி - ஒருவேள், 'மாவே 'எவ்வீ - புனலம் புதவின் மிழலை' உசு; இரும்பா னெுக்கற்றலைவன் பெரும்புட்ட போரடு தானை யெவ்வி' உகக.
 எழில் - உயர்ச்சி, 'பகட்டெழின்மார்பு' கக; பெருமை, 'அறுமருப் பெழிற்கலை' உக.
 எழிலிய - எழில்பெற்ற, 'அம்பகட்டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து' சாஅ.
 எழினி - ஒருவள்ளல், 'ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற் கூடவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ நெழினியும்' கருஅ; 'லவயகம்புகழ்ந்த வயங்குவினை யொன்வாட் பொய்யா வெழினி' உக௦; 'இவனை எழினி அதியமானென்றும் கூறுவர்'.
 எழு - கணையமாம், 'காப்புடைய வெழுமுருக்கி' கசு; 'எழுவுறழ் தினிதோள்' கக.
 எள்ளிய - இகழ்ந்த, 'உன்ன மெள்ளிய மடவோன்' எக.
 எறிச்சிலூர் - இது கோளுட்டென்ன ஊர்களுளொன்று, ஐசு, சக, '.....'.
 எறித்தல் - உறைத்தல், 'நாடுசுடி கமழ்புகை யெறித்த லானே' சா.
 எறிதல் - அடித்தல், 'எறிகோ லஞ்சாவரவி னன்ன' அக.
 எறித்த - அறைந்த, 'விளங்குபொன்னறை நலங்கிளர் பலகை' கரு; கடைந்து செறிக்கப்பட்ட, 'யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக் கோன்றிதை துலாம்' கக.
 எறிந்து - வெட்டி, 'எறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவான்' கக.
 எறியா - முறித்து, 'களிறே - கதவெறியாச் சிவந்து' சா.
 எறழ்முன்பு - மிக்கவலி, 'தோல்பெயரிய வெறழ்முன்பு' எ.
 என்ருவை - என்று வினவுவாய், 'இவன்வா ரென்ருவையாயின்' கக.
 என்றாழ் - கோடை, 'வெண்கிடை - யென்றுழ் வாடுவறல்' எரு; 'வளமழை மாறிய வென்றுழ்க்கால' ககக.
 என்னது உம் - சிறிதும், 'என்னது உவ் கடிமரந் தடித லோம்பு' ஐக.
 என்னை - என்னிறைவன், 'அணங்கருள் எஅ; 'நிளையொ

‘மெருஉ மெண்ணைக்கு’ உகஉ.

எனவ - என்னுடையன சி

‘எனவ கேண்மதி’ கூரு.

ஏ.

எணி - எல்லை, ‘நளியிரு முநீ ரேணி யாக’ கூரு; ‘முநீ ரேணி’ ககௌ.

ஏத்தி - வாழ்த்தி; ‘முன்றுறை நுண்பல மணலினு மேத்தி’ கககௌ.

ஏத்துகம் - புகழ்வோம், ‘ஏத்துகம் பல வே’ க௦.

ஏதின்மாக்கள் - அயலோர், ‘ஏதின் மா க்கள் பொதுமொழி கொள்ளாது’ ருஅ.

ஏந்திய - ஒங்கிய, ‘நிலனேந்திய விசு ம்பு’ உ.

ஏமம் - காவல், ‘எல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய’ க; ‘ஏம முரசு மிழுமென முழங்க’ கூ.

ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட, ‘அருந்தே மா ந்த நெஞ்சம்’ க௦க.

ஏமாந்து - இன்புற்று, ‘காமர் நெஞ்ச மேமாந் தவப்ப’ ககஅ.

ஏமுற்று - இன்பமுற்று, ‘ஏமுற்றுக் கழி ந்த மள்ளர்க்கு’ அச.

ஏய்ப்ப - ஒப்ப, ‘அலலிப் பாவை யாடி வனப் பேய்ப்ப’ கூக.

ஏர்தல் - எழுதல், ‘ஏர்தரு சுடரின்’ - -

ஏறு - இடபம், ‘ஊர்தி வால்வென் னே ரே’ க; இடி, ‘அதிர்குர லேருெடி துளிசொரிந் தாங்கு’ கக௦; ஏறிதல், ‘பருந்தி னேறு குறித்து’ சக.

ஏறை - ஏறைக்கோன், ‘பெருங்க னாட னெம் மேறைக்குத் தருமே’ கருவ.

ஏனல் - தினை, ‘ஏனல் காப்போர்’ உஅ.

ஐ.

ஐயவி - வென்சிறுகடுகு, ‘ஐயவி புகை ப்பவும்’ கஅ.

ஐயூர் - ஒருர், உக, ருக, உஉஅ, ககச.

ஐவனம் - மலைநெல், ‘ஐவனம் வித்தி’ கருக.

ஓ.

ஒக்கல் - சுற்றம், ‘இல்லோ ரொக்கற் றலை’ கரு.

ஒக்கலை - சுற்றத்தையுடைய, ‘பெரு ம்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை’ ககக.

ஒக்கூர் - ஒருர், உகௌ.

ஒசிய - முறிய, ‘இருதலை யொசிய வெ றறி’ அ௦.

ஒடியா - இடையருத, ‘ஒடியா முறை யின்’ உக.

ஒடுக்கம் - ஒடுங்கியநிலை, ‘வல்லின் மறவ ரொடுக்கங் காணய்’ உருக.

ஒடுங்கா - மடியாத, ‘ஒடுங்கா வுள்ள த்து’ அ.

ஒண்மை - விளக்கம், ‘ஒள்ளழல்’ கக.

ஒத்தி - ஒப்பை, ‘யாங்கன மொத்தி யோ’ அ.

ஒதுக்கு - இயங்குதல், ‘ஒதுக்கின் றிணி மணற் புதுப்பும் பள்ளி’ கூக; நடை, ‘தகைமெல் லொதுக்கின் வளைக்கை விறலி’ ககரு.

ஒதுங்கி - நடந்து, ‘கோல்கா லாகக் குறம்பல் லொதுங்கி’ கருக.

ஒப்ப - தக, ‘ஒப்ப நாடி’ க௦.

ஒய்யென - லியாய, ‘ஐயலிப் புகையுந் தாங்கா தொய்யென’ கஅ.

ஒரா - தப்பாத, ‘நிலைக்கொராஅ விலக் கம்’ ச.

ஒரீஇ - தப்பி, ‘கூருகிர்ப் பருந்தி னே று குறித்தொரீஇ, சக; நீங்கி, ‘சிறு மனை வாழ்க்கையி னொரீஇ’ உக; ‘பெருநல் யாணரி னொரீஇ’ ருஉ; ‘தென்புலங் காவலி னொரீஇ’ கக.

ஒருசார் - ஒருபக்கம், ‘ஒருசா ரருவி யார்ப்ப’ ககரு.

ஒல்கல்-தளர்தல், ‘ஒல்க லுள்ள மொடு’ ககரு.

ஒல்லாய் - உடம்படாய், ‘பாசறை யல் லது நீயொல் லாயே’ கூக.

ஒல்லான் - உடன்படான், ‘நண்டவ ரடுதலு மொல்லான்’ எஅ.

ஒல்லையூர் - ஒருர்; இது பெருஞ்சாத்த னுடையது, ‘முல்லையு மூத்தியோ வவ னெல்லையூர் நாட்டே’ உசஉ.

ஒலிக்குந்து - தழைக்கும், உம் - உந்தா யிற்று, ‘கழைக்கரும்பி னெலிக்குந் து’ ககௌ.

ஒலித்தல்-தழைத்தல், ‘ஒலிநெடும் பீலி’ ரு௦.

ஒலிபு - தழைத்து, ‘தோடொலிபு நந்தி’ கஉ௦.

ஒலிமென்கூந்தல் - தழைத்த மெல்லிய கூந்தல், ககச.

ஒலியல் - தழைத்தல், ‘ஒலியற் கண்ணி’ உ௦க.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலை, ௨௦௨.
ஒலியன்மாலை - வளையமாலை, 'ஒலியன்
மாலையொடு பொலியச் சூழ' எசு.
ஒழிய - சாக, 'ஈரம் பதினமரும் பொ
ருதுகனத் தொழிய' ௨.
ஒழுக் - நடக்க, 'வையக் காவலர் வழி
மொழிந் தொழுக' அ.
ஒழுக்கை - வண்டி, 'உப்போ யொழு
கை' கசு.
ஒளித்தி - ஒளிப்பாய், 'மலைமறைத்
தொளித்தி' அ.
ஒளிர்வருஉம் - விளங்கும், 'கண்ணை
ளிர் வருஉக் கவிஞ்சா பத்து' எ.
ஒளிமுதல் - வினங்குதல், 'ஒளிவான
மன்னர்' களவ.
ஒற்றி - சாய்த்து, 'திருந்தனா நோன்
வெளில் வருந்த வொற்றி' சசு.
ஒற்றிய - வீழ்த்த, 'புலிபாரத் தொற்
றிய களிற்றினை பிழைப்பின்' ௨௬௭.
ஒறுத்தி - தண்டஞ்செய்வை, 'அத்தக
வொறுத்தி' ௧௦.
ஒன்று - பொருந்தாது, 'நிரயக் கொ
ன்பவரோ டொன்றுது' ரு.
ஒன்றுபட்டு - ஒருபெற்றிப்பட்டு, 'ஒன்
றுபட்டு வழிமொழிய' கள.
ஒன்னுதோர் - பகைவர், 'இன்னும் பெ
ருமினென்னு தோர்க்கே' கசு.
ஒன்னார் - பகைவர், 'ஒன்னார் நாடுசுடு
கமழ்புகை' சு.

ஒ.

ஒக்கிய - எடுக்கப்பட்ட, 'பொருநாக்
கோக்கிய வேலன்' சுசு.
ஒங்கல் - உயர்தல், 'ஒங்கல்
டை' ஈ.
ஒச்சி - எடுத்து, 'மதனுடை முழவுத்
தோ ளோச்சி' ரு.
ஒடை - யானை நெற்றிப்பட்டம், 'பொ
ன்னுடைப் புகரணிதுதல்' ஈ; 'ஒன்
னார் யானை யோடைப்பொன் கொ
ண்டு' ௧௨௬; 'நோன்பக டொளி
கிகு மோடை பொலிய' கசு.
ஒப்புநர் - ஒட்டுவோர், 'நெல்வினை கழ
னிப் படுபுன் ளோப்புநர்' ௨௬.
ஒம்பா - பாதுகாவாத, 'ஒம்பா வீகை'
அ.
ஒம்பாது - பாதுகாவாது, 'ஒம்பா தீயு
மாற்ற லெங்கோ' ௨௨; 'ஒம்பாது
கடந்தட்டி' ச௦.

ஒம்புற்ற - பாதுகாத்த, 'பிறரோம் புற்
ற மன்னெயில்' ச௦.
ஒய்தல் - செலுத்துதல், 'உப்போ யொ
ழுக்கை' கசு.
ஒர்க்கும் - செவிதாழ்த்துக் கேட்கும்,
'இரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்
கும்' கருள.
ஒராங்கு - ஒருபெற்றிப்பட, 'ஒராங்கு
மலைந்தன பெருமின் களிதே' கசு.
ஒரி - ஒருவன்னல், 'கொல்லி யாண்ட
வல்லி லோரியும்' கருஅ; இவனை
வல்லிலோரியென்றுந்குறுவர். தேன்
முதிர்ந்தாற்பாக்கும் லீலநிறம்; முசுக்
கலையுமாம், 'அணிநிற வேரி பாய்த
லின் மீதழிந்து - திணிநெடுங் குன்
றத் தேன்சொரியும்மே' ௧௦௬.
ஒரியர் - சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகள்,
விச்சாதாரும் நாகருமென்பர், 'விண்
பொரு நெடுங்குடைக் கொழுத்தே
ரோரியர்' கரு.
ஒரை - மகளிர்வினையாட்டு, 'ஒரை யா
யத் தொண்டொழு மகளிர்' களசு.
ஒவாது - ஒழியாது, 'ஒவாது கூஉம்' ச.

க.

கங்கை - ஓராறு, 'மன்பதை யெல்லாஞ்
சென்றுணக் கங்கைக், கனாபொரு
மலிரீர் நிறைந்து தோன்றியாவ்ரு'
கசு.
கசடு-அழுக்கு, 'கசடென்னு காட்சி' ௨௧௬.
கசிந்து - இனபுற்று, 'முதிற் பெண்டிர்
கசிந்தழி' கசு.
கசிபு - இரங்கி, 'கசிபு கைதொழாஅ'
௨௬௦.
கசிவு - இரக்கம், 'கண்பொறி போகிய
கசிவோடு' கசு; வியர்ப்பு, 'கசிவுற்
றவென் பங்கிளையோடு' கசு; 'பசி
நினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை'
கசு.
கஞல-நெருங்க, 'புதுமலர் கஞல' கசு.
கட்டும் - களையும், 'ஆம்பலொடு கட்
கும்' சுசு.
கட்சி - காடு, 'கட்சி மஞ்ஞையின்' சு௦;
சேக்கை, 'கட்சி காணக் கடமா நல்
லேறு' கருள; புகலிடம், 'கட்சி கா
ணக் கடமா நல்லேறு' ௨௦௨.
கடந்து - அழித்து, 'வெப்புடைய வர
ண்கடந்து' கசு; எதிர்நின்றழித்து,
'ஒம்பாதுகடந்து' ச௦; எ.

‘ஆலங் காணத் தமர்கடந்து’ உரு; ‘கனம்புகு மல்லற் கடந்து’ அ; வஞ்சியாதெதிரின்று, ‘கடந்தி தரணச் சேர லாதனை’ அ.

கடம்பு - ஒருமரம், ‘கார்நறுங் கடம்பின் பாகிலைத் தெரியல்’ உரு.

கடவன் - கடப்பாடாகவுடையன், ‘கடவன் பாரி கைவண் மையே’ கரு.

கடறு - சுரம், ‘இருங்கடறு வளைஇய குன்றம்’ கசு; மலைச்சாரல், ‘கடறு மணிகளர’ உரு.

கடன் - கிரியை, ‘அந்நி யந்தண ரருங் கட னிறுக்கும்’ உ; தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்’ க.

கடாம் - யானைமதம், ‘கமநீகடாத்து... ..யானை’ க.

கடி-காவல், ‘கடியுடைய வியனகர்’ கரு; விரைவு, ‘எம்மம்பு கடிவிரைதம்’ க; விளக்கம், ‘அருங்கடிப் பெருங்கலை’ கசு.

கடிந்து-போக்கி, ‘கொடிதுகடிந்து’ கரு. கடிப்பு - முரசடிக்குக்குறுந்தடி, ‘முரசுகடிப் பிகுப்பவும்’ கரு.

கடுக்கும்-ஒக்கும், ‘அவிரைல் கடுக்கும்’ உரு.

கடுங்கண்ண - வன்கண்மையையுடைய, ‘கடுங்கண்ண கொல்களிறுறல்’ கசு.

கடுங்கன்-அழன்றகன், ‘இன்கடுங் கள்ளி னாழார்’ அ.

கடுப்பு - ஒப்பு, ‘உடைவளை கடுப்பு மலர்ந்த காந்தன்’ கரு.

கடுப்பகல் - விளங்கியபகற்பொழுது.

கடுப்பசி - மிக்கபசி, ‘கடுப்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு’ உரு.

கடுப்பு - சுற்றம், ‘சேர்ந்தவர்கடுப்பார்த் தம்’ உரு; ‘உடுப்புரித்தன்னவென் பெழுமருங்கிற்கடுப்பின்’ கசு.

கடுமானகோதை - சேரமான்குட்டுவன் கோதை, ‘கவினைகவண்மைக்கடுமான் கோதை’ கரு.

கடுவளி - பெருங்காற்று, ‘கடுவளிடொகுப்பு வீண்டிய’ கரு.

கடைஇ - முடி, ‘கூழுஞ்சோறுங்கடைஇ’ கசு.

கடைஇய-செலுத்திய, ‘களிறுகடைஇய தான்’ எ.

கண் - அசைநிலை, ‘மீன்கணற்று’ கரு; கரும்பின்கண், ‘ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ’ கரு.

கண்ட - மனத்தான் ஆராய்ந்தறுகியிட்ட பட்ட, ‘நீமெய்கண்ட திமைகாணின்’ கரு.

கண்டன்று - கண்டது, ‘வாழக் கண்டன்று மிலகல்’ கசு.

கண்டுகும் - கண்டேம், ‘மன்னற்கண்டுகும்’ உரு.

கண்டுகின் - கண்டேன், ‘இனிது கண்டுகிற் பெரும’ உரு.

கண்டிரக்கோன் - கண்டிரக்கோப்பெருங் கள்ளி, ‘வண்புகழ்க் கண்டிரக்கோ னாதலின்’ கரு.

கண்டியின்று - கண்மறைந்து, ‘தூல்விரித்தன்ன கதுப்பினன் கண்டியின்று’ கரு.

கண்ணி - தலைமேற்குடப்படுமலை, ‘கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை’ க; மலை, ‘மெல்லினர்க்கண்ணி பிலைந்தமைந்தர்’ உரு.

கண்ணுறை - மேலீடு, ‘புதுசெல் வெண்ணோற்றுக் கண்ணுறை யாக’ கசு; மேலேதுவது, ‘அடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில் அரிசி வேண்டினே மாக’ கசு.

கண்ணோடிய-இரங்கிய, ‘கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறந்தலை’ கசு.

கணிச்சி - ஓர் ஆயுதம்; குந்தாலியென்றும் மழுவென்றுஞ்சொல்லுவர்; ‘மருநதில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்த’ சரு; ‘மழுவாயுதம், ‘மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனும்’ கசு; ‘கணிச்சிக் கூர்ப்படைக் கடுத்திற் லொருவன்’ கசு.

கணை - அம்பு, ‘எங்கணை கிழித்த பகட்டுழின் மார்பின்’ கசு.

கதம் - சினம், ‘கதநாய் வேட்டுவன்’ கசு.

கதமும் - ஒடும், ‘கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை’ உரு.

கதிர் - கிரணம், ‘பகல்விளங் குதியாற் பங்கதிர் விரித்தே’ அ; சுடர், ‘தண்கதிர் மதியம்,’ ‘ஒண்கதிர் ஞாயிறு’ கசு.

கதூஉம் - கவரும், ‘பூக்கதூஉ மினவானை’ கசு; ‘சுடர்நிழற் கதூஉங் கடுமுரண் முதலை’ கசு.

கந்தம் - தூண், ‘கவினெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட’ கரு.

கந்தாரம் - மது, ‘தெறிப்ப வினைந்த தீங்கந்தாரம்’ உரு.

கந்து - கம்பம், 'கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானை' களவு; 'களிறு - கந்து சேர்பு நிலைஇ' வழங்க' உஉ; தறி, 'நெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றுவே' று; பற்றுக்கோடு, 'மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த நீன்கழன் மறவர்' கூக; 'நட்புக் கந்தாக' உகௌ.

கபிலர் - சங்கப்புலவருளொருவர்; இவர் அந்தணர்; 'புலனமுகுக் கற்ற வந்த னுன, னிரந்துசென் மாக்கட் கினி யிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்' கஉசு; 'பொய்யா நாவீற் கபிலன் பாடிய, மையணி நெடுவரை' க௪௪.

கம்பலை - ஆரவாரம், 'அழுவிலிக்கம் பலை' எ.

கமழ - பாக்க, 'வியலிடங் கமழ வில ணிசை யுடையோர்க்கு' கு௦.

கயம் - நீர்நிறைந்தபள்ளம், 'கயத்திட்ட வித்து' க௭௭.

கரக்கினும் - மறைக்கினும், 'தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்' க.

கரகம் - குண்டுகை, 'நீரற வறியாக் கரகத்து' க.

கரப்பு - மறைத்தல், 'கரப்பி லுள்ள மொடு' க௪.

கராம் - முதலை, 'நர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன வென்னை' க௦௪; முதலையுள் ஒருசாதி, 'கராஅங் கலித்த குண்டு கண்ணகழி' க௭.

கரிகால்வளவன் - ஒருசோழன், 'களி யியல் யானைக் கரிகரல வளவ' கூசு.

கரு - கருப்பம், 'மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்' க௪; முட்டை, 'புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகு' க௪.

கரும்புனார் - ஒருர், க௮௪.

கருமை - வலிமை, 'கருங்கை யொன் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' க; 'கரு ங்கைக் கொல்லன்' உக.

கருவி - தொகுதி, 'கருவி வானம்'

கருநூர் - இது சேரர்களுடைய இராச தானிகளுளொன்று; இது வஞ்சியெ னவும் வழங்கும், கக, ககூ, கஉ, க௪, எவு, க௪௮, உக௧.

கலக்குற்றன்று - கலக்கமுற்றது, 'பெ ருங்கலக் குற்றன்றால்' சக.

கலப்பை - முட்டுக்கன்; பாழாமம், 'காவின்னென் கலனை சுருக்கினென் கலப்பை' உ௦௪.

கலம் - ஆபரணம், 'செய்வுறு நன்கலம்' கூ; குப்பி, 'யவனர் - நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்' று௪.

கலவம் - மயிற்சீலி, 'கலவ . மஞ்ஞ யிற் காண்வர வியலி' க௭க.

கலாம் - போர், 'புலாந்தனஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்' கூ௭.

கலாவ - கலக்க, 'தன்சிதர் கலாவப் பெய்யினும்' க௦௫.

கலி - ஒசை, 'கலிகெழு கடவுள்' று௨; செருக்கு, 'வெள்ளுனைக் கலிமான்' க௫, 'கலிமான் வளவ' கூக; 'கதழ் பரிய கலிமாவும்' று௫; தழைத்தல், 'கலிகொள் யாணா வெண்ணிப் பற ந்தலை' கூ௪.

கலிச்சுமமை - மிக்க ஆரவாரம், 'கலிச் சுமமை வியலாங்கண்' உ௨.

கலித்த - செருக்கிய, 'கராஅங் கலித்த' க௭; தழைத்த, 'துவற கலித்த தேம் பாய் புன்னை' உ௪, மிக்க, 'மானி னங் கலித்த மலை' க௭௮.

கலுழ்ந்து - கலங்கி, 'உண்கண்-கலுழ்ந் துவா ரரிப்பனி' க௪௪.

கவ்வை - எள்ளினங்காய், 'கவ்வை கறு ப்ப' க௨௦.

கவசம் - மெழ்ப்புகு கருவி, 'புலிநிறக் கவ சம்' க௭.

கவர்பு - கவர்ந்து, 'அந்தண் காவிரி வந் துகவர் பூட்ட' க௫; கவர்ந்து, 'வினை வயல கவர்பூட்டி' க௪.

கவலை - கவர்த்தவழி, 'துன்னருங் கவ லை' க.

கவான் - மலைப்பக்கம், 'விறல்வரைக் கவான்' க௫க.

கலிகண்ணோக்கு - கையாற்கலிக்கப்ப ப்பார்க்கும்பா ர்வை, 'கலிகண் ணோக்கின்.

ஆடவர்' க௭.

கலிகுளம்பு - கலிந்தகுளம்பு, 'வெள்ளு னைக்கலிமான் கலிகுளம் புகள்' க௫.

கலிகை - இடக்கலிந்தகை, 'கலிகை வண்மைக் - கடுமான் கோதை' று௪.

கலினிய - அழகுபெற்ற, 'ஆசினி கலி னிய பவலின்' க௫௮.

கலினை - ஒளியையுடையாய், 'செஞ்ஞா யிற்றுக் கலினை' ச.

கவுள் - கன்னம், 'களிறுகவு ளடுத்த வெறிகல்' ௩௦.

கவைஇய-அகத்திட்ட, 'ஆரங் கவைஇய மார்பே' ௧௬.

கவைமுள் - வேலமுள், 'கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்' ௧௮.

கழங்கு - கழற்சிக்காய், 'மகளிர் - பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாமே' ௩௬.

கழல் - ஒருகொடி, 'கழற்கனிவகுத்த' ௧௭; வீரகண்டை, 'தாள் - களங்கொளக் கழல்பறைந்தன்' ௪.

கழனி - வயல், 'கழனி யுழவர்' ௧௩.

கழாத்தலை - கழாத்தலையாரெண்ணு சங்கப்புலவர்; 'தும்போலறிவி னுமரு ளொருவன், புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை, ய்கழ்ந்ததன் பயனே' ௨௦௨.

கழால் - கழுவுதல், 'ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாலின்' ௬௪; களைதல், 'களைகால் கழாலின்' ௧௨௦.

கழி - காம்பு, 'தோல் கழியொடு பிடி செறிப்பவும்' ௧௮.

கழிப்பி - முடித்த, 'சூழேழ்துறையு முறையுளி கழிப்பி' ௧௫௨.

கழிய - இறப்ப, 'மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழிய' ௭௮.

கழியும் - இறக்கும், 'ஆடுநர் கழியுமிங் வுலகத்து' ௨௬.

கழுமிய - கலந்த, 'ஆத்தரக் கழுமிய துகளன்' ௨௫௮.

கழுவாய் - போக்கும்வழி, 'வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென்' ௩௪.

கழுஉ - கழுவி, 'கழுஉவிளங் காரம்' ௧௬.

கனம் - போர்க்களம், 'சளாம் பதின்மரும் பொருதுகளைத் தொழிய' ௨; யாகசாலை, 'பூப டட்ட வியன்களம் பலகொல்' ௧௫.

களரி - களர்நிலம், 'களரி போகிய களரியம் பறந்தலை' ௨௨௫.

களிறு - ஆண்பன்றி, 'களிறுமேல் கொள்ளவும்' ௪௧; யானை, 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்று' ௧௨.

கறங்க - ஒலிப்ப, 'சிலைத்தார் முரசங் கறங்க' ௩௬.

கறி - மிளகுகொடி, 'கறிவள ரடுக்கத்து' ௧௬௮.

கறிக்கும் - தின்னும், 'மடப்பிணை..... வேளை வெண்பூக் கறிக்கும்' ௨௩.

கறழ் - குதினாமுகக்கருவி, 'மாவே,... கறழ்பொருத செவ்வாயான்' ௪.

கறை - கறுப்பு, 'கறைமிட றணியலு மணிந்தன்' ௧.

கறையமயானை - கறைபொருந்திய அடியிணையுடைய யானை, ௩௮, ௧௩௫.

கன்மார் - கற்பார், 'இளம்பல கோசர் விளங்குபடை கன்மார்' ௧௬௬.

கனலி - சூரியன், 'அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றேறாறினும' ௩௫; 'வெங்கதிராக் கனலி துறறவும்' ௪௧.

கலை - மிகுதி, 'கலையெரி யுரறிய மருங்கும்' ௨௩௩.

கா.

கா - சோலை, 'கழமரங் துளங்கிய காவு' ௨௩; தோட்சுமை, ௧௦௩.

காண்கு - காண்பேன், 'காண்கு வந்திசிற் பெரும' ௧௭; எந்தைதிற் காண்குவந் திசினே' ௧௨௫.

காண்பு - காட்சி, 'காற்ப்பெய றிலையு காண்பின காலை' ௧௧௬.

காப்பிணை - காவலையுடையை, 'விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பிணை' ௨௦.

காப்பு - காவல், 'காப்புடைய வெழு முருக்கி' ௧௪.

காமர் - அழகு, 'காமர் - வண்ண மார்பு' ௧.

கரய்தல் - விடாய்த்தல், 'காய்தலு முண்டக் கன்வெய் யோனே' ௨௫௮.

காய - காவிய - சுமந்த, 'சுவலமுந்தப் பலகாய' ௧௩௬.

காயம் - ஆகாயம், 'வறிதுநிலையு காயமு' ௨௦, ௩௦.

கார் - கார்நிலம், 'கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை' ௧.

காரியாறு - ஓராறு, ௪௭.

காரெனோக்கல் - புல்லென்றசுற்றம் 'காரெனோக்கற் கடும்பசி யீரவல்' ௧௪௧.

காணா - ஒருசெடி, 'முட்காற் காணா முதுபழன்' ௨௫௮.

காலம் - முடிவு, 'ஞாலங் காக்குங் கால முன்பின்' ௫௬.

காலமுன்பு - காலன்போலும் வலியையுடையோய், 'கால முன்பறிந் கண்டனென்' ௨௩.

காவல் - காக்கப்படுதேயம்; ஆகுபெயர், 'காவல் - குழவி கொள்பவரினோம்புமதி' ரு.

காவலர் - காக்கும் அரசர், 'வையங்காவலர்' அ.

காவிரி - ஒருநதி, 'அந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்ட' ருரு; 'மிக்குவரு மின்னீர்க் காவிரி' சாரு; 'நீயே தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை' ருஅ; 'புனிற்றுதிர் குழவிக் கிவற்றமுலை போலச், சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிகீர்' சுஅ; 'பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற், பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந், தண்புனற் படப்பை' சுஅசு; 'கணைபொருது, இரங்குபுனனெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி, மல்லன்னாட்டு' கசச; 'கோடையாயினுங் கோடிகாவிரி புரக்கு நன்னாடு' ருருரு; 'முழங்குநீர்ப் படப்பைக் காவிரிக் கிழவன்' ருருரு.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழநாட்டில் கடற்கரைக்கண் இருந்ததோர் பழைய நகரம், ருஅ, ருஅ, கசச, ருருரு.

காழ் - கம்பம், 'வெளிநி னோன்காழ்ப் பீணநிலை முனைஇ' உரு; காமபு, 'கணபுர னோன்காழ் கிருத்தி' ருரு; நாராசம், 'சுயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன' எ0; முத்துவடம், 'மார்பிற் பூண்ட வயங்குகாழாரம்' கரு0; விதை, 'அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்த் திட்ட - காழ்' உசசு.

காழகம் - ஆடை, 'காழக நீப்பவும்' சச.

கான் - காடு, 'கானக நாடின்' ரு.

காணப்பேர் - காணையார்கோயில்; இது பல சிற்றரண்களையுடையதோர் பேரரண்; இதன்தலைவன் வேங்கைமார்பன்; இவனைவென்று இதனைக்கைக் கொண்டான் உக்கிரப் பெருவழுதி, 'அருங்குறும் புடுத்த காணப் பேரையில், வேங்கை மார்பனிரங்க' உச; ருசுஎ.

கானல் - கடற்கரை, 'நிலவுமணல் வியன்கானல்' கஎ; 'காணற் கழியுப்பு முகந்து' சு0.

கி.

கிடப்பி - கிடத்தி, 'பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி' ருரு.

- கெட்டி, 'அறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை' எரு.

கிண்கிணி - சதங்கை, 'கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டு' எஎ.

கிணை - உடுக்கை, 'துண்கோற் றகைத்த தென்கண் மாக்கிணை' எ0; போர்ப்பறை, 'பாடின றெண்கிணை கறங்க' எசு; தென்கிணை கறங்கச்சென்றாண்டட்டனனே' எஅ.

கிணைமகன் - விநலி, 'கிணைமகட் கௌந்தாற் பாடினன் வரினே' கசக.

'மகன் - கிணையென்னும்பறையையுடையவன், 'இரும்பறைக் கிணைம' ருஅஅ.

ண் - கிணைமகன், 'கொன்வரல் ருஎரு.

'வான் - உரித்தார்தன்மையையுடையோன், 'விழநீர் வேலி நாடுகிழவோனே' கரு.

கிழித்த - தின்ற, 'குறுமுயற் கொழுஞ் சூடு கிழித்த வெக்கலொடு' ருசு.

கிள்ளி - ஏனாதி திருக்கிள்ளி, 'சுழல் புனை திருந்தடிக்க் கடுமான் கிள்ளி' கசஎ. சோழன்.

கிள்ளிவளவன் - சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், 'உருகெழு பசும்பூட் கிள்ளி வளவன்' சுசு; 'கிள்ளி வளவ னல்லிசையுள்ளி' எ0.

கிளை - இனம், 'கிளைபுகலத் தலைக்கடியாங்கு' கஎ.

கிளைப்பின் - கிளறின், 'கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்' கஎச.

கிளையை - கிளைமையை யுடையோய், 'கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென' கசச.

கி.

கீழ்மடை - கடைமடை, 'அரிநர் கீழ்மடைக் கொண்ட வாணையும்' சஉ.

கிளவது - உடைவது, 'சிறுகுளங் கிளவது மாதோ' கசஅ.

கு.

குச்சு - குச்சுப்புல், 'குச்சி னினாத்த குருமயிர் மோவாய்' உருஎ.

குட்டம் - ஆழம், 'இருநீர்க் குட்டமும்' உ0; 'நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து' உசரு.

குட்டுவன் - சோழியவேளை திருக்குட்டுவன், 'வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய் வாட்டுட்டுவன்' கசக.

குடக்கு - மேற்கு, 'வெண்டலைப் புணரிக்குடகடல்' உ; 'குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்துக்குடக்கும்' சு. குடகமலை - மேற்றிசையின்கண்ணதோர்மலை, 'குடாஅது பொன்படு செடுவரை' கசக.

குடர் - நரம்பு, 'அரிக்குட ரரியின் யாமை மயிர' உசக.

குடவாயில் - ஓரூர், எசு, உசஉ.

குடவர் - குடநாட்டார், 'வளையா வீடைக் குடவர் கோவே' கள.

குடாது - மேற்கின்கண்ணது, 'குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்கும்' சு.

குடினாடு - பேராந்தை, 'கடுந்துடி குடினாடியோ டிரட்டிம்' கள.

குடிமி - பாண்டியன் பல்யாகசாலமுது குடிமிப்பெருவழி, 'குடிமிக் கோமாற் கண்டு செடுநீர்ப் புற்கை நீத்தன் வரற்கே' சுச.

குடிமித்து - முடிபையுடைத்து, 'கொண்ட குடிமித்தித் தன்பிணை நாடே' கட.

குடை - பனையோலையாற் செய்யப்படும் ஒருவகை உண்கலம், 'இரும்பனங் குடையின் மிசையு' கள.

குண்டி - ஆழம், 'குண்டகழி' கச; 'குண்டசுனை' கசக.

குணக்கு - கிழக்கு.

குணாது - கிழக்கின்கண்ணது, 'குணாது கணாபொரு தொடுகடற் குணக்கும்' சு.

குணில் - முரசுடக்கும் குறுத்தடி, 'குணில்பாய் முரசு னிரங்கு மருவி' கசக.

குணிகா - ஒருமலை, 'ஊரா தேந்திய குணிகா கூர்வேற், கூவளங் கண்ணிக் கொடும்பு ணெழினியும்' கருஅ; 'ஊராக்குணிகா கிழவ' கசக.

குப்பை - திரட்சி, 'குப்பை செல்லின் முத்தாறு தந்த' உச.

குமணன் - ஒருகொடையாளி, 'குன்றியுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண' கருக; 'நட்டோர் டட்ட நல்லிசைக் குமணன்' கள; 'திருந்துவேற் குமணன்' கசக; 'நிற்படர் திசினே நற்போர்க் குமண' கசக.

குமரி - கன்னியாறு, 'தெனா தருகெழு குமரி' சு; 'தென்குமரி' கள; 'குமரியம் பெருந்துறையினா மாந்தி' கள.

குய் - தாளிப்பு, 'கமழ்குய் யடிசில்' க; 'சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்' கட.

குரம்பை - சிறியமனை, 'குறியிறைக் குரம்பை' கடக.

குரல் - ஏறாமரம்பில் முதற்றானம், 'குரல்புணர்சீர்க் கொனைவலபான் மகனும்' கக; கதிர், 'மரணணி பெருங்குர ல்னையன்' கசக; தோகை, 'பருடக்குற் சிறுதினை' கசக.

குரவை - குரவைக்கூத்தி, 'சினமாந்தர் வெறிக்குரவை - யோத நீர்ப் பெயர்பு பொங்க' உஉ.

குரிசில் - தலைவன், 'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுற் குரிசில்' கச.

குரீஇ - குருவி, 'குன்றத் திழுத்த குரீஇயினம்' கக; 'துக்கணங் குரீஇத் தூங்குக் டேய்ப்ப' உஉரு.

குரும்பை - பனைநங்கு, 'இரும்பினையின் குரும்பைநீரும்' உச.

குருஉ - கனம், 'பசுமட் குருஉத்திரன் போல்' கட.

குலவு - வளைவு, 'குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து' கக.

குலவு - திரட்சி, 'ஒங்குமணற் குலவுத் தாழை' உச.

குலனை - செங்கழுநீர், 'நீர்தரு மகளிர் குற்ற குலனையும்' சஉ; 'குண்டிசுனைப் பூத்த குலனை' கசக. நீலம், 'தடவ வாய்க் கலித்தமாயிதழ்க் குலனை' கரு. குவை - குவிவு, 'குவையிருங் கூந்தல்' உரு.

குவைஇய-திரண்ட, 'கூர்வேற் குவைஇய மொய்ம்பின்' கசக.

குழவி - குழந்தை, 'தாய் றாவாக் குழவி போல்' ச.

குழவிகொன்பவர் - குழந்தையை வளர்ப்போர், 'குழவி கொன்பவரினோம் புமதி' ரு.

குழிசி - பாறை, 'இருங்கட் குழிசி கவிழ்த்திழுது மறப்ப' சுரு.

குழிஇ - திரண்டு, 'கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழிஇ' கசக.

குழை - தளிர், 'பொலங்குழை யுழை' .

குழைப்ப - தளிர்ப்ப, 'முளிபுற் காணத் குழைப்ப' கச௦.

குளவி - மலைமல்லிகை, 'அடைமல்கு குளவி' கூ௦; 'கூதுளங் கவினிய குளவி முன்றில்' கச௮.

குளிப்ப - மேல்விழுந்து உள்புக, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' சு.

குற்ற - பறித்த, 'குற்ற குவளை' ச௨.

குற்றதல் - குறுதல், 'குற்றான வலக்கை' உ௨.

குறித்து - கருதி, 'நீரமுடி நிவப்புக் குறித்து' கச.

குறியெதிர்ப்பை - குறித்த எதிர்ப்பை, 'கெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நலகி' கச௬.

குறுகி - அணுகி, 'இடையின்ற குறுகி' ருச.

குறுங்கோழியூர் - ஒரூர், கள, ௨௦, ௨௨.

குறநணி - அணிமை, 'நம்முட் - குறநணி காண்குவ தாக' ௨௦௬.

குறம்பறை - பேடை, 'உயர்நிலை மாடத்துக் குறம்பறை யடைஇ' சு௭.

குறம்பு - அரண், 'குறம்புல் குறம்பிற் றதும்பவைகி' கள௭; குறம்பர், 'குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்' சு௭. சிற்றரண், 'குறூஉக்களிற்றுக் குறம்புடைத்தலின்' சு௭.

குறமகள் - மனைவி, 'மெல்லியற் குறமக ளுள்ளிச் செல்வல்' கச௬.

குறமாக்கள் - சிறுபிள்ளைகள், 'ஊர்த்து மாக்கள் வெண்கோடு சழாலின்' கச௮.

குறை - முடிக்கப்படுமபொருள், 'பயக் குறை யில்லைத்தாம் வாழு நானே' க௮௮.

குன்றினும் - குறையினும், 'மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்' கரு.

குன்று - சிறுமலை, 'குன்றுமலை காடுநாடு' கள; 'குன்றுதா வெறியு மாவம் போல' உக௬; பக்கமலை, 'அம்மலை காக்கு மணிசெடுங் குன்றின்' கரு௦.

குன்றார் - ஒரூர், க௬௮.

கூ.

கூஉம் - கூப்பிடும், 'ஓவாது கூஉநின் னூடற்றியோர் நாடே' ச; கூவும், 'சேவல்..... ஏனல் காப்போ ருணர் திய கூஉம்' ௨௮.

கூகை - கோட்டான், 'வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடி' ௨௬௮.

கூடல் - மதுரை, 'தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே' ரு௮.

கூடலூர் - ஒரூர், ௨௨௬.

கூடு - கெடுக்கூடு, 'கூடு வியனகர்' கச௮.

கூதுளம் - கூதாளி, 'கூதுளங் கவினிய குளவி முன்றில்' கச௮.

கூம்பு - பாய்மரம், 'கூம்பொடு மிசைப் பாய் கனையாது' ரு௦.

கூர் - மிகுதி, 'கூரி லாண்மை' ரு.

கூழ் - சோறு, 'கொளக்கொளக் குறை படாக் கூழுடை வியனகர்' ௭௦; பொரு ௬௨௨.

கூழை - பின்படை, 'கூழைதார் கொண்டு' ௮௮; மயிர், 'கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்' சு௬.

கூளியர் - ஆற்றைகளவர், 'குரங்கன்ன புன் குறுங்கூளியர்' க௬௬; மறவர், 'கூர்நல் லம்பிற் கொடுவற் கூளியர்' ௨௬.

கூற்றம் - நாட்டின் ஒருபாகம், ௨௪; யமன், 'மருந்தில்கூற்றத்து' ரு.

கூற்று - யமன், 'உயிருண்ணுங் கூற்றுப் போன்றன்' ச.

கெ.

கெடிது - ஒருவகையின், 'குறூஉக் கெடிற்ற குண்டகழி' க௮.

கெடுவின்று - கெடுதலில்லாமல், 'கெடு வின்று.....அறின்று நிலையிற்று' ரு௬.

கேட்டிசின் - கேட்டேன், 'பிறப்பிற் கூற வழிக் கேட்டிசினே' கரு௦.

கேட்டல் - கேட்பேன், 'கேட்ட லெந்தே' ௨௭.

கேழ் - நிறம், 'சேற்றவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ் - தூற்றித் துலரின்' ௨௭.

கேளம் - கேட்டறியோம், 'இன்றி னூங்கோ கேளம்' ௭௬.

கேளிர் - சுற்றத்தார், 'வன்புலக் கேளிர்த்து வருவிருந் தமரும்' ச௨.

கை - கோடாலியின்கை, 'கெடுங்கை நலியம்' ரு௬; செயல், 'மையன் மா லையாங் கையறு பிணைய' சு௭.

கைம்முற்றல் - முடியா, 'கைம்முற்றல் நின் புகழே' ரு௬.

கைம்மை - கைம்மைநோன்பு, 'ஓண் ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர்' ௨ரு.

கையறவு - மிகமை, 'பிற்கை யறவு தானுதலும்' கடுவ.
கைவழி - யாழ், எப்பொழுதும் கைய கத்திருத்தலால் இப்பெயர்பெற்றது; 'கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி' கசுக்.

கொ.

கொட்கும் - சூழுவரும், 'காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கும்' சாக.
கொடி - ஒழுங்கு, 'ஆய் கரும்பின் கொ டிக்கலு' உஉ; 'மீன்சுடு புகையின் புலவுநாறு நெடுக்கொடி' ஓஉ; துவ சம், 'கொல்களிற்று மீயிசைக் கொ டிவிசம்பு நிழற்றும்' கூசு.
கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டி, 'கொடுந்தே ர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்' எவ.
கொடிது - தீத்தொழில், 'கொடிது கடி ந்து கோறிருத்தி' கள.
கொடித்தோய் - வழங்கினோய், 'பெரு ஞ்சோற்று மிருபதம் வளையாது கொ டத்தோய்' உ.
கொடுமை - வளைவு, 'கொடுவிற கூளரி யா' உக; 'ணீர்ச் சிறுகுளம்' ககஅ.
கொடுவரி - புலி, பண்புத்தொகைப்பு ரத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொ கை; ஆகுபெயருமாம், 'கொடுவரி வழங்குங் கொடுயர் நெடுவரை' ககடு.
கொண்கானம் - ஒருமலை, கடுசு, கடுடு, கடுசு.
கொண்டல் - சீழ்காற்று, 'கொண்டன் மாமழை' கசு.
கொண்டய - கொள்ளை, 'கொண்டியும் பெரிதென்' எஅ; 'தண்டமிழ் வரை ப்பகல் கொண்டி யாக' ககஅ; திறை, 'கொண்டி வேண்டவ னாயிற் கொன் கென்' கக.
கொண்பெருங் கானத்துக் கொண்கானங்கிழான், கடுசு.
கொண்பெருங்கானம் - கொண்கானமெ ன்னுமலை, 'தண்பல விழிதரு மருவிச், கொண்பெருங் கானம் பாடலெனைக் கௌந்தே' கடுசு; 'விளங்குபுகழ்க் கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்' கடுடு; 'இரண்டினை குடைத்தே கொ ண்பெருங் கானம்' கடுசு.

கொண்மார்-கொள்ளல்வேண்டி, 'ஒன் படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொ ண்மார்' கடு.
கொண்மென - கொண்மினெனச்சொ ல்வி, 'கொண்மெனச் - சுரத்தினுட நல்கி யோனே' கடுஉ.
கொய்து - பறித்த, 'குலவுச்சினைப் பூக் கொய்து' கக.
கொல்லுது - கெடுக்காமல், 'பிறரொ னக் குணங்கொல்லுது' கடு.
கொல்லி - ஒருமலை, 'ஒங்கு கொல்லி யோ ருட்பொரு' உஉ; 'ஒங்கிருந் கொல்லிப் பொருநன்' கடுஉ; 'பிறங் குமிசைக் கொல்லி யாண்ட வல்லி லோரியும்' கடுஅ. *
கொலைவன் - கொல்லுதலைச்செய்பவன், 'கொலைவன் யார்கொலோ' கடுஉ.
கொழுநன் - தலைவன்.
கொழுமின் - கொழுவியமின், 'கழனி யுழுவர் சூட்டொடு தொகுக்குங் கொ ழுமின்' கக.
கொள்கை - விரதம், 'ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை' உசு.
கொள்ளார் - பணகவர், 'கொள்ளாரோ ட்டிய நள்ளியும்' கடுஅ.
கொளீஇ - கொளுத்தி, 'பூநாற்றத்த புகைகொளீஇ' கசு; ஒங்குமலைப் பெ ருவிற பாம்பு நாண கொளீஇ' கடு; பெய்து, 'புனற்குருதி யுலக் கொளீஇ' உசு.
கொளை - பாட்டு, 'கொளைவல்பாண் மகனும்' கக.
கொற்றம் - வெற்றி, 'பாடுதுறை முற் றிய கொற்ற வேந்தே' உசு.
கொற்றன் - பிட்டங்கொற்றன், 'கை வன் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற' கசுஅ; 'திருந்துவேற் கொற்றன்' ககக.
கொன்றோர் - சிதைத்தோர், 'ஒருவன் - செய்தி கொன்றோர்க்கு'.

கோ.

கோ - அரசன், 'ஆற்ற லெங்கோ' உஉ.
கோடாது - வளையாமல், 'நமரொனக் கோல்கோ டாது' கடு.
கோடியார் - கூத்தர், 'விழுவிற கோடி யார் நீர்மை போல' உக.
கோடு - கொம்பு, 'துதிமழுங்கிய வெண் கோட்டான்' ச. சிராம், 'பொற் கோட்டியமரும்' உ. பக்கம், 'கோ

டுதிரன் கொண்மு' ஈடு. புடை,
'கோடுய ரடுப்பு' கசுசு. யாழின்
ஒருறுப்பு, 'கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்'
கடன; கசுடு.

கோடை - கடிய கெடுவேட்டுவன்மலை,
'வென்வீ வேலிச் கோடைப் பொரு
ட' உடுடு.

கோதை - சேரமான் கோக்கோதைமா
ர்பன், 'கோதை மாப்பிற் கோதை
யானும்' சஅ; 'யாங்கன மொழிகோ
வோங்குவாட் கோதையை' சக.
சேரன், 'மாவன் வீகைக் கோதையு
ம்' கனஉ. மாலை, 'கோதை மாப்பிற்
கோதை யானும்' சஅ.

கோயில் - அரண்மனை, ஈசு.

கோல் - கோற்றொழில், 'வார்கோல்
.....குறத்தொடி மகளிர்' ஈசு.

கோவல் - கோவலூர்.

கோவலூர் - இது பெண்ணையாற்றின்
கரையின் கண்ணதோர் நகரம்; இத்
ன் தலைவர் மலையமான் திருமுக்காரி
முதலியோர், இஃது ஒரு காலத்து
அதியமான் நெடுமானஞ்சியால் வெ
ல்லப்பட்டது; கோவலெனவும் வழ
ங்கும், 'முரணியிரு கோவலூர் நூறி
கின், அரண்டு திகிரி யேந்திய தோ
னே' கக.

கோலூர் - ஓரூர், ஈக.

கோழி - உறையூர், 'கோழி - யுயர்நிலை
மாடத்து' சுள; கோழி யோனே
கோப்பெருஞ் சோழன்' உகஉ.

கோன் - குலை, 'செழுங்கோன் வாழை'
கசுஅ.

கோளி - பூவாது காய்க்கு மரம், 'முழு
முத றெலெந்த கோளி யாலத்து'
டுஅ.

கோண்டு - இது சோழநாட்டின் உள்
நாடுகளுளொன்று, ஈசு.

கௌ.

கௌரியர்-பாண்டியர், 'தவிரா வீகைக்
கௌரியர் மருக' ஈ.

சா.

சாஅய் - மெலிந்து, 'நல்கா மையினைவ
ரச் சாஅய்' கசுசு.

சாகாடு - உருன், 'அச்சுடைச் சாகாட்
டாரம்' உடுசு. சகடம்=வண்டி, 'ஆ
ரைச் சாகாட்டாழ்ச்சி போக்கும்'
க௦; 'பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி

சொலிய' க௦; 'காவற் சாகா டுகை
ப்போன்' கஅடு; 'அச்சுடைச் சாகா
ட் டாரம் பொருந்திய - சிறுவெண்
பல்லி' உடுசு.

சாத்தன் - ஒலையூர்கிழார்மகன் பெருஞ்
சாத்தன், 'வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த
முல்லையும் பூத்தியோவவ
பூர் நாட்டே' உசஉ; பாண்
டியன் கீரஞ்சாத்தன், 'உண்மென
விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்'
கஅஅ.

சாந்து - சந்தனம், 'பொலங்கீழற்காற்
புலர்சாந்தின்' ஈ.

சாபம் - வில், 'சாப நோன்றான்' கசு;
'குறத்தொடி கழித்தகைச் சாபம்
பற்றி' எடு.

சாயலர் - இளைப்பையுடையர், 'உழை
யோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யல
ரே' டகஉ.

சாயா - இளையாத, 'மருந்தில் கூற்றத்
தருத்தொழில் சாயா' ஈ.

சாயின்ற - சாய்ந்தது, 'சாயின் நென்ப
வாஅய் கோயில்' ககன.

சார்வு - புகலிடம், 'உறுநர் செல்சார்
வாகி' உடுடு.

சாறு - விழா, 'சாறுகொண்ட கனம்
போல்' உஉ; 'சாறுதலைக கொண்
டென்' அஉ.

சான்ற - அமைந்த, 'பாடல் சான்ற வி
றல்வேந்தனும்' கக.

சான்றோர்-நற்புகனங்களாலமைந்தோர்,
'சான்றோர் செய்த கன்றுண் டா
யின்' ஈசு.

சு.

சுதடன் - குருடன், 'துஞ்சபுலி யிட
றிய சுதடன் போல்' எக.

சுதடு - குருடு; இஃது என்வகையெச்
சத்துள் ஒன்று, 'சிறப்பில் சுதடு முறு
ப்பில் பிண்டமும்' உஅ.

சுதர் - துளி, 'தண்சுதர் கலாவப் பெய்
யினும்' கடுடு.

சுதலை - கறையான், 'துன்பல் சுதலை
யரிதுமுயன் நெடுத்த - செம்புற்று'

சுதார் - சோ, 'வேற்றிழை துழைந்த
வேர்னை சுதார்' சுக; கூருகிர்ப்
பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன - ஷாறிய
சுதாரேன்' கடுடு.

சிறைய - அற, 'புலிநிறக் கவசம் பூம் பொறி சிறைய' சுக; சிதற, 'தண்ணைன் பொருளை வெண்மணன் சிறைய' கக.

சிறை - மலையுச்சி, 'ஆடுகளை நாலுஞ் சேட்சிறை' கஉ0.

சிலம்பு - மலை, 'குணில்பாய் முரசினிரங்கு மருவி-நளியிருஞ் சிலம்பு' கசக.

சிலை - வில, 'சிலைத்தா ரகலம்' சுச.

சிலைக்கும் - கொட்டும், 'வலிதூரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி' கஎ0.

சிலைத்து - ஒலித்து, 'சிலைத்தெழுந்து' எஅ.

சிலைத்து - கோபித்து, 'கதவெறியாச் சிலைத்துராஅய்' ச.

சிறநலாயம் - அலையமென்னும் நகரத்தின் ஒருபாகம், உ0உ.

சிறந்த - மிகுந்த, 'சிறந்த சீர்கெழுக்கொடியும்' க; 'சிறந்த - நான்மறை முனிவர்' சு.

சிறந்தன்று - கனத்தது, 'சிறியோன் பெரினது சிறந்தன்று மன்னே' எடு.

சிறப்பு - செல்வம், 'தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற் குடுமிக் கோமான்' சுச; தலைமை, 'வீயாச் சிறப்பின் வேன்வி முற்றி' கடு; 'உரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற' நுஎ; 'உலகமொடு நிலையுய பல்புகழ் சிறப்பின்' எஉ.

சிறுகுடி - பண்ணை, 'கைவன் றீகைப் பண்ணன் சிறுகுடி' எ0.

சிறபதம் - தண்ணீர், 'கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறபதம்' எச.

சிறபேராளர் - சிறியபெரிய ஆண்மையையுடையோர், 'நெடுமொழி மறந்த சிறபேராளர்' கஎஅ.

சிறை - அரண், 'நீர்மிகிற் சிறையு மில்லை' நுக; காவல், 'வீங்குசிறை வியலருப்பம்' கஎ; சிறகு, 'சிறுந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்து' க.

சினவின் - கொதித்தெழுமாயின், 'இருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவின்' சு0.

சினை - மரக்கிளை, 'குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து' கக.

சினை - கோபித்து, 'அலங்குளைப் புரவியைவரொடு சினை' உ; 'மடங்கலிற் சினை' எச.

சினைஇயோர் - சினப்பித்தோர், 'வளவநிற சினைஇயோர் நாடே' சக.

சீ.

சீக்கும் - தூக்கும், 'மங்கி சீக்கு மணங்குடை முன்றில்' உசஎ.

சீர் - அளவு, 'விரிசீர்த் - தெரிசீரால்' சு. தலைமை, 'வீழ்ச்சீர் - ஓடாப் பூட்டை' கஉச; 'தண்குரவைச் சீர்தாங்குந்து' உச. தாளம், 'பறைச்சீர்தாங்க்' சுஉ. நன்மை, 'சீருடைய விழைபெற்றிசினே' கக. பெருமை, 'சோகெழு கொடியு மவ்வே நென்ப' உச.

சீர்த்தி - மிகுபுகழ், 'அருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கண்ணை' கடு.

சீரை - தூலம், 'சீரை புக்க வரையாவிகை யுரவோன்' சக.

சு.

சுட்டின் - குறிப்பின், 'தொன்னிலக் கிழமை சுட்டின்' கஉ.

சுடர் - ஒளி, 'தெறுசுடர் ஒண்கதிர் ஞாயிறு' சு. சூரியன், 'சுடர் சுட்டசுரத்தேறி' ககச.

சும்மை - ஆரவாரம், 'கலிச்சும்மை வியலாங்கண்' உஉ.

சுரம் - அரியவழி, 'கெடிய வென்னாது சுரம்பல கடந்து' சஎ.

சுருக்கி - கட்டி, 'நலயா ழாருளி பதலையொடு சுருக்கி' சுச.

சுருக்கினெம் - கட்டினெம், 'சுருக்கினெக் கலப்பை' உ0ச.

சுவல் - தோன், 'சுவலமுத்தப் பலகாய்' ககக; 'சுவற்பூண் ஞாண்மிசைப் பொலிய' ககச. மேட்டுநிலம், 'வேங்கைச் செஞ்சுவல்' கஉ0.

சுவைக்க - உண்ண, 'சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்' கஉஎ.

சுற்றம் - சினைகள், 'நகைப்புற னாகனின் சுற்றம்' உக.

சுறவு - ஒருமீன், 'சுறவினத் தன்ன வானோர்' கக.

சூ.

சூட்டிய - நடாத்திய, 'நீரக விருக்கையாழி சூட்டிய' கக. பரப்பிய, 'நிலவரை சூட்டிய நீணெடுந் தானை' உஉஅ.

- சூட்டினைச்சி, 'குறுமுயற் கொழுஞ்சூ' கச. நெற்கூடு, 'பீலி - கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்கும்' கக.

ஞர் - ஞாபன்மா, 'ஞர்வை முருகன்' உக.

ஞர்ப்பு - வணந்தகடகம், 'சுடாவிடு பசு ம்பூட் ஞர்ப்பமை முன்னை' கடுக.

ஞல் - சுருப்பம், இளம்பிடி யொருகும் பத்தி னுமமோ' கரு.

ஞழ்ச்சி - உசாவதல், 'பேற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்' உ.

செ.

செக்கர் - செந்நிறம், 'செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்ற' கசு.

செங்கோலை - செங்கோலையுடையை, 'அறந்துஞ்சு செங்கோலையே' உ.

செத்தி - அறித்த, 'முழுவின் - பாடின நெண்கண் களிசெத்தி' கஉஅ.

செதுக்கண் - ஒளிமழுங்கினகண், 'புதுக்கண் மாக்கன் செதுக்க னார' உக.

செந்தில் - திருச்செந்தூர், 'வெண்டலைப் புணரியலைக்குஞ் செந்தில், நெடுவேணி' லையு காமர் வியன்றுறை' நடு.

செம்பியன் - சோழன், தானச் செம்பியன் மருக' கள.

செம்பியர் - சோழர், சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்' உஉஅ.

செம்மல் - தலைமை, 'தம்மைப் பிழைத் தேர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல்' சக;

சும்மோ ரன்ன செம்மலு மூடைத் தே' சள.

செம்மலை - தலைமையையுடையாய், 'எமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகவின்' ககசு.

செம்மற்று-தலைமையையுடையது, 'செம்மற் றம்மகின் வெம்முனை யிருக்கை' ககசு.

செம்மீன் - அங்காரகன்; திருவாதினாயு மாம்; 'செம்மீ னிமைக்கு மாக விசம்பின்' சு.

செம்மை - நேர்மை, 'செந்தொடை பிழையா வன்க ண்டவர்' க.

செய் - செய்கை, 'பெருஞ்செய் யாடவர்' ககக.

செய்தி - செய்கை, 'குடிப்பொரு ளன்றுதுஞ் செய்தி' சடு. செய்ந்கன்றி, 'செய்தி கொன்றோர்க் சூய்தி யில்லென்' கசு. செய்வை, 'இனிய செய்திநின் னார்வலர் முகத்தே' கஉ.

செய்திமோ - செய்வாயாக, 'அறஞ்செய்திமோ வருனவெய் யோய்' கசுடு.

செய்மே - செய்வாயாக, 'வேட்டை செய்ம்மே' சசு.

செயற்கை - தொழில்; 'இயற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்' கடு.

செயிர் - குற்றம், 'செயிர்தீர் கற்பிற் செயிழை' க.

செயிர்த்தன்று - வெகுண்டது, 'செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினும்' உஉசு.

செரீஇ - செருதி, 'மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇ' உஉ.

செரு - சண்டை, 'செருமிகு சேஎய்' கசு.

செருக்கிய - களித்த, 'நிணந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்' உ.

செல்ல - பரக்க, 'உணாசெல் முரசு வெளவி' உசு.

செல்லாமோ - போவேமல்லேமோ, 'செல்லாமோதில் சிலவனை விறவி' சசு.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் - சேரமாணிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன், 'செருமிகு நோன்றாட் செல்வக்கடுங்கோ, வாழியாத னென்னுத் தெவ்வார்' கஅள.

செல்வை - செல்வமுடையாய், 'செல்வையாயிற் செல்வையாகுவை' எ.

செல்ல - செல்லுதல், 'வீற்குசெல்ல மண்டிலம்' அ.

செலவு - வீதி, 'செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவும்' க.

செலியர் - தணிக, 'செலிய ரத்ததநின் வெகுளி' சு.

செலியர் - போவதாக, 'படாஅச் செலியர்நின் பகைவர் நானே' உசு.

செல்வழி - இரங்கற்பண், 'சீறியாழ் செல்வழி பண்ணி' கசுசு, கசள. மாலைப்பண், 'கைவழி மருங்கிற் செல்வழி பண்ணி' கசுசு.

செவ்வானம் - செக்கரானம், 'செவ்வானத்து வனப்புப் போன்றன்' ச.

செவ்வியோர் - நெடுநிலைமையையுடையோர், 'செவ்வியோர்க் களித்தலும்' உக.

செவ்செஞ்சேவல் - கழுஞ்செவல், 'கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த செவ்செஞ் சேவலும்' உகஅ.

செழியன் - பாண்டியன் ; 'வென்வேற் செழிய' கக ; 'செதைதலுய்த் தன்றே

செற்றன்று - கறுவுகொண்டது, 'செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினும்' உஉச.

செற்றம் - சென்றுசெறியும், 'ஆழற் புற் றத் துடம்பிற் செற்றும்' கருஉ.

செறல் - வெகுட்சி, 'செறனோக்கின் களிறு' கரு.

செறிவினை - அடக்கத்தையுடையாய், 'அறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகி' ௩௦.

செறு - வயல், 'மலங்குமிளிர் செறுவில்' சுச ; 'நூறுசெறு வாயினும்' கஅச.

செறுக்கும் - அடைக்கும், 'மீனிற் செறுக்கும்' எ.

செறுத்த - அடக்கிய, 'செறுத்த செய்யுன்' நு௩.

செறுவர் - பகைவர், 'செறுவர் கோக்கியகண்' க௦௦.

சென்மே - செல்வாயாக, 'தேர்வே னாயைக் காணிய சென்மே' க௩௩.

சென்னி - சோழன், உ௦௩. தலை, 'இறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த, நான்மறை முனிவ ரேத்துகையெதிரே' சு.

சே.

சேக்கும் - உறங்கும், 'கயலார் நானா போரிற் சேக்கும்' உஉ ; 'பொய்கை நானா போரிற் சேக்கும்' உ௦௩.

சேக்கை - கட்டில், 'தூறாமுகத் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை' நு௦.

சேண் - நெடுந்தூரம், 'சேண்வினங்கும் புகழ்' க௦ ; 'சேண்வினங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு' கசச. நெடுநான், 'திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி'உ.

சேட்சென்னி - சோழன் நலங்கிள்ளி யின்பெயர், 'சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி' உஎ ; 'சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென' உஉரு.

சேப்ப - தங்க, 'கான மஞ்ஞை கண் றொடு சேப்ப' கஉஎ.

சேய்-முறவுக்கடவுள், 'செருமிகுசேய்' கச.

சேர்ப்பன் - நெய்தனிலமுடையவன், 'பஹியிற் பணிக்கடற் சேர்ப்பனென்கோ' சுச.

சேர்ப்பு-கடற்கரை, 'பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புன்னொருங் கெழுமே' சுச.

சேர்பு - பொருந்தி, 'மழகளிறு கந்து சேர்பு நிலைஇவழங்க' உஉ.

சேர்மின் - அடையும், 'தும்மரசேர்மின்' சு.

சேறு - செறிவு, 'தலையோர் தங்கின் தீஞ்சேறு மிசைய' உஉரு.

சேறம் - செல்லுதல், 'சேறம் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே'க௩௩.

சொ.

சொலிய - கனையவேண்டி, 'புறவி னல்ல சொலிய' ௩௩ ; 'பண்டைச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய' ௧௦

சொன்றி - சோறு, 'புண்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறுஉம்' க௩எ.

சோ.

சோரும் - வடியும், 'அயறுசோரு மிருஞ் சென்னிய' உஉ.

ஞமலி-நாய், 'தொடர்ப்படு ஞமலியின்' எச.

ஞமன் - சமன், யமன், 'தெரிகோன் ஞமன்ன்போல்' சு.

ஞா.

ஞான் - நான், 'சாப நோன்ஞான்' கச ; 'ஞங்குமலைப் பெருவிற்பாம்பு ஞான் கொளி'நுரு.

ஞாயில் - மதிர்கூட்டு, 'மீன்பூத் தன்ன வுருவ ஞாயில்' உக.

ஞாயிறு - சூரியன், 'நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு' உ ; 'செஞ்ஞாயிற்றக் கவினை' சு ; 'ஞன்கதிர், ஞாயிறு' சு.

ஞான்ற - வீழ்ந்த, 'பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்று' அஉ.

நியிறு - தேனீ, 'வரிநியி ழர்க்கும் வாய்புகு கடாம்' ௧௩.

ஞெமல-பரக்க, 'வரிமணன் ஞெமல' ௧௦.

ஞெலிதல் - கடைதல், 'தான்ஞெலி தீயின் வினாவின்ன் சுட்டு' கரு௦.

ஞெலிதீ - கடைந்துகொன்னப்பட்டதீ, 'கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ வினக் கத்து' உசஎ.

ஞென்னல் - தெரு, 'கடுத்தேர் கழித்த ஞென்னல்' கரு.

தகடு - புறவிதழ், 'மாத்தகட் டொன்வீ
தாய துறுகல்' ௨௦௨.

தகடீர் - ஒருர், ௩௦.

தகரம் - ஒருமரம், 'தகரத் தண்ணிழற்
பிணையொடு வதியும்' ௧௩௨.

தகவு - தகுதி, 'காணுத்தக வுடைத்தே'
௩௬.

தகுதி - தக்கசெய்கை, 'தகுதி கேளினி
யிருகி யாள்' ௧௮.

தகை - அழகு, 'தகைமாண் வழுதி' ௩௬.
கூறுபாடு, 'வான்றுடைக்குந் தகைய
போல்' ௩௮. தகுதி, 'தகைமாண்
குடுமி' ௬. ௨

தகைத்த - கட்டப்பட்ட, 'துண்கோற்
றகைத்த தென்கண் மாக்கிணை' ௭௦.

தகைத்தல் - சுற்றுதல், 'தகைத்தார்'
௬௬.

தங்கால் - திருத்தங்காலென்னுமோரூர்,
௩௨௬.

தகம்பு - குடம், 'துண்புண ராயமொடு
தகம்புடன் றொலச்சி' ௨௨௪. மிடா,
'தயிர்கொடு வந்த தகம்பு' ௩௩.

தஞ்சம் - எளியது, 'முரசுகெழு தாயத்
தரசோ தஞ்சம்' ௭௩. எளியேன்,
'யானோ தஞ்சம்' ௩௪.

தட்கும் - தனியாநிற்கும், 'ஒக்கல் வாழ்
க்கை தட்குமா காலை' ௧௧௩.

தட்டை - கிளிகழகருவி, 'புனவர் தட்
டை புடைப்பின்' ௪௧.

தட்டோர்-தடைப்படச்செய்தோர், 'தட்
டோ ரம்ம விவட்டட் டோரோ' [தன்-
பகுதி]. ௧௮.

தட்ப - தடுப்ப, 'புள்ளிடை தட்ப' ௧௨௪.

தட - பெருமை, 'தாடோய் தடக்கை'
௧௪.

தடவரல் - வளைவு, 'தடவரல் கொண்ட
தகைமெல் லொதுக்கின்' ௧௧௩.

தடவு - ஒமகுண்டம், 'வடபான் முனி
வன் தடவினுட் டோன்றி' ௨௦௧.
சூனை, 'தடவுவாய்ச் கலித்த மாயித
ழ்க் குவணை' ௧௦௩. பெருமை, 'தடவு
நிலைப்பலவு' ௧௪௦; 'தடவுச்சினைப்
பல்பழம்' ௧௧௧.

தடி - ஊன்றடி, 'என்பொடு தடிபடு
வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே'
௨௩௩. தகை, 'புலவுகாரற்றத்த பைந்
தடி' ௧௪.

தடியும் - வெட்டும், 'கடிமரத் தடியு
மோசை' ௩௬.

தண்டம் - தண்டனை, 'தண்டமுந் தணி
திநீ' ௧௦.

தண்டா - தணியாத, 'தண்டா வீகை'
௬.

தண்மை - குளிர்ச்சி, 'தண்பொருளைப்
புனற்பாயும்' ௧௧; மென்மை, 'தண்
குரவை' ௨௪.

தண்ணுமை - முழவு, 'விசியுறு தண்ணு
மை' ௮௧.

தணிதி - தணிவை, 'தண்டமுந் தணிதி'
௧௦.

ததும்ப - நிரம்ப, 'ததும்ப வைகி' ௧௭௭.
மிகவொலிப்பு, 'சார்த்தன் முழுவின்
பாணி ததும்ப' ௧௧௪.

ததைய - சிதற, 'அருஞ்சமந் ததைய
௬௬; 'அருஞ்சமந் ததையத்
௧௨௬.

தந்து - கொட்டு, 'ஆரையில் பலதந்து'
௬.

தப்பிய - பிழைத்த, 'பார்ப்பார்த் தப்
பிய கொடுமை யோர்க்கும்' ௩௪.

தபுதி - அழிவு, 'புறவின் மபுதியுஞ்சி'
௪௩.

தம்மென - தாருமென, 'இன்னுந் தம்
மென வெம்மனோ ரிரப்பின்' ௨௦௩.

தமர் - தனக்குச்சிறந்தோர், 'தமர்தற்
றப்பி னதுநோன் றல்லும்' ௧௩௭.

தமித்து - தனித்து, 'துறுசெறு வாயி
னுந் தமித்துப்புத் துணினை' ௧௮௪.

தரீஇய - தரவேண்டி, 'ஆர்கலியாணர்த்
தரீஇயகால் வீழ்த்து' ௨௦௩.

தருஉந்து - தரும், 'எல்வனை மகளிர் தலை
க்கை தருஉந்து' ௨௪.

தருஉம் - தரும், 'பொருபடை தருஉன்
கொற்றமும்' ௩௩.

தலை - இடம், 'பெருங்கை யானையிரும்
பிடர்த்தலை யிருந்து' ௩.

தலைஇய - தலைப்பட்ட, 'வளித்தலைஇய
தீயும்' ௨; பெய்துமாரிய, 'கார்ப்பெ
ய நலைஇய' ௧௧௧.

தலைக்கை - மூதற்கை, 'தலைக்கை தருஉ
ந்து' ௨௪.

தலைக்கொண்ட - தன்னிடத்தேகொண்
ட, 'நிலந்தலைக் கொண்ட.....நரை
ம் பகின்மரும்' ௨.

தலைக்கொண்டென - தொடங்கிற்றாக,
'சாறுதலைக் கொண்டென' ௮௨.

தலைப்பாடு - நேர்படுதல், 'தலைப்பாட
ன்றவனீகை' எஃ.

தலைப்போகன்மையின் - முடிவு போகா
மையின், 'தலைப்போ கன்மையிற்
சிறுவழி மடங்கி' உஉ௩.

தலையங்கிய - கைகலந்த, 'தமிழ்தலை
மயங்கிய தலையாலங் கானத்து' க௬.

தலையாலங்கானம் - தலையாலங் காடெ
ன்னுமூர், 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலை
யாலங் கானத்து' க௬; இதன் வரலா
ற்றை, 'ஆலங்கானம்' என்பதற் கா
ண்க.

தவல் - இறந்துபடுதல், 'அவல மறுசுழி
மழுக்கலிற் தவலே நன்று' உ௩௮.

தவழ - பாக்க, 'எரிதவழ' ௩௮.

தவிரா - ஒழியாத, 'தவிரா வீகை, ௩.

தழிஇ - தழுவி, 'நோய்ப்பால் விளிந்த
யாக்கை தழிஇ' ௯௩. அணைத்துக்
கொண்டு, 'ஒருபுடைத் தழிஇ' ௬௩௩.

தழிஇய - அணைத்துக்கொண்ட, 'சிறும
றி தழிஇய செருநடை மடப்பிணை'
உ௩.

தழும்பனூர் - ஒரூர், 'பாண்சேரி வாய்
மொழித் தழும்பனூ ரன்ன' ௩௪௮.

தழை - மகளிரணியும் ஒருவகையுடை;
இதமலராலும் தளிராலும் செய்யப்
படுவது, ௧௧௬, உ௪௮.

தள்ளாதோர் - தனையாதவர், 'தள்ளா
தோரிவட்டள்ளா தோரே' ௧௮.

தளம்பு - சேறுகுத்தி, 'மலங்குமிளிர்
செறுவிற் தளம்புதடிந் திட்ட பழன்
வாளை' ௬௧.

தா.

தா - வலி, 'தாவி னன்பொன்' ௧௩௨.

தாக்கி - வெட்டி, 'அருஞ்சமந்ததையத்
தாக்கி' ௧௨௬.

தாங்க - பிடிக்க, 'முன்புதாரந்து சமத்
தாங்கவும்' ௧௪.

தாங்கி - தடுத்தி, 'வருதார் தாங்கி' ௬௨.
பொறுத்து.

தாங்கிய - தடுத்த, 'எழுஉத் தாங்கிய
கதவு' ௯௭.

தாயம் - உரிமை, 'மலர்தாயத்து' ௧௭;
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்'
௭௩.

தார் - மாலை, 'வண்ண மார்பிற் றுருங்
கெழுண்ணை' ௧; 'சிலைத்தார் மார்பு'
௧௦; 'சிலைத்தா ரகலம்' ௬௧. முன்ப

டை, 'ஒன்படைக் கடுத்தார் முன்பு
தலைக் கொண்மார்' ௧௩; 'வருதார்
தாங்கி' ௬௨.

தாரம் - பலபண்டம், 'கடற்பஃ ருரத்
த நாடுகிழ வோயே' ௩௦.

தாலம் - உண்கலம், 'பெருந்தோ டால
ம் பூசன் மேவர' ௧௨௦.

தாலி - ஐம்படைத்தாலி; இஃது இள
மைப்பருவத்திற் கழுத்திலணியும் ஒரு
வகை அணி, 'தாலி கனைத்தன்று மிஸ
னே' ௭௭

தாழை - தெங்கு, 'குலையிறைஞ்சிய
கோட்டாளழ' ௧௭.

தான் - முயற்சி, 'தாளிற் றந்து' ௧௮;
மதனுடை நோன்றான்' ௭௩; 'தாளிற்
கொள்ளலர்' ௧௦௬.

தாளை - சேளை, 'நிலவரை சூட்டிய நீ
ணெடுந் தாளை' ௨௨௮.

திகழ்தல் - விளங்குதல், 'மீன்றிகழ் வி
சும்பு' ௨௩

திங்கன் - சந்திரன், 'பன்மீ ரூப்பட் டி.
ங்கன் போலவும்' ௧௩. மாதம், 'திங்
கன் வலித்த காலன். னோனே' ௮௭.
திணிந்த - செறிந்த, 'மண்டிணிந்த நில
னும்' ௨.

திணை - குடி, 'ஆடுகுடி மூத்த விழுத்தி
ணைச் சிறந்த - வாளின் வாழ்கா' உ௪;
'வேற்றுகை யில்லா விழுத்திணைப்
பிறந்து' ௨௭; விழுத்திணைப் பிறந்த -
விசைமேற் தோனறல்' ௧௩௬.

தித்தன் - ஒரு சோழன், 'போரூருத் தித்
தன் காண்கதில்' ௮௦; 'மாவண் டித்
தன் வெண்ணெல் வேலியுறந்தைய
ன்ன' ௩௩௨; 'சிறுகண் யாணைப் பெ
றலூருத் தித்தன்' ௩௬௩.

திமிரி - திமிர்ந்து, 'எச்சி லீர்வகை விற்
புறத் திமிரி' ௨௩௮.

திமில் - மீள்படகு, 'திஷ்டமில் வன்ப
ரதவர்' உ௪; 'முந்நீர் காப்பட் டிமிற்
சுடர் போல' ௬௦.

திரங்கி - உலர்ந்து, 'ஒளிறுவான் மன்
ன ரொண்சுடர் கெடுகார் - வெளிநு
கண் போகப் பன்னாட் டிரங்கி' ௧௭௭.
திரங்கிய - உலர்ந்த, 'பெதினைத் திரங்
கிய கசிவுடை யாக்கை' ௧௬௦.

திரியினும் - வேறபடினும், 'நால்வேத
நெறிதிரியினும்' ௨.

திரியீர் - வேறுபடீர், 'உடனிலை திரியீர் ராயின்' றுஅ.

திருகி - முறுகி, 'விசும்புதிப் பிறப்பத் திருகி' கூக.

திருகிய - முறுகிய, 'சென்திருகிய' உரு.

திருத்தி - செல்விதாக்கி, 'கொடிது கடிந்து கோறிருத்தி' கக.

திருவில் - இந்திராவில், 'திருவிலல்லது கொலைவி லறியார்' உ௦.

திரைக்கும் - சுருட்டும், 'நிலந்திரைக் குங் கடற்றூனை' கூக.

தில்லை - ஒருமாம், 'தில்லை யன்ன புல் லென் சடையோன்' உருஉ.

தினைப்ப - வினையாடாநிற்க, 'இனையர் தினைப்ப' உருக.

திறத்தல் - திறத்தல் செய்வாயாக, 'அறவை யாயினினைதெனத் திறத்தல்'

திறம் - கூறுபாடு, 'நிற்றிறஞ் சிறக்க' கூ. பக்கம், 'பெண்ணுரு வொருகிற னாகின்ற' க.

திறல் - வலி, 'துன்னருந் திறல்' கூ; 'துன்னருந் கடுந்திறல்' கூக.

திறவோர் - கூறுபாடறிவோர், 'திறவோர் - காட்சியிற் றெளிந்தனம்' ககஉ.

தின்மென - தின்மினென, 'ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலின்' கரு௦.

தி.

திஞ்சாறு - இனியசாறு, 'பூங்கரும்பின் மீஞ்சாறு' உச.

திஞ்சனை - இனியசனை, 'திஞ்சனைப் பலவின் பழமுழக் கும்மே' க௦க.

திட்டி - கோதி, 'கூத்த மீட்டி' கூஉ.

திது - குற்றம், 'திதுமருங்குறமார்' கூக.

தினீர் - இனியஇனீர், 'குவவுத்தாழைத் தினீரோடு' உச.

திமை - கொடுமை, 'நீமெய் கண்ட திமை காணின்' கரு.

திர்தல் - அறதல், 'செயிர்தீர் கற்பு' கூ. திர்த்தன்று - திர்த்தது, 'புனாதிர்த் தன்று' சஉ.

து.

துகிர் - பவழம், 'பொன்னுத் துகிரு முத்தம்' உகஅ.

துஞ்சாய் - மடியாய், 'துஞ்சாய் மாறே' உஉ.

துஞ்சுதல் - தங்குதல், 'புலிதுஞ்சு வியன்புலம்' றுச.

துஞ்சும் - தங்கும், 'அறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே' உ௦. தூங்கும், 'முத்தி மஞ்சம்' உ.

துடைக்கும் - தடவும், 'வான்றுடைக் குந் தகையபேரல்' கூஅ.

துணி - துண்டம், 'வெளிற்றப் பனர்

துணியல் - தடி, 'பழன வானைப் பருஉ டெனியல்' கூக.

துன்னல் போகிய துணிவி - டனன் உரு; 'துணிவி லோரே' உகச.

துப்பு - வலி, 'துப்புறுவர்' கக; 'கடுமான் கோதை துப்பெதிர் தெழுந்த' றுச.

துமிந்து - துணிந்து, 'தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து' கக.

துமிய - துணிய, 'அணங்குடை யரவினருந்தலை துமிய' உகக.

துய்-பஞ்சு, 'துய்த்தலை மந்தியை' கருஅ.

துயின்மடிதல் - உறங்குதல், 'துயின்மடித் தன்ன' கடசு.

துரத்து - செலுத்தி, 'முன்பு துரத்து' கச.

துரப்ப - செலுத்த, 'ஊக்கத் துரப்ப' அ.

துவ்வான் - உண்ணான், 'துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்' கருக.

துவராபதி - இது பழையவேளிர்களின் கரம்; இருங்கோவேறுடையது;

துவரையெனவும் வழங்கும். 'உவராவீகைத் துவரை யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளி

ருள் வேளே' உ௦க; இது துவாரஸமுத்திரமென்று இப்பொழுது வழங்கப்படுகின்றது. 'அகத்தியனார்...

துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல்வழிக்கண் அரசர் பதி

னெண்ணாயும் பதினெண்ணுக்கு வேளிருள்ளிட்டானாயும் அருவாளனாயு

ங்கொண்டுபோந்து காடுகெடுத்து நாடாக்கி' எனத் தொல்காப்பியப்பாயிர

வுரையிலும், 'மலையமாதவன் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நர

பதியருடன்கொணர்ந்த பதினெண்வகைத் குடிப்பிறந்த வேளிர்க்கும்'

என அகத்தினையியல் கூஉ - ம் குந்திரவுரையிலும் நீச்சினுர்க்கினியுள்மு

தியிருத்தல்காண்.

துவரை - துவராபதி, ௨௦௧.

துவை - உணவின்விசேடம், 'ஊன்றுவை - கறிசோறுண்டு' ௧௪; 'அட்டான் றுளுக் கொழுந்துவை பூன்சோறு' ௧௧௩.

துவைத்த - ஒலித்து, 'துவைத்தம்பிற் றுணைதோன்றுவ' ௪.

துழந்த - துழாவிய, 'துழப்பிற் துழந்த' ௨௬.

துழந்து - துழாவி, 'இட்டுந் தொட்டுந் கெளவியுந் துழந்தும்' ௧௮௮.

துழவும் - குழுவரும், 'மாதிரந் துழவுங்-கவலை நெஞ்சத்து' ௧௪௪.

துளங்கல்செல்லாது - தளராது, 'தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல்லாது' ௩௮.

துளங்கிய - நிலைகலங்கிய, 'கடிமரந் துளங்கிய காவும்' ௨௩.

துளங்கின - தளர்ந்தன, 'குடைதுளங்கினவே' ௬௨.

துளங்குதல் - அசைதல், 'துளங்கியலாற் பிணையெருத்தின' ௧௩௩.

துறகல் - பொற்றைக்கல், 'மாத்நகட் டொள்வீ தாய துறகல்' ௨௦௨.

துறையூர் - ஒரூர், 'தண்புணல் வாயிற் றறையூர் முன்றுறை, துண்பல மணவிலும்' ௧௩௬.

துணைம் - தையல், 'இழைவலந்த பல் றன்னத்து' ௧௩௬.

துன்னல் - அணுகுதல், 'துன்னல் போகிய' ௨௩.

தூ.

தூஉய் - தூவீ, 'உயர்பலிதூஉய்' ௧௪௩.

தூங்க - ஆட, 'பறைச்சீர் தூங்க' ௬௨.

தூங்குதல் - செறிதல், 'தூங்கிடு ளிற்று ம்பில்' ௧௨௬.

தூங்குந்து - ஆடும், 'தண்குரவைச்சீர் தூங்குந்து' ௨௪.

தூம்பு - துளை, 'தூம்புடைத் தடக்கை' ௧௬.

தூவல் - துவலை, 'தூவற் கலித்த தேம்பாய் புனை' ௨௪.

தூவாத - உண்ணாத, 'தூவாக் குழவி போல்' ௪.

தெ.

தெரிகோல் - பொருள்களை ஆராயும் து லாக்கோல், 'தெரிகோன் றுமன்ன போல்' ௬.

தெரியல் - மாலை, 'பாசிலைத் தெரியல்' ௨௩; 'பொலனறத் தெரியல்' ௨௬; 'ஆர்புனைதெரியல்' ௮௨.

தெவ்வர் - பகைவர், 'செய்வீனைக் கெதி ர்ந்த தெவ்வர்' ௬.

தெவ்வீர் - பகைவீர், 'களம்புகலோம் புமின்றெவ்வீர்' ௮௭.

தெவிட்டும் - அசையிடும், 'வன்கலை தெவிட்டும்' ௧௬௧.

தெற்றி - திண்ணை, 'இலங்குவனை மக ளிற் தெற்றி யாடும்' ௩௩; வேதிகை, 'குறந்தொடி மகளிர் - பொலஞ்செய் கழங்கிற் தெற்றி யாடும்' ௩௬.

தெறல் - அழித்தல், 'வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்' ௨௨; வெம்மை, 'செஞ்ஞாயிற்றத் தெறலல்லது' ௨௦.

தெறிக்கும் - துள்ளும், 'தாவுபு தெறிக்கு மான்மேல்' ௨௩௩.

தெறித்தல் - துள்ளல், 'தெறிநடை மட ப்பினை' ௨௩.

தெறிப்ப - முற்ற, 'தெறிப்ப வினைத்த ிங்கத் தாரம்' ௨௩௮.

தெறுகதிர் - சுடுகின்றகதிர், 'தெறுகதிர்க் கனவி' ௪௩.

தெறுதல் - சுடுதல், 'தெறுகூட - ரொண்கதிர் ஞாயிறு' ௧௩. தண்டஞ்செய்தல், 'கொடியோர்த் தெறுதலும்' ௨௬.

தெறுவர - வெகுட்சிதோன்ற, 'தெறுவர விருபாற் படுக்குநின் வாய்வான்' ௩௦.

தெறுழ் - காட்டிலுள்ள தோர்கொழி; புளிமாவென்றுமுணாப்பர், 'தெறுழ்வீ பூப்ப' ௧௬௬.

தென்புலவாழ்கர் - தென்றிசைக்கண்வாழ்வோர்=பிதிரர், 'தென்புல வாழ்கர்க்குருங்கட ளிறுக்கும் - பொன்போற் புதல்வர்' ௬.

தென்னம்பொருப்பு - பொதியின்மலை, 'தென்னம் பொருப்ப னன்னடு' ௩௩. தெனாது - தெற்கின்கண்ணது, 'தெனாது துருகெழு குமரி' ௬.

தே.

தேம் - தேயம், 'தெவ்வர் தேவத்து' ௬. தேன், 'தேம்பாய் புனை' ௨௪.

தேர்க்கால் - குயவன் கலம்பகையுந் தி னி; தேர்க்கால்பொன்றிருத்தலின் இப் பெயர்பெற்றது, 'வேட்கோர்ச் சிறுஅந் தேர்க்கால் வைத்த - பசுமன்' ௩௨.

தேற்றாய் - தெளியாய், 'தேற்றாய் பெரும பொய்யே' ஐக.

தேறலை - தெளியாய், 'பிறப்பிற் கூறுவோர் மொழிதேறலையே' க௦.

தை.

தைதி - செய்த, 'பாணர் சென்னி பொலியத் தைதி' க௨௬.

தைதிய - செய்துபுனைந்த, 'கழறையிய வல்லாளனை' ச௦ புனைந்துசெய்த, 'வல்லோன் தைதிய' க௬.

தைவருதல் - தடவியருதல், 'விசம்பு தைவரு வளியும்' உ.

தொ.

தொகுக்கும் - கிரட்டும், 'தொகுக்குங் கொழுமின்' க௬.

தொட்டு - செறித்து, 'கழறொட்டு' ஏஎ. தோண்டி, 'மைந்தர் புண்டொட்டி' க௨௨.

தொடர் - சங்கிலி, 'தொடர்ப்படு ஞமலியின்' ஏச.

தொடி - பூண், 'தொடித்தலை விழுத்தண்டு' உச௬ வளை, 'ஒண்டொடி மகளிர்' உச; 'தொடிகழித் திடுதல்' அக. வீரவளை, 'தொடித்தோன்' உச௬.

தொடுக்குவர் - வளைத்துக்கொள்வர், 'தமதெனைத் தொடுக்குவ ராயின்' க௬டு.

தொடுதல் - தோண்டிதல், 'தொடுகடல்' க௬.

தொடுமின் - பிழியின், 'நறவுந் தொடுமின்' உக௨

தொடை - சந்து, 'தொடைப் பொலிந்த வலிகெழு நோன்றான்' ஏஅ; தொடுத்தல், 'செந்தொடை பிழையாவன் க ண்டுவா' க; யாழ்நரம்பு, 'தேவந் திந்தொடைச் சீறியாழ்' எ௦.

தொண்டி - இது கடற்கரையிலுள்ள தொரு நகரம், சேருண்டையது, 'தண்டொண்டியோ ரடுபொருந்' கவு; 'கண்ணுறும்மே கானலந் தொண்டி' சஅ.

தொலைஇயோன் - தொலைவித்தோன், 'தொலைஇயோ னிவனென்' க௨டு.

தொலைச்சி - தொலைத்து, 'வெங்கட் டொலைச்சிய மமையார்' உக; 'தசம்புடன் றொலைச்சி' உஉச.

தொலைச்சிய + தொலைத்த, 'மான்கணந் தொலைச்சிய' கடு௦.

தொழில் - செயல், 'பிறிதுதொழி லறியா வாசலின்' கச.

தொழுதி - கூட்டம், 'இரும்பிடித் தொழுதி' சச.

தொழுவர் - உழவர், 'நெல்லரி தொழுவர்' உ௦க.

தொன்று - பழைமை, 'தொன்றிசை' உக௭.

தோ.

தோட்டி - அங்குசம், 'பொன்னியற் புனைதோட்டியால்' கச. ஒருமலை, இது கண்ணகர்கோப்பெரு நள்ளியுடையது, 'இரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும் பெயாத் தோட்டி' கடு௦.

தோடு - இடம், 'பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை' உ௨. இலை, 'தோடொலிபுநந்தி' க௨௦. தொகுதி, 'தோடுகொண் முரசு' உ௬அ.

தோண்டாது - பறியாமல், 'மிசைப்பரந்தோண்டாது' க௦

தோய்தல் - பொருந்துதல், 'தாடோய்தடக்கை' கச.

தோல் - கேடகம், 'தோல் - துவைத்த ம்பிற் றுனைதோன்றவ' ச. பரிசை, 'மழையுருவின தோல்பரப்பி' கச; 'தோலகழியொடி பிடிசெறிப்பவும்' க௭. யாளை, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்' ஏ.

தோற்றம் - காட்சி, 'அறத்து வழிப்பேந் தோற்றம் போல்' க௬.

தோன்றல் - தலைவன், 'புகழ்சா றோன்றல்' க௬.

ந்.

நக்க - கடுக, 'எரியு நக்க' ஐ௭.

நகர் - கோயில், 'மூக்கட் செல்வர் நகர்' க௬, 'ஒளிறுவாண் மன்ன ரொண்கடர் நெடுநகர்' நகரம், 'நெடுநகர் வினைபுனை நல்லில்' உ௬.

நகாஅல் - நகுவின்றிலென், 'நகாஅலென் வந்த மாறே' உடுக.

நகுதக்கனர் - சிரிக்கத்தக்கார், 'நகுதக்கனரே நாடுமிக் கூறுநா' எ௨.

நகை - மகிழ்ச்சி, 'வாயார் பெருநகை' உக௨.

நசை - ஆசை, 'நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய' கடு.

நசைவர் - விரும்பிவந்தோர், 'நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது' க௭௦.

நசைவேட்கை - நச்சியவிரும்பம், 'நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவர்' க௬.

அரும்பத அகராதி.

நெக்கு - நடுக்கம், 'நடுக்கின்றி நிலைய ரோ' உ..

நடுங்க - தலையசைத்துக்கொண்டாட, 'சீறியாழ் நயம்புநிர் துறையுநர் நெங்கப் பண்ணி' கச்சு.

நண்ணார் - பசைவர், 'நண்ணார் நாண நாடொறுத் தலைச்சென்று' உரு.

நணி - அணிமை, 'திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினும்' கருசு.

நம்பி - விரும்பி, 'வாயாரநின் னிசைநம்பி' கருசு.

நயந்து - மகிழ்ந்து, 'நயந்தளித்தல்' நுக. விரும்பி, 'நலனயத் தென்றும் வருஉம்' கச்சு.

நயம் - இன்பம், 'நயம்புநிர் துறையுநர்' கச்சு.

நயவ - நியாயத்தை யுடையன, 'நல்ல போலவ நயவ போலவும்' நுஅ.

நயன் - ஈரம், 'நயனில் கூற்றம்' உஉஎ. நரந்தம் - நரந்தப்பூ, 'நரந்த நூறுந்தன் கையால்' உரு.

நாலுதல் - மூங்கிலிழைத்தோலித்தல், 'ஆடுகழை நாலும்' கஉ௦.

நல் - வறுமை; நல்குவென்பது நல்லெனக் குறைந்து நின்றது; 'கல்குயின் நன்னவெனலகூர் வளமிறை' கருசு.

நல்க - அளிக்க, 'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவும்' கச்சு.

நல்கி - கொடுத்தி, 'பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்க' சு.

நல்கினும் - உவப்பினும், 'நல்கினு நல்கா னாயினும்' அ௦.

நல்லவா - பெண்டிர், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மார்பு' கச்சு.

நல்லியக்கோடன் - ஒர்மா நல்லியக்கோடன், 'பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சீறியா - ஸ்ரீலோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை' கருசு.

நல்லி - மான்முட்டி, 'சிறுதலை நல்லி' உ.

நவியம் - கோடாலி, 'வடிநவி னவியம் பாய்தலின்' உரு; 'நெடுக்கை நவியம் பாய்தலின்' ருசு.

நவியம்பாய்தல் - வெட்டிதல், உரு; ருசு. நவிலுதல் - பயிலுதல், 'மறைநவி லந்தணர்' க.

நள்ளி - கண்டூர்க்கோப் பெருநள்ளி; இவன் ஒருவள்ளல், 'பிறங்குமலை நள்ளி' கச்சு; 'நளியலை நாட னள்ளியவ னெனவே' கரு௦; 'ஆர்வமுற் - றள்ளி

வருக நுலையுநரி திரத் - தன்னா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்கொன்னா ரோட்டிய நள்ளியும்' கருஅ.

நன்னென்மலை - நன்னென்னும் ஓசையையுடையமலை, 'நன்னென் மலை மருதம் பண்ணி' கச்சு.

நளி - குளிர்ச்சி, 'மரம்பிறங்கிய நளிச் சிலம்பு' கருசு. செறிவு, 'நளியிரு முந்நீர்' ருசு. பெருமை, 'நளிகடல்' உரு. நளிய-செறிவையுடைய, 'நன்மர னளிய நறுத்தண் சாரல்' கரு௦.

நற்கு - நன்கு, 'அதுநற் கறிந்தனை யாயின்' நு; 'அதுநற்கறிந்தனையாயின்' கஉக.

நறுமபுல - ஒருவகைப்புற, 'நரந்தை நறுமபுன மேய்ந்த கவரி' கருஉ.

நறுமை - நன்மை, 'பொலனறுத் தெரியல்' உரு.

நறை - நறைக்கொடி, 'நறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி' கச்சு.

நன்று - பெரிது, 'நன்று மெல்லிய பெருய்' கச்சு; 'நன்று நொய்தா லம்ம' எரு. நல்லினை, 'சான்றோர் செய்த நன்று னடாயின்' ருசு.

நன்னன் - ஒருசிற்பரகன், 'பொலந்தேர் நன்னன் மருகன்' கருக.

நனந்தலை - அகன்றலிடம், 'நனந்தலை நல்லெயில்' கரு; 'நனந்தலைப் பேரூர்' நுஎ, 'கழைபயி னாளந்தலைக் கறிவள ரடிக்கம்' கச்சு.

நா.

நாகன் - நால்கிழான்நாகன், 'திருந்து லே னாகன்' கருக.

நாஞ்சில - கலப்பை, 'நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரன்' கரு; நாஞ்சின்மலை, 'செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொரு' கரு; 'உயர்செய வழுநா நாஞ்சிற் பொருந்' கருக; 'தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்' கச்சு; 'திஞ்சுளைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருந்' ருஅ௦.

நாட்டம் - ஆராய்ச்சி, 'அறம்புநிர் தண்ண செங்கோ னாட்டத்து' ரு; 'நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை' எ௦.

நாட்டை - நாட்டையுடையாய், 'ஆடு களங் கடுக்கு மகநாட்டையே' உஅ.

நாடல் - ஆராய்தல், 'நாடல் சான்றமை ந்தினேய்' கரு.

நாடன்-குறிஞ்சிநிலமுடையோன், 'நாட
னென்கோ ளுர நென்கோ' சக.

நாடனை - நாட்டையுடையாய், 'காணக
நாடனை நீயோ' டு; 'பெருங்க னா
னை' ககௌ.

நாடி - ஆராய்ந்து, 'ஒப்ப நாடி' க0.

நாப்பண் - நடு, 'பண்மீ னாப்பட் டிங்
கன் போலவும்' கக; 'முந்நீர் நாப்பட்
டிமிற்சுடர் போல' சு0.

நாம் - அச்சம், 'நாம நல்லமர் செய்ய'
கக.

நாய் - குதாடுகருவி, 'நாயிடக் குழிந்த -
வல்லி னல்லகம்' டுஉ.

நார் - பன்னை, 'நார்பிழிக் கொண்ட
வெங்கள்' சௌ0; 'நாரரி' உகஉ.

நாலெழுவன் - நாலெழுவனாகன், 'தோ
லா நல்லிசை நாலு கிழுவன் - பருந்து
பசி தீர்க்கு நற்போர்த் - திருந்துவே
னாகன்' ககௌ.

நாவாய் - மரக்கலம், 'முந்நீர் வழங்கு
நாவாய்' கக.

நாள் - காலு, 'நாண்மகி யிருக்கை' உக.
நாள்வை - நாளோலக்கம், 'செம்ம னுள
வை யண்ணந்து புகுதல்' டுச.

நாற்றம் - மணம், 'நாற்ற நாட்டத் தறு
காற் பறவை' எ0.

நியிர்தல் - மிகைத்தல், 'நியிர்பரிய மா
தாங்கவும்' கச.

நிரயங்கொள்பவர் - நரகத்தைத் தமக்கு
இடமாகக்கொள்பவர், 'நிரயங் கொ
ள்பவரொ டொன்றாது' டு.

நிரயம் - நரகம், டு.

நிணக்கும் - கட்டும், 'கட்டி னிணக்கு
யிழிசினன்' அஉ.

நிலவு - நிலைத்தல், 'நிலவுக்கடல் வரை
ப்பு' க.

நிலியர் - நிற்பாயாக, 'நடுக்கின்றி நிலி
யரோ வத்தை' உ.

நிலியர் - நிலைபெறுவாயாக, 'நிலிய ரத்
தை நீ நிலிசை யானே' ககௌ.

நிலை - நிற்பல், 'பனைநிலை முனை' உக.

நிலைஇய - நிலைபெற்ற, 'வறிது நிலைஇய
கையுமும்' உ0; 'செந்தில் - கெடுவே
ணிநிலைஇய காமர் வியன்றறை' டுடு;
'வறிது நிலைஇய கையுமும்' க0.

நிலைஇயர் - நிற்பதாக, 'நின்ற நிலைஇயர்
நன் னுணமின்' உச.

நிலையழிந்து - நிலைகலங்கி, 'நலியம்பாய்
தலின்னிலையழிந்து' கச.

நிலந்து - ஒங்கி, 'மாக்கட னிவந்தெழுத
ரும்' ச; 'உருகெழு மதியி னிவந்து
சேண் விளங்க' கக.

நிலப்பு - ஒங்குதல், 'நீர்நிலை நிலப்பு' சு;
'நீரமுல நிலப்பு' கச.

மண்ணக நிழற்ற' க.

நிழற்றிய - நிழலைச்செய்த, 'வெண்குடை
நிழற்றிய' கஅக.

நிழற்றும் - நிழலைச்செய்யும், 'கொடிவி
சம்பு நிழற்றும்' க; 'தீமிதின் - மண்
னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை' டுச.

நிற்பின்-நின்றால், 'முந்தை நிற்பின்' க0.

நிறீஇ - நிறுத்தி, 'தம்புகழ் நிறீஇ' கஅ.

நினவ - நின்னுடையனிலகாரியம், 'நி
னவ கூறுவல்' கடு.

நீர்-தன்மை, 'செந்நீர்ப் பசும்பொன்' க.
- தன்மையையுடையது,
நீர்த்தோ நினக்கென' சக.

நு.

துணங்கு - துண்மை, 'துணங்கு செந்நா
வணங்க வேத்தி' உகக.

துணுகி-மெலிந்து, 'தோணுணுகி' ககௌ.

துதல் - சென்னி, 'குடியி கனைந்த துதல்'
எ. யானைமத்தகம்; 'புகரணிதுதல்'
க; 'புதுதல் யானை' கஉ.

துதி-துளி, 'துதிமுழங்கிய வெண்கோடு'
ச; 'துதிமுக மழுங்க' கக.

தும்மோரன்ன-தும்மைப்போலும், 'தும்
மோ ரன்ன வேந்தர்' சடு; 'தும்மோ
ரன்ன செம்மலு முடைத்தே' சௌ.

துவல் - சொல்ல, 'சகை துவல்' உச.

துவலும் - சொல்லும், 'அறத்தாறு துவ
லும்' க.

துழைக்கல்லா - துழையாத, 'கதிர் துழை
கல்லா மரம்பயில் கடிமினை' உக.

துனை - துளி, 'கூர்துனை வேல்' சஉ.

நூ.

நூறி-அறைந்துகொண்டு, 'மூலைபொலி
யாக முருப்ப நூறி' உடு; 'வெட்டி,
'அருஞ்சமந் ததைய நூறி' கக.

நெ.

நெடியோன் - வழுப்பலம்பின்றபாண்
டியன், 'முந்நீர் விழவி நெடியோன்'
க.

கெடுமாவளவன் - சோழன்குளமுற்றத்து
த்துஞ்சியகின்ளிவளவன், 'கொடிது
டங்கு யானை கெடுமாவளவன்' உஉஅ.
கெடுமானஞ்சி - அதியமான் கெடுமான
ஞ்சி, 'கெடுமானஞ்சிகீ யருளன் மா
றே' கூஉ; 'கடுமான் றேனற நெடு
மானஞ்சி' உ௦கூ.

கெடுமொழி - வஞ்சினம், 'கெடுமொழி
மன்னா' ருச. வீரமேம்பட்டவார்த
தை, 'கெடுமொழி மறத்த சிறுபே
ராளர்' களஅ.

கெடுவேளாதன் - ஒரு சிற்றரசன், 'கெடு
வேளாதன் போந்தை யன்ன' கூகூஅ.
கெய்தல் - சாக்காட்டுப்பழை, 'ஒரி நெ
ய்தல் கறங்க' ககசு.

கெய்தலங்கானல் - இஃது இளஞ்சேட்
சென்னியூர், 'கெய்தலங் கான நெ
டியோய்' க௦; இது கெய்தலங்காலை
பெனவும் வழங்கும்.

கெய்ய்மிதி - கெய்யால்மிதித்துத் திரட்
டப்பட்ட கவளம், 'கெல்லுடைக் கவ
ளமொடு கெய்ய்மிதி பெறாஅ' சசு.

கெருகை - நேற்று, 'கெருகைப் பகலி
டங்கண்ணி' உசகூ.

கெளிமருங்கு - குழிந்த இட நில
னெளி மருங்கின்' கஅ.

கெளரிய - வருந்த, 'பொய்யாச் செந்நா
கெளரிய வேத்தி' ககஅ.

கெறி - ஒழுக்கம், 'நாஅல்வேத கெறி
கிரியினும்' உ; முடக்கம், 'கெறி
கொன் வரிக்குடர்' கக௦.

நே.

கே - நாம், 'நேள கெஞ்சின்' கூ.

கேமி - சக்கரம், 'கேமி யுய்த்த' கூ.

நை.

கைத்தல் - அழித்தல், 'நாடு கைத்தலின்'
கூ.

கைவர - இரங்க, 'கல்கா மையி னைவ
ரச் சாஅய்' கசகூ.

நொ.

கொதுமலாளர் - குறளைகூறுவார், 'கொ
தும லாளர் பொதுமொழி கொள்
ளாது' கூடு.

நோ.

கோத்தின்று - கோக்கிபது, 'மறுமை
கோக் கின்றோ வன்றே' கசக.

கோகு - கோவேன், 'கோகோ யானே'
கககூ, உகசு.

கோன் - வலி, 'சாப கோன்றான்' கச;
'மதனுடை கோன்றான்' எடு.

கோன்றல் - பொறுத்தல், 'தமர்தற்
றப்பி னதுகோன் நல்லும்' கடுவ.

ப.

பஃறளி - வடிம்பல்ம்பரின்ற பாண்டிய
னுலுண்டாச்சுப்பட்டதோராறு, 'முந்
நீர் விழவி நெடியோன், நன்னீர்ப்
பஃறளி' கூ.

பகடு - ஏர், 'பகடு புறத்தருநர் பார மோ
ம்பி' கூடு. கடா, 'பெருமிதப் பக
ட்டுக்குத் துறையு முண்டோ' க௦

பரப்பு, 'பகட்டெழின் மார்பின்' ககூ.
'ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பின்',
கடுஉ. வலி, 'கதிர்விடு துண்டி ணம்
பகட்டு மார்பின்' அஅ; 'அலர்நூல்
தும்பை யம்பகட்டு மார்பின்' ககூ.

பகல் - சூரியன், 'பகலிருளினும்' உ.
நெடுநிலைமை, 'படுவ துண்டு பகலா
ற்றி' கள. பசற்பொழுது, 'பகல்வி
ளந் குதியால்' அ. பகுத்தல், 'கெரு
கைப் பகலிடந் கண்ணி' உசகூ.

பகழி - அம்பு, 'விழுத்தொடைப் பகழி'
கடுஉ.

பகன்றை-பகன்றைப்பூ, 'பனித்துறைப்
பகன்றை' உகூடு.

பச்சுன் - செவ்விறத்தசை, 'பச்சுன் றின்
று' உருஅ.

பச்சை - தோல், 'பச்சை நல்யாழ்' ககசு.

பசிலை - பொன்னிறம், 'பாழார் கெருஞ்
சிப் பசிலை வான்பூ' கடுடு.

பசும்பொன் - ஒட்டற்றப்பொன், 'பாண
ன் சூடிய பசும்பொற் றுமாண' கசக.

பஞ்சவர் - பாண்டியர், செருமாண் பஞ்
சுவ ரேறே' ருஅ.

பஞ்சி - பஞ்சு, 'பஞ்சி முன்றிற் சிற்
றில்' கககூ.

பளிலம் - தொகுதி, 'பன்னு நடுக்கிய
வேறுபடு பளிலம்' கூஉ.

பட்டமாறு - பட்டபடியால், 'பெருந்
தகை விழுப்புன் பட்ட மாறே' கூக.

பட்டன்று - பட்டது, 'மைந்துபட்டன்
றே' கக; 'ஆங்குப் பட்டன் நவன்
கைவண் மையே' ககசு.

பட்டென் - பட்டதாக, 'அறுமருப் பெ
ழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டென்' உக.

பட - மொய்ப்ப, 'வண்டுபட மலர்ந்த' உச.

படப்பை - பக்கம், 'பாசவற் படப்பை' கூ; 'பெரும்புனற் படப்பை' கூ; 'தண்புனற் படப்பை' ககக. மீனப பக்கம், 'வண்ணக்க விறவியர் படப்பைக் கொய்த வடகு' கச௦.

படர் - நினைவாலுண்டாகிய நோய், 'அரும்படர் கணமே' கசரு.

படர்தி - பேர்கின்றாய், 'அன்றோற் படர்தி யாயின்' சஅ.

படர்ந்து - நினைத்து, 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து' சஎ; 'நாரிருந் கூர்ந்த் கிழவரைப் படர்ந்தே' ககக.

படாஅ - பட்டு, 'படாஅச் செவியர்நின் பண்கவர் மீனே' உச.

படியினை - படிவித்தனை, 'காப்புடைய கயம்படியினை' கரு.

படுக்கும் - உண்டாக்கும், 'சோறுபடுக் குந் தீயோடு' உ௦.

படுத்த - வீழ்த்த, 'எறிந்துகனம் படுத்த வேந்துவான்' கக.

படுத்து - செய்து, 'இடர்ப்படுத்த திரீஇய' உச.

படுத்தல் - விளித்தல், 'படுமணி யிரட்டும்' எஉ.

படுபு - தோன்றுதல், 'படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்' கச.

படுமலை - ஒருவகைப்பாலைப்பண், 'படுமலை நின்ற பயங்கெழு சிறியாழ்' ககரு.

படை - ஆயுதம், 'எயிறு படையாக' க; 'ஒண்படைக் கந்தார்' கரு. குதி னாக்கலம், 'பொலம்படைக் கலிமா' ககக; 'ஒளிறுபடைப் புரவிய தேரும்' ககரு. கொளுத்து, 'திண்படை கலங்கிச் சிதைதலுந் தன்றோ நின் வேல்' உரு.

படைத்திசினோர் - படைத்தவர், 'உடம்பு முயிரும் படைத்திசினோரே' கஅ.

படைப்பு - செல்வம், 'வாழிய பெரும் நின் வரம்பில் படைப்பே' உஉ.

படைமடம் - வீரரல்லாதார்மேலும் முதுகிட்டார்மேலும் புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இனையார்மேலும் போர் செய்தற்குச்செல்லுதல், 'படைமடம் படாஅன்பிறர் படைமயக் குறினே' கசஉ.

பண்டை - மூன்று, 'பண்டையிற் பெரிதே' க௦.

பண்ண - ஏற்ப அமைக்க, 'புனைதேர் பண்ணவும்' உஉ.

பண்ணன் - சிறுகுழகிழான் பண்ணன், 'கைவன் ளீகைப் பண்ணன் சிறுகுழ' எ௦; 'யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய' ககக. வல்லார்கிழான் பண்ணன், 'வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்' கஅக.

பணி - ஏவல், 'வேற்றரசு பணிதொடங்குகின்' கஎ.

பணியியர் - தாழ்ச், 'பணியிய ரத்தை நின் குடையே முனிவர் - முக்கட் செல்வர் ஈகர்வலரு செயற்கே' கூ.

பிணை - குதிரைப்பந்த, 'பிணைமுனிந்து காலியற் புரவியாழ மாங்கண்' கஎஅ. பெருமை, 'பிணையெருத்தின்' கரு; 'பாவழிப் பிணைத்தான்' எஉ. மருத நிலம், 'பெருந்தண்பிணை பாழ்க்' கக யானைக்கடம், 'பிணைநிலை முனைஇக் - களிற்படிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையும்' உக.

பதத்தை - செவ்விலையுடையாய், 'இன் சொலெண் பதத்தை யாகுமதி' ச௦.

பதம் - உணவு, 'பெருஞ்சோற்று மிகு பதம் வரையாது கொடுத்தோய்' உ; 'கொள்பத மொழிய' உக. கால், 'எறிபதத்தா னிடங்காட்ட' ச. காலம், 'எறிபதத்தான்' ச. செவ்வ, ச௦; 'கொழுகொழி வளர்க்காய் கோட்பத மாக்' கஉ௦; 'பதனன்று புகு' கஉச. தார், 'பெண்டிருந் தம்பதவ் கொடுக்கும்' கருக.

பதலை - ஒருகணமாக்கிணையென்னும் பறை, 'நலயாழாகுளி பதலையோடு சுருகிக்' கூச; 'ஒருதலைப் பதலை தூங்க்' க௦க, 'பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்' கருஉ.

பதுக்கை - கற்குவியல், 'அம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கை' க. திட்டை, 'பாலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி' உசச.

பயந்த - பூத்த, 'சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ் - தூற்றித் தூலர்' உஎ.

பயம்-பயன், 'பயங்கெழு மானிலம்' ருஅ. பயம்பு - குழி, 'மாப்பயம்பின் பொறை போற்றுது' கஎ.

அ ரு ம் ப த் அ க ரா

பயன் - பிரயோசனம், 'பயன்திகழ்வைப்பின்' எ.

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஒலைசகரூபிப்பு, 'கடமாணலேறு மடமா னுருபிணை பயிரழைப்பின்' கருள்.

பயிரும் - அழைக்கும், 'சுருவன் - றய்த் தலை மந்தியைக் கையிடு உப் பயிரும்' கருள்.

பயிலுதல் - செறிதல், 'மரம்பயில் கடிமினை' உக.

பயிற்றி - பலகாற்கூறி, 'வேண்டுமொழி பயிற்றி' கூசு.

பரக்கும் - பரவும், 'ஆனிற்பரக்கும் யானைய முன்பிற - காணகம்' நு.

பரணன் - ஒருபுலவர், 'பரணன் பாடினன் மற்றொல்' கூசு.

பரதவர் - துணையர், 'திண்டியில் வன்பரதவர்' உசு.

பரம் - பாரம், 'மிசைப்பரத் தோண்டாது' கூசு.

பரல் - பருக்கைக்கல், 'பரலுடை மருங்கில்' உசுசு.

பரி - கதி, 'அலங்குணப் பரிஇ யிவுளி' ச. குகிணாநடை, 'கசழ்பரிய கலிமாவும்' நுநு செவை, 'கிமிர்பரிய பாதாங்கவம்' கசு; 'வண்பரி நெடுந்தேர்' கசுசு.

பரிக்கும் - தாங்கும், 'மண்டமர்ப் பரிக்கும் மதனுடை நேனாள்' எரு. பரிசிலர் - இரந்துவந்தோர், 'பரிசிலர்க் கருங்கல் நல்கவும்' கசு.

பரிசின்மாக்கன் - பரிசிலர், 'பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கி' ச.

பரிதல் - ஓடுதல், 'பொலம்பைத்தார்டெடப்பரிதலின்' கூசு.

பரிதி - வட்டம், 'பரிதி ஞாலத்தி' கசுசு.

பரிந்த - துணிந்து, 'கால்பரிந்துருள்' உக.

பரிப்பு - இயக்கம், 'அஞ்ஞா யிற்றுப் பரிப்பும்' கூசு.

பரியல் - இரங்குதல், 'பரியல் வேண்டா' கசு.

பரிவு - அன்பு, 'பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்' கசுசு ருக்கம், 'பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்தி'.

பருத்திப்பெண்ணு - பருத்திதூற்றும் பெண்ணு, 'பருத்திப் பெண்ணின் பணுவ லன்ன' கரு.

பல்லியாடிய - தாளியடிக்கப்பட்ட, 'பல்லியாடிய பல்வினைச் செவ்வி' கசு.

பலகை - கேடகம், 'இலங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகை' கரு.

பவர் - கொடி, 'உழினைப் பவரொடு மிடைந்து' எசு.

பழனம் - பொய்கை, 'பழன வாளை' கூசு. வயல், 'பழன மஞ்ஞா யுருத்த லீவி' கசு.

பழி - குற்றம், 'பிறப்பழி கூறுவோர்' கூசு. வளை, 'பழிதி ராற்றல்' உக.

பழிச்சி - வாழ்த்தி, 'நிற்பழிச்சிச்சேறும்' கசுசு.

பழிதாரா - பழிக்கப்படாத, 'படைப் பழி தாரா மைக்கினை னைதலும்' கரு.

பழுமரம் - பழுத்தமரம், 'யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளியிழந் தன்ன' கசு.

பழுனி - முதிர்ந்து, 'பெருவளம் பழுனி' கசு.

பள்ளி - சாலை, 'திணிமணற் புதுப்பும் பள்ளி' கூசு.

பற்றலியா - பற்றாதுதொழுக, ச.

பறத்தலை - பாசறை, 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறத்தலை' கூசு.

பாழ், 'பூனை நீடிய வெருவரு பறத்தலை' உக. பாழப்பட்டலும், 'களளி போகிய களரியம் பறத்தலை' உக.

பாழிடமாகியபுறங்காடு, 'களரியம் பறத்தலை' உசு. போரக்களம், 'கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறத்தலை' கசு; 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறத்தலை' கரு; கலிகொன் யாணர் வெண்ணிப் பறத்தலை' கூசு.

பறம்பு - ஒருமலை; இது பாரியென்னும் வள்ளலுடையது, 'பறம்பு பாடின ரதுவே' கசு; 'அளிதோ தானே பாரியது பறம்பு' கசு; 'உடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே' கசு; 'சேறும் வாழியோ பெருந்பெ யர்ப் பறம்பே' கசு; 'பறம்பிற் கோ மான் பாரியம்' கரு; 'பாரி பறம் பிறட்டரிச்சினைத் தெண்ணீர்' கசு; 'பாரி பறம்பிற் பனிச்சினை போல' கூசு. பறம்புநாடு, பாரியென்பவனுடைய நாடு, 'முந்து னூர்த்தே தண் பறம்பு கன்னாடு' கசு; 'தேர்வண் பாரி தண் பறம்பு நாடே' கசு.

பறைந்தன - நீங்கின, 'களங்கொளக் கழல்பறைந்தன' ச.

பனங்குடை - பனையோலையாற்செய்யப்
படுமுண்கலம், 'இரும்பனங் குடை
யின் மிசையும' கள.

பனிக்கும் - கடுங்கும், 'அரசு தலைபனி
க்கு மாற்றலை' சஉ; 'மடத்தகை மா
மயில் பனிக்குமென் றருளி' கசரு.

பனிச்சை - கழன்மணியினதுகனியாற்
கூறுபடுத்துச் சுருட்டப்பட்டகூந்தல்,
'கழற்கனி வருத்த துணைச்சில் லோ
திக்குறந்தொடி மகளிர்' கள.

பனுவல்-இசைப்பாட்டு, 'வரிநலில் பனு
வல் புலம்பெயர்ந் திசைப்ப' கசரு.
கேள்வி, 'செவிமுதல் வித்திய பனு
வல்' உகள. சகிரந்தபஞ்சு, 'பருத்திப்
பெண்டின் பனுவல் லனை' கஉரு. பா
ட்டு, 'பாடின பனுவற் பாணா' கஉள.
பண்ணப்போழ் - பனந்தோடு, 'மிசையலங்
குளைய பண்போழ் செரீஇ' உஉ.

பா.

பா - பரப்பு, 'பாவடி' கரு; எஉ.

பாசவல் - செவ்வியவல், 'பாசவன் மொ
க்கி' கசு.

பாசறை - பாடிவீடு, 'பாசறையல்லது
நீயொல் லாயே' கக; 'இடங்கட
வீண்டிய வியன்கட் பாசறை' சஉ.

பாசி-பிராசி - கிழக்கு, 'பாசிச் செல்
லாது' உஉக.

பாடிற்று - கூறிற்று, 'அறம்பா டிற்றே'
கசு.

பாடினி - பாணிச்சி, 'பாடினி யணி
யான்' உசஉ; விறவி, 'இழைபெற்ற
பாடினிக்கு' கசு.

பாடி - ஒலி, 'பாடிழிற் பனிக்கடல்' சக.
செவ்வி, 'பெரும்பாட் டிரத்து' கஉ௦.
முறைமை, 'பாடநிற் தொழுகும்
பண்பி னோ' ககள.

பாடுகம் - பாடுவேம், 'பாடுகம் வம்மி
னோ' கஉ.

பாடுகர் - புலவர், 'பாணர் பாடுகர் பரி
சிலா' கசரு.

பாண்டியன்மறவன் - நா;
கன், 'திருவீழ் துண்பூட் பாண்டியன்
மறவன்' களக.

பாண்டில் - கிண்ணி, 'கழற்பாண்டில்'
கள.

பாணி-ஞசை, 'நந்தன் முழுவின் பாணி
ததும்ப' ககசு. தானம், 'படுதினா
யின்சேர்ப் பாணி தூங்கும்' உ௦க.

பாமுனூர்-இது சேரநாட்டுள்ள தோளூர்;
உ௦க.

பாய்தல் - பரவுதல், 'தேம்பாய் புண்ணை'
உச.

பாயுந்த - பாயும், 'தென்கடற் றிரையி
சைப்பாயுந்து' உச.

பார் - முரம்புநிலம், 'ஊர்நனி யிறந்த
பார்முதிர் பறந்தலை' உசரு; வண்டிப்
பார், 'கால்பார் கோத்து' கஅரு; வ
லியநிலம், 'பாருடைத்த குண்டகழி'
கசு.

பார்வல் - பார்த்தல், 'பார்வலிருக்கை'
கசு.

பாரம் - பரிக்கப்படுஞ்சுற்றம், 'பாரமு
யிலமே' கசரு.

பாரி - ஒருகள்ளல், 'பாரிவேள்பாற்பா
டினை செவினே' க௦ரு; 'கடவன் பா
ரி கைவண் மையே' க௦சு; 'பாரி பா
ரி யென்றபல வேத்தி' க௦எ; பாரி
யும் பரிசில் ரிரப்பின் வாரே னென்
னான்' க௦அ; 'பாரியது பறம்பே'
க௦க; 'யாரும் பாரியு முளமே' க௦௦;
'பாரி மாய்த்தெனக் கலங்கித் தைய
ற்று' கக்க; 'பாரிய தருமை யறியார்'
ககசு; 'பறம்பிற் கோமான் பாரியும்'
கருஅ; 'கைவண் பாரி' உ௦உ; 'மலை
கெழு மாவண் பாரி' உ௦சு.

பாரிமகளிர், பரந்தோற்கு சிறப்பிற் பாரி
மகளிர்' உ௦௦; 'நெடுமொப் பாரி மக
ளிர்' உ௦க; 'கைவண் பாரி மகளி ரெ
ன்ற' உ௦உ.

பால் - பக்கம், 'பாணின்று' உஉ. விதி,
'பாற வந்த பழவிற்ற ருயம்' எரு;
'வாழியெற் புணர்ந்த பாலே' க௦சு.
பாவை - கண்மணிப்பாவை, 'புரப்போ
ர் புன்கண் பாவை சோர்' உசரு.

பாறிய - துணியாகிய, 'பாறிய சிதாரோ
ன்' கரு௦.

பி.

பிசர் - இது பாண்டிகாட்டிலுள்ளதோ
ளூர், 'இரும்பிசி ராந்தை யடிபுறை
யெனினே' ச௦எ; 'தென்னம் பொருப்
பன்ன னாட்டுள்ளும், பிசிரோனென்ப
வெணுயிரோம்புகனே' உசரு.

பிசிராந்தை - ஒருபுலவர், 'இரும்பிசிரா
ந்தை யடிபுறை' ச௦எ.

பிட்டன் - பிட்டங்கொற்றன், 'மலைகெ
ழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டன்' க௦௦;

‘வன்புல நாடான் வயமான் பிட்டன்’ கஉஉ.

பிடர் - கழுத்தி, ‘யானையிரும் பிடர்த் தலை யிருந்து’ கூ.

பிடவூர் - சோழநாட்டிலுள்ள தோரூர், ‘செடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடவூர்’ கூகூ.

பிடி - கைக்கீட்டு=கைப்பிடி, ‘தோல்க ழியொடு பிடிசெறிப்பவும்’ கூஅ.

பிண்டம் - எண்வகை யெச்சத்துளொன் று; மனைபோலப் பிறப்பது, ‘உறுப் பில் பிண்டமும்’ உஅ.

பிணி - கட்டு, ‘பிணியுறு முரசும்’ உரு. நோய், ‘பெண்டிரும் பிணியுடைய ரும்’ கூ.

பிணிக்கொண்ட - கட்டுதலைச்செய்த, ‘க யிறுபிணிக் கொண்ட’ கூ.

பிணிமுகம் - மயில், முருகக் கடவுள் ஏறும்யானையென்றமும், ‘பிணிமுக லூர்க்கி யொன்செய் யோனும்’ ரூகூ.

பிணை - பெண்மான், ‘பெருங்குண் மாப் பிணை’ உ.

பிழையாத - தவறாத, ‘செந்தொடை பி ழையா வன்க ண்டவா’ கூ.

பிற்றைநிலை - வழிபாட்டுநிலை, ‘பிற்றை நிலை முனியாது கற்றனன்றே’ கஅகூ.

பிறக்கு - பிறப்பேன், ‘மாறியான் பிறக் கு’ எக. பின், ‘நசைபிறக் கொழிய’ கரு.

பிறங்கிய - செறிந்த, ‘மரம் பிறங்கிய நளிச்சிலம்பில்’ கூககூ.

பிறங்குதல் - உயர்தல், ‘பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை’ கூகூ. மிகுதல், ‘பி றங்குநீர்ச்சேர்ப்பினும்’ கூகூ.

பிறர் - பகைவர், ‘பிற ரகன்றலை நாடே’ எ; ‘பிறரோம் புற்ற மன்னெயில்’ ச௦. வேற்றரசர், ‘பிறர்மண் கொண் டு’ கஉ.

பின்றை - பின்பு, ‘பாண்முற் றொழிந்த பின்றை’ உகூ.

பி.

பீடி - பெருமை, ‘பீடிடைய வெறழ் முன்பின்’ கஎ; ‘பீடிகெழு வேந்தே’ கூரு; ‘பீடுஞ் செம்மலு மறியார்’ எகூ. வலி, ‘வேந்தபீ டமுத்த வேந்துவே ற் றுனை’ உஉரு.

பீரை - பீர்க்கு, ‘பீரை நாறிய சுரையி வர் மருங்கின்’ ககசூ.

பீலி - மயிலின்றோகை, மஞ்ஞையு குத்த பீலி’ ககூ.

பீன்-‘ரூல், ‘கருந்தான் போகி யொருங் குபின் விரிந்து’ கஉ௦.

பு.

புக்கில் - புக்லிடம், ‘துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கில்’ உஉக.

புகர் - யானைமத்தகத்துப்புள்ளி, ‘புகர ணிதுதல்’ கூ.

புகர்க்கலை - புள்ளிமாண்கலை, ‘புழற் றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி’ கருஉ.

புகல - விரும்ப, ‘கிளைபுகலத் தலைக்கடி யாங்கு’ கஎ.

புகலுதல் - விரும்புதல், ‘செஞ்சுடைய புக்ன்மறவரும்’ ருரு.

புகலும் - விரும்பும், ‘போரொளிற் புக் லும் புனைகழன் மறவர்’ கூகூ.

புகவு - உணவு, ‘அகநாட் டண்ணல் புக்வே’ உசகூ.

புகழ்-கீர்த்தி, ‘சேன்விளங் கும்புகழ்’ க௦. புகழ்மேம்படுகண் - புகழை மேம்படுத்து மவன், சஅ.

புகார் - ஆற்றுமுகம், ‘புகாரார் புருத்த பெருங்கலம்’ கூ௦.

புடைபெயர்தல் - கீழ்மேலாதல், ‘நிலம் புடை பெயர்வ தாயினும்’ கூசூ.

புடையல் - மாலு, ‘இரும்பனம்புடைய ல்’ கூகூ.

புணர்தல் - பொருந்துதல், ‘குரல்புணர் ழீர்க் கொணைவல்பாண் மகனும்’ கக.

புணரி - அலை, ‘வெண்டலைப்புணரி’ உ; கூகூ.

புணரியோர் - கூட்டினவர்கள், ‘நீரு நி லனும் புணரியோர்’ கஅ.

புத்தேன் - தெய்வம், ‘புத்தே னுலகத் தற்று’ உஉ.

புதல்வர் - பிள்ளைகள், ‘பொன்போற் புதலவர்’ கூ; ப புதலவர்’

புதவு - கதவு, ‘புனலம் புதவின்’ உசூ.

புதுவது - புதிது, ‘புதுவதோ வன்றே’ சஉ; ‘தொலைதலும் புதுவ தன்று’ எகூ.

புயத்து - பிடுங்கி, ‘புயத்தெறி கரும்பின்’ உஅ.

புரந்த - உண்டாக்கப்பட்ட, ‘ஒன்னழற் புரந்த தாமரை’ கக; ‘அழல்புரந்த வடர்தாமரை’ உகூ.

புரவலை - பாதுகாப்பாய், 'இரவலர் புரவலை நீயு மல்ல' கசுஉ.

புரவி - குதிரை, 'அலங்குனைப் புரவி' உ.

புரவு - அரசிறை, 'குடிபுர விரக்குங் கோலெனாருக' எரு; வினாநிலம், 'புரவத்தொடுத்த துண்குவை யாயினும்' உசு0.

புரி - முறுக்கு, 'புரியடங்கு நரம்பின்' கருரு.

புரிசை - மதில், 'ஏந்துகொழ யிறைப்புரிசை' கஎ; 'பல்படைப் புரிசை' உஉச.

புரிதல் - ஆராய்தல், அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னுட்டத்து' கரு.

புரிந்து - விருப்பி, 'நயம்புரிந் துறையுநர்' கசரு.

புரை - குறம், 'புரையி னற்பனுவல்' கரு; 'புரைநீர் தன்றது புதுவதோ வன்றே' சஉ.

புரைமை - உயர்ச்சி, புரைமை' கசு; 'மன்பதை காக்கு நின் புரைமை நோக்காது' உக0.

புல்லாற்றார் - ஒருந், உகக.

புல்லென் கண்ணர் - புற்கென்ற கண்ணர், எஅ.

புல்லென்சடை - புற்கென்ற சடை, உருஉ.

புல்லென்றனை - பொலிவழிந்தாய், 'புல்லென் றனையார் ளளங்கெழு திருக்கர்' உ0க.

புலம் - அறிவு, 'புலவரை யிறந்த புகழ்சா றேன்றல்' உக. இடம், 'புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றானை' கசு. திசை, 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' க.

புலம்பு-தனிமை, 'புலம்புகொண் ணேறயும்' கசஎ.

புலர்தல் - உலர்தல், 'புலர்சாந்தின்' க. புலவர் - அறிவுடையோர்' கஉ.

புலவு - புலால், 'புலவுநாற்றத்த பைந்தடி' கச.

புலவுதி - வெறுத்தி, 'புலவுதி மாதோ நீயே' உகக.

புலன் - அறிவு, 'புலனழுக் கற்ற வந்த னாள்' கஉச.

புலனுழுதுண்மார் - அறிவாலுழுதுண் னுக்கற்றோர், 'புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சி' சசு.

புலிகடிமால் - இருங்கோவேள், 'ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்' உ0க;

உ0உ: ஒரு முனிவர் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில், புலியொன்ற அவனாக்கொல்லவா, அவர் இவனை நோக்கி (ஹாய்ஸளா) இப்புலியைக் கொல்லென்று கட்டினையிட, இவன் அதனைக்கொன்றமையின், இவனுக்கு இப்பெயர் வந்ததென்று பழைய சி லாசாதன ஆராய்ச்சியையுடையோர் கூறுவர். இதனவிரிவை அவரிடம் கேட்டுணர்க.

புலைத்தி - புலைமகள், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போல்' உருக.

புழல் - துளை, 'புழற்றலைப் புக்கர்க்கு யுருட்டி' கருஉ.

புழுக்கு - இனைய்ச்சி, 'யாமைப் புழுக்கின்' உகஉ.

புழை - காட்டுவாயில், 'கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்' கஅ.

புற்கை - மிக்கநீரால் அடப்பட்ட உணவு, 'நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வறற் றே' கசுச.

புறக்கொடுத்த - முதுகிட்டு, 'புறக்கொடுத்த திறக்க' அ.

புறங்காப்ப - பாதுகாப்ப, 'மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப' சஉ.

புறஞ்சிறை - வேலிப்புறம், 'புறஞ்சிறை மாக்கட்கு' உஅ.

புறத்தை - முதுகையுடையை, 'ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தை' கச.

புறந்தருநர் - பாதுகாப்பார், 'பகடு புறந்தருநர் பார மோம்பி' கரு.

புறந்தரும் - பாதுகாக்கும், 'அழல்புறந்தரு உ மந்தண ரதுவே' கஉஉ.

புறப்புண் - மார்பிலதைத்துருவின புண், 'புறப்புண் ணாணி' கரு.

புறம் - புறக்கொடை, 'துப்புறவர் புறம்பெற் றிசினே' கக.

புன்கண் - வறமை, 'புன்கண்ணி' சசு.

புன்கம் - சோறு, 'பாற்பெய் புன்கத் தேனாடு மயக்கி' கசு; 'சாந்த விறகி னுவித்த புன்கம்' கசுஅ.

புனல் - நீர், 'தண்புனல் பார்த பூசல்' எ; 'தண்பொருளைப் புனற்பாயும்' கக.

புனைதல் - அலங்கரித்தல், 'புனைதேர் பண்ணவும்' கஉ. அழகு செய்தல், 'பொன்னியற் புனைத்தாட்டியால்' கச. செய்தல், 'வரிமணற் புனைபா வைக்கு' கக.

பூ.

பூ - புக், 'பூதித - லாடியல் யானை' கசுரு. பொலிவு, 'பூநித - கவசம்' கசு. மலர், 'குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து' கசு யானைநெற்றிப்பட்டம், 'பூதித வியானை யொடு' கஉ.
பூக்க - பொலிவதாக, 'பூக்கநின் வே

பூங்குன்றம் - ஒருமலை, கசுசு.
பூசல் - ஆரவாரம், 'மெய்மறந்து பட்டவரையாப் பூசல்' உரு; ஆசா கென்னும் பூசல் போல்' உசுசு ஒசை, 'தண்புனல் பார்த பூசல்' எ.
பூஞ்சாற்றார் - இதுசோழநாட்டின்னதோரூர்' கசுசு.
பூக்கை - மேற்கோள், 'அறத்தாறு துவலும் பூக்கை' க; 'பூக்கை யிலலோன் யாககை போல்' கசு.
பூட்டு - பிணிப்பு, 'கடம்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட்டு' கசுசு.
பூவாவஞ்சி - கருவூர், 'பூவாவஞ்சியுந்தருகுவன்' கஉ.
பூழி - புழுதி, 'பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்தி' கஉ; 'கடுங்கட் கேழு லுழுது பூழி' கசுஅ.

பெ.

பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே, 'பெட்டாங்கு கீழும் பெருவனம் பழுனி' கசுசு.
பெட்டி - பேணுதல், 'பெட்டின் நீதல் யாவேண்டலமே' உரு.
பெண்-மனைவி, 'பெண்ணீற்றுற்றென' அஉ.
பெண்டிர் - மகளிர், 'பெண்டிரும் பிணியுடையீரும்' க.
பெண்ணை - பனை, 'செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்' கசு.
ஒர் ஆறு, 'பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே' கஉசு.
பெய்மா - வாக்கவேண்டி, 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' கசுரு.
பெயர்க - பெயர்வானாக, 'கோயிலு னைப் பெயராதிலம்' கசு.
பெயர்த்தம் - பின்னும், 'நின்கடற் பிறத்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்-வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்' உ.
பெயர்த்தல் - பிறத்தல், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' க.

பெயர்பு - கிளர்ந்து, 'பெயர்பு பொங்க' உஉ.

பெயர்புறம் - சரிந்து மீளும் புறக்கொடை, 'வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத்தார்த்து' கரு.

பெயரல் - பிறழாதொழியல்வேண்டும், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' க.

பெயரிய - பெயர்கூறிய, 'கோவெனப் பெயரிய காலே' கரு பெயர்த்த, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்' எ.
பெயல் - மழை, 'உறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே' கரு; 'காப்பெயற் கலித்த' கஉ.

பெருங்காடு - பறங்காடு, 'பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டமம்' உசுசு.

பெருங்குன்றார் - ஒருர், கசுஎ, உஉ, உசுசு, கசுஅ.

பெருங்கோக்கிள்ளி - கோப்பெருஞ்சோழன், 'பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க' கஎ.

பெரும்பிறிது - இறந்துபடுதல், 'பேழ்வாயுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇ'

பெரும்பேது - இறந்துபாடு, 'நற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப' உசுஅ.

பெருமிதத்தை - செருக்கினையுடைய யாயிராநின்றும், 'நினதென விலைநீ பெருமிதத் தையே' கஉஉ.

பெருமிதம் - மிக்கமனச்செருக்கு, 'பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ' கஉ.

பெருவங்கியம் - ஒருவகைவாத்தியம்; இது யானையின் துதிக்கைபோலும் வடிவையுடையது, 'கண்விடு தூம் பிற் களிற்றாயிற் தொடுமின்' கருஉ.

பெற்றிசின் - பெற்றான், 'சீருடைய விழைபெற் றிசினே' கசு. பெற்றான், 'வெள்ளி நாரார் பூப்பெற் றிசினே' கசு.

பெறலருங்குரைத்து - பெறுதற்கரிது, 'அளிதோ தானையது பெறலருங் குரைத்தே' ரு.

பே.

பேகன் - வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன்; இவன் ஒருவள்ளல், 'கடாஅ

யானைக் கலிமான் பேகன்' கசக,
'கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்'
கசஉ; 'கைவன் வீகைக் கமொன்
பேக' கசக; 'வயங்குபுழைப் பேகன்'
கசச; 'கடாஅ யானைக் கலிமான்
பேக' கசரு; 'அடுபொர்ப் பேக'
கசக; 'பெருங்க னுடன் பேகனுய்'
கருஅ.

பேணி - பாதுகாத்து, 'பேணித், தென்
புல வாழ்கர்க் கருங்கட னிறுக்கும்' க.
பேர் - தோற்றப்பொலிவு, 'பேருடைய
விழக்கழஞ்சின்' கக.
பேரையம் - இஃது அரையமென்னும்
கரத்தின் ஒருபாகம், உருஉ.
பேழ்வாய் - பெரியவாய், 'பேழ்வா
யுமுலை' ஈக; கருஉ.
பேற - பெற்றபொருள், 'பேறியா தெ

பை.

பைஞ்ஞினம் - செவ்விலையுடையநிண
ம், 'பைஞ்ஞினம் பெருத்த பசுவென்
ளமலை' கஎ.
பைதல் - தன்பம், 'எவ்வங் கரக்கும்
பைதன் மாக்களோடு' சக.
பைதற்கால - பசுமையற்றகாலம், 'கோ
டை நீடிய பைதற் கால' கசச.
பைத்தடி - செவ்வீத்தசை, 'புல்லநாற்
றத்த பைத்தடி' கச.
பையாப்பு - தன்பம், உஉக.
பையென்றன - ஒளிரமுருங்கின, 'பாடுநர்
கடும்பும் பையென் றனகே' உகஅ.
பையென - மெல்ல, 'பையென, வெ
ன்னை வினவுதி யாயின்' கருஉ.

பொ.

பொருவல் - ஒருபரவை, 'செவ்செஞ்
சேவலும் பொருவலும்' உகஅ.
பொங்க - மென்மேரகிர, 'மெய்மலி
யாவுதி பொங்க' கரு.
பொடித்த - வெறுத்த, 'பொடித்தநன்
செவ்வி காட்டென' ககரு.
பொத்திய - மூட்டிய, 'காவைப் பொத்
திய ரெலிதி விளக்கத்து' உசஎ.
பொத்து - புறா, 'பொத்தி ணண்பிற்
பொத்தியொடு கெழிது' உகஉ.
பொதி - பட்டை, 'பைக்கழை பொதி
கனைத் தன்ன விளர்ப்பின்' உருக.
பொதியம் - பொதியின்மலை, 'பொதிய
மும் போன்றே' உ; 'தென்னம் பொ

ருப்பன்' ஈக; 'கழறொடி யாஅய்
மழைதவழ் பொதியில்' கஉஅ; 'தென்
மை பொருப்பன்' உகரு.
பொதியில் - அம்பலம், 'பலிகன் மாறிய
பாழ்படு பொதியில்' ருஉ.
பொது - மன்ற, 'பொதுவிற் றாங்கும்
வ்சியுறு தண்ணுமை' அக.
பொதுசொல் - பூமி பிறவேந்தருக்கும்
பொதுவென்னுமவாத்தை, 'போகம
வேண்டிப் பொதுசொற் பொருஅ
ன்' அ.
பொதுமொழி - உறுதியில்லாதவார்த்தை,
'கொதும லாளர் பொதுமொழி கொ
ன்னாது' ஈரு. சிறப்பில்லாதமொழி,
'ஏதின் மீர்க்கன் பொதுமொழி கொ
ன்னாது' ருஅ.
பொர - மாறுபட, 'கன்பொர விளங்கு
நின் வின்பொரு வியனகுடை' ஈரு.
பொருத - பொரப்பட்ட, 'கறுப்பொரு
த செவ்வாயான்' ச.
பொருதல் - முட்டிதல், 'வின்பொருபு
கழ் விறவ்வஞ்சி' கக.
பொருது - சண்டைசெய்து, 'ஈளாம்
பதிமரும் பொருதுகனத் தொழிய'
உ.
பொருந்தி - அடைந்து, 'வந்தடி பொ
ருந்தி' கரு.
பொருந்தில் - ஒருர், ருஈ.
பொருநர் - சண்டைசெய்வார், 'பொ
ருநர்க் - கிருநிலத் தன்ன நோன்மை'
கச. பகைவர், 'அருநரை யுருமிற்
பொருநரைப் பெரு' ருஅ.
பொருநை - அரசன், 'அறந்துஞ் சுறந்
தைப் பொருநனை யிவனே' ருஅ;
'மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டிப் பொ
ருநன்' கசஅ. பொருவான், 'பொரு
நனு மினையன்' எஅ. வீரன், 'எம
முன முன்னொரு பொருநன்' அஎ.
பொருநை - ஆனபொருநதமென்னும்
ஆறு; இது கருவூக்குச்சமீபத்திலோ
டுவது, 'தன்பொருநைப் புனற்பா
யும், வின்பொருபுகழ் விறவ்வஞ்சி'
கக; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங், கல்
லென பொருநைமணலினும்' ஈஅஎ.
பொலம் - பொன், 'பொலம்பூந் தம்
பை' உ; 'பொலங்குழை யுழினை'
ருரு.
பொலிந்த - சிறந்த, 'தாழ்சடைப் பொ
லிந்த வருந்தவத தோககே' க.

பொழிந்த - பொழிந்தேன், 'கழிந்தது பொழிந்தேன் வான்கண் மாறினும்' உரு.

பொறி - இலக்கணம், 'பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகலம்' ககக. இலாஞ்சனை, 'கோண்மாத் குயின்ற சேண்வினங்கு தொடுபொறி' ருஅ. எந்திரம், 'இரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய, பெருங்கல் லடாரும' கக. ஒளி, 'கண்பொறி போகிய' ககக. கொளுத்து, 'புலிநிற்க கவசம் பூம்பொறி சிதைய' கக.

பொறுத்தல்-தாங்குதல், 'கொழுநிறு நெஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாகு' ருஅ.

பொறை - சிறுகுவடு, 'அறையும் பொறையு மணந்த தலைய' ககஅ.

பொறையன் - சேரன், 'கனங்கொன் யானைக் கடுமான் பொறைய' ரு.

பொறையாறு - ஓரூர், ககக.

பொன் - இரும்பு, 'பொன்னியற் புனை தோட்டி' கச; 'விளங்குபொன் னெறிந்த தலங்கிளர் பலகை' கரு; 'பொன்புனை திகிரி' உகக.

போ.

போகம் - துகரும் இன்பம், 'போகம் வேண்டி' அ.

போகிய - ஒழிந்த, 'மலைத்தல் போகிய சிலைத்தா மாப' கரு ஒங்கிய, 'களளி போகிய களரியம் பறந்தலை' உகக.

போந்தை - பனை, 'முழாவரைப் போந்தை' அரு.

போழ் - வார், 'போழ்துண் சி' அஉ.

போழக - பினக்கப்படுவதாக, 'போழ்கென் னாவே' ககஉ.

போற்றார் - பனகவர், 'போற்றார்ப் பொறுத்தலும்' உ.

போன்ம் - போலும், 'போன்மென விரும்பி' கக.

போன்றன் - ஒத்தன், 'இலக்கம் போன்றன்' ச.

போன்று - ஒத்து, 'இமயமும் பொகிய மும் போன்றே' உ.

பொள.

பொளவம் - கடல், 'தொன்றுமுதிர் பெளவம்' க; 'இமிழ்திணைப் பெளவம்' அஅ.

ம.

மகளிர - பெண்டிர், 'மகளிர் மலைத்த லல்லது' கரு.

மகிழ்சிறந்து - உண்டு, 'தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து' உச.

மகிழ்ந்து - உண்டு, 'வாங்கமைப் பழுவிய தேறன் மகிழ்ந்து' கஉக.

மங்குல் - இருட்சி, 'மங்குன் மாப்புகை' கரு.

மங்கையர் - மகளிர், 'வாலிழை மட மங்கையர்' கக.

மஞ்ஞை - மயில், 'பழை மஞ்ஞை யுருத்த பீலி' கக; 'மஞ்ஞை - யொலி நெடும் பீலி' ரு.

மட்டு - மது, 'வெப்புடைய மட்டுண்டு' உச. மதுவைக்கும்சாடி, 'மட்டுவாய் திரப்பவும்' ககக.

மடங்க - இறைஞ்சு, 'இகற்பாடுவோ ரொருத்த மடங்க' சரு.

மடம் - பேதைமை, 'வாலிழை மடமங்கையர்' கக. மென்மை, 'தெறிநடை மடப்பிணை' உக; 'மடத்தைக மா மயில்' கசரு; 'மடப்பிடி' கருக.

மடல் - பனங்கருக்கு, 'ஒழிமடல் விறகிற் கழியின் சுட்டு' உக.

மடவர் - யாதும் அறிவில்லாதார், 'மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்' கரு.

மடவரல் - மடப்பம், 'மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி' அக.

மடவோன் - அறிவில்லாதோன், 'உள்ள மென்றிய மடவோன்' எக.

மடிவிலை - சோம்புதலையுடையாயல்லை, 'ஒடியா முறையின் மடிவிலை யாகி' உக.

மடுப்ப - ஊட்ட, 'ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து' ருச.

மடை - ஆணி, 'மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே' கக. கொளுத்து, 'மடை செறி முன்கைக் கடகம்' கரு.

மண் - அணு, 'மண்டிணிக் த நிலனும்' உ.

மண்டி - மடுத்தி, 'துதிமுக மழுங்க மண்டி' கக. மிக்குச்சென்று, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' சு.

மண்டிய - அடர்த்துச்செய்த, 'அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்' கஉ.

மண்டிலம் - சூரியமண்டிலம் சந்திரமண்டிலம், 'யாங்கன மொத்தியோ லிங்குசெலன் மண்டிலம்' அ. பார்வட்டம், 'பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டில மும்' கரு.

அ ரு ம் ப த் அ க ரா

மண்டை - பாணர்கையிலுள்ள ஏற்கும் பாத்திரம், 'கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரொன்' கரு; 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' கரு; 'பருஉக்கண் மண்டையொடு' கரு; 'ஏலாது கவிழ்த்தவென்' னிரவன் மண்டை' கரு.

மண்ணி - முழுதி, 'பணிக்கய மண்ணி' கரு.

மண்ணின்-மண்ணையுடைய, 'பகைவருண்ணு வருமண் ணினையே' உரு.

மண்ணுதல் - ஒப்பமிட்தல், 'மண்ணுறு மணி' கரு.

மணந்த-சேர்த்த, 'அறையும் பொறையு மணந்த தலையீ' கரு.

மணி - நீலமணி, 'ஒலிகெடும் பீலி யொ ண்பொறி மணித்தார்' கரு.

மதவலி - மிக்கவலி, 'மைந்துடை மல் லன் மதவலி முருக்கி' கரு.

மதன் - மனவெழுச்சி, 'மண்டமர்ப் பரி க்கு மதனுடை நோன்றான்' கரு. மிகு தி, 'மண்டம ரட்ட மதனுடை நோ ன்றான்' உரு. வலி, 'மதனுடை முழ வுத்தோ ளோச்சி' கரு.

மதி - சந்திரன், 'உவவுமதி' கரு.

மதுகை - வலி, 'மதுகை யின்றி' கரு.

மதுரை - பாண்டியர்களின் நகரம், கரு.

மம்மர் - மயக்கம், 'மம்மர் நெஞ்சத் தெ ம்ம நோர்க்கு' கரு.

மயக்கி - கலந்து, 'பாற்பெய் புன்கந் தேனெடு மயக்கி' கரு.

மயங்கிய - கலந்த, 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலக் கானத்து' கரு.

மரபு - தன்மை, 'தெறறா மரபினின் கிளையொடும் பொலிய' கரு. முறை யை, 'ஈண்டுசெலம் மரபிற் தன்னி யல் வழாது' உரு; 'உறுமுறை மர பின்' கரு. மேம்பாடு, 'இசைமர பாக' உரு.

மரீஇய - மருவிய, 'பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பின்' கரு.

மரீஇயோர் - மருவியவர், 'மரீஇயோ ரறியாது மைத்துபட்டன்றே' கரு.

மருக - மரபினுள்ளாய், 'ஒடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக' கரு.

மருகனை - மரபினுள்ளாய், 'பலவும் விடு த்தோன் மருகனை' கரு.

மருங்கு - பக்கம், 'கவிழ்மணி மருங்கின்' கரு; 'கனையெரி யுறிய மருங்கு நோ க்கி' உரு.

மருங்குல் - வயிறு, 'பசிபடு மருங்குலை' உரு.

மருட்டை - வியப்பு, 'நினைக்குங் காலை மருட்டை யுடைத்தே' உரு.

மருண்டு - பயந்து, 'புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி' கரு.

மருதம் - காலப்பண, 'மாலே மருதம் பண்ணி' கரு.

மருந்து - பரிகாரம், 'மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில்' கரு; 'மருந்தில் கணி ச்சி' உரு.

மருப்பு - கொம்பு, 'கொல்லேற்றின் மரு ப்புப்போன்றன்' கரு. யாழ்க்கோடு, 'நல் லிசை யாழ்மருப்பு' உரு.

மருள் - என்வகையெச்சத்துளொன்று; அது அறிவின்றியங்கியிருப்பது, 'மா வு மருளும்' உரு. ஒப்பு, 'எரிமரு ளவிரசுடை' கரு; 'மதிமருள் வெண் குடை' கரு.

மருள - வியப்பு, 'தான்படு செல்வங் கா ண்டொறு மருள' கரு.

மரை - தாமரை, 'மரையிலே போலமா ய்ந்திசினோர் பலரே' உரு.

மல்லல் - வளம், 'மல்லன் மூதார்' கரு.

மலங்கு - ஒருவகைமீன், 'மலங்குமிளர் செறு' கரு.

மலர்தல் - பரத்தல், 'மலர்தா யத்து' கரு.

மலைக்குநர் - மாறுபடுவோர், 'சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனின்' கரு.

மலைத்தல் - மாறுபடுத்தல், 'மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப' கரு.

மலைத்தனை-பொருதாய், 'மலைத்தனை யெ ன்பது நாணுத்தக வுடைத்தே' கரு.

மலைய - குட, 'பாணர் தாமரை மலைய வும்' கரு.

மலையன் - ஒருவள்ளல், 'காரி யூர்ந்து பேரமர்ந்த கடந்த, மாரி யீகை மறப் போர் மலையனும்' கரு; இவன், மலையமான் திருமுடிக்காரியென்றும் சொ லப்படுவான்.

மழகளிறு - இளங்களிறு, 'மைந்துமலி ந்த மழகளிறு' உரு.

மழலை - இளஞ்சொல், 'புதல்வர்தம் மழ லை' கரு.

மழவர் - வீரர், 'மழவர் பெரும' கரு.

மழித்தலை - மட்டையாகியதலை, 'கொய் ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய' உகக.

மழுங்க - தேய, 'துதிமுக மழுங்க' கக. மழுங்கிய - தேய்ந்த, 'துதிமழுங்கிய வெண்கோடு' ச.

மன்ன - வீர, 'முழுஉ வன்னொ முணக்கு மன்ன' உகக.

மன்னர் - வீரர், 'மன்னர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப' கர; 'உடன்று மேல் வந்த வம்ப மன்னரை' எஎ.

மறம் - ஆண்மை, 'மறத்தகை மைந்த ரோடு' சுசு. வீரம், 'மறத்திற் கொல்களிறு' க; 'மறம்பாமிய பாடினி' கக.

மறவி - கூற்றம், 'மறவியன்ன களிற்று மிசை யோனே' கசு.

மறவை - மறத்தையுடையாய், 'மறவையாயிற் போரொடு திறத்தல்' சச.

மறுகு - தெரு, 'தாதெரு மறுகு' உகரு.

மறுத்த - மறுத்தற்குஞ்ஞவாகியு, 'மாமறுத்த மலர்மார்பின்' எ.

மறை - வேதம், 'மறைநலி, லந்தணர்' க; 'நான்மறை முனிவர்' சு.

மறைக்கொண்ட - மறைத்தற்குக்கொண்ட, 'வெயின்மறைக் கொண்ட வருகெழு சிறப்பின் - மாலை வெண்குடை' சு0.

மறைக்கொண்டன்றோ - மறைத்தற்குக் கொண்டதோ, 'வெண்குடை - வெயின்மறைக்கொண்டன்றோ வன்றோ' கரு.

மன் - நிலைபெறு, 'மன்னுயிர்ப்பன்மையும்' கக. மிகவும், 'சிறந்தன்று மன்னே' எடு.

மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை, 'மன்பதை காக்குநின்புரைமை' உக0.

மன்ற - தெளிவாக, 'நோற்றோர் மன்ற நின்பகைவர்' உசு; 'வல்லை மன்ற நீரயந் தளித்தல்' ருசு. நிச்சயமாக, 'சிறுவரை - சென்றுநின் ரோர்க்குந் தோன்று மன்ற' ககச.

மன்றம் - பொதியில்=பொதுவிடம், 'இரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றம்' கசு; 'மன்றப் பலவின்' கஉஅ. செண்டு வெளி, 'பேரிசை மூதூர் மன்றங்கண்டே' உஉ0.

மன்னுக - நிலைபெறுவாயாக, 'மன்னுக பெருமநீ நிலமிசை யானே' சு.

மா.

மா - என்வகையெச்சத்த

அது விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது, 'மாவு மருளு முளப்ப' உஅ. ஒரு மாவெண், 'மாரிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்' கஅச. கருமை, 'மாக்கடல்' ச; 'மாக்கழி மலாந்த நெய்தல்' சஅ. குதிரை, 'மாவே, எறிப தத்தா னிடங்காட்ட' ச; 'நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்' கச. திருமகன், 'மாமறுத்த மலர்மார்பின்' எ. மாமைநிறம், 'அம்மா வரிவை' கசஎ.

மாகம் - ஆகாயம், 'மாக விசும்பு' கரு.

மாங்குடி - ஓர், உச.

மாங்குடிமருதன் - மாங்குடி மருதனார்; இவர் சங்கப்புவலருள் ஒருவர்; பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி நூலாசிரியர் இவரே, 'ஒங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி, மாங்குடி மருதன் றலைவனாக, வுலகமொடு நிலையு பலர்புகழ் சிறப்பிற், புலவர் பாடாது வரைக வெண் னிலவரை' உஉ.

மாட்சி - கண்மை, 'வினைமாட்சிய விரைபுரவி' கசு.

மாட்டிய - கொளுத்திய, 'பொறியறிந்து மாட்டிய' கசு.

மாதிரம்-கிசை, 'மாதிரத் தீண்டிய' சு0.

மாமறுத்தமலர்மார்பு - திருமகன் பிறர் மார்பை மறுத்தற்கேதுவாகிய பரந்த மார்பு, எ.

மாய்ந்திசினோர் - மாய்ந்தோர், 'மாய்ந்திசினோர் பலசே' உஎ.

மாய்ந்தென - மாய, 'தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல் லாது' ருஅ.

மாயா - மறவாத, 'மாயா வுள்ளமொடு' ககசு.

மாரி - மழை, 'மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்' கரு.

மால்பு - கண்ணேணி, 'மால்புடை நெடுவரை' க0ரு.

மாவன் - ஒல்லையூர்த்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருளொருவன்; இவனுடைய ஊர் மையலென்பது, 'பொய்யா யானை மையற் கோமான், மாவனும்' எக.

மாவிலங்கை - ஓய்மாநல்லியக் கோடனார், 'இழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதலிற், பெருமா விலங்கைத்

தலைவன் சிறியா, பூல்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை, யுடையை வாழியெழ் புணர்ந்த பாலே' கவுசு.

மாறன் - பாண்டியன், 'வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற' நூறு; 'கடுமான் மாற மறவா தீமே' ககஅ.

மாறு - இறந்துபாடு, 'நகாலென வந்த மாறே' உருக. ஏதுப்பொருள் படுவதோரிடைச்சொல், 'அனையை யாகன் மாறே' ச. பரிசு=விதம், 'விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்' நூ.

மாறோக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்த நாடென்பர்; இதுமாறோகமெனவும் வழங்கும், கௌ, கூக, கஉசு, உஅஓ.

மி.

மிச்சில் - ஒழிபொருள், 'கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்' உக.

மிசை-மேடு, 'அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ' கஅ௪. மேல், 'மறவியன்ன களிற்றுமிசை யோனே' கக.

மிசைவு - உணவு, 'அல்கு மிசைவாகும்' உக௪.

மிஞிறு - தேனீ, 'மிஞிறுர்க்குங் கமழ்கடாம்' உஉ.

மிடறு - கழுத்து, 'கறைமிடறு' க.

மிதவை - கூழ், 'அம்புளிமிதவை' உகரு.

மிலைந்த - சூடிய, 'மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்' உச.

மிலைந்து - சூடி, 'உழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து' எ௪.

மிழலைக்கூற்றம் - இது வேள் எவ்வியினுடையது; கூற்றம் - நாட்டின் உட்பிரிவுக்கு ஒர்பெயர்; 'ஓம்பா விகை மா வேளெவ்வி, புனலம் புதவின் மிழலை யொடு' உச.

மிளிர்ந்தல் - பிறழ்தல், 'மறைக்குமிளிர் செறு' கக; 'இருநில மிளிர்ந்திசின அங்கு' கக௪.

மிளிர்ந்திட்ட - மறிக்கப்பட்ட, 'படை மிளிர்ந்திட்ட யாமையும்' சஉ.

மிளிர் - பிறழ், 'கொழுங்கிழங்கு மிளிர்ச் சின்னடி' ககஅ.

மினை - காவற்காடு, 'கதிர்துழை கல்லாமரம்பயில் கடிமினை' உக; 'போரருங் கடிமினை' கஅக.

மீ.

மீக்கூற்றம் - புகழ், 'பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே' ககரு.

மீயிசை - மேல், 'கொல்களிற்று மீயிசைக் கொடி' க.

மீளி - மறம், 'மீளி முன்பி னாள்' உ௦௪.

மீன் - நட்சத்திரம், 'பன்மீ னுப்பட்டிங்கன் போலவும்' கக.

மு.

முக்காவனா - ஓர்காடு, அஓ.

முக்கி - உண்டு, 'பாசவன் முக்கி' கக.

முகம் - இடம், 'இனிய செத்திநின் னூர் வலர் முகத்தே' கஉ.

முகிழ்த்தல் - அரும்புதல்.

முகையனா - இது சோழநாட்டிலுள்ள தோளூர், கஅக, உகரு.

முகறி - ஓளூர், 'முழங்கடன் முழவின் முகறியன்' ககக.

முட்டு - குறை, 'மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய' கக௪.

முடியர்-முடிப்பானாக, 'அருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்' ககக.

முண்டகம் - கடல்முள்ளி, 'முண்டகக் கோதை, யொண்டொடி மகளிர்' உச.

முணங்குமிரித்தல்-மூரிநிமிரித்தல், 'முணங்குமிரி வயமான்' நூ.

முணங்குமிரிந்து-மூரிநிமிரிந்து, 'அணங்குநங் கடுந்திற லென்னை முணங்குமிரிந்து' எஅ.

முத்தி - முத்தங்கொண்டு, 'புதல்வர் பூங்கண் முத்தி' சக.

முத்தாற்றுக்கூற்றம் - இது பழையவேளிர்களுடையது, 'பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர், குப்பை நெல்லின் முத்தாறு தந்த' உச. இது முத்தாற்றுக்கூற்றமெனவும் வழங்கும்.

முதல் - இடம், 'சுரமுதல் சேர்ந்த சில்வனை விழை' சு௦.

முதற்று - முதலாகவுடையது, 'அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்' நூ.

முதாரி - முதுமை, 'முதாரிப் பான்' ககஅ.

முதிர்-முதிர்ந்து, 'சூன்முதிர்' ககக.

முதிரம் - ஒருமலை, 'அகிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ, விவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண' கருஅ; 'நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன், மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே'

அ ரு ம ப த அ க ரா

கசு0; 'பழந்துங்கு முகிரத்துக் கிழ வன், றிருந்துவேற் குமணன்' கசு௩.
 முநீர் - கடல்; ஆற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமடையதென்பதுபொருள்; 'முநீர் விழவி நெடியோன்' சு; 'முநீர் வழங்கு நாவாய்' க௩.
 முந்துறுத்த - முன்னிட்டிக்கொண்டு, 'பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்து' உ௧.
 முந்தை - முன்னே, 'முந்தை நிற்பின்' க0.
 முயங்கினேன் - புல்லினேன், 'முயங்கினே னைல்லனோ யானே' க௧.
 முரட்சியூர் - ஓரூர், உ.
 முரண் - மாறுபாடு, 'கடுமுரண் முதலை' க௭. வலி, 'முரணுடை யுள்ளம்' உ0௬.
 முரணிய - மாறுபட்ட, 'தீமுரணிய நீ ரும்' உ.
 முருக்கி - கெடுத்து, 'தோள்வலி முருக்கி' கஅ; 'மதவலி முருக்கி' அ0.
 முறித்து, 'காப்புடைய வேழுமுருக்கி' க௬.
 முருகு - தெய்வம், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி' உரு௧.
 முழவு - தன்னுமை, 'மண்கலை முழவு' கரு. மத்தளம், 'விசிகுடி முழவின்' கஉஅ.
 முழுநெறி - புறவிதழொடிக்கப்பட்ட முழுப்பூ, 'கூம்பவழி முழுநெறி' க௧௬.
 முள்ளூர் - ஓரூர், க௭௪.
 முள்ளூர்மலை - மலையுமான்கிருமுடிக்காரியின்மலை, 'பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப், பட்ட மாரி யுறையினும்' கஉ௩; 'பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந்' கஉ௬; 'எள்ளுறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை' க௭௪.
 முளிதல் - உலர்த்தல், 'முளிபுற்கானங்குழைப்ப' க௬0.
 முற்றி-முடித்து, 'வேள்வி முற்றி' கரு.
 முற்றிய - முடித்த, 'பாடுதறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே' உ௧.
 முற்றுக - சூழ்வதாக, 'பாண்முற்றுக நின் னுண்மகி றிருக்கை' உ௬.
 முறை - அடைவு, 'முறைமுறை - யாடுநர் சுழியுமில் வலகத்து' உ௧. ஊழ், 'ஆருயிர் - முறைவழிப் படுஉ மென்பது' க௧௨. நீதி, 'முறைவேண்டு பொழுதில்' கரு.

முன்ப - வலியையுடையோய், 'செருச் செய் முன்ப' ச௧.
 முன்பு - முன்னிடம், 'முன்பு தாரத்து' க௪. வலி, 'முன்பிற் - காணக நாடனை' ரு; 'கடுந்தார் முன்பு தலைக்கொண்மார்' கரு; 'மீளி முன்பி னாள்' உ0௭.
 முன்றுறை - துறைமுன்னர், 'முன்றுறை துண்பல மணலினும்' க௩௬.
 முன்னம் - மனக்குறிப்பு, 'முன்ன முகத்தி னுணர்ந்து' க.
 முன்னா - முன்னேறிப்பை, 'தானை முன்னா யெனாஅ' க௬௬.
 முன்னர்-நிலத்திற்குமுன்னாகியகீர், 'முன்னர் விழவி நெடியோன்' க.
 முன்னூர் - ஊர்முன், 'முன்னூர்ப் பழுனிய கோளியா லத்து' உரு௪.
 முனித்தலை - குறிமித்தலை, 'முனித்தலைப் புதல்வார்' உரு0.
 முனிவர் - அந்தணர், 'நான்மறை முனிவர்' சு.
 முனிவிலை - வெறுப்பில்லாய், 'முனிவிலை.....நடத்திகீ'
 முனிவு - வெறுப்பு, 'முனிவிலர்' கஅஉ.
 முனைஇ-வெறுத்து, 'பிணைநிலை முனைஇ' உ௩; 'அனையகமுனைஇ' ருஉ.
 முனையின் - வெறுப்பின், 'செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையின்' உ௪.

மு.

முதாளர் - முதியோர்; 'நனாமு தாளர்' ருஉ.
 முதிற்பெண்டிர் - முதிய மறக்குடியிற் பிறந்த பெண்டிர், 'முதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ நானி' க௧.

மெ.

மெய் - அறிவு, 'மெய்மறந்து பட்ட வராயாப் பூசல்' உரு.
 மெய்புகருவி - கவசம், க௩.
 மெய்மறந்து - அறிவுமயங்கி, 'மெய்ம்மறந்து பட்ட வராயாப் பூசல்' உரு.
 மெல்லிய-மென்மையையுடையன, 'மெல்லிய பெரும தாமே' க௪.
 மெல்லியர் - அற்பகுணங்களையுடையர், வறுமையுற்றோர்; 'மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்' க0௬.
 மென்புலம் - மருதமும்செய்தலும், 'மென்புல வைப்பி னன்னாட்டிப் பொருந்' சஉ.

மே.

மேந்தோன்றல் - மேம்பட்டதோன்றல்,
'இசைமேந்தோன்றல்' கருக.

மேந்தோன்றிய - மேம்பட்ட, 'இசை
மேந்தோன்றிய வணமை' கருஅ.
மேவல் - விரும்புதலுடைய, 'கொள்
னை மேவல்' எ.

மை.

மை - இருட்சி, 'மைபடுமருங்குல்' நூ.
செமழியாடு, 'மையுன் மொசித்த
வொர்க்கலோடு' கக.

மைந்து - மறம், 'மைந்துபட்டன்றே'
கக. வலி, 'நாடல் சான்ற மைந்தி
னோய்' கரு; 'மைந்துடைக் கழை
தின் யானை' எக.

மைம்மீன் - சனியின், 'மைம்மீன் புகை
யினும்' கக.

மையல் - பாண்டிநாட்டுள்ளதோரும்;
இது மாவனென்பவ னுடையது,
'பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்,
மாவனும்' எக.

மைவிடை - ஆட்டுக்கிடாய், 'மைவிடை
வீழ்ப்பவும்' கக. செம்மறிக் கிடா
ய், 'மைவிடை வீழ்ப்ப' கக.

மொ.

மொசித்த - தின்ற, 'மையுன் மொசித்த'
கக.

மொய்ப்ப - நெருங்க, 'வாளோர் மொ
ய்ப்ப' கக.

மொழி - வார்த்தை, 'பிறற்பழி கூறு
வோர் மொழிகே றலையே' க0.

மொழிவல் - சொல்லுவேன், 'நின்றொ
ன்று மொழிவல்' நூ.

மோ.

மோசி - ஒருபுலவர்; இவர் உறைபூர்
எணிச்சேரி முடமோசியாரொன்றும்
சொல்லப்படுவார், 'திருந்துமொழி,
மோசி பாடிய வாயும்' கருஅ.

மோவாய் - தாடி, 'ஞ்சி னினாத்த
குருமயிர் மோவாய்' உருஎ.

யா.

யா - யாவை, 'யாபல கொல்லோ பெ
ரும்' கரு.

யாங்கனம் - எவ்வாறு, 'யாங்கன மொ
த்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்'
அ; 'யாங்கன மொழிகோ வோங்கு
வாட் கோதையை' சக.

யாணர் - புதுவருவாய், 'யாணர் வைப்பி
ன்னாட்டுப் பொருள்' உ.

யாணர்தது - புதுவருவாயை யுடைத்து,
'பெருவிறல் யாணர்த் தாகி' சஉ.

யாத்த - பிணித்த, 'யாத்த நண்பின்'
உக.

யாமங்கொன்பவர் - இடையாமத்து ஊர்
காப்பவர், 'யாமங் கொன்பவர் சுடர்
நிழற் கதூஉம்' கக.

யாமம் - இடையாமம், 'யாமத்தத், தனி
மகன் வழங்காப் பணிமலர்க் காவின்'
கக.

யாமை - ஆமை, 'படைமிளிர்த் திட்ட
யாமையும்' சஉ; 'அரிக்குட ரரியின்
யாமை மீளிர' உக.

யாய்-தாய், 'முதிர்வின் னியாயும்' கருக.
யாவணது - எவ்விடத்துள்ளது, 'இருள்,
யாவண தோதின் னிழல்வாழ் வோர்
க்கே' க0உ.

யாவது-எவ்வனமாவது, 'அமர்மிக வியா
வது' சுஉ.

யாவிர் - எப்பெற்றிப்பட்டிர், 'யாவி ரா
யினும்' அஅ.

யான்கண்டனையர் - யான்கருதியவதனை
யேகருதுவர், 'யான்கண்டனையரென்
னினையரும்' கக.

யூ.

யூபம் - யாகத்தூண், 'யூப நட்ட வியன்
களம் பலகோல்' கரு; 'யூப நெடுந்
தூண் வேத வேள்வி' உஉச.

வ.

வசை - பழி, 'வசையில் வாழ்க்கை' க0.
வஞ்சி - கருவூர், 'வின்பொருட்கழ் விற
ல்வஞ்சி' கக; 'பூவா வஞ்சியுற் தரு
குவனோன்றே' கஉ; 'வாடா வஞ்சி
வாட்டுநின்' கக; 'வஞ்சி முற்றம்
வயக்கள னாக' கக; 'வஞ்சிப் புற
மதி லைக்குங், கல்லென் பொருளை'
கஅ. பகைமேற்செலவு, 'பாடினி
பாடும் வஞ்சிக்கு' கரு.

வட்கர் - குற்றம், 'வட்கர் போகிய வள
ரிளம் போந்தை' க00.

வட்கார் - பகைவர், க00.

வட்டி - கடகம், 'மான்றசைச் சொரிந்த
வட்டி' கக.

வட்டித்து - சுழற்றி, 'மருங்கில் கண்ணிச்சி
வருந்தவட் டித்து' சஉ.

அ ரு ம் ப த ஆ க ரா

வடமலை - இமயமலை, 'வடமலைப் பெயர் குவையாயின்' ௬௭.

வடமீன் - அருந்ததி, 'வடமீன் புரையுங் கற்பின்' ௧௨௨.

வடாஅது - வடக்கின்கண்ணது, 'வடாஅது பணிபடு நெடுவரை' ௬.

வடி - திருத்தம், 'வானுட்கும் வடிநீண் மதில்' ௧௮. வடித்தல், 'வடிநவ்வினவியம்' ௨௩.

வடிந்த - அழகுபெற்ற, 'வடிவின்று வடிந்த யாக்கையன்' ௧௮௦.

வடியா - திருந்தாத, 'வடியா நாவின்' ௪௭.

வடி - தழும்பு, 'சாபநோன் ஞாண் வடிக்கொள வழங்கவும்' ௧௪.

வண்ணம் - அழகியதிறம், 'வண்ணமாற்பு' ௧ நிறமுடையகலவை, 'வண்ணநீவிய' ௩௨.

வணர் - வீணை, 'வணர்கோட்டுச் சிறியாழ்' ௧௫௫.

வந்தனம் - வந்தேம், 'எய்தவந் தனம் யாம்' ௧௦.

வந்திசின் - வந்தேன், 'காண்கு வந்திசிற் பெரும' ௧௭. 'எந்தைநிற் காண்குவந் திசினே' ௧௨௫.

வம் - வா, 'நீயும் வம்மோ' ௧௮௦.

வம்பலர் - வழிபோவார், 'வெங்கால் வம்பலர் வேண்டிபுலத் துறையவும்' ௨௩௦.

வம்பு - கச்சு, 'வம்பணி யானே' ௩௭. நிலையின்மை, 'எள்ளி வந்த வம்பமன் னா' ௭௮; 'வம்பமன்னரோ பலரே' ௭௯ புதுமை, 'வம்பப் பதுக்கை' ௩. வம்மின் - வாரீர், 'பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்கள்' ௩௨.

வயம் - வலி, 'வயவேந்தன்' ௧௧; 'வயமான் ஞேன்றல்' ௪௪.

வயமான் - புலி, 'முணங்குதிமிர் வயமான்' ௫௨.

வயவர்-வீரர், 'திறனறி வயவரோடு' ௨௦.

வயவு-வேட்கைநோய், 'வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது, பகைவ ருண்ணு வருமண் ணினையே' ௨௦.

வயிரியர் - கூத்தர், 'பசும்பொன் வயிரியர்க் தேத்' ௬; 'வயிரிய, ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே' ௧௬௪.

வயின் - முறை, 'வயின்வயி, னுடன்று மேல் வந்த வம்பமன் னா' ௭௭.

வரம்பு - எல்லை, 'வரம்பி ஞான' ௧௬.

வரால் - ஒருமீன், இது பெருத்தவடிவமுடையது, 'துண்ணுரற் பருவரால்' ௧௮.

வரி - எழுத்து, 'வல்லோன் றையி, வரிவனப புற்ற வல்லிப் பாவை' ௩௩. ஒரு வகைப்பொருள், 'வரிநவில் பணுவல்' ௧௩௫. வண்டல், 'வரிமணற் புனை பாவைக்கு' ௧௧.

வரிசை - சிறப்பு, 'ஆடுகொள் வரிசைக் கொப்ப' ௫௩. தம்மைப் புரப்போரால்வருஞ்சிறப்பு, 'இவரிசைக்கு வருந்தமிழ் பரிசில் வாழ்க்கை' ௪௭. தாம், 'வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்ற மொடு' ௧௮௪; 'வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே' ௨௫௭. மேம்பாடு, 'வரிசைக்கு வருந்தமிழ் பரிசில் வாழ்க்கைப், பரிசிலர்க்கு' ௨௦௬.

வரிவயம் - புலி, 'வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல' ௧௦௦.

வருதி - வருவை, 'மாறி வருதி' ௮.

வருநர் - விருந்தினர், 'வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை' ௧௦.

வருவல் - வந்தேன்; காலமயக்கம், 'கண்டனென் வருவல்' ௨௩.

வரை - எல்லை, 'புலவரை யிறந்த புகழ்சா ஞேன்றல்' ௨௧; 'சிறுவரை சென்றுநின் ஞேர்க்கும்' ௧௧௪. மலை, 'பணிபடு நெடுவரை' ௬.

வரைதி - கூறுபடுப்பை, 'பொழுதென வரைதி' ௮.

வரைப்பு - எல்லை, 'நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணகம்' ௩.

வரையா - அளவில்லாத, 'மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்' ௨௫. மிகுதிசுறைபடாமல்வழங்கும், 'வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை' ௧௦.

வரையாவிகை - எப்பொருளையும் எல்லார்க்கும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மை, 'வரையா வீகைக் குடவர் கோவே' ௧௭.

வல் - சூதாடுகருவி, 'வல்லி னல்லகம்' ௫௨. வல்ல, 'கொனைவல் பாண்மகன்' ௧௧. வினாவு, 'வழிபடு வோரை வல்லறி நியே' ௧௦; 'வல்லே நின்வயிற் கிளக்குவ மாயின்' ௧௨௬.

வல்சி-உணவு, 'துழந்த வல்சியின்' ௨௬. வளைகதிர், 'வல்சி கொண்டனை மல்கவைக்கு, மெலிமுயன் றினையர்' ௧௬௦.

வல்லாங்கு - சதுரப்பாடு, 'வல்லாங்கு வாழ்தம்' கசுந. வல்லபடி, 'வல்லாங்குப் பாடி' சள.

வல்லார் - ஓரூர், 'வலாஅ ரோனே வாய் வாட் பண்ணன்' கசுக. வல்லமையிலாதவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்' உள; நுள.

வல்லார்கண்ணி - சுற்றப்பட்டகண்ணி, உருஉ.

வல்லாள - வலியவான்மையையுடையோய், 'நன்னா தார்மிடல் சாட்த்த வல் லாள' கஉரு.

வல்லாளனை - வலிய ஆண்மையையுடைய, 'அடிபொலியக் கழறையி வல்லாளனை' சஉ.

வல்லினும் - அறிவேறையினும், 'வல்லினும் வல்லே னாயினும்' கசுக.

வல்லுநர்-வல்லமையையுடையவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும், ஆங்குது, வல்லுநர் வர்த்தீதோ ரென்ப' உச; உள; நுள.

வல்லேம் - வல்லமையிலேம், 'வல்லே மல்லே மாயினும்' கஉசு.

வல்லே - வல்லமையுடையாய், 'அருள வல்லே யாகுமதி' உள; 'வல்லே மன்ற நீயந் தளித்தல்' நுக.

வலக்கும் - சூழும், 'வயலுழை மருதின வாங்குசினே வலக்கும்' நுஉ.

வலந்த - சூழ்ந்த, 'இழைவலந்த பஃறுன்னத்து' கசுக.

வலம் - வலி, 'தான்வலம் வாழ்த்த' உச. வெற்றி, 'வான், வலந்தர மறுப்பட்டன' ச; 'எழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்' கசு; 'ஏற்றவல னுயரிய' நுக; 'வலம்படு வாய்வான்' கசு.

வலவன் - தேர்ப்பாகன, 'வலவனேவா வான லோதி' உள.

வலித்த - கருதிச்செய்யப்பட்ட, 'தச்சன், நிக்கன் வலித்த காலன் னோனே' அள.

வலியுறக்கும் - இறக்கப்பட்டிக்கும், 'வளன்வலி யுறக்கு முளமி லானரோடு' கசு0.

வலை - யாகபத்தினிகள் நெற்றியிலணிந்துகொள்ளுவது; இதனைச்சாலகமென்பர், 'அறம்புகழ்ந்த வலைசூடி' கசுக.

வழங்க - அசைய, 'மழகளிறு, கந்து செர்பு நிலை வழங்க' உஉ. செலுத்த, 'சாப நோன்றாண் வடுக்கொன வழங்கவும்' கசு.

வழங்கும் - இயங்கும், 'முந்நீர் வழங்கும் நாவாய்' கசு.

வழாஅது-பிழையாமல், 'ஈண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅது' உரு.

வழி - வழிபாடு, 'வலியரென வழிமொழியலன்' உகசு.

வழிநான் - பின்வருநான், 'வழிநாட் கிரங்குமென் னெஞ்சம்' கசசு.

வழிபடுவோர் - வழிபட்டுநடப்போர், 'வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே' க0.

வழிமொழிந்து-வழிபாடுசொல்லி, 'எவயங் காவலர் வழிமொழித் தொழுக' அ.

வழிமொழிய - வழிபாடுகூற, 'தொன்று பட்டு வழிமொழிய' கள.

வழு - பாதகம், 'வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முள்' கசு.

வழுதி - பாண்டியன், 'கருங்கை யொள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' க; 'சினப்போர் வழுதி' நுக; 'தாடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி' நுக.

வழை - சுரபுன்னை, 'வழையொடு நீடி' கருஅ.

வன்பு - வர், 'மாசற விசித்த வார்புறு வன்பின்' நு0.

வள்ளி - வளை, 'ஆம்பல் வள்ளித் தொழிக்கை மகளிர்' கசு.

வள்ளியோர் - வண்மையையுடையோர், 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்த புள்ளிற் போதி' சள.

வள்ளுரம் - தரை, 'முழுஉ வள்ளுர முணக்கு மளன்' உகசு.

வளம் - செல்வம், 'வளங்கெழு வைப்பின்' எக.

வளவன் - சோழன், 'இயநேர் வளவ' எ; 'பெருவிறல் வளவன்' கசசு; 'திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே' உஉசு.

வளி - காற்று, 'விசம்பு தைவரு வளியும்' உ; 'வளிவழங்கு திசையும்' உ0; 'வளிமிசின் வலியு மில்லை' நுக.

வளைஇ-சூழ்ந்து, 'முழுவதும் வளைஇ' கசு; 'வையகமுழுதுடன் வளைஇ' கசு.

வளைஇய - சூழப்பட்ட, 'இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கை' கசு.

வறம் - நீரில்லாமை, 'கயத்திடட வித்த வறத்திற் சாவாது' கசள. வற்கடம், 'பெருவறம் கூர்ந்த வேளிற் றூலை' உஉசு.

வறல் - சுள்ளி, 'வெண்கிடையென்றால் வாறெல் போல்' எடு.

வன்கண்மை - தறுகண்மை, 'வன்கண்டவர்' கூ.

வன்புலம் - குறிஞ்சியும் முல்லைபுலம், 'வன்புலக் கேளீர்க்கு' சஉ.

வணப்பு - அழகு, 'செவ்வா னத்து வணப்புப் போன்றன' ச.

வா.

வாக்க - வழக்க, 'வாக்க வுக்க

டேறல்' ககடு.

வாக்கல் - வழக்கப்பட்டசோறு, 'கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்கல்' உகடு.

வாட்டாறு - ஓரூர், 'வளநீர் வாட்டாற்றெழினி யாதன்' கூகூ.

வாணிகம் - ஊதியம், 'வாணிகப் பரிசிலனலேன்' உ௦அ.

வாய் - இடம், 'வாய்கா வாது, பரந்து பட்ட வியன்பாசறை' உஉ. தாவி, 'வாய்ச்செல்லியுளியொடு' கக௭. மெய்மை, 'முதுமுதல்வன் வாய்போகாது' ககூகூ.

வாய்வான் - தப்பாதவான், 'வலம்படுவாய்வா னேந்தி' கக; வாய்த்தவான், 'வாய்வான் வேந்தே' உகூ.

வாயில் - வழி, 'புகழ்குறை படும வாயில்' கககூ.

வாயில் விடாது - வாயில்காவலர்க்குச் சொல்லிவிடாமல், 'வாயில் விடாது கோயில் புக்கு' கூ௭.

வார்பு - வார்தல, 'வார்புறு வன்பு' டு௦.

வாரணம் - கோழி, 'காண வாரண மீ னுங் காடு' டுஉ.

வாரி - விளைவு, 'வாரி குன்றினும்' கூடு.

வால் - தூய்மை, 'வால்வெள் னேறு' க. 'வாலிழை மடங்கையா' கக.

வெண்மை, 'வாலிழை மங்கையர்' கூ.

வாலியோன் - பலராமன், 'வலியோத்தியே வாலி யோனை' டூகூ.

வாலிழை - வெள்ளியமுத்தாரம், கூ.

வாழ்நர் - வாழ்வோர், 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' கூ. 'வானின் வாழ்நர்' உச.

'நிலமிசை வாழ்நர்' சகூ.

வாழிய-வாழ்வானை, 'எங்கோவாழிய' கூ.

வான் - ஒளி, 'வான்முகத் தெதிரே' கூ.

வான்கதிர் - வாலிய ஒளி, 'வான்கதிர்திருமணி' கடு௦.

வானம் - மழை, 'வான நாண வளையாது சென்றோர்க், காண தீயும்' அச.

வானவரம்பன் - சோன், 'வான வரம்பனை நீயோ' உ.

வானவன் - சோன், 'சினமிது தானை வானவன்' கஉகூ.

வானவூர்தி - விமானம், 'வலவ னேவாவான வூர்தி' உ௭.

வி.

விசித்த - வலித்துக்கட்டிய, 'மாசற விசித்த வார்புறு வளபின்' டு௦.

விசிப்ப - விம்ம, 'விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி' கூக.

விசம்பு - ஆகாயம், 'விசம்புதைவரு வளியும்' உ; 'அகலிரு விசம்பி னுணும்' அ; 'கொலகளிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்' கூ.

விசைப்ப - துள்ள, 'நறுநெய்க் கடலை விசைப்ப' கஉ௦.

விடர் - குகை, 'பெருமலை விடாகத்து' கூ௭; மலைப்பிளப்பு, 'அருவிடர்ச் சிறுநெறி' ககடு.

விடுத்தேன் - விடைகொண்டேன், 'விடுத்தேன் வாழிய குரிகில்' உக௦.

விடுதும் - செலுத்தக்கடவேம், 'எம்மம்புகடி விடுதும்' கூ.

விடுரை - ஒழிவாய், 'அடுரை யாயினும் விடுரை யாயினும்' கூகூ.

விடை - ஆட்டுவிடை, 'விடையும் வீழ்மின்' உசஉ.

விண் - ஆகாயம், 'விண்பொருபுகழ்' கக.

வித்தி - விதைத்து, 'வள்ளிடோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தி' உ௦கூ.

விதிர்த்த - சிசு, 'நெய்யுடை யடிசின்மெய்ப்ப விதிர்த்து' கஅஅ.

விதிர்ப்பு - நடுக்கம், 'என்போற் பெருவிதிர்ப்புறு' உடுடு.

விதர்ப்பு - நடுக்கம், 'விதர்ப்புறு வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதர்ப்புறு' டூகூ. வினாவு, 'விதர்ப்புறு விருப்பொடு' உககூ. இது விதிர்ப்பெனவும் வழங்கும்.

விம்மி - பொருமி, 'முலையக னனைப்பவிம்மி' கசகூ.

வியத்தொறும் - வியக்குந்தொறும், 'வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந்தன்றே' உக௭.

அ ரு ம் ப த அ க ரா

வியந்தன்று - மதித்தது, 'வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனை' எள.

வியல் - அகலம், 'கலிச்சம்மை வியலாங்கன்' உஉ.

வியன்புலம் - அகன்றநிலம், 'புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே' ஞச.

விரகு - அறிவு, 'விரகறி யாளர்' உசுச.

விரிச்சியூ - ஓரூர், உகஉ.

விரித்து-பாப்பி, 'பல்கதிரி விரித்தே' அ.

விரிதல் - பரத்தல், 'விரிசீர்' சு.

விரியூர் - ஓரூர், ககஉ.

வினாஇ - கலந்து, 'பண்மணிக்குவை யோடும் வினாஇக் கொண்மென்' கருஉ; விரவி, 'வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடுவினாஇ' கஃஃ.

வினாவின்ன - வினாந்து, 'வினாவின்ன சுட்டு' கருஃ.

வில்லியாதன் - ஒரு கொடையாளி, 'நெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழ யோன், வில்லியாதன்' ககக.

வில்லங்கு - குறுக்கு, 'வில்லங்கன்ற வியன்மார்பு' க.

வில்லங்குதல் - எகிரிநின்றதடுத்தல், 'வில்லங்கு சிறையின்' கசக; 'வில்லங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்' உகஃ.

விழவு - கிருவிழா, 'முந்நீர் விழவி நெய்யோன்' க.

விழு - சிறப்பு, 'விழுக்கழஞ்சு' கக.

விழுப்புண் - சிறந்தபுண், 'எஃகுறு விழுப்புண் பல' உகக.

விழுமியம் - சிறப்புடையேம், 'விழுமியம் பெரியம் யாமே' எஅ.

விழுமியோர் - பெரியோர். 'வேலிண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய' சக.

விளக்கம் - ஒளி, 'ஊர்சுடு விளக்கத்து' எ; 'சுடுதி விளக்கம்' கச.

விளக்கு - தீபம், 'முத்தி விளக்கிற் றுஞ்சும்' உ.

விளங்கல் - ஒரூர், 'விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற' ஞக.

விளங்குவாய், 'பகல்விளங்கியால்' அ.

விளங்குபொன் - கண்ணாடி, 'விளங்கு பொன் நெறிந்த நலங்கிளர் பலகை' கரு.

விளர் - வெண்மை, 'கொழுங்கொடி விளர்க்காய்' கஉஃ.

விளரி - இரங்கற்பண், 'விளரி யுறுதருந் தீர்தொடை நினையா' உசுஃ.

வினைந்த - முதிர்ந்த, 'வெப்புள் வினைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவல்' கஉஃ.

வினைந்து - வினைந்தேன், 'தொல்லது வினைந்தேன் நிலம்வளங் கரப்பினும்' உஃக.

விறல் - வென்றி, 'விறல்வஞ்சி' கக; 'இன்னவிறலு முளகொ னமக்கென' கக; 'விறற்புகழ் மாண்ட புரவி' சுக.

வினை - செய்கை, 'செய்திரங் காவனை' கஃ. போர், 'செய்வினைக் கெகிர்ந்த தெவ்வர்' சு;

'வினைக்கும்வினை யின் திப்படையொழிந் தனவே' சுக.

வீ.

வீ - பூ, 'வீகமூழ் நெடுஞ்சினை' கச.

வீங்குதல் - மிகுதல், 'வீங்குசெவன் மண்டிலம்' அ.

வீசிய - சிதறிய, 'வீசிய புலனுய்' உக.

வீயா - கெடாத, 'வீயாச் சிறப்பின் வேன்வி' கரு.

வீழ் - ஆலம்வீழ், 'கொழுநிழ் நெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்கு' ஞஅ.

வீழ்தல் - விரும்புதல், 'கிருவீழ் துண் பூண்' கசக.

வீழ்ந்தென - வீழ்ந்ததாக, 'பூம்போது சிறைதய வீழ்ந்தென' உஅ.

வீறு - வேறு, 'சோறுடைக் கையர் வீற்று வீற் றியங்கும்' ககக.

வெ.

வெகுளி - சினம், 'செவிய ரத்தைநின் வெகுளி' சு.

வெடிபட்டு - சிதறி, 'வெடிபட்டு - ஓடன் மரீதிய பீடிண் மன்னர்' ககக.

வெண்ணி - கரிகாற்பெருவளத்தான் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனை வென்றஹர், 'கலிகொள்யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை' சுச.

வெகிர் - மூங்கில், 'சிறியிலை வெகிரி நெல்வினை யும்மே' கஃக.

வெந்தை - வெந்த வேவை, 'வேளை வெந்தை' உசச.

வெப்பு - வெம்மை, 'வெப்புடைய வரண்கடந்து' கக.

வெப்புள் - வெம்மை, 'வெப்புள் வினைந்த வேங்கை' கஉஃ.

வெம்மை - விரும்பம், 'வேறு நோக்கின் விறல்வெஞ்சேய்' உஉ;

'புட்கொடி விறல்வெய்யோனும்' ஞச.

வெய்யோன் - விரும்புவோன், ஞச.

வெருவரு - அஞ்சத்தக்க, 'வெருவரு பறந்தலை' கக.

வெலீஇயோன்-வெல்வித்தோன், 'வெலீஇயோனிவனென்' கஉரு.

வெள்ளி - வெண்மை, 'வெள்ளி கோன் படை' சக; வெள்ளிமீன்=சுக்கிரன், 'இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்' கூரு.

வெள்ளில் - விளாமரம், 'மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்' கஅக.

வெள்ளென்-யாவர்க்கும் தெரிய, 'உள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென்' உ0எ.

வெள்ளைக்குடி - ஒருர், கூரு.

வெளில் - யானைகட்டிற்சும்பம், 'திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த பொற்றி' சச; 'களிநில வாகிய புல்லரை நெடுவெளில்' கஉஎ.

வெளிது - இளமை, 'வெளிற்றுப் பனந்துணி' கூரு. வெண்மை, 'வெளிநி னோன்காழ்' உக.

வெறி - வெறியாட்டி, 'சினமாந்தர் வெறிக்குரவை' உஉ.

வெறுக்கை - செல்வம், 'அருங்கல வெறுக்கை' சகசு.

வெறுத்த - மிக்க, 'வெறுத்த கேள்வி விளங்குகழ்க் கபிலன்' ருக.

வெறுப்ப - மிக, 'உயரிசை வெறுப்பத் தோன்றி' உக0.

வெண் - வென்றி, 'வெண்வேற் செழிய' கக; 'வெண்வே லண்ணற் காண்புங்கே' கசக; 'வெண்வே - விளம்பல் கோசர்' கசகக.

வென்று - வியவாமல், 'வென்றி யெல்லாம் வென்றதக் தடக்கிய' சு.

வே.

வேங்கடம் - ஒருமலை, 'ஒலிவெள்ளருவி வேங்கட நாடன்' கூஅக; 'வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட, வேங்கல் வானத்து' கூஅரு; 'கல்லிழியருவி வேங்கடங் கிழவோன்' கூஅக; 'வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம்' கூகக.

வேட்கை - விருப்பம், 'நின்னசை வேட்கையி னிரவலர்' கூ; 'குருதி வேட்கையுருசெழு முரசம்' ரு0.

வேட்கோச்சிறுஅர் - குயக்குலத்தினை டோர், 'வேட்கோச் சிறுஅர் தேர்க்

கால் வைத்த - பசுமன்' கூஉ.

வேட்டம்-விருப்பம், 'உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோக்கு' உகச; வேட்கை, 'நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி' கூக

வேட்டு - விரும்பி, 'வருவது மகளிர் வேட்டுணி எல்லது' உ0.

வேட்டுவன் - வேடன, 'சுதநாய் வேட்டுவன்' கூக. வேட்டைக்காரன், 'சொல்லலை வேட்டுவ னாயினன்' உருஉ.

வேண்டி - விரும்பி, 'போகம் வேண்டி' அ

வேந்தன் - அரசன், 'பறம்பெற்ற வய

வேந்து - அரசன், 'கொற்ற வேந்தே' உக.

வேம்பற்றார் - ஒருர், கூகஎ.

வேளாணமை - உபகாரம், 'வேளாண் சிறுபதம்' எச.

வேளிர்-குறுநிலமன்னர், 'தொன்முதிர் வேளிர்' உச.

வேளை - ஒருசெடி, 'வேளை வெண்பூ' உகரு.

வேற்றுப்புலம் - பகையிடம், 'வேற்றுப் புலத் திறத்து' கூக.

வை.

வைகம் - வைவோம், 'வைகம் வம்மோ' உஉக.

வைகல் - நான், 'வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலும்' உக.

வைகுறுவிடியல் - வைகுறுதலுற்றவிடியற்காலம், 'வைகுறு விடிய வியம்பிய குரலே' உகக.

வைப்பு - இடம், 'வித்திவா னோக்கும் புன்புலங், கண்ணகன் வைப்பிற் றாயினும்' கஅ. உஊ, 'யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருள்' உ; 'பயன்றி கழ் வைப்பிற் பிற ரகன்றலை நாடு' எ; 'மென்புல வைப்பி னன்னாடு' சஉ; யாணரறுஅ வைப்பிற் - காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடு' கூக.

வையம் - உலகம், 'வையங் காவலர்' அ.

வையை - ஒருநதி, 'மலிபுகழ், வையை குழிந்த வளங்கெழு வரைப்பின்' எக.

வெள.

வெளவிய - கவ்விய, 'எருத்து வெளவிய புலி' ச.

புறநானூற்று உரையிற்கண்ட ல க் க ண க் கு றி ப் ப க ரா தி.

(எ ண் க ள் பா ட் டி ன் எ ண்.)

அசைநிலை (அசை, அசைச்சொல்) :—

உ, று, ஈ, கக, கஉ, கஅ, கக, உசு,
உரு, உசு, உக, கரு, கள, கஅ, சு0,
சக, று, எரு, அசு, கசு, கஅ, கக,
க0க, கக, கசு, ககஅ, கஉசு, ககசு,
கசு0, கசுஉ, கசுள, கரு, கரு, கசு0,
கள, கஅஉ, கக, கக, உக, உசு,
உசு, உசு, உஉ, உஉ, உக, உக,
உசு, உசு, உசு.

அடுக்கு இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற வரு
தல் :—ருக.

அடுக்கு வினாவின் கண்வருதல் :—ககரு,
உஉஅ, உக, உரு.

றல்) :—கக, கசு.

அம்மவென்பது கேட்பித்தற்கண்வரு
தல் :—சச.

அல்வழிச்சாரியை :—சு, கரு.

ஆகுபெயர் :—ரு, க0சு, கசு, கரு,
உஉ.

ஆற்றலாற்சொல்வருவித்தல் :—கக,
கசு.

இகழ்ச்சிக்குறிப்பு :—அரு, கக, ககரு,
உ0ரு, உக0, உகசு.

இசின் தன்மைக்கண்வருதல் :—உஉ.

இசின் படர்க்கைக்கண் வருதல் :—
கக.

இசைநிறையும்மை :—கரு.

இடத்துநிகழ்பொருளின்மொழில் இடத்
துமேல் ஏறிநிற்றல் :—உ, எ, உஉ,
க0க, ககரு, ககஅ, கக, உசு.

இடவழுவமைதி :—சக.

இரங்கற்குறிப்புப்பெயர் :—உசு.

இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை :—
கசு.

இழித்துக்கூறல் :—கசு.

இழிவுசிறப்பும்மை :—கக, க0சு.

இறப்ப இழிந்த ஆணந்தவுமை அன்றெ
ன்றல் :—சக.

உண்டென்பது பொதுவினையன்றென்
றல் :—கசு.

எச்சவும்மை :—கக, சஅ, கசு, கக,
உசு.

எண்ணிடைச்சொல் (எண்ணின் கண்வ
ருவதோ ரிடைச்சொல்) :—கஉ, கக,
கசு, கஅ, கக, உசு.

எதிர்மறை வினையெச்சமுற்று :—சச.

ஐகாரம் முன்னிலைவிளக்கி நிற்றல் :—உ,
ரு, சு0.

ஒட்டென்னும் அலங்காரம் :—கஅரு.

ஒருசொன்னீர்மைப்பாடு :—உசு, கஉரு.

ஒருமைச்சொல் பண்மைக்கேற்பநிற்றல்
(பண்மைச்சுட்டிநிற்றல்) :—சக, எஅ,
கரு.

கடைக்குறை :—க0க, கள, ககசு.

கருவி கருத்தாவாய்நிற்றல் :—உக.

காரணக்குறி இடுகுறிமாத்தினாயாய் நிற்
றல் :—ருசு.

காரியவாசகம் ஒரு சொல்முழுவதும் தா
னாய் நிற்றல், க.

காலமயக்கம் :—உக, ககஅ, கசுரு.

குறிப்புமொழி (குறிப்பு, குறிப்பிற்கு
ன்றல்) :—கசு, கக, உ0உ, உ0க,
உக, உக.

குறிகிற்றல் (குறைந்துநிற்றல் = விகா
ரம்) :—க00, கருஉ, ககசு.

கூட்டியுரைத்தல் :—கசு0.

கொல் ஐயப்பொருளில்வருதல் :—கக,
உசு.

சாரியை, தோற்றம் வேண்டாத் தொகு
திக்கண் வருதல் :—கருரு.

சிறப்பும்மை :—கக, கக, அஎ, க00,
க0க, உகஉ.

சின்னென்னுமிடைச்சொல்லால் அசை
க்கப்பட்டுநிற்றல் :—உருரு.

சினைவினை முதல்வினையொடு முடிதல்
(முதல்வினையொள்ளல்) :—சு, உ0,
உஉ, சஎ, உக.

பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களாற் புறநானூற்றிலிருந்து உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களில் எனக்குக்கிடைத்தவைகள் இங்கே பதிப்பிக்கப்பட்டன. ஒப்புநோக்கின் பாடபேதங்கள் பலகாணப்படும்.

அந்நூல்களின் பெயரகராதி:—

- க. இலக்கணவிளக்கவுரை.
- உ. கலித்தொகை நச்சினுக்கினியநா.
- ங. சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாநா.
- சு. ,, அநுப்பதிவுரை.
- ரு. சீவகசிந்தாமணி நச்சினுக்கினியநா.
- க. திருக்குறள் பர்மேலழகநா.
- எ. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாநா.
- அ. தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்) சேனாவையநா.
- ஈ. ,, நச்சினுக்கினியநா.
- க0. நன்னூல் விருத்தியுரை.
- கக. பத்துப்பாட்டு நச்சினுக்கினியநா.
- கஉ. புறத்திரட்டு.
- கங. யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

இங்கேகாட்டப்பட்ட நூல்களுள், புறத்திரட்டு என்பது பல நூல்களிலிருந்து எடுத்துத்தொகுக்கப்பட்ட செய்யுட்களையுடையது. இதற்கு உரையில்லை.

லக்கணவிளக்கவுரை.

நந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சுரு.	“வாழ்தல் வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்”	சுரு.
(20).	“கழிந்தது பொழிந்தசை .. . கரப்பினும்”	20/சு.
சுரு.	“நளிபேதையே நயனில் கூறறம்”	20/சு.
சுரு.	“மறவகடிந்த வருங்கறபின்”	சுரு.
சுரு.	“சிலசொல்லிற் பலகூடதல்”	சுரு.
சுரு.	“நாளன்று போகி மொழியினும்”	சுரு.
சுரு.	“எழுஉததாங்கிய குறுமபுடைத்தலின்”	சுரு.
சுரு.	“கறையிட றணியலு மணிந்தன றக்கறை”	சுரு.
சுரு.	“புலமபுக் கணை புலலணற் காண”	சுரு.
சுரு.	“வாய்புரு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்”	சுரு.
சுரு.	“அணிவகிக கொடுங்காய் வாள்போழ்த் திட்ட”	சுரு.
சுரு.	“நீளகழை மறவத் செவவுழிச் மாதோ”	சுரு.
சுரு.	“மெழுகு மாப்பிகண் கலுழி ரானே”	சுரு.
சுரு.	“அலவகுழைப் புரவி யைவரொடு சினேஇ”	சுரு.
சுரு.	“தூங்குகையா மருப்பின்”	சுரு.
சுரு.	“ஆவ மானியற் பாரபபன் சேர்மின்”	சுரு.
சுரு.	“விளங்குமணக் கொடுமபு னுமமோ”	சுரு.
சுரு.	“பீடினறு பெருகிய மா ரெமரே”	சுரு.
சுரு.	“கோகோ யானே”	சுரு.
சுரு.	“அருளிலா கொடாமை வல்ல ராகு”	சுரு.
சுரு.	“யானவாழ நாளும் பண்ணை வாழிட”	சுரு.
சுரு.	“மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே”	சுரு.
சுரு.	“நடுக்கினறி நிலியரோ வததை”	சுரு.
சுரு.	“நீவாழியாநின் றறதை, தாய்வாழியா”	சுரு.
சுரு.	“வாழ்தல் வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்”	சுரு.
சுரு.	“பீடின்று பெருகிய ரெமரே”	சுரு.
சுரு.	“அனனதன்மையு மறிந்தியா”	சுரு.
சுரு.	“திராமிசைப பாயுந்து”	சுரு.
சுரு.	“நீக்கோழி கூப்பெயாக்குத்து”	சுரு.
சுரு.	“படுமகன் கிடக்கை துவந் தனனே”	சுரு.
சுரு.	“காளன்று போகி”	சுரு.
சுரு.	“ஐவரொடு சினேஇ, நிலந்தலைக கொண்ட”	சுரு.
சுரு.	“கணடுயின்று முன்றிற் யாயும்”	சுரு.
சுரு.	“நிலமிசைப புரளுங் கையவேய் தயிர்த்து”	சுரு.
சுரு.	“நீவார் சனணைத் தொழுதுநிற் பழிச்சி”	சுரு.

சுத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

உருக.	“அணையையாகன் மாறே”	சு.
உ.	“மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி ழாடய்” ...	கசுந.
உசுந.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே” ...	உரு.
உஎக.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்” ...	எந.
உஎரு.	“ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்டுமா காலே” ...	கசுந.
உஎசு.	“செலிய ரத்தனின் வெகுளி”	சு.
உஎஎ.	“யாஞ்சில வரிசி வேண்டிறன்னுந் தூக்கி”	கசு0.
”	“நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய” ...	கரு.
உஅக.	“பாபாது வீயு முயிர்தவப் பலவே”	உரு.
”	“வரைபுளையு மழகளிநு”	கசு.
”	“விதீப்புற வறியா வேமக் காப்பினை” ...	உ0.
”	“அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்” ...	சுசு.
”	“வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” ...	ருந.
”	“ஒக்க லொற்கஞ் சொலிய”	கஉஎ.
”	“கல்லே பரவி னல்லதுகடவுளு மிலவே”	கருரு.
உஅஉ.	“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி” ..	சுஎ.
”	“வேற்றமை யில்லா விழுத்காலே” ...	உஎ.
”	“கடிமரந் தடியு மோசை”	கசு.
”	“கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்” ...	கரு.
உஅச.	“வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்” ...	கசுசு.
”	“நளிமலை நாடன்”	கரு0.
உஅரு.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவம் வால்வெ தவைப்பவும்”	கருஅ.
”	“கடிமரந் தடியு மோசை.... ..கடிமனை யியம்ப”	கசு.
உஅசு.	“செய்திரங் காவனைச் சேண்விளங் குமபுகழ்”	க0.
உஅஎ.	“தவப்பல”	உரு.
உசு0.	“உருகெழு ஞாயிற் றெண்கதிர் மிசைந்த” ...	கசு0.
”	“வளன்வலி யுறுக்குயில்லா கியரோ ...	கரு0.
”	“அரிமயிர்த் திரண்முன்கை”	கசு.
”	“துன்னருந் துப்பின் வயமான் றேன்றல்” ...	சுசு.
உசுஅ.	“நசைதர வந்தோர் கொல்லோ பெரும”	
”	“கடுஞ்சினத்த கொல் மாண்ட தாயினும்”	
”	“துடியன் பாணன் குடியு மில்லை” ...	கருரு.
உசுக.	“மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்” ..	கசுசு.
கசு0.	“பெருவிற மமரர்க்கு வென்றி தந்த”	ருரு.
கசுஉ.	“பொற்கோட் டிமய.....மும் போன்றே” ..	உ.
”	“வேளிற் கோக்கின் பூம்பொகுட் டன்ன” ...	கசு.
”	“செஞ்ஞாயிற்று வேண்டினும்” ...	கசு.
கசுசு.	“கவிசெந் தாழிக் கூகையுங் கூடி”	உருஅ.
கசுசு.	“ஊன்றுவை கறிசோறுதொழி லல்லது”	கசு.

சுந்தர்
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௧௨௦.	“மாமறுத்த மலர்மாப்பு”	௭.
௧௨௮.	“நெல்லரியு மிருந்தோமுவர்”	௨௪.
௧௭௦.	“ஒள்வாள், கறையடி யானைக் வேலோ னூரே”	௧௨௧.
௧௭௨.	“இவன்யா ரெனகுவை யாயி னிவனே”	௧௧.
௪௪௧.	(முற்றம்) “வயலைக் கொடியின் களைத் தனவே”	௧௦௫.
௪௦௨.	“ஆவு மானியத் பூட்டை மறத்தின்”	௧.
௬௧௭.	(முற்றம்) “ஏற்றவல னுயரிய வெரி.....முனவோ நினக்கே”	௫௪.
௬௧௯.	“மாரி யன்ன வண்மை	சென்மே”	௧௧௧.
,”	“சுறவினைத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப”	௧௧.
,”	“ஓவத் தன்ன லிடனுடை வரைப்பின்”	௨௫௧.
,”	“சேற்றுவளர் தாமரை	வீற்றிருந் தோரை”	௨௭.
௬௪௧.	(முற்றம்) “சாறுதலைக் கொண்.....தகை போரே”	௮௨.
,”	“நாங்கா முன்ன திரங்குகண்	தானு யினனே”	௨௭௭.
௬௪௨.	“வின்பொருபுகழ் விழல்வஞ்சி”	௧௧.
,”	“மாரி யன்ன வண்மை”	௧௧௧.
௬௪௫.	(முற்றம்) “பாரிபாரி யென்றுபல	புரப் பதுவே”	௧௦௭.
௭௧௪.	(முற்றம்) “சிறியகட் பெறினே	முயிர்சுவப் பலவே”	௨௧௫.
௭௫௧.	“மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி”	௧௪௫.
,”	“கலங்கழா அலிற் றுறை, கலக்குற்றன”	,”

கலித்தொகை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கலித்தொகைப்
பாட்டினேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௧.	“இனிநினத் திரக்க மாகின்று”	௨௪௧.
௫௦.	“ஊன்சோற் றமலை பாண்கமே பருத்தும்”	௧௧.
௧௦௧.	“வளிவழக் கறுத்த வங்கம்”	௧௪௮.

சிலப்பதிகாரம்.

அடியார்க்கு நல்லாருரை.

பக்கம்.	வரி.	பதிகம்.	புறப்பாட்டினர் எண்.
கஅ.	உச.	“வரிசைக்கு வருந்தும்”	சஎ.
மனையறம்படுத்தகாதை.			
சஎ.	கசு.	“தீநீர்ப் பெருங்..... முழுநெறி”	ககசு.
சக.	கக.	“அப்பிறை, மேத்தவும் படுவே”	க.
அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.			
ககஎ.	உசு.	“நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சான்”	கஅக.
இந்திரவீழ்வுரேத்தகாதை.			
கஉஅ.	கக.	“மீனெடுத்த நெற்குவைஇ”	கசுசு.
ககக.	எ.	“பகடுபுறந் தருநர் யாயின்”	கநு.
ககசு.	கக.	“மழையென மருளும் பஃரோல்”	கஎ.
கசுநு.	கஅ.	“வலியொத்த வாலியோனை”	நுசு.
கடலாடுகாதை.			
கஎசு.	சு.	“முந்நீர் நாப்பட் விசம்பின்”	சு௦.
நாடுகாண்காதை.			
உச௦.	உச.	“ஹம்மீன் புனையினும் யோடினும்”	ககஎ.
காடுகாண்காதை.			
உஎசு.	கக.	“இவணிசை யுடையோர்க் மாறுகொல்”	நு.
அடைக்கலக்காதை.			
கநுஎ.	ச.	“கண்பொர விளங்கு பதுவே”	கநு.
கசுசு.	சு.	“களிற்றுமேற் கொள்ளவும்.....காண”	சக.
கோலைக்களக்காதை.			
கஅ௦.	உக.	“பூவற் படுவற் கூவற் ரோண்டிய”	ககசு.
கஅஉ.	உசு.	“கோளியாலத்த”	நுஅ.
,	உக.	“அணில்வரிக் கொடுங்காய்”	உசசு.
கஅக.	கநு.	“ஊர்தி வால்வெள் ளேறே”	க.
ககக.	க௦.	“இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்”	கஅஉ.
துன்பமாலே.			
சஉ௦.	உசு.	“வெள்ளெட் சாந்தொடு புளி.....வதியும்”	உசுசு.

சிலப்பதிகாரம் அரும்பதவுரை.

பக்கம்.	வரி.	புறப்பாட்டின் எண்.
	க௦. நாகோண்காதை.	
௩௭.	௩௩. “புகர்முக முகவை” ௩௭௭.	
	௨௩. கட்டுளோகாதை.	
௩௭௩.	௨௧. “களியிரு முநீ ரேணி யாக” ௩௭௩.	

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சினார்க்கினியருரை.

இலம்பகம் கவித்தோகை.	புறப்பாட்டின் எண்.
நாமகளிலம்பகம்.	
௧௭௨. “வாழ்தல் வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்” ௩௭௭.	
௨௨௮. “தேற்றாய் பெருமனின் பொய்யே” ௩௭௭.	
௨௩௮. “மகளிர் மலைத்த சிலைத்தார் மாப்ப” ௧௦.	
௨௭௪. “மன்னெயின் முகவை” ௩௭௭.	
௩௭௭. “ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே” ௧௭௭.	

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

௪௩. “நாமுறக் - கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை” ௩௭௭.	
௪௩௩. “சான்றோ ளுக்குத றந்தைக்குக் கடனே” ௩௭௭.	

காந்தருவத்தையாரிலம்பகம்.

௨௭௮. “தேற்றாய் பெரும” ௩௭௭.	
௨௮௧. “நகுதக் கனரே” ௭௨.	
௨௭௪. “பசுமட் குருஉத்திரன்” ௩௭௭.	

குணமாலையாரிலம்பகம்.

௧௦௭. “மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சுமமே” ௨௦.	
--	--

கேமசரியாரிலம்பகம்.

௪௨. “என்றிறத் தவலங் கொள்ளல்” ௨௩௩.	
--	--

கனகமாலையாரிலம்பகம்.

௩௦௩. “கொற்றறைக் குற்றில” ௩௩௩.	
--------------------------------------	--

இலம்பகக்
கவீந்தோகை.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

விமலையாரிலம்பகம்.

அஅ. “கொடிக்கடா” ௨௨.

சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.

எ. “தட்குமா காலே” ௧௯௬.

மண்மகளிலம்பகம்.

சுசு. “வென்றதன் பச்சை முரசம்” ௨௮௮.

௧௨௦. “நிலமக ளழுத காஞ்சியும்” ௩௬௩.

௨௦௬. “அணியலு மணித்தன்று” ௧.

முத்தியிலம்பகம்.

௨௭௩. “வளிவழக் கறுத்த வங்கம்” ௩௬௮.

௩௧௨. “களிறுகவு ளடுத்த துப்பினே” ௩௦.

௩௮௬. “புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு” ௩௬௦.

௩௮௬. “இழிபி ரப்பினே னீயப் பெற்று” ௩௬௩.

திருக்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

உரைப்பாயிரம். [உரைநடை] “ஒப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தல்”... ௧௦.

அறன்வலியுறுத்தல். “சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு
மறத்து வழிப்பேஉந் தோற்றம் போல”... ௩௧.

குறள்.

௩௬. “தூங்கு சையா னேங்கு நடைய” ௨௨.

௬௪. [உரைநடை] “இட்டுந் தொட்டுந் கௌலியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்ப்பட விதிர்த்தும்” ... ௧௮௮.

௭௨. “தன்னகம் புக்க யுரவோன்” ௪௩.

௧௧௦. [உரைநடை] “ஆன்முலை யறுத்த வறணி லோர்க்கு
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்” ... ௩௪.

௨௦௭. “வீயா - துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை” ௩௬௩.

௨௩௧. “உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்” ௧௮.

௨௩௨. [உரைநடை] “உரையும்பாட்டுமுடையோர்”... .. ௨௭.

தருள் எண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
உகசு.	“புலவர் பாடும் முடித்து”	உஎ.
கஅசு.	“மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்” [உணாநடை] “பிற்பைநிலை முனியாது கற்றன்னே”	ருரு. கஅக.
ருசக.	“மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்”	ருரு.
சுகஉ.	“பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழுநாளே”	கஅஅ.
எஎஅ.	“போரெனிற்புகலும் புனைகழன் மறவர்”	கக.
,,	“புட்பகை - கேவா னாகவிற் புடைப்ப”	சுஅ.
எஅரு.	“இன்றே போல்கதும் புணர்ச்சி”	ருஅ.
அகக.	[உணாநடை] “காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது வேலீண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய வேண்டிடத் தடேம் வெல்போர் வேந்தே”	சக.
கசஅ.	“கழுவாயு முன”	கச.
கஎ௦.	[உணாநடை] “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின் வலவனேவா வான லூந்தி யெய்துப்”	உஎ.
கஅக.	“பெருங்கடற் - காழி யினையன் மாதோ”	கக௦.
க௦க.	“உறைப்புழி யோலை போல மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்தவரு வேலே” (உறைப்பெயல்)	உக௦.
க௦கச.	“ஊன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் புயனே”	ருரு.
க௦க௦.	“அரிமயிர்த் திரண்முன்கை”	கக.
கககக.	“கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுத்திரா யாடையும்”	உஎரு.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருரை.

தி - சோ, பா. எண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
“தேற்றப் புன்சொ	உ௦உ.
சுக. “புனவர் தட்டை புடைப்பிமுடே”	சக.

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம்.

சேனாவையருரை.

சுந்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
கச.	“பொன்னுந் துகிரு முத்து மணியும்”	உகஅ.
கஅ.	“செஞ்ஞாயிற்று.....வேண்டினும்”	கஅ.
உச.	“கவிசெந் தாழிக் குவிமுறத்கூடி”	உகஅ.
உக.	“பெருவிற லமராக்கு வென்றி தந்த”	
	“நெடுகல் யானையுந் தேரும்.....யாம்”	எஉ.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சசு.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பன.....சேர்மின்”		
சவ.	“ஊன்றுவை கறிசோறு..... லல்லது”...		
ருக.	“கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுதாயினும்”		
,,	“பாணன் பறையன்குடியு மில்லை”	நகரு.	
உ௦௭.	“பீழன்று பெருகிய.....ரெமரே”	நகரு.	
உஉ௦.	“அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே”...	களந.	
,,	“வடாது”, “தெனாது”	சு.	
உகக.	“நெல்லரியு மிருந்.....மிழலை”	உச.	
உரு௦.	“அணைய யாகன் மாறே”	ச.	
உருஉ.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே”	உகரு.	
உருஅ.	“மலைநான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்”	கசுந.	
உசுசு.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்”...	எந.	
உசுசு.	“எல்வனை”	உச.	
உஎஉ.	“அளிதோ தானையது பெறலருந் குரைத்தே”	ரு.	
உஎசு.	“தான்பிற வரிசைதூக்கி”	கசு௦.	
உகஉ.	“நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து”	நகரு.	
உகசு.	“சயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே”	உகசு.	
நகசு.	“விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை”	உ௦.	
நஉ௦.	“வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டிவன்”	நகசு.	
,,	“நளிமலை நாடன்”	கரு௦.	
நகஅ.	“அமரர்ப் பேணியுதியும்”	சுசு.	
நசு௦.	“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி”	சவ.	
நசு௭.	“வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்”	ருக.	
நசுசு.	“கம்பலை மூதூர்”	ருசு.	
நருந.	“வேற்றமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து”	உஎ.	
நருசு	} “அரிமயிர்த் திரண்முன்கை”	கக.	
நருஎ.			
,,	“கழுஉவினங் காரங் கவைஇய மார்பே”	நருஅ.	
நருஅ.	“கடிமரந் தடியு மோசை.....யிழம்பு”	நகசு.	
நருக.	“செய்திரந் காவின்”	க௦.	
நக௦.	“ஓக்க சொலிய”	நகஉ.	
நகக.	“வயவுறு மகளிர்”	உ௦.	
நஅஉ.	“செல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மில்லை”	நகரு.	
நஅக.	“தவப்பல”	உகரு.	
நகசு.	“பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளை”	கஅஅ.	
நகஎ.	“பெறலருந் குரைத்து”		
சகசு.	“என்போற் பெரு.....கற்றே”	உ௨	
,,	“தும்மனோருமற் றி.....மாதோ”	உக௦.	
சகக.	“அரசெனப் படுவதுயத்தை”	நரு.	

தொல்காப்பியம், நச்சினூர்க்கினியருரை.

க.—எழுத்ததிசாரம்.

புறப்பாட்டின் எண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
ககக. 'எயிறுபடை யாக.....தருந்தொழில் சாயா'	௩௩.
ககரு. கூறுவ லெனைவ கேண்மதி"	௩௩. ௩௩.
கருள. "மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்"	௩௩. ௩௩.
" பலகூந்தல்"	௩௩. ௩௩.
" "புலம்புக் கனனே புல்லணற் கானே"	௩௩. ௩௩.
௨௩௭. "நாளன்று போகி"	௩௩. ௩௩.
௨௩௮. "எழுஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர் குழுஉக்களிற்றுக் குழம்புடைத்தலின்"	௩௩. ௩௩.
௩௩௨. "புலம்புக் கனனே"	௩௩. ௩௩.
௪௩௧. "பயங்கெழு மாழனைழ்"	௩௩. ௩௩.
௪௩௩. "தடவுநிலை"	௩௩. ௩௩.
"காரெதிர் காணம் பாடினே மாக"	௩௩. ௩௩.

உ.—சொல்லதிசாரம்.

தந்திர வேண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
க. "சிலசொல்லிற் பலகூந்தல்", "மறங்கடிந்த வருங்கற்பி" ...	௩௩. ௩௩.
க௩. "செஞ்ஞாயிற்றுவெயில்வேண்டினும்" ...	௩௩. ௩௩.
௨௩. "கவிசெந் தாழிக்.....கூடையுங் கூடி" ...	௩௩. ௩௩.
௨௩. "பெருவிற மமரர்க்கு வென்றி தந்த" ...	௩௩. ௩௩.
௩௩. "மன்னு க பெரும நிலமிசை யானே" ...	௩௩. ௩௩.
" "மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்" ...	௩௩. ௩௩.
௪௩. "ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்" ...	௩௩. ௩௩.
௪௩. "ஊன்றுவை, கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது" ...	௩௩. ௩௩.
௩௩. "கடுஞ்சினத்தமாண்ட தாயினும்" ...	௩௩. ௩௩.
௩௩. "ஆண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த" ...	௩௩. ௩௩.
௩௩. "கோலுல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கி" ...	௩௩. ௩௩.
௩௩. "கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று" ...	௩௩. ௩௩.
௩௩. "வாயி லோயே வாயி லோயே" ...	௩௩. ௩௩.
" "விளங்குமணிக் கொடும்பூ ணய்" ...	௩௩. ௩௩.
" "பெருங்கல் வைப்பி னுடுகிழ வோயே" ...	௩௩. ௩௩.

சூத்திர
வேண்,

புறப்பாட்டின்
எண்.

௧௩௧.	“ஆவு மானியற் பேணி”	௬.
௧௩௨.	“நீயே, பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலே”	௩௭.
௨௦௩.	“கழிந்தது பொழிந்தென கரப்பினும்”	௨௦௩.
௨௦௪.	“காண்கு வந்திசற் பெரும”	௧௭.
”	“நோகோ யானே”	௨௩௪.
௨௦௬.	“பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே”	௩௭௩.
௨௧௬.	“தாவி களைந்தன்று மிலனே”	௭௭.
”	“வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே”	”
௨௨௨.	“அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே”	௧௭௩.
௨௨௮.	“நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ”	௧௮௭.
௨௩௦.	“நான்ன்று போகி”	௧௨௪.
”	“துன்னிப், பெரிய வேத்தினுஞ் சிறிய வுணரா”	௩௭௩.
௨௩௩.	“கண்டியின்று, முன்றிற் யாயும்”	௧௩௬.
௨௩௩.	“பசந்த மேனி..... வெய் யோளும்”	”
”	“நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்”	௨௪.
௨௩௪.	“அன்னதன்மையு மறிந்தியார்”	௧௩௬.
௨௩௨.	“அணைய யாகன் மாறே”	௪, ௨௦.
௨௩௪.	“புதுமலர்கோவே”	௧௪௭.
”	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே”	௨௩௩.
௨௩௩.	“வருகதில்தமியன் வந்த”	௨௮௪.
௨௩௭.		௨.
௨௪௦.	“நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து”	௨௪௩.
௨௪௮.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்”	௭௩.
௨௭௪.	“அளீதோகுரைத்தே”	௩.
௨௭௭.	“ஊனு முணு முனையின்”	௩௮௧.
௨௮௧.	“தான்பிற, வரிசை தூக்கி”	௧௪௦.
”	“நரசுதர வந்தோர் நரசுபிறக் கொழிய”	௧௩.
௨௮௨.	“காரெகிர் காணம் பாடினே மாக”	
”	“இளைத லாளு ளாக”	
”	“அருளா யாதலோ கொடிதே”	”
”	“தன்பெய ராகவி னாணி”	௧௩௨.
”	“அணைய யாகன் மாறே”	௪, ௨௦.
௨௮௪.	“அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்	௨௬௧.
”	“அன்னே, வென்னு வதுகொ றானே”	
௨௬௪.	கூப்பெயர்க்குந்து”	௩௬
௨௬௩.	“உண்டுந்.....செல்வ லத்தை யானே”	௧௬௬.
௨௬௭.	“ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே”	௧௬௩.
௩௦௧.	“சயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே”	௨௩௩.
௩௦௬.	யில்லாகி யரோ”	௧௬௦.

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௩௧௬.	“விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை”	20.
௩௨0.	“எளிமலை நாடனெனவே”	௧௫0.
,”	“வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்”	௩௬௪.
௩௩௮.	“அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்”	௬௬.
௩௪0.	“வள்ளியோர்ப் படர்யானும்”	௧௫௪.
,”	“பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி”	௧௫௬.
௩௪௪.	“வெறுத்த கேள்வி கபிலன்”	௫௩.
௩௫௩.	“வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து”	௨௪.
௩௫௪.	“கழுஉவினங் காரங் கவைஇய மார்பே”	௧௧.
௩௫௮.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்”	௧௫௮.
,”	“கடிமரந் தடியு யயம்ப”	௩௬.
௩௫௯.	“செய்திரங் காவிரைச் சேண்வினங் கும்புகழ்”	௧0.
,”	“இனிரினைந் திரக்க மாகின்று”	௨௪௩.
௩௬0.	“ஒக்க லொற்குஞ் சொலியத் தன்னூர்”	௩௨௪.
௩௬௪.	“வியன்றானை விறல்வேந்தே”	௩௮.
௩௬௫.	“புனிதழிர் குழவிக்கி கிலிற்றுமுலை போல”	௬௮.
௩௮௩.	“கடிமரந் தடியு மோசை”	௩௬.
,”	“கடுந்தேர் குழித்த னெள்ள லாங்கண்”	௧௫.
,”	“அம்புதுஞ்சுங் கடியரணை”	௨0.
௩௯௨.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே”	௨௩௫.
௪0௬.	“பொன்னோடைப் சரயா”	௩.
௪௧0.	“நும்ம னோருமற்வலர் மாதோ”	௨௪0.
௪௧௨.	“கேழற் பன்றி”	௧௫௨.
,”	“கழுஉவினங் காரங் கவைஇய மார்பே”	௧௬.
,”	“பொன்னோடைப்யானை”	௩.
௪௧௩.	“பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்”	௩௨௪.
,”	“மன்ற வேம்பி மலைந்து”	௪௬.
௪௧௪.	“என்போற்புறக”	௮௩.
,”	“நும்ம னோருயின்”	௨௪0.
௪௧௫.	“வென்வே லண்ணற் காண லுங்கே”	௧௪௧.
,”	“கெல்லரி தொழுவர்கின்”	௩௪௬.
௪௪௩.	“மெழுகு மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே”	௨௪௬.
,”	“நயென விரத்தலோ வரிதே நீயது”	௧௫௪.
,”	“சிறியகட் மன்னே”	௨௩௫.
,”	“இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே”	௨௬0.
௪௪௬.	“நின்னது தாவெனறென்கோ”	௧௩௬.
௪௫௫.	“கண்ணி னேறே”	௧.
,”	“நரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்”	௧௮0.
,”	“இழிபி ரப்பினோ னீயப் மிசையும்”	௩௬௩.

சுந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சுருடு.	“நின்னெடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய” ...	கக.
சுருள்.	“வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந்” ...	௨௦க.
	“தூங்குந்துபாயுந்து”	௨ச.
சுசுந்.	“இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே”	கந.
	‘முரசு முழங்கு.....பெரும’	

கூ.—பொ ள் கார ம்.

சுந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௨ச.	“வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்” ...	௩௦ரு.
௩௦.	“நெடுங்கை [இருங்கோ] வேண்மாபிடலுர்”	௩௬ரு.
”	“பகடுபுரத் தருநர் பார மோம்பி.....யாயின்”	௩௩ரு.
ருச. (முற்றம்)	“முட்கார் காராவெய் யோனே”	௨௩அ.
ருரு.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்”	௧௩அ.
ருள்.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களு.....மறத்தின்”	௧.
”	“நறவுந் தொடுமின்சாயலரே”	௨௬௨.
சு௦.	“ஏற்றவல னுயரியமுளவோ நினக்கே”	ருசு.
”	“பொன்வார்புறக்கொடுத்தனவே”	௩௦அ.
”	“கள்ளின் வாழ்த்திக்.....முறவே”	௩௧சு.
”	“வெருக்குவிடை யன்னதுணையே”	௩௨ச.
”	“ஏறுடைப் பெருநினாலோயே”	௨௩க.
”	“வளரத் தொடி.....மிசை யதுவே”	௨௬௦.
”	“பெருக்களிற் றடி.....மகன்”	௨௬௩.
”	“அத்த நண்ணியபொருளே”	௩௧௩.
”	“பெருநீர் மேவற்மோர்க்கே”	௨௬௪.
”	“கெடுக சிந்தை கடிதில மெணியே”	௨௬௬.
”	“அந்தோ வெந்தை”	௨௬௭.
”	“ஊர்நனி யிறந்தசெலவே”	௨௬௮.
”	“இல்லடு கள்ளிமூரே”	௩௨௬.
”	“பெருக்களிற் றடியில்”	௨௬௯.
”	“பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை”	௨௬௯.
சு௩.	“சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்”	௩௧.
”	“வினைமாட்சியமுனை”	௧௬.
”	“களிறுகடைஇயதாட்கையால்”	௪.
”	“சிறுஅர் துடியர்.....மலைத் தன்னே”	௨௬௧.
”	“துடியெறியும் புலைய.....வரவே”	௨௬௨.
”	“பல்சான் றீரே..... வேலே”	௩௦௧.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சு/க.	(முற்றும்)	“வேந்துடைத் தானே.....யோனே”	௩௩௦.
”		“வருகதில் வல்லே”	௨௮௪.
”	”	“வெள்ளைவெள் யாட்டு.....திலதே”	௨௮௬.
”		“நீயே, புறவி னல்லல்வும்”	௪௬.
”		“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து”	௪௭.
சு/சு.		“பிணங்குகதிர்மன்னன்”	௩௩௮.
சு/எ.		“கழிந்தது பொழிந்தென”	௨௦௩.
”		“ஆளு வீணை யடுபோர்”	௪௨.
”	”	“அடுநெ யாயினுதக வுடைத்தே”	௩௬.
”	”	“வயலைக் கொடியிகளைத் தனவே”	௩௦௩.
”	”	“அளிதோ தானே.....யும்மே”	௧௦௬.
”	”	“வருகதில்நகுமே”	௨௮௪.
சு/அ.	”	“மணிதுணர்நினதே”	௨௭௨.
”	”	“பிறர்வேல்னாதே”	௩௩௨.
”		“மதியேர் வெண்குடை”	௩௬௨.
எ/க.		“நெடுவேல்மேடர்க்கே”	௨௬௭.
எ/உ.	”	“வெண்குடை மதி.....பிறரே”	௨௬௪.
”	”	“நறுவிண்.....தாளுயினனே”	௨௭௬.
”	”	“கோட்டங்வருமே”	௨௭௩.
”	”	“மாவா ராதே.....மாவே”	௨௭௩.
”	”	“பருத்தி வேலிச்றவ்வே”	௨௬௬.
”		“நிலம்பிறக் கிடுவது போல”	௩௦௩.
”		“நிரப்பாது கொடுக்கும்”	௧௮௦.
”	”	“இவற்கீத்.....வேலே”	௨௬௦.
”	”	“நீலக் கச்சை.....கொண்டனனே”	௨௭௪.
”	”	“வருதார் தாங்.....புகழே”	௬௨.
எ/டு.	”	“நன்றாய்ந்த நீணிமிர்சடை.....யானே”	௧௬௬.
”		“நளிகட விருங்குட்டத்து”	௨௬.
”		“கடுங்கண்ண கொல்களிற்றான்”	௧௪.
”	”	“உற்றுழி யுதவியுபடுமே”	௧௮௩.
”	”	“ஒவத் தன்னவோனே”	௨௩௬.
”	”	“இன்கடுங் கள்ளி.....நிலையே”	௮௦.
எ/சு.	[உணர் நடை]	“நனுவேண்மானிடந்தழந்தட்ட”	௩௭௨.
”	(முற்றும்)	“இருப்புமுகஞ்.....யோயே”	௩௬௬.
”		“நளிகட விருங்குட்டத்து”	௨௬.
”		“களிற்றக்கோட்டன்.....கிழ வோயே”	௩௭௧.
”	”	“இரும்புமுகஞ் சிதைய.....ணதுவே”	௩௦௬.
”		“இவ்வே, பீலி யணிந்து”	௬௩.
”	”	“எருது காணுதிவன்னே”	௩௨௭.

தந்திர
வெண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௪௬.		“கனம்புக லோம்புமின்”	அ௪.
”	(முற்றம்)	“பருகி சூழ்ந்தடோரே”	௬௫அ.
”	”	“மன்னு வுலகத்தகண்டே”	௬௬ரு.
”	”	“படைப்புப் பலபடை..... நானே”	௬௭அ.
௭௮.	”	“மயங்கிருங் னோரே”	௬௮ரு.
௭௯.	”	“பல்சான் றீரே..... ரதுவே”	௬௯ரு.
”		“இருங்கட லுடுத்த”	௭௦ரு.
”	”	“இனிநீனைந் திரக்க மா.....மக்கே”	௭௧ரு.
”		“சிறியகட் பெறினே.....தானிற்கு மன்னே”	௭௨ரு.
”	”	“பாடுநர்க் கீத்தனெனவே”	௭௩க.
”		“செற்றன் றுயினும்”	௭௩உ.
”	”	“மெல்ல வந்தெ றுரே”	௭௪.
”		“நகுதக் கனரே நாடுமிக் கூறுநர்”	௭௩.
”		“மடங்கலிற் சினைஇ”	௭௬.
”	”	“நீங்கனி யிரவ.....புண்ணே”	௭௭க.
”	”	“துதிவேல்ர்க்கே”	௭௮க.
”	”	“களிறிணைப்பக் கலங்கினகா..... லாமே”	௭௯ரு.
”	”	“மீனூண் கொக்கின்” (இப்பாடல் புறநாலூற்றில் அகப்பட்டிலது.)	
”	”	“ககிர்மூக் காரற் கீழ்ச்சேற்ற”	௭௮க.
”	”	“குழவி யிறப்பினுதானே”	௭௮.
”	”	“இளையரு முகிய.....ளிய டானே”	௭௯அ.
”	”	“யாங்குப்பெரி தாயி..... பண்பே”	௭௯ரு.
”	”	“அளிய தாமே.....புல்லா யினவே”	௭௮அ.
”	”	“பல்சான் றீரே.....ரற்றே”	௭௮௬.
”	”	“நரம்பெழுந் துல.....தனனே”	௭௯அ.
”	”	“ஈன்றுபுறந் தருதல்”	௭௯உ.
”	”	“களரி பரந்துபறி யாதே”	௭௯ரு.
அக.		“செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவன்”	௭௯.
அஉ.	”	“வணாபுணாயுதெனவே”	௭௯அ.
”	”	“உண்டா லம்மலிவ்யானே”	௭௯உ.
”		“நிலமினச வாழ்நர்”	௮௦.
அ௩.	”	“அடிபுனை தொடு.....மையலூரே”	அ௩.
அ௪.		“ஆவஞ் சேர்ந்தவழங்கவுய்”	௮௮.
”		“வெயின்மறைக்லெனவே”	௮௦.
”		“நீயேயலக்குணைப்மாதோ”	௮.
”		“மள்ளர், மலைத்தல்மாற்ப”	௮௦.
அ௬.		“வல்லா ஈயினும்.....னும்”	௮௮.
”		“காலனுங் காலம்”	௮௯.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௯௦.	(முற்றும்)	“தடவநிலைப்கடனே”	௧௪௦.
”	”	“பாரிபாரி.....புரப் பதுவே”	௧௦௪.
”	”	“ஒல்லுவ தொல்லு.....நாளே”	௧௪௬.
”	”	“களங்கனி யன்ன.....லாதே”	௧௨௪.
”	”	“மாசற விசித்தசெயலே”	௧௦.
”	”	“முரசுகழிப்வேலே”	௧௫௮.
”	”	“இன்று செவினுந்.....ழியவே”	௧௭௧.
”	”	“இம்மைச்வண் மையே”	௧௩௪.
”	”	“வாயி லோயே.....சோறே”	௨௦௬.
”	”	“ஏருமை யன்னகுரைத்தே”	௧௫.
”	”	“காய்நெல்கெடுமே”	௧௮௪.
”	”	“வடாஅது பணி.....யானே”	௬.
”	”	“அருளா யாத.....ரானே”	௧௪௪.
”	”	“கன்முழையருவி”	௧௪௪.
௯௧.	”	“பாணன் குடியவண் மையே”	௧௪௧.
”	”	“சிலையுலா நிமிர்ந்த.....ட்டே”	௩௬௪.
”	”	“சேயிழைப் பெறுகுவைசெவினே”	௧௦௫.
”	”	“நெல்லியல்செவியிற்”	௧௩௩.
”	”	“ஞாயிறு சுமந்த.....வளவ”	௩௫.
”	”	“கடுந்தேர் குழித்த.௨நல்லெயில்”	௧௫.
”	”	“வீயாச் சிறப்பின்.....நட்ட”	௧௫.
”	”	“ஆடுநனி மற.....தோயே”	௧௬௪.
”	”	“மதியேர் வெண்குடை.....கடையே”	௩௬௨.
”	”	“நல்யாழாகுளிவாற்கே”	௬௪.
”	”	“ஊனு முணு.....மகனே”	௩௮௧.
”	”	“குன்றமலைவிழனே”	௨௦௮.
”	”	“தென்பரதவர்றலையே”	௩௪௮.
”	”	“ஒருகிசை யொரு.....மாட்டே”	௧௨௧.
”	”	“இரவலர் புரவலையானே”	௧௬௨.
”	”	“வேழம் வீழ்த்தபகழி”	௧௫௨.
”	”	“நின்னயந்வளனே”	௧௬௩.
”	[உணா நடை]	“புதுப்புள்வரின்னும் பழம்புட்போகினும்”	௨௦.
”	”	“கெல்லரிபு மிருந்தொழுவர்”	௨௪.
”	(முற்றும்)	“ஆடிய லழற்:.....யோனே”	௨௨௬.
”	”	“இருமுந்நீர்சுமமே”	௨௦.
”	”	“மண்டிணிந்தன்றே”	௨.
”	”	“காலனுங் காலம்”	௪௧.
”	”	“எண்ணக் கூரிஃயானும்”	௮௫.
”	”	“எண்ணை மாப்பிற் புண்ணும் வெய்ய”	௨௮௦.

சுந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

உசஎ.	“வரை புரையு மழுகளிற் றின்மிசை”	நாஅ.
”	“வெறுத்த கேள்வி	நாஅ.
உருஉ.	“நகுதக் கனரே..... கூறுநர்”	எஉ.
உருந.	“மெழுகு மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே”	உசக.
”	“ஐயோ வெனின் யான் புலியஞ் சுவல்”	உருநு.
”	“இவ்வழங்கு	உருஉ.
”	“இல்லி தூர்ந்த	கசச.
”	“இன்ன விற்றலு	கக.
உருச.	“தொழித்தலை	உசந.
	“வலியரென	உகக.
	“எருமை யன்ன	நு.
”	“கின்னினி	எஎ.
உருஎ.	“தன்னகம் புக்க	சந.
”	“பல்லிருங் கூந்தன்	எந.
உருஅ.	“மண்டமர்க் குடைந்தன	உஎஅ.
”	“வரிவயம் பொருத	க00.
”	“உறுதுப் பஞ்சா	எஉ.
”	“கெருப்புச்சினந் தணி.....	கஉரு.
உச0.	“உறைநீண் முனியுமவன் செல்லு மூரே”	கசச.
உஎச.	“மாரி யன்ன	கநந.
”	”	”
உஎக.	“ஒவத் தன்ன..... வரைப்பின்”	உருக.
உஅக.	“வரைபுரையு மழுகளிற் றின்மிசை”	நாஅ.
உஅஅ.	“மாரி யன்ன வண்மை”	கநந.
உஅக.	“வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி”	கக.
உகச.	“கூற்றுவெகுண்	சஉ.
உசரு.	(முற்றம்) “சாறுதலைக்கொ.....	அஉ.
”	“உழுத நோன்பக டழிகின் றாங்கு”	கஉரு.
”	“மருந்துகொண மரத்தின் வாள்வடு மயங்கு”	கஅ0.
க0ச.	“வன்புலக் கேளீர்க்கு	சஉ.
க0எ.	“வையங் காவலர்.....	அ.
”	“ஊர்க்குறு மாக்கள்.....	கச.
க0க.	“பாரிபாரி யென்று.....	க0எ.
ககஉ.	“பேரு ரட்ட கன்.....	க00.
கஉச.	“ஒங்குமலைப் பெருவிற்	ருநு.
”	“உவவுமதி யுருவி னேங்கல் வெண்குடை”	நக.
”	“நிலவுமணல் வியன்கானல்”	கஎ.
கநஅ.	“அகல்வயன்	”
	“மண்டிணிக்த	உ.

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

ககஅ.	“மண்டிணிந்த	“நீரும்”	2.
கசஉ.	“இமிழகடல்	கானத்து”	கக.
கருசு.	“வான்வலந்தர	போன்றன”	ச.
”	“களிதே,	போன்றன”	”
கசஉ.	“உவவு மதியுருவி	குடை”	க.
கஎ0.	“பாஅல் புளிப்பினும் பகலிருளினும்”		உ.
ககக.	“சிமசோற் றுனு	மன்னே”	உகரு.
கஎசு. }	“நீரற வறியா	தோற்கே”	க.
கஎஎ. }	“நரந்த நாறுந்	மன்னே”	உகரு.
”	“பெரியகட் பெறினே”		”
”	“உப்பிலாஅ வலிப்	கோக்காது”	கசக.
”	“உப்பிலாஅ வலிப்புருக்கல்”		”
ககக.	“மாக்கட னிவந்தெழு	காடே”	ச.
”	“அனையை யாகண் மாறே”		”
”	“இழைபெற்ற	பெற்றிசினே”	கக.
ககரு.	“நரந்த நாறுந்	மன்னே”	உகரு.
ச00.	“கோதை மார்பிற்	யானும்”	சஅ.
ச0உ.	“உவவமதி	நிழற்ற”	க.
சஉச. (முற்றும்)	“இருங்கட லுடுத்த	றுந்தே”	கசக.
சஉசு.	“வடாது	வடக்கும்”	சு.
சகஅ.	“இன்றுள ஸூயி	கடப்பே”	ருக.
சச0.	“அறவை யாய் னி	காலே”	சச.
சஎக.	“என்னை, புற்கையுண்டும்பெருந்தோளன்னே”		அச.
ருஉஎ.	“பெரியகட் பெறினே”		உகசு.
ருகக.	“மாவா ராதே மாவா ராதே”		உஎக.
ருகஅ.	“முன்னே செய்நீ	றுந்தே”	கசக.
ருச0.	“சிறியகட் பெறினே”		உகசு.
ருஎக.	“காவல், குழவி	னும்புமதி”	ரு.
சகஅ.	“நாகிள வளை	புகடும்”	உசுசு.
சகக.	“கான வாரண மீ	யோரே”	ருஉ.
சுஉச.	“வெருக்குவிடை	கயந்தலை”	கஉச.
”	“அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய”		உச.
சுஉஅ.	“இரும்பினை வெ	னல்லன்”	சரு.
சுசஉ.	“பிணறுதும் பன்ன	வராலோடு”	உசக.

நன்னூல் விருத்தியுரை.

தந்திர
வெண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

	“சிறியில வெதிரி நெல்லினை யும்மே”	கஃக.
கவக.	(முற்றும்) “நாளன்று போகி.....பாடி யோரே”	...	கஉச.
கஅக.	“கறைமிட றணிவலு மணிந்தன் றக்கறை”	க.
உஉக.			உசக.
”	ன மறவா”	ககக.
உசச.	“துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்”	கஃக.
உகக.	“அலங்குளைப் புரவி.....நிலந்தலைக் கொண்ட”	...	உ.
”	“பல்சான் நீரே.....பல்சான் நீரே”	ககக.
”	“அறனே மற்றது.....ஆர்வலர் முகத்தே”	கஉ.
உகக.	“தூங்குகையா மருப்பின்”	உஉ.
கஃக.	“உறைப்புழி யோலை போல”	உகக.
கஃக.	“வாயி லோயே”	உஃக.
கஃக.	“பல்சான் நீரே”	ககக.
கஉக.	“மாற்றருக் துப்பின் மாற்றோர் பாசறையுளன்”	கஃக.
கஉக.	“பெரிய வேதகிணுஞ்ரெமரெ”	ககக.
ககஅ.	“மன்னிய பெருமீ நிலமிசை யானே”	கக.
கசக.	“நெல்லரியு மிருந்தொழுவும்.....நினை மிசைப்பாயுந்து”	உச.
கசக.	“நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து”	ககக.
கசச.	“ஐவரொடு சினை இ கொண்ட”	உ.
”	“புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த”	கக.
”	“படும்கன் கிடக்கைதுவந் தனளே”	உகஅ.
ககக.	“முடிந்தனர் கொடுப்ப”	ககக.
	“நிலமிசைப் புரளும்துயிர்த்து”	சஉ.
”	“நீர்வார் கண்ணேன் பழிச்சி”	ககக.
ககக.	“பெருஞ்சோற்று மிகுபதம்தோய்”	உ.
”	“படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்”	ககச.
ககக.	“நாளன்று போகிப்கொள”	கஉச.
ககக.	“அலங்குளைப் புரவிசினைஇ”	உ.
ககஅ.	“நகைதர வந்தோர் பெரும”	கக.
”	“துடியன் பாணன்குடியி மிலை”	ககக.
ககக.	“மாமறுத்த மலர்மாப்பு”	க.
சஃக.	“பொற்கோட் டிமயமும் போன்றே”	உ.
”	“வேளிற் கோங்கின்டன்ன”	ககக.
”	“செஞ்ஞாயிற்று ணிலவு..... வேண்டினும்”	கக.
சஃக.	“கவிசெந் தாழிக்கடி”	உகஅ.
சகக.	“துஞ்சாக் கண்ண தரசே”	கக

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டி
எண்.

சஉ௦.	“வருகதில்”	உஅச.
சஉச.	“நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து”	உசந.
சநஉ.	“சிறியகட் பெறினே..... மன்னே”	உ.நரு
சசக.	“அது பெறலருங் குரைத்தே”	டி.
சருசு.	“நனிபே தையே..... கூற்றம்”	உஉக.
சருஎ.	“எம்மம்பு கடிவிடுதுமின்”	க.
சருஅ.	“ஒருவன், செய்நன்றி கொன்..... டின்றே”	நச.
சருக.	“முழங்கு முந்நீர்வனைஇ”	கஅ.
,”	“இமிழ்கடல் வனைஇய..... கிடக்கை	கக.
,”	“சிலைத்தார் ழரசங் கறங்க”	நசு.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினுர்க்கினியருரை.

பக்கம். வரி.

புறப்பாட்டி
எண்.

க.—திருமுருகார்த்தப்படை.

உக.	கந.	“நிலமிசை வாழ்ந ரலமர நீர.....மருள்”	சந.
கஎ.	கஉ.	“நின், கூர்நல் லம்பிற்..... கூளியர்”	உந.

உ.—பொருநராற்றுப்படை.

ருக.	உசு.	“தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேரல்”	ககஉ.
------	------	--------------------------------	--------	------

ங.—சிறுபாணாற்றுப்படை.

கக.	சு.	“மகளிர் மலைத்த.....சிலைத்தார் மார்ப”	க௦.
-----	-----	--------------------------------------	--------	-----

ச.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கக௦.	கக.	“சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்து”	சுஅ.
------	-----	----------------------------------	--------	------

சு.—மதுரைக்காஞ்சி.

கக௦.	சு.	“தென்பரதவர் மிடல்சாய - வடவடுகர் வாளோட்டிய”	கஎஅ.
------	-----	--	--------	------

க.—பட்டினப்பாலை.

கரு.	உக.	“கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக் - குடிபழி துற்றுக் கோலே னாக”	உஉ.
------	-----	---	--------	-----

புறத்திரட்டு.

புறப்பாட்டின்
எண்.

(முற்றும்.)

“கண்ணி கார்நறுங் தோற்கே”	... க.
“செய்குவங் கொல்.....தலையே” உகச.
“யாண்டிபல வா.....வாழுமூரே” ககக.
“படைப்புப் பலப.....நாளே” கஅஅ.
“ஆன்முலை யறுத்த வறனி.... .. பலவே”	.. ஈச.
“தென்கடல் வளாகம் பலவே”	.. கஅக.
“பருநிசூழ்ந்தலிப்டோரே”	.. ஈநஅ.
“கறங்குவெள் முன்னே” உருஉ.
.....வெருகே”	.. உசக.
“மயங்கிருங் கருவிய.....னோரே”	.. ஈகரு.
“ஒரி நெய்தல் தோரே”	.. ககச.
“யாது மூரே யாவருங்லமே” ககஉ.
“நெல்லு முயிரன்றேகடனே” *	.. கஅச.
“கால்பார் கோத்து.....தருமே” கஅரு.
“மூத்தோர் மூத்தோர்.....திருவே”	.. எந்.
“உற்றழி யுதவியும்.....படுமே”	.. கஅக.
“பல்சான் றீ..... கயன்முள்	.. ககரு.
.....ரு.	.. ரு.
“எருமை யன்ன உள.
“சேற்றுவளர் தாமரைதோரே”	.. கஉக.
“ஒருதிளை யொருவனைமாட்டே”	.. ச0.
“நீயே, பிறரோம் புற்ற..... வோயே”	.. உ0.
“இருமுன்கீர்னஞ் சுமே”	.. கஅச.
“காய்நெல் லறுத்து கெடுமே”	.. கக0.
“விளைபதச் சீறி..... கியரோ”	.. கரு.
“இவ்வே, பீலி யணி..... வேலே”	.. சரு.
“இரும்பினை வெண்..... விகலே”	.. ஈ0ரு.
“வயலைக் கொடி..... ..”	.. சச.
“இரும்பிடித் தொழுதி.....காணுங் ..”	.. ஈக.
“அடுகை யாயினு.....தக வுடைத்தே”	.. உஉக.
“பலர்க்குநிழ்.....செவினே” உகஅ.
“பொன்னுந் னுகிருகுபவே”	.. கஅஎ.
“நாடா கொன்றோ..... நிலனே”	.. கஅஉ.
“உண்டா லம்ம.....ருண்மை யானே”	.. ககச.
“ஆடுகணி மறந்த.....தோயே” உளச.
“பயங்கெழு மா.....கூர் மையே”	.. உளச.

யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

[பாடபேதங்கள் மிக அதிகமாகவுள்ளன]

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

[தனோயோத்து.]

ந. “திரியாச் சுற்றமொடு..... விளங்கி” உ.

[அடியோத்து.]

எ. (முழுதும்) “இருங்கட னயொடு.....துறந்தே” ... நகநக.

[செய்யுளியலோத்து.]

சு. (முழுதும்) “சிறியகட் பெறினே... .. தவப் பலவே” ... உரு.

” ” “தொடியுடையதலையே” ... உரு.

[ஒழிபியலோத்து.]

க. “மாவழங்கலின் மயங்குற்றன, வழி” நகநக.

” “கலங்கழாஅலிற் றுறை கலக்காளுதே” ”

” “வடாஅதுகீழும்” க.

உ. “சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு”மன்னே” உரு.

பிழைத்திருத்தம்.

புறநானூறு.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௫	வருவதை	வருவரது
,,	௩௧	வருகுவர் ; அவர்	வருகுவர் ; அங்ஙனம் வருவது அவர்
௬	௪	வருவது	வருவர் ; அது
௭	௧௨	கழனிங்கிய அவை	கழனிங்கியவை
,,	௨௩	நீயோ	நீயோ
௯	௧௫	மன்னுக	மன்னிய
௧௫	௧	பொருளை	பொருளை
,,	௨௦	யையமுடைய	யையமுடைய
௧௮	௧௪	அமைந்த	அமைத்த
௧௯	௧௦	ஒன்றார்	ஒன்ற
,,	௨௦	மண்கணைமுழ	மண்கணைமுழ
,,	௩	பொய்	போய்
,,	௨௯	பல்பரிசை	பலபரிசை
,,	௩௮	கொளி	கேரளி
௨௪	௩	வேளி	வேளி
௨௫	௧௭	கேட்பாயாக ; இப்பொழுது,	கேட்பாயாக, இப்பொழுது ;
௨௭	௧௦	னோடியென	னோடியவென
௩௧	௨௧	நிலைவழங்க	நிலைஇவழங்க
௩௫	௩	தான்	தான்,
,,	௩௦	வேற்	வேல்
௩௯	௧௨	ஆதலான்,	ஆதலான் ;
௪௧	௬	ஆங்கு - அசை.	ஆங்கு = அசை.
௪௩	௨௪	வாரீர் ; பரிசின்மாக்கள்,	வாரீர்பரிசின்மாக்கள் ;
௪௫	௪	செம்மரி	செம்மறி
௫௧	௨௩	நிலவு	ணிலவு
௫௬	௧௨	மிளர்	மிளிர்
௬௦	௩௫	படர்ந்த	படர்ந்து
௬௪	௧௦	மோசு	மோசி
,,	௧௧	,,	,,
௬௫	௧௭	கொடாராயின்	கொடாமையின்
௬௬	௧	புகையிற்	புகையின்
௬௯	௧௧	மாண்ட	மாண்ட
,,	௨௫	வந்திப்	வந்திகைப்
௭௨.	௫	பிறர்	நீயே, பிறர்
,,	௯	செகுப்ப	செகுக்க
௭௪	௩௩	ஒருவீர்	ஒருவீர்
௭௬	௩௫	வந்தி	வந்திகை

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
அ2	20	உயர்ந்த	உயர்ந்த
அரு	௩௫	பாணன்	பண்ணன்
அசு	௧௬	யுடைப	யுடைய
”	௩௩	பிரிக	பிரிகு
அஎ	20	புழை	புகழை
அஅ	௩௬	சுற்றமுதலாயினாரென	சுற்றமுதலாயினார்
௬0	௨௪	மின்மையின்	மில்லையென்று கூறினமையின்
௬௩	௩௨	மூரென	மூரென்
௧0௧	௨௭	மல	பல
௧0௨	௨௮	அவர்வாளாற்	அவர் வாளாற்
௧0௪	௬	கங்குனியுமுரிந்து	கங்குனியும்முரிந்து
௧௧0	௨௮	டெழு	டெழி
௧௧௨	௩	தாடே	தாடே
௧௧௪	௩௪	காஞ்சி	கொச்சி
௧௧௫	௧0	பரிசை;	பரிசை.
”	௨௨	தானையென்	தானென்
௧௧௮	௨௫	வாசி	வாக
௧௧௯	௨௧	மைமீன்	மைம்மீன்
௧௨௬	௧௪	சைப்பிறந்த.	வசப்பரந்த
”	௨0	பிறர்	பிற
௧௨௯	௬	ஆனைத்தொகை	ஆனைத்தொகைபோல
”	௧0	மணிக்கொடும் பூணய் நின்	மணிக்கொடும் பூணய் நின்னாட்
		னாட்	
௧௩௨	௩௪	தன்மைத்தாக	தன்மையவாக
௧௩௫	௨	வாழிய நின்றதை	நீவாழியர் நின்றதை
”	௧௭	கோடைக்கட்கா	கோடைக்கட்கா
௧௩௬	௧௯	கும்காலை	குங்காலை
௧௩௮	௧௫	னேம், எந்நாளும்;	னேம்; எந்நாளும்
௧௪0	௧௨	யாத	யாக
௧௪௬	௨௪	வச்சிர	விச்சி
”	௨௫	”	”
௧௫0	௧0	மோசு	மோசி
”	௧௭	தாராயாயினும்	தாராயாயினும்.
௧௫௪	௭	வருவா	வருவா
”	௧௫	பலப்புலந்து	பலபுலந்து
௧௫௮	௧௭	சாந்தருந்து	சாந்தருங்கிப்
”	௩௫	கரியசுரத்	கரிய அச்சுரத்
௧௬0	௧௩	மன்	பன்
௧௭௪	௨௯	சேறலிற்பிள	சேறலிற் குறைந்தபிள
௧௭௫	௬	ய்மானல்	ய்மானல்
௧௮௧	௨௯	அறிவுடை	பாண்டியன் அறிவுடை
௧௮௫	௩0	யாங்	யாங்
௧௮௭	௧0	தான், நிச்சிதமாக	தான் நிச்சிதமாக,
௧௮௯	௬	செலிவு	செலிவு
௧௯௨	௧௭	வேல்	வேற்
௧௯௫	௩௨	தளிர்	தளிர்

பக்கம். வரி

பிழை.

ம.

ககடு	கசு	கெடுத்த	கெடுத்த
ககசு	உரு	ரெதிர்முக	ரெதிர் முக
ககௌ	சு	னுயர்	னுமுயர்
”	உஅ	முகுத்த	முழுத்த
உ௦௩	கக	யளாய்	யளாய
உ௦௪	கஅ	யேறு	யேறு,
”	கசு	லென், நான்	லனுகிய நான்
உ௦௭	ரு	வப்ப	வப்பப்
”	கசு	தம்	தம்
உ௦௮	கசு	யிர்கொ	யிர்க்கொ
”	உசு	குத்து	குற்ற
உ௧௦	கௌ	அரசு	அரசி
உ௧௧	கரு	ந்தென்.....போகியெ	இறந்தவென்.... .போகியவென்
உ௧௪	உக	யறிந்தநிச்சயமாக	ச்சயமாகவ
உ௧௬	உரு	கிய ஒருதி	கிய இரண் ண் ஒருதி
”	உ௭	பட்டவெ	பட்டவெ
உ௨௧	கக	யானைப்	வழிஅவ.ம்மக
உ௨௪	கௌ	வழிமக	வழிமன்
உ௨௬	கௌ	மன்னை	கனன், ஆங்குச்
உ௨௭	உசு	தனன்	பாடு
உ௨௯		பாடுதோன்ற	வெளிப்பட்ட
”		வெளிப்பட்ட	தடுமென்
உ௩௦	உசு	துமென்	தூக்கும்
உ௩௩		தூக்கும்	தூக்கும்
”	உ௨	எக்	தூக்
உ௩௪	கசு	சோகீர	சோகீர
உ௩௬	கக	கு	குச்சுப்
உ௪௦		தலைகரந்	க்கரந்
உ௪௧	க	தலைக	தலைக்க
*உ௪௭	க௦	தோயன்றி	தோன்றி
உ௪௯	க௨	பெண்டின	பெண்டின
உ௫௮	க௨	லா	லாய்
”	கக	.யே	நெருகலெல்லையெறிந்தோன்றம்பி
”	கசு	தற்பெய்	யகற்பெய்
உ௬௬	கௌ	வாட்	வான்
”	கக	யாவேலொன்னூ.	ப்பறியா வேலோ னாரே.
உ௭௧	உசு		கல்லே பரவி னல்லது
உ௭௨	ரு	பி னுயே.	பி னுயே.
உ௭௩	சு	ணங்கலனா	ணங்கல
உ௮௦	கக	காதல	நெஞ்சமர்காதல
”	கசு	ம.....	மன்பதைக் கெல்லாந்தானாய்த்
உ௮௧	உ௦	மீகை	மீகை
உ௮௨	உஅ	மாரனை	மாரனை

* உ௪௮ - முதல் உ௮௦ - இறுதியாகவுள்ள பக்கங்களின் தலைப்பிலுள்ள ‘புறநானூறுமூலமுமாயும்’ என்பதைப் புறநானூறுமூலமெனத் திருத்திக்கொள்க.

பிழைத் த்தம்.

பக்கம். | வரி.

பிழை.

திருத்தம்.

உகக கதரு
உகஉ ௨௮ குநுபு
௯௦௫ கசு கோழிக்
௯௧௦ உக கின்னி

தரு
குதருபு
கோழிகு

பாட்டு முதற்குறிப்பகரா

உக

துறை விளக்கம்.

௬௮ படுத்தின்
கசு ருமுறை
௯ விம்மு
௮ இம்ம

படுத்தன்
றுமுறை
வெம்மு
அம்ம

துறைக்குறிப்பு

௮ ௨௦ இயல்புங்கு
௯ ௮௯ இன்மையின்.

இயல்புகு
இல்லையென்று கூறினமையின்

அரும்பதவகராதி.

௬ சரு காண்
௨௦ சஉன்வா
௨௨ ௨.௯ பவரோ
௨௮ ௯௮ தே
,, சரு வல்.....
௯௦ உக முக்கா
௯௨ ௫ இளம்
௯௯ பண்பல
,, ௮௯ கழி
௯௫ கசுமழு
,, ௨க தெரு
௯௯ கின்றது.
௮௮ ௨க மொக்கி

காண்
ன்யா
பவரோ
தை
வலே
முடிக்கா
,, இளம்
புன்புல
குழி
மறு
தெறி
கின்றதென்பர்.
முக்கி

இராசாங்கத்துச் சிலாசாதனபரிசோதகநுள் ஒருவராகிய

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ வி. வெங்கையாவர்கள் எழுதிய

விசேடக் குறிப்பு.

அதியமான், அதிகயான், அதிகைமான், அதிகன், அதியன் : இவ்வைந்தும், சேரவம்சத்தைச் சேர்ந்த ஓராசனைக்குறிக்கும் ஒருபொருட்பலபெயரென்று தோற்றுகின்றன. அதிகன் என்று சொல்லப்பட்ட ஓராசன் புகழ்ச்சோழநாயனருடன் யுத்தஞ்செய்ததாகப் பெரியபுராணத்திலிருந்து அறியலாம். சித்தூரைச்சார்ந்த போலுருக்கடுத்த திருமலை என்ற சமணக்கிராமத்திலுள்ள ஓர் கல்வெட்டால், அதிகைமான் அதிகன் அல்லது வடமொழியில் லுடிசு : என்று கூறப்பட்டுள்ள கோளதேசத்தரசனொருவன் இருந்தானென்பதும் அவனுக்கு இராஜராஜனென்று மற்றொருபெயருண்டென்பதும் இவன்வம்சத்தில் எழுவர் அல்லது வடமொழியில் யவந்தி : என்ற ஓராசனிருந்தானென்பதும் இராஜராஜனுடைய குமாரனான விடுகாழங்கியபெருமான் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட ஊரை ஆண்டானென்பதும் தெரிகின்றன. வடமொழியில் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஊர் தமிழில் தகடூர் என்று வழங்கிவந்ததாகத்தோற்றுகின்றது. மைஸூர் இராச்சியத்தில் தகடூர் என்று சொல்லப்பட்ட ஊர் ஒன்றிருக்கிறது. நேடுஞ்சடையன் என்று பெயர் பெற்ற பாண்டிய அரசனாற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஓர் வட்டெழுத்துத் தாம்பிரப் பட்டயத்தில், அப்பாண்டியன் அதியன் என்ற சிற்றரசனைக் காவிரி வடகரையிலிருக்கும் ஆயிரவேலி அயிரநீர் புகழ்பூர் என்ற ஊர்களில் யுத்தஞ்செய்து சயித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கரிகால்வளவன் : இப்பெயர் வடமொழியில் கரிகால : என்று வழங்கியதாகத் தெரிகிறது. கரிகால : என்பது, யானை அல்லது யானைச்சேனைகளுக்கு நமன் என்று பொருள்படும். கால்கறுத்திருந்தனால், இவன் கரிகால்வளவனென்று பெயர்பெற்றானென்று சிலர்கூறுவர். [வளவன் - சோழன்.] சோழராஜாக்களில் கரிகாலன் என்று பெயர்பெற்றவரிருவர்; முதலவன், பட்டினப்பாலை கொண்டவன்; இரண்டாங்கரிகாலன், சிறுபிராயத்தில் வீரபாண்டியனோடு போர்செய்தவன்; இவன், தஞ்சைக்கோயிலெடுப்பித்த ராஜராஜசோழனுடைய தமையன். பொருநராற்றுப்படையில், “தாய்வயிற் றிருந்து தாயமெய்திப் பிறந்து” என்று கரிகால்வளவனை ழுடத்தாமக்கண்ணியார் சிறப்பித்திருக்கிறார்; இதேவலையம், பெரிய புராணத்தில் கோச்செங்குட்சோழநாயனரீபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சோழன்செங்கனான், கோச்செங்குட்சோழன் : அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவன்; நன்னிலம் அட்பர் முதலான ஸ்தலங்களில் எடுப்பித்த சிலையங்கள், இவனால் எடுப்பிக்கப்பட்டனவென்று தேவாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன.

“கனவழிக்கவிதைபொய்கையுடைசெய்யவுதியன்
கால்வழித்தனையெவட்டியரசிட்டவவன்”

என்று கலிங்கத்துப்பராணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன் இவனே. திருமங்கைமன்னன் பாடிய பெரியதிருமொழியில் ஆரம்பத்தில் ஆரந்திருமொழியில் செங்கணன் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

*தொண்டைமான்: ஒருசோழன் சிறப்புப்பெயராகிய ஆதொண்டையென்னும் பதத்திலிருந்துண்டான காரணப்பெயரென்று சிலர்கூறுவர். சோழர் பல்லவர் களைச் சயித்து அவர்களுடையநாட்டைக் கைக்கொண்டபின், பல்லவகுலத்தைச் சேர்ந்த மன்னவர்கள் தொண்டைமான் என்ற பட்டப்பெயரைப்பெற்றுச் சோழ ராஜாக்களின்கீழ்ச் சிற்றரசராய்க் காஞ்சிமண்டலத்தையும் அதனைச்சூழ்ந்த நாட்டையும் ஆண்டுகொண்டெவந்தார்கள். கலிங்கத்துப்பராணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்ட கருணாகரத்தொண்டைமான் என்பவன் இத்தன்மையையுடைய சிற்றரசர்களில் ஒருவன். தஞ்சாவூரில் சாமந்தநாராயணவிண்ணகர் என்று ஒரு விஷ்ணுகோயில் எடுப்பித்துச் சாமந்தநாராயண சதுர்வேதிமங்கலம் என்று ஒரு கிராமம் உண்டாக்கி அந்தக்கிராமத்தில் வியாக்கியாதாக்களாயிருந்த சதுர்வேதிப்பட்டர்கள் தூற்றாறுபேர்க்கு விருத்திகளை நியமித்தானென்று தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டுக்களுள் ஒன்றிற் கூறப்பட்டுள்ள சாமந்தநாராயணத்தொண்டைமான் என்பவன் மற்றொருவன். சேக்கிழார்நாயனார்சகோதரருக்கு அநபாயச்சோழமஹாராஜன் தொண்டைமான் என்னும் பட்டப்பெயர்கொடுத்ததாகச் சேக்கிழார்நாயனார்சரித் திரத்தால் தெரியவருகிறது. தொண்டைநாடு என்பது, முற்காலத்திற் பல்லவர்கள் அரசாட்சிசெய்த நாட்டின்பெயர். இந்நாட்டுக்கு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலமென்று மற்றொருபெயருண்டு.

நன்னன்: இப்பெயரையுடைய சிற்றரசனொருவன், மலைபடுகடாம் என்ற பாட்டிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன். இவன் ஆண்ட பல்துன்றக்கோட்டம் என்றநாடு வட ஆர்க்காடு தென் ஆர்க்காடு ‘ஜில்லா’க்களில் அடங்கியிருக்கின்றது.

வேண்ணி: வேண்ணிக்கூற்றம் என்பது அடிக்கடி தஞ்சாவூரிக் கல்வெட்டுக்களில் சொல்லப்படுகின்றது. பெருநங்கைமங்கலம், பூவனூர் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

மழலைக்கூற்றம்: இக்கூற்றம், தஞ்சாவூர்ப்பெரியகோயிற் கல்வெட்டு ஒன்றிலும் திருப்புவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர், தண்டலை என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

முத்தூற்றுக்கூற்றம்: இது திருப்புவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்தில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது; கயலூர் என்ற ஊர் இதைச்சேர்ந்தது.

பொதியின்மலை: இம்மலை போதல என்றும் போதலக என்றும் பூர்வகாலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. அவலோகிதேசுவரன் என்ற பெளத்தமுனி இம்மலையின்மீது இருந்ததாகச்சொல்வதுண்டு.

* தொண்டைமானென்பதற்குப்பொருள், பெரும்பாணாற்றுப்படையுரையிற் காண்க.

அரிசில் : இது சோழநாட்டின்ன சகிகளுன் ஒன்றன்பெயர். இந்நகிக்கும் காவிரிக்கும் ஈடுவிலிருந்தநாட்டுக்கு முற்காலத்தில் உய்யக்கொண்டார் வளநாடு என்ற பெயர் வழங்கிவந்தது.

குதினாமலை : தென்கன்னட 'ஜில்லா'வில் குதினாமுக்குமலையென்ற ஒருமலை

கானப்பேர் : பாண்டிநாட்டிற் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களிற் கானப்பேர் என்ற ஊர் ஒன்றுண்டு. தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டு ஒன்றில் பாண்டிநாட்டைச்சேர்ந்த திருக்கானப்பேர்க்கூற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது. பாளூர் என்ற ஊர் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தது. இது ஈழத்தரசன் பராக்கிரமபாது என்பவனுடைய சேனாதிபதியின் கைவசத்திற் சிலகாலம் இருந்ததாக மகாவம்சத்திலிருந்து தெரியவருகிறது.

தகடூர் : இது மைசூர் இராச்சியத்திலுள்ளது; விடுகாதழகியபெருமாள் என்ற சேரனால் ஆளப்பட்டது.

அம்பர் : (அம்பல்) பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப்பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு. தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் அம்பர் என்ற ஊர் அடிக்கடி சொல்லப்படுகின்றது.

ஆழர் : மகாபலிபுரம், ஆழர்க்கோட்டத்தைச்சேர்ந்த ஆழர்நாட்டிலிருந்ததாக அவ்விடத்துக் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து தெரியவருகிறது.

ஆலங்குடி : இப்பெயரையுடைய ஊரொன்று, சோழநாட்டிலிருக்கின்றது. பழைய கல்வெட்டுக்களில் இவ்வூரின் பெயர், இரும்பூளை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆவூர் : பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப்பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு; நீத்தவிறைவனாநாட்டின் உட்பிரிவான ஆவூர்க்கூற்றம், தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது. விளத்தூர், இரும்புதல் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

எயில் : காஞ்சிசுகரம், எயிற்கோட்டத்தைச் சேர்ந்திருந்ததென்று கல்வெட்டுக்களினால் வெளிப்படுகின்றது. தென் ஆர்க்காடு 'ஜில்லா' திண்டிவனம் 'தாலுகா' வில் எயில் என்ற கிராமம் ஒன்றுண்டு.

தபால் ஸுபரின்டெண்டன்ட்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வி. கனகசபைப்பிள்ளையார்கள் எழுதிய

விசேடக் குறிப்பு.

‘துஞ்சிய’ என்பதற்குப் பொருள்.

- க. காரியாற்றத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.
- உ. சேரமான் கோட்டம்பலத்துஞ்சிய மாக்கோதை.
- ங. சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன்.
- ஊ. சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி.
- ஞ. சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்.
- சு. சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன்.
- செ. சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்.
- அ. பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்.
- க. பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன்வழுதி.
- கௌ. பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன்.
- கக. பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி.

மேற்கூறியதொடர்களிலுள்ள ‘துஞ்சிய’ என்னுஞ்சொல்லின்பொருள் இறந்த வென்பதே; சிலப்பதிகாரம் மதுரைக்காண்டமுடியில் ‘அரசுகட்டிலிற்றஞ்சிய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்’ என்று இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல்காண்க; இன்னும் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருநீலாண்டிநோகையில் “கருவூர்த்தஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்” என்று எடுத்தோதியதுங்காண்க. அக்காலத்தரசர் புறநாட்டைக் கைப்படுத்தி மாற்றரசனைப் போர்க்களத்தில் முறிய அடித்திருந்தால் அதனைவிளக்குந் தொடர்ச்சொற்களைச்சேர்த்து, ‘பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன்’ என்றும், ‘பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்’ என்றும், ‘பாண்டியன் கானப்போர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி’ என்றும் அவர்பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கிவந்ததுபோலவே, மேலேகூறப்பட்ட இடங்களில் அவ்வவ்வரசர் இறந்ததனால் அதனையே விசேடணமாக்கி அவர்கள்பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கிவந்தார்களென்று தோற்றுகின்றது.

* இப்படியே, அரசர்கள் இறந்தகாலத்தை அவர்கள்பெயர்க்கு விசேடணமாக்கிக்கூறுதல், கோழிக்கோட்டு ஸாமுத்திர அரசரின் பரம்பரையழகம்; திருவளந்திரக்காசரின் பரம்பரையழகம் முதலானவை.

பிரகடனபத்திரம்.

	ரூபா.	அண.
புறநானூறு மூலமும் உளாயும்	௪	௦
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	௦	௬
பத்துப்பாட்டு நச்சினுர்க்கினியநுரை	௩	௦
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	௦	௬
சீவகசிந்தாமணி நச்சினுர்க்கினியநுரை	௬	௦
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	௦	௮
சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாநுரை, அநுப்பதவுரை	௩	௮
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	௦	௭
மதுரைக்காஞ்சி நச்சினுர்க்கினியநுரை	௧	௦
திருப்பெருந்துறைப்புராணம்	௧	௦
இவ்விரண்டிற்கும் தனித்தனி தபாற்கூலி	௦	௨
நெடுநல்வாடை நச்சினுர்க்கினியநுரை	௦	௬
கச்சி ஆனநதநுத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது	௦	௨
திருமயிலைத்திரிபந்தாதி	௦	௧
தியாகராஜசெட்டியாரவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு	௦	௨
இலந்தைநகர்த் தண்டபாணி ஸ்துதி	௦	௧

மேலெல்லாமை முதலியவற்றிற்குத் தனித்தனியே தபாற்கூலி அரை அண.

புத்தகங்களை அடியிற்சொல்லப்படுபவர்களிடத்தும் என்னிடத்தும்
விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னப்பட்டணத்தைச்சார்ந்த திருவல்லிக்கேணி புகளெல்லர்,
ஸ்ரீநிவாஸ, வரதாசாரியார்.

திருச்சிராப்பள்ளி ஸென்ட் ஜோஸப் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்,
முத்திச்சிதம்பரம்பிள்ளை.

சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்,
அ. சிவராமசெட்டியார்.

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகக்கடை,
சண்முகம்பிள்ளை.

யாழ்ப்பாணம் ஏழாலைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்
அ. குமாரசாமிப்பிள்ளை.

இங்ஙனம்
கும்பகோணம்
காலேஜ்
வே. சாமிநாதையன்.

